

**THE BOOK OF
MORMON**

**LITHUANIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Mormono Knyga

Aprašymas, parašytas Mormono ranka ant plokštelių, paimtas iš Nefio plokštelių

Taigi tai yra Nefio liaudies ir taip pat lamanitų metraščio santrauka. Parašyta lamanitams, kurie yra Izraelio namų likutis; ir taip pat žydui ir kitataučiui. Parašyta pagal įsakymą ir taip pat pranašystės ir apreiškimo dvasia. Parašyta ir užantspauduota, ir paslėpta Viešpačiui, kad jos nebūtų sunaikintos – kad išeitų Dievo dovanos ir galios dėka jai aiškinti. Užantspauduota Moronio ranka ir paslėpta Viešpačiui, kad išeitų tinkamu metu per kitatautį. Jos aiškinamos Dievo dovanos dėka.

Taip pat santrauka, paimta iš Etero knygos, kuri yra metraštis Jaredo liaudies, išsklaidytos tuo metu, kai Viešpats sumaišė žmonių kalbą, kada jie statė bokštą, kad pasiektų dangų – kuri turi parodyti Izraelio namų likučiui, kokius didžius darbus Viešpats padarė jų tėvams; ir kad jie žinotų Viešpaties sandoras, jog jie nėra atmesti amžinai. Ir taip pat žydui ir kitataučiui įtikinti, kad JĖZUS yra KRISTUS, AMŽINASIS DIEVAS, apreiškiantis save visoms tautoms. Ir dabar, jei yra klaidų, tai yra žmonių klaidos; todėl nesmerkite Dievo dalykų, kad būtumėt pripažinti be dėmės prieš Kristaus teismo krasę.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JĖSUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

Pirmoji Nefio knyga

Jo valdymas ir tarnystė

Aprašymas apie Lehi ir jo žmoną Sariah, ir jo keturis sūnus, pavadintus (pradedant nuo vyriausiojo) Lamanu, Lemueliu, Samu ir Nefiu. Viešpats perspėja Lehi, kad išvyktų iš Jeruzalės žemės, kadangi jis pranašauja žmonėms apie jų nedorybę, ir jie kėsinaisi sunaikinti jo gyvybę. Jis su savo šeima leidžiasi trijų dienų kelionėn į tyrus. Nefis pasiima savo brolius ir sugrįžta į Jeruzalės žemę žydų metraščio. Jų kentėjimų aprašymas. Jie paima Izmaelio dukteris į žmonas. Jie pasiima savo šeimas ir išvyksta į tyrus. Jų kentėjimai ir suspaudimai tyruose. Jų kelionių kryptis. Jie ateina prie didelių vandenų. Nefio broliai sukyla prieš jį. Jis pergali juos ir stato laivą. Jie tą vietą pavadina Dosniąja. Jie perplaukia didelius vandenis į pažadėtąją žemę ir taip toliau. Tai užrašyta pagal Nefio aprašymą, arba, kitais žodžiais, šį metraščių parašiau aš, Nefis.

I Nefio knyga I

- 1 Aš, Nefis, gimęs iš gerų gimdytojų, todėl kiek pamokytas viso savo tėvo mokslo, ir per savo dienas matęs daug suspaudimų, nepaisant to, per visas savo dienas patyręs didį Viešpaties palankumą; taip, gerai žinodamas apie Dievo gerumą ir slėpinius, rašau metraščių apie savo darbus savo dienomis.
- 2 Taip, aš rašau metraščių savo tėvo kalba, kuri susideda iš žydų mokslo ir egiptiečių kalbos.
- 3 Ir aš žinau, kad metraščių, kurį rašau, yra tikras; ir rašau jį savo paties ranka; ir rašau jį pagal savo žinojimą.
- 4 Tai buvo Zedekijo, Judo karaliaus, valdymo pirmųjų metų pradžioje (mano tėvas Lehis gyveno Jeruzalės žemėje per visas savo dienas); o tais metais atėjo daug pranašų, pranašaujančių žmonėms, kad jiems reikia atgailauti, kitaip didis Jeruzalės miestas bus sunaikintas.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

I Nephi I

- I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.
- Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.
- And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.
- For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

5 Todėl buvo taip, kad mano tėvas Lehis išėjęs meldėsi
Viešpačiui, taip, netgi visa savo širdimi už savo žmones.

6 Ir buvo taip, kad jam meldžiantis Viešpačiui, atsirado
ugnies stulpas ir stovėjo ant uolos priešais jį; ir jis daug
pamatė ir išgirdo; ir dėl to, ką pamatė ir išgirdo, jis nepa-
prastai drebėjo ir virpėjo.

7 Ir buvo taip, kad jis sugrįžo į savo namus Jeruzalės že-
mėje ir krito ant savo lovos, pergalėtas Dvasios ir to, ką
pamatė.

8 Ir būdamas taip Dvasios pergalėtas, jis buvo nuneštas
regėjimo, netgi tiek, kad matė dangus prasivėrusius ir
suvokė matęs Dievą, sėdintį savo soste, apsuptą nesu-
skaičiuojamų būrių angelų, giedančių ir šlovinančių sa-
vo Dievą.

9 Ir buvo taip, kad jis matė Vieną, nusileidžiantį iš dan-
gaus gilumos, ir išvydo, kad jo spindesys pranoko saulės
spindesį vidurdienį.

10 Ir taip pat matė dvylika kitų, sekančių paskui jį, ir jų
skaistumas pranoko žvaigždžių skaistumą skliaute.

11 Ir jie nužengė ir išėjo ant žemės veido; ir pirmasis at-
ėjo ir atsistojo priešais mano tėvą, ir davė jam knygą, ir
liepė skaityti.

12 Ir buvo taip, kad skaitydamas jis prisipildė Viešpaties
Dvasios.

13 Ir jis skaitė, sakydamas: Vargas, vargas Jeruzale, nes aš
pamačiau tavo bjaurumus! Taip, ir daug ką mano tėvas
skaitė apie Jeruzalę – kad ji bus sunaikinta, taip pat ir jos
gyventojai; daugelis žus nuo kalavijo, ir daugelis bus iš-
vesti nelaisvėn į Babilonę.

14 Ir buvo taip, kad mano tėvas, perskaitęs ir pamatęs
daug didžių ir nuostabių dalykų, daug ką šaukė
Viešpačiui, o būtent: Didingi ir nuostabūs tavo darbai,
o Viešpatie, visagali Dieve! Tavo sostas aukštai danguose
ir tavo galia, ir gerumas, ir gailėstingumas visiems žemės
gyventojams; ir kadangi esi gailėstingas, tu neleisi pražū-
ti tiems, kurie ateina pas tave!

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he
went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his
heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there
came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him;
and he saw and heard much; and because of the things
which he saw and heard he did quake and tremble ex-
ceedingly.

And it came to pass that he returned to his own
house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed,
being overcome with the Spirit and the things which he
had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was car-
ried away in a vision, even that he saw the heavens open,
and he thought he saw God sitting upon his throne,
surrounded with numberless concourses of angels in
the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out
of the midst of heaven, and he beheld that his luster was
above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and
their brightness did exceed that of the stars in the firma-
ment.

And they came down and went forth upon the face
of the earth; and the first came and stood before my fa-
ther, and gave unto him a book, and bade him that he
should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with
the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I
have seen thine abominations! Yea, and many things did
my father read concerning Jerusalem—that it should be
destroyed, and the inhabitants thereof; many should
perish by the sword, and many should be carried away
captive into Babylon.

And it came to pass that when my father had read
and seen many great and marvelous things, he did ex-
claim many things unto the Lord; such as: Great and
marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy
throne is high in the heavens, and thy power, and good-
ness, and mercy are over all the inhabitants of the earth;
and, because thou art merciful, thou wilt not suffer
those who come unto thee that they shall perish!

- 15 Ir tokia kalba mano tėvas šlovino savo Dievą, nes jo siela džiūgavo, ir visa jo širdis buvo pripildyta dėl to, ką pamatė, taip, ką jam parodė Viešpats.
- 16 Ir dabar, aš, Nefis, neaprašinėju visko, ką parašė mano tėvas, nes jis užrašė daug dalykų, kuriuos matė regėjimuose ir sapnuose, ir taip pat užrašė daug dalykų, kuriuos pranašavo ir kalbėjo savo vaikams ir kurių smulkiai neaprašinėsiu.
- 17 Bet aš aprašysiu savo darbus savo dienomis. Štai aš darau savo tėvo metraščio santrauką ant plokštelių, kurias pasigaminau savo paties rankomis; taigi, kai sutrumpinsiu savo tėvo metraščių, tada aprašysiu savo paties gyvenimą.
- 18 Taigi aš noriu, kad žinotumėte, jog po to, kai Viešpats parodė tiek daug stulbinančių dalykų mano tėvui Lehiui, taip, apie Jeruzalės sunaikinimą, štai šis išėjo tarp žmonių ir pradėjo pranašauti ir skelbti jiems apie tai, ką ir matė, ir girdėjo.
- 19 Ir buvo taip, kad žydai išjuokė jį dėl to, ką jis liudijo apie juos; nes jis iš tiesų liudijo apie jų nelabumą ir jų bjaurumus; ir liudijo, kad tai, ką jis matė ir girdėjo, ir taip pat tai, apie ką skaitė knygoje, aiškiai apreiškė apie Mesijo atėjimą ir taip pat apie pasaulio išpirkimą.
- 20 Ir girdėdami tai, žydai pyko ant jo; taip, lygiai kaip ant senovės pranašų, kuriuos jie išvarė ir užmušė akmenimis ir nužudė; jie taip pat siekė ir jam atimti gyvybę. Bet štai, aš, Nefis, parodysiu jums, kad Viešpaties švelnūs pasigailėjimai yra visiems tiems, kuriuos jis išsirinko dėl jų tikėjimo, kad padarytų galingus netgi iki galios išsilaisvinti.

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

I Nefio knyga 2

- 1 Nes štai buvo taip, kad Viešpats kalbėjo mano tėvui, taip, būtent sapne, ir sakė jam: Palaimintas tu, Lehi, dėl to, ką padarei; ir kadangi buvai ištikimas ir paskelbei šitiems žmonėms tai, ką aš įsakiau tau, štai jie kėsinaisi atimti tavo gyvybę.
- 2 Ir buvo taip, kad Viešpats įsakė mano tėvui, būtent sapne, kad jis turi pasiimti savo šeimą ir išeiti į tyrus.
- 3 Ir jis buvo klusnus Viešpaties žodžiui, todėl padarė, kaip Viešpats jam įsakė.
- 4 Ir buvo taip, kad jis išėjo į tyrus. Ir jis paliko savo namus ir savo paveldo žemę, ir savo auksą, ir savo sidabrą, ir savo vertingus daiktus; ir nepasiėmė su savimi nieko, išskyrus savo šeimą ir atsargas bei palapines, ir išėjo į tyrus.
- 5 Ir jis atėjo prie pakraščio netoli Raudonosios jūros kranto ir keliavo tyruose pakraščiu, kuris arčiau Raudonosios jūros; ir jis keliavo tyruose su savo šeima, susidedančia iš mano motinos Sarios ir mano vyresniųjų brolių – Lamano, Lemuelio ir Samo.
- 6 Ir buvo taip, kad, keliavęs tyruose tris dienas, jis pastatė savo palapinę slėnyje prie vandens upės kranto.
- 7 Ir buvo taip, kad jis pastatė aukurą iš akmenų ir atnašavo Viešpačiui, ir reiškė dėkingumą Viešpačiui, mūsų Dievui.
- 8 Ir buvo taip, kad jis pavadino upę Lamano vardu, ir ji įtekėjo į Raudonąją jūrą; o apylinkėse prie jos žiočių buvo slėnis.
- 9 Ir matydamas, kad upės vandenys įteka į Raudonosios jūros šaltinį, mano tėvas kalbėjo Lamanui, sakydamas: O, kad tu būtum kaip šita upė, nuolat bėgantis į viso teismo šaltinį!
- 10 Ir jis taip pat kalbėjo Lemueliui: O, kad tu būtum kaip šitas slėnis – tvirtas ir pastovus, ir nepajudinamas besilaikantis Viešpaties įsakymų!

I Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

- 11 Dabar, tai jis kalbėjo dėl Lamano ir Lemuelio kieta-sprandiškumo; nes štai jie dėl daug ko murmėjo prieš savo tėvą: kad jis regėjimų vyras ir kad išvedė juos iš Jeruzalės žemės, idant paliktų savo paveldo žemę ir savo auksą, ir savo sidabrą, ir savo vertingus daiktus, idant pražūtų tyruose. Ir tai, pasak jų, jis padarė dėl savo širdies kvailių įsivaizdavimų.
- 12 Ir taip Lamanas ir Lemuelis, būdami vyriausi, murmėjo prieš savo tėvą. O murmėjo, kadangi nesuprato to Dievo, kuris juos sukūrė, reikalų.
- 13 Nė netikėjo, kad Jeruzalė, tas didis miestas, galėtų būti sunaikintas sulig pranašų žodžiais. Ir jie buvo kaip žydai Jeruzalės žemėje, kurie kėsinosi atimti mano tėvo gyvybę.
- 14 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pripildytas Dvasios, kalbėjo jiems Lemuelio slėnyje su galia, kad net jų kūnai virpėjo priešais jį. Ir jis pergalėjo juos, tad jie nedrįso nė prasižioti prieš jį; taigi, jie darė taip, kaip jis jiems įsakė.
- 15 Ir mano tėvas gyveno palapinėje.
- 16 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, būdamas labai jaunas, nepaisant to, didelio ūgio, ir taip pat labai trokšdamas pažinti Dievo slėpinius, šaukiausi Viešpaties; ir štai jis ap-lankė mane ir suminkštino mano širdį, taigi patikėjau visais žodžiais, kuriuos kalbėjo mano tėvas; todėl aš nemiščiau prieš jį kaip mano broliai.
- 17 Ir aš kalbėjau Samui, atskleisdamas jam tai, ką Viešpats man apreiskė savo Šventąja Dvasia. Ir buvo taip, kad jis patikėjo mano žodžiais.
- 18 Bet štai Lamanas ir Lemuelis neklausė mano žodžių; ir nuliūdintas jų širdžių kietumo aš šaukiausi Viešpaties dėl jų.
- 19 Ir buvo taip, kad Viešpats kalbėjo man, sakydamas: Palaimintas tu, Nefi, dėl savo tikėjimo, nes ieškojai manęs stropiai, su širdies nusižeminimu.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 Ir kiek tu laikysiesi mano įsakymų, tiek klestėsi ir būsi vedamas į pažado žemę; taip, būtent žemę, kurią esu paruošęs tau; taip, žemę, kuri yra rinktinė tarp visų kitų žemių.

21 Ir kiek tavo broliai maištaus prieš tave, tiek jie bus atkertami nuo Viešpaties akivaizdos.

22 Ir kiek tu laikysiesi mano įsakymų, tiek būsi skiriamas savo brolių valdovu ir mokytoju.

23 Nes štai tą dieną, kada jie maištaus prieš mane, aš prakeiksiu juos, netgi skaudžiu prakeiksmu, ir jie neturės galios tavo sėklai, nebent šie taip pat maištaus prieš mane.

24 Ir jei bus taip, kad jie maištaus prieš mane, jie bus rykštė tavo sėklai, kad ragintų juos prisiminti.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

I Nefio knyga 3

- 1 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pasikalbėjęs su Viešpačiu, grįžau prie savo tėvo palapinės.
- 2 Ir buvo taip, kad jis kalbėjo man, sakydamas: Štai aš susapnavau sapną, kuriame Viešpats įsakė man, kad tu ir tavo broliai grįžtumėte į Jeruzalę.
- 3 Nes štai Labanas turi žydų metraščių ir taip pat mano protėvių genealogiją, ir tai išraižyta ant skaistvario plokštelių.
- 4 Todėl Viešpats įsakė man, kad tu ir tavo broliai eitu-
mėte į Labano namus ir gautumėte metraščius bei at-
neštumėte juos čionai į tyrus.
- 5 Ir dabar štai tavo broliai murma, sakydami, kad sun-
ku yra tai, ko pareikalavau iš jų; bet juk ne aš to pareika-
lavau iš jų, bet tai Viešpaties įsakymas.
- 6 Todėl eik, mano sūnau, ir Viešpats bus tau palankus,
kadangi tu nemurmėjai.
- 7 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pasakiau savo tėvui: Aš ei-
siu ir padarysiu tai, ką Viešpats įsakė, nes žinau, kad
Viešpats neduoda įsakymų žmonių vaikams, neruošda-
mas jiems kelio atlikti tai, ką jis jiems įsako.
- 8 Ir buvo taip, kad mano tėvas, išgirdęs šiuos žodžius,
nepaprastai džiaugėsi, nes suvokė, jog esu palaimintas
Viešpaties.
- 9 Ir aš, Nefis, ir mano broliai leidomės kelionėn tyrais
su savo palapinėmis į Jeruzalės žemę.
- 10 Ir buvo taip, kad atėję į Jeruzalės žemę aš ir mano bro-
liai tarėmės tarpusavyje.
- 11 Ir mes metėme burtą, kuris iš mūsų turėtų eiti į
Labano namus. Ir buvo taip, kad burtas krito Lamanui;
ir Lamanas nuėjo į Labano namus, ir kalbėjo su juo, kai
šis sėdėjo savo namuose.
- 12 Ir jis norėjo iš Labano metraščių, išraižytų ant
skaistvario plokštelių, kuriuose buvo mano tėvo genea-
logija.

I Nephi 3

- And it came to pass that I, Nephi, returned from speak-
ing with the Lord, to the tent of my father.
- And it came to pass that he spake unto me, saying:
Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord
hath commanded me that thou and thy brethren shall
return to Jerusalem.
- For behold, Laban hath the record of the Jews and
also a genealogy of my forefathers, and they are en-
graven upon plates of brass.
- Wherefore, the Lord hath commanded me that thou
and thy brothers should go unto the house of Laban,
and seek the records, and bring them down hither into
the wilderness.
- And now, behold thy brothers murmur, saying it is a
hard thing which I have required of them; but behold I
have not required it of them, but it is a commandment
of the Lord.
- Therefore go, my son, and thou shalt be favored of
the Lord, because thou hast not murmured.
- And it came to pass that I, Nephi, said unto my fa-
ther: I will go and do the things which the Lord hath
commanded, for I know that the Lord giveth no com-
mandments unto the children of men, save he shall pre-
pare a way for them that they may accomplish the thing
which he commandeth them.
- And it came to pass that when my father had heard
these words he was exceedingly glad, for he knew that I
had been blessed of the Lord.
- And I, Nephi, and my brethren took our journey in
the wilderness, with our tents, to go up to the land of
Jerusalem.
- And it came to pass that when we had gone up to the
land of Jerusalem, I and my brethren did consult one
with another.
- And we cast lots—who of us should go in unto the
house of Laban. And it came to pass that the lot fell
upon Laman; and Laman went in unto the house of
Laban, and he talked with him as he sat in his house.
- And he desired of Laban the records which were en-
graven upon the plates of brass, which contained the ge-
nealogy of my father.

13 Ir štai buvo taip, kad Labanas supyko ir išvijo jį iš savo akivaizdos, ir nenorėjo, kad jis turėtų metraščius. Todėl jis sakė jam: Štai tu esi plėšikas, ir aš nužudysiu tave.

14 Bet Lamanas pabėgo iš jo akivaizdos ir papasakojo mums, ką Labanas padarė. Ir mes nepaprastai nuliūdomė, ir mano broliai buvo begrižtą pas mano tėvą į tyrus.

15 Bet štai aš sakiau jiems: Kaip Viešpats gyvas ir kaip mes gyvi, neisime pas savo tėvą į tyrus, kol neatliksime to, ką Viešpats mums įsakė.

16 Taigi ištikimai laikykimės Viešpaties įsakymų; todėl eikime į savo tėvo paveldo žemę, nes štai jis paliko auksą ir sidabrą, ir visokias brangenybes. Ir visa tai jis padarė dėl to, kad Viešpats taip įsakė.

17 Nes jis žinojo, jog dėl žmonių nelabumo Jeruzalė bus sunaikinta.

18 Nes štai jie atmetė pranašų žodžius. Todėl, jei mano tėvas būtų gyvenęs toje žemėje po to, kai jam buvo įsakytą bėgti iš tos žemės, štai jis taip pat būtų žuvęs. Todėl būtinai reikėjo, kad jis bėgtų iš tos žemės.

19 Ir štai tai yra Dievo išmintis, kad mes gautume šiuos metraščius – kad galėtume išsaugoti savo vaikams savo tėvų kalbą.

20 Ir taip pat kad galėtume jiems išsaugoti žodžius, pasakytus visų šventųjų pranašų burna, perduotus jiems Dievo Dvasia ir galia nuo tada, kai prasidėjo pasaulis, netgi iki šio dabartinio laiko.

21 Ir buvo taip, jog tokia kalba aš įtikinėjau savo brolius, kad jie ištikimai laikytųsi Dievo įsakymų.

22 Ir buvo taip, kad mes nuėjome į savo paveldo žemę ir surinkome savo auksą ir savo sidabrą, ir savo vertingus daiktus.

23 Ir surinkę tai, mes vėlėjome į Labano namą.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 Ir buvo taip, kad mes atėjome pas Labaną ir norėjome, kad jis atiduotų mums metraščius, išraižytus ant skaištvario plokštelių, už kuriuos mes atiduotume jam savo auksą ir savo sidabrą, ir visus savo vertingus daiktus.

25 Ir buvo taip, kad Labanas, pamatęs mūsų turtą, ir kad jis labai didelis, užsigėdė jo taip, kad išvijo mus lauk ir pasiuntė savo tarnus nužudyti mus, kad galėtų gauti mūsų turtą.

26 Ir buvo taip, kad mes bėgome nuo Labano tarnų ir buvome priversti palikti savo turtą, ir jis pateko į Labano rankas.

27 Ir buvo taip, kad mes pabėgome į tyrus, ir Labano tarnai nepavijo mūsų, ir mes pasislėpėme uolos ertmėje.

28 Ir buvo taip, kad Lamanas pyko ant manęs, ir taip pat ant mano tėvo; taip pat ir Lemuelis, nes jis klausė Lamano žodžių. Todėl Lamanas ir Lemuelis kalbėjo daug nemalonių žodžių mums, savo jaunesniesiems broliams, ir mušė mus netgi lazda.

29 Ir buvo taip, kad, jiems mušant mus lazda, štai Viešpaties angelas pasirodė ir atsistojo priešais juos, ir kalbėjo jiems, sakydamas: Kodėl mušate savo jaunesnįjį brolių lazda? Ar nežinote, kad Viešpats išrinko jį būti jūsų valdovu, ir tai dėl jūsų nedorybių? Štai jūs vėl eisite į Jeruzalę, ir Viešpats atiduos Labaną į jūsų rankas.

30 Ir baigęs kalbėti mums, angelas pasišalino.

31 Ir angelui pasišalinus, Lamanas ir Lemuelis vėl pradėjo murmėti, sakydami: Kaip tai įmanoma, kad Viešpats atiduotų Labaną į mūsų rankas? Štai jis galingas vyras ir gali įsakyti penkiasdešimčiai, taip, jis gali net nužudyti penkiasdešimt; tad kodėl gi ne mus?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

I Nefio knyga 4

- 1 Ir buvo taip, kad aš kalbėjau savo broliams, sakydamas: Eime vėl į Jeruzalę ir ištikimai laikykimės Viešpaties įsakymų; nes štai jis yra galingesnis už visą žemę, tai kodėl gi ne galingesnis už Labaną ir jo penkiasdešimt, taip, arba netgi už jo dešimtis tūkstančių?
- 2 Todėl eime; būkime stiprūs kaip Mozė, nes jis iš tiesų kalbėjo Raudonosios jūros vandenims, ir šie persiskyrė į abi puses, ir mūsų tėvai perėjo iš nelaisvės sausa žeme, o faraono armijos sekė iš paskos ir buvo paskandintos Raudonosios jūros vandenyse.
- 3 Štai jūs žinote, kad tai tiesa, ir taip pat žinote, kad angelas kalbėjo jums; kaip tad galite abejoti? Eime, Viešpats pajėgus išvaduoti mus, lygiai kaip ir mūsų tėvus, ir sunaikinti Labaną, lygiai kaip ir egiptiečius.
- 4 Dabar, man pasakius šiuos žodžius, jie vis dar tūžo ir vis dar tebemurmėjo; vis dėlto jie sekė paskui mane, kol priėjome Jeruzalės sienas.
- 5 Ir tai buvo naktį, ir aš nurodžiau, kad jie pasislėptų sienų išorėje. Ir kai jie pasislėpė, aš, Nefis, įsėlinau į miestą ir nuėjau link Labano namo.
- 6 Ir aš buvau vedamas Dvasios, nežinodamas iš anksto, ką turėsiu daryti.
- 7 Nepaisydamas to, ašėjau, ir, prisiartinęs prie Labano namo, priešais save pamačiau vyrą, parkritusį ant žemės, nes jis buvo girtas nuo vyno.
- 8 Ir priėjęs prie jo, pamačiau, kad tai Labanas.
- 9 Ir pamačiau jo kalaviją ir ištraukiau jį iš makšties; ir jo rankena buvo iš gryno aukso, ir jis buvo nepaprastai puikaus darbo, ir mačiau, kad jo geležtė buvo geriausio plieno.
- 10 Ir buvo taip, jog Dvasia vertė mane nužudyti Labaną; bet aš tariau savo širdyje: Niekada, nė karto nesu praliejęs žmogaus kraujo. Ir aš atsitraukiau ir nenorėjau jo žudyti.

I Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 Bet Dvasia vėl tarė man: Štai Viešpats atidavė jį į tavo rankas. Taip, ir aš taip pat žinojau, kad jis kėsinosi atimti mano paties gyvybę; taip, ir jis neklauso Viešpaties įsakymų; ir taip pat atėmė mūsų turtą.

12 Ir buvo taip, kad Dvasia vėl pasakė man: Nužudyk jį, nes Viešpats atidavė jį į tavo rankas.

13 Mat Viešpats žudo nelabuosius, kad įgyvendintų savo teisius tikslus. Geriau, kad žūtų vienas vyras, negu visa tauta nusiristų į netikėjimą ir pražūtų.

14 Ir dabar, aš, Nefis, išgirdęs šituos žodžius, prisimčiau Viešpaties žodžius, kuriuos jis kalbėjo man tyruose, sakydamas: Kiek tavo sėkla laikysis mano įsakymų, tiek jie klestės pažado žemėje.

15 Taip, ir aš taip pat galvojau, kad jie negalės laikytis Viešpaties įsakymų pagal Mozės įstatymą, jei neturės to įstatymo.

16 Ir aš taip pat žinojau, kad įstatymas buvo išraižytas ant tų skaistvario plokštelių.

17 Ir vėlgi, aš supratau, kad Viešpats atidavė Labaną į mano rankas tam, kad gaučiau metraščius pagal jo įsakymus.

18 Todėl aš paklausau Dvasios balsui ir paėmiau Labaną už plaukų, ir nukirtau jam galvą jo paties kalaviju.

19 Ir nukirtęs jam galvą jo paties kalaviju, aš paėmiau Labano apdarus ir apsivilkau juos; taip, netgi kiekvieną dalelę; ir apsijuosiau jo ginklus aplink strėnas.

20 Ir padaręs tai, aš nuėjau link Labano lobyno. Ir eidamas link Labano lobyno, štai aš pamačiau Labano tarną, kuris turėjo lobyno raktus. Ir aš įsakiau jam Labano balsu, kad jis eitų su manimi į lobyną.

21 Ir jis manė, kad aš esu jo šeimininkas Labanas, nes matė šituos apdarus, ir taip pat kalaviją, apjuostą aplink mano strėnas.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

22 Ir jis kalbėjo man apie žydų vyresniusius, žinodamas, kad jo šeimininkas Labanas naktį buvo išvykęs su jais.

23 Ir aš kalbėjau jam, lyg būčiau Labanas.

24 Ir aš taip pat kalbėjau jam, kad turiu neštis raižinius, kurie ant skaistvario plokštelių, pas savo vyresniusius brolius, esančius sienų išorėje.

25 Ir taip pat liepiau jam sekti paskui mane.

26 Ir jis, manydamas, kad aš kalbėjau apie bažnyčios brolius ir kad iš tiesų buvau tas Labanas, kurį aš nužudžiau, sekė paskui mane.

27 Ir kol ėjau pas savo brolius, buvusius sienų išorėje, jis daug kartų man kalbėjo apie žydų vyresniusius.

28 Ir buvo taip, kad pamatęs mane, Lamanas nepaprastai išsigando, ir taip pat Lemuelis ir Samas. Ir jie bėgo iš mano akivaizdos, nes manė, kad tai Labanas ir kad jis nužudė mane ir kėsinosi taip pat atimti ir jų gyvybę.

29 Ir buvo taip, kad aš pašaukiau juos, ir jie išgirdo mane; todėl liovėsi bėgti iš mano akivaizdos.

30 Ir buvo taip, kad pamatęs mano brolius, Labano tarnas pradėjo drebėti ir buvo besprunkąs nuo manęs ir begrįžtąs į Jeruzalės miestą.

31 Ir dabar, aš, Nephi, būdamas didelio ūgio vyras, ir taip pat gavęs daug stiprybės iš Viešpaties, nutvėriau Labano tarną ir laikiau jį, taigi jis negalėjo pabėgti.

32 Ir buvo taip, jog aš kalbėjau su juo, kad jei jis klausys mano žodžių, kaip Viešpats gyvas, ir kaip aš gyvas, jei jis klausys mūsų žodžių, mes pasigailėsime jo gyvybės.

33 Ir aš pasakiau jam, netgi su priesaika, kad jam nereikia bijoti ir kad jis bus laisvas vyras kaip mes, jei eis su mumis į tyrus.

34 Ir aš taip pat kalbėjau jam, sakydamas: Iš tiesų Viešpats įsakė mums padaryti šį darbą; ir argi mes stropiai nesilaikysime Viešpaties įsakymų? Todėl, jeigu eisi į tyrus pas mano tėvą, tu turėsi vietą su mumis.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

35 Ir buvo taip, kad Zoramas nuo mano ištartų žodžių ėgavo drąsos. Dabar, Zoramas – toks buvo tarno vardas – pažadėjo, kad eis į tyrus pas mūsų tėvą. Taip, ir jis taip pat prisiekė mums, kad nuo šiol pasiliks su mumis.

36 Dabar, mes norėjome, kad jis pasiliktų su mumis dėl to, kad žydai nesužinotų apie mūsų pabėgimą į tyrus, nesivytų ir nesunaikintų mūsų.

37 Ir buvo taip, jog Zoramui prisiekus mums, mes liovėmės baimintis dėl jo.

38 Ir buvo taip, kad mes pasiėmėme skaitvario plokštes bei Labano tarną ir išvykome į tyrus, ir nukeliavome prie savo tėvo palapinės.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

I Nefio knyga 5

- 1 Ir buvo taip, kad mums atėjus į tyrus pas savo tėvą, štai jis prisipildė džiaugsmo, ir taip pat mano motina Sarija nepaprastai džiaugėsi, nes ji iš tikrųjų gedėjo dėl mūsų.
- 2 Nes ji manė, kad žuvome tyruose; ir ji taip pat priekaištavo mano tėvui, vadindama jį regėjimų vyru, sakydama: Štai tu išvedei mus iš mūsų paveldo žemės, ir mano sūnų jau nebėra, ir mes žūstame tyruose.
- 3 Ir tokia kalba mano motina priekaištavo mano tėvui.
- 4 Ir buvo taip, kad mano tėvas kalbėjo jai, sakydamas: Aš žinau, kad esu regėjimų vyras; nes jei nebūčiau regėjime matęs Dievo dalykų, nebūčiau pažinęs Dievo gerumo, bet būčiau pasilikęs Jeruzalės žemėje ir žuvęs su savo broliais.
- 5 Bet štai aš gavau pažado žemę, dėl ko ir džiūgauju; taip, ir žinau, kad Viešpats išvaduos mano sūnus iš Labano rankų ir vėl atves juos pas mus į tyrus.
- 6 Ir tokia kalba mano tėvas Lehis guodė mano motiną Sariją dėl mūsų, kol mes keliavome tyrais į Jeruzalės žemę gauti žydų metraščio.
- 7 Ir kada mes sugrižome prie mano tėvo palapinės, štai jų džiaugsmas buvo pilnas, ir mano motina buvo paguosta.
- 8 Ir ji kalbėjo, sakydama: Dabar tikrai žinau, kad Viešpats įsakė mano vyrui bėgti į tyrus; taip, ir taip pat tikrai žinau, kad Viešpats apsaugojo mano sūnus ir išvadavo juos iš Labano rankų, ir davė jiems galią, kuria jie sugebėjo atlikti tai, ką Viešpats jiems įsakė. Ir tokia kalba ji kalbėjo.
- 9 Ir buvo taip, kad jie nepaprastai džiūgavo ir atnašavo auką bei deginamąsias atnašas Viešpačiui, ir reiškė padėkas Izraelio Dievui.

I Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 Ir po to, kai jie išreiškė padėkas Izraelio Dievui, mano tėvas Lehis paėmė metraščius, kurie buvo išraižyti ant skaistvario plokštelių, ir tyrinėjo juos nuo pradžios.

11 Ir jis pamatė, kad juose yra penkios Mozės knygos, kuriose buvo aprašymas apie pasaulio sukūrimą ir taip pat apie Adomą ir Ievą, kurie buvo mūsų pirmieji gimdytojai;

12 ir taip pat žydų metraštis nuo pradžios netgi iki Zedekijo, Judėjos karaliaus, valdymo pradžios;

13 ir taip pat šventųjų pranašų pranašystės nuo pradžios netgi iki Zedekijo valdymo pradžios, ir taip pat daug pranašysčių, išstartų Jeremijo burna.

14 Ir buvo taip, kad mano tėvas Lehis ant skaistvario plokštelių taip pat rado savo tėvų genealogiją; todėl jis žinojo, kad yra Juozapo palikuonis; taip, būtent to Juozapo, Jokūbo sūnaus, parduoto į Egiptą ir apsaugoto Viešpaties ranka, kad šis apsaugotų savo tėvą Jokūbą ir visus jo namiškius nuo bado mirties.

15 Ir jie taip pat buvo išvesti iš nelaisvės ir iš Egipto žemės to paties Dievo, kuris apsaugojo juos.

16 Ir taip mano tėvas Lehis atrado savo tėvų genealogiją. Ir Labanas taip pat buvo Juozapo palikuonis, todėl jis ir jo tėvai išsaugojo metraščius.

17 Ir dabar, kada mano tėvas pamatė visa tai, jis prisipildė Dvasios ir ėmė pranašauti apie savo sėklą –

18 kad šios skaistvario plokštelės pasklis po visas tautas, gimines, liežuvius ir liaudis, kurie bus iš jo sėklos.

19 Dėl to jis pasakė, kad šios skaistvario plokštelės niekuomet nepražūs ir nebepatamsės nuo laiko. Ir jis daug pranašavo apie savo sėklą.

20 Ir buvo taip, kad iki šiol aš ir mano tėvas įvykdėme Viešpaties mums duotus įsakymus.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 Ir mes gavome metraščius, kaip Viešpats buvo mums įsakęs, ir tyrinėjome juos, ir suvokėme, kad jie buvo naudingi; taip, netgi labai vertingi mums – tiek, kad galėjome išsaugoti Viešpaties įsakymus savo vaikams.

22 Todėl tai buvo Viešpaties išmintis, kad neštumėmės juos su savimi, keliaudami tyrais link pažado žemės.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, inasmuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

I Nefio knyga 6

- 1 Ir dabar, aš, Nefis, šioje savo metraščio dalyje nepateikiu savo tėvų genealogijos; ir niekada vėliau nepateiksiu jos ant šitų mano rašomų plokštelių; nes ji yra metraštyje, kurį išsaugojo mano tėvas; todėl šiame darbe jos nerašau.
- 2 Nes man pakanka pasakyti, jog esame Juozapo palikuonys.
- 3 Ir man nerūpi smulkiai aprašyti viską apie savo tėvą, nes tai negali būti užrašyta ant šitų plokštelių, kadangi aš noriu vietos, kad galėčiau rašyti apie Dievo dalykus.
- 4 Nes visa, ko aš siekiu, – tai įtikinti žmones, kad jie ateitų pas Abraomo Dievą ir Izaoko Dievą, ir Jokūbo Dievą ir būtų išgelbėti.
- 5 Todėl aš nerašau to, kas patinka pasauliui, bet rašau tai, kas patinka Dievui ir tiems, kurie ne pasaulio.
- 6 Todėl aš duosiu įsakymą savo sėklai, kad jie neužimtų šitų plokštelių tuo, kas nevertinga žmonių vaikams.

I Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1 Nefio knyga 7

- 1 Ir dabar, noriu, kad žinotumėte, jog po to, kai mano tėvas Lehis baigė pranašauti apie savo sėklą, buvo taip, kad Viešpats vėl jam kalbėjo, sakydamas, kad nedera jam, Lehiui, vienam pasiimti savo šeimą į tyrus; bet kad jo sūnūs turi paimti dukteris į žmonas, kad išaugintų sėklą Viešpačiui pažado žemėje.
- 2 Ir buvo taip, jog Viešpats įsakė jam, kad aš, Nefis, ir mano broliai vėl grįžtume į Jeruzalės žemę ir atsivestume į tyrus Izmaelį bei jo šeimą.
- 3 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, su savo broliais vėl leidausi keliauti tyrais link Jeruzalės.
- 4 Ir buvo taip, kad mes nuėjome į Izmaelio namą ir įgijome palankumo Izmaelio akyse, tiek, kad kalbėjome jam Viešpaties žodžius.
- 5 Ir buvo taip, kad Viešpats suminkštino Izmaelio ir taip pat jo namiškių širdį tiek, kad jie leidosi kelionėn su mumis į tyrus link mūsų tėvo palapinės.
- 6 Ir buvo, kad, mums bekeliaujant tyruose, štai Lamanas ir Lemuelis ir dvi Izmaelio dukterys bei du Izmaelio sūnūs ir jų šeimos maištavo prieš mus; taip, prieš mane, Nefį, ir Samą, ir savo tėvą Izmaelį, ir jo žmoną, ir kitas tris jo dukteris.
- 7 Ir buvo taip, kad maištaudami jie norėjo grįžti į Jeruzalės žemę.
- 8 Ir dabar, mane, Nefį, nuliūdino jų kietaširdiškumas, todėl kalbėjau jiems, taip, būtent Lamanui ir Lemueliui, sakydamas: Štai jūs esate mano vyresnieji broliai, ir kaip yra, kad jūs tiek kieti savo širdimis ir taip akli savo protais, jog jums reikia, kad aš, jūsų jaunesnysis brolis, kalbėčiau jums, taip, ir duočiau jums pavyzdį?
- 9 Kaip yra, kad jūs neįsiklausėte į Viešpaties žodį?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

- 10 Kaip yra, kad pamiršote, jog matėte Viešpaties angelą?
- 11 Taip, ir kaip yra, kad pamiršote, kokius didžius darbus Viešpats padarė dėl mūsų, išvaduodamas mus iš Labano rankų, ir taip pat kad mes gautume metraščių?
- 12 Taip, ir kaip yra, kad pamiršote, jog pagal savo valią Viešpats gali padaryti viską dėl žmonių vaikų, jei tik jie panaudoja tikėjimą juo? Todėl būkime jam ištikimi.
- 13 Ir jei bus taip, kad būsime jam ištikimi, mes gausime pažado žemę; ir jūs sužinosite kada nors ateity, kad Viešpaties žodis dėl Jeruzalės sunaikinimo bus įvykdytas; nes visa, ką Viešpats yra kalbėjęs apie Jeruzalės sunaikinimą, turi būti įvykdyta.
- 14 Nes štai Viešpaties Dvasia netrukus liausis plūktis su jais; nes štai, jie atmetė pranašus ir Jeremiją įmetė į kalėjimą. Ir jie kėsinosi atimti mano tėvo gyvybę tiek, kad išvarė jį iš žemės.
- 15 Dabar štai sakau jums, kad jei sugrįšite į Jeruzalę, jūs taip pat žūsite su jais. Ir dabar, jeigu jau taip nusprendėte, eikite į tą žemę ir atminkite žodžius, kuriuos sakau jums, kad jei eisite, jūs taip pat žūsite; nes taip Viešpaties Dvasia verčia mane kalbėti.
- 16 Ir buvo taip, jog man, Nepfiui, pasakius šiuos žodžius savo broliams, jie supyko ant manęs. Ir buvo taip, kad jie sučiupo mane, nes štai jie buvo nepaprastai įniršę, ir surišo mane virvėmis, nes kėsinosi atimti mano gyvybę, palikdami mane tyruose laukiniams žvėrimis suėsti.
- 17 Bet buvo taip, kad aš meldžiausi Viešpačiui, sakydamas: O Viešpatie, pagal mano tikėjimą tavimi, išvaduok mane iš mano brolių rankų; taip, netgi duok man jėgos, kad galėčiau sutraukti šituos raiščius, kuriais esu surištas.
- 18 Ir buvo taip, jog man pasakius šiuos žodžius, štai raiščiai atsirišo nuo mano rankų bei kojų, ir aš stovėjau priešais savo brolius ir vėl kalbėjau jiems.

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, inasmuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 Ir buvo taip, kad jie vėl supyko ant manęs ir kėsinosi mane sučiupti; bet štai, viena iš Izmaelio dukterų, taip, ir taip pat jos motina ir vienas iš Izmaelio sūnų maldavo mano brolius tiek, kad suminkštino jų širdis; ir jie liovėsi kėsintis į mano gyvybę.

20 Ir buvo taip, kad jie gailėjosi dėl savo nelabumo tiek, kad nusilenkė priešais mane ir maldavo mane, kad atleisčiau jiems už tai, ką man padarė.

21 Ir buvo taip, kad aš nuoširdžiai atleidau jiems visa, ką jie buvo padarę, ir paraginau juos melsti Viešpatį, savo Dievą, atleidimo. Ir buvo taip, kad jie taip ir padarė. Ir po to, kai jie pasimeldė Viešpačiui, mes vėl leidomės kelionėn link savo tėvo palapinės.

22 Ir buvo taip, kad mes atėjome prie savo tėvo palapinės. Ir kai aš ir mano broliai, ir visi Izmaelio namai atėjome prie mano tėvo palapinės, jie reiškė padėkas Viešpačiui, savo Dievui, ir atnašavo jam auką bei deginamąsias atnašas.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

I Nefio knyga 8

- 1 Ir buvo taip, kad mes surinkome visokių įvairių rūšių sėklų, tiek kiekvienos rūšies grūdų, tiek ir kiekvienos rūšies vaisių sėklų.
- 2 Ir buvo taip, kad tuo metu, kai mūsų tėvas buvo apsi- stojęs tyruose, jis tarė mums, sakdamas: Štai, aš susap- navau sapną; arba, kitais žodžiais, mačiau regėjimą.
- 3 Ir štai dėl to, ką pamačiau, turiu pagrindo džiūgauti Viešpačiu dėl Nefio, ir taip pat dėl Samo, nes turiu prie- žastį manyti, kad jie ir taip pat daugelis iš jų sėklos bus išgelbėti.
- 4 Bet štai, Lamanai ir Lemueli, aš labai bijau dėl jūsų; nes štai, man regis, savo sapne mačiau tamsius ir niūrius tyrus.
- 5 Ir buvo taip, kad aš pamačiau vyrą; ir jis buvo apsiren- gęs baltu rūbu, ir jis atėjo ir atsistojo priešais mane.
- 6 Ir buvo taip, kad jis kreipėsi į mane ir liepė man sekti paskui jį.
- 7 Ir buvo taip, kad sekdamas paskui jį aš išvydau save tamsiame ir niūriame tyrlaukyje.
- 8 Ir keliavęs tamsoje daugelį valandų, pradėjau melstis Viešpačiui, kad jis pasigailėtų manęs vardan daugybės savo švelnių pasigailėjimų.
- 9 Ir buvo taip, kad po to, kai pasimeldžiau, aš pamačiau didelį ir erdvų lauką.
- 10 Ir buvo taip, kad pamačiau medį, kurio vaisius buvo trokštinas, kad padarytų žmogų laimingą.
- 11 Ir buvo taip, kad aš priėjau ir valgiau jo vaisiaus; ir pa- mačiau, kad jis buvo saldžiausias iš visų, kuriuos kada nors buvau valgęs. Taip, ir pamačiau, kad jo vaisius bu- vo baltas, pranokstantis bet kokį baltumą, kokį kada nors buvau matęs.
- 12 Ir kai aš valgiau jo vaisiaus, jis pripildė mano sielą ne- paprastai didelio džiaugsmo; todėl panorau, kad mano šeima taip pat jo valgytų; nes aš žinojau, kad jis buvo trokštinas labiau už visus kitus vaisius.

I Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vi- sion.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be de- sirable that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 Ir kai aš apsižvalgiau aplink, tikėdamasis atrasti ir savo šeimą, pamačiau vandens upę, ir ji tekėjo tolyn, netoli medžio, nuo kurio aš valgiau vaisiaus.

14 Ir aš pažvelgiau, kad pamatyčiau, iš kur ji atiteka; ir netoliese pamačiau jos ištakas, o prie jos ištakų pamačiau jūsų motiną Sariją ir Samą bei Nefį; ir jie stovėjo lyg nežinotų, kur jiems eiti.

15 Ir buvo taip, kad aš jiems močiau, ir taip pat garsiu balsu sakiau, kad ateitų pas mane ir valgytų vaisiaus, kuris buvo trokštinas labiau už visus kitus vaisius.

16 Ir buvo taip, kad jie atėjo pas mane ir taip pat valgė vaisiaus.

17 Ir buvo taip, kad aš troškau, kad Lamanas ir Lemuelis ateitų ir taip pat valgytų vaisiaus; todėl aš pažvelgiau link upės ištakų, tikėdamasis pamatyti juos.

18 Ir buvo taip, kad pamačiau juos, bet jie nepanoro ateiti pas mane ir valgyti vaisiaus.

19 Ir aš pamačiau geležinę lazda, ir ji driekėsi išilgai upės kranto ir vedė prie medžio, šalia kurio stovėjau.

20 Ir aš taip pat pamačiau ankštą ir siaurą kelią, kuris driekėsi išilgai geležinės lazdos iki pat medžio, prie kurio stovėjau; ir jis taip pat vedė pro versmės ištakas į didelį ir erdvų tarsi pasaulis lauką.

21 Ir aš mačiau nesuskaičiuojamus būrius žmonių, daugelis iš kurių veržėsi pirmyn, kad pasiektų kelią, vedantį prie medžio, prie kurio stovėjau.

22 Ir buvo taip, kad jie atėjo ir patraukė keliu, kuris vedė prie medžio.

23 Ir buvo taip, kad pakilo tamsos migla; taip, netgi nepaprastai tiršta tamsos migla, netgi tokia, kad tie, kurie patraukė keliu, pametė savo kelią, nuklydo ir pasimetė.

24 Ir buvo taip, kad pamačiau kitus, besiveržiančius pirmyn, ir jie atėjo, ir nusitvėrė geležinės lazdos galo, ir veržėsi pirmyn per tamsos miglą, tvirtai laikydamiesi geležinės lazdos, kol atėjo ir valgė medžio vaisiaus.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, inasmuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

25 O užvalgę medžio vaisiaus, jie apsižvalgė aplink lyg gėdytūsi.

26 Ir aš taip pat apsižvalgiau aplinkui ir pamačiau kitoje vandens upės pusėje didžiulį ir erdvų pastatą; ir jis tarsi kybojo ore, aukštai virš žemės.

27 Ir jis buvo pilnas žmonių, tiek senų, tiek ir jaunų, tiek vyrų, tiek ir moterų; ir jų rūbai buvo labai puikūs; ir jie tyčiojosi ir rodė pirštais į tuos, kurie priėjo ir valgė vaisiaus.

28 Ir paragavę vaisiaus šie gėdinosi tų, kurie iš jų šaipėsi; ir jie atpuolė į uždraustus kelius ir pasimetė.

29 Ir dabar, aš, Nefis, nerašau visų savo tėvo žodžių.

30 Bet, rašant trumpai, štai jis pamatė kitas minias, besiveržiančias pirmyn; ir jie atėjo, ir nusitvėrė geležinės lazdos galo, ir veržėsi savo keliu pirmyn, nuolat tvirtai laikydami geležinės lazdos, kol atėjo ir puolė žemėn, ir valgė medžio vaisiaus.

31 Ir jis taip pat matė kitas minias, apgraibomis ieškančias kelio link to didžiulio ir erdvaus pastato.

32 Ir buvo taip, kad daugelis paskendo versmės gelmėse; ir daugelis prapuolė iš jo akiračio, klaidžiodami nežinomais keliais.

33 Ir didelė buvo minia, kuri įėjo į tą keistą pastatą. Ir įėję į tą pastatą, jie rodė pašaipos pirštu į mane ir į tuos, kurie taip pat valgė vaisiaus; bet mes jų nepaisėme.

34 Štai mano tėvo žodžiai: Nes, kurie tik jų paisė, atpuolė.

35 O Lamanas ir Lemuelis nevalgė vaisiaus, – sakė mano tėvas.

36 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pasakęs visus žodžius apie savo sapną, arba regėjimą, kurių buvo daug, sakė mums, kad dėl to, ką matė regėjime, jis nepaprastai baiminasi dėl Lamano ir Lemuelio; taip, jis baiminasi, kad jie nebūtų išmesti iš Viešpaties akivaizdos.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

37 Ir tada su visu švelnaus gimdytojo jausmu jis ragino juos įsiklausyti į jo žodžius, kad galbūt Viešpats pasigailėtų ir neatmestų jų; taip, mano tėvas pamokslavo jiems.

38 Ir baigęs pamokslauti jiems, ir taip pat išpranašavęs daugelį dalykų, jis liepė jiems laikytis Viešpaties įsakymų; ir liovėsi jiems kalbėjęs.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

I Nefio knyga 9

- 1 Ir visa tai, ir taip pat daug daugiau dalykų, kurie negali būti užrašyti ant šių plokštelių, mano tėvas matė, girdėjo ir kalbėjo, gyvendamas palapinėje Lemuelio slėnyje.
- 2 Ir dabar, kaip esu kalbėjęs dėl šitų plokštelių, štai, tai ne tos plokštelės, ant kurių aš rašau visą savo žmonių istorijos aprašymą; nes plokštelėms, ant kurių sudarinėju visą savo liaudies aprašymą, esu davęs Nefio vardą; todėl jos vadinamos Nefio plokštelėmis pagal mano paties vardą; ir šitos plokštelės taip pat vadinamos Nefio plokštelėmis.
- 3 Kaip ten bebūtų, esu gavęs Viešpaties įsakymą, kad turiu padaryti šias plokšteles ypatingam tikslui, kad ant jų būtų išraižytas mano žmonių tarnystės aprašymas.
- 4 Ant kitų plokštelių turi būti išraižytas aprašymas apie karalių valdymą ir mano žmonių karus bei kovas; todėl šios plokštelės daugiau yra apie tarnystę; o kitos plokštelės daugiau yra apie karalių valdymą bei mano žmonių karus ir kovas.
- 5 Taigi Viešpats įsakė man pagaminti šias plokšteles išmintingam jo tikslui, kurio aš nežinau.
- 6 Bet Viešpats žino viską nuo pradžios; todėl jis paruošia kelią atlikti visus jo darbus tarp žmonių vaikų; nes štai jis turi visą galią visiems savo žodžiams įvykdyti. Ir taip yra. Amen.

I Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

I Nefio knyga 10

- 1 Ir dabar, aš, Nefis, tęsiu savo darbų, savo valdymo ir tarnystės aprašymą ant šitų plokštelių; todėl, prieš tęsdamas savo aprašymą, turiu šiek tiek pakalbėti apie savo tėvo ir taip pat apie savo brolių reikalus.
- 2 Nes štai buvo taip, jog baigęs pasakoti savo sapną ir taip pat raginti juos būti kuo stropiausiai, mano tėvas kalbėjo jiems dėl žydų –
- 3 kad po to, kai jie bus sunaikinti, būtent tas didis Jeruzalės miestas, ir daugelis bus išvesti nelaisvėn į Babilonę, Viešpačiui tinkamu metu jie vėl sugrįš, taip, būtent bus parvesti iš nelaisvės; ir po to, kai bus parvesti iš nelaisvės, jie vėl apgyvens savo paveldo žemę.
- 4 Taip, būtent po šešių šimtų metų nuo to laiko, kai mano tėvas paliko Jeruzalę, pranašą Viešpats Dievas pakels tarp žydų – būtent Mesiją, arba, kitais žodžiais, pasaulio Gelbėtoją.
- 5 Ir jis taip pat kalbėjo apie pranašus – kokios daugybės liudijo apie tai, apie šį Mesiją, apie kurį jis kalbėjo, arba šitą pasaulio Išpirkėją.
- 6 Taigi visa žmonija buvo prapulties ir nuopuolio būsenoje ir visuomet būtų, jei nepasikliautų šituo Išpirkėju.
- 7 Ir jis taip pat kalbėjo apie pranašą, kuris turi ateiti prieš Mesiją, kad paruoštų Viešpaties kelią.
- 8 Taip, būtent jis išeis ir šauks tyruose: Paruoškite Viešpaties kelią ir tiesinkite jo takus; nes čia tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate; jis galingesnis už mane, ir jo sandalų dirželio aš nesu vertas atrišti. Ir daug kalbėjo mano tėvas apie tai.
- 9 Ir mano tėvas sakė, kad jis krikštys Betabaroje, už Jordano; ir jis taip pat sakė, kad jis krikštys vandeniui, būtent, kad jis pakrikštys Mesiją vandeniui.

I Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

10 Ir pakrikštijęs Mesiją vandeniui, jis pamatys ir paliudys, kad pakrikštijo Dievo Avinėlių, kuris paims pasaulio nuodėmes.

11 Ir buvo taip, kad ištaręs šituos žodžius, mano tėvas kalbėjo mano broliams apie evangeliją, kuri bus skelbiama tarp žydų, ir taip pat apie žydų nusiritimą į netikėjimą. Ir po to, kai jie nužudys Mesiją, kuris ateis, po to, kai bus nužudytas, jis prisikels iš mirusiųjų ir Šventąja Dvasia apreikš save kitataučiams.

12 Taip, mano tėvas daug kalbėjo būtent apie kitataučius, ir taip pat apie Izraelio namus, kad jie bus prilyginti alyvmedžiui, kurio šakos bus nulaužtos ir išsklaidytos po visą žemės veidą.

13 Todėl jis sakė, jog būtina, kad būtume vieningai vedami į pažado žemę, idant išsipildytų Viešpaties žodis, jog būsime išsklaidyti po visą žemės veidą.

14 Ir po to, kai Izraelio namai bus išsklaidyti, jie bus vėl surinkti; arba galiausiai, kai kitataučiai gaus evangelijos pilnatvę, alyvmedžio prigimtinės šakos, arba Izraelio namų likučiai, bus įskiepyti, arba pažins tikrąjį Mesiją, savo Viešpatį ir savo Išpirkėją.

15 Ir tokia kalba mano tėvas pranašavo ir kalbėjo mano broliams, ir taip pat daug daugiau dalykų, kurių aš nerašau į šitą knygą, nes tiek jų, kiek man atrodė tinkama, aš parašiau savo kitoje knygoje.

16 Ir visa tai, apie ką kalbėjau, buvo padaryta, kai mano tėvas gyveno palapinėje Lemuelio slėnyje.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Ir buvo taip, jog kai aš, Nefis, išgirdau visus šiuos savo tėvo žodžius apie tai, ką jis matė regėjime, ir taip pat apie dalykus, kuriuos jis kalbėjo Šventosios Dvasios galia, ta galia, kurią jis gavo per tikėjimą Dievo Sūnumi – o Dievo Sūnus buvo Mesijas, kuris ateis – aš, Nefis, taip pat troškau matyti, girdėti ir žinoti tai Šventosios Dvasios galia, kuri yra Dievo dovana visiems tiems, kas stropiai jo ieško, taip pat senovės laikais, kaip ir tuo metu, kuriuo jis apreikš save žmonių vaikams.

18 Nes jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir kelias paruoštas visiems žmonėms nuo pasaulio įkūrimo, jei bus taip, kad jie atgailaus ir ateis pas jį.

19 Nes tas, kas stropiai ieško, ras; ir Dievo slėpiniai bus atskleisti jam Šventosios Dvasios galia, taip pat šiais laikais, kaip ir senovės laikais, ir taip pat senovės laikais, kaip ir ateinančiais laikais; taigi Viešpaties kelias – vienas amžinas ratas.

20 Todėl atmink, o žmogau, už visus savo darbus tu būsi atvestas į teismą.

21 Todėl, jei savo išbandymo dienomis siekėte elgtis nedorai, tai priešais Dievo teismo krasę būsite pripažinti nešvariais; o niekas nešvarus negali gyventi su Dievu; todėl jūs būsite atmesti amžinai.

22 Ir Šventoji Dvasia įgalioja mane kalbėti tai ir nenutylėti to.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

I Nefio knyga I I

- 1 Nes buvo taip, kad kai užsidegęs troškimu pažinti tai, ką matė mano tėvas, ir tikėdamas, kad Viešpats gali tai man atskleisti, sėdėjau mąstydamas savo širdyje, aš buvau pagautas Viešpaties Dvasios, taip, į nepaprastai aukštą kalną, kurio niekada lig tol nebuvo matęs ir ant kurio niekada lig tol nebuvo statęs savo kojos.
- 2 Ir Dvasia tarė man: Ko tu trokšti?
- 3 Ir aš tariau: Trokštu pamatyti tai, ką matė mano tėvas.
- 4 Ir Dvasia tarė man: Ar tiki, kad tavo tėvas matė medį, apie kurį kalbėjo?
- 5 Ir aš tariau: Taip, tu žinai, kad tikiu visais savo tėvo žodžiais.
- 6 Ir man ištarus šituos žodžius, Dvasia sušuko garsiu balsu, sakydama: Osana Viešpačiui, aukščiausiam Dievui; nes jis visos žemės, taip, netgi visa ko Dievas. Ir palaimintas esi tu, Nefi, kad tiki aukščiausiojo Dievo Sūnų; todėl tu pamatysi tai, ko trokšti.
- 7 Ir štai, tai bus duota tau kaip ženklas, kad po to, kai pamatysi medį, vedantį vaisių, kurio valgė tavo tėvas, tu taip pat išvysi vyrą, nusileidžiantį iš dangaus, ir tu jį matysi; ir jį pamatęs, tu liudysi, kad tai Dievo Sūnus.
- 8 Ir buvo taip, kad Dvasia tarė man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau medį; ir jis buvo kaip tas medis, kurį matė mano tėvas; ir jo grožis buvo neprilygstamas, taip, pranokstantis bet kokį grožį; ir jo baltumas pranoško supustyto sniego baltumą.
- 9 Ir buvo taip, kad pamatęs tą medį, aš tariau Dvasiai: Matau, kad parodei man medį, vertingesnį už viską.
- 10 Ir ji tarė man: Ko tu trokšti?

I Nephi I I

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

11 Ir aš tariau jai: Sužinoti jo išaiškinimą, – nes aš kalbėjau jai, kaip kalba vyras; nes pastebėjau, kad ji buvo vyro pavidalo; tačiau nepaisant to, aš žinojau, kad tai buvo Viešpaties Dvasia; ir ji kalbėjo su manimi, kaip vienas vyras kalba su kitu.

12 Ir buvo taip, kad ji tarė man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau, lyg žiūrėčiau į ją, ir jos nebemačiau; nes ji dingo iš mano akivaizdos.

13 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau didį Jeruzalės miestą ir taip pat kitus miestus. Ir pamačiau Nazareto miestą; ir Nazareto mieste pamačiau mergelę, ir ji buvo nepaprastai skaisti ir balta.

14 Ir buvo taip, kad aš mačiau dangus prasiveriant ir angelas nužengė ir atsistojo priešais mane, ir tarė man: Nefi, ką matai?

15 Ir aš jam tariau: Mergelę, gražiausią ir skaisčiausią iš visų kitų mergelių.

16 Ir jis tarė man: Ar pažįsti Dievo nuolaidumą?

17 Ir aš tariau jam: Aš žinau, kad jis myli savo vaikus; tačiau aš ne viską suprantu.

18 Ir jis tarė man: Štai mergelė, kurią matai, yra Dievo Sūnaus motina pagal kūną.

19 Ir buvo taip, kad aš pastebėjau, jog ji buvo pagauta Dvasios; ir po to, kai ji kažkiek laiko buvo nunešta Dvasioje, angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk!

20 Ir aš pažvelgiau ir vėl pamačiau mergelę, nešančią vaiką ant rankų.

21 Ir angelas tarė man: Stebėk Dievo Avinėlių, taip, netgi Amžinojo Tėvo Sūnų! Ar supranti, ką reiškia medis, kurį matė tavo tėvas?

22 Ir aš atsakiau jam, sakydamas: Taip, tai Dievo meilė, kuri plačiai išsilieja žmonių vaikų širdyse; todėl ji yra visų trokštamiausia.

23 Ir jis tarė man, sakydamas: Taip, ir labiausiai džiuginanti sielą.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 Ir pasakęs šituos žodžius, jis tarė man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir išvydau Dievo Sūnų, einantį tarp žmonių vaikų; ir mačiau daugelį iš jų puolant jam po kojų ir garbinant jį.

25 Ir buvo taip, jog supratau, kad geležinė lazda, kurią matė mano tėvas, buvo Dievo žodis, vedantis prie gyvųjų vandenų versmės, arba prie gyvybės medžio; vandenų, kurie yra Dievo meilės atvaizdavimas; ir taip pat supratau, kad gyvybės medis buvo Dievo meilės atvaizdavimas.

26 Ir angelas vėl tarė man: Pažvelk ir stebėk Dievo nuolaidumą!

27 Ir aš pažvelgiau ir pamačiau pasaulio Išpirkėją, apie kurį buvo kalbėjęs mano tėvas; ir taip pat pamačiau pranašą, kuris paruoš kelią prieš jį. Ir Dievo Avinėlis atėjo, ir buvo jo pakrikštytas; ir po to, kai jis buvo pakrikštytas, aš mačiau prasivėrusius dangus ir Šventoji Dvasia nusileido iš dangaus ir pasiliko ant jo balandžio pavidalu.

28 Ir aš mačiau, kad jis ėjo tarnaudamas žmonėms galioje ir didelėje šlovėje; ir minios susirinko klausytis jo; ir aš mačiau, kad jie išmetė jį lauk iš savo tarpo.

29 Ir aš taip pat mačiau dvylika kitų, sekančių juo. Ir buvo taip, kad jie buvo Dvasioje nunešti tolyn nuo mano veido ir aš nebemačiau jų.

30 Ir buvo taip, kad angelas vėl kalbėjo man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau vėl prasivėrusius dangus, ir mačiau angelus, besileidžiančius ant žmonių vaikų; ir jie tarnavo jiems.

31 Ir vėl jis tarė man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir išvydau Dievo Avinėlį, einantį tarp žmonių vaikų. Ir aš mačiau minias žmonių, kurie buvo ligoti ir suspausti visokių negalių, velnių bei netyrų dvasių; ir angelas pasakė ir parodė man visa tai. Ir jie buvo išgydyti Dievo Avinėlio galia; ir velniai bei netyros dvasios buvo išvartytos.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 Ir buvo taip, kad angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau Dievo Avinėlj, kad jis buvo suimtas žmonių; taip, nesibaigiančiojo Dievo Sūnus buvo teisiamas pasaulio; ir aš mačiau ir liudiju.
- 33 Ir aš, Nefis, mačiau, kad jis buvo iškeltas ant kryžiaus ir nužudytas dėl pasaulio nuodėmių.
- 34 Ir po to, kai jis buvo nužudytas, aš mačiau žemės minias, susirinkusias kovoti prieš Avinėlio apaštalus; nes taip Viešpaties angelas pavadino dvylika.
- 35 Ir žemės minia buvo susirinkusi; ir aš pastebėjau, kad jie buvo dideliame ir erdviame pastate kaip tas pastatas, kurį matė mano tėvas. Ir Viešpaties angelas vėl tarė man, sakydamas: Stebėk pasaulį ir jo išmintį; taip, stebėk Izraelio namus, susirinkusius kovoti prieš dvylika Avinėlio apaštalų.
- 36 Ir buvo taip, jog aš mačiau ir liudiju, kad didelis ir erdvus pastatas buvo pasaulio išdidumas; ir jis sugriuvo, ir jo griuvimas buvo nepaprastai smarkus. Ir Viešpaties angelas vėl kalbėjo man, sakydamas: Toks bus sunaikinimas visų tautų, giminių, liežuvių ir liaudžių, kurie kovos prieš dvylika Avinėlio apaštalų.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

I Nefio knyga I 2

- 1 Ir buvo taip, kad angelas man tarė: Pažvelk ir stebėk savo sėklą ir taip pat sėklą savo brolių. Ir aš pažvelgiau ir pa- mačiau pažado žemę; ir mačiau minias žmonių, taip, lyg jų būtų taip daug, kaip jūros smilčių.
- 2 Ir buvo taip, kad mačiau minias, surinktas kautis vie- na prieš kitą; ir mačiau karus ir karų gandus bei didžiu- les žudynes kalaviju tarp mano žmonių.
- 3 Ir buvo taip, kad mačiau daug kartų, praėjusių karų ir kovų žemėje sąlygomis; ir mačiau tiek daug miestų, kad net neskaičiavau jų.
- 4 Ir buvo taip, kad mačiau tamsos miglą ant pažado žė- mės veido; ir mačiau žaibus ir girdėjau griaustinius ir žė- mės drebėjimus bei visokius audringus triukšmus; ir mačiau žemę ir plyšinėjančias uolas; ir mačiau kalnus, griūvančius į gabalus; ir mačiau lūžtančias žemės lygu- mas; ir mačiau daug prasmengančių miestų; ir mačiau daug miestų, degančių ugnyje; ir mačiau daug miestų, griūvančių žemėn dėl jos drebėjimo.
- 5 Ir buvo taip, kad pamatęs tai, aš išvydau tamsos ūką, kad jis ėjo nuo žemės veido; ir štai mačiau minias, nekri- tusias nuo didžių ir baisių Viešpaties teismų.
- 6 Ir mačiau prasivėrusius dangus ir Dievo Avinėlį, nu- sileidžiantį iš dangaus; ir jis nužengė ir parodė save jiems.
- 7 Ir taip pat mačiau ir liudiju, kad Šventoji Dvasia nusi- leido ant dvylikos kitų; ir jie buvo Dievo įšventinti ir iš- rinkti.
- 8 Ir angelas tarė man, sakydamas: Stebėk dvylika Avinėlio mokinių, kurie išrinkti tarnauti tavo sėklai.
- 9 Ir jis tarė man: Tu atsimeni dvylika Avinėlio apašta- lų? Štai jie yra tie, kurie teis dvylika Izraelio genčių; to- dėl dvylika tavo sėklos tarnų bus jų teisiami; nes jūs esa- te Izraelio namų.

I Nephi I 2

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I be- held multitudes of people, yea, even as it were in num- ber as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gath- ered together to battle, one against the other; and I be- held wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all man- ner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minist- er unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 Ir šie dvylika tarnų, kuriuos matai, teis tavo sėklą. Ir štai jie teisūs per amžius; nes dėl jų tikėjimo Dievo Avinėliu jų apdarai išbalinti jo krauju.
- 11 Ir angelas tarė man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau tris kartas, praėjusias teisume; ir jų apdarai buvo balti, netgi kaip Dievo Avinėlio. Ir angelas tarė man: Šie yra išbalinti Avinėlio krauju dėl to, kad tiki jį.
- 12 Ir aš, Nefis, taip pat mačiau daugelį iš ketvirtosios kartos, kurie pragyveno teisume.
- 13 Ir buvo taip, kad mačiau susirinkusias žemės minias.
- 14 Ir angelas tarė man: Stebėk savo sėklą ir taip pat savo brolių sėklą.
- 15 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau savo sėklos žmones, miniomis susirinkusius prieš mano brolių sėklą; ir jie buvo susirinkę kautis.
- 16 Ir angelas tarė man, sakydamas: Stebėk versmę nešvaus vandens, kurį matė tavo tėvas; taip, būtent upę, apie kurią jis kalbėjo; o jos gelmės yra pragaro gelmės.
- 17 O tamsos miglos yra velnio pagundos, kurios apakina akis ir užkietina žmonių vaikų širdis ir nuklaidina juos į plačius kelius, todėl jie žūva ir prapuola.
- 18 O didelis ir erdvus pastatas, kurį matė tavo tėvas, yra žmonių vaikų tušti įsivaizdavimai ir išdidumas. Ir didžiulė ir baisi praraja skiria juos; taip, būtent teisingumo žodis Amžinojo Dievo ir Mesijo – Dievo Avinėlio, apie kurį Šventoji Dvasia liudija nuo pasaulio pradžios iki šiol ir nuo šiol visada ir per amžius.
- 19 Ir kol angelas kalbėjo šituos žodžius, aš stebėjau ir mačiau, kad mano brolių sėkla kovojo prieš mano sėklą sulig angelo žodžiais; ir pamačiau, kad dėl mano sėklos išdidumo ir velnio pagundų mano brolių sėkla pergalejo mano sėklos žmones.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 Ir buvo taip, kad išvydau ir mačiau savo brolių sėklos žmones, kad jie nugalėjo mano sėklą; ir išėjo miniomis ant žemės veido.

21 Ir aš mačiau juos susirinkusius miniomis; ir mačiau karus ir karų gandus tarp jų; ir mačiau, kad karuose ir karų ganduose praėjo daug kartų.

22 Ir angelas tarė man: Štai šitie nusiris į netikėjimą.

23 Ir buvo taip, kad pamačiau, jog po to, kai nusirito į netikėjimą, jie tapo tamsia ir atstumiančia, ir nešvaria liaudimi, pilna tingumo ir visokių bjaurumų.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

I Nefio knyga 13

- 1 Ir buvo taip, kad angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau daug tautų ir karalysčių.
- 2 Ir angelas tarė man: Ką matai? Ir aš tariau: Matau daug tautų ir karalysčių.
- 3 Ir jis tarė man: Tai kitataučių tautos ir karalystės.
- 4 Ir buvo taip, kad aš mačiau didžiulės bažnyčios formavimą tarp kitataučių tautų.
- 5 Ir angelas tarė man: Stebėk formavimą bažnyčios, kuri yra labiausiai pasibjaurėtina iš visų kitų bažnyčių, kuri žudo Dievo šventuosius, taip, ir kankina juos, ir sukausto juos, ir pajungia juos geležies jungu, ir veda juos į nelaisvę.
- 6 Ir buvo taip, kad aš pamačiau šią didžiulę ir pasibjaurėtina bažnyčią; ir mačiau velnią, kad jis buvo jos įkūrėjas.
- 7 Ir taip pat mačiau auksą ir sidabrą, šilkus ir škarlatus, ir plonų suktų siūlų drobę, ir visokių brangių drabužių; ir mačiau daug pasileidėlių.
- 8 Ir angelas tarė man, sakydamas: Štai auksas ir sidabras, šilkai ir škarlatai, ir plonų suktų siūlų drobė, ir brangūs drabužiai, ir pasileidėlės – tai šios didžiulės ir pasibjaurėtinios bažnyčios troškimai.
- 9 Ir taip pat vardan pasaulio gyriais jie naikina Dievo šventuosius ir veda juos į nelaisvę.
- 10 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau daugybę vandenų; ir jie skyrė kitataučius nuo mano brolių sėklos.
- 11 Ir buvo taip, kad angelas tarė man: Štai Dievo rūstybė yra ant tavo brolių sėklos.
- 12 Ir aš pažvelgiau ir pamačiau vyrą tarp kitataučių, atskirtą nuo mano brolių sėklos daugybe vandenų; ir aš išvydau Dievo Dvasią, kad ji nusileido ir paveikė tą vyrą; ir jis keliavo per daugybę vandenų, netgi pas mano brolių sėklą, kurie buvo pažadėtoje žemėje.

I Nephi 13

- And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.
- And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.
- And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.
- And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.
- And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.
- And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.
- And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.
- And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.
- And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.
- And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.
- And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 Ir buvo taip, kad aš išvydau Dievo Dvasią, kad ji paveikė kitus kitataučius; ir jie pabėgo iš nelaisvės per daugybę vandenų.

14 Ir buvo taip, kad mačiau daugelį kitataučių minių ant pažado žemės; ir išvydau Dievo rūstybę, kad ji buvo ant mano brolių sėklos; ir kitataučiai juos išsklaidė ir suriškino.

15 Ir aš išvydau Viešpaties Dvasią, kad ji buvo ant kitataučių, ir jie klestėjo ir gavo žemę kaip savo paveldą; ir pastebėjau, kad jie buvo balti ir nepaprastai skaidūs ir gražūs, kaip mano žmonės, kol nebuvo išžudyti.

16 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pastebėjau, jog kitataučiai, išėję iš nelaisvės, nusizemino prieš Viešpatį; ir Viešpaties galia buvo su jais.

17 Ir aš pamačiau, kad jų tėvynainiai kitataučiai buvo susirinkę ant vandenų, ir taip pat ant žemės kautis prieš juos.

18 Ir pamačiau, kad Dievo galia buvo su jais, ir taip pat kad Dievo rūstybė buvo ant visų tų, kurie buvo susirinkę kautis prieš juos.

19 Ir aš, Nefis, pastebėjau, kad kitataučiai, kurie buvo išėję iš nelaisvės, Dievo galia buvo išvaduoti iš visų kitų tautų rankų.

20 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pastebėjau, jog jie klestėjo žemėje; ir pamačiau knygą, ir ji buvo nešiojama tarp jų.

21 Ir angelas tarė man: Ar žinai, ką reiškia ši knyga?

22 Ir aš tariau: Nežinau.

23 Ir jis tarė: Štai ji išeina iš žydo burnos. Ir aš, Nefis, pamačiau ją; ir jis tarė man: Knyga, kurią matai, yra žydų metraštis, kuriame yra Viešpaties sandoros, kurias jis sudarė Izraelio namams; ir jame taip pat yra daug šventųjų pranašų pranašysčių; ir tai metraštis, panašus į raizinius, kurie yra ant skaitvario plokštelių, išskyrus tai, kad jų ne tiek daug; vis dėlto juose yra Viešpaties sandoros, kurias jis sudarė Izraelio namams; todėl kitataučiams jie labai vertingi.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 Ir Viešpaties angelas tarė man: Tu matei, kad knyga išėjo iš žydo burnos; ir kai ji išėjo iš žydo burnos, joje buvo Viešpaties evangelijos pilnatvė, apie kurią liudija dvylika apaštalų; ir jie liudija pagal tiesą, kuri yra Dievo Avinėlyje.

25 Todėl šitie dalykai iš žydu išėina kitataučiams tyri Dievo tiesos atžvilgiu.

26 Ir po to, kai jie išėina dvylikos Avinėlio apaštalų ranka iš žydu kitataučiams, tu matai formavimą didžiulės ir pasibjaurėtinos bažnyčios, kuri yra labiausiai pasibjaurėtina iš visų kitų bažnyčių; nes štai, jie pašalino iš Avinėlio evangelijos daug aiškių ir pačių vertingiausių dalių; ir taip pat jie pašalino daug Viešpaties sandorų.

27 Ir visa tai jie padarė, kad galėtų iškraipyti tiesius Viešpaties kelius, kad galėtų apakinti žmonių vaikų akis ir užkietinti jų širdis.

28 Todėl tu matai, kad po to, kai knyga perėjo per tos didžiulės ir pasibjaurėtinos bažnyčios rankas, daug aiškių ir vertingų dalykų pašalinta iš knygos, kuri yra Dievo Avinėlio knyga.

29 Ir po to, kai šie aiškūs ir vertingi dalykai pašalinti, ji išėina visoms kitataučių tautoms; ir po to, kai ji išėina visoms kitataučių tautoms, taip, netgi per daugybę vandenių, kuriuos matei su kitataučiais, išėjusiais iš nelaisvės, tu matai – dėl daugelio aiškių ir vertingų dalykų, išimtų iš knygos, kurie buvo aiškiai suprantami žmonių vaikams, pagal tą aiškumą, kuris yra Dievo Avinėlyje – dėl šitų dalykų, kurie yra pašalinti iš Avinėlio evangelijos, nepaprastai didelė daugybė suklumpa, taip, netgi taip, kad Šėtonas turi jiems didžią galią.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Nepaisant to, tu matai, kad kitataučiai, kurie išėjo iš nelaisvės ir Dievo galia yra iškelti virš visų kitų tautų ant veido šitos žemės, kuri yra rinktinė tarp visų kitų žemių, žemė, kurią Viešpats Dievas pagal sandorą atidavė tavo tėvui, kad jo sėkla turėtų kaip savo paveldo žemę; taigi tu matai, jog Viešpats Dievas neleis, kad kitataučiai visiškai sunaikintų tavo sėklos mišinį, kuris yra tarp tavo brolių.

31 Ir jis neleis, kad kitataučiai sunaikintų tavo brolių sėklą.

32 Ir Viešpats Dievas neleis, kad kitataučiai amžinai pasilikėtų toje baisioje aklumo būsenoje, kurioje, kaip matai, jie yra dėl to, kad ta pasibjaurėtina bažnyčia, kurios formavimą esi matęs, nuslėpė aiškias ir pačias vertingiausias Avinėlio evangelijos dalis.

33 Todėl Dievo Avinėlis sako: Aš būsiu gailestingas kitataučiams, o Izraelio namų likutį aplankysiu nuožmiu teismu.

34 Ir buvo taip, kad Viešpaties angelas kalbėjo man, sakdamas: Štai, – sako Dievo Avinėlis, – po to, kai aplankysiu Izraelio namų likutį – o šis likutis, apie kurį kalbu, yra tavo tėvo sėkla – taigi po to, kai aplankysiu juos teismu ir sutriuškinsiu kitataučių ranka, ir po to, kai kitataučiai baisiai klups dėl to, kad ta pasibjaurėtina bažnyčia, kuri yra pasileidėlių motina, nuslėpė aiškiausias ir vertingiausias Avinėlio evangelijos dalis, – sako Avinėlis, – tą dieną aš būsiu gailestingas kitataučiams tiek, kad savo paties galia išnešiu jiems daug savo evangelijos, kuri bus aiški ir vertinga, – sako Avinėlis.

35 Nes štai Avinėlis sako: Aš apreikšiu save tavo sėklai, kad jie užrašytų daugelį aiškių ir vertingų dalykų, kurių juos mokysiu; ir po to, kai tavo sėkla bus sunaikinta ir nusiritusi į netikėjimą, ir taip pat tavo brolių sėkla, štai, šie dalykai bus paslėpti, kad išeitų kitataučiams Avinėlio dovanos ir galios dėka.

36 Ir juose bus užrašyta mano evangelija, – sako Avinėlis, – ir mano uola ir mano išgelbėjimas.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 Ir palaiminti tie, kas stengsis įgyvendinti mano Sionę tą dieną, nes jie turės Šventosios Dvasios dovaną ir galią; ir jei ištvėrs iki galo, bus iškelti paskutinįją dieną ir išgelbėti Avinėlio nesibaigiančioje karalystėje; ir kas tik skelbs taiką, taip, didžiai džiaugsmingą naujieną, kokie nuostabūs jie bus kalnuose.

38 Ir buvo taip, kad aš išvydau savo brolių sėklos likutį, ir taip pat iš žydo burnos išėjusią Dievo Avinėlio knygą, kad ji išėjo iš kitataučių mano brolių sėklos likučiu.

39 Ir po to, kai ji atėjo jiems, aš pamačiau kitas knygas, išėjusias Avinėlio galia iš kitataučių jiems, kad įtikintų kitataučius ir mano brolių sėklos likutį, ir taip pat žydus, kurie buvo išsklaidyti ant viso žemės veido, kad pranašų ir dvylikos Avinėlio apaštalų metraščiai yra tikri.

40 Ir angelas man tarė, sakydamas: Šie paskutiniai metraščiai, kuriuos matei tarp kitataučių, patvirtins tiesą pirmųjų, kurie yra dvylikos Avinėlio apaštalų, ir paskelbs aiškius ir vertingus dalykus, kurie buvo iš jų pašalinti; ir paskelbs visoms giminėms, liežuviams ir liaudims, kad Dievo Avinėlis yra Amžinojo Tėvo Sūnus ir pasaulio Gelbėtojas; ir kad visi žmonės privalo ateiti pas jį arba jie negali išsigelbėti.

41 Ir jie privalo ateiti pagal žodžius, kurie bus nustatyti Avinėlio burna; ir Avinėlio žodžiai bus paskelbti tavo sėklos metraščiuose, lygiai kaip ir metraščiuose dvylikos Avinėlio apaštalų; todėl jie abu bus sujungti į vieną; nes yra vienas Dievas ir vienas Ganytojas virš visos žemės.

42 Ir ateina laikas, kada jis apreišk save visoms tautoms: tiek žydams, tiek ir kitataučiams; ir po to, kai jis apreišk save žydams ir taip pat kitataučiams, tada jis apreišk save kitataučiams ir taip pat žydams, ir paskutinieji bus pirmi, o pirmieji bus paskutiniai.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

I Nefio knyga 14

- 1 Ir bus taip, kad jei kitataučiai paklausys Dievo Avinėlio tą dieną, kurią jis apreikš save jiems žodžiu, ir taip pat galia, pačiu darbu, kad pašalintų jų suklypimo kliūtis,
- 2 ir neužkietins savo širdžių prieš Dievo Avinėlį, jie bus priskaičiuoti prie tavo tėvo sėklos; taip, jie bus priskaičiuoti prie Izraelio namų; ir bus palaiminti žmonės pažadėtoje žemėje per amžius; jie daugiau nebebus nuvesti nelaisvėn; ir Izraelio namai daugiau nebebus sumaišyti.
- 3 O ta didžiulė duobė, kurią jiems iškasė ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, įkurta velnio ir jo vaikų, kad galėtų nuklaidinti žmonių sielas į pragarą – taip, ta didžiulė duobė, kuri iškasta žmonėms naikinti, bus užpildyta tais, kurie ją iškasė, jų visiškam sunaikinimui, – sako Dievo Avinėlis; ne sielos sunaikinimui, nebent ji būtų įmesta į pragarą, kuris yra be pabaigos.
- 4 Nes štai, tai yra pagal velnio nelaisvę ir taip pat pagal Dievo teisingumą visiems, kurie darys nelabumą ir bjaurastį priešais jį.
- 5 Ir buvo taip, kad angelas tarė man, Nefiui, sakydamas: Tu pastebėjai, kad jei kitataučiai atgailaus, jiems viskas bus gerai; ir tu taip pat žinai apie Viešpaties sandoras Izraelio namams; ir tu taip pat girdėjai, kad kas tik neatgailauja, turi žūti.
- 6 Todėl vargas kitataučiams, jei bus taip, kad jie užkietins savo širdis prieš Dievo Avinėlį.

I Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

7 Nes ateina laikas, – sako Dievo Avinėlis, – kada aš darysiu didį ir nuostabų darbą tarp žmonių vaikų; darbą, kuris bus nesibaigiantis vienu atveju ar kitu atveju: arba jie bus įtikinti ramybei ir amžinam gyvenimui, arba bus palikti savo širdžių kietumui ir savo protų aklumui, kad būtų vedami į nelaisvę ir taip pat į sunaikinimą, tiek laikinai, tiek ir dvasiškai, pagal velnio nelaisvę, apie kurią kalbėjau.

8 Ir buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, angelas man tarė: Atsimeni Tėvo sandoras Izraelio namams? Aš tariu jam: Taip.

9 Ir buvo taip, kad jis tarė man: Pažvelk ir stebėk tą didžiulę ir pasibjaurėtiną bažnyčią, kuri yra bjaurumų motina, kurios įkūrėjas yra velnias.

10 Ir jis tarė man: Štai yra tik dvi bažnyčios; viena yra Dievo Avinėlio bažnyčia, o kita yra velnio bažnyčia; tad kas tik nepriklauso Dievo Avinėlio bažnyčiai, priklauso tai didžiulei bažnyčiai, kuri yra bjaurumų motina; ir ji yra visos žemės paleistuvė.

11 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau visos žemės paleistuvę, ir ji sėdėjo ant daugybės vandenių; ir ji viešpatavo visai žemei, tarp visų tautų, giminių, liežuvių ir liaudžių.

12 Ir buvo taip, kad aš pamačiau Dievo Avinėlio bažnyčią ir ji buvo negausi dėl nelabumo ir bjaurumų paleistuvės, kuri sėdėjo ant daugybės vandenių; nepaisant to, pastebėjau, kad Avinėlio bažnyčia, kuri buvo Dievo šventieji, taip pat buvo ant viso žemės veido; bet jų valdos ant žemės veido buvo mažos dėl mano matytos galingos paleistuvės nelabumo.

13 Ir buvo taip, jog pastebėjau, kad galingoji bjaurumų motina surinko minias ant visos žemės veido tarp visų kitataučių tautų kovoti prieš Dievo Avinėlį.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, išvydau Dievo Avinėlio galią, nusileidusią ant Avinėlio bažnyčios šventųjų ir ant Viešpaties sandoros žmonių, kurie buvo išsklaidyti ant viso žemės veido; ir jie buvo ginkluoti teisumu ir Dievo galia su didele šlove.

15 Ir buvo taip, kad pastebėjau, jog Dievo rūstybė buvo išlieta ant tos didžiulės ir pasibjaurėtinios bažnyčios tiek, kad kilo karai ir karų gandai tarp visų žemės tautų ir giminių.

16 Ir kada prasidėjo karai ir karų gandai tarp visų tautų, kurios priklausė bjaurumų motinai, angelas tarė man, sakydamas: Štai Dievo rūstybė ant pasileidėlių motinos, ir štai tu matai visa tai.

17 Ir kai ateis ta diena, kada Dievo rūstybė bus išlieta ant pasileidėlių motinos, kuri yra visos žemės didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, kurios įkūrėjas yra velnias, tada, tą dieną, prasidės Tėvo darbas, ruošiant kelią įvykdymui jo sandorų, kurias jis sudarė savo žmonėms, kurie yra Izraelio namų.

18 Ir buvo taip, kad angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk!

19 Ir aš pažvelgiau ir pamačiau žmogų, ir jis vilkėjo baltu rūbu.

20 Ir angelas tarė man: Stebėk vieną iš dvylikos Avinėlio apaštalų.

21 Štai jis matys ir užrašys likusius iš šitų dalykų; taip, ir taip pat daugelį jau įvykusių dalykų.

22 Ir jis taip pat rašys apie pasaulio pabaigą.

23 Todėl tai, ką jis rašys, yra teisinga ir tikra; ir tai užrašyta knygoje, kurią matei išeinant iš žydo burnos; ir tuo metu, kai tai išėjo iš žydo burnos, arba tuo metu, kai knyga išėjo iš žydo burnos, viskas, kas buvo užrašyta, buvo aišku ir tyra, vertingiausia ir lengvai suprantama žmonėms.

24 Ir štai daug ką iš to, ką šis Avinėlio apaštalas rašys, tu esi matęs; ir štai likusius dalykus tu pamatysi.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

25 Bet to, ką matysi paskui, tu neužrašinėk; nes Viešpats Dievas paskyrė Dievo Avinėlio apaštalą, kad jis tai užrašytų.

26 Taip pat ir kitiems buvusiems jis parodė visa tai, ir jie tai užrašė; ir tai yra užantspauduota, kad išeitų savo tyrumė, pagal tiesą, kuri yra Avinėlyje, Viešpačiui tinkamu metu, Izraelio namams.

27 Ir aš, Nefis, girdėjau ir liudiju, kad, anot angelo žodžio, Avinėlio apaštalo vardas yra Jonas.

28 Ir štai aš, Nefis, esu sudraustas, kad nerašyčiau likusių dalykų, kuriuos mačiau ir girdėjau; todėl pasitenkinu tuo, ką parašiau; o aš parašiau tik mažą dalį to, ką mačiau.

29 Ir aš liudiju, kad mačiau tai, ką matė mano tėvas, ir man tai atskleidė Viešpaties angelas.

30 Ir dabar, aš baigiu kalbėti apie tai, ką mačiau, kol buvau nuneštas dvasioje; ir jeigu užrašyta ne viskas, ką mačiau, tai, ką esu užrašęs, yra tikra. Ir taip yra. Amen.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written suffice me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

I Nefio knyga 15

- 1 Ir buvo taip, kad po to, kai aš, Nefis, buvau nuneštas dvasioje ir mačiau visa tai, aš sugrįžau prie savo tėvo palapinės.
- 2 Ir buvo taip, kad aš pamačiau savo brolius, ir jie ginčijosi vienas su kitu dėl to, ką mano tėvas jiems buvo sakęs.
- 3 Nes jis tikrai kalbėjo jiems daug didžiųjų dalykų, kurie sunkiai suprantami, jei žmogus nesiteirauja Viešpaties; o jie, būdami kietaširdžiai, nesikreipė į Viešpatį, kaip turėtų.
- 4 Ir dabar, aš, Nefis, nuliūdau dėl jų širdžių kietumo ir taip pat dėl to, ką buvau matęs, ir žinoju, kad tai neišvengiamai įvyks dėl didelio žmonių vaikų nelabumo.
- 5 Ir buvo taip, kad mano širdgėla mane sugniuždė, kadangi maniau, jog mano širdgėla dėl mano žmonių sunaikinimo (nes pamačiau jų žlugimą) pranoko viską.
- 6 Ir buvo taip, kad atgavęs stiprybę, aš kalbėjau savo broliams, norėdamas iš jų sužinoti jų ginčų priežastį.
- 7 Ir jie tarė: Štai mes negalime suprasti žodžių, kuriuos mūsų tėvas kalbėjo apie alyvmedžio prigimtines šakas ir taip pat apie kitataučius.
- 8 Ir aš tariu jiems: Ar pasiteiravote Viešpaties?
- 9 Ir jie tarė man: Ne, nes Viešpats tokių dalykų mums neatskleidžia.
- 10 Štai aš tariu jiems: Kaip tai yra, kad nevykdote Viešpaties įsakymų? Kaip tai yra, kad pražūsitė dėl savo širdžių kietumo?
- 11 Argi neatsimenate, ką Viešpats yra pasakęs: Jei neužkietinsite savo širdžių ir prašysite manęs su tikėjimu, tikėdami, kad gausite, stropiai vykdydami mano įsakymus, jums tai tikrai bus atskleista?

I Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 Štai sakau jums, kad Viešpaties Dvasia, buvusi mūsų tėve, Izraelio namus prilygino alyvmedžiui; ir štai, argi mes nenulaužti nuo Izraelio namų ir argi mes ne Izraelio namų šaka?

13 Ir dabar, tai, ką mūsų tėvas turėjo omenyje dėl prigimtinių šakų įskiepijimo per kitataučių pilnatvę, reiškia, kad paskutinėmis dienomis, kai mūsų sėkla bus nusiritusi į netikėjimą, taip, per daugelį metų ir daug kartų po to, kai Mesijas bus apreikštas kūne žmonių vaikams, tada Mesijo evangelijos pilnatvė ateis kitataučiams, o iš kitataučių – mūsų sėklos likučiu.

14 Ir tą dieną mūsų sėklos likutis žinos, kad jie yra Izraelio namų ir kad jie – Viešpaties sandoros žmonės; ir tada jie pažins ir sužinos apie savo protėvius ir taip pat apie savo Išpirkėjo evangeliją, kurios jis mokė jų tėvus; todėl jie sužinos apie savo Išpirkėją ir jo doktrinos esminius punktus, kad žinotų, kaip ateiti pas jį ir būti išgelbėtiems.

15 Ir tada, tą dieną, argi jie nedžiūgaus ir nereikš gyriaus savo nesibaigiančiajam Dievui, savo uolai ir savo išgelbėjimui? Taip, argi tą dieną jie negaus stiprybės ir maitinimo iš tikrojo vynmedžio? Taip, argi jie neateis į tikrąją Dievo kaimenę?

16 Štai, sakau jums: taip; Izraelio namai juos vėl prisimins, ir jie, būdami prigimtine alyvmedžio šaka, bus įskiepyti į tikrąjį alyvmedį.

17 Ir būtent tai mūsų tėvas turi galvoje; ir jis turi galvoje, kad tai neįvyks, kol jų neišsklaidys kitataučiai; ir jis turi galvoje, kad tai ateis per kitataučius, kad Viešpats galėtų parodyti savo galią kitataučiams, būtent dėl tos priežasties jis bus atmestas žydų, arba Izraelio namų.

18 Dėl to mūsų tėvas kalbėjo ne vien tik apie mūsų sėklą, bet taip pat apie visus Izraelio namus, nurodydamas į sandorą, kuri bus įvykdyta paskutinėmis dienomis; sandorą, kurią Viešpats sudarė su mūsų tėvu Abraomu, sakdamas: Per tavo sėklą bus palaimintos visos žemės giminės.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

19 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, daug kalbėjau jiems apie tai; taip, kalbėjau jiems apie žydų sugražinimą paskutinėmis dienomis.

20 Ir aš atpasakojau jiems žodžius Izaijo, kuris kalbėjo apie žydų, arba Izraelio namų, sugražinimą; ir po to, kai bus sugražinti, jie daugiau nebus sumaišyti nei vėl išsklaidyti. Ir buvo taip, jog aš daug kalbėjau savo broliams, taigi jie nurimo ir nusizėmino prieš Viešpatį.

21 Ir buvo taip, kad jie vėl kalbėjo man, sakydami: Ką reiškia tai, ką mūsų tėvas matė sapne? Ką reiškia medis, kurį jis matė?

22 Ir aš tariau jiems: Tai buvo gyvybės medžio atvaizdavimas.

23 Ir jie tarė man: Ką reiškia geležinė lazda, vedanti prie medžio, kurią matė mūsų tėvas?

24 Ir aš pasakiau jiems, kad tai – Dievo žodis; ir kas tik klausys Dievo žodžio ir tvirtai jo laikysis, tie niekada nepražus; ir priešininko pagundos bei ugninės strėlės negalės jų pergalėti iki aklumo, kad juos nuklaidintų su-naikinimui.

25 Todėl aš, Nefis, primygtinai raginau juos skirti dėmesį Viešpaties žodžiui; taip, visomis savo sielos galiomis ir visu savo sugebėjimu primygtinai raginau juos skirti dėmesį Dievo žodžiui ir visuomet atminti visame kame laikytis jo įsakymų.

26 Ir jie tarė man: Ką reiškia vandens upė, kurią matė mūsų tėvas?

27 Ir aš pasakiau jiems, kad vanduo, kurį matė mano tėvas, buvo nešvara; o jo mintys buvo taip paskendusios kituose dalykuose, kad jis nepamatė vandens nešvarumo.

28 Ir pasakiau jiems, kad tai buvo baisi praraja, kuri skyrė nelabuosis nuo gyvybės medžio, taip pat ir nuo Dievo šventųjų.

29 Ir pasakiau jiems, kad tai atvaizdavimas to baisaus pragaro, kuris, kaip angelas man sakė, buvo paruoštas nelabiesiems.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

30 Ir aš pasakiau jiems, kad mūsų tėvas dar matė, jog Dievo teisingumas taip pat atskyrė nelabuosius nuo teisiųjų; ir šio skaistumas buvo kaip skaistumas liepsnojančios ugnies, kuri kyla aukštin link Dievo per amžių amžius ir niekada nesibaigia.

31 Ir jie tarė man: Ar tai reiškia kūno kankynę išbandymo dienomis, ar tai reiškia galutinę sielos būseną po laikinojo kūno mirties, ar tai kalba apie tai, kas laikina?

32 Ir buvo taip, kad pasakiau jiems, jog tai buvo atvaizdavimas tiek to, kas laikina, tiek ir to, kas dvasiška; nes ateis diena, kada jie bus teisiami pagal savo darbus, taip, būtent jų išbandymo dienomis laikinojo kūno padarytus darbus.

33 Todėl, jei jie mirs savo nelabume, taip pat bus atmesti su teisumu susijusių dvasinių dalykų atžvilgiu; todėl jie bus atvesti stoti priešais Dievą, kad būtų teisiami pagal savo darbus; ir jei jų darbai buvo nešvara, jie bus nešvarūs; o jei jie bus nešvarūs, tai jokia būdu negalės gyventi Dievo karalystėje, kitaip Dievo karalystė būtų taip pat nešvari.

34 Bet štai, sakau jums: Dievo karalystė nėra nešvari ir niekas nešvarus negali įeiti į Dievo karalystę; todėl turi būti nešvarumų vieta paruošta tam, kas yra nešvarus.

35 Ir yra paruošta vieta, taip, būtent tas baisus pragaras, apie kurį kalbėjau, ir velnias yra jo paruošėjas; todėl galutinė žmonių sielų būseną yra gyventi Dievo karalystėje arba būti išmestiems dėl to teisingumo, apie kurį kalbėjau.

36 Todėl nelabieji yra atmetami nuo teisiųjų, ir taip pat nuo to gyvybės medžio, kurio vaisius yra pats vertingiausias ir trokštamiausias iš visų kitų vaisių; taip, ir tai yra didžiausia iš visų Dievo dovanų. Ir taip aš kalbėjau savo broliams. Amen.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

I Nefio knyga 16

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad po to, kai aš, Nefis, baigiau kalbėti savo broliams, štai jie tarė man: Tu paskelbei mums sunkius dalykus, sunkesnius, negu mes pajėgūs pakelti.
- 2 Ir buvo taip, kad aš pasakiau jiems, jog žinau, kad pagal tiesą pasakiau sunkius dalykus prieš nelabuosius; o teisiuosius išteisinau ir liudijau, kad jie bus išskelti paskutinią dieną; todėl kaltieji laiko tiesą sunkia, nes ji kerta juos iki pat šerdies.
- 3 Ir dabar, mano broliai, jei būtumėte teisūs, norėtumėte klausyti tiesos ir kreiptumėte dėmesį į ją, idant teisiai vaikščiotumėte priešais Dievą, tada nemurmėtumėte dėl tiesos ir nesakytumėte: Tu kalbi sunkius dalykus prieš mus.
- 4 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, su visu stropumu primygtinai raginau savo brolius laikytis Viešpaties įsakymų.
- 5 Ir buvo taip, kad jie nusizemino prieš Viešpatį tiek, kad aš apsidžiaugiau ir turėjau didelių vilčių dėl jų, kad jie vaikščios teisumo keliais.
- 6 Dabar, visa tai buvo pasakyta ir padaryta, kai mano tėvas gyveno palapinėje slėnyje, kurį jis pavadino Lemueliu.
- 7 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, paėmiau vieną iš Izmaelio dukterų žmoną; ir taip pat mano broliai paėmė žmonas iš Izmaelio dukterų; ir taip pat Zoramas paėmė žmoną vyriausiąją Izmaelio dukterį.
- 8 Ir taip mano tėvas įvykdė visus Viešpaties įsakymus, kurie jam buvo duoti. Taip pat ir aš, Nefis, buvau nepaprastai palaimintas Viešpaties.
- 9 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas naktį kalbėjo mano tėvui ir įsakė jam rytoj leistis kelionėn į tyrus.

I Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pakilęs ryte ir išėjęs prie palapinės durų, didelei savo nuostabai pamatė ant žemės apvalų kruopštaus darbo rutulį, ir jis buvo iš gero skaistvario. O rutulio viduje buvo dvi rodyklės; ir viena rodė kelią – kur link turėtume eiti į tyrus.

11 Ir buvo taip, kad mes surinkome visus daiktus, kuriuos turėjome neštis į tyrus, ir visą likutį savo atsargų, kurias Viešpats mums buvo davęs; ir pasiėmėme įvairių rūšių sėklos neštis į tyrus.

12 Ir buvo taip, kad mes pasiėmėme savo palapines ir išvykome į tyrus per Lamano upę.

13 Ir buvo taip, kad mes keturias dienas keliavome apytikriai pietų-pietryčių kryptimi ir vėl pasistatėme savo palapines; ir pavadinome tą vietą Šazeru.

14 Ir buvo taip, kad mes pasiėmėme savo lankus bei strėles ir išėjome į tyrus medžioti maisto savo šeimoms; ir sumedžiojė maisto savo šeimoms, vėl sugrįžome pas savo šeimas tyruose, į Šazero vietovę. Ir vėl ėjome tyrais, ta pačia kryptimi, laikydamiesi derlingiausiose tyrų dalyse, kurios buvo pakraščiuose prie Raudonosios jūros.

15 Ir buvo taip, kad mes keliavome daug dienų, pakeliui medžiodami maistą savo lankais ir strėlėmis, akmenimis ir svaidyklėmis.

16 Ir sekėme rutulio, kuris vedė mus derlingesnėmis tyrų dalimis, nurodymais.

17 Ir po to, kai jau daug dienų buvome keliavę, mes laikinai pasistatėme savo palapines, kad galėtume vėl pailsėti ir gauti maisto savo šeimoms.

18 Ir buvo taip, kad aš, Nepis, išėjęs medžioti maisto, štai sulaužiau savo lanką, kuris buvo pagamintas iš gero plieno; ir man sulaužius savo lanką, štai mano broliai pyko ant manęs dėl mano lanko praradimo, nes mes negavome nė kiek maisto.

19 Ir buvo taip, kad sugrįžome pas savo šeimas be maisto; o būdami labai išvargę nuo keliavimo, jie labai kentėjo dėl maisto trūkumo.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

20 Ir buvo taip, kad Lamanas ir Lemuelis bei Izmaelio sūnūs pradėjo nepaprastai murmėti dėl savo kentėjimų ir suspaudimų tyruose; taip pat ir mano tėvas pradėjo murmėti prieš Viešpatį, savo Dievą; taip, ir jie visi nepaprastai sielvartavo, netgi tiek, kad murmėjo prieš Viešpatį.

21 Dabar buvo taip, kad man, Nefiui, esant spaudžiamam savo brolių dėl mano lanko praradimo, o jų lankams praradus tamprumą, padėtis pasidarė nepaprastai sunki, taip, netgi tiek, kad negalėjome gauti maisto.

22 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, daug kalbėjau savo broliams, dėl to, kad jie vėl užkietino savo širdis, kad net priekaištavo Viešpačiui, savo Dievui.

23 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pasidariau iš medžio lanką, o iš tiesios lazdelės strėlę; taigi apsiginklavau lanku ir strėle, svaidykle ir akmenimis. Ir tariu savo tėvui: Kur link man eiti, kad gaučiau maisto?

24 Ir buvo taip, kad jis pasiteiravo Viešpaties, nes jie nušėmino dėl mano žodžių; nes aš pasakiau jiems daug dalykų savo sielos galia.

25 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas atėjo mano tėvui; ir jis buvo taip nuoširdžiai sudrausmintas dėl savo murmėjimo prieš Viešpatį, kad nugrimzdo į sielvarto gelmes.

26 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas tarė jam: Pažvelk į rutulį ir stebėk, kas užrašyta.

27 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pamatęs, kas užrašyta ant rutulio, išsigando ir nepaprastai drebėjo, taip pat ir mano broliai, ir Izmaelio sūnūs, ir mūsų žmonos.

28 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pastebėjau rodykles, kuriuos buvo rutulyje, kad jos veikė sulig tikėjimu, stropumu ir dėmesiu, kuriuos skyrėme joms.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 Ir ant jų taip pat buvo naujas užrašas, kuris buvo aiškiai įskaitomas ir leido mums suprasti Viešpaties kelius; ir užrašas laikas nuo laiko keitėsi, sulig tikėjimu ir stropumu, kurį skyrėme jam. Taigi matome, kad mažomis priemonėmis Viešpats gali įvykdyti didžius dalykus.

30 Ir buvo taip, kad aš, Nepi, nuėjau aukštyną link kalno viršūnės, pagal nurodymus, duotus ant rutulio.

31 Ir buvo taip, jog aš sumedžiojau laukinių žvėrių tiek, kad apsirūpinau maistu mūsų šeimoms.

32 Ir buvo taip, kad sugrižau prie mūsų palapinių, nešinas sumedžiotais žvėrimis; ir dabar, kai jie pamatė, kad gavau maisto, koks didis buvo jų džiaugsmas! Ir buvo taip, kad jie nusizemino prieš Viešpatį ir reiškė padėkas jam.

33 Ir buvo taip, kad mes vėl leidomės į kelionę, keliaudami beveik ta pačia kryptimi kaip pradžioje; ir po to, kai jau daug dienų buvome keliavę, mes vėl pasistatėme palapines, kad apsistotume kuriam laikui.

34 Ir buvo taip, kad Izmaelis mirė ir buvo palaidotas vietoje, pavadintoje Nahomu.

35 Ir buvo taip, kad Izmaelio dukterys nepaprastai sielvartavo dėl savo tėvo netekties ir dėl savo suspaudimų tyruose; ir jos murmėjo prieš mano tėvą dėl to, kad jis išvedė jas iš Jeruzalės žemės, sakydamos: Mūsų tėvas nebe gyvas; taip, ir mes daug klajojome tyruose, ir iškentėjome daug suspaudimų, alkį, troškulį bei nuovargį; ir po visų šių kentėjimų mes turime žūti tyruose badu.

36 Ir taip jos murmėjo prieš mano tėvą, ir taip pat prieš mane; ir jos troško vėl grįžti į Jeruzalę.

37 Ir Lamanas tarė Lemueliui, ir taip pat Izmaelio sūnums: Štai nužudykime mūsų tėvą, ir taip pat mūsų brolių Nepi, kuris ėmėsi būti valdovu ir mokytoju mums, kurie esame jo vyresnieji broliai.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inasmuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Dabar, jis sako, kad Viešpats kalbėjo su juo ir taip pat kad angelai tarnavo jam. Bet štai, mes žinome, kad jis mums meluoja ir tai pasakoja bei daug kitko daro savo gudriais triukais, kad apdumtų mums akis, galvodamas, kad galbūt nuklaidins mus į kažkokius nežinomus tyrus; ir po to, kai nuklaidins, yra sumanęs pasidaryti mūsų karaliumi ir valdovu, kad galėtų elgtis su mumis pagal savo valią ir pageidavimą. Ir taip mano brolis Lamanas sukurstė jų širdis pykčiui.

39 Ir buvo taip, kad Viešpats buvo su mumis, taip, būtent Viešpaties balsas atėjo ir daug jiems kalbėjo, ir smarkiai drausmino juos; ir sudrausminti Viešpaties balso, jie nugrėžė savo pyktį ir atgailavo dėl savo nuodėmių taip, kad Viešpats vėl laimino mus maistu ir mes nežuvome.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

I Nefio knyga 17

- 1 Ir buvo taip, kad mes vėl leidomės kelionėn tyrais; ir nuo to laiko keliavome beveik į rytus. Ir mes keliavome ir bridome per daugelį suspaudimų tyruose; ir mūsų moterys pagimdė tyruose vaikus.
- 2 Ir tokie dideli buvo Viešpaties palaiminimai mums, kad kol maitinomės žalia mėsa tyruose, mūsų moterys turėjo gausiai pieno savo vaikams ir buvo stiprios, taip, netgi kaip vyrai; ir pradėjo kęsti savo keliavimus be murmėjimų.
- 3 Ir taip mes matome, kad Dievo įsakymai turi būti vykdomi. Ir jei žmonių vaikai vykdo Dievo įsakymus, jis maitina ir stiprina juos bei parūpina priemonės, kurio mis jie gali atlikti tai, ką jis įsakęs jiems; todėl jis parūpi no mums viską, kol buvome apsistoję tyruose.
- 4 O mes buvome apsistoję tyruose daugelį metų, taip, netgi aštuonerius metus.
- 5 Ir mes atėjome į žemę, kurią pavadino me Dosniąja dėl daugybės vaisių ir taip pat laukinio medaus; ir visa tai paruošė Viešpats, kad nežūtume. Ir mes pamatėme jūrą, kurią pavadino me Iriantum, kas išvertus reiškia daugybė vandenų.
- 6 Ir buvo taip, kad mes pasistatėme palapines prie jūros kranto; ir nepaisant to, kad iškentėjome daug suspaudi mų ir daug sunkumų, taip, tiek daug, kad negalime jų visų aprašyti, atėję prie jūros kranto nepaprastai džiūga vome; ir mes pavadino me vietovę Dosniąja, dėl jos vai sių daugybės.
- 7 Ir buvo taip, kad man, Nefiui, prabuvus Dosniojoje žemėje daugelį dienų, man atėjo Viešpaties balsas, sa kantis: Kelkis ir pakilk į kalną. Ir buvo taip, kad aš atsi kėliau ir nuėjau į kalną, ir šaukiausi Viešpaties.
- 8 Ir buvo taip, kad Viešpats kalbėjo man, sakydamas: Pastatyk laivą, pagal būdą, kokį aš parodysiu tau, kad pergabėčiau tavo žmones per šiuos vandenis.

I Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, say ing: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

9 Ir aš sakiau: Viešpatie, kur man eiti, kad rasčiau rūdos išsilydyti, idant pasigaminčiau įrankius laivui statyti pagal būdą, kokį tu man parodei?

10 Ir buvo taip, kad Viešpats pasakė man, kur turėčiau eiti, kad rasčiau rūdos įrankiams pasigaminti.

11 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, iš žvėrių odų pasigaminau dumples ugniai įpūsti; ir po to, kai pasigaminau dumples, kad turėčiau kuo įpūsti ugnį, aš skėliau du akmenis vieną į kitą, kad įkurčiau ugnį.

12 Nes iki šiol, keliaujant tyruose, Viešpats neleido mums kurti daug ugnies; nes jis pasakė: Aš padarysiu tavo maistą skanų, kad jo nekaitintumėte;

13 ir aš taip pat būsiu jūsų šviesa tyruose; ir paruošiu kelią priešais jus, jei vykdysite mano įsakymus; todėl kiek vykdysite mano įsakymus, tiek būsite vedami link pažadėtosios žemės; ir žinosite, kad tai aš vedu jus.

14 Taip, ir Viešpats taip pat pasakė: Po to, kai atvyksite į pažadėtąją žemę, žinosite, kad aš, Viešpats, esu Dievas; ir kad aš, Viešpats, išvadavau jus iš sunaikinimo; taip, kad aš išvedžiau jus iš Jeruzalės žemės.

15 Todėl aš, Nefis, stengiausi vykdyti Viešpaties įsakymus ir primygtinai raginau savo brolius būti ištikimus ir stropius.

16 Ir buvo taip, kad aš pagaminau įrankius iš rūdos, kurią išlydžiau iš uolienos.

17 Ir kai mano broliai pamatė, kad susiruošiau statyti laivą, jie pradėjo murmėti prieš mane, sakydami: Mūsų brolis kvailys, nes galvoja, kad gali pastatyti laivą, taip, ir jis taip pat galvoja, kad gali perplaukti šiuos didžiulius vandenius.

18 Ir taip mano broliai reiškė nepasitenkinimą manimi ir nenorėjo dirbti, nes netikėjo, jog aš galiu pastatyti laivą; ir netikėjo, kad buvau pamokytas Viešpaties.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 Ir dabar, buvo taip, kad aš, Nefis, nepaprastai sielvartavau dėl jų širdžių kietumo; ir štai, pamatę, kad pradėjau sielvartauti, jie buvo patenkinti savo širdyse tiek, kad piktdžiugavo dėl manęs, sakydami: Mes žinojome, kad jūs negalite pastatyti laivo, nes žinojome, kad jums trūksta proto; todėl tu negali atlikti tokio didelio darbo.

20 Ir tu esi kaip mūsų tėvas, nuklaidintas kvailių savo širdies įsivaizdavimų; taip, jis išvedė mus iš Jeruzalės žemės, ir mes klaidžiojome tyruose šiuos daugybę metų; ir mūsų moterys dirbo, būdamos sunkios su vaiku; ir jos gimdė vaikus tyruose ir iškentėjo viską, išskyrus mirtį; ir būtų buvę geriau, kad jos būtų numirusios prieš išeidamos iš Jeruzalės, negu iškentėjusios tokius suspaudimus.

21 Štai, šituos daugybę metų mes kentėme tyruose, tą laiką, kurį galėjome džiaugtis savo turtais ir savo paveldo žeme; taip, ir galėjome būti laimingi.

22 Ir žinome, kad žmonės, kurie buvo Jeruzalės žemėje, buvo teisūs žmonės; nes jie laikėsi Viešpaties nuostatų ir potvarkių, ir visų jo įsakymų pagal Mozės įstatymą; todėl žinome, kad jie teisūs žmonės; o mūsų tėvas apkaltino juos ir nuklaidino mus, nes mes paklausėme jo žodžių; taip, ir mūsų brolis yra kaip jis. Ir taip mano broliai murmėjo ir reiškė nepasitenkinimą mumis.

23 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, kalbėjau jiems, sakydamas: Argi manote, kad mūsų tėvai, kurie buvo Izraelio vaikai, būtų buvę išvesti iš egiptiečių rankų, jei nebūtų paklausę Viešpaties žodžių?

24 Taip, argi manote, kad jie būtų buvę išvesti iš vergijos, jei Viešpats nebūtų įsakęs Mozei išvesti juos iš vergijos?

25 Dabar, jūs žinote, kad Izraelio vaikai buvo vergijoje; ir žinote, kad jie buvo apkrauti sunkiai pakeliamomis užduotimis; todėl žinote, jog jiems turėjo būti gerai, kad juos išvestų iš vergijos.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Dabar, jūs žinote, kad tai Viešpats įsakė Mozei padaryti tą didelį darbą; ir žinote, kad jo žodžiu Raudonosios jūros vandenys buvo perskirti į abi puses, ir jie perėjo sausa žeme.

27 Bet žinote, kad egiptiečiai, arba faraono armijos, buvo paskandinti Raudonojoje jūroje.

28 Ir taip pat žinote, kad jie buvo maitinami mana dykumoje.

29 Taip, ir taip pat žinote, kad Mozė savo žodžiu pagal Dievo galią, kuri buvo jame, smogė į uolą ir ištryško vanduo, kad Izraelio vaikai galėtų numalšinti savo troškulį.

30 Ir nepaisant to, kad buvo vedami Viešpaties, savo Dievo, savo Išpirkėjo, ėjusio priešaky jų dieną ir davusio šviesą jiems naktį, ir dariusio dėl jų viską, kas reikalinga žmogui, – jie užkietino savo širdis ir apakino savo protus, ir burnojo prieš Mozę bei prieš tikrąjį ir gyvąjį Dievą.

31 Ir buvo taip, kad pagal savo žodį jis naikino juos; ir pagal savo žodį jis vedė juos; ir pagal savo žodį jis padarė dėl jų viską; ir nebuvo padaryta nieko, kas nebūtų pagal jo žodį.

32 Ir po to, kai jie perėjo Jordano upę, jis padarė juos galingus išvaryti tos žemės vaikus, taip, išsklaidyti juos sunaikinimui.

33 Ir dabar, argi manote, kad šitos žemės vaikai, buvę pažado žemėje, kurie mūsų tėvų buvo išvaryti lauk, argi manote, kad jie buvo teisūs? Štai, sakau jums: ne.

34 Ar manote, kad mūsų tėvai būtų buvę labiau išrinkti, negu jie, jei pastarieji būtų buvę teisūs? Sakau jums: ne.

35 Štai Viešpats visą kūną vertina vienodai; teisiamam Dievas palankus. Bet štai, šie žmonės buvo atmetę kiekvieną Dievo žodį, ir jie buvo pribrendę nedorybe; ir Dievo rūstybės pilnatvė buvo ant jų; ir Viešpats prakeikė žemę jiems ir palaimino ją mūsų tėvams; taip, prakeikė ją jiems jų sunaikinimui ir palaimino mūsų tėvams, kad šie ją įvaldytų.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Štai Viešpats sukūrė žemę, kad ji būtų apgyvendinta; ir jis sukūrė savo vaikus, kad jie apgyventų ją.

37 Ir jis pakelia teisią tautą ir sunaikina nelabųjų tautas.

38 Ir jis išveda teisiuosius į vertingas žemes, o nelabuosius sunaikina ir prakeikia žemę jiems.

39 Jis valdo aukštai danguose, nes tai jo sostas, o ši žemė yra jo pakojis.

40 Ir jis myli tuos, kurie nori, kad jis būtų jų Dievas. Štai jis mylėjo mūsų tėvus ir sudarė sandoras su jais, taip, būtent su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu; ir jis prisiminė sandoras, kurias buvo sudaręs; todėl išvedė juos iš Egipto žemės.

41 Ir jis drausmino juos tyruose savo lazda; nes jie užkietino savo širdis, netgi kaip jūs; ir Viešpats drausmino juos dėl jų nedorybės. Jis siuntė pas juos ugningas skraidančias gyvates; ir po to, kai jie buvo įgelti, jis paruošė būdą jiems išgydyti; ir darbas, kurį jie turėjo atlikti, buvo žiūrėti; ir dėl kelio paprastumo, arba lengvumo, buvo daug tokių, kurie žuvo.

42 Ir laikas nuo laiko jie užkietindavo savo širdis ir burnodavo prieš Mozę ir taip pat prieš Dievą; nepaisant to, jūs žinote, kad jie buvo vedami pirmyn į pažado žemę jo neprilygstama galia.

43 Ir dabar, po viso šito atėjo laikas, kada jie tapo nelabi, taip, beveik pribrendę; ir aš nežinau, ar tik jie nėra šią dieną arti sunaikinimo; nes žinau, kad tikrai turi ateiti diena, kada jie bus sunaikinti, išskyrus tik nedaugelį, kurie bus išvesti į nelaisvę.

44 Todėl Viešpats įsakė mano tėvui išvykti į tyrus; ir žydai taip pat kėsinosi atimti jam gyvybę; taip, ir jūs taip pat kėsintės atimti jam gyvybę; todėl savo širdimis esate žmogžudžiai ir esate kaip anie.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

- 45 Jūs greiti daryti nedorybę, bet lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą. Jūs matėte angelą, ir jis kalbėjo jums; taip, laikas nuo laiko jūs girdėjote jo balsą; ir jis kalbėjo jums ramiu tyliu balsu, bet jūs buvote bejausmiai, tad negalėjote jausti jo žodžių, todėl jis kalbėjo jums lyg griaustinio balsu, dėl kurio žemė drebėjo taip, lyg skirtųsi į dalis.
- 46 Ir taip pat žinote, kad savo visagalio žodžio galia jis gali padaryti, kad žemė išnyktų; taip, ir žinote, kad savo žodžiu jis gali padaryti, kad nelygios vietos taptų lygios, o lygios vietos – sulaužytomis. O, tad kaip galite būti tokie kietaširdžiai?
- 47 Štai mano siela plyšta iš skausmo dėl jūsų, ir man gelia širdį; bijau, kad tik nebūtumėte atmesti amžinai. Štai aš esu tiek pilnas Dievo Dvasios, kad mano kūne nebėra jokios stiprybės.
- 48 Ir dabar, buvo taip, kad, man pasakius šiuos žodžius, jie pyko ant manęs ir norėjo įmesti mane į jūros gelmes; bet kai jie žengė pirmyn sučiupti manęs, aš tariu jiems, sakdamas: Visagalio Dievo vardu, įsakau jums neliesti manęs, nes esu pripildytas Dievo galios tiek, kad ji degina mano kūną; ir kas tik pakels ranką prieš mane, sudžius, netgi kaip sausa nendrė; ir jis bus kaip niekas prieš Dievo galią, nes Dievas jį sutriuškina.
- 49 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pasakiau jiems, kad jie daugiau nebemurmėtų prieš savo tėvą ir nevengtų padėti man, nes Dievas įsakė man pastatyti laivą.
- 50 Ir pasakiau jiems: Jei Dievas įsakytų man padaryti viską, aš galėčiau tai padaryti. Jei jis man įsakytų pasakyti šitam vandeniui: Būk žemė, – jis būtų žemė; ir jei aš tai pasakyčiau, tai būtų padaryta.
- 51 Ir dabar, jei Viešpats turi tokią didelę galią ir yra padaręs tiek daug stebuklų tarp žmonių vaikų, kodėl gi jis negalėtų pamokyti manęs pastatyti laivą?

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, daug pasakiau savo broliams, tiek, kad jie buvo pergalėti ir negalėjo ginčytis prieš mane; netgi daugelį dienų jie nedrįso manęs nei sučiupti, nei paliesti pirštais. Dabar, jie nedrįso šito daryti, kad nesudžiūtų priešais mane, tokia galinga buvo Dievo Dvasia; ir taip ji paveikė juos.

53 Ir buvo taip, kad Viešpats pasakė man: Vėl ištiesk ranką į savo brolius, ir jie nesudžius priešais tave, bet aš papurtysiu juos, – pasakė Viešpats, – ir tai padarysiu, kad žinotų, jog aš esu Viešpats, jų Dievas.

54 Ir buvo taip, kad aš ištiesiau ranką į savo brolius, ir jie nesudžiūvo priešais mane; bet Viešpats papurtė juos, būtent pagal žodį, kurį pasakė.

55 Ir dabar, jie tarė: Mes žinome iš tikrųjų, kad Viešpats yra su tavimi, nes žinome, kad tai Viešpaties galia papurtė mus. Ir jie parpuolė priešais mane ir buvo bepradedę garbinti mane, bet aš jiems neleidau, sakydamas: Aš esu jūsų brolis, taip, netgi jūsų jaunesnysis brolis; todėl garbinkite Viešpatį, savo Dievą, ir gerbkite savo tėvą bei motiną, kad jūsų dienos būtų ilgos žemėje, kurią Viešpats, jūsų Dievas jums duos.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

I Nefio knyga 18

- 1 Ir buvo taip, kad jie pagarbino Viešpatį ir ėjo su manimi; ir mes dirbome kruopštaus darbo sijas. Ir laikas nuo laiko Viešpats man parodydavo, kokiū būdu turėčiau daryti laivo sijas.
- 2 Dabar, aš, Nefis, nedariau sijų pagal žmonių išrastą būdą, ir stačiau laivą ne pagal žmonių būdą, bet stačiau jį pagal būdą, kurį man parodė Viešpats; todėl jis nebuvo pagal žmonių būdą.
- 3 Ir aš, Nefis, dažnai eidavau į kalną ir dažnai meldavausi Viešpačiui; todėl Viešpats parodė man didžių dalykų.
- 4 Ir buvo taip, kad man užbaigus laivą pagal Viešpaties žodį, mano broliai pamatė, kad jis buvo geras ir nepaprastai puikaus darbo; todėl jie vėl nusizemino prieš Viešpatį.
- 5 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas atėjo mano tėvui, kad mes turime keltis ir eiti į laivą.
- 6 Ir buvo taip, kad kitą rytą, po to, kai suruošėme visus daiktus, daug vaisių ir mėsos iš tyrų, ir apščiai medaus, ir atsargų pagal tai, ką Viešpats mums įsakė, mes suėjome į laivą su visu savo kroviniu ir sėklomis, ir viskuo, ką atsi-nešėme su savimi, kiekvienas pagal savo amžių; todėl visi suėjome į laivą su savo žmonomis ir vaikais.
- 7 Ir dabar, tyruose mano tėvui gimė du sūnūs; vyresnysis buvo pavadintas Jokūbu, o jaunesnysis – Juozapu.
- 8 Ir buvo taip, kad po to, kai visi suėjome į laivą ir pasi-ėmėme su savimi savo atsargas ir viską, kas buvo mums įsakyta, mes leidomės jūra ir vėjas mus ginė pirmyn link pažadėtosios žemės.

I Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Ir po to, kai daugelį dienų buvome vėjo genami pirmyn, štai mano broliai ir Izmaelio sūnūs, ir taip pat jų žmonos pradėjo linksmintis tiek, kad pradėjo šokti ir dainuoti, ir labai grubiai kalbėti, taip, kad net užmiršo, kokia galia jie buvo ten atvesti; taip, jie aukštinosi iki nepaprasto grubumo.

10 Ir aš, Nefis, pradėjau nepaprastai baimintis, kad tik Viešpats neužpyktų ant mūsų ir neištiktų mūsų dėl mūsų nedorybės, kad mus prarytų jūros gelmės; todėl aš, Nefis, pradėjau jiems labai rimtai kalbėti; bet štai jie supyko ant manęs, sakydami: Mes neleisime, kad mūsų jaunesnysis brolis mus valdytų.

11 Ir buvo taip, kad Lamanas ir Lemuelis čiupo mane ir surišo virvėmis, ir jie elgėsi su manimi labai šiurkščiai; nepaisant to, Viešpats tai leido, kad jis galėtų atskleisti savo galią, idant įvykdytų savo žodį, kurį buvo kalbėjęs apie nelabuosius.

12 Ir buvo taip, kad jiems surišus mane taip, jog nebegalėjau pajudėti, Viešpaties paruoštas kompasas nustojo veikti.

13 Taigi, jie nežinojo, kur link turėtų vairuoti laivą, tad kilo didžiulis štormas, taip, didžiulė ir baisi audra, ir tris dienas mus ginė vandenimis atgal; ir jie pradėjo nepaprastai bijoti, kad tik nebūtų paskandinti jūroje; nepaisant to, jie nepaleido manęs.

14 O ketvirtą dieną, kurią buvome genami atgal, audra nepaprastai įsisiautėjo.

15 Ir buvo taip, kad mus buvo bepraryjančios jūros gelmės. Ir po to, kai keturias dienas mus ginė vandenimis atgal, mano broliai pradėjo suprasti, kad Dievo teismai buvo ant jų ir kad jie turės žūti, jeigu neatgailaus dėl savo nedorybių; todėl jie atėjo pas mane ir atrišo raiščius, kurie buvo ant mano riešų, ir štai šie buvo baisiai ištingi; ir taip pat mano kulkšnys buvo smarkiai ištinusios ir labai skaudėjo.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

16 Nepaisant to, aš žvelgiau į savo Dievą ir šlovinau jį iš-
tisa dieną; ir nemurmėjau prieš Viešpatį dėl savo suspau-
dimų.

17 Dabar, mano tėvas Lehi daug jiems kalbėjo, ir taip
pat Izmaelio sūnums; bet štai jie iškvėpė daugybę grasi-
nimų prieš kiekvieną, kas užstojo mane; ir mano gimdy-
tojai, palaužti metų ir iškentėję daugybę širdgėlos dėl sa-
vo vaikų, atgulė, taip, netgi į ligos patalą.

18 Dėl savo širdgėlos ir didelio sielvarto bei mano brolių
nedorybės jie buvo priversti net beveik prie to, kad būtų
paimti iš šio pasaulio susitikti su savo Dievu; taip, ne-
daug trūko, kad žili jų plaukai būtų paguldyti gulėti žė-
mai dulkėse; taip, netgi nedaug trūko, kad būtų su liū-
desiu įmesti į vandens kapą.

19 Ir Jokūbas, ir taip pat Juozapas, kadangi buvo jauni ir
jiems reikėjo gausiai maitintis, buvo liūdni dėl savo mo-
tinos suspaudimų; ir nei mano žmona savo ašaromis ir
maldomis, nei mano vaikai nesuminkštino mano brolių
širdžių, kad jie paleistų mane.

20 Ir niekas, išskyrus Dievo jėgą, kuri pagrasino jiems
sunaikinimu, negalėjo suminkštinti jų širdžių; todėl,
pamatę, jog nedaug trūksta, kad būtų praryti jūros gel-
mėse, jie atgailavo dėl to, ką buvo padarę, tiek, kad palei-
do mane.

21 Ir buvo taip, kad po to, kai jie mane paleido, štai aš pa-
ėmiau kompasą, ir jis rodė ten, kur aš norėjau. Ir buvo
taip, kad aš meldžiausi Viešpačiui; ir po to, kai pasimel-
džiau, vėjai liovėsi ir vėtra pasibaigė, ir stoji didelė tyła.

22 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, vedžiau laivą taip, kad mes
vėl plaukėme link pažadėtosios žemės.

23 Ir buvo taip, kad plaukę daugelį dienų, mes atvykome
į pažadėtąją žemę; ir išlipome ant žemės, ir pastatėme sa-
vo palapines, ir pavadinome ją pažadėtąja žeme.

24 Ir buvo taip, kad pradėjome dirbti žemę ir sodinti
sėklas; taip, pasėjome į žemę visas savo sėklas, kurias bu-
vome atsinešę iš Jeruzalės žemės. Ir buvo taip, kad jos
nepaprastai augo; todėl mes buvome gausiai palaiminti.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did
praise him all the day long; and I did not murmur
against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto
them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold,
they did breathe out much threatenings against anyone
that should speak for me; and my parents being stricken
in years, and having suffered much grief because of their
children, they were brought down, yea, even upon their
sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniq-
uity of my brethren, they were brought near even to be
carried out of this time to meet their God; yea, their
grey hairs were about to be brought down to lie low in
the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow
into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need
of much nourishment, were grieved because of the af-
flictions of their mother; and also my wife with her tears
and prayers, and also my children, did not soften the
hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of
God, which threatened them with destruction, could
soften their hearts; wherefore, when they saw that they
were about to be swallowed up in the depths of the sea
they repented of the thing which they had done, inso-
much that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold,
I took the compass, and it did work whither I desired it.
And it came to pass that I prayed unto the Lord; and af-
ter I had prayed the winds did cease, and the storm did
cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship,
that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the
space of many days we did arrive at the promised land;
and we went forth upon the land, and did pitch our
tents; and we did call it the promised land.

And it came to pass that we did begin to till the earth,
and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds
into the earth, which we had brought from the land of
Jerusalem. And it came to pass that they did grow ex-
ceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

25 Ir buvo taip, kad pažado žemėje, keliaudami tyruose, mes pastebėjome, jog miškuose buvo įvairių gyvulių: ir karvė, ir jautis, ir asilas, ir arklys, ir ožys, ir laukinis ožys, ir visokių laukinių gyvulių, naudingų žmogui. Ir mes radome visokios rūdos: tiek aukso, tiek ir sidabro, tiek ir vario.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

I Nefio knyga 19

- 1 Ir buvo taip, kad Viešpats įsakė man, todėl aš pagaminau plokšteles iš rūdos, kad ant jų išraižyčiau savo žmonių metraščių. Ir ant plokštelių, kurias padariau, išraižiau savo tėvo metraščių, ir taip pat mūsų keliavimus tyruose, ir savo tėvo pranašystes; ir taip pat ant jų išraižiau daugelį savo paties pranašysčių.
- 2 Ir tuo metu, kada jas gaminau, aš nežinojau, kad Viešpats man įsakys pagaminti šitas plokšteles; todėl mano tėvo metraščių ir jo tėvų genealogija, ir didesnė dalis visų mūsų darbų tyruose yra išraižyti ant tų pirmųjų plokštelių, apie kurias esu kalbėjęs; todėl tai, kas atsitiko prieš man pagaminant šias plokšteles, iš tikrųjų smulkiau paminėta ant pirmųjų plokštelių.
- 3 Ir po to, kai pagal įsakymą pagaminau šias plokšteles, aš, Nefis, gavau įsakymą, kad tarnystė ir pranašystės, aiškesnės ir vertingesnės jų dalys, turi būti užrašytos ant šių plokštelių; ir kad tai, kas užrašyta, būtų saugoma mano žmonių, kurie apgyvens šią žemę, pamokymui ir taip pat kitiems išmintingiems tikslams, kurie žinomi Viešpačiui.
- 4 Todėl aš, Nefis, ant kitų plokštelių padariau metraščių, kuriame aprašyti, arba kuriame išsamiau aprašyti, karai ir kovos bei mano žmonių naikinimai. Ir aš tai padariau ir įsakiau savo žmonėms, ką jie turi daryti, kai aš būsiu išėjęs anapus; ir kad šios plokštelės turėtų būti perduodamos tolyn iš kartos į kartą, arba vieno pranašo kitam, iki tolesnių Viešpaties įsakymų.
- 5 O aprašymas apie tai, kaip aš dariau šitas plokšteles, bus pateiktas vėliau; ir dabar štai aš tęsiu pagal tai, ką esu kalbėjęs; ir tai darau, kad šventesni dalykai būtų išlaikyti mano žmonių pažinimui.
- 6 Tačiau aš nerašau ant plokštelių nieko kito, kaip tik tai, kas, mano manymu, yra šventa. Ir dabar, jei aš suklystu, tai netgi tie iš senovės suklysdavo; ne tai, kad norėčiau pasiteisinti dėl kitų žmonių, bet dėl savo kūniško silpnumo norėčiau pasiteisinti.

I Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

7 Nes tai, ką vieni žmonės laiko labai vertingu tiek kūnui, tiek ir sielai, kiti laiko už nieką ir trypia po kojomis. Taip, netgi patį Izraelio Dievą žmonės trypia po kojomis; sakau, trypia po kojomis, bet norėčiau pasakyti kitais žodžiais – jie laiko jį už nieką ir neįsiklauso į jo patarimų balsą.

8 Ir štai jis ateis, sulig angelo žodžiais, po šešių šimtų metų nuo to laiko, kai mano tėvas paliko Jeruzalę.

9 Ir pasaulis dėl savo nedorybės nuspręs, kad jis nieko vertas; todėl jie nuplaks jį, ir jis iškęs tai; ir jie muš jį, ir jis iškęs tai. Taip, jie spjaudys į jį, ir jis iškęs tai dėl savo maloningumo ir didžio kantrumo žmonių vaikams.

10 Ir Dievas mūsų tėvų, kurie buvo išvesti iš Egipto, iš vergijos ir taip pat buvo jo apsaugoti tyruose, taip, Abraomo Dievas ir Izaoko, ir Jokūbo Dievas atidavė save, sulig angelo žodžiais, kaip žmogus, į rankas nelabų žmonių, kad būtų iškeltas, sulig Zenoko žodžiais, ir būtų nukryžiuotas, sulig Neumo žodžiais, ir būtų palaidotas kape, sulig Zenoso žodžiais, kuriuos jis kalbėjo apie tris tamsos dienas, kurios bus ženklas, duotas apie jo mirtį tiems, kas apsigyvens jūros salose, ypač tiems, kurie iš Izraelio namų.

11 Nes taip kalbėjo pranašas: Viešpats Dievas tikrai aplankys visus Izraelio namus tą dieną: vienus savo balsu dėl jų teismo, dideliam jų džiaugsmui ir išgelbėjimui, o kitus – su griausmais ir savo galios žaibais, audra, ugnimi ir dūmais, ir tamsos ūku, ir žemės atsivėrimu, ir iškeltais kalnais.

12 Ir visa tai tikrai turi ateiti, – sako pranašas Zenosas. – Ir žemės uolos turi skilinėti; ir dėl žemės dejonių daugelis iš jūros salų karalių bus paveikti Dievo Dvasios, kad sušuktų: Gamtos Dievas kenčia.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words— they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

13 O kas dėl tų, kurie yra Jeruzalės žemėje, – sako pranašas, – juos plaks visi žmonės, kadangi jie nukryžiuo Izraelio Dievą ir nukreipė šalin savo širdis, atmesdami ženklus ir stebuklus bei Izraelio Dievo galią ir šlovę.

14 Ir kadangi jie nukreipė šalin savo širdis, – sako pranašas, – ir paniekino Izraelio Šventąjį, jie klajos kūne ir pražus, ir taps šnypštumu ir priežodžiu, ir bus nekenčiami tarp visų tautų.

15 Tačiau, kada ateis diena, – sako pranašas, – kai jie daugiau nebenukreips savo širdžių prieš Izraelio Šventąjį, tada jis prisimins sandoras, kurias jis sudarė Izraelio namams.

16 Taip, tada jis prisimins jūros salas; taip, ir, pasak pranašo Zenoso, Viešpats sako: Visus žmones, kurie Izraelio namų, aš surinksiu vidun, iš keturių žemės ketvirčių.

17 Taip, ir visa žemė išvys Viešpaties išgelbėjimą, – sako pranašas; – kiekviena tauta, giminė, liežuvis ir liaudis bus palaiminta.

18 Ir aš, Nefis, parašiau šituos žodžius savo žmonėms, kad galbūt galėčiau įtikinti juos atminti Viešpatį, savo Išpirkėją.

19 Todėl aš kalbu visiems Izraelio namams, jei bus taip, kad jie gaus tai.

20 Nes štai dėl tų, kurie yra Jeruzalės žemėje, aš patiriu poveikius dvasioje, kurie sekina mane, kad net visi mano sąnariai silpni; nes jei dėl savo gailestingumo Viešpats nebūtų man parodęs, kas jiems nutiks, kaip jis parodė senovės pranašams, aš taip pat būčiau žuvęs.

21 Ir jis iš tiesų senovės pranašams parodė visa tai, kas jiems nutiks; ir taip pat daugeliui parodė apie mus; todėl mums būtina žinoti apie juos, nes tai užrašyta ant skaistvario plokštelių.

22 Dabar, buvo taip, kad aš, Nefis, viso to mokiau savo brolius; ir buvo taip, kad jiems daug skaičiau apie tai, kas buvo išraižyta ant skaistvario plokštelių, kad jie žinotų apie Viešpaties darbus kitose žemėse tarp senovės žmonių.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

23 Ir aš perskaičiau jiems daug dalykų, užrašytų Mozės knygoje; bet kad galėčiau geriau įtikinti juos tikėti Viešpatį, jų Išpirkėją, aš skaičiau jiems tai, kas buvo užrašyta pranašo Izaijo; nes visus Raštus aš pritaikiau mums, kad tai būtų mūsų labui ir pasimokymui.

24 Todėl aš kalbėjau jiems, sakydamas: Klausykitės pranašo žodžių, jūs, kurie esat Izraelio namų likutis, šaka, kuri buvo nulaužta; klausykitės pranašo žodžių, kurie buvo užrašyti visiems Izraelio namams, ir pritaikykite juos sau, kad turėtumėt viltį taip pat, kaip ir jūsų broliai, nuo kurių buvote nulaužti; nes taip yra pranašas parašęs.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

I Nefio knyga 20

- 1 Klausykite ir išgirskite tai, o Jokūbo namai, vadinami Izraelio vardu ir išėję iš Judo vandenų, arba iš krikšto vandenų, kurie prisiekinėja Viešpaties vardu ir mini Izraelio Dievą, tačiau prisiekinėja nei tiesoje, nei teisu-me.
- 2 Nepaisant to, jie vadina save šventojo miesto piliečiais, bet jie nesiremia Izraelio Dievu, kuris yra Pulkų Viešpats; taip, Pulkų Viešpats yra jo vardas.
- 3 Štai ankstesnius dalykus aš paskelbiau nuo pradžios; ir jie išėjo iš mano burnos, ir aš parodžiau juos. Aš parodžiau juos staiga.
- 4 Ir aš padariau tai, kadangi žinojau, kad esi užsispyręs ir tavo kaklas – geležinė sausgyslė, o tavo kakta – skaistvaris;
- 5 ir netgi nuo pradžios aš paskelbiau tau; prieš įvykstant parodžiau juos tau; ir parodžiau juos bijodamas, kad nesakytum: Mano stabas padarė juos ir mano išdrožtas atvaizdas, ir mano lietas atvaizdas įsakė tai.
- 6 Tu matei ir girdėjai visa tai; ir argi tu to nepaskelbsi? Ir argi nepaskelbsi, kad aš esu parodęs tau nuo šiol daug nauja ir paslėpta, ko tu nežinojai.
- 7 Tai sukurta dabar, o ne iš pradžių, netgi prieš tą dieną, kurią tai išgirdai, tai nebuvo tau paskelbta, kad nesakytum: Štai aš tai žinojau.
- 8 Taip, ir tu negirdėjai to; taip, tu nežinojai; taip, nuo to laiko tavo ausis nebuvo atverta; nes žinojau, kad elgsiesi labai klastingai, ir nuo iščių buvai pavadintas prasižengėliu.
- 9 Tačiau dėl savo vardo aš atidėsiu savo pyktį ir dėl savo šlovės aš susilaikysiu, kad neiškirsčiau tavęs.
- 10 Nes štai aš išvaliau tave, išrinkau tave suspaudimų krosnyje.
- 11 Dėl savęs paties, taip, dėl savęs paties aš darysiu tai, nes neleisiu, kad mano vardas būtų suterštas, ir aš neduosiu savo šlovės kitam.

I Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Klausyk manęs, o Jokūbai, ir Izraeli, mano pašauktasis, nes tai esu aš; aš esu pirmasis ir taip pat paskutinysis.

13 Mano ranka taip pat padėjo žemės pamatą ir mano dešinė ranka išskleidė dangus. Aš šaukiu juos, ir jie stojasi drauge.

14 Visi jūs, susirinkite ir klausykitės: kas iš jų yra jiems tai paskelbęs? Viešpats pamilo jį; taip, ir jis įvykdys savo žodį, kurį paskelbė per juos; ir jis pasielgs su Babilone pagal savo pageidavimą, ir jo ranka ateis ant chaldėjų.

15 Taip pat sako Viešpats: Aš Viešpats, taip, aš kalbėjau; taip, aš pašaukiau jį skelbti, aš atvedžiau jį, ir jis padarys savo kelią sėkmingą.

16 Ateikite prie manęs; aš nekalbėjau slaptai; nuo pat pradžios, nuo to laiko, kada tai buvo paskelbta, aš kalbėjau; ir Viešpats Dievas ir jo Dvasia siuntė mane.

17 Ir taip sako Viešpats, tavo Išpirkėjas, Izraelio Šventasis: Aš siunčiau jį, Viešpats, tavo Dievas, kuris moko tave tavo labui, kuris veda tave keliu, kuriuo turėtum eiti, padarė tai.

18 O, kad būtum paklausęs mano įsakymų – tada tavo ramybė būtų buvusi kaip upė, o tavo teisumas – kaip jūros bangos.

19 Tavo sėkla taip pat būtų buvusi kaip smiltys, tavo vidaus palikuonys – kaip jos akmenėliai; jo vardas nebūtų nei iškirstas, nei išnaikintas iš mano akivaizdos.

20 Išeikite iš Babilonės, bėkite nuo chaldėjų, giedojimo balsu skelbkite, sakykite tai, skelbkite iki žemės krašto; sakykite: Viešpats išpirko savo tarną Jokūbą.

21 Ir jie netroško; jis vedė juos per dykumas; jis padarė, kad vandenys tekėtų iš uolos jiems; jis taip pat perskėlė uolą, ir vandenys ištryško.

22 Ir nepaisant to, kad Viešpats padarė visa tai ir dar daugiau, jis sako: Nėra ramybės nelabiesiems.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

I Nefio knyga 2 I

- 1 Ir dar: Klausykite, o jūs, Izraelio namai, visi jūs, kurie nulaužti ir išvaryti lauk dėl mano žmonių ganytojų nelabumo; taip, visi jūs, kurie nulaužti ir išsklaidyti svetur, kurie esate iš mano žmonių, o Izraelio namai. Klausykite, o salos, manęs ir išgirskite jūs, žmonės tolybėse; Viešpats pašaukė mane nuo įsčių; nuo mano motinos įsčių jis minėjo mano vardą.
- 2 Ir jis padarė mano burną tarsi aštrų kalaviją; savo rankos pavėsyje jis paslėpė mane ir padarė mane poliruota strėle; savo strėlinėje paslėpė mane.
- 3 Ir tarė man: Tu esi mano tarnas, o Izraeli, kuriame aš būsiu pašlovintas.
- 4 Tada sakiau: Aš dirbau tuščiai, išėikvojau savo jėgą niekam ir bergždžiai; iš tikrųjų mano nuosprendis yra pas mano Viešpatį, ir mano darbas – pas mano Dievą.
- 5 Ir dabar, sako Viešpats, kuris formavo mane nuo įsčių, kad būčiau jo tarnas parvesti Jokūbą pas jį: Nors Izraelis nebūtų surinktas, vis tiek aš būsiu šlovingas Viešpaties akyse, ir mano Dievas bus mano stiprybė.
- 6 Ir jis tarė: Lengva būti mano tarnu Jokūbo gentims pakelti ir Izraelio išsaugotiesiems sugrąžinti. Aš taip pat duosiu tave šviesa kitataučiams, kad būtum mano išgelbėjimas iki žemės pakraščių.
- 7 Taip sako Viešpats, Izraelio Išpirkėjas, jo Šventasis, tam, kurį žmonės niekina, tam, kurio tautos nekenčia, valdovų tarnui: Karaliai pamatys ir atsistos, kunigaikščiai taip pat pagarbins, dėl Viešpaties, kuris yra ištikimas.
- 8 Taip sako Viešpats: Palankiu laiku aš išgirdau tave, o jūros salos, ir išgelbėjimo dieną aš padėjau tau; ir aš apsaugosiu tave, ir duosiu tau savo tarną tavo žmonių sandorai, kad atstatytų žemę, kad paragintų paveldėti apleistus paveldus.
- 9 Kad pasakytum belaisviams: Išėikite; tiems, kas sėdi tamsoje: Pasirodykite. Jie ganysis pakelėse, ir jų ganyklos bus visose aukštosiose vietose.

I Nephi 2 I

And again: Harken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Jie nealks ir netrokš, nei karštis, nei saulė neištiks jų; nes tas, kuris gailestingas jiems, ves juos, netgi prie vandens šaltinių jis ves juos.

11 Ir aš padarysiu visus savo kalnus keliu, ir mano vieškeliai bus išaukštinti.

12 Ir tada, o Izraelio namai, štai šitie ateis iš toli; ir štai tie – iš šiaurės ir iš vakarų; ir anie – iš Sinimo žemės.

13 Giedokite, o dangūs; ir džiūgauk, o žeme; nes kojos tų, kurie yra rytuose, bus sutvirtintos; ir pratrūkite giedojimu, o kalnai; nes jie daugiau nebebus mušami; nes Viešpats paguodė savo žmones ir pasigailės savo suspaustųjų.

14 Bet štai Sionė yra pasakiusi: Viešpats paliko mane, ir mano Viešpats mane pamiršo, – bet jis parodys, jog taip nėra.

15 Nes ar gali moteris užmiršti savo žindomą vaiką, kad ji neužjaustų savo įsčių sūnaus? Taip, jos gali užmiršti, tačiau aš neužmiršiu jūsų, o Izraelio namai.

16 Štai aš išraižiau tave ant savo rankų delnų; tavo sienos yra nuolatos priešais mane.

17 Tavo vaikai suskubs prieš tavo naikintojus; ir tie, kas tave niokojo, pasitrauks nuo tavęs.

18 Pakelk akis, apsižvalgyk ir stebėk; visi šitie renkasi ir ateis pas tave. Ir kaip aš gyvas, – sako Viešpats, – tu tikrai apsirengsi jais visais kaip papuošalais ir susijuosi jais kaip nuotaka.

19 Nes tavo nuniokotos ir tavo ištuštėjusios vietos, ir tavo sunaikinimo žemė jau dabar bus per ankštos dėl gyventojų; o tie, kas rijo tave, bus toli.

20 Vaikai, kuriuos turėsi, po to, kai praradai pirmuosius, vėl į tavo ausis sakys: Čia man per ankšta; duok man vietos, kad galėčiau gyventi.

21 Tada tu tarsi savo širdyje: Kas pagimdė man šituos? Juk aš praradau savo vaikus ir esu nevaisinga, belaisvė ir tremiama šen bei ten? Ir kas išaugino šituos? Štai aš buvau palikta viena; šitie, kur buvo jie?

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

- 22 Taip sako Viešpats Dievas: Štai aš pakelsiu savo ranką į kitataučius ir iškelsiu savo vėliavą žmonėms; ir jie atneš tavo sūnus ant savo rankų, ir tavo dukros bus nešamos ant jų pečių.
- 23 Ir karaliai bus tavo tėvai maitintojai, o jų karalienės – tavo žindančios motinos; jie nusilenks tau veidais iki žemės ir laižys dulkes nuo tavo kojų; ir tu žinosi, kad aš esu Viešpats; nes nebus sugėdinti tie, kurie laukia manęs.
- 24 Argi iš galingojo bus atimtas grobis arba teisėti belaisviai išvaduoti?
- 25 Bet taip sako Viešpats: Netgi galingojo belaisviai bus atimti ir baisūno grobis bus išvaduotas; nes aš kovosiu prieš tuos, kurie kovoja prieš tave, ir išgelbėsiu tavo vaikus.
- 26 Ir maitinsiu tuos, kurie spaudžia tave, jų pačių kūnu; jie bus nugirdyti savo pačių krauju kaip saldžiu vynu; ir visas kūnas žinos, kad aš, Viešpats, esu tavo Gelbėtojas ir tavo Išpirkėjas, Jokūbo Galingasis.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

I Nefio knyga 22

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad man, Nefiui, perskaičius tai, kas buvo išraižyta ant skaitvario plokštelių, mano broliai atėjo pas mane ir tarė man: Ką reiškia tai, ką perskaitei? Štai ar tai turi būti suprantama kaip dvasiniai dalykai, kurie įvyks pagal dvasią, o ne kūną?
- 2 Ir aš, Nefis, pasakiau jiems: Štai tai apreikšta pranašui Dvasios balsu; nes visa tai, kas ištiks žmonių vaikus pagal kūną, pranašams apreikiama Dvasia.
- 3 Todėl tai, apie ką perskaičiau, susiję su tuo, kas ir laikina, ir dvasiška; nes atrodo, kad Izraelio namai anksčiau ar vėliau bus išsklaidyti ant viso žemės veido, ir taip pat tarp visų tautų.
- 4 Ir štai, yra daug tokių, apie kuriuos likusieji Jeruzalės žemėje jau nebežino. Taip, didesnioji dalis visų genčių išvesta; ir jos išsklaidytos šen bei ten po jūros salas; ir kur jie yra, niekas iš mūsų nežino; mes tik žinome, jog jie išvesti.
- 5 Ir nuo to laiko, kai jie išvesti, visa tai išpranašauta apie juos, ir taip pat apie visus tuos, kurie po to bus išsklaidyti ir sumaišyti dėl Izraelio Šventojo; nes jie užkietins savo širdis prieš jį; todėl bus išsklaidyti tarp visų tautų ir nekenčiami visų žmonių.
- 6 Tačiau po to, kai jie bus žindomi kitataučių, ir Viešpats pakels savo ranką ant kitataučių ir iškels juos kaip vėliavą, ir jų vaikai bus nešami ant jų rankų, ir jų dukros nešamos ant jų pečių, štai tai, apie ką kalbėta, yra laikina; nes tokios yra Viešpaties sandoros su mūsų tėvais; ir tai reiškia mus ateinančiomis dienomis, ir taip pat visus mūsų brolius, kurie yra Izraelio namų.

I Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 Ir tai reiškia, kad ateina laikas, kada po to, kai visi Izraelio namai bus išsklaidyti ir sumaišyti, Viešpats Dievas pakels galingą tautą tarp kitataučių, taip, būtent ant šitos žemės veido; ir jie išsklaidys mūsų sėklą.

8 Ir po to, kai mūsų sėkla bus išsklaidyta, Viešpats Dievas pradės daryti nuostabų darbą tarp kitataučių, kuris bus didžiai vertingas mūsų sėklai; todėl apie tai pasakyta, kad jie bus maitinami kitataučių bei nešami ant jų rankų ir ant pečių.

9 Tai taip pat bus vertinga ir kitataučiams; ir ne tik kitataučiams, bet ir visiems Izraelio namams, nes jie pažins Dangaus Tėvo sandoras Abraomui, sakančias: Per tavo sėklą bus palaimintos visos žemės giminės.

10 Ir aš noriu, mano broliai, kad žinotumėte, jog visos žemės giminės negali būti palaimintos, kol jis neapnuogins savo rankos tautų akyse.

11 Todėl Viešpats Dievas pradės apnuoginti savo ranką visų tautų akyse, įgyvendindamas savo sandoras ir evangeliją tiems, kas yra Izraelio namų.

12 Todėl jis vėl išves juos iš nelaisvės, ir jie bus surinkti į savo paveldo žemes; ir bus išvesti iš nežinojimo ir tamsos; ir žinos, kad Viešpats yra jų Gelbėtojas ir jų Išpirkėjas, Izraelio Galingasis.

13 Ir kraujas tos didžiulės ir pasibjaurėtinos bažnyčios, kuri yra visos žemės paleistuvė, atsigręš ant jų pačių galvų; nes jie kariaus tarp savęs, ir jų pačių rankų kalavijas kris ant jų pačių galvų, ir jie bus girti nuo savo pačių kraujo.

14 Ir kiekviena tauta, kuri kariaus prieš jus, o Izraelio namai, bus nukreipta viena prieš kitą, ir jie įkris į duobę, kurią iškasė Viešpaties žmonėms sugauti. Ir visi, kurie kovoja prieš Sionę, bus sunaikinti, ir ta didžioji paleistuvė, kuri iškraipė teisius Viešpaties kelius, taip, ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, grius dulkėsna, ir smarkus bus jos griuvimas.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

- 15 Nes štai, – sako pranašas, – greitai ateina laikas, kada Šėtonas daugiau nebeturės galios žmonių vaikų širdims; nes netrukus ateina diena, kada visi išdidėliai ir tie, kas elgiasi nedorai, bus kaip ražiena; ir ateina diena, kada jie bus sudeginti.
- 16 Nes netrukus ateina laikas, kada Dievo rūstybės pilnatvė bus išlieta ant visų žmonių vaikų; nes jis neleis, kad nelabieji sunaikintų teisiuosius.
- 17 Todėl jis apsaugos teisiuosius savo galia, netgi jei turės ateiti jo rūstybės pilnatvė, ir teisieji bus apsaugoti, net jeigu teks jų priešus sunaikinti ugnimi. Todėl teiesiems nereikia bijoti; nes taip sako pranašas, kad jie bus išgelbėti, netgi, jei reikės, ugnimi.
- 18 Štai, mano broliai, aš sakau jums, kad tai turi netrukus ateiti; taip, netgi kraujas ir ugnis, ir dūmų ūkas turi ateiti; ir tai būtina turi vykti ant šitos žemės veido; ir tai ateina žmonėms pagal kūną, jei bus taip, kad jie užkietins savo širdis prieš Izraelio Šventąjį.
- 19 Nes štai teisieji nepražus, nes tikrai ateis laikas, kada visi, kas kovoja prieš Sionę, bus iškirsti.
- 20 Ir Viešpats tikrai paruoš kelią savo žmonėms, kad išsipildytų Mozės žodžiai, kuriuos jis kalbėjo, sakydamas: Pranašą Viešpats, jūsų Dievas, pakels jums kaip mane; jūs klausysite visame kame, ką tik jis jums sakys. Ir bus taip, kad visi tie, kurie nepaklausys to pranašo, bus iškirsti iš liaudies.
- 21 Ir dabar, aš, Nefis, pareiškiu jums, kad šis pranašas, apie kurį kalbėjo Mozė, buvo Izraelio Šventasis; todėl jis teisiai vykdydys teisingumą.
- 22 Ir teiesiems nereikia bijoti, nes jie yra tie, kurie nebus sutriuškinti. Bet tai velnio karalystė, kuri bus pastatyta tarp žmonių vaikų, karalystė, įkurta tarp tų, kurie yra kūne –

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 nes greitai ateis laikas, kada visos bažnyčios, pastatytos pelnui gauti, ir visos tos, kurios pastatytos įgyti valdžią kūnui, ir tos, kurios pastatytos, kad taptų populiarios pasaulio akyse, ir tos, kurios siekia kūno geidulių bei pasaulio dalykų ir daryti visokią nedorybę; taip, galiausiai, visi tie, kurie priklauso velnio karalystei, yra tie, kuriems reikia bijoti ir tirtėti, ir drebėti; jie yra tie, kurie turi būti nuversti į dulkes; jie yra tie, kurie turi būti praryti kaip ražiena; ir tai sulig pranašo žodžiais.

24 Ir greitai ateina laikas, kada teisieji turi būti išvesti kaip gardo veršiukai, ir Izraelio Šventasis turi valdyti viešpatystėje ir galybėje, ir galioje, ir didelėje šlovėje.

25 Ir jis renka savo vaikus iš keturių žemės ketvirčių; ir skaičiuoja savo avis, ir jos pažįsta jį; ir bus viena kaimenė ir vienas ganytojas; ir jis maitins savo avis, ir jame jos ras ganyklą.

26 Ir dėl jo žmonių teismo Šėtonas neturi galios; todėl jis daugelio metų laikotarpį negali būti išlaisvintas, nes jis neturi galios žmonių širdims, kadangi jie gyvena teisme, ir Izraelio Šventasis viešpatauja.

27 Ir dabar štai aš, Nefis, sakau jums, kad visa tai turi atėiti pagal kūną.

28 Bet štai visos tautos, giminės, liežuviai ir liaudys saugiai gyvens Izraelio Šventajame, jei bus taip, kad jos atgailaus.

29 Ir dabar, aš, Nefis, baigiu; nes šiuo metu nedrįstu toliau kalbėti apie tai.

30 Todėl, mano broliai, norėčiau, kad suvoktumėte, jog tai, kas užrašyta ant skaitvario plokštelių, yra tikra; ir tai liudija, kad žmogus turi būti paklusnus Dievo įsakymams.

31 Todėl neturite manyti, kad tik aš ir mano tėvas esame vieninteliai liudiję ir taip pat mokę to. Todėl, jei būsite paklusnūs įsakymams ir ištersite iki galo, būsite išgelbėti paskutiniąją dieną. Ir taip yra. Amen.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Antroji Nefio knyga

Lebio mirties aprašymas. Nefio broliai sukyla prieš jį. Viešpats perspėja Nefį pasišalinti į tyrus. Jo keliavimai tyruose ir kita.

2 Nefio knyga 1

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad po to, kai aš, Nefis, baigiau mokyti savo brolius, mūsų tėvas Lehis taip pat daug ką jiems kalbėjo ir atpasakojo jiems, kokių didžiųjų dalykų Viešpats jiems padarė, išvesdamas juos iš Jeruzalės žemės.
- 2 Ir jis kalbėjo jiems apie jų sukilimus ant vandenių ir Dievo pasigailėjimus, kad buvo pasigailėta jų gyvybių ir jų neprarijo jūra.
- 3 Ir jis taip pat kalbėjo jiems apie pažado žemę, kurią jie gavo – koks gailestingas buvo Viešpats, perspėdamas mus, kad turime bėgti iš Jeruzalės žemės.
- 4 Nes štai, – sakė jis, – aš mačiau regėjimą, iš kurio žinau, kad Jeruzalė sunaikinta; ir jei mes būtume pasilikę Jeruzalėje, taip pat būtume žuvę.
- 5 Bet, – sakė jis, – nepaisant mūsų suspaudimų, mes gavome pažado žemę, žemę, kuri yra rinktinė tarp visų kitų žemių; žemę, kurią Viešpats Dievas pagal sandorą pažadėjo man, kad tai bus mano sėklos paveldo žemė. Taip, Viešpats pagal sandorą pažadėjo šią žemę man ir mano vaikams per amžius, ir taip pat visiems tiems, kurie Viešpaties ranka bus išvesti iš kitų šalių.
- 6 Todėl aš, Lehis, pagal manyje esančios Dvasios poveikis pranašauju, kad nė vienas iš šitą žemę neateis, jeigu jo neatves Viešpaties ranka.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Todėl ši žemė yra pašvęsta tam, kurį jis atves. Ir jei bus taip, kad jie tarnaus jam pagal jo duotus įsakymus, jiems tai bus laisvės žemė; todėl jie niekada nebus nuvesti į nelaisvę; jei taip bus, tai dėl nedorybės; nes jei įsigalės nedorybė, prakeikta bus žemė jiems, bet teisiesiems ji bus palaiminta per amžius.

8 Ir štai tai yra išmintis, kad ši žemė kol kas būtų saugoma nuo kitų tautų pažinimo; nes štai daug tautų užplūstų žemę, todėl neliktų vietos paveldui.

9 Todėl aš, Lehi, gavau pažadą, kad kiek tie, kuriuos Viešpaties Dievas išves iš Jeruzalės žemės, laikysis jo įsakymų, tiek jie klestės ant šios žemės veido; ir bus apsaugoti nuo kitų tautų, kad galėtų turėti šią žemę sau. Ir jei bus taip, kad jie laikysis jo įsakymų, jie bus palaiminti ant šios žemės veido, ir nebus nė vieno nei jiems varginti, nei atimti paveldo žemės; ir jie saugiai gyvens per amžius.

10 Bet štai, kada ateis laikas, kad jie nusiris į netikėjimą, po to, kai gavo tokius didžius palaiminimus iš Viešpaties rankos, žinodami apie žemės ir visų žmonių sukūrimą, žinodami didžius ir nuostabius Viešpaties darbus nuo pasaulio sukūrimo; turėdami galią, duotą jiems daryti viską tikėjimu; turėdami visus įsakymus nuo pradžios ir atvesti jo beribio gerumo į šią vertingą pažado žemę, – štai sakau, – jei ateis diena, kada jie atmes Izraelio Šventąjį, tikrąjį Mesiją, savo Išpirkėją ir savo Dievą, štai teismai to, kuris yra teisingas, bus ant jų.

11 Taip, jis atves pas juos kitas tautas ir duos joms galią, ir atims iš jų nuosavybės žemes, ir padarys, kad juos išsklaidytų ir sutriuškintų.

12 Taip, kol viena karta pereis į kitą, tarp jų bus kraujo praliejimų ir nuožmių aplankymų; todėl, mano sūnūs, norėčiau, kad atmintumėte; taip, norėčiau, kad išsiklausytumėte į mano žodžius.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

13 O kad jūs pabustumėte; pabustumėte iš gilaus miego, taip, netgi iš pragaro miego ir nusikratytumėte baisiąsias grandines, kuriomis esate sukaustyti, grandines, kurios sukausto žmonių vaikus, kad jie vedami nelaisvėn į amžinąją nelaimės ir vargo prarają.

14 Pabuskite! Ir pakilkite iš dulkių, išgirskite žodžius kretančio gimdytojo, kurio galūnes netrukus turėsite paguldyti šaltame ir nebyliame kape, iš kur joks keleivis negali sugrįžti; dar kelios dienos, ir aš eisiu visos žemės keliu.

15 Bet štai Viešpats išpirko mano sielą iš pragaro; aš pamaciau jo šlovę ir esu amžinai apglėbtas jo meilės rankomis.

16 Ir noriu, kad atmintumėte laikytis Viešpaties nuostatų bei potvarkių. Štai, toks buvo mano sielos rūpestis nuo pat pradžios.

17 Mano širdis laikas nuo laiko būdavo prislėgta liūdesio, nes baiminausi, kad tik dėl jūsų širdžių kietumo Viešpats, jūsų Dievas neišeitų savo rūstybės pilnatvėje ant jūsų, kad būtumėte iškirsti ir sunaikinti amžiams;

18 arba, kad daugelio kartų laikotarpiui jus ištiktų praieiksmas; ir jus lankytų kalavijas ir badas ir būtumėte nekenčiami ir vedami pagal velnio valią ir nelaisvę.

19 O mano sūnūs, kad tik tai neištiktų jūsų, bet kad būtumėte išrinkta ir Viešpaties laiminama liaudis. Bet štai teįvyksta jo valia; nes per amžius jo keliai – teisumas.

20 Ir jis yra pasakęs: Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje; bet kiek nesilaikysite mano įsakymų, tiek būsite atkertami nuo mano akivaizdos.

21 Ir dabar, kad mano siela galėtų džiaugtis jumis ir kad mano širdis galėtų palikti šį pasaulį džiugi dėl jūsų, kad nebūčiau su širdgėla ir sielvartu paguldytas į kapą, pakilkite iš dulkių, mano sūnūs, ir būkite vyrai ir pasiryžę būti vienos minties ir vienos širdies, visame kame vieningi, kad nenužengtumėte į nelaisvę;

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

- 22 kad nebūtumėte prakeikti skaudžiu prakeiksmu ir taip pat kad neužsitrauktumėte teisingojo Dievo nemalonės sunaikinimui, taip, amžinam sunaikinimui tiek sielos, tiek ir kūno.
- 23 Pabuskite, mano sūnūs; apsiginkluokite teismo ginklais. Nusikratykite grandines, kuriomis esate surakinti, ir išeikite iš tamsumos, ir atsikelkite iš dulkių.
- 24 Nemaištaukite daugiau prieš savo brolių, kurio regėjimai buvo šlovingi ir kuris vykdė įsakymus nuo to laiko, kai palikome Jeruzalę; ir kuris buvo įrankiu Dievo rankose, išvedant mus į pažado žemę; nes jei ne jis, būtume žuvę nuo bado tyruose; nepaisydami to, jūs kėsintotės atimti jam gyvybę; taip, ir jis per jus iškentėjo daug sielvarato.
- 25 Ir aš nepaprastai bijau ir drebu dėl jūsų, kad tik jis vėl nenukentėtų; nes štai, jūs apkaltinote jį, kad jis siekė galios ir valdžios jums; bet aš žinau, kad jis nesiekė nei galios, nei valdžios jums, bet siekė Dievo šlovės ir jūsų pačių amžinos gerovės.
- 26 Ir jūs murmėjote, kadangi jis buvo jums atviras. Jūs sakote, kad jis buvo griežtas; sakote, kad jis buvo piktas su jumis; bet štai jo griežtumas buvo jame buvusio Dievo žodžio galios griežtumas; ir tai, ką jūs vadinate pykčiu, buvo tiesa, sulig ta, kuri yra Dieve, kurios jis negalėjo nutylėti, drąsiai apreikšdamas jūsų nedorybes.
- 27 Ir Dievo galia būtinai turi būti su juo, netgi kad jis įsakinėtų jums, kad jūs paklustumėte. Bet štai tai ne jis, bet Viešpaties Dvasia, buvusi jame, atvėrė jo burną kalbai, tad jis negalėjo jos užčiaupti.
- 28 Ir dabar, mano sūnau Lamanai ir taip pat Lemueli ir Samai, ir taip pat mano sūnūs, kurie esate Izmaelio sūnūs, štai, jei įsiklausysite į Nefio balsą, jūs nepražūsite. Ir jeigu jo klausysite, aš palieku jums palaiminimą, taip, būtent savo pirmąjį palaiminimą.
- 29 Bet jeigu jo neklausysite, aš atsiimu savo pirmąjį palaiminimą, taip, būtent savo palaiminimą, ir jis bus ant jo.

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

- 30 Ir dabar, Zoramai, aš kalbu tau: štai, tu esi Labano tarnas; tačiau tu buvai išvestas iš Jeruzalės žemės ir žinau, kad esi tikras mano sūnaus Nefio draugas per amžius.
- 31 Todėl, kadangi tu buvai ištikimas, tavo sėkla bus palaiminta kartu su jo sėkla, tad jie ilgai gyvens klestėdami ant šios žemės veido; ir niekas, išskyrus nedorybę tarp jų, per amžius nepažeis, arba nesudrums, jų klestėjimo ant šios žemės veido.
- 32 Todėl, jei laikysitės Viešpaties įsakymų, Viešpats yra pašventęs šią žemę tavo sėklos su mano sūnaus sėkla saugumui.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 Nefio knyga 2

- 1 Ir dabar, Jokūbai, aš kalbu tau: tu esi mano pirmagimis mano suspaudimo tyruose dienomis. Ir štai savo vaikystėje dėl savo brolių grubumo tu iškentėjai suspaudimus ir daug sielvarto.
- 2 Tačiau, Jokūbai, mano pirmagimi tyruose, tu pažįsti Dievo didybę; ir jis pašvęs tavo suspaudimus tavo naudai.
- 3 Todėl tavo siela bus palaiminta, ir tu saugiai gyvensi su savo broliu Nefiu; ir savo dienas praleisi tarnaudamas savo Dievui. Todėl žinau, kad esi išpirktas dėl tavo Išpirkėjo teismo; nes pamatei, kad laiko pilnatvėje jis ateina atnešti išgelbėjimo žmonėms.
- 4 Ir savo jaunystėje tu pamatei jo šlovę; todėl esi palaimintas tiek pat, kaip tie, kuriems jis tarnaus kūne; nes Dvasia yra ta pati – vakar, šiandien ir per amžius. Ir kelias yra paruoštas nuo žmogaus nuopuolio, ir išgelbėjimas – nemokamas.
- 5 Ir žmonės pakankamai išmokyti, kad pažintų, kas gera ir kas pikta. Ir įstatymas yra duotas žmonėms. Ir įstatymu joks kūnas neišteisinamas; kitaip sakant, įstatymu žmonės iškertami. Taip, laikinuoju įstatymu jie buvo iškiršti; ir taip pat pagal dvasinį įstatymą jie žūsta atžvilgiu to, kas yra gera, ir tampa amžinai nelaimingi.
- 6 Todėl išpirkimas ateina šventajame Mesijuje ir per jį; nes jis yra pilnas malonės ir tiesos.
- 7 Štai, kad įvykdytų įstatymo tikslus, jis atnašauja save kaip auką už nuodėmę dėl visų tų, kurių sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia; ir niekam kitam įstatymo tikslai negali būti įvykdyti.
- 8 Todėl kaip svarbu tai paskelbti žemės gyventojams, kad jie žinotų, jog nėra nė vieno kūno, kuris gali gyventi Dievo akivaizdoje kitaip, kaip tik per nuopelnus ir gailėstingumą, ir malonę Šventojo Mesijo, kuris guldo savo gyvybę pagal kūną ir vėl ją ima Dvasios galia, kad galėtų įgyvendinti mirusiųjų prisikėlimą, būdamas pirmas, kuris prisikels.
- 9 Todėl jis yra pirmieji vaisiai Dievui, dėl ko jis užtars visus žmonių vaikus; ir tie, kas jį tiki, bus išgelbėti.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

10 Ir dėl užtarimo už visus visi žmonės ateina pas Dievą; todėl jie stoja jo akivaizdoje, kad jis teistų juos pagal tiesą ir šventumą, kuris yra jame. Todėl tikslai įstatymo, kurį Šventasis davė, kad būtų paskirta pridėtoji bausmė, bausmė, kuri yra kaip priešingybė pridėtajai laimei, kad įvykdytų apmokėjimo tikslus...

11 Nes visame kame būtina turi būti priešingybė. Jei ne, mano pirmagimi tyruose, teisumas negalėtų būti įgyvendintas, nei nelabumas, nei šventumas, nei nelaimingumas, nei gėris, nei blogis. Todėl visi dalykai būtina turi būti junginys viename; todėl, jei tai būtų vienišas kūnas, jis neišvengiamai būtų lyg miręs, neturėdamas nei gyvybės, nei mirties, nei gendamumo, nei negendamumo, nei laimės, nei nelaimės, nei suvokimo, nei nesuvokimo.

12 Todėl tai būtų sukurta kaip niekalas; todėl jo sukūrimas neturėtų prasmės. Todėl tai neišvengiamai sužlugdytų Dievo išmintį ir jo amžinuosius tikslus, taip pat ir galią, ir gailestingumą, ir Dievo teisingumą.

13 Ir jei sakytumėte, kad nėra įstatymo, jūs taip pat sakytumėte, kad nėra nuodėmės. Jei sakytumėte, kad nėra nuodėmės, jūs taip pat sakytumėte, kad nėra teismo. Ir jei nebūtų teismo, nebūtų laimės. O jei nebūtų nei teismo, nei laimės, nebūtų nei bausmės, nei nelaimės. O jei nėra viso to, nėra ir Dievo. O jei nėra Dievo, nėra nei mūsų, nei žemės; nes visa tai nebūtų sukurta – nei tai, kas veikia, nei tai, kas veikiama; todėl visa tai turėtų pranykti.

14 Ir dabar, mano sūnūs, aš kalbu jums visa tai jūsų labui ir pasimokymui; nes yra Dievas, ir jis sukūrė visa tai – tiek dangus, tiek ir žemę ir visa tai, kas juose, tiek tai, kas veikia, tiek ir tai, kas veikiama.

15 Ir kad būtų įgyvendinti jo amžini žmogaus paskirties tikslai, po to, kai jis sukūrė mūsų pirmuosius gimdytojus ir lauko žvėris, ir padangių paukščius, ir apskritai visa, kas sukurta, būtina, kad būtų priešingybė; netgi uždraustas vaisius kaip priešingybė gyvybės medžiui; vienam esant saldžiam, o kitam karčiam.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

16 Todėl Viešpats Dievas davė žmogui veikti savo nuožiūra. Taigi žmogus negalėtų veikti savo nuožiūra, jei nebūtų viliojamas vieno ar kito.

17 Ir aš, Lehi, pagal tai, ką perskaičiau, privalau tikėti, kad Dievo angelas, sulig tuo, kas yra parašyta, nupuolė iš dangaus; todėl jis tapo velniu, nes siekė to, kas buvo pikta priešais Dievą.

18 Ir kadangi jis nupuolė iš dangaus ir amžiams tapo nelaimingas, jis taip pat siekė, kad visa žmonija būtų nelaiminga. Todėl jis tarė Ievai, taip, būtent ta senovinė gyvatė, kuri yra velnias, kuris yra visų melų tėvas, todėl jis tarė: Paragauk uždrausto vaisiaus ir jūs nemirsite, bet būsite kaip Dievas, pažinodami kas gera ir kas pikta.

19 Ir po to, kai Adomas ir Ieva paragavo uždrausto vaisiaus, jie buvo išvaryti iš Edeno sodo dirbti žemės.

20 Ir jie atvedė vaikus; taip, netgi visos žemės šeimą.

21 Ir žmonių vaikų dienos buvo pratęstos pagal Dievo valią, kad jie galėtų atgailauti, kol yra kūne; todėl jų būseną tapo išbandymo būseną, ir jų laikas buvo pratęstas sulig įsakymu, kurį Viešpats Dievas davė žmonių vaikams. Nes jis davė įsakymą, kad visi žmonės turi atgailauti; nes jis parodė visiems žmonėms, kad jie buvo prazuvę dėl savo tėvų prasižengimo.

22 Ir dabar štai, jei Adomas nebūtų prasižengęs, jis nebūtų nupuolęs, bet būtų pasilikęs Edeno sode. Ir visa tai, kas buvo sukurta, būtų pasilikę toje pačioje būsenoje, kurioje buvo po sukūrimo; ir būtų pasilikę per amžius, ir neturėję pabaigos.

23 Ir jie nebūtų turėję vaikų; todėl būtų pasilikę nekaltumo būsenoje, neturėdami džiaugsmo, nes nepažinojo nelaimės; nedarydami gera, nes nepažinojo nuodėmės.

24 Bet štai, visa tai padaryta pagal išmintį to, kuris žino viską.

25 Adomas nupuolė, kad galėtų būti žmonės; o žmonės yra, kad galėtų džiaugtis.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

26 Ir laiko pilnatvėje ateina Mesijas, kad išpirktų žmonių vaikus iš nuopuolio. Ir dėl to, kad yra išpirkti iš nuopuolio, jie tapo laisvi per amžius, pažinodami, kas gera ir kas pikta; kad veiktų savo nuožiūra ir nebūtų veikiami, nebent įstatymo bausme didžiąją ir paskutiniąją dieną pagal Dievo duotus įsakymus.

27 Todėl pagal kūną žmonės yra laisvi; ir jiems duota visa tai, kas būtina žmogui. Ir jie laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą per didįjį visų žmonių Tarpininką arba pasirinkti nelaisvę ir mirtį, sulig velnio nelaisve ir galia; nes jis siekia, kad visi žmonės būtų nelaimingi kaip jis pats.

28 Ir dabar, mano sūnūs, norėčiau, kad žvelgtumėte į didįjį Tarpininką ir įsiklausytumėte į jo didžius įsakymus; ir būtumėte ištikimi jo žodžiams, ir pasirinktumėte amžinąjį gyvenimą pagal jo Šventosios Dvasios valią.

29 Ir nepasirinktumėte amžinosios mirties pagal kūno valią ir jame esantį blogį, kurie duoda velnio dvasiai galią paimti nelaisvėn, nuvesti jus į pragarą, kad galėtų viešpatauti jums savo karalystėje.

30 Aš kalbėjau šiuos keletą žodžių jums visiems, mano sūnūs, paskutinėmis savo išbandymo dienomis; ir aš pasirinkau gerąją dalį pagal pranašo žodžius. Ir aš neturiu jokio kito tikslo, išskyrus nesibaigiančiąją jūsų sielų gerovę. Amen.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Nefio knyga 3

- 1 Ir dabar, aš kalbu tau, Juozapai, mano paskiausiai gimusysis. Tu gimei mano suspaudimų tyruose; taip, mano didžiausio sielvarto dienomis tavo motina pagimdė tave.
- 2 Ir tegul Viešpats taip pat pašvenčia tau šią žemę, kuri yra vertingiausia žemė, kaip tavo paveldą ir tavo bei tavo brolių sėklos paveldą, tavo saugumui per amžius, jei bus taip, kad laikysitės Izraelio Šventojo įsakymų.
- 3 Ir dabar, Juozapai, mano paskiausiai gimusysis, kurį išvedžiau iš savo suspaudimų tyrų, tegul Viešpats laimina tave per amžius, nes tavo sėkla nebus visiškai sunaikinta.
- 4 Nes štai tu esi mano strėnų vaisius; o aš esu palikuonis Juozapo, kuris buvo išvežtas nelaisvėn į Egiptą. Ir didžios buvo Viešpaties sandoros, kurias jis sudarė Juozapui.
- 5 Todėl Juozapas tikrai matė mūsų dieną. Ir jis gavo Viešpaties pažadą, kad iš jo strėnų vaisiaus Viešpats Dievas pakels teisią šaką Izraelio namams; ne Mesiją, bet šaką, kurią Viešpats nulauš, tačiau prisimins pagal Viešpaties sandoras, kad paskutinėmis dienomis jiems bus apreikštas Mesijas, galios dvasioje, kad išvestų juos iš tamsos į šviesą – taip, iš slaptos tamsos ir iš nelaisvės į laisvę.
- 6 Nes Juozapas tikrai liudijo, sakydamas: Viešpats, mano Dievas pakels regėtoją, kuris bus rinktinis regėtojas mano strėnų vaisiui.
- 7 Taip, Juozapas tikrai sakė: Taip sako man Viešpats: Rinktinį regėtoją aš pakelsiu iš tavo strėnų vaisiaus; ir jis bus aukštai vertinamas tarp tavo strėnų vaisių. Ir jam duosiu įsakymą daryti darbą tavo strėnų vaisiui, savo broliams, kuris jiems bus didžiai vertingas, netgi tiek, kad jie galės pažinti sandoras, kurias esu sudaręs su tavo tėvais.
- 8 Ir aš duosiu jam įsakymą, kad jis nedarytų jokio kito darbo, išskyrus tą, kurį jam įsakysiu. Ir aš padarysiu jį didį savo akyse; nes jis darys mano darbą.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

- 9 Ir jis bus didis kaip Mozė, kurį, kaip sakiau, pakelsiu jums, kad išvaduočiau mano žmones, o Izraelio namai.
- 10 Ir Mozę aš pakelsiu, kad išvaduočiau tavo žmones iš Egipto žemės.
- 11 Bet regėtoją aš pakelsiu iš tavo strėnų vaisiaus; ir duosiu jam galią atnešti mano žodį tavo strėnų sėklai – ir ne tik atnešti mano žodį, sako Viešpats, bet įtikinti juos dėl mano žodžio, kuris jau bus išėjęs tarp jų.
- 12 Todėl tavo strėnų vaisius rašys; ir Judo strėnų vaisius rašys; ir tai, kas bus parašyta tavo strėnų vaisiaus, ir taip pat tai, kas bus parašyta Judo strėnų vaisiaus, suaugs daiktan, kad pergalėtų klaidingas doktrinas ir nuramdytų ginčus, ir įtvirtintų taiką tarp tavo strėnų vaisiaus, ir paskutinėmis dienomis atvestų juos į savo tėvų pažinimą ir taip pat į mano sandorų pažinimą, – sako Viešpats.
- 13 Ir iš silpno jis bus padarytas stiprus tą dieną, kai tarp visų mano žmonių prasidės mano darbas jums atstatyti, o Izraelio namai, – sako Viešpats.
- 14 Ir taip pranašavo Juozapas, sakydamas: Štai tą regėtoją Viešpats palaimins; ir tie, kurie siekia jį sunaikinti, bus sutriuškinti; nes šis pažadas, kurį gavau iš Viešpaties dėl savo strėnų vaisiaus, bus įvykdytas. Štai aš esu tikras dėl šio pažado įvykdymo.
- 15 Ir jo vardas bus duotas pagal mane; ir tai bus pagal jo tėvo vardą. Ir jis bus kaip aš; nes tai, ką Viešpats atneš jo ranka, Viešpaties galios dėka atves mano žmones į išgelbėjimą.
- 16 Taip, šitaip pranašavo Juozapas: Aš esu tikras dėl to, lygiai kaip esu tikras dėl pažado apie Mozę; nes Viešpats pasakė man: Aš išsaugosiu tavo sėklą per amžius.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

17 Ir Viešpats pasakė: Aš pakelsiu Možę; ir duosiu jam galią lazdoje; ir duosiu jam išmanymą rašyme, tačiau aš neatrėšiu jam liežuvio, kad jis daug nekalbėtų, nes nepadarysiu jo galingo kalboje. Bet parašysiu jam savo įstatymą savo paties rankos pirštu; ir padarysiu jam kalbėtoją.

18 Ir Viešpats taip pat sakė man: Aš pakelsiu [regėtoją] tavo strėnų vaisiui; ir duosiu jam kalbėtoją. Ir štai, aš duosiu jam, kad jis rašys aprašymą apie tavo strėnų vaisių tavo strėnų vaisiui; ir tavo strėnų kalbėtojas tai paskelbs.

19 Ir žodžiai, kuriuos jis rašys, bus žodžiai, kurie pagal mano išmintį bus tinkami, kad išeitų tavo strėnų vaisiui. Ir tai bus lyg tavo strėnų vaisiai šauktų jiems iš dulkių; nes aš žinau jų tikėjimą.

20 Ir jie šauks iš dulkių; taip, būtent atgailą savo broliams, būtent po to, kai daug kartų bus praėję po jų. Ir bus taip, kad jų šauksmas sklīs, būtent sulig jų žodžių paprastumu.

21 Dėl jų tikėjimo jų žodžiai išeis iš mano burnos jų broliams, kurie yra tavo strėnų vaisiai; ir dėl jų tikėjimo jų žodžių silpnumą aš padarysiu stiprų, todėl jie atsimins mano sandorą, kurią sudariau tavo tėvams.

22 Ir dabar štai, mano sūnau Juozapai, taip mano sentėvis pranašavo.

23 Todėl dėl šios sandoros tu esi palaimintas; nes tavo sėkla nebus sunaikinta, kadangi jie įsiklausys į šios knygos žodžius.

24 Ir išaugs tarp jų vienas galingas, kuris darys daug gero, tiek žodžiu, tiek ir darbu, būdamas įrankis Dievo rankose, su nepaprastu tikėjimu, kad darytų galingus stebuklus ir tai, kas yra svarbu Dievo akyse, daug atlikdamas sugrąžinant Izraelio namus ir tavo brolių sėklą.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simpleness of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Ir dabar, palaimintas esi tu, Juozapai. Štai esi mažas; todėl klausyk savo brolio Nefio žodžių, ir tai bus tau padaryta, būtent pagal žodžius, kuriuos pasakiau. Atsimink savo mirštančio tėvo žodžius. Amen.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Nefio knyga 4

- 1 Ir dabar, aš, Nefis, kalbu apie pranašystes, ištartas mano tėvo, apie Juozapą, kuris buvo išvežtas į Egiptą.
- 2 Nes štai jis tikrai pranašavo apie visą savo sėklą. Ir ne daug yra pranašysčių, didingesnių už tas, kurias jis rašė. Ir jis pranašavo apie mus ir mūsų būsimąsias kartas; ir jos yra užrašytos ant skaitvario plokštelių.
- 3 Todėl po to, kai mano tėvas baigė kalbėti apie Juozapo pranašystes, jis pasišaukė Lamano vaikus, jo sūnus ir jo dukras ir tarė jiems: Štai, mano sūnūs ir mano dukros, kurie esat sūnūs ir dukros mano pirmagimio, norėčiau, kad atsuktumėt ausį į mano žodžius.
- 4 Nes Viešpats Dievas pasakė: Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje; ir kiek nesilaikysite mano įsakymų, tiek būsite atkertami nuo mano akivaizdos.
- 5 Bet štai, mano sūnūs ir mano dukros, aš negaliu nužengti į savo kapą, nepalikęs ant jūsų palaiminimo; nes štai, aš žinau, kad jei būsite atvesti į kelią, kuriuo turėtumėte eiti, jūs nenukrypsite nuo jo.
- 6 Todėl, jei esate prakeikti, štai aš palieku ant jūsų savo palaiminimą, kad prakeiksmas galėtų būti nuimtas nuo jūsų ir uždėtas ant jūsų gimdytojų galvų.
- 7 Todėl dėl mano palaiminimo Viešpats Dievas neleis, kad jūs pražūtumėte; todėl jis per amžius bus gailėstin gas jums ir jūsų sėklai.
- 8 Ir buvo taip, kad po to, kai mano tėvas baigė kalbėti Lamano sūnams ir dukterims, jis padarė, kad priešais jį atvestų Lemuelio sūnus ir dukteris.
- 9 Ir jis kalbėjo jiems, sakydamas: Štai, mano sūnūs ir mano dukros, kurie esate sūnūs ir dukros mano antrojo sūnaus; štai aš palieku jums tą patį palaiminimą, kurį palikau Lamano sūnams ir dukterims; todėl tu nebūsi visiškai sunaikintas; bet pabaigoje tavo sėkla bus palaiminta.
- 10 Ir buvo taip, kad baigęs kalbėti jiems, štai, mano tėvas kalbėjo Izmaelio sūnams, taip, ir netgi visiems jo namiškiams.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

11 Ir po to, kai baigė kalbėti jiems, jis kalbėjo Samui, sakdamas: Palaimintas esi tu ir tavo sėkla; nes tu paveldėsi žemę kaip tavo brolis Nefis. Ir tavo sėkla bus skaičiuojama su jo sėkla; ir tu būsi lygiai kaip tavo brolis, ir tavo sėkla lygiai kaip jo sėkla; ir tu būsi palaimintas per visas savo dienas.

12 Ir buvo taip, kad, po to, kai mano tėvas Lehis baigė kalbėti visiems savo namiškiams pagal savo širdies jausmus ir Viešpaties Dvasią, kuri buvo jame, jis paseno. Ir buvo taip, kad jis mirė ir buvo palaidotas.

13 Ir buvo taip, kad praėjus nedaugeliui dienų po jo mirties Lamanas ir Lemuelis, ir Izmaelio sūnūs pyko ant manęs dėl Viešpaties įspėjimų.

14 Nes aš, Nefis, buvau verčiamas kalbėti jiems pagal jo žodį; nes aš jiems kalbėjau daug dalykų, taip pat ir mano tėvas prieš savo mirtį; daugelis šių kalbų yra užrašytos ant kitų mano plokštelių; nes labiau istorinė dalis yra užrašyta ant kitų mano plokštelių.

15 O ant šitų aš rašau savo sielos dalykus ir daug ką iš Raštų, kurie išraižyti ant skaitvario plokštelių. Nes mano siela gėrisi Raštais, ir mano širdis apmąsto juos ir rašo juos mano vaikų pasimokymui ir labui.

16 Štai mano siela gėrisi Viešpaties dalykais; ir mano širdis nuolat mąsto apie tai, ką esu matęs ir girdėjęs.

17 Tačiau nepaisant Viešpaties didžio gerumo, rodant man savo didžius ir nuostabius darbus, mano širdis sušunka: O koks apgailėtinas aš žmogus! Taip, mano širdis sielvartauja dėl mano kūno; mano siela liūdi dėl mano nedorybių.

18 Aš esu apsuptas pagundų ir nuodėmių, kurios taip lengvai apninka mane.

19 Ir kada aš noriu džiaugtis, mano širdis dejuoja dėl mano nuodėmių; tačiau aš žinau, kuo pasitikėjau.

20 Mano Dievas buvo mano ramstis; jis vedė mane per mano suspaudimus tyruose; ir jis išsaugojo mane ant didžiosios gelmės vandenų.

21 Jis tiek pripildė mane savo meilės, kad ji degina mano kūną.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

22 Jis pergalejo mano priešus, priversdamas juos drebėti priešais mane.

23 Štai, jis išgirdo mano šauksmą dieną ir davė man žinių per regėjimus naktį.

24 Ir dieną aš tapau drąsus karštoje maldoje priešais jį; taip, savo balsą aš pasiunčiau aukštybėn; ir angelai nužengė ir tarnavo man.

25 Ir ant jo Dvasios sparnų mano kūnas buvo nuneštas ant nepaprastai aukštų kalnų. Ir mano akys pamatė didžiųjų dalykų, taip, netgi per didžiųjų žmogui; todėl man buvo liepta jų nerašyti.

26 O tad, jei esu matęs tokių didžiųjų dalykų, jei Viešpats dėl savo nuolaidumo žmonių vaikams aplankė žmones su tokiu dideliu gailestingumu, kodėl mano širdis turėtų verkti ir mano siela užtrukti sielvarto slėnyje, ir mano kūnas vysti, ir mano stiprybė silpti dėl mano suspaudimų?

27 Ir kodėl turėčiau pasiduoti nuodėmei dėl savo kūno? Taip, kodėl turėčiau pasiduoti pagundoms, kad piktasis turėtų vietą mano širdyje, idant naikintų mano ramybę ir slėgtų mano sielą? Kodėl pykstu dėl savo priešo?

28 Pabusk, mano siela! Daugiau nesugniuok nuodėmėje. Džiūgauk, o mano širdie, ir daugiau neduok vietos mano sielos priešui.

29 Daugiau nepyk dėl mano priešų. Nesilpnink mano stiprybės dėl mano suspaudimų.

30 Džiūgauk, o mano širdie, ir šaukis Viešpaties, ir sakyk: O Viešpatie, aš per amžius šlovinsiu tave; taip, mano siela džiūgaus tavimi, mano Dieve ir mano išgelbėjimo uola.

31 O Viešpatie, argi tu neišpirksi mano sielos? Argi neišvadosi manęs iš mano priešų rankų? Argi nepadarysi, kad drebėčiau pasirodžius nuodėmei?

32 Tegul pragaro vartai būna nuolat uždaryti priešais mane, dėl to, kad mano širdis sudužusi ir dvasia atgailaujanti! O Viešpatie, juk tu neuždarysi savo teisumo vartų priešais mane, kad vaikščiočiau žemo slėnio taku, kad būčiau dėmesingas lygiame kelyje!

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

33 O Viešpatie, juk tu apgaubsi mane savo teismo rūbu! O Viešpatie, juk tu padarysi kelią man išsigelbėti nuo mano priešų! Juk tu padarysi mano taką tiesų priešais mane! Juk tu nepadėsi suklypimo kliūties mano kely, bet nuvalysi mano kelią priešais mane ir neužtversi mano kelio, bet kelius mano priešų.

34 O Viešpatie, aš pasitikėjau tavimi ir pasitikėsiu tavimi per amžius. Aš nepasitikėsiu kūno ranka; nes žinau, kad prakeiktas tas, kuris pasitiki kūno ranka. Taip, prakeiktas tas, kuris sudeda savo viltis į žmogų, arba daro kūną savo ranka.

35 Taip, žinau, kad Dievas dosniai duos tam, kuris prašo. Taip, mano Dievas duos man, jei neprašysiu neteisingai; todėl aš kelsiu savo balsą į tave; taip, aš šauksiuos tavęs, mano Dieve, mano teismo uola. Štai, mano balsas per amžius kils pas tave, mano uola ir mano nesibaigiantysis Dieve. Amen.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Nefio knyga 5

- 1 Štai buvo taip, kad aš, Nefis, labai šaukiausi Viešpaties, savo Dievo, dėl savo brolių pykčio.
- 2 Bet štai jų pyktis prieš mane sustiprėjo tiek, kad jie kėsinosi atimti man gyvybę.
- 3 Taip, jie murmėjo prieš mane, sakydami: Mūsų jaunesnysis brolis galvoja mus valdyti; ir dėl jo mes patyrėme daug išbandymų; todėl dabar užmuškim jį, kad daugiau nebebūtume spaudžiami dėl jo žodžių. Nes štai, mes nepakėsime, kad jis būtų mūsų valdovas; nes būtent mums, kurie esame jo vyresnieji broliai, priklauso valdyti šituos žmones.
- 4 Dabar, aš nerašau ant šių plokštelių visų žodžių, kuriais jie murmėjo prieš mane. Bet man pakanka pasakyti, kad jie kėsinosi atimti man gyvybę.
- 5 Ir buvo taip, kad Viešpats perspėjo mane, kad aš, Nefis, pasišalinčiau nuo jų ir bėgčiau į tyrus, ir visi tie, kas eis su manimi.
- 6 Todėl buvo taip, kad aš, Nefis, paėmiau savo šeimą ir taip pat Zoramą ir jo šeimą, ir Samą, savo vyresnį brolių, ir jo šeimą, ir Jokūbą bei Juozapą, savo jaunesniusius brolius, ir taip pat savo seseris, ir visus tuos, kurie norėjo eiti su manimi. Ir visi, kas ėjo su manimi, tikėjo Dievo perspėjimais ir apreiškimais; todėl jie klausė mano žodžių.
- 7 Ir mes pasiėmėme savo palapines ir ką tik galėjome, ir daug dienų keliavome tyruose. Ir po daugelio dienų kelionės mes pasistatėme savo palapines.
- 8 Ir mano žmonės norėjo, kad vietovę pavadintume Nefio vardu; todėl mes ją pavadinome Nefiu.
- 9 Ir visi tie, kas buvo su manimi, nusprendė vadintis Nefio žmonėmis.
- 10 Ir mes visur stengėmės laikytis Viešpaties potvarkių ir nuostatų, ir įsakymų pagal Mozės įstatymą.
- 11 Ir Viešpats buvo su mumis; ir mes nepaprastai klestėjome; nes mes sėjome sėklą ir vėl gausiai pjovėme. Ir mes pradėjome auginti kaimenes ir bandas, ir kiekvienos rūšies gyvulių.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, inasmuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

12 Ir aš, Nefis, taip pat atsinešiau metraščius, išraižytus ant skaitvario plokštelių; ir taip pat rutulį, arba kompasą, kuris pagal tai, kas parašyta, buvo paruoštas mano tėvui Viešpaties ranka.

13 Ir buvo taip, kad mes pradėjome nepaprastai klestėti ir daugintis šitoje žemėje.

14 Ir aš, Nefis, paėmiau Labano kalaviją ir pagal jį pagaminau daug kalavijų, kad kartais žmonės, kurie dabar buvo vadinami lamanitais, neužpultų ir nesunaikintų mūsų, nes žinojau jų neapykantą man ir mano vaikams, ir tiems, kurie vadinosi mano žmonėmis.

15 Ir aš mokiau savo žmones statyti pastatus ir dirbti visokius dirbinius iš medžio ir iš geležies, ir iš vario, ir iš skaitvario, ir iš plieno, ir iš aukso, ir iš sidabro, ir iš vertingų rūdų, kurių buvo labai gausu.

16 Ir aš, Nefis, pastačiau šventyklą; ir pastačiau ją pagal Saliamono šventyklą, išskyrus tai, kad ji buvo pastatyta ne iš tiek daug brangių dalykų; nes jų nebuvo randama šitoje šalyje, todėl ji negalėjo būti pastatyta kaip Saliamono šventykla. Bet pastatymo būdas buvo kaip Saliamono šventyklos; ir ji buvo nepaprastai puikaus darbo.

17 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, skatinau savo žmones būti darbščius ir dirbti savo rankomis.

18 Ir buvo taip, kad jie norėjo, jog būčiau jų karalius. Bet aš, Nefis, norėjau, kad jie neturėtų karaliaus; tačiau aš dariau dėl jų viską, kas buvo mano galioje.

19 Ir štai mano broliams išsipildė Viešpaties žodžiai, kuriuos jis kalbėjo apie juos, kad aš būsiu jų valdovas ir mokytojas. Todėl aš buvau jų valdovas ir mokytojas, pagal Viešpaties įsakymus, iki to meto, kada jie pasikėsino atimti man gyvybę.

20 Todėl išsipildė Viešpaties žodis, kurį jis man kalbėjo, sakydamas: Kiek jie neklausys tavo žodžių, tiek jie bus atkertami nuo Viešpaties akivaizdos. Ir štai jie buvo iškirsti iš jo akivaizdos.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

21 Ir jis padarė, kad juos išiktų prakeiksmas, taip, netgi skaudus prakeiksmas, dėl jų nedorybės. Nes štai jie užkietino savo širdis prieš jį, kad jos tapo kaip titnagas; todėl, kadangi jie buvo balti ir nepaprastai skautūs ir žavūs, kad nebūtų viliojantys mano žmonėms, Viešpats Dievas padarė, kad ant jų užeitų juodumo oda.

22 Ir taip sako Viešpats Dievas: Aš padarysiu, kad jie bus pasibjaurėtini tavo žmonėms tol, kol neatgailaus dėl savo nedorybių.

23 Ir prakeikta bus sėkla to, kuris susimaišo su jų sėkla; nes jie bus prakeikti netgi tuo pačiu prakeiksmu. Ir Viešpats tai pasakė, ir tai buvo padaryta.

24 Ir dėl jų prakeiksmo, kuris buvo ant jų, jie tapo tingiais žmonėmis, pilnais piktadarybės ir klastos, ir medžiojo tyruose plėšrius žvėris.

25 Ir Viešpats Dievas sakė man: Jie bus rykštė tavo sėklai, kad ragintų juos prisiminti mane; ir kiek šie neprisimins manęs ir neklausys mano žodžių, tiek jie plaks juos, netgi iki sunaikinimo.

26 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pašvenčiau Jokūbą ir Juozapą, kad būtų kunigai ir mokytojai mano žmonių žemei.

27 Ir buvo taip, kad mes gyvenome laimingą gyvenimą.

28 Ir trisdešimt metų praėjo nuo to laiko, kai palikome Jeruzalę.

29 Ir aš, Nefis, iki šiol vedžiau savo liaudies metraščius ant savo plokštelių, kurias buvau pasidaręs.

30 Ir buvo taip, kad Viešpats Dievas tarė man: Pagamink kitas plokšteles; ir tu užrašysi ant jų daug to, kas yra gera mano akyse, savo žmonių labui.

31 Todėl aš, Nefis, paklusdamas Viešpaties įsakymams, nuėjau ir pagaminau šias plokšteles, ant kurių tai išraižiau.

32 Ir aš išraižiau tai, kas patinka Dievui. Ir jei mano žmonėms patinka Dievo dalykai, jiems patiks ir mano raižiniai, esantys ant šitų plokštelių.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

33 O jei mano žmonės nori pažinti smulkesnę istorijos
apie mano žmones dalį, jie turi tyrinėti kitas mano
plokšteles.

34 Ir pakanka man pasakyti, kad praėjo keturiasdešimt
metų ir mes jau patyrėme karų ir kovų su savo broliais.

And if my people desire to know the more particular
part of the history of my people they must search mine
other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed
away, and we had already had wars and contentions
with our brethren.

2 Nefio knyga 6

- 1 Žodžiai Jokūbo, Nefio brolio, kuriuos jis kalbėjo Nefio žmonėms:
- 2 Štai, mano mylimi broliai, aš, Jokūbas, Dievo pašauktas ir paskirtas pagal šventąją jo tvarką ir pašvęstas savo brolio Nefio, į kurį jūs žiūrite kaip į karalių, arba gynėją, ir nuo kurio priklauso jūsų saugumas, štai jūs žinote, kad aš kalbėjau jums nepaprastai daug dalykų.
- 3 Nepaisant to, aš vėl kalbu jums; nes trokštu jūsų sielų gerovės. Taip, didis yra mano susirūpinimas dėl jūsų; ir jūs patys žinote, jog taip visada buvo. Nes aš raginau jus su visu stropumu; ir mokiau jus savo tėvo žodžių; ir kalbėjau jums apie visa tai, kas parašyta nuo pasaulio sukūrimo.
- 4 Ir dabar štai, norėčiau kalbėti jums apie tai, kas yra ir kas įvyks; todėl skaitysiu jums Izaijo žodžius. Ir tai žodžiai, kuriuos kalbu jums pagal savo brolio norą. Ir aš jums kalbu jūsų labui, kad galėtumėte pasimokyti ir šlovinti savo Dievo vardą.
- 5 Ir dabar, žodžiai, kuriuos skaitysiu, yra tie, kuriuos Izaijas kalbėjo apie visus Izraelio namus; todėl jie gali būti pritaikyti jums, nes jūs esate Izraelio namų. Ir daug kas, apie ką kalbėjo Izaijas, gali būti pritaikyta jums, kadangi esate Izraelio namų.
- 6 Ir dabar, štai tie žodžiai: Taip sako Viešpats Dievas: Štai, aš pakelsiu savo ranką kitataučiams ir iškelsiu savo vėliavą žmonėms; ir jie atneš tavo sūnus ant savo rankų, ir tavo dukros bus nešamos ant jų pečių.
- 7 Ir karaliai bus tavo tėvai maitintojai, o jų karalienės – tavo žindančios motinos; jie nusilenks tau veidais iki žemės ir laižys dulkes nuo tavo kojų; ir tu žinosi, kad aš esu Viešpats; nes nebus sugėdinti tie, kurie laukia manęs.
- 8 Ir dabar, aš, Jokūbas, norėčiau kalbėti šiek tiek apie šituos žodžius. Nes štai, Viešpats parodė man, kad tie, kas buvo Jeruzalės žemėje, iš kur mes atėjome, yra žudomi ir vedami nelaisvėn.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

9 Tačiau Viešpats man parodė, kad jie vėl sugrįš. Ir jis taip pat man parodė, kad Viešpats Dievas, Izraelio Šventasis, apreikš jiems save kūne; ir po to, kai jis apreikš save, jie nuplaks ir nukryžiuos jį, sulig man kalbėjusio angelo žodžiais.

10 Ir po to, kai jie užkietins savo širdis ir įtempis savo sprandus prieš Izraelio Šventąjį, štai, juos ištikis Izraelio Šventojo teismai. Ir ateina diena, kada jie bus mušami ir spaudžiami.

11 Todėl po to, kai jie bus vejami šen ir ten, – nes taip sako angelas, – daugelis bus spaudžiami, kol gyvena kūne, bet dėl ištikimųjų maldų nebus palikti pražūti; jie bus išsklaidyti ir mušami, ir nekenčiami; tačiau Viešpats bus gailestingas jiems, tad kai jie ateis į savo Išpirkėjo pažinimą, jie bus vėl surinkti į savo paveldo žemes.

12 Ir palaiminti yra kitataučiai, tie, apie kuriuos pranašas rašė; nes štai, jei bus taip, kad jie atgailaus ir nekovos prieš Sionę, ir neprisijungs prie tos didžiulės ir pasibjaurėtinios bažnyčios, jie bus išgelbėti; nes Viešpats Dievas įvykdys savo sandoras, kurias jis sudarė savo vaikams; ir dėl to pranašas parašė visa tai.

13 Todėl tie, kas kovoja prieš Sionę ir Viešpaties sandoros žmones, laižys dulkes nuo jų kojų; o Viešpaties žmonės nebus sugėdinti. Nes Viešpaties žmonės yra tie, kas laukia jo; nes jie vis dar laukia Mesijo atėjimo.

14 Ir štai, sulig pranašo žodžiais, Mesijas vėl ims antrą kartą juos susigrąžinti; todėl jis apreikš save jiems galioje ir didžioje šlovėje, kad sunaikintų jų priešus, kai ateis ta diena, kada jie įtikės jį; ir jis nesunaikins nė vieno, kuris jį tiki.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

15 O tie, kas jį netiki, bus sunaikinti ugnimi ir audra, ir žemės drebėjimais, ir kraujo praliejimais, ir maru, ir baidu. Ir jie žinos, kad Viešpats yra Dievas, Izraelio Šventasis.

16 Nes argi grobis bus atimtas iš galingojo arba teisėtas belaisvis išvaduotas?

17 Bet taip sako Viešpats: Būtent galingojo belaisviai bus atimti, ir baisūno grobis bus išvaduotas; nes Galingasis Dievas išvaduos savo sandoros žmones. Nes taip sako Viešpats: Aš kovosiu prieš tuos, kurie kovoja prieš tave.

18 Ir aš maitinsiu tuos, kurie engia tave, jų pačių kūnu; ir jie bus girti nuo savo pačių kraujo kaip nuo saldaus vyno; ir visas kūnas sužinos, kad aš, Viešpats, esu tavo Gelbėtojas ir tavo Išpirkėjas, Jokūbo Galingasis.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Nefio knyga 7

- 1 Taip, nes taip sako Viešpats: Argi aš tave atleidau, argi atmečiau amžinai? Nes taip sako Viešpats: Kur jūsų motinos skyrybų raštas? Kam aš tave perleidau, arba kuriam iš mano skolintojų pardaviau tave? Taip, kam aš pardaviau tave? Štai, dėl savo nedorybių jūs pardavėte save, ir dėl jūsų prasižengimų jūsų motina atleista.
- 2 Todėl kai atėjau, nebuvo žmogaus; kai šaukiau, taip, nebuvo kas atsakytų. O Izraelio namai, ar mano ranka sutrumpėjo bent truputėlį, kad ji negalėtų išpirkti, ar nebeturiu galios išvaduoti? Štai, savo papeikimu aš išdžiovinu jūrą, jų upes paverčiu dykuma ir jų žuvis priverčiu dvokti dėl to, kad vandenys išdžiūvę, ir jos gaišta iš troškulio.
- 3 Aš aprengiu dangus juoduma ir padarau ašutinę jų dangalų.
- 4 Viešpats Dievas davė man mokytųjų liežuvį, kad žinočiau, kaip kalbėti žodį savo laiku jums, o Izraelio namai. Kada jūs esate pavargę, jis žadina kas rytą. Jis žadina mano ausį, kad girdėčiau it mokytas.
- 5 Viešpats Dievas atvėrė mano ausį, ir aš nemaištavau ir nenusižėčiau.
- 6 Aš daviau savo nugarą mušančiam ir savo skruostus tiems, kas rovė plaukus. Aš neslėpiau savo veido nuo gėdos ir spjaudymo.
- 7 Nes Viešpats Dievas padės man, todėl nebūsiu pažemintas. Todėl nutaisiau savo veidą kaip titnagą ir žinau, kad nebūsiu sugėdintas.
- 8 Ir Viešpats arti, ir jis pateisina mane. Kas ginčysis su manimi? Stokime kartu. Kas mano priešininkas? Tegul jis prieina prie manęs, ir aš ištiksiu jį savo burnos galia.
- 9 Nes Viešpats Dievas padės man. Ir visi tie, kas pasmerks mane, štai, visi jie pasens kaip apdaras, ir kandys suės juos.
- 10 Kuris iš jūsų bijo Viešpaties, kuris paklūsta jo tarno balsui, kuris vaikšto tamsoje ir neturi šviesos?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Štai visi jūs, kurie uždegate ugnį, kurie apsupate save kibirkštimis, vaikščiokite savo ugnies šviesoje ir kibirkštyse, kurias uždegėte. Štai ką turėsite iš mano rankos – jūs atgulsite sielvarte.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2 Nefio knyga 8

- 1 Klausykit manęs jūs, kurie sekate paskui teisumą. Pažvelkite į uolą, iš kur esate iškirsti, ir į duobės skylę, iš kur esate iškasti.
- 2 Pažvelkite į Abraomą, savo tėvą, ir į Sarą, tą, kuri pagimdė jus; nes aš pašaukiau jį vieną ir palaiminau.
- 3 Nes Viešpats paguos Sionę, jis paguos visas jos nuniokotas vietas; ir jis padarys jos tyrus kaip Edeną ir jos dykumą kaip Viešpaties sodą. Džiaugsmas ir linksmybė bus joje, dėkojimas ir melodijos balsas.
- 4 Klausykit manęs, mano žmonės; ir atsukite ausį į mane, o mano tauta; nes įstatymas išeis iš manęs, ir savo teisingumą aš padarysiu šviesa žmonėms.
- 5 Mano teisumas arti; mano išgelbėjimas pasklido, ir mano ranka teis žmones. Salos lauks manęs ir jos pasikliaus mano ranka.
- 6 Pakelkite savo akis į dangus ir pažvelkite į žemę apačioje; nes dangūs pranyks kaip dūmas ir žemė pasens kaip apdaras; ir tie, kas gyvena joje, mirs panašiai. Bet mano išgelbėjimas bus per amžius, ir mano teisumas nebus panaikintas.
- 7 Klausykitės manęs jūs, kurie pažįstate teisumą, žmonės, kurių širdyje užrašiau savo įstatymą, nebijokite žmonių smerkimo, nebijokite jų užgauliojimų.
- 8 Nes kandis suės juos kaip apdarą, ir kirminas grauš juos kaip vilną. Bet mano teisumas bus per amžius, ir mano išgelbėjimas – iš kartos į kartą.
- 9 Pabusk, pabusk! Apsirenk stiprybe, o Viešpaties ranka; pabusk kaip senovės dienomis. Argi tu nesi tas, kuris sukapojai Rahabą ir sužeidei drakoną?
- 10 Argi tu nesi tas, kuris išdžiovino jūrą, vandenį didžiosios gelmės; kuris padarė jūros gelmes keliu išpirtiesiems pereiti?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11 Todėl Viešpaties išpirktieji sugrįš ir giedodami ateis į Sionę; ir nesibaigiantis džiaugsmas ir šventumas bus ant jų galvų; ir juos lydės linksmybė ir džiaugsmas; sielvartas ir gedulas pasitrauks.

12 Aš esu tas; taip, aš esu tas, kuris jus guodžia. Štai, kas esi tu, kad bijotum žmogaus, kuris mirs, ir žmogaus sūnaus, kuris bus padarytas kaip žolė,

13 ir užmiršti Viešpatį, savo sutvėrėją, kuris išskleidė dangus ir padėjo žemės pamatus, ir bijojai nuolat, kiekvieną dieną, dėl engėjo įtūžio, tarsi jis būtų pasiruošęs sunaikinti? Ir kurgi engėjo įtūžis?

14 Belaisvis tremtinys skuba, kad būtų paleistas ir kad nemirtų duobėje, ir kad jo duona nepasibaigtų.

15 Bet aš esu Viešpats, tavo Dievas, kurio bangos riau-moja; Pulkų Viešpats yra mano vardas.

16 Ir aš įdėjau savo žodžius į tavo burną ir pridengiau tavo savo rankos šešėliu, kad galėčiau apsodinti dangus ir padėti žemės pamatus, ir tarti Sionei: Štai, tu – mano liaudis.

17 Pabusk, pabusk, atsistok, o Jeruzale, kuri išgėrei iš Viešpaties rankos jo įtūžio taurę – tu išgėrei šurpinančių išspaudų taurės padugnes.

18 Ir tarp visų jos sūnų, kuriuos ji pagimdė, nėra nė vieno, kas ją vestų; nei kas ima ją už rankos, iš visų sūnų, kuriuos ji išaugino.

19 Šie du sūnūs atėjo pas tave, kurie gailėsis tavęs – tavo nuniokojimas ir sugriovimas, badas ir kalavijas – ir kuo tave paguosiu?

20 Tavo sūnūs yra nualpę, išskyrus šiuodu; šie guli visose kryžkelėse; kaip laukinis bulius tinkle, jie pilni Viešpaties įtūžio, tavo Dievo papeikimo.

21 Todėl išgirsk dabar tai, tu suspausta ir girta, bet ne nuo vyno –

22 taip sako Viešpats: Viešpats ir tavo Dievas užtaria savo liaudies bylą; štai, aš paėmiau iš tavo rankos šurpulingą taurę, savo įtūžio taurės padugnes; tu daugiau jos nebegersi.

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury— thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

- 23 Bet aš įdėsiu ją į ranką tų, kurie spaudžia tave; kurie pasakė tavo sielai: Pasilenk, kad mes pereitume per tave, – ir tu patiesei savo kūną kaip žemę ir kaip gatvę tiems, kas ėjo viršum.
- 24 Pabusk, pabusk, apsirenk savo stiprybę, o Sione; apsirenk savo gražiuosius apdarus, o Jeruzale, šventasis mieste; nes nuo šiol daugiau neįeis į tave neapipjaustytais ir nešvarusis.
- 25 Nusipurtyk nuo savęs dulkes; pakilk, atsisėsk, o Jeruzale; išsilaisvink iš savo kaklo pančių, o belaisve Sionės dukra.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2 Nefio knyga 9

- 1 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš perskaičiau visa tai, kad žinotumėte apie Viešpaties sandoras, kurias jis sudarė su visais Izraelio namais;
- 2 kad jis kalbėjo žydams savo šventųjų pranašų burna, netgi nuo pat pradžios, iš kartos į kartą, kol ateis laikas, kai jie bus sugražinti į tikrąją Dievo bažnyčią ir kaimenę; kada jie bus surinkti namo į savo paveldo žemes ir įtvirtinti visose savo pažado žemėse.
- 3 Štai, mano mylimi broliai, kalbu jums tai, kad galėtumėte džiaugtis ir amžiams pakelti savo galvas dėl palaiminimų, kuriuos Viešpats Dievas suteiks jūsų vaikams.
- 4 Nes žinau, kad daugelis iš jūsų esate daug tyrinėję, kad sužinotumėte tai, kas bus; todėl žinau, kad žinote, jog mūsų kūnas turi sunykti ir mirti; nepaisant to, savo kūnuose mes matysime Dievą.
- 5 Taip, žinau, kad jūs žinote, jog kūne jis pasirodys tiems Jeruzalės žemėje, iš kur mes atėjome; nes būtina, kad tai įvyktų tarp jų; nes tai pridera didžiajam Kūrėjui, kad jis leidžia sau tapti kūne pajungtu žmogui ir numirti už visus žmones, idant visi žmonės taptų pajungti jam.
- 6 Nes, kadangi visiems žmonėms perėjo mirtis, tam, kad būtų įvykdytas didžiojo Kūrėjo gailėstingasis planas, būtina prikėlimo galia, o prikėlimas žmogui būtinas dėl nuopuolio; o nuopuolis atėjo per prasižengimą; ir kadangi žmogus nupuolė, jie buvo iškirsti iš Viešpaties akivaizdos.
- 7 Todėl būtinai turi būti beribis apmokėjimas – jei nebūtų beribio apmokėjimo, šis gendamumas negalėtų apsirengti negendamumu. Todėl pirmasis teismas, kuris ištiko žmogų, neišvengiamai pasiliktų amžinai. O jei taip – šis kūnas turėtų būti paguldytas į savo motiną žemę pūti ir irti, kad daugiau nebepresikeltų.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

8 O Dievo išmintis, jo gailestingumas ir malonė! Nes štai, jei kūnas daugiau nebeprisikeltų, mūsų dvasios tap-
tų pajungtos tam angelui, kuris nupuolė iš Amžinojo
Dievo akivaizdos ir tapo velniu, kad daugiau nebepakil-
tų.

9 Ir mūsų dvasios turėtų tapti kaip jis, ir mes taptume
velniais, velnio angelais, kad būtume atskirti nuo mūsų
Dievo akivaizdos ir pasiliktume su melų tėvu, nelaimin-
gi kaip jis pats; taip, tos esybės, kuri apgavo mūsų pir-
muosius gimdytojus, kuri pasiverčia panašia į šviesos
angelą ir sukursto žmonių vaikus slaptoms žmogžudys-
čių sąjungoms ir visokiems slaptiems tamsos darbams.

10 O koks didis gerumas mūsų Dievo, kuris paruošia ke-
lią mums išgelbėti iš šios baisios pabaisos gniaužtų; taip,
tos pabaisos – mirties ir pragaro, kuriuos aš vadinu kū-
no mirtimi ir taip pat dvasios mirtimi.

11 Ir dėl mūsų Dievo, Izraelio Šventojo, išgelbėjimo ke-
lio ši mirtis, apie kurią kalbėjau, kuri yra laikinoji, paleis
savo mirusiuosius; šita mirtis yra kapas.

12 Ir ši mirtis, apie kurią kalbėjau, kuri yra dvasinė mir-
tis, paleis savo mirusiuosius; ši dvasinė mirtis yra praga-
ras; todėl mirtis ir pragaras turi paleisti savo mirusiuo-
sius, ir pragaras turi paleisti savo belaisves dvasias, ir ka-
pas turi paleisti savo belaisvius kūnus, ir žmonių kūnai
ir dvasios bus sugražinti vienas kitam; ir tai įvyksta
Izraelio Šventojo prisikėlimo galia.

13 O koks didis mūsų Dievo planas! Nes antravertus,
Dievo rojus turi paleisti teisiųjų dvasias, ir kapas turi pa-
leisti teismo kūną; ir dvasia bei kūnas vėl sugražinami
vienas kitam, ir visi žmonės tampa negendą ir nemirtin-
gi, ir jie yra gyvos sielos, turinčios tobulą pažinimą, pa-
našų kaip mes kūne, išskyrus tai, kad mūsų pažinimas
bus tobulas.

14 Todėl mes turėsime tobulą pažinimą apie visą savo
kaltę ir savo nešvarumą, ir savo nuogumą; ir teisieji turės
tobulą pažinimą apie savo džiaugsmą ir savo teisumą,
būdami aprengti tyrumu, taip, netgi teismo rūbu.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For be-
hold, if the flesh should rise no more our spirits must
become subject to that angel who fell from before the
presence of the Eternal God, and became the devil, to
rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and
we become devils, angels to a devil, to be shut out from
the presence of our God, and to remain with the father
of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being
who beguiled our first parents, who transformeth him-
self nigh unto an angel of light, and stirreth up the chil-
dren of men unto secret combinations of murder and
all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who pre-
pareth a way for our escape from the grasp of this awful
monster; yea, that monster, death and hell, which I call
the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God,
the Holy One of Israel, this death, of which I have spo-
ken, which is the temporal, shall deliver up its dead;
which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the
spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual
death is hell; wherefore, death and hell must deliver up
their dead, and hell must deliver up its captive spirits,
and the grave must deliver up its captive bodies, and the
bodies and the spirits of men will be restored one to the
other; and it is by the power of the resurrection of the
Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other
hand, the paradise of God must deliver up the spirits of
the righteous, and the grave deliver up the body of the
righteous; and the spirit and the body is restored to it-
self again, and all men become incorruptible, and im-
mortal, and they are living souls, having a perfect
knowledge like unto us in the flesh, save it be that our
knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all
our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and
the righteous shall have a perfect knowledge of their en-
joyment, and their righteousness, being clothed with
purity, yea, even with the robe of righteousness.

15 Ir bus taip, jog kada visi žmonės pereis iš šios pirmosios mirties į gyvenimą, kadangi bus tapę nemirtingi, jie turės pasirodyti priešais Izraelio Šventojo teismo krasę; ir tada ateina teismas, ir tada jie bus teisiami pagal šventąjį Dievo teismą.

16 Ir tikrai, kaip Viešpats gyvas, nes Viešpats Dievas pasakė tai, ir tai yra jo amžinasis žodis, kuris negali praeiti, kad tie, kas teisūs, bus ir toliau teisūs, ir tie, kas nešvarūs, bus ir toliau nešvarūs; taigi tie, kas nešvarūs, yra velnias ir jo angelai; ir jie eis šalin į jiems paruoštą nesibai giančiąją ugnį; ir jų kankynė – kaip ugnies ir sieros ežeras, kurio liepsna kykla aukštyn per amžių amžius ir yra nesibaigianti.

17 O didybė ir teisingumas mūsų Dievo! Nes jis įvykdo visus savo žodžius, ir jie išėjo iš jo burnos, ir jo įstatymas turi būti įvykdytas.

18 Bet štai, teisieji, Izraelio Šventojo šventieji, tie, kas įtikėjo Izraelio Šventąjį, tie, kas iškentėjo pasaulio kryžius ir paniekino jo gėdą, tie paveldės Dievo karalystę, kuri buvo paruošta jiems nuo pasaulio įkūrimo, ir jų džiaugsmas bus pilnas per amžius.

19 O mūsų Dievo, Izraelio Šventojo gailėstingumo didybė! Nes jis išvaduoja savo šventuosius nuo tos baisios pabaisos – velnio ir mirties, ir pragaro, ir to ugnies ir sieros ežero, kuris yra nesibaigianti kankynė.

20 O koks didis šventumas mūsų Dievo! Nes jis žino viską, ir nėra nieko, ko jis nežinotų.

21 Ir jis ateina į pasaulį, kad išgelbėtų visus žmones, jeigu jie klausys jo balso; nes štai, jis iškenčia visų žmonių skausmus, taip, skausmus kiekvieno gyvo kūrinio – tiek vyrų, tiek moterų, tiek ir vaikų, kurie priklauso Adomo šeimai.

22 Ir jis iškenčia tai, kad visiems žmonėms pereinū prisikėlimas, kad visi galėtų stoti prieš jį didžiąją ir teismo dieną.

23 Ir jis įsako visiems žmonėms, kad jie turi atgailauti ir priimti krikštą jo vardu, turėdami tobulą tikėjimą Izraelio Šventuoju, kitaip jie negali būti išgelbėti Dievo karalystėje.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

24 Ir jeigu jie neatgailaus ir netikės jo vardą, ir nebus pakrikštyti jo vardu, ir neištvers iki galo, jie bus pasmerkti; nes Viešpats Dievas, Izraelio Šventasis, tai pasakė.

25 Taigi jis davė įstatymą; o kur nėra duota įstatymo, ten nėra bausmės; o kur nėra bausmės, ten nėra pasmerkimo; o kur nėra pasmerkimo, Izraelio Šventojo gailėstinumai turi teisę į juos dėl apmokėjimo; nes jie išvaduoti jo galia.

26 Nes apmokėjimas patenkina jo teisingumo reikalavimus visiems tiems, kas neturi jiems duoto įstatymo, tad jie išvaduoti iš tos baisios pabaisos – mirties ir pragaro, ir velnio, ir ugnies ir sieros ežero, kuris yra nesibaigianti kankynė; ir jie sugrąžinti Dievui, davusiam jiems kvėpavimą, kuris yra Izraelio Šventasis.

27 Bet vargas tam, kuris turi duotą įstatymą, taip, kuris turi visus Dievo įsakymus kaip mes ir kuris pažeidinėja juos, ir kuris švaisto savo išbandymo dienas, nes baisi yra jo būseną!

28 O tas gudrus piktojo planas! O tuštybė ir silpnybės, ir kvailumas žmonių! Kai jie yra mokyti, mano esą išmintingi ir nesiklauso Dievo patarimų, nes nustumia juos šalin, manydami, kad žino patys, todėl jų išmintis yra kvailybė ir jiems nenaudinga. Ir jie pražus.

29 Bet būti mokytiesiems yra gerai, jei jie klauso Dievo patarimų.

30 Bet vargas turtingiesiems, kurie yra turtingi pasaulio dalykų. Nes dėl to, kad yra turtingi, jie niekina vargšus ir persekioja romiuosius, ir jų širdys nukreiptos į jų lobius; todėl jų lobis yra jų dievas. Ir štai, jų lobis taip pat pražus su jais.

31 Ir vargas kurtiesiems, kurie nenori girdėti; nes jie pražus.

32 Vargas akliesiems, kurie nenori matyti; nes jie taip pat pražus.

33 Vargas neapipjaustytiems širdimi, nes savų nedorybių suvokimas sutriuškins juos paskutiniąją dieną.

34 Vargas melagiui, nes jis bus numestas į pragarą.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

35 Vargas žmogžudžiui, kuris žudo tyčia, nes jis mirs.

36 Vargas tiems, kurie paleistuvauja, nes jie bus numesti į pragarą.

37 Taip, vargas tiems, kurie garbina stabus, nes visų velnių velnias gėrisi jais.

38 Ir galiausiai, vargas visiems tiems, kurie miršta savo nuodėmėse; nes jie sugrįš pas Dievą ir pamatys jo veidą, ir pasiliks savo nuodėmėse.

39 O, mano mylimi broliai, atminkite, kaip baisu prasižengti prieš tą šventąjį Dievą ir taip pat kaip baisu pasiduoti to gudriojo vilionėms. Atminkite: kūniškas mąstymas – mirtis, o dvasiškas mąstymas – amžinasis gyvenimas.

40 O, mano mylimi broliai, atsukite ausį mano žodžiams. Atminkite Izraelio Šventojo didybę. Nesakykite, kad kalbėjau sunkius dalykus prieš jus; nes jei sakysite, jūs maištausite prieš tiesą; nes aš kalbėjau jūsų Sutvėrėjo žodžius. Žinau, kad tiesos žodžiai yra sunkūs prieš visokį nešvarumą; bet teisieji jų nebijo, nes jie myli tiesą ir yra nesudrebinami.

41 O tad, mano mylimi broliai, ateikite pas Viešpatį, Šventąjį. Prisiminkite, kad teisūs jo takai. Štai, kelias žmogui yra siauras, bet jis driekiasi tiesiai priešais jį, ir vartų sargas yra Izraelio Šventasis; ir jis nesamdo čia jokio tarno; ir nėra jokio kito kelio, kaip tik per vartus; nes jo neapgausi, kadangi jo vardas – Viešpats Dievas.

42 Ir kas tik beldžiasi, tam jis atidarys; o išmintingieji ir mokytieji, ir tie, kurie turtingi, kas pasipūtę dėl savo mokyto ir savo išminties, ir savo turtų – taip, jie yra tie, kuriuos jis niekina; ir jei jie to neatsikratys ir nelais savęs kvailiais priešais Dievą, ir nenusileis į nuolankumo gelmes, jis neatidarys jiems.

43 Bet išmintingųjų ir protingųjų dalykai per amžius bus paslėpti nuo jų – taip, ta laimė, kuri paruošta šventiesiems.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

44 O, mano mylimi broliai, prisiminkite mano žodžius. Štai, aš nusirengiu savo apdarus ir kratau juos priešais jus; aš meldžiu savo išgelbėjimo Dievą, kad jis stebėtų mane savo visa tiriančia akimi; todėl paskutinią dieną, kai visi žmonės bus teisiami už savo darbus, jūs žinosite, jog Izraelio Dievas matė, kad aš nusikračiau jūsų nedorības nuo savo sielos ir kad stoviu priešais jį šaistus, ir esu apsivalęs nuo jūsų kraujo.

45 O, mano mylimi broliai, nusigręžkite nuo savo nuodėmių; nusikratykite grandines to, kuris netruks jus surišti; ateikite pas tą Dievą, kuris yra jūsų išgelbėjimo uola.

46 Paruoškite savo sielas tai šlovingai dienai, kada teisingumas bus suteiktas teisiesiems, būtent teismo dienai, kad nesitrauktumėte su baisia baime; kad neprisimintumėte visu aiškumu savo baisios kaltės ir nebūtumėte priversti sušukti: Šventi, šventi tavo teismai, o Viešpatie, visagali Dieve – bet aš žinau savo kaltę; aš peržengiau tavo įstatymą, ir manieji prasizengimai yra mano; ir velnias įsigijo mane, todėl esu jo baisaus nelaimingumo grobis.

47 Bet štai, ar reikia, mano broliai, jums priminti šių baisių dalykų tikrumą? Argi aš akėčiau jūsų sielas, jei jūsų protai būtų tyri? Argi jums kalbėčiau tiesiai, sulig tiesos tiesumu, jei būtumėte laisvi nuo nuodėmės?

48 Štai, jei būtumėte šventi, kalbėčiau jums apie šventumą; bet kadangi nesate šventi ir žiūrite į mane kaip į mokytoją, būtina, kad jus mokyčiau nuodėmės pasekmių.

49 Štai, mano siela bjaurisi nuodėme, ir mano širdis gėrisi teisumu; ir aš šlovinsiu savo Dievo šventą vardą.

50 Ateikite, mano broliai, kiekvienas, kuris trokšta, ateikite prie vandenių; ir tas, kuris neturi pinigų, ateik, pirk ir valgyk; taip, ateik, pirk vyną ir pieną be pinigų ir be kainos.

51 Todėl neekvokite pinigų tam, kas neturi vertės, nei savo darbo tam, kas negali patenkinti. Stropiai klausykite manęs ir atsiminkite žodžius, kuriuos kalbėjau; ir ateikite pas Izraelio Šventąjį ir sotinkitės tuo, kas neprapuola ir negali sugesti, ir tegul jūsų siela mėgaujasi riebumu.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Harken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

52 Štai, mano mylimi broliai, atsiminkite savo Dievo žodžius; nuolat melskitės jam dieną ir reikškite padėkas jo šventam vardui naktį. Tegul jūsų širdys džiūgauja.

53 Ir štai kokios didžios Viešpaties sandoros ir kaip jis didžiai nuolaidus žmonių vaikams; ir dėl savo didingumo ir savo malonės bei gailestingumo, jis pažadėjo mums, kad mūsų sėkla nebus visiškai sunaikinta, pagal kūną, bet kad jis išsaugos juos; ir ateinančiose kartose jie taps teisia Izraelio namų šaka.

54 Ir dabar, mano broliai, norėčiau kalbėti jums daugiau; bet rytoj paskelbsiu jums likusius savo žodžius. Amen.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Nefio knyga 10

- 1 Ir dabar, aš, Jokūbas, vėl kalbu jums, mano mylimi broliai, apie šią teisiają šaką, apie kurią kalbėjau.
- 2 Nes štai, pažadai, kuriuos gavome, yra pažadai mums pagal kūną; todėl, nors man buvo parodyta, kad daugelis iš mūsų vaikų pražus kūne dėl netikėjimo, tačiau Dievas bus gailestingas daugeliui; ir mūsų vaikai bus sugrąžinti, kad galėtų ateiti prie to, kas duos jiems tikrą pažinimą apie jų Išpirkėją.
- 3 Todėl, kaip sakiau jums, būtinai reikia, kad Kristus – nes praėjusią naktį angelas pasakė man, kad toks bus jo vardas – ateitų tarp žydų, tarp tų, kurie yra nelabesnė pasaulio dalis; ir jie nukryžiuos jį – nes taip dera mūsų Dievui, ir nėra kitos liaudies žemėje, kuri nukryžiuotų savo Dievą.
- 4 Nes jei galingi stebuklai būtų daromi tarp kitų tautų, jos atgailautų ir žinotų, kad jis yra jų Dievas.
- 5 Bet dėl piktnaudžiavimo kunigavimu ir nedorybių tie, Jeruzalės žemėje, įtemps savo sprandus prieš jį, kad jis būtų nukryžiuotas.
- 6 Todėl dėl jų nedorybių sugriovimai, badai, marai ir kraujo praliejimas ištiks juos; ir tie, kurie nebus sunaikinti, bus išsklaidyti tarp visų tautų.
- 7 Bet štai, taip sako Viešpats Dievas: Kai ateis diena, kada jie tikės mane, kad aš esu Kristus, tada aš esu sudaręs sandorą su jų tėvais, kad jie bus sugrąžinti kūne ant žemės, į savo paveldo žemes.
- 8 Ir bus taip, kad jie bus surinkti iš ilgalaikio išsklaidymo, iš jūros salų ir iš keturių žemės dalių; ir kitataučių tautos bus didžios mano akyse, – sako Dievas, – atnešant juos į jų paveldo žemes.
- 9 Taip, kitataučių karaliai bus jiems tėvai maitintojai, o jų karalienės taps žindančios motinos; dėl to Viešpaties pažadai yra didūs kitataučiams, nes jis tai pasakė, ir kas gali ginčytis?

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

10 Bet štai, ši žemė, – sako Dievas, – bus tavo paveldo žemė, ir kitataučiai bus palaiminti šitoje žemėje.

11 Ir ši žemė bus laisvės žemė kitataučiams, ir šitoje žemėje nebus karalių, kurie iškils kitataučiams.

12 Ir aš įtvirtinsiu šitą žemę prieš visas kitas tautas.

13 O tas, kuris kovoja prieš Sionę, pražus, – sako Dievas.

14 Nes tas, kuris iškelia karalių prieš mane, pražus, nes aš, Viešpats, dangaus karalius, būsiu jų karalius ir per amžius būsiu šviesa tiems, kurie girdi mano žodžius.

15 Todėl, kad būtų įvykdytos mano sandoros, sudarytos žmonių vaikams, kurias įvykdysiu jiems, kol jie yra kūne, aš būtinai turiu sunaikinti slaptus tamsos ir žmogžudysčių, ir bjaurumų darbus.

16 Todėl tas, kuris kovoja prieš Sionę, tiek žydas, tiek ir kitatautis, tiek vergas, tiek ir laisvasis, tiek vyras, tiek ir moteris, pražus; nes tai jie yra visos žemės paleistuvė; nes tie, kas ne už mane, yra prieš mane, – sako Dievas.

17 Nes aš įvykdysiu savo pažadus, duotus žmonių vaikams, kuriuos įvykdysiu jiems, kol jie yra kūne.

18 Todėl, mano mylimi broliai, taip sako mūsų Dievas: Aš spausiu tavo palikuonis kitataučių ranka; tačiau aš suminkštinsiu kitataučių širdis, kad jie bus kaip tėvas jiems; todėl kitataučiai bus palaiminti ir priskaičiuoti prie Izraelio namų.

19 Todėl aš pašvęsiu šią žemę tavo sėklai ir tiems, kurie bus priskaičiuoti prie tavo sėklos, kaip jų paveldo žemę per amžius; nes tai yra rinktinė žemė tarp visų kitų žemių, – sako man Dievas, – todėl aš noriu, kad visi joje gyvenantys žmonės garbintų mane, – sako Dievas.

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

20 Ir dabar, mano mylimi broliai, matydami, kad mūsų gailestingasis Dievas davė mums tokį didį pažinimą apie tai, atsiminkime jį ir meskime šalin savo nuodėmes, ir nenuleiskime galvų, nes nesame atmesti; tačiau esame išvaryti iš savo paveldo žemės; bet esame atvesti į geresnę žemę, nes Viešpats padarė jūrą mūsų keliu, ir mes esame jūros saloje.

21 Bet didingi yra Viešpaties pažadai tiems, kas yra jūros salose; todėl, kai sakoma – salos, tai būtinai turi būti daugiau negu ši, ir jos taip pat apgyvendintos mūsų broliais.

22 Nes štai, Viešpats Dievas laikas nuo laiko išvesdavo žmones iš Izraelio namų pagal savo valią ir pageidavimą. Ir dabar štai, Viešpats atsimena visus tuos, kurie nulaužti, todėl mus jis taip pat atsimena.

23 Todėl pradžiukite širdimis ir prisiminkite, kad esate laisvi veikti savo nuožiūra – pasirinkti nesibaigiančios mirties arba amžinojo gyvenimo kelią.

24 Todėl, mano mylimi broliai, susitaikykite su Dievo valia, o ne su velnio ir kūno valia; ir atminkite, kad susitaikę su Dievu, jūs esate išgelbėjami tik Dievo malone ir tik per ją.

25 Todėl teprikelia Dievas jus iš mirties prikėlimo galia ir taip pat iš nesibaigiančios mirties apmokėjimo galia, kad galėtumėte būti priimti į amžinąją Dievo karalystę, idant galėtumėte šlovinti jį per dieviškąją malonę. Amen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Nefio knyga 11

- 1 Ir dabar, tuo metu Jokūbas kalbėjo daug daugiau mano žmonėms; tačiau tik tai aš užrašiau, nes man pakanka to, ką užrašiau.
- 2 Ir dabar, aš, Nefis, rašau daugiau iš Izaijo žodžių, nes mano siela gėrisi jo žodžiais. Nes aš pritaikysiu jo žodžius savo žmonėms ir pasiūsiu juos visiems savo vaikams, nes jis tikrai matė mano Išpirkėją, lygiai kaip aš jį mačiau.
- 3 Ir mano brolis Jokūbas taip pat matė jį, kaip aš jį mačiau; todėl aš pasiūsiu jų žodžius savo vaikams, kad įrodyčiau jiems, jog mano žodžiai yra tikri. Todėl žodžiais trijų, – sakė Dievas, – aš įtvirtinsiu savo žodį. Tačiau Dievas siunčia daugiau liudytojų, ir jis patvirtina visus savo žodžius.
- 4 Štai, mano siela mėgaujasi, įrodinėdama mano žmonėms tiesą apie Kristaus atėjimą; nes šiam tikslui duotas Mozės įstatymas; ir viskas, ką nuo pasaulio pradžios Dievas davė žmonėms, yra jo pavaizdavimas.
- 5 Ir taip pat mano siela gėrisi Viešpaties sandoromis, kurias jis sudarė mūsų tėvams; taip, mano siela gėrisi jo malone ir jo teisingumu, ir galia, ir gailėstingumu didžiajame ir amžinajame išvadavimo iš mirties plane.
- 6 Ir mano siela mėgaujasi, įrodinėdama mano žmonėms, kad jei Kristus neateitų, visi žmonės turėtų pražūti.
- 7 Nes jei nebūtų Kristaus, nebūtų Dievo; ir jei nebūtų Dievo, nebūtų mūsų, nes negalėtų būti sukūrimo. Bet yra Dievas, ir jis yra Kristus, ir jis ateina savo paskirto laiko pilnatvėje.
- 8 Ir dabar aš rašau kai kuriuos iš Izaijo žodžių, kad mano žmonės, kurie tik matys šiuos žodžius, galėtų pakylėti savo širdis ir džiaugtis dėl visų žmonių. Dabar, štai tie žodžiai, ir jūs galite pritaikyti juos sau ir visiems žmonėms.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Nefio knyga 12

- 1 Žodis, kurį Izaijas, Amoco sūnus, matė apie Judą ir Jeruzalę:
- 2 Ir bus paskutinėmis dienomis, kada Viešpaties namų kalnas bus įtvirtintas kalnų viršūnėje ir išaukštintas virš kalvų, ir visos tautos plauks į jį.
- 3 Ir daug žmonių eis ir sakys: Ateikite ir kopkime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus; ir jis mokys mus savo kelių, ir mes vaikščiosime jo takais; nes iš Sionės išeis įstatymas ir Viešpaties žodis iš Jeruzalės.
- 4 Ir jis teis tarp tautų ir sudraus daug žmonių; ir jie perkals savo kalavijus į noragus ir savo ietis į pjautuvus; tauta nebekels kalavijo prieš tautą, ir jie daugiau nebesimokys kariauti.
- 5 O Jokūbo namai, ateikite ir vaikščiokime Viešpaties šviesoje; taip, ateikite, nes visi jūs esate nuklydę, kiekvienas savo nelabais keliais.
- 6 Todėl, o Viešpatie, tu apleidai savo žmones, Jokūbo namus, kadangi jie prisipildė iš rytų ir klausosi pranašautojų kaip filistinai, ir susideda su svetimtaučių vaikais.
- 7 Jų žemė taip pat pilna sidabro ir aukso, ir nėra galo jų lobiams; jų žemė taip pat pilna žirgų, ir nėra galo jų vežimams.
- 8 Jų žemė taip pat pilna stabų; jie garbina savo rankų darbą, tą, kurį jų pačių pirštai padarė.
- 9 Ir prastas žmogus nenusilenkia, ir didis žmogus nenusižemina, todėl neatleisk jam.
- 10 O jūs, nelabieji, eikite į uolą ir slėpkitės dulkėse, nes Viešpaties baimė ir jo didybės šlovė sutriuškins jus.
- 11 Ir bus taip, kad išpuikę žmogaus žvilgsniai bus pažeminti ir žmonių išdidumas bus nulenktas, ir tik vienas Viešpats bus išaukštintas tą dieną.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks— nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Nes Pulkų Viešpaties diena netrukus ateina visoms tautoms, taip, kiekvienam; taip, išdidžiam ir išpuikusiam, ir kiekvienam, kuris pasiaukštinęs, ir jis bus pažemintas.

13 Taip, ir Viešpaties diena ateis visiems Libano kedrams, nes jie aukšti ir didingi; ir visiems Bašano ažuolams;

14 ir visiems aukšties kalnams, ir visoms kalvoms, ir visoms tautoms, kurios yra iškilios, ir visiems žmonėms;

15 ir kiekvienam aukštam bokštui, ir kiekvienai sutvirtintai sienai;

16 ir visiems jūros laivams, ir visiems Taršišo laivams, ir visiems patraukliams vaizdams.

17 Ir žmogaus išpuikimas bus nulenkta, ir žmonių išdidumas bus pažemintas; ir tik vienas Viešpats bus išaukštintas tą dieną.

18 Ir stabus jis visiškai išnaikins.

19 Ir jie eis į uolų ertmes ir į žemės urvus, nes juos apims Viešpaties baimė, ir jo didybės šlovė sutriuškins juos, kai jis pakils baisiai sudrebinti žemės.

20 Tą dieną žmogus mes kurmiams ir šikšnosparniams savo sidabro stabus ir savo aukso stabus, kuriuos pasidare, kad garbintų;

21 kad eitų į uolų plyšius ir į dantytų uolų viršūnes, nes juos apims Viešpaties baimė ir jo šlovės didybė sutriuškina juos, kai jis pakils baisiai sudrebinti žemės.

22 Liaukitės pasitikėti žmogumi, kurio kvėpavimas yra jo šnervėse; nes kur jo vertė?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Nefio knyga 13

- 1 Nes štai Viešpats, Pulką Viešpats, atima iš Jeruzalės ir iš Judo ramstį ir lazda, visą duonos lazda ir visą vandens ramstį –
- 2 galingą vyrą ir kari, teisėją ir pranašą, ir protingą, ir vyresnįjį;
- 3 penkiasdešimties vadą ir garbingą vyrą, ir patarėją, ir įgudusį amatininką, ir iškalbingą kalbėtoją.
- 4 Ir aš duosiu jiems vaikus, kad būtų jų kunigaikščiai, ir kūdikiai valdys juos.
- 5 Ir žmonės bus spaudžiami vienas kito, ir kiekvienas savo artimo; vaikas elgsis išdidžiai prieš senolį ir niekiną prieš garbingą.
- 6 Kada vyras nusitvers savo brolio iš savo tėvo namų ir sakys: Tu turi drabužį, būk mūsų valdovas ir savo ranka neleisk įvykti šitam griuvimui,
- 7 tą dieną jis prisiekinės, sakydamas: Aš nebūsiu gydytojas; nes mano namuose nėra nei duonos, nei drabužio; nedarykite manęs žmonių valdovu.
- 8 Nes Jeruzalė sugriauta ir Judas puolęs, kadangi jų liežuviai ir jų darbai buvo prieš Viešpatį, jo šlovės akims pykdyti.
- 9 Jų veido išraiška liudija prieš juos ir pareiškia jų nuodėmę esant netgi kaip Sodomos, ir jie negali jos nuslėpti. Vargas jų sieloms, nes jie užsidirbo sau pikta!
- 10 Sakykite teisiems, kad jiems viskas gerai; nes jie valgys savo darbų vaisių.
- 11 Vargas nelabiems, nes jie pražus; nes jų rankų uždarbis bus ant jų!
- 12 Ir mano žmonės – vaikai yra jų engėjai, ir moterys valdo juos. O mano liaudie, tie, kas tave veda, klaidina tave ir naikina tavo takų kelią.
- 13 Viešpats stoja užtarti ir stoja teisti liaudį.
- 14 Viešpats įeis į teismą su savo liaudies vyresniaisiais ir jų kunigaikščiais; nes jūs surijote vynuogyną ir vargšų turtą savo namuose.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

15 Ką sau manote? Jūs daužote mano liaudį į gabalus ir grūdate vargšų veidus, – sako Pulką Viešpats Dievas.

16 Be to, Viešpats sako: Kadangi Sionės dukros išpuikusios ir vaikšto ištempusios kaklus ir geidulingomis akimis, eidamos tursena ir tipena, kad skambėtų –

17 todėl Viešpats išstiks šašais Sionės dukterų viršugalvius ir atidengs jų slėptinas dalis.

18 Tą dieną Viešpats atims jų skimbčiojančių papuošalų puošnumą ir plaukų tinklelius, ir apvalius galvos apdangalus, panašius į mėnulį;

19 grandinėles ir apyrankes, ir skaras;

20 kykus ir kojų papuošalus, ir kaspinus, ir lenteles, ir auskarus;

21 žiedus ir nosies papuošalus;

22 keičiamus išėiginčius drabužius ir apsiaustus, ir skarelės, ir plaukų suktukus;

23 stiklelius ir ploną liną, ir turbanus, ir šydus.

24 Ir bus taip, kad vietoj malonaus kvapo bus smarvė; o vietoje diržo – įplyšimas; o vietoje gražiai sudėtų plaukų – plikė; o vietoje prašmatnaus drabužio – ašutinės apjuosalas; išdeginimas vietoj grožio.

25 Tavo vyrai kris nuo kalavijo ir tavo galingieji kare.

26 Ir jos vartai raudos ir gedės; ir ji bus nuniokota ir sėdės ant žemės.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and cauls, and round tires like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the cringing-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Nefio knyga 14

- 1 Ir tą dieną septynios moterys nusitvers vieno vyro, sakydamos: Valgysime savo pačių duoną ir dėvėsime savo pačių drabužius; tik leisk mums vadintis tavo vardu mūsų gėdai pašalinti.
- 2 Tą dieną Viešpaties šaka bus graži ir šlovinga; žemės vaisius puikus ir nuostabus tiems, kurie išliko iš Izraelio.
- 3 Ir bus taip, kad likusieji Sionėje ir išlikusieji Jeruzalėje bus vadinami šventais, kiekvienas, kas įrašytas tarp gyvųjų Jeruzalėje –
- 4 tada Viešpats bus nuplovęs Sionės dukterų nešvarumus ir teismo dvasia bei deginimo dvasia bus išvalęs kraują iš Jeruzalės.
- 5 Ir ant kiekvienos Sionės kalno gyvenamosios vietos ir ant jos susirinkimų Viešpats sukurs debesį ir dūmus dieną bei liepsnojančios ugnies skaistumą naktį; nes ant visos Sionės šlovės bus apsauga.
- 6 Ir ten bus palapinė, kaip pavėsis dieną nuo karščio ir kaip prieglobsčio vieta, ir kaip slėptuvė nuo audros ir nuo lietaus.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Nefio knyga 15

- 1 Ir tada aš giedosiu savo mylimajam savo mylimojo giesmę apie jo vynuogyną. Mano mylimasis turi vynuogyną labai derlingoje kalvoje.
- 2 Ir jis aptvėrė jį ir išrinko jo akmenis, ir apsodino jį geriausiais vynmedžiais, ir jo viduryje pastatė bokštą, ir taip pat jame padarė vyno spaustuvą; ir tikėjosi, kad jis ves vynuoges, o jis vedė laukines vynuoges.
- 3 Ir dabar, o Jeruzalės gyventojai ir Judo vyrai, meldžiu, išspręskite bylą tarp manęs ir mano vynuogyno.
- 4 Kas dar galėjo būti padaryta mano vynuogynui, ko nepadariau jame? Taigi, kada tikėjaisi, kad ves vynuoges, jis vedė laukines vynuoges.
- 5 Ir dabar štai; aš pasakysiu, ką padarysiu savo vynuogynui – aš nugriausiu jo gyvatvorę ir jis bus nuganytas; ir nugriausiu jo sieną ir jis bus sutryptas.
- 6 Ir aš apleisiu jį; jis nebus nei genimas, nei apkasamas; bet užžels usnys ir erškėčiai; taip pat įsakysiu debesims, kad nelytų ant jo.
- 7 Nes Pulkų Viešpaties vynuogynas yra Izraelio namai, ir Judo žmonės – jo pasigėrėtinas sodinukas; jis ieškojo teisybės, ir štai engimas; teismo – bet štai verksmas.
- 8 Vargas tiems, kas jungia namą prie namo, kol nebelieka vietos, kad jie vieni būtų patalpinti žemės vidury!
- 9 Mano ausims pasakė Pulkų Viešpats: Iš tiesų daug namų bus tušti, ir galingi bei gražūs miestai bus be gyventojų.
- 10 Taip, dešimt akrų vynuogyno teduos vieną batą, ir homeras sėklos teduos efa.
- 11 Vargas tiems, kas pakyla anksti ryte, kad ieškotų stipraus gėrimo, kas tęsia iki nakties, ir kuriuos uždega vynas!
- 12 Ir arfa ir liutnia, tamburinas ir fleita, ir vynas jų puotose; bet jie nepaiso Viešpaties darbo ir neapmąsto jo rankų darbų.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Todėl mano žmonės išėjo vergijon, kadangi jie neturi pažinimo; ir jų kilmingi vyrai išbadėję, ir jų liaudis išdžiovinta troškulio.

14 Todėl pragaras prasiplėtė ir be galo plačiai atvėrė savo nasrus; ir jų šlovė, ir jų daugybė, ir jų iškilmingumas, ir tas, kuris džiaugiasi, nugarmės į jį.

15 Ir prastas žmogus bus pargriautas, ir galingas žmogus bus pažemintas, ir išpuikėlių akys bus pažemintos.

16 Bet Pulkų Viešpats teisingumu bus išaukštintas, ir Dievas, kuris yra šventas, teisumu bus pašventintas.

17 Tada ėriukai maitinsis kaip įprasta, o ištuštėjusiose penimų rubuilių vietose ganysis svetimi.

18 Vargas tiems, kas traukia nedorybę tuštybės virvėmis ir nuodėmę lyg vežimo lynu.

19 Kurie sako: Tegū jis paskuba, paspartina savo darbą, kad mes galėtume tai matyti; ir tegul Izraelio Šventojo patarimas priartėja ir ateina, kad galėtume tai pažinti.

20 Vargas tiems, kas vadina blogį gėriu ir gėrį blogiu, kas pateikia tamsą kaip šviesą ir šviesą kaip tamsą, kas pateikia kartumą kaip saldumą ir saldumą kaip kartumą!

21 Vargas išmintingiems savo pačių akyse ir protingiesiems savo pačių manymu!

22 Vargas galingiems gerti vyną ir vyrams, drūtiems maišyti stiprų gėrimą;

23 kurie išteisina nedorėlį už atlyginimą ir atima iš teisingo teisumą!

24 Todėl kaip ugnis praryja ražieną ir liepsna suryja šiaudus, taip jų šaknis bus puvena, ir jų žiedai pakils kaip dulkės; kadangi jie atmetė Pulkų Viešpaties įsakymą ir paniekino Izraelio Šventojo žodį.

25 Todėl Viešpaties pyktis užsidegė prieš jo žmones, ir jis ištiesė savo ranką prieš juos ir juos sutriuškino; ir kalvos drebėjo, ir jų lavonai buvo suplėšyti vidury gatvių. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar išties-ta.

26 Ir jis iškels vėliavą tautoms tolybėse, ir sušnypš tiems žemės pakraščiuose; ir štai, jie atskubės greitai; nė vienas iš jų nepavargs ir nesuklups.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

27 Niekas nesnaus ir nemiegos; nei jų strėnų diržas neat-
sileis, nei jų batų dirželis nenutrūks;

28 jų strėlės bus aštrios ir visi jų lankai įtempti, ir jų ark-
lių kanopos bus laikomos kaip titnagas, ir jų ratai kaip
viesulas, jų riaumojimas kaip liūto.

29 Jie riaumos kaip jauni liūtai; taip, jie riaumos ir nu-
tvers grobį, ir nusineš saugūs, ir niekas negelbės.

30 Ir tą dieną jie riaumos prieš juos kaip riaumojimas jū-
ros; ir pažvelgę į žemę išvys tamsą ir sielvartą, ir užtemu-
sį šviesą jos danguose.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle
of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be
broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent,
and their horses' hoofs shall be counted like flint, and
their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar,
and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and
none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the
roaring of the sea; and if they look unto the land, be-
hold, darkness and sorrow, and the light is darkened in
the heavens thereof.

2 Nefio knyga 16

- 1 Karaliaus Uzijo mirties metais aš taip pat mačiau
Viešpatį, sėdintį soste, aukštame ir iškilame, ir jo rūbo
kraštas pripildė šventyklą.
- 2 Virš jo stovėjo serafai; kiekvienas turėjo šešis sparnus;
dviem dengė savo veidą, dviem – savo kojas, o dviem
skraidė.
- 3 Ir vienas kitam šaukė ir sakė: Šventas, šventas, šventas
yra Pulku Viešpats; visa žemė pilna jo šlovės.
- 4 Ir durų statramsčiai sujudėjo nuo balso to, kuris šau-
kė, ir namas prisipildė dūmų.
- 5 Tada tariau: Vargas man! Pražuvau; nes esu nešvarių
lūpų žmogus; ir gyvenu tarp nešvarių lūpų žmonių; nes
mano akys pamatė Karalių, Pulku Viešpatį.
- 6 Tada prie manęs atskrido vienas iš serafų, rankoje lai-
kydamas žariją, kurią žnyplėmis buvo paėmęs nuo au-
kuro.
- 7 Ir jis pridėjo ją man prie burnos, ir tarė: Štai, ji palietė
tavo lūpas; ir tavo nedorybė pašalinta, ir tavo nuodėmė
nuvalyta.
- 8 Taip pat girdėjau Viešpaties balsą, tariantį: Ką man
pasiūsti, ir kas eis dėl mūsų? Tada tariau: Štai aš; siųsk
mane.
- 9 Ir jis tarė: Eik ir sakyk šitiems žmonėms: Klausykite iš
tiesų – bet jie nesuprato; ir Žiūrėkite iš tiesų, – bet jie
nesuvokė.
- 10 Padaryk šitų žmonių širdį nutukusią ir ausis sunkias,
ir užverk jų akis – kad nematytų savo akimis ir negirdė-
tų savo ausimis, ir nesuprastų savo širdimi, ir nebūtų at-
versti ir išgydyti.
- 11 Tada tariau: Viešpatie, kaip ilgai? Ir jis tarė: Kol mies-
tai nebus sugriauti, be gyventojų, ir namai be žmogaus,
ir kol žemė nebus visiškai nuniokota.
- 12 Ir Viešpats ištrems žmones toli, nes bus didelis atsiža-
dėjimas šalyje.
- 13 Bet vis dėlto bus dešimtadalis, ir jie sugrįš, ir bus val-
gomi, kaip liepa ir kaip ąžuolas, kurių syvai tebėra juose,
kai jie numeta savo lapus; taip šventa sėkla bus jų syvai.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sit-
ting upon a throne, high and lifted up, and his train
filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings;
with twain he covered his face, and with twain he cov-
ered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy,
holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his
glory.

And the posts of the door moved at the voice of him
that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because
I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a
people of unclean lips; for mine eyes have seen the King,
the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live
coal in his hand, which he had taken with the tongs
from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has
touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and
thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom
shall I send, and who will go for us? Then I said: Here
am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye in-
deed, but they understood not; and see ye indeed, but
they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears
heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes,
and hear with their ears, and understand with their
heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the
cities be wasted without inhabitant, and the houses
without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there
shall be a great forsaking in the midst of the land.

But yet there shall be a tenth, and they shall return,
and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose sub-
stance is in them when they cast their leaves; so the holy
seed shall be the substance thereof.

2 Nefio knyga 17

- 1 Ir buvo taip, kad Ahazo, Jotamo sūnaus, Uzijo sūnaus, Judo karaliaus, dienomis Recinas, Sirijos karalius, ir Pekachas, Remalijo sūnus, Izraelio karalius, ėjo link Jeruzalės kariauti prieš ją, bet nepajėgė jos įveikti.
- 2 Ir Dovydo namams buvo pasakyta: Sirija susidėjo su Efraimu. Ir sudrebėjo jo širdis ir jo žmonių širdys, kaip miško medžiai dreba nuo vėjo.
- 3 Tada tarė Viešpats Izaijui: Išeik dabar sutikti Ahazo, tu ir Šear Jašubas, tavo sūnus, ant velėtojo lauko kelio prie aukštutinio tvenkinio kanalo galo.
- 4 Ir sakyk jam: Būk budrus ir tylėk; nebijok ir nebūk silpnaširdis dėl šių rūkstančių dviejų uodegų nuodėgulių, dėl Recino su Sirija ir Remalijos sūnaus nuožmaus pykčio.
- 5 Nes Sirija, Efraimas ir Remalijos sūnus surengė sąmokslą prieš tave, sakydami:
- 6 Žygiuokime prieš Judą ir suspauskim jį, ir pralaužkim jį sau, ir paskirkime ten karalių, taip, Tabealio sūnų.
- 7 Taip sako Viešpats Dievas: To nebus ir tai neįvyks.
- 8 Nes Sirijos galva yra Damaskas, o Damasko galva Recinas; ir per tris dvidešimtmečius ir penkerius metus Efraimas bus taip sudaužytas, kad tai jau nebebus liaudis.
- 9 O Efraimo galva yra Samarija, o Samarijos galva yra Remalijos sūnus. Jei netikėsite, tikrai neišliksite.
- 10 Be to, Viešpats vėl kalbėjo Ahazui, sakydamas:
- 11 Prašyk Viešpatį, savo Dievą, ženklą; prašyk jį, ar gėlėmėse ar aukštybėse.
- 12 Bet Ahazas tarė: Aš neprašysiu ir negundysiu Viešpaties.
- 13 Ir jis tarė: Klausykite dabar jūs, o Dovydo namai; ar jums nepakanka varginti žmones, bet varginsite dar ir mano Dievą?

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

14 Todėl Viešpats pats duos jums ženklą – štai, mergelė pastos ir pagimdys sūnų, ir pavadins jį vardu Imanuelis.

15 Jis maitinsis varške ir medumi, kad mokėtų atmesti blogį ir pasirinkti gėrį.

16 Nes dar prieš vaikui išmokstant atmesti blogį ir pasirinkti gėrį, žemę, kuria tu bjauriesi, apleis abu jos karaliai.

17 Viešpats užleis ant tavęs ir ant tavo žmonių, ir ant tavo tėvo namų tokias dienas, kokių nėra buvę nuo dienos, kai Efraimas išvyko iš Judo, – Asirijos karalių.

18 Ir tą dieną bus taip, kad Viešpats sušnypš musei, kuri yra tolimiausioje Egipto dalyje, ir bitei, kuri yra Asirijos žemėje.

19 Ir jos atskris, ir visos nutūps ištuštėjusiuose slėniuose ir uolų plyšiuose, ir ant erškėčių, ir ant visų krūmų.

20 Tą pačią dieną Viešpats nuskus pasamdytu skustuvu, tais iš anapus upės, Asirijos karaliumi, galvą ir tarpkojo plaukus; tai praris taip pat ir barzdą.

21 Ir tą dieną bus taip, kad vyras laikys jauną karvę ir dvi avis.

22 Ir bus taip, kad dėl gausybės pieno, kurį jos duos, jis maitinsis varške; nes varškę ir medų valgys visi palikti žemėje.

23 Ir tą dieną bus taip, kad kiekviena vieta, kur buvo tūkstantis vynmedžių už tūkstantį sidabrinių, bus usnimis ir erškėčiams.

24 Su strėlėmis ir su lankais vyrai ateis čia, nes visa šalis taps usnimis ir erškėčiais.

25 O visose kalvose, kurios bus dirbamos kauptuku, – ten neužeis usnių ir erškėčių baimė; bet tai bus jaučiams išginti ir smulkesniems galvijams mindyti.

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2 Nefio knyga 18

- 1 Be to, Viešpaties žodis sakė man: Paimk didelį ritinį ir užrašyk jame žmogaus rašikliu apie Maher Šalal Haš Bazą.
- 2 Ir aš paėmiau sau patikimus liudytojus rašyti: kunigą Uriją ir Zachariją, Jeberechijo sūnų.
- 3 Ir aš įėjau pas pranašę; ir ji pastojo ir pagimdė sūnų. Tada Viešpats pasakė man: Pavadink jį vardu Maher Šalal Haš Bazas.
- 4 Nes štai, vaikas dar nemokės sušukti: Mano tėve, nei mano motin, – kai Damasko turtai ir Samarijos grobis bus išvežamas priešais Asirijos karalių.
- 5 Viešpats taip pat man dar kalbėjo, sakydamas:
- 6 Kadangi šie žmonės atmeta tyliai tekančius Šiloacho vandenį ir džiaugiasi Recinu bei Remalijos sūnumi;
- 7 todėl štai Viešpats atneša ant jų galingus ir gausius upės vandenį, būtent Asirijos karalių ir visą jo šlovę; ir jis ištvins virš visų savo vagų ir išsilies per visus savo krantus.
- 8 Ir jis pereis per Judą; jis išsilies ir ištvins, pasieks net iki kaklo; o jo išskleisti sparnai uždengs tavo žemę per visą plotį, o Imanueli.
- 9 Junkitės, o jūs, žmonės, ir būsite sudaužyti į gabalus; ir atsukite ausį visi jūs, iš tolimų šalių; apsijuoskite ir būsite sudaužyti į gabalus; apsijuoskite ir būsite sudaužyti į gabalus.
- 10 Tarkitės tarpusavy, ir tai nueis niekais; tarkite žodį, ir jis neišsipildys; nes Dievas yra su mumis.
- 11 Nes Viešpats taip kalbėjo man stipria ranka ir pamokė mane, kad nevaikščiočiau šitų žmonių keliu, sakydamas:
- 12 Jūs nesakykite: Sąjunga, – visiems tiems, kam šitie žmonės sakys: Sąjunga; nei bijokite kaip jie, nei būgštaukite.
- 13 Garbinkite patį Pulką Viešpatį, ir tegul jis bus jūsų baimė, ir tegul jis bus jūsų siaubas.

2 Nephi 18

- Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.
- And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.
- And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.
- For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.
- The Lord spake also unto me again, saying:
- Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;
- Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.
- And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.
- Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.
- Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.
- For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:
- Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.
- Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 Ir jis bus šventovė; bet suklopimo akmuo ir papiktinimo uola abiem Izraelio namams, sąstai bei pinklės Jeruzalės gyventojams.

15 Ir daugelis iš jų suklups ir kris, ir juos sudaužys ir sugaus, ir paims.

16 Suriškite liudijimą, užantspauduokite įstatymą tarp mano mokinių.

17 Ir aš lauksiu Viešpaties, kuris slepia savo veidą nuo Jokūbo namų, ir ieškosiu jo.

18 Štai, aš ir vaikai, kuriuos Viešpats man davė, yra ženklai ir stebuklai Izraelyje nuo Pulkų Viešpaties, gyvenančio Sionės kalne.

19 Ir kai jie sakys jums: Kreipkitės į tuos, kurie turi pažįstamų dvasių, ir žyniuonius, kurie cypia ir murma, – ar neturėtų žmonės kreiptis į savo Dievą, kad gyvieji gautų žinių iš mirusiųjų?

20 Į įstatymą ir liudijimą; ir jei jie nekalba sulig šituo žodžiu, tai dėl to, kad juose nėra šviesos.

21 Ir jie pereis per tai sunkiai prislėgti ir alkani; ir bus taip, kad būdami alkani, jie graušis ir keiks savo karalių ir savo Dievą, ir žiūrės aukštyn.

22 Ir jie žiūrės į žemę ir matys vargą ir tamsą, širdgėlos niūrumą, ir bus nuginti į tamsą.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Nefio knyga 19

- 1 Tačiau apstemimas nebus toks, koks buvo per jos suspaudimą, kai pirmąkart jis lengvai spustelėjo Zebulūno žemę ir Neftalio žemę, ir po to stipriau suspaudė palei Raudonąją Jūrą, anapus Jordano, tautų Galilėjoje.
- 2 Žmonės, kurie vaikščiojo tamsoje, išvydo didžią šviesą; tiems, kas gyveno mirties šešėlio žemėje, nušvito šviesa.
- 3 Tu padauginai tautą ir padidinai džiaugsmą – jie džiūgauja tavo akivaizdoje, kaip džiaugiamasi per pjūtį ir kaip džiūgauja vyrai, dalindamiesi grobį.
- 4 Nes tu sulaužei jo naštos jungą ir jo peties naštį, jo engėjo lazda.
- 5 Nes kiekviename kario mūšyje būna mišrus triukšmas ir kraujyje išvolioti apdarai; tačiau šitame bus deginimas ir ugnies kuras.
- 6 Nes mums gimė vaikelis, mums duotas sūnus; ir valdžia bus ant jo peties; ir jo vardas bus Nuostabasis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Nesibaigiantis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis.
- 7 Nebus galo valdžios ir ramybės didėjimui Dovydo soste ir jo karalystėje, kad nuo šiol ir per amžius ją tvarkytų ir tvirtintų su teisybe ir teisingumu. Pulkų Viešpaties uolumas tai įvykdys.
- 8 Viešpats siuntė Jokūbui savo žodį, ir šis švietė Izraeliui.
- 9 Ir visi žmonės žinos, netgi Efraimas ir Samarijos gyventojai, kurie su puikybe ir pasipūtusia širdimi sako:
- 10 Plytos sugriuvo, bet mes pastatysim iš tašytų akmenų; figmedžiai nukirsti, bet mes pakeisime juos kedrais.
- 11 Todėl Viešpats prieš jį sukels Recino priešininkus ir sujungs jo priešus;
- 12 sirus iš priekio ir filistinus iš užnugario; ir jie ris Izraelį išžiotais nasrais. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

13 Nes žmonės neatsigręžia į tą, kuris plaka juos, ir neieško Pulko Viešpaties.

14 Todėl Viešpats per vieną dieną nukirs Izraeliui galvą ir uodegą, šaką ir vikšrį.

15 Vyresnysis yra galva; o pranašas, kuris moko melo – uodega.

16 Nes šitos liaudies vadovai klaidina juos; ir tie, kuriuos jie veda, yra naikinami.

17 Todėl Viešpats nesidžiaugs jų jaunuoliais ir nepasigailės jų našlaičių bei našlių; nes kiekvienas iš jų yra veidmainis ir piktadarys, ir kiekviena burna kalba kvailystę. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.

18 Nes nelabumas dega kaip ugnis; ji praris usnis ir erškėčius ir užsidegs miškų tankumynuose, ir jie kils aukštyne kaip dūmų srautas.

19 Per Pulko Viešpaties rūstybę žemė aptemdyta, ir žmonės bus kaip ugnies kuras; nė vienas žmogus nepasigailės savo brolio.

20 Ir jis stvers iš dešinės ir bus alkanas; ir valgys iš kairės ir nepasisotins; kiekvienas žmogus valgys savo paties rankos kūną –

21 Manasas Efraimą; ir Efraimas Manasą; jie kartu bus prieš Judą. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briars and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Nefio knyga 20

- 1 Vargas tiems, kurie leidžia neteisius įsakus ir rašo pačių išgalvotas suktybes;
- 2 kad pavarytų beturtį nuo teisingumo ir atimtų teisę iš mano tautos varguolio, kad našlės būtų jų grobis ir kad jie galėtų apiplėšti našlaitį!
- 3 O ką jūs darysite aplankymo ir nuniokojimo, kurie ateis iš toli, dieną? Pas ką jūs bėgsite pagalbos? Ir kur jūs paliksite savo šlovę?
- 4 Be manęs jie sulinks tarp belaisvių ir kris tarp nukautųjų. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.
- 5 O asiras – mano pykčio rykštė; ir lazda jų rankoje – jų įtūžis.
- 6 Aš siųsiu jį prieš veidmainingą tautą, ir iš savo rūstybės liaudies liepsiu jam atimti grobį ir prisiplėštą turtą bei mindyti juos kaip gatvių purvą.
- 7 Tačiau jis ne taip mano, ir jo širdis mano ne taip; bet jo širdyje – sunaikinti ir nukirsti nemaža tautų.
- 8 Nes jis sako: Ar visi mano kunigaikščiai nėra tuo pat metu karaliai?
- 9 Ar nėra Kalnojas kaip Karkemišas? Ar Hamatas ne kaip Arpadas? Ar Samarija ne kaip Damaskas?
- 10 Kaip mano ranka yra įkūrusi stabų karalystes ir karalystes, kurių drožti atvaizdai pranoko esančius Jeruzalėje ir Samarijoje,
- 11 kaip esu padaręs Samarijai ir jos stabams, argi taip pat nepadarysiu Jeruzalei ir jos stabams?
- 12 Todėl bus taip, kad Viešpačiui atlikus visą savo darbą ant Sionės kalno ir Jeruzalėje, aš nubausiu pasipūtusios Asirijos karaliaus širdies vaisių ir jo aukštų žvilgsnių puikybę.
- 13 Nes jis sako: Savo rankos stiprybe ir savo išmintimi aš padariau visa tai; nes esu protingas; ir perkėliau liaudžių ribas, ir išplėšiau jų lobius, ir kaip karžygys pavergiau gyventojus.

2 Nephi 20

- Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;
- To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!
- And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?
- Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.
- I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.
- Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.
- For he saith: Are not my princes altogether kings?
- Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?
- As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;
- Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?
- Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.
- For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 Ir mano ranka rado liaudžių turtus kaip lizdą; ir kaip renka paliktus kiaušinius, taip aš nurinkau visą žemę; ir nebuvo nė vieno, kas pajudino sparną ar pravėrė snapą, ar sučiškė.

15 Ar kirvis girsis prieš tą, kuris juo kerta? Ar pjūklas aukštinsis prieš tą, kuris jį trauko? Lyg ryškštė pati mojuotų prieš tuos, kurie pakėlė ją, arba lyg lazda pati pakiltų, tarsi būtų ne medis!

16 Todėl Viešpats, Pulkų Viešpats, siunčia jo penimiems rubuiliams suliesėjimą; ir po jo šlove jis užkurs ugnį, kaip laužo ugnį.

17 Ir Izraelio šviesa bus ugnimi, o jo Šventasis – liepsna, ir per vieną dieną sudegins ir praris jo erškėčius ir jo usnis.

18 Ir sunaikins jo miško ir jo derlingo lauko šlovę, tiek sielą, tiek ir kūną; ir jie bus kaip tada, kai nualpsta vėliavnešys.

19 Ir jo miško medžių liks nedaug, kad net vaikas galės juos surašyti.

20 Ir bus tą dieną, kad Izraelio likutis ir tie, kas yra Jokūbo namų išsigelbėjusieji, daugiau nebesirems tuo, nuo kurio jie nukentėjo, bet iš tikrųjų remsis Viešpačiu, Izraelio Šventuoju.

21 Likutis sugrįš, taip, būtent Jokūbo likutis, pas Galingąjį Dievą.

22 Nes nors tavo žmonės, Izraeli, būtų kaip jūros smiltys, tačiau tik jų likutis tesugrįš; paskirtas sunaikinimas gausiai išsilies teisumu.

23 Nes Pulkų Viešpats Dievas vykdys sunaikinimą, būtent, kaip paskyręs, visoje šalyje.

24 Todėl taip sako Pulkų Viešpats Dievas: O mano žmonės, gyvenantys Sionėje, nebijokite asiro; jis muš jus ryškšte ir pakels savo lazdą prieš jus, kaip buvo Egipte.

25 Nes dar labai trumpa valandėlė, ir mano pasipiktinimas bei pyktis pasibaigs – jų sunaikinimu.

26 Ir Pulkų Viešpats plaks jį kaip per Midjano skerdynes prie Orebo uolos; ir kaip jo lazda buvo virš jūros, taip jis pakels ją panašiai kaip Egipte.

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

27 Ir bus tą dieną, kad jo našta bus nuimta nuo tavo pe-
ties ir jo jungas – nuo tavo kaklo, ir jungas bus sunaikin-
tas dėl patepimo.

28 Jis atėjo į Ajatą, perėjo į Migroną; prie Michmašo pa-
liko savo vežimus.

29 Jie atėjo per perėją; jie apsistojo prie Gebos; Ramatas
bijo; Sauliaus Gibėja pabėgo.

30 Pakelk balsą, o Galimo dukra; padaryk jį girdimą
Laišui, o vargšas Anatotai.

31 Madmena pasitraukė; Gebimo gyventojai renkasi
bėgti.

32 Tą dieną jis kol kas pasiliks prie Nobo; jis grūmos savo
ranka prieš Sionės dukros kalną, Jeruzalės kalvą.

33 Štai, Viešpats, Pulkų Viešpats, genės šaką siaubu; ir
iškilieji bus nukirsti; ir išpuikėliai bus pažeminti.

34 Ir jis iškirs miškų tankumynus geležimi, ir Libanas
kris nuo galingojo.

And it shall come to pass in that day that his burden
shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke
from off thy neck, and the yoke shall be destroyed be-
cause of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at
Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up
their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul
is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be
heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim
gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake
his hand against the mount of the daughter of Zion, the
hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the
bough with terror; and the high ones of stature shall be
hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests with
iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 Nefio knyga 21

- 1 Ir išdygs atžala iš Jesės kelmo, ir šaka išsaugs iš jo šaknų.
- 2 Ir Viešpaties Dvasia bus ant jo, dvasia išminties ir supratimo, dvasia patarimo ir galios, dvasia pažinimo ir Viešpaties baimės.
- 3 Ir padarys jį supratingą dėl Viešpaties baimės; ir jis teis ne pagal tai, ką mato jo akys, ir papeiks ne pagal tai, ką girdi jo ausys.
- 4 Bet teisiai jis teis vargšus ir teisingai papeiks dėl žemės romiųjų; ir ištiks žemę savo burnos lazda, ir savo lūpų kvėptelėjimu nužudys nelabuosisus.
- 5 Ir teisumas bus jo strėnų diržas, ir ištikimybė – jo inkstų diržas.
- 6 Taip pat vilkas gyvens su avinėliu, ir leopardas atsiguls su ožiuku, ir veršiukas, ir jaunas liūtas, ir nupenėtas jauniklis drauge; ir mažas vaikas vedžios juos.
- 7 Ir karvė, ir lokys ganysis; jų jaunikliai atsiguls drauge; ir liūtas ės šiaudus kaip jautis.
- 8 Ir žindomas vaikas žais ant angies urvo, ir nujunkytas vaikas padės ranką ant gyvatės guolio.
- 9 Jie nežeis ir nežudys visame mano šventame kalne, nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip jūra kupina vandenų.
- 10 Ir tą dieną bus Jesės šaknis, kuri stovės kaip liaudies vėliava; prie jos veršis kitataučiai; ir jos atilsis bus šlovin-gas.
- 11 Ir bus tą dieną, kad Viešpats vėl pajudins savo ranką antrą kartą susigražinti savo žmonių likučio, kuris bus išlikęs, iš Asirijos ir iš Egipto, ir iš Patro, ir iš Kušo, ir iš Elamo, ir iš Šinaro, ir iš Hamato, ir iš jūros salų.
- 12 Ir jis iškels vėliavą tautoms, ir surinks Izraelio tremtinius, ir surinks Judo išsklaidytuosius iš keturių žemės kampų.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.
- And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

13 Efraimo pavydas taip pat pranyks, ir Judo priešiniai bus nukirsti; Efraimas nepavydės Judui, ir Judas nebespaus Efraimo.

14 Bet jie skris ant filistinų pečių link vakarų; kartu apiplės tuos rytuose; uždės savo ranką ant Edomo ir Moabo; ir Amono vaikai paklus jiems.

15 Ir Viešpats visiškai sunaikins Egipto jūros liežuvį; ir savo galingu vėju jis sumosuos savo ranka virš upės ir sukapos ją į septynis upelius, ir žmonės galės pereiti nesušlapę apavo.

16 Ir ten bus vieškelis jo žmonių likučiu, kuris bus paliktas, iš Asirijos, kaip tai buvo į Izraelį tą dieną, kai jis atėjo iš Egipto žemės.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Nefio knyga 22

- 1 Ir tą dieną tu sakysi: O Viešpatie, aš garbinsiu tave; nors tu pykai ant manęs, tavo pyktis nugręžtas, ir tu guodi mane.
- 2 Štai, Dievas yra mano išgelbėjimas; aš pasitikėsiu ir nesibaiminsiu; nes Viešpats JEHOVA yra mano stiprybė ir mano giesmė; jis taip pat tapo mano išgelbėjimu.
- 3 Todėl su džiaugsmu jūs sėmsite vandenį iš išgelbėjimo versmių.
- 4 Ir tą dieną jūs sakysite: Girkite Viešpatį, šaukitės jo vardo, skelbkite jo darbus tarp žmonių, minėkite, kad jo vardas išaukštintas.
- 5 Giedokite Viešpačiui; nes jis yra padaręs didingų darbų; tai žinoma visoje žemėje.
- 6 Džiūgaukite ir šūkaukite, Sionės gyventojai; nes didis tarp jūsų Izraelio Šventasis.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Nefio knyga 23

- 1 Išstarmė apie Babilonę, kurią matė Izaijas, Amoco sūnus.
- 2 Iškelkite vėliavą ant aukšto kalno, pakelkite balsą į juos, pamokite ranka, kad jie galėtų įeiti pro kilmingųjų vartus.
- 3 Aš įsakiau savo pašventintiesiems, taip pat pašaukiau savo galinguosius, nes mano pyktis skirtas ne tiems, kas džiaugiasi mano iškilumu.
- 4 Kalnuose minios triukšmas kaip didžio sambūrio, surinktų tautų karalysčių audringas triukšmas: Pulkų Viešpats renka kovos pulkus.
- 5 Jie ateina iš tolimos šalies, nuo padangės pakraščio, taip, Viešpats ir jo pasipiktinimo ginklai visai šaliai sunaikinti.
- 6 Aimanuokite, nes Viešpaties diena čia pat; ji ateis kaip sunaikinimas nuo Visagalio.
- 7 Todėl visos rankos nusilps, kiekvieno žmogaus širdis sutirps.
- 8 Ir jie bijos; diegliai ir sielvartai juos suims; jie stebėsis vienas kitu; jų veidai bus kaip liepsnos.
- 9 Štai, Viešpaties diena ateina, žiauri tiek rūstybe, tiek ir nuožmiu pykčiu, paversti šalies negyvenama; ir jis išnaikins iš jos nusidėjėlius.
- 10 Nes dangaus žvaigždės ir žvaigždynai neteiks šviesos; saulė bus užtemdyta per savo patekėjimą, ir mėnulis neskleis šviesos.
- 11 Ir aš bausiu pasaulį už blogį, ir nelabuosius – už jų nedorumą; aš sustabdysiu išdidėlių įžūlumą ir pažeminsiu baisūnų puikybę.
- 12 Aš padarysiu, kad žmogus bus brangesnis už gryną aukso; netgi žmogus – už Ofyro aukso liejinį.
- 13 Todėl aš papurtysiu dangus, ir žemė persikels iš savo vietos, Pulkų Viešpačiui užsirūstinus ir jo nuožmaus pykčio dieną.
- 14 Ir tai bus kaip persekiojama stirna ir kaip avys, kurių niekas nesurenka; ir jie, kiekvienas žmogus, pasuks pas sauosius, ir bėgs kiekvienas į savo paties žemę.

2 Nephi 23

- The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
- Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
- I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.
- The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.
- They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.
- Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
- Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;
- And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.
- Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.
- For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.
- And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogance of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.
- I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.
- Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.
- And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

15 Kiekvienas, kuris išdidus, bus pervertas; taip, ir kiekvienas, kuris prisijungė prie nelabųjų, kris nuo kalavijo.

16 Jų vaikai taip pat bus sudaužyti į gabalus jų akyse; jų namai bus išplėšti, ir jų žmonos išprievartautos.

17 Štai, aš sukurstysiu prieš juos medus, kurie nepaisys sidabro ir aukso, ir nesigėrės jais.

18 Jų lankai taip pat ištaškys jaunuolius į gabalus, ir jiems nebus gaila iščių vaisiaus; jų akys nepasigailės vaikų.

19 Ir Babilonė, karalysčių šlovė, chaldėjų didybės pažiba, taps kaip Sodoma ir Gomora, kai Dievas jas sunaikino.

20 Jis niekada nebebus apgyvendintas, ir nebebus gyvenamas per kartų kartas: nei arabas ten statysis palapinę; nei piemenys ten darysis avidę.

21 Bet laukiniai dykumos žvėrys ten gulinės; ir jų namai bus pilni liūdnų paradų; ir pelėdos ten gyvens, ir šoks satyrai.

22 Ir salų laukiniai žvėrys stūgaus jų tuščiuose namuose, ir drakonai – jų prabangiuose rūmuose; ir jo metas netrukus ateis, ir jo diena nebus prailginta. Nes aš sunaikinsiu jį greitai; taip, nes būsiu gailėstingas savo žmonėms, bet nelabieji pražus.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2 Nefio knyga 24

- 1 Nes Viešpats pasigailės Jokūbo ir išsirinks Izraelį, ir patalpins juos jų pačių žemėje; ir ateiviai bus sujungti su jais ir prisidės prie Jokūbo namų.
- 2 Ir žmonės paims juos ir atves į jų vietą; taip, iš tolių iki pat žemės pakraščių; ir jie sugrįš į savo pažado žemes. Ir jas valdys Izraelio namai, ir Viešpaties žemė bus skirta tarnams ir tarnaitėms; ir jie paims nelaisvėn tuos, kam jie buvo belaisviai; ir jie valdys savo engėjus.
- 3 Ir bus tą dieną, kad Viešpats duos tau atilsį nuo tavojo sielvarto ir nuo tavosios baimės, ir nuo sunkios vergijos, kurioje buvai priverstas tarnauti.
- 4 Ir bus tą dieną, kad tu pavartosi šį posakį prieš Babilonės karalių ir tarsi: Kaip engėjas nusibaigė, auksinis miestas pasibaigė!
- 5 Viešpats sulaužė nelabųjų lazda, valdovų skeptrus.
- 6 Tas, kuris rūstybėje nepaliaudamas mušė liaudį, tas, kuris pyktyje valdė tautas, yra persekiojamas, ir niekas netrukdo.
- 7 Visa žemė ilsisi ir yra rami; jie pratrūksta giedoti.
- 8 Taip, džiūgauja dėl tavęs eglės ir taip pat Libano kedrai, sakydami: Nuo tada, kai tu paguldytas žemėn, joks medkirtys nebeateina prieš mus.
- 9 Pragaras iš apačios sujudo tavęs ateinančio pasitikti; dėl tavęs jis žadina mirusiųosius, būtent visus žemės valdovus; jis pakėlė nuo sostų visus tautų karalius.
- 10 Visi jie kalbės ir sakys tau: Ar ir tu tapai silpnas kaip mes? Ar ir tu tapai toks kaip mes?
- 11 Tavo iškilmingumas nuverstas į kapą; tavo violų negirdėti; kirminas paklotas po tavimi, ir kirminai tave dengia.
- 12 Kaip tu nupuolei iš dangaus, o Liuciferi, aušros sūnau! Tu nukirstas žemėn, kuris sekina tautas!

2 Nephi 24

- For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.
- And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.
- And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!
- The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.
- He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.
- The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.
- Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.
- Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.
- All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?
- Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.
- How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Nes tu sakei savo širdyje: Aš pakilsiu į dangų, išaukš-
tinsiu savo sostą virš Dievo žvaigždžių; sėdėsiu taip pat
ant susirinkimo kalno šiaurės toliuose.

14 Aš pakilsiu virš debesų; aš būsiu kaip Aukščiausiasis.

15 Tačiau tu būsi nuverstas į pragarą, į duobės gelmes.

16 Tie, kas mato tave, prisimerkę žiūrės į tave, apžiūrinės
ir sakys: Ar tai tas vyras, kuris privertė žemę virpėti, ku-
ris drebino karalystes?

17 Ir pavertė pasaulį tyrais ir sunaikino jo miestus, ir ne-
atidarė savo belaisvių namo?

18 Visi tautų karaliai, taip, visi jie guli šlovėje, kiekvienas
savo paties namuose.

19 Bet tu išmestas iš savo kapo kaip pasibjaurėtina šaka
ir likutis tų, kurie nužudyti, perverti kalaviju, kurie me-
tami žemyn į duobės akmenis; kaip lavonas mindomas
po kojomis.

20 Tu nebūsi palaidotas su jais, kadangi nuniokojai savo
žemę ir išžudei savo žmones; piktadarių sėkla niekada
nebus pagerbta.

21 Paruoškite žudynes jo vaikams už jų tėvų nedorybes,
kad jie nebepakiltų, nepasisavintų žemės, neužpildytų
pasaulio veido miestais.

22 Nes aš pakilsiu prieš juos, – sako Pulkų Viešpats, – ir
nukirsiu nuo Babilonės vardą ir likutį, ir sūnų, ir sūnė-
ną, – sako Viešpats.

23 Aš taip pat paversiu jį garnių nuosavybe ir vandens
kūdromis; ir iššluosiu jį sunaikinimo šluota, – sako
Pulkų Viešpats.

24 Pulkų Viešpats prisiekė, sakydamas: Tikrai, kaip aš
sumaniau, taip ir įvyks; ir kaip nutariau, taip ir bus –

25 kad atvesiu asirą savo žemėn, ir ant savo kalnų trypsiu
jį po kojomis; tada jo jungas bus nuimtas nuo jų, ir jo
našta nuimta nuo jų pečių.

26 Tai yra tikslas, numatytas visai žemei; ir tai yra ranka,
ištiesta virš visų tautų.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into
heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I
will sit also upon the mount of the congregation, in the
sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be
like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of
the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and
shall consider thee, and shall say: Is this the man that
made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed
the cities thereof, and opened not the house of his pris-
oners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in
glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable
branch, and the remnant of those that are slain, thrust
through with a sword, that go down to the stones of the
pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, be-
cause thou hast destroyed thy land and slain thy people;
the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of
their fathers, that they do not rise, nor possess the land,
nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of
Hosts, and cut off from Babylon the name, and rem-
nant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and
pools of water; and I will sweep it with the besom of de-
struction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I
have thought, so shall it come to pass; and as I have pur-
posed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon
my mountains tread him under foot; then shall his yoke
depart from off them, and his burden depart from off
their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole
earth; and this is the hand that is stretched out upon all
nations.

27 Nes Pulku Viešpats numatė, ir kas atšauks? Ir jo ranka ištiesta, ir kas ją nugręš?

28 Karaliaus Ahazo mirties metais buvo ši ištarmė.

29 Nesidžiauk tu, visa Palestina, kad rykštė to, kuris mušė tave, sulaužyta; nes iš gyvatės šaknies išeis angis, ir jos vaisius bus ugninga skraidanti gyvatė.

30 Ir vargšo pirmagimis maitinsis, ir beturtis saugiai ilsėsis; o tavo šaknį aš numarinsiu badu, ir šis numarins tavo likutį.

31 Aimanuokite, o vartai; šauk, o mieste; tu, visa Palestina, esi suskaldyta; nes ateis iš šiaurės dūmai, ir nė vienas nebus vienišas jo paskirtais laikais.

32 Ką tada atsakys tautų pasiuntiniai? Kad Viešpats įkūrė Sionę, kuria jo liaudies vargšai pasitikės.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2 Nefio knyga 25

- 1 Dabar aš, Nefis, šiek tiek kalbu apie mano užrašytus žodžius, kurie pasakyti Izaijo burna. Nes štai, Izaijas kalbėjo daug dalykų, kuriuos buvo sunku suprasti daugeliui mano žmonių; nes jie nežino apie pranašavimo būdą tarp žydų.
- 2 Nes aš, Nefis, daug jų nemokiau apie žydų savitumą; nes jų darbai buvo tamsos darbai ir jų poelgiai – bjaurių poelgiai.
- 3 Todėl aš rašau savo žmonėms, visiems tiems, kas po to gaus šituos mano rašomus žodžius, kad jie žinotų Dievo teismus, jog jie išstinka visas tautas pagal jo ištartą žodį.
- 4 Todėl įsiklausykite, o mano žmonės, kurie iš Izraelio namų, ir atsukite ausį mano žodžiams; nes nors Izaijo žodžiai neaiškūs jums, tačiau jie aiškūs visiems tiems, kas pripildyti pranašystės dvasios. Bet aš duodu jums pranašystę pagal dvasią, kuri yra manyje; todėl aš pranašausiu sulig aiškumu, kuris buvo su manimi nuo tada, kai su savo tėvu išvykau iš Jeruzalės; nes štai, mano siela džiaugiasi, kada mano žmonėms kalbama aiškiai, kad jie galėtų pasimokyti.
- 5 Taip, ir mano siela gėrasi Izaijo žodžiais, nes aš išėjau iš Jeruzalės ir mano akys matė žydų raštus, ir aš žinau, kad žydai supranta pranašų žodžius, ir nėra jokios kitos liaudies, kuri taip supranta žodžius, kalbėtus žydams, kaip jie, nebent būtų taip, kad jie mokyti žydų būdu.
- 6 Bet štai, aš, Nefis, nemokiau savo vaikų žydų būdu; bet štai aš pats gyvenau Jeruzalės žemėje, todėl pažįstu aplinkines sritis; ir minėjau savo vaikams apie Dievo teismus, kurie įvyko tarp žydų, pagal visa tai, ką Izaijas kalbėjo, ir aš nerašau jų.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do not understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

7 Bet štai, aš tęsiu savo pranašystę su man būdingu aiškumu, dėl kurio, žinau, joks žmogus negali suklysti; tačiau žmonės tikrai žinos tomis dienomis, kada Izaijo pranašystės pildysis, tais laikais, kada jos vyks.

8 Todėl jos vertingos žmonių vaikams, ir kas galvoja, kad jos nevertingos, tiems aš kalbėsiu atskirai, o čia apsiribosiu žodžiais tik savo žmonėms; nes žinau, kad jos bus labai vertingos jiems paskutinėmis dienomis; nes tą dieną jie jas supras; todėl jų labui jas užrašiau.

9 Ir kaip viena žydų karta buvo sunaikinta dėl nedorumo, lygiai taip jie buvo naikinami iš kartos į kartą sulig jų nedorybėmis; ir niekada nė vienas iš jų nebuvo sunaikintas, jei to jiems nebuvo išpranašavę Viešpaties pranašai.

10 Todėl jiems buvo pasakyta apie sunaikinimą, kuris turėjo ištikti juos tuojau po to, kai mano tėvas paliko Jeruzalę; tačiau jie užkietino savo širdis ir sulig mano pranašyste yra sunaikinti, išskyrus tuos, kurie išvesti nelaisvėn į Babiloną.

11 Ir dabar tai aš kalbu dvasios, kuri yra manyje, dėka. Ir nepaisant to, kad buvo išvesti, jie vėl sugrįš ir apgyvens Jeruzalės žemę; taigi jie bus sugrąžinti į savo paveldo žemę.

12 Bet štai, tarp jų bus karai ir karų gandai; ir kai ateis diena, kada Tėvo Viengimis, taip, būtent dangaus ir žemės Tėvas, apreikš save jiems kūne, štai, jie dėl savo nedorybių ir savo širdžių kietumo, ir savo kietasprandiškumo atmes jį.

13 Štai, jie nukryžiuos jį; ir po to, kai jis paguldytas kape išgulės tris dienas, jis prisikels iš mirusiųjų su išgydymu savo sparnuose; ir visi tie, kas tikės jo vardą, bus išgelbėti Dievo karalystėje. Todėl mano siela gėrįsi pranašavimu apie jį, nes aš mačiau jo dieną, ir mano širdis aukština jo šventą vardą.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

14 Ir štai bus taip, kad po to, kai Mesijas prisikels iš mirusiųjų ir apreikš save savo žmonėms, visiems tiems, kurie tikės jo varda, štai, Jeruzalė bus vėl sunaikinta; nes vargas tiems, kas kovoja prieš Dievą ir jo bažnyčios žmones.

15 Todėl žydai bus išsklaidyti tarp visų tautų; taip, ir Babilonė taip pat bus sunaikinta; todėl žydus išsklaidys kitos tautos.

16 Ir po to, kai jie bus išsklaidyti ir Viešpats Dievas plaks juos kitomis tautomis daugelio kartų laikotarpį, taip, netgi iš kartos į kartą, kol jie bus įtikinti tikėti Kristumi, Dievo Sūnumi, ir apmokėjimu, kuris yra beribis visai žmonijai – ir kada ateis ta diena, kad jie tikės Kristų ir garbina Tėvą jo vardu, tyromis širdimis ir švariomis rankomis, ir nebežiūrės ateitin, laukdami kito Mesijo, tada, tuo metu, ateis diena, kada būtinai reikės, kad jie visu tuo tikėtų.

17 Ir Viešpats vėl pajudins savo ranką antrą kartą sugrąžinti savo žmonių iš jų prapulties ir nuopuolio būsenos. Taigi jis ims daryti nuostabų darbą ir stebuklą tarp žmonių vaikų.

18 Todėl jis išneš savo žodžius jiems, žodžius, kurie teis juos paskutiniąją dieną, nes jie bus duoti jiems, kad įtikintų apie tikrąjį Mesiją, kurį jie atmetė; ir kad juos įtikintų, jog daugiau nebereikia žiūrėti ateitin, laukiant kito Mesijo ateinant, nes joks kitas nebeateis, nebent tai būtų netikras mesijas, kuris apgaus žmones; nes yra tik vienas Mesijas, aprašytas pranašų, ir tas Mesijas yra tas, kurį atmes žydai.

19 Nes sulig pranašų žodžiais Mesijas ateina po šešių šimtų metų nuo to laiko, kai mano tėvas paliko Jeruzalę; ir sulig pranašų žodžiais ir taip pat Dievo angelo žodžiu, jo vardas bus Jėzus Kristus, Dievo Sūnus.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Ir dabar, mano broliai, aš kalbėjau aiškiai, todėl jūs negalite klysti. Ir kaip gyvas Viešpats Dievas, kuris atvedė Izraelį iš Egipto žemės ir davė Mozei galią išgydyti tautas po to, kai buvo įgeltos nuodingų gyvačių, jei tik jos žvelgtų į gyvatę, kurią jis iškėlė priešais jas, ir taip pat davė jam galią, kad jis smogtų į uolą ir vanduo išstrykštų; taip, štai sakau jums, kad kaip tai yra tikra, ir kaip Viešpats Dievas gyvas, nėra jokio kito vardo duoto po dangumi, išskyrus šį – Jėzus Kristus, apie kurį kalbėjau, kuriuo žmogus gali būti išgelbėtas.

21 Todėl, dėl šios priežasties Viešpats Dievas pažadėjo man, kad tai, ką aš rašau, bus saugoma ir išsaugota, ir perduodama tolyn mano sėklai iš kartos į kartą, kad būtų įvykdytas pažadas Juozapui, kad jo sėkla niekada nepražus, kol žemė bus.

22 Todėl šie dalykai eis iš kartos į kartą tol, kol žemė bus; ir jie eis sulig Dievo valia ir pageidavimu; ir tautos, kurios turės juos, bus jų teisiamos pagal parašytus žodžius.

23 Nes mes stropiai darbuojamės rašydami, kad įtikintume savo vaikus ir taip pat savo brolius tikėti Kristų ir susitaikyti su Dievu; nes žinome, kad esame išgelbėjami malone po to, kai mes padarėme viską, ką galime.

24 Ir nepaisant to, kad tikime Kristų, mes laikomės Mozės įstatymo ir tvirtai žiūrime ateitin į Kristų, kol įstatymas bus įvykdytas.

25 Nes šitam tikslui įstatymas buvo duotas; todėl įstatymas tapo mums mirusiu, ir mes esame gyvi Kristuje dėl savo tikėjimo; vis dėlto mes laikomės įstatymo dėl įsaky-

26 Ir mes kalbame apie Kristų, mes džiūgaujame Kristumi, mes pamokslaujame apie Kristų, mes pranašaujame apie Kristų, ir mes rašome sulig savo pranašystėmis, kad mūsų vaikai žinotų, į kokią šaltinį jie gali žvelgti savo nuodėmių atleidimo.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

- 27 Todėl mes kalbame apie įstatymą, kad mūsų vaikai ži-
notų įstatymo negyvumą; ir jie, žinodami įstatymo ne-
gyvumą, gali žiūrėti ateitin į tą gyvenimą, kuris yra
Kristuje, ir žinoti, kokiam tikslui įstatymas buvo duo-
tas. Ir kad po to, kai įstatymas bus įvykdytas Kristuje, jie
neturi užkietinti savo širdžių prieš jį, kada įstatymas tu-
rės būti panaikintas.
- 28 Ir dabar štai, mano žmonės, jūs esate kietasprandžiai
žmonės; todėl aš aiškiai kalbėjau jums, kad jūs negalėtu-
mėte suprasti neteisingai. Ir žodžiai, kuriuos kalbėjau,
stovės kaip liudijimas prieš jus; nes jų užtenka bet kurį
žmogų mokyti teisingo kelio; nes teisingas kelias yra ti-
kėti Kristų ir neišsižadėti jo; nes išsižadėdami jo, jūs taip
pat atmetate pranašus ir įstatymą.
- 29 Ir dabar štai, aš sakau jums, kad teisingas kelias yra ti-
kėti Kristų ir neišsižadėti jo; ir Kristus yra Izraelio
Šventasis; todėl turite nusilenkti priešais jį ir garbinti jį
visa savo galia, protu ir stiprybe, ir visa savo siela; ir jei
darote tai, jūs jokia būdu nebūsite išmesti lauk.
- 30 Ir, kiek tai bus būtina, privalote vykdyti Dievo ritu-
alus ir apeigas, kol įstatymas, kuris buvo duotas Mozei,
bus įvykdytas.

Wherefore, we speak concerning the law that our
children may know the deadness of the law; and they, by
knowing the deadness of the law, may look forward
unto that life which is in Christ, and know for what end
the law was given. And after the law is fulfilled in
Christ, that they need not harden their hearts against
him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked peo-
ple; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye
cannot misunderstand. And the words which I have
spoken shall stand as a testimony against you; for they
are sufficient to teach any man the right way; for the
right way is to believe in Christ and deny him not; for by
denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is
to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the
Holy One of Israel; wherefore ye must bow down be-
fore him, and worship him with all your might, mind,
and strength, and your whole soul; and if ye do this ye
shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep
the performances and ordinances of God until the law
shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 Nefio knyga 26

- 1 Ir po to, kai Kristus prisikels iš mirusiųjų, jis parodys save jums, mano vaikai ir mano mylimi broliai; ir žodžiai, kuriuos jis pasakys jums, bus įstatymas, kurio laikysitės.
- 2 Nes štai, sakau jums, kad aš mačiau, jog daug kartų praeis ir bus dideli karai ir kovos tarp mano žmonių.
- 3 Ir po to, kai Mesijas ateis, mano žmonėms bus duoti jo gimimo ir taip pat jo mirties ir prisikėlimo ženklai; ir didi ir baisi ta diena bus nelabiems, nes jie pražus; ir jie pražus dėl to, kad išmeta lauk pranašus ir šventuosius ir muša juos akmenimis, ir žudo juos; todėl šventųjų krauju šauksmas kils nuo žemės pas Dievą prieš juos.
- 4 Todėl visus tuos, kas išdidūs ir elgiasi nedorai, diena, kuri ateina, sudegins, – sako Pulkų Viešpats, – nes jie bus kaip ražiena.
- 5 Ir tie, kas žudo pranašus ir šventuosius, – žemės gelmės praris juos, – sako Pulkų Viešpats. – Ir kalnai užgrius juos, ir viesulai nuneš juos, ir pastatai kris ant jų ir sutraiškys juos į gabalus, ir sumals juos į miltus.
- 6 Ir aplankys juos griaustiniai ir žaibai, ir žemės drebėjimai, ir visokie sunaikinimai, nes Viešpaties pykčio ugnis užsidegs prieš juos, ir jie bus kaip ražiena, ir diena, kuri ateina, suris juos, – sako Pulkų Viešpats.
- 7 O mano sielos skausmas ir gėla dėl nužudytųjų iš mano žmonių netekties! Nes aš, Nefis, mačiau tai, ir tai baigia suryti mane Viešpaties akivaizdoje; bet aš turiu šaukti savo Dievui: Teisingi tavo keliai!
- 8 Bet štai teisieji, kurie klauso pranašų žodžių ir jų nežudo, bet, nepaisydami visų persekiojimų, tvirtai žiūri ateitin į Kristų, laukdami nurodytų ženklų – štai, jie yra tie, kurie nepražus.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 Bet Teisumo Sūnus pasirodys jiems; ir jis išgydys juos, ir jie turės ramybę su juo, kol trys kartos praeis, ir daugelis iš ketvirtosios kartos bus praėję teisme.

10 Ir kai tai įvyks, greitas sunaikinimas ateis mano žmonėms; nes nepaisant mano sielos skausmų, aš tai mačiau; todėl žinau, kad tai įvyks; ir jie parduoda save už nieką; nes kaip atpildą už savo išdidumą ir savo kvailumą jie pjaus sunaikinimą; kadangi pasidavė velniui ir pasirinko tamsos darbus vietoj šviesos, todėl jie turi eiti į pragarą.

11 Nes Viešpaties Dvasia ne visuomet plūksis su žmogumi. Ir kai Dvasia nustoja plūktis su žmogumi, tada ateina greitas sunaikinimas, ir tai liūdina mano sielą.

12 Ir kaip aš kalbėjau apie žydų įtikinimą, kad Jėzus yra pats Kristus, būtina ir kitataučius įtikinti, kad Jėzus yra Kristus, Amžinasis Dievas;

13 ir kad jis apreiškia save visiems tiems, kas juo tiki, Šventosios Dvasios galia; taip, kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, darydamas galingus stebuklus, ženklus ir nuostabius darbus tarp žmonių vaikų sulig jų tikėjimu.

14 Bet štai, aš pranašauju jums apie paskutines dienas; apie dienas, kada Viešpats Dievas išneš tai žmonių vaikams.

15 Po to, kai mano sėkla ir mano brolių sėkla nusiris į netikėjimą ir bus sutriuškinta kitataučių; taip, po to, kai Viešpats Dievas apguls juos aplinkui ir apsiaus juos pylimu, ir iškels fortus prieš juos; ir po to, kai jie bus nuversiti žemyn į dulkes, netgi kad jų nebus, vis tiek teisiųjų žodžiai bus užrašyti, ir ištikimųjų maldos bus išgirstos, ir visi, kas nusirito į netikėjimą, nebus užmiršti.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

- 16 Nes tie, kas bus sunaikinti, kalbės jiems iš žemės, ir jų kalba bus žemai iš dulkių, ir jų balsas bus kaip to, kuris turi pažįstamą dvasią; nes Viešpats Dievas duos jam galią šnibždėti apie juos, lyg tai būtų iš žemės; ir jų kalba šnibždės iš dulkių.
- 17 Nes taip sako Viešpats Dievas: Jie užrašys tai, kas bus padaryta tarp jų, ir tai bus užrašyta ir užantspauduota knygoje, ir tie, kas nusirito į netikėjimą, to neturės, nes jie siekia sunaikinti Dievo dalykus.
- 18 Todėl jie bus sunaikinti lygiai taip pat greitai, kaip buvo sunaikinti anie; ir jų siaubūnų minia bus kaip pelai, kurie išnyksta, – taip sako Viešpats Dievas, – taip, tai įvyks akimirksniu, ūmai.
- 19 Ir bus taip, kad tie, kurie nusirito į netikėjimą, bus sutriuškinti kitataučių ranka.
- 20 Ir kitataučiai aukština dėl savo akių išdidumo ir jie suklupo dėl jų suklupimo kliūties didumo, todėl jie pasistatė daug bažnyčių; nepaisant to, jie niekina Dievo galią ir stebuklus ir skelbia sau savo pačių išmintį ir savo pačių mokslą, kad galėtų gauti pelną ir grūsti ant vargšų veido.
- 21 Ir pastatyta daug bažnyčių, kurios kelia pavydus, vaidus ir piktumus.
- 22 Ir taip pat yra slaptos sąjungos, lygiai kaip senovės laikais, kaip velnio sąjungos, nes jis yra viso to kūrėjas; taip, žmogžudystės ir tamsos darbų įkūrėjas; taip, ir jis veda juos už kaklo linine virvele, kol suriša juos amžiams savo stipriomis virvėmis.
- 23 Nes štai, mano mylimi broliai, aš sakau jums, kad Viešpats Dievas nesidarbuoja tamsoje.
- 24 Jis nedaro nieko, kas nebūtų naudinga pasauliui; nes jis myli pasaulį, netgi tiek, kad guldo savo paties gyvybę, kad galėtų traukti visus žmones pas save. Todėl jis niekam neįsako neragauti jo išgelbėjimo.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

25 Štai, ar jis šaukia kuriam nors, sakydamas: Eikite nuo manęs? Štai, sakau jums: ne; bet jis sako: Ateikite pas mane visi jūs, žemės pakraščiai, pirkite pieną ir medų be pinigų ir be kainos.

26 Štai, argi jis įsakė kam nors išeiti iš sinagogų, arba iš garbinimo namų? Štai, sakau jums: ne.

27 Ar jis įsakė kam nors neragauti jo išgelbėjimo? Štai sakau jums: ne; bet davė tai nemokamai visiems žmonėms; ir savo žmonėms įsakė įtikinti visus žmones atgailauti.

28 Štai, ar Viešpats įsakė kuriam nors neragauti jo gerumo? Štai, sakau jums: ne; bet visi žmonės yra privilegijuoti, kaip vienas, taip ir kitas, ir niekam neuždrausta.

29 Jis įsako, kad nebūtų jokio piktnaudžiavimo kunigavimu; nes štai, piktnaudžiavimas kunigavimu yra tai, kad žmonės pamokslauja ir iškelia save šviesa pasauliui, kad gautų pasaulio gyrių ir pelną; bet jie nesiekia Sionės gerovės.

30 Štai, Viešpats tai uždraudė; todėl Viešpats Dievas davė įsakymą, kad visi žmonės turėtų tikrosios meilės, kuri yra tyra meilė. Ir jeigu jie neturės tikrosios meilės, jie bus niekas. Todėl, jeigu jie turės tikrosios meilės, jie neleis darbininkui Sionėje pražūti.

31 Bet darbininkas Sionėje dirbs dėl Sionės; nes jeigu dirbs dėl pinigų, jie pražus.

32 Ir dar Viešpats Dievas įsakė žmonėms nežudyti žmonių; nemeluoti; nevogti; nevirtoti Viešpaties, savo Dievo, vardo tuščiai; nepavydėti, nerodyti piktumo; nesiginčyti vienas su kitu; nepaleistuvauti; ir nieko panašaus nedaryti; nes kas tai daro, pražus.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Nes nė viena iš šių nedorybių neateina iš Viešpaties; nes jis daro tai, kas yra gera visiems žmonių vaikams; ir jis nedaro nieko, kas yra neaišku žmonių vaikams; ir jis kviečia juos visus ateiti pas jį ir ragauti jo gerumo; ir neatstumia nė vieno, kas ateina pas jį: juodo ar balto, vergo ar laisvojo, vyro ar moters; ir prisimena pagonį; ir Dievui visi yra vienodi, tiek žydas, tiek ir kitatautis.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Nefio knyga 27

- 1 Bet štai, paskutinėmis dienomis, arba kitataučių dienomis, – taip, štai visos kitataučių tautos ir taip pat žydai, tiek tie, kas ateis į šitą žemę, tiek ir tie, kurie bus kitose žemėse, taip, būtent visose žemės šalyse, štai, jie bus girti nuo nedorybės ir visokių bjaurumų –
- 2 ir kada ta diena ateis, Pulką Viešpats aplankys juos griauستiniu ir žemės drebėjimu, ir dideliu triukšmu, ir vėtra, ir audra, ir ryjančios ugnies liepsna.
- 3 Ir visos tautos, kurios kovoja prieš Sionę ir kurios ją spaudžia, bus kaip nakties regėjimo sapnas; taip, tai bus jiems, būtent kaip alkanam žmogui, kuris sapnuoja, kad štai jis valgo, bet pabunda ir jo siela tuščia; arba kaip ištroškusiam žmogui, kuris sapnuoja, kad štai jis geria, bet pabunda ir štai jis silpnas, ir jo siela trokšta; taip, lygiai tokia bus visų tautų daugybė, kovojanti prieš Sionės kalną.
- 4 Nes štai, visi jūs, kurie darote nedorybę, sustokite ir stebėkitės, nes jūs rėksite ir šauksite; taip, jūs būsite girti, bet ne nuo vyno, jūs svirduliuosite, bet ne nuo stipraus gėrimo.
- 5 Nes štai, Viešpats išliejo ant jūsų gilaus miego dvasią. Nes štai, jūs užmerkėte savo akis ir jūs atmetėte pranašus; ir jūsų valdovus ir regėtojus jis uždengė dėl jūsų nedorumo.
- 6 Ir bus taip, kad Viešpats Dievas išneš jums knygos žodžius, ir tai bus žodžiai tų, kurie užmigo.
- 7 Ir štai knyga bus užantspauduota; ir knygoje bus apreiškimas iš Dievo nuo pasaulio pradžios iki jo pabaigos.
- 8 Taigi dėl užantspauduotų žodžių tai, kas užantspauduota, nebus įteikta žmonių nelabumo ir bjaurumų dieną. Todėl knyga bus nuo jų saugoma.
- 9 Bet knyga bus įteikta vyrui, ir jis perduos knygos žodžius, kurie yra užmigusiųjų dulkėse žodžiai, ir jis perduos šituos žodžius kitam.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

- 10 Bet žodžių, kurie užantspauduoti, jis neduos ir neduos knygos. Nes knyga bus užantspauduota Dievo galia, ir apreiškimas, kuris užantspauduotas, bus saugomas knygoje iki Viešpačiui tinkamo laiko, kad jie išeitų; nes štai, jie apreiškia viską nuo pasaulio įkūrimo iki jo pabaigos.
- 11 Ir ateina diena, kada knygos žodžiai, kurie buvo užantspauduoti, bus skaitomi ant namų stogų; ir jie bus skaitomi Kristaus galia; ir viskas bus apreikšta žmonių vaikams, viskas, kas kada nors buvo tarp žmonių vaikų, ir kas kada nors bus, net iki žemės pabaigos.
- 12 Todėl tą dieną, kada knyga bus įteikta vyrui, apie kurį kalbėjau, knyga bus paslėpta nuo pasaulio akių, kad nė vieno akys negalės jos pamatyti, išskyrus tai, kad trys liudytojai, neskaitant to, kuriam knyga bus įteikta, pamatys ją Dievo galia; ir jie paliudys apie knygos ir to, kas joje, tiesą.
- 13 Ir niekas kitas nematys jos, išskyrus kelis žmones pagal Dievo valią, idant paliudytų apie jo žodį žmonių vaikams; nes Viešpats Dievas pasakė, kad ištikimųjų žodžiai kalbės kaip iš mirusiųjų.
- 14 Todėl Viešpats Dievas ims išnešti knygos žodžius; ir burna tiekos liudytojų, kiek jam atrodys tinkama, jis įtvirtins savo žodį; ir vargas tam, kas atmeta Dievo žodį!
- 15 Bet štai, bus taip, kad Viešpats Dievas sakys tam, kuriam įteiks knygą: Paimk šiuos žodžius, kurie nėra užantspauduoti, ir duok juos kitam, kad jis galėtų parodyti juos mokytam, sakydamas: Meldžiu tave, perskaityk tai. Ir mokyтasis atsakys: Atnešk čia knygą, ir aš juos perskaitysiu.
- 16 Ir dabar, vardan pasaulio šlovės ir kad gautų pelno, jie sakys tai, o ne dėl Dievo šlovės.
- 17 Ir vyras sakys: Aš negaliu atnešti knygos, nes ji yra užantspauduota.
- 18 Tada mokyтasis sakys: Aš negaliu jos perskaityti.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

19 Todėl bus taip, kad Viešpats Dievas vėl įteiks knygą ir jos žodžius tam, kuris nemokytas; ir vyras, kuris nemokytas, sakys: Aš nemokytas.

20 Tada Viešpats Dievas sakys jam: Mokytieji neskaitys jų, nes jie atmetė juos, ir aš pats galiu padaryti savo darbą; todėl tu skaitysi žodžius, kuriuos tau duosiu.

21 Neliesk to, kas užantspauduota, nes aš išnešiu tai man tinkamu metu; nes parodysiu žmonių vaikams, kad esu pajėgus padaryti savo paties darbą.

22 Todėl, kai būsi perskaitęs žodžius, kuriuos tau įsakiau, ir gavęs liudytojus, kuriuos tau pažadėjau, tada vėl užantspauduosi knygą, ir paslėpsi ją man, kad apsaugčiau žodžius, kurių neperskaitei, kol pagal savo paties išmintį matysiu esant tinkama apreikšti viską žmonių vaikams.

23 Nes štai, aš esu Dievas; ir esu stebuklų Dievas; ir aš parodysiu pasauliui, kad esu tas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir aš nedirbu tarp žmonių vaikų kitaip, kaip tik pagal jų tikėjimą.

24 Ir vėl bus taip, kad Viešpats sakys tam, kas skaitys žodžius, kurie bus jam įteikti:

25 Kadangi šitie žmonės artinasi prie manęs savo burna, ir garbina mane savo lūpomis, bet nutolino savo širdis nuo manęs ir mokomi bijoti manęs žmonių priesakais –

26 aš imsiu daryti nuostabų darbą tarp šitų žmonių, taip, nuostabų darbą ir stebuklą, nes jų išmintingųjų ir mokytųjų išmintis pražus, ir jų protingųjų supratimas bus paslėptas.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 Ir vargas tiems, kas stengiasi giliai paslėpti savo planus nuo Viešpaties! Ir jų darbai patamsyje; ir jie sako: Kas mus mato, ir kas mus pažįsta? Ir jie taip pat sako: Iš tiesų, tai, kad tu viską apverti aukštyn kojom, bus vertinama kaip puodžiaus molis. Bet štai, aš parodysiu jiems, – sako Pulką Viešpats, – kad žinau visus jų darbus. Nes argi dirbinys sakys apie tą, kuris jį padarė: Jis nepadarė manęs? Arba argi suformuotas daiktas sakys apie tą, kuris jį suformavo: Jis neturi supratimo?

28 Bet štai, – sako Pulką Viešpats, – aš parodysiu žmonių vaikams, kad dar trumputė valandėlė – ir Libanas bus paverstas į derlingą lauką; ir derlingas laukas bus vertinamas kaip miškas.

29 Ir tą dieną kurtieji išgirs knygos žodžius, ir aklujų akys praregės iš nežinojimo ir iš tamsos.

30 Ir romieji taip pat išaugs, ir jie džiaugsis Viešpačiu, ir vargšai tarp žmonių džiūgaus Izraelio Šventuoju.

31 Nes tikrai, kaip Viešpats gyvas, jie matys, kad siaubūnas paverčiamas į nieką ir niekintojas suryjamas, ir visi, kas trokšta nedorybės, iškertami;

32 taip pat tie, kas padaro žmogų nusikaltėliu už žodį ir tiesia tinklą tam, kuris papeikia vartuose, ir pavaro šalin teisųjį kaip niekam tinkamą.

33 Todėl taip sako Viešpats, kuris išpirko Abraomą, apie Jokūbo namus: Dabar Jokūbas nebus sugėdintas, ir jo veidas dabar nebeišblykš.

34 Bet kai jis pamatys savo vaikus, mano rankų darbą, tarp savęs, jis laikys šventu mano vardą ir laikys šventu Jokūbo Šventąjį, ir bijos Izraelio Dievo.

35 Taip pat tie, kurie klydo dvasioje, ateis į supratimą, ir tie, kurie murmėjo, įsisavins doktriną.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Nefio knyga 28

- 1 Ir dabar štai, mano broliai, aš jums kalbėjau pagal tai, kaip mane vertė Dvasia; todėl žinau, kad visa tai būtinai įvyks.
- 2 Ir tai, kas bus išrašyta iš knygos, bus didžiai vertinga žmonių vaikams ir ypač mūsų sėklai, kuri yra Izraelio namų likutis.
- 3 Nes ateis ta diena, kada bažnyčios, kurios pastatytos ne Viešpačiui, viena kitai sakys: Štai, aš, aš esu Viešpaties; ir kitos sakys: Aš, aš esu Viešpaties; ir taip sakys kiekvienas, kuris yra pastatęs bažnyčias ne Viešpačiui.
- 4 Ir jie ginčysis vienas su kitu; ir jų kunigai ginčysis vienas su kitu, ir jie mokys savo mokytumu ir neigs Šventąją Dvasią, kuri duoda, ką kalbėti.
- 5 Ir jie neigia Dievo galią, Izraelio Šventąjį; ir sako žmonėms: Klausykitės mūsų ir įsiklausykite į mūsų priesakus; nes štai, nėra jokio Dievo šiandien, nes Viešpats ir Išpirkėjas padarė savo darbą ir atidavė savo galią žmonėms.
- 6 Štai, įsiklausykite į mano priesaką; jei jie sakys, kad čia yra stebuklas, padarytas Viešpaties ranka, netikėkite tuo; nes šią dieną jis nėra stebuklų Dievas; jis padarė savo darbą.
- 7 Taip, ir bus daug tokių, kurie sakys: Valgyk, gerk ir linksminkis, nes rytoj mirsime; ir viskas mums bus gerai.
- 8 Ir taip pat bus daug tokių, kurie sakys: Valgyk, gerk ir linksminkis; tačiau bijok Dievo – jis išteisins darant tik nedaug nuodėmių; taip, pameluok truputį, pasinaudok kitu dėl jo žodžių, kask duobę savo artimui; tame nėra nieko blogo; ir daryk visa tai, nes rytoj mirsime; o jei bus taip, kad būsime kalti, Dievas įkirs mums kelis rėžius ir galiausiai būsime išgelbėti Dievo karalystėje.
- 9 Taip, ir bus daug tokių, kurie taip mokys klaidingų ir tuščių, ir kvailų doktrinų ir bus pasipūtę savo širdyse, ir stengsis giliai paslėpti savo planus nuo Viešpaties; ir jų darbai bus patamsyje.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

10 Ir šventųjų kraujus šauks nuo žemės prieš juos.

11 Taip, jie visi nuklydo nuo kelio, sugedo.

12 Dėl išdidumo ir dėl netikrų mokytojų, ir klaidingos doktrinos jų bažnyčios sugedo, ir jų bažnyčios pasiaukštino; dėl išdidumo jos išpuiko.

13 Jie plėšia vargšus dėl savo puikių šventovių; jie plėšia vargšus dėl savo puikių rūbų; ir persekioja romųjį ir vargšą širdimi, kadangi dėl savo išdidumo jie išpuiko.

14 Jie vilki kietus sprandus ir pakeltas galvas; taip, ir dėl išdidumo, ir nelabumo, ir bjaurumų, ir paleistuvysčių jie visi nuklydo, išskyrus nedaugelį, kurie yra nuolankūs Kristaus pasekėjai; tačiau jie vedami taip, kad daugeliu atvejų klysta, nes mokomi pagal žmonių priesakus.

15 O išmintingieji ir mokytieji, ir turtingieji, kurie pasiūtę dėl savo širdžių išdidumo, ir visi tie, kas skelbia klaidingas doktrinas, ir visi, kurie paleistuvauja ir iškraipo Viešpaties tiesų kelią, vargas, vargas, vargas tebūna jiems, sako Viešpats, visagalis Dievas, nes jie bus numesti į pragarą!

16 Vargas tiems, kas pavaro teisųjį kaip niekam tinkamą ir burnoja prieš tai, kas gera, ir sako, kad tai nieko verta! Nes ateis diena, kada Viešpats Dievas greitai aplankys žemės gyventojus; ir tą dieną, kada jie bus visiškai pribrendę nedorybe, jie pražus.

17 Bet štai, jei žemės gyventojai atgailaus dėl savo nelabumo ir bjaurumų, jie nebus sunaikinti, – sako Pulką Viešpats.

18 Bet štai, ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, visos žemės paleistuvė, turi griūti žemėn, ir smarkus bus jos griuvimas.

19 Nes velnio karalystė turi būti sudrebinta, ir tie, kas jai priklauso, būtinai turi būti paakinti atgailauti, arba velnias sugriebs juos savo amžinosiomis grandinėmis, jie bus sukurstyti pykčiui ir pražus;

20 Nes štai, tą dieną jis siautės žmonių vaikų širdyse ir kurstys juos pykčiui prieš tai, kas gera.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

21 O kitus jis nuramins ir nuliūliuos juos į kūnišką saugumą, kad jie sakys: Viskas gerai Sionėje; taip, Sionė klesti, viskas gerai, – ir taip velnias apgauna jų sielas ir atsargiai nusiveda juos į pragarą.

22 O štai kitus jis nusiveda meilikaudamas ir sako jiems, kad pragaro nėra; ir sako: Aš ne velnias, nes tokio nėra, – ir taip jis kužda į jų ausis, kol sugriebia juos savo baisiomis grandinėmis, iš kurių nėra išsivadavimo.

23 Taip, jie sugriebiami mirties ir pragaro; ir mirtis, ir pragaras, ir velnias, ir visi, kuriuos jie sučiupo, turi stoti priešais Dievo sostą ir būti teisiami pagal savo darbus; iš ten jie turi eiti į jiems paruoštą vietą, būtent ugnies ir sieros ežerą, kuris yra begalinė kankynė.

24 Todėl vargas tam, kuris atsipalaidavęs Sionėje!

25 Vargas tam, kuris šaukia: Viskas gerai!

26 Taip, vargas tam, kas klausosi žmonių priesakų ir neigia Dievo galią ir Šventosios Dvasios dovaną!

27 Taip, vargas tam, kas sako: Mes gavome ir mums daugiau nereikia!

28 Ir galiausiai, vargas visiems tiems, kas dreba ir pyksta dėl Dievo tiesos! Nes štai, tas, kas pastatytas ant uolos, priima ją su džiaugsmu; o tas, kas pastatytas ant smėlio pagrindo, dreba, kad tik negriūtų.

29 Vargas bus tam, kuris sakys: Mes esame gavę Dievo žodį, ir mums nereikia daugiau Dievo žodžio, nes turime pakankamai!

30 Nes štai, taip sako Viešpats Dievas: Aš duosiu žmonių vaikams eilutę po eilutės, priesaką po priesako, čia truputį ir ten truputį; ir palaiminti tie, kas įsiklauso į mano priesakus ir atsuka ausį mano patarimui, nes jie išmoks išminties; nes tam, kas priima, aš duosiu daugiau; o iš tų, kas sakys: Mes turime pakankamai, – iš jų bus atimta netgi tai, ką jie turi.

31 Prakeiktas tas, kas pasitiki žmogumi, arba pasikliauna kūnu, arba klauso žmonių priesakų, nebent jų priesakai būtų duoti Šventosios Dvasios galia.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

32 Vargas bus kitataučiams! – sako Pulkų Viešpats Dievas. – Nes nors aš tiesiu savo ranką į juos diena iš dienos, jie išsižadės manęs; tačiau aš būsiu jiems gailestingas, – sako Viešpats Dievas, – jei jie atgailaus ir ateis pas mane; nes mano ranka ištiesta ištiesą dieną, – sako Pulkų Viešpats Dievas.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 Nefio knyga 29

- 1 Bet štai, bus daugelis, – tą dieną, kada imsiu daryti nuostabų darbą tarp jų, kad prisiminčiau savo sandoras, kurias sudariau žmonių vaikams, ir vėl pajudinčiau savo ranką antrą kartą susigrąžinti savo žmones, kurie yra Izraelio namų;
- 2 ir taip pat kad prisiminčiau pažadus, duotus tau, Nefi, ir taip pat tavo tėvui, kad prisiminsiu tavo sėklą; ir kad tavo sėklos žodžiai išeis iš mano burnos tavo sėklai; ir mano žodžiai šnypš tolyn iki žemės pakraščiu kaip vėliava mano žmonėms, kurie yra Izraelio namų;
- 3 ir kadangi mano žodžiai šnypš tolyn, – daugelis kitataučių sakys: Biblija! Biblija! Mes turime Bibliją, ir negali būti jokios kitos Biblijos.
- 4 Bet taip sako Viešpats Dievas: O kvailiai, jie turės Bibliją; ir ji išeis iš žydų, mano senovės sandoros žmonių. Ir kaip jie atsidėja žydams už Bibliją, kurią iš jų gauna? Taip, ką kitataučiai sau galvoja? Ar jie atsimena žydų kentėjimus ir vargus, ir skausmus, ir jų ištikimybę man, atnešant išgelbėjimą kitataučiams?
- 5 O jūs kitataučiai, ar prisiminėte žydus, mano senovės sandoros žmones? Ne. Bet jūs prakeikėte juos ir nekenėtėte, ir nesistengėte jų sugrąžinti. Bet štai, aš atgręšiu visa tai ant jūsų pačių galvų; nes aš, Viešpats, neužmiršau savo žmonių.
- 6 Tu, kvaily, kuris sakysi: Biblija, mes turime Bibliją, ir mums nereikia kitos Biblijos. Kaipgi kitaip būtumėte gavę Bibliją, jei ne per žydus?
- 7 Argi nežinote, kad yra daugiau kaip viena tauta? Argi nežinote, kad aš, Viešpats, jūsų Dievas, sukūriau visus žmones ir kad atsimenu tuos, kurie yra jūros salose; ir kad aš viešpatauju viršuj danguose ir apačioj žemėje; ir atnešu savo žodį žmonių vaikams, taip, net visoms žemės tautoms?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Kodėl murmate, kad gausite daugiau mano žodžio? Argi nežinote, kad dviejų tautų liudijimas yra įrodymas jums, kad aš esu Dievas, kad prisimenu vieną tautą, kaip ir kitą? Todėl kalbu tuos pačius žodžius vienai tautai, kaip ir kitai. Ir kada dvi tautos susijungs, dviejų tautų liudijimas taip pat susijungs.

9 Ir aš darau tai, kad įrodyčiau daugeliui, jog esu tas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir kad ištariu savo žodžius pagal savo paties pageidavimą. Ir dėl to, kad pasakiau vieną žodį, jūs neturite galvoti, jog negaliu pasakyti kito; nes mano darbas dar nebaigtas; nei bus baigtas iki žmonijos pabaigos, nei po to laiko, nei per amžius.

10 Taigi dėl to, kad turite Bibliją, nemanykite, kad joje yra visi mano žodžiai; ir nemanykite, jog aš nenurodžiau parašyti daugiau.

11 Nes aš įsakau visiems žmonėms tiek rytuose, tiek ir vakaruose, tiek šiaurėje, tiek ir pietuose, tiek ir jūros salose, kad jie užrašytų žodžius, kuriuos jiems kalbu; nes iš knygų, kurios bus parašytos, aš teisiu pasaulį – kiekvieną pagal jo darbus, sulig tuo, kas parašyta.

12 Nes štai, aš kalbėsiu žydams, ir jie tai užrašys; ir taip pat kalbėsiu nefitams, ir jie tai užrašys; ir taip pat kalbėsiu kitoms Izraelio namų gentims, kurias išvedžiau kitur, ir jos tai užrašys; ir taip pat kalbėsiu visoms žemės tautoms, ir jos tai užrašys.

13 Ir bus taip, kad žydai turės nefitų žodžius, ir nefitai turės žydų žodžius; o nefitai ir žydai turės prapuolusių Izraelio genčių žodžius; o prapuolusios Izraelio gentys turės nefitų ir žydų žodžius.

14 Ir bus taip, kad mano žmonės, kurie yra iš Izraelio namų, bus surinkti namo į savo valdas; ir mano žodis taip pat bus surinktas į vieną. Ir aš parodysiu tiems, kurie kovoja prieš mano žodį ir prieš mano žmones, kurie yra Izraelio namų, kad aš esu Dievas ir kad sudariau sandorą su Abraomu, jog prisiminsiu jo sėklą per amžius.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Nefio knyga 30

- 1 Ir dabar štai, mano mylimi broliai, norėčiau kalbėti jums; nes aš, Nefis, nenorėčiau leisti, kad manytumėte, jog esate teisesni, negu bus kitataučiai. Nes štai, jei nesilaikysite Dievo įsakymų, jūs visi panašiai pražūsate; ir dėl žodžių, kurie buvo pasakyti, jūs neturite manyti, kad kitataučiai yra visiškai sunaikinti.
- 2 Nes štai, sakau jums, kad visi kitataučiai, kurie atgailaus, yra Viešpaties sandoros žmonės; ir visi žydai, kurie neatgailaus, bus atmesti; nes Viešpats su niekuo kitu nesudaro sandoros, kaip tik su tais, kurie atgailauja ir tiki jo Sūnų, kuris yra Izraelio Šventasis.
- 3 Ir dabar, aš norėčiau šiek tiek daugiau pranašauti apie žydus ir kitataučius. Nes po to, kai knyga, apie kurią kalbėjau, išeis į šviesą ir bus parašyta kitataučiams, ir vėl užantspauduota Viešpačiui, bus daug tokių, kurie tikės parašytais žodžiais; ir jie neš juos mūsų sėklos likučiai.
- 4 Ir tada mūsų sėklos likutis žinos apie mus, kad atėjome iš Jeruzalės, ir kad jie yra žydų palikuonys.
- 5 Ir tarp jų bus skelbiama Jėzaus Kristaus evangelija; todėl jie bus atstatyti į savo tėvų pažinimą ir taip pat į pažinimą Jėzaus Kristaus, kuris buvo tarp jų tėvų.
- 6 Ir tada jie džiūgaus; nes žinos, kad tai palaiminimas jiems iš Dievo rankos; ir tamsos žvynai pradės kristi jiems nuo akių; ir nedaug kartų tepraeis, kai jie taps tyra ir pasigėrėtina liaudimi.
- 7 Ir bus taip, kad žydai, kurie yra išsklaidyti, taip pat pradės tikėti Kristų; ir pradės rinktis ant šalies veido; ir visi tie, kurie įtikės Kristų, taip pat taps pasigėrėtina liaudimi.
- 8 Ir bus taip, kad Viešpats Dievas pradės savo darbą tarp visų tautų, giminių, liežuvių ir žmonių, kad įgyvendintų savo liaudies atstatymą žemėje.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

- 9 Ir teisiai Viešpats Dievas teis vargšus ir teisingai pa-
peiks dėl žemės romiųjų. Ir jis išstiks žemę savo burnos
lazda; ir savo lūpų kvėptelėjimu nužudys nelabuosius.
- 10 Nes greitai ateina laikas, kada Viešpats Dievas pada-
rys didį atskyrimą tarp žmonių ir nelabuosius sunai-
kins; o savo žmonių jis pasigailės, taip, net jei turėtų ne-
labuosius sunaikinti ugnimi.
- 11 Ir teisumas bus jo strėnų diržas, o ištikimybė – jo
inkstų diržas.
- 12 Ir tada vilkas gyvens su avinėliu; ir leopardas atsiguls
su ožiuku, ir veršiukas, ir jaunas liūtas, ir nupenėtas jau-
niklis drauge; ir mažas vaikas vedžios juos.
- 13 Ir karvė ir lokys ganysis, jų jaunikliai atsiguls drauge;
ir liūtasės šiaudus kaip jautis.
- 14 Ir žindomas vaikas žais ties angies urvu, ir nujunkytas
vaikas padės savo ranką ant gyvatės guolio.
- 15 Jie nežeis ir nežudys visame mano šventame kalne;
nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip jūra kupi-
na vandenų.
- 16 Todėl visų tautų reikalai bus atskleisti; taip, viskas
bus atskleista žmonių vaikams.
- 17 Nėra nieko slapta, kas nebus apreikšta; nėra jokio
tamsos darbo, kuris nebus paskelbtas šviesoje; ir nėra
nieko užantspauduoto žemėje, kas nebus atskleista.
- 18 Todėl tą dieną bus apreikšta viskas, kas buvo apreikš-
ta žmonių vaikams; ir Šėtonas ilgam laikui nebeturės ga-
lios žmonių vaikų širdims. Ir dabar, mano mylimi bro-
liai, aš baigiu savo pasisakymą.

And with righteousness shall the Lord God judge the
poor, and reprove with equity for the meek of the earth.
And he shall smite the earth with the rod of his mouth;
and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall
cause a great division among the people, and the wicked
will he destroy; and he will spare his people, yea, even if
it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and
faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the
leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the
young lion, and the fatling, together; and a little child
shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones
shall lie down together; and the lion shall eat straw like
the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the
asp, and the weaned child shall put his hand on the
cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy moun-
tain; for the earth shall be full of the knowledge of the
Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made
known; yea, all things shall be made known unto the
children of men.

There is nothing which is secret save it shall be re-
vealed; there is no work of darkness save it shall be made
manifest in the light; and there is nothing which is
sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto
the children of men shall at that day be revealed; and
Satan shall have power over the hearts of the children of
men no more, for a long time. And now, my beloved
brethren, I make an end of my sayings.

2 Nefio knyga 3 I

- 1 Ir dabar aš, Nefis, baigiu savo pranašavimą jums, mano mylimi broliai. Ir galiu užrašyti tik keletą dalykų, kurie, aš žinau, tikrai turi įvykti; ir galiu užrašyti tik keletą savo brolio Jokūbo žodžių.
- 2 Todėl man pakanka to, ką užrašiau, nebent turiu pasakyti keletą žodžių, kuriuos turiu pasakyti apie Kristaus doktriną; todėl kalbėsiu jums aiškiai, pagal mano pranašavimo aiškumą.
- 3 Nes mano siela gėrasi aiškumu; nes taip Viešpats Dievas dirba tarp žmonių vaikų. Nes Viešpats Dievas duoda šviesą supratimui; nes jis kalba žmonėms pagal jų kalbą, kad jie suprastų.
- 4 Todėl norėčiau, jog prisimintumėte, kad esu jums kalbėjęs apie tą Viešpaties man parodytą pranašą, kuris pakrikštys Dievo Avinėlių, paimsiantį pasaulio nuodėmes.
- 5 Ir dabar, jei Dievo Avinėlis, būdamas šventas, turi pasikrikštyti vandeniui, kad įvykdytų visą teisumą, juo labiau reikia mums, nešventiems, pasikrikštyti, taip, būtent vandeniui!
- 6 Ir dabar, aš norėčiau paklausti jūsų, mano mylimi broliai, kaip Dievo Avinėlis įvykdė visą teisumą, pasikrikštydamas vandeniui?
- 7 Argi nežinote, kad jis buvo šventas? Bet nepaisant to, kad buvo šventas, jis parodo žmonių vaikams, kad pagal kūną jis nusizemina prieš Tėvą ir paliudija Tėvui, kad bus jam paklusnus, vykdydamas jo įsakymus.
- 8 Todėl po to, kai jis buvo pakrikštytas vandeniui, Šventoji Dvasia nusileido ant jo balandžio pavidalu.
- 9 Ir dar, tai rodo žmonių vaikams ankštumą kelio ir siaurumą vartų, per kuriuos jie turėtų įeiti, ir jis davė jiems pavyzdį.

2 Nephi 3 I

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 Ir jis pasakė žmonių vaikams: Sek paskui mane. Todėl, mano mylimi broliai, argi galėsime sekti paskui Jėzų, jei nebūsime pasiryžę vykdyti Tėvo įsakymus?
- 11 O Tėvas pasakė: Atgailaukite, atgailaukite ir priimkite krikštą mano Mylimojo Sūnaus vardu.
- 12 Ir taip pat man atėjo Sūnaus balsas, sakantis: Kuris priims krikštą mano vardu, tam Tėvas duos Šventąją Dvasią kaip man, todėl sekite paskui mane ir darykite, ką matėte mane darant.
- 13 Todėl, mano mylimi broliai, aš žinau, kad jei visa širdimi seksite Sūnumi, nedarydami jokios veidmainystės ir jokios apgaulės priešais Dievą, bet su tikru ketinimu, atgailaudami dėl savo nuodėmių, krikštu paliudydami savo Tėvui, kad esate pasiryžę priimti Kristaus vardą – taip, sekdami paskui savo Viešpatį ir savo Gelbėtoją į vandenį pagal jo žodį, štai, tada jūs gausite Šventąją Dvasią; taip, po to eina ugnies ir Šventosios Dvasios krikštas; ir tada galite kalbėti angelų liežuvio ir šaukti gyrius Izraelio Šventajam.
- 14 Bet štai, mano mylimi broliai, man atėjo Sūnaus balsas, sakantis taip: Jeigu po to, kai atgailavote dėl savo nuodėmių ir vandens krikštu paliudijote Tėvui, kad esate pasiryžę vykdyti mano įsakymus ir gavote ugnies ir Šventosios Dvasios krikštą, ir galite kalbėti nauju liežuvio, taip, būtent angelų liežuvio, išsižadėsite manęs, tai jums būtų geriau, kad nebūtumėte manęs pažinę.
- 15 Ir girdėjau Tėvo balsą, sakantį: Taip, mano Mylimojo žodžiai yra tikri ir patikimi. Tas, kas išveria iki galo, bus išgelbėtas.
- 16 Ir dabar, mano mylimi broliai, dėl to žinau, kad jei žmogus neištvers iki galo, sekdamas gyvojo Dievo Sūnaus pavyzdžiu, jis negali būti išgelbėtas.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

17 Todėl darykite tai, ką mačiau, kaip jums sakiau, kad jūsų Viešpats ir jūsų Išpirkėjas darys; nes tai man parodyta tam, kad galėtumėte žinoti vartus, pro kuriuos turite įeiti. Nes vartai, pro kuriuos turite įeiti, yra atgaila ir krikštas vandeniui; ir tada ateina jūsų nuodėmių atleidimas ugnimi ir Šventąja Dvasia.

18 Ir tada esate šitame ankštame ir siaurame kelyje, kuris veda į amžinąjį gyvenimą; taip, jūs įėjote pro vartus; pasielgėte pagal Tėvo ir Sūnaus įsakymus; ir gavote Šventąją Dvasią, kuri liudija apie Tėvą ir Sūnų, kad išsipildytų jo duotas pažadas, jog gausite ją, jei įeisite būtent taip.

19 Ir dabar, mano mylimi broliai, po to, kai įžengėte į šį ankštą ir siaurą kelią, norėčiau paklausti, ar viskas padaryta? Štai, sakau jums: ne; nes jūs nebūtumėte nuėję taip toli, jei ne pagal Kristaus žodį, nepajudinamai tikėdami jį, visiškai pasikliaudami nuopelnais to, kuris yra galin-gas išgelbėti.

20 Todėl turite veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus, turėdami tobulą vilties skaistumą ir meilę Dievui bei visiems žmonėms. Todėl, jei veršitės pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, ir ištersite iki galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą.

21 Ir dabar štai, mano mylimi broliai, tai yra kelias; ir nėra jokio kito kelio nė vardo, duoto po dangumi, kuriuo žmogus galėtų būti išgelbėtas Dievo karalystėje. Ir dabar štai, tai yra Kristaus doktrina, vienintelė ir tikra doktrina Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, kas yra vienas Dievas, be pabaigos. Amen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Nefio knyga 32

- 1 Ir dabar štai, mano mylimi broliai, aš numanau, kad savo širdyse jūs šiek tiek svarstote, ką turėtumėte daryti po to, kai įėjote į šį kelią. Bet štai, kodėl svarstote tai savo širdyse?
- 2 Argi neprisimenate, kad pasakiau jums, jog po to, kai gavote Šventąją Dvasią, jūs galite kalbėti angelų liežuviu? Ir dabar, kaip galėtumėte kalbėti angelų liežuviu, jei ne Šventąja Dvasia?
- 3 Angelai kalba Šventosios Dvasios galia; todėl jie kalba Kristaus žodžius. Todėl sakiau jums: sotinkitės Kristaus žodžiais; nes štai, Kristaus žodžiai pasakys jums viską, ką turėtumėte daryti.
- 4 Todėl dabar, jei man pasakius šiuos žodžius, jūs negalite jų suprasti, tai todėl, kad neklausiate ir nesibeldžiate; todėl jūs nevedami į šviesą, bet turite pražūti patamsyje.
- 5 Nes štai, vėl sakau jums, kad jei įeisite į šį kelią ir gausite Šventąją Dvasią, ji nurodys jums viską, ką turėtumėte daryti.
- 6 Štai, tai yra Kristaus doktrina, ir nebus duota daugiau doktrinų, kol jis apsieikš jums kūne. Ir kada jis apsieikš jums kūne, žiūrėkite, kad darytumėte tai, ką jis sakys jums.
- 7 Ir dabar, aš, Nefis, negaliu sakyti daugiau; Dvasia stabdo mano kalbą, ir aš esu paliktas sielvartauti dėl žmonių netikėjimo ir nelabumo, ir nemokšiškumo, ir kietasprandiškumo; nes jie nenori ieškoti pažinimo ir nesupranta didžio pažinimo, kada jis duodamas jiems aiškiai, netgi taip aiškiai, kiek tik žodis gali būti aiškus.
- 8 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš suvokiu, kad vis dar svarstote savo širdyse; ir mane liūdina, kad turiu apie tai kalbėti. Nes, jei įsiklausytumėte į Dvasią, kuri moko žmogų melstis, jūs žinotumėte, kad turite melstis; nes piktoji dvasia nemoko žmogaus melstis, bet moko jį, kad jis neturi melstis.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Bet štai, sakau jums, kad turite visada melstis ir neatlyžti; kad nieko neturite daryti Viešpačiui, pirma nepasimeldę Tėvui Kristaus vardu, kad jis pašvęstų tavo poelgį tau, kad tavo poelgis būtų tavo sielos gerovei.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Nefio knyga 33

- 1 Ir dabar, aš, Nefis, negaliu parašyti viso to, ko buvo mokoma tarp mano žmonių; aš nesu toks stiprus rašyti, kaip kalbėti; nes kai žmogus kalba Šventosios Dvasios galia, Šventosios Dvasios galia neša tai į žmonių vaikų širdis.
- 2 Bet štai, yra daug tokių, kurie užkietina savo širdis prieš Šventąją Dvasią, tad jai nebėra vietos juose; todėl jie išmetė daug to, kas parašyta, ir laiko tai nieko vertu.
- 3 Bet aš, Nefis, parašiau tai, ką parašiau, ir laikau tai esant didžiai vertinga, ypač mano žmonėms. Nes aš meldžiuosi už juos dieną, ir dėl jų mano akys vilgo pagalvę naktį; ir aš šaukiuosi savo Dievo tikėdamas ir žinau, kad jis išgirs mano šauksmą.
- 4 Ir žinau, kad Viešpats Dievas pašvęs mano maldas mano žmonių labui. Ir žodžiai, kuriuos parašiau silpnume, jiems bus padaryti stiprūs; nes tai įtikinėja juos daryti gera; tai duoda jiems žinojimą apie jų tėvus; ir tai kalba apie Jėzų ir įtikinėja juos tikėti jį ir išverti iki galo, kas ir yra amžinasis gyvenimas.
- 5 Ir tai griežtai kalba prieš nuodėmę, sulig tiesos tiesumu; todėl joks žmogus nesipiktins tais žodžiais, kuriuos aš parašiau, nebent jis bus velnio dvasios.
- 6 Aš džiūgauju aiškumu; aš džiūgauju tiesa; aš džiūgauju mano Jėzumi, nes jis išpirko mano sielą iš pragaro.
- 7 Aš turiu tikrosios meilės savo žmonėms ir turiu didį tikėjimą Kristumi, kad sutiksiu daug sielų be dėmės prie jo teismo krasės.
- 8 Aš turiu tikrosios meilės žydams – sakau žydams, nes turiu galvoje tuos, iš kur atėjau.
- 9 Taip pat turiu tikrosios meilės kitataučiams. Bet štai, nė dėl vieno iš šių aš negaliu viltis, nebent jie bus sutaisyti su Kristumi ir įeis pro siaurus vartus, ir vaikščios ankštu keliu, kuris veda į gyvenimą, ir išliks kelyje iki išbandymo dienos galo.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

10 Ir dabar, mano mylimi broliai, ir taip pat žydai, ir visi jūs, žemės pakraščiai, įsiklausykite į šituos žodžius ir tikėkite Kristų; ir jei netikite šitais žodžiais, tikėkite Kristų. Ir jei tikėsite Kristų, jūs tikėsite šitais žodžiais, nes tai yra Kristaus žodžiai, ir jis juos man davė; ir jie moko visus žmones daryti gera.

11 Ir ar tai nėra Kristaus žodžiai, spręskite patys – nes paskutinią dieną Kristus parodys jums su galia ir didele šlove, kad tai jo žodžiai; ir jūs ir aš stovėsime veidas į veidą priešais jo teismo pertvarą; ir žinosite, kad jis man įsakė užrašyti šiuos žodžius, nepaisant mano silpnumo.

12 Ir aš meldžiu Tėvą Kristaus vardu, kad daugelis mūsų, jeigu ne visi, būtų išgelbėti jo karalystėje tą didžiąją ir paskutiniąją dieną.

13 Ir dabar, mano mylimi broliai, visi tie, kas yra Izraelio namų, ir visi jūs, žemės pakraščiai, aš kalbu jums kaip balsas šaukiančiojo iš dulkių: sudie, iki ta didi diena ateis.

14 O jums, kurie neragausite Dievo gerumo ir nepaisysite žydų žodžių, ir taip pat mano žodžių, ir žodžių, kurie išeis iš Dievo Avinėlio burnos, štai, aš tariu jums amžinąjį sudie, nes šitie žodžiai pasmerks jus paskutiniąją dieną.

15 Nes ką aš užantspaudoju žemėje, bus atnešta prieš jus prie teismo pertvaros; nes taip Viešpats įsakė man, ir aš turiu paklusti. Amen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Jokūbo knyga

Šis Jokūbas buvo Nefio brolis

Jo pamokslavimo savo broliams žodžiai. Jis žodžiais pergali vyrą, kuris stengiasi sugriauti Kristaus doktriną. Keletas žodžių apie Nefio žmonių istoriją.

Jokūbo knyga 1

- 1 Nes štai buvo taip, kad penkiasdešimt penkeri metai praėjo nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę; todėl Nefis davė man, Jokūbui, įsakymą dėl mažųjų plokštelių, ant kurių visa tai išraižyta.
- 2 Ir jis davė man, Jokūbui, įsakymą užrašyti ant šių plokštelių keletą dalykų, kurie man atrodys patys vertingiausi, ir neliesti – nebent labai trumpai – šių žmonių, kurie vadinami Nefio žmonėmis, istorijos.
- 3 Nes jis sakė, kad jo žmonių istorija bus išraižyta ant kitų jo plokštelių ir kad aš turiu išsaugoti šias plokšteles ir perduoti jas savo sėklai iš kartos į kartą.
- 4 Ir jei būtų pamokslas, kuris būtų šventas, arba apreiškimas, kuris būtų didis, arba pranašavimas – jų santraukas aš turiu išraižyti ant šių plokštelių ir paliesti juos tiek, kiek įmanoma, Kristaus ir mūsų žmonių labui.
- 5 Nes dėl tikėjimo ir didelio susirūpinimo mums tikrai buvo atskleista apie mūsų žmones, kas jiems atsitiks.
- 6 Ir mes taip pat gavome daug apreiškimų ir daugelio pranašysčių dvasią; todėl žinojome apie Kristų ir jo karalystę, kuri ateis.
- 7 Todėl mes stropiai darbamės tarp savo žmonių, kad juos įtikintume ateiti pas Kristų ir ragauti Dievo gerumo, kad jie galėtų įeiti į jo atilsį, kad koku nors būdu jis neprisiektų savo rūstybėje, jog jie neįeis, kaip kad per provokavimą bandymo dienomis, Izraelio vaikams būnant tyruose.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

8 Todėl tepadedą mums Dievas, kad visus žmones galėtume įtikinti nemaištauti prieš Dievą, kad nesukeltų jo pykčio, bet kad visi žmonės tikėtų Kristų ir žiūrėtų į jo mirtį, ir kęstų jo kryžių, ir neštų pasaulio gėdą; todėl aš, Jokūbas, apsiimu vykdyti savo brolio Nefio įsakymą.

9 Dabar, Nefis paseno ir matė, kad netrukus turės mirtį; todėl jis patepė vyrą jo žmonių karaliumi ir valdovu dabar, kaip priimta valdant karaliams.

10 Kadangi žmonės nepaprastai mylėjo Nefį, nes jis buvo didis jų gynėjas, įvaldęs Labano kalaviją jiems ginti, ir visas savo dienas darbavęsis dėl jų gerovės –

11 todėl žmonės norėjo išlaikyti atmintyje jo vardą. Ir kas tik valdė jo vietoje, buvo žmonių vadinami antruoju Nefiu, trečiuoju Nefiu ir taip toliau, kaip priimta valdant karaliams; ir taip jie buvo žmonių vadinami, nepaisant to, koks buvo jų vardas.

12 Ir buvo taip, kad Nefis numirė.

13 Dabar, žmonės, kurie buvo ne lamanitai, buvo nefitai; tačiau jie vadinosi nefitais, jokūbitais, juozapitais, zoramitais, lamanitais, lemuelitais ir izmaelitais.

14 Bet aš, Jokūbas, nuo šiol neišskirsiu jų pagal šiuos vardus, bet tuos, kurie stengiasi sunaikinti Nefio žmones, vadinsiu lamanitais, o tuos, kurie draugiški Nefiui, vadinsiu nefitais, arba Nefio žmonėmis, kaip priimta valdant karaliams.

15 Ir dabar, buvo taip, kad, valdant antrajam karaliui, Nefio žmonės pradėjo darytis kietaširdžiai ir atsidavė nelabiams papročiams, tokiems kaip senovės Dovydo ir taip pat Saliamono, jo sūnaus, norėdami daug žmonių ir sugulovių.

16 Taip, ir jie pradėjo ieškoti daug aukso bei sidabro ir pradėjo šiek tiek aukštintis.

17 Todėl aš, Jokūbas, mokydamas juos šventykloje, pateikiau jiems šiuos žodžius, pirmiau gavęs savo pavedimą iš Viešpaties.

18 Nes aš, Jokūbas, ir mano brolis Juozapas Nefio ranka buvome pašvęsti šių žmonių kunigais ir mokytojais.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

19 Ir mes aukštīnōme savo pareigybē Viešpačiui, prisīmdami atsakomybē, atsakydami ūž šīų žmonių nuodēmes savo galvomis, jei su visu stropumu nemokytume jū Dievo žodžio; dēl to darbavomēs visomis savo išgalēmīs, kad jū kraujas nekristų ant mūsų apdarų; antraip jū kraujas kristų ant mūsų apdarų, ir paskutiniąją dieną mes nebūtume pripažīnti be dēmēs.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jokūbo knyga 2

- 1 Žodžiai, kuriuos Jokūbas, Nefio brolis, kalbėjo Nefio žmonėms po Nefio mirties.
- 2 Dabar, mano mylimi broliai, aš, Jokūbas, sulig savo atsakomybe prieš Dievą rimtai aukštinti savo pareigybę, ir kad galėčiau išvalyti savo apdarus nuo jūsų nuodėmių, atėjau šiandien į šventyklą, kad galėčiau jums paskelbti Dievo žodį.
- 3 Jūs ir patys žinote, kad aš ligi šiol stropiai aukštinau savo pašaukimo pareigybę; bet šią dieną mane slegia daug didesnis negu ligi šiol gerovės jūsų sieloms troškimas ir susirūpinimas ja.
- 4 Nes štai, ligi šiol jūs buvote paklusnūs Viešpaties žodžiui, kurį jums pateikiau.
- 5 Bet štai, paklauskite manęs ir žinokite, kad, visagalio dangaus ir žemės Kūrėjo padedamas, galiu pasakyti jums apie jūsų mintis, jog pradėsite gyventi nuodėmėje, kuri man atrodo labai pasibjaurėtina, taip, ir pasibjaurėtina Dievui.
- 6 Taip, tai liūdina mano sielą ir verčia mane susigėdus trauktis iš mano Sutvėrėjo akivaizdos, kad turiu liudyti jums apie jūsų širdžių nelabumą.
- 7 Ir taip pat mane liūdina tai, kad turiu taip tiesmukai kalbėti apie jus prieš jūsų žmonas ir vaikus, daugelio kurių jausmai Dievo akyse nepaprastai švelnūs ir skaidūs, ir trapūs, kas patinka Dievui;
- 8 ir man regis, kad jie užkopė čia pasiklausyti malonaus Dievo žodžio, taip, žodžio, kuris gydo sužeistą sielą.
- 9 Todėl mano sielą slegia tai, kad, dėl griežto įsakymo, kurį gavau iš Dievo, esu priverstas papeikti jus už jūsų nusikaltimus, didindamas žaizdas tų, kurie jau sužeisti, užuot raminęs ir gydęs jų žaizdas; o tiems, kurie nesužeisti, vietoje to, kad sotintųsi maloniu Dievo žodžiu, paruošti durklai jų sieloms perverti ir jų jautriems protams sužeisti.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 Bet, nepaisydamas užduoties sunkumo, aš privalau elgtis pagal griežtus Dievo įsakymus ir pranešti jums apie jūsų nelabumą bei bjaurumus tyraširdžių ir tų, kurių širdys sudužusios, akivaizdoje, ir Visagalio Dievo veikiančiai akiai matant.
- 11 Todėl privalau pasakyti jums tiesą sulig Dievo žodžio tiesumu. Nes štai, man pasiteiravus Viešpatį, man atėjo toks žodis, sakantis: Jokūbai, pasikelk rytoj į šventyklą ir paskelbk šitiems žmonėms žodį, kurį aš tau duosiu.
- 12 Ir dabar, štai, mano broliai, žodis, kurį skelbiu jums, yra toks: daugelis iš jūsų pradėjote ieškoti aukso ir sidabro, ir visokių vertingų rūdų, kurių apstu šioje žemėje, kuri yra pažado žemė jums ir jūsų sėklai.
- 13 Ir apvaizdos ranka nusišypsojo jums kuo maloniausiai, tad įgijote daug turtų; ir kadangi kai kurie iš jūsų įgijote gausiau už savo brolius, jūs aukštinatės dėl savo širdžių išdidumo ir vilkite kietus sprandus ir pakeltas galvas dėl savo drabužių prabangumo ir persekiojate savo brolius, nes manote esą geresni už juos.
- 14 Ir dabar, mano broliai, neįmanoma manote, kad Dievas jus dėl šito pateisina? Štai, sakau jums: ne. Jis jus smerkia, ir jei toliau tai darysite, jo teismai netruks jus ištikti.
- 15 O kad jis parodytų jums, kad gali jus perverti ir vienu savo akies žvilgtelėjimu sutriuškinti jus į dulkes!
- 16 O kad jis apvalytų jus nuo šitos nedorybės ir bjaurumo! O kad jūs paklausytumėt jo įsakymų žodžio ir neleistumėt šitam savo širdžių išdidumui sunaikinti jūsų sielų!
- 17 Galvokite apie brolius kaip apie save ir būkite draugiški su visais ir dosnūs savo turtais, kad jie būtų turtingi kaip jūs.
- 18 Bet prieš siekdami turtų, ieškokite Dievo karalystės.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 O kai būsite įgiję viltį Kristuje, jūs įgysite turtų, jeigu jų sieksite; ir sieksite jų, norėdami daryti gera: aprenkti nuoga, pamaitinti alkaną, išlaisvinti belaisvį ir suteikti pagalbą ligotam ir prislėgtam.

20 Ir dabar, mano broliai, aš kalbėjau jums apie išdidumą; ir tie iš jūsų, kurie engėte savo artimą ir persekiojote, kadangi savo širdyse didžiavotės dėl to, ką Dievas jums davė, ką apie tai pasakysite?

21 Argi jums neatrodo, kad tai bjauru tam, kuris sukūrė visą kūną? Ir jo akyse viena esybė yra tokia pat vertinga kaip ir kita. Ir visas kūnas yra iš dulkių; vienam ir tam pačiam tikslui jis sukūrė jį – kad vykdytų jo įsakymus ir šlovintų jį per amžius.

22 Ir dabar aš baigiu kalbėti jums apie šį išdidumą. Ir jei man nereikėtų kalbėti jums apie bjauresnį nusikaltimą, mano širdis nepaprastai džiūgautų dėl jūsų.

23 Bet Dievo žodis slegia mane dėl bjauresnių jūsų nusikaltimų. Nes štai, taip sako Viešpats: Šitie žmonės darosi nedori; jie nesupranta Raštų, nes stengiasi pateisinti savo paleistuvystes tuo, kas buvo parašyta apie Dovydą ir jo sūnų Saliamoną.

24 Štai, Dovydas ir Saliamonas tikrai turėjo daug žmonių ir sugulovių, kas buvo pasibjaurėtina mano akyse, – sako Viešpats.

25 Todėl taip sako Viešpats: Aš išvedžiau šituos žmones iš Jeruzalės žemės savo rankos galia, kad galėčiau pakelti sau teisią šaką iš Juozapo strėnų vaisiaus.

26 Todėl aš, Viešpats Dievas, neleisiu, kad šitie žmonės elgtųsi kaip anie iš senovės.

27 Todėl, mano broliai, paklausykite manęs ir įsiklausykite į Viešpaties žodį: Niekas iš jūsų neturės daugiau kaip vieną žmoną; o sugulovės neturės nė vienos;

28 nes aš, Viešpats Dievas, gėriusi moterų skaistybe. Ir paleistuvystės yra bjaurumas mano akyse, – taip sako Pulkų Viešpats.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

29 Todėl šitie žmonės laikysis mano įsakymų, – sako Pulkų Viešpats, – antraip žemė bus jiems prakeikta.

30 Nes jei panorėsiu, – sako Pulkų Viešpats, – išauginti sau sėklą, aš įsakysiu savo žmonėms; kitais atvejais jie vadovausis šituo.

31 Nes štai, aš, Viešpats, pamačiau sielvartą ir išgirdau savo žmonių dukrų raudą Jeruzalės žemėje, taip, ir visose savo žmonių žemėse dėl jų vyrų nelabumo ir bjaurumų.

32 Ir aš neleisiu, – sako Pulkų Viešpats, – kad šitų žmonių, kuriuos aš išvedžiau iš Jeruzalės žemės, gražiųjų dukterų verksmai kiltų pas mane prieš mano liaudies vyrus, – sako Pulkų Viešpats.

33 Nes jie nesives belaisvėmis mano žmonių dukterų dėl jų švelnumo; priešingu atveju aš juos aplankysiu skaudžiu prakeiksmu, netgi iki sunaikinimo; nes jie nepaleistuvaus kaip anie iš senovės, – sako Pulkų Viešpats.

34 Ir dabar štai, mano broliai, jūs žinote, kad šitie įsakymai buvo duoti mūsų tėvui Lehiui; todėl jau žinojote juos; ir buvote didžiai pasmerkti, nes padarėte tai, ko neturėjote daryti.

35 Štai, jūs padarėte didesnių nedorybių negu lamanitai, mūsų broliai. Savo blogais pavyzdžiais jūs sudaužėte savo švelnių žmonių širdis ir praradote savo vaikų pasitikėjimą; ir jų širdžių kūkčiojimai kyla pas Dievą prieš jus. Ir dėl Dievo žodžio, kuris ateina prieš jus, griežtumo daugelis širdžių mirė, pervertos gilių žaizdų.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jokūbo knyga 3

- 1 Bet štai, aš, Jokūbas, norėčiau kalbėti jums, kurie esate tyraširdžiai. Žvelkite į Dievą su proto tvirtumu ir melskitės jam su begaliniu tikėjimu, ir jis nuramins jus jūsų suspaudimuose, ir užtars jūsų bylą, ir atsiųs teisėtą atpildą tiems, kurie siekia jūsų sunaikinimo.
- 2 O, visi jūs, tyraširdžiai, pakelkite galvas ir priimkite maloningąjį Dievo žodį, ir sotinkitės jo meile; nes jūs galite tai daryti per amžius, jei jūsų nusistatymas tvirtas.
- 3 Bet vargas, vargas jums, kurie šią dieną esate netyraširdžiai ir nešvarūs prieš Dievą; nes jei neatgailausite, žemė bus jums prakeikta; ir lamanitai, kurie nėra tokie nešvarūs kaip jūs, – vis dėlto jie prakeikti skaudžiu prakeiksmu – plaks jus netgi iki sunaikinimo.
- 4 Ir greitai ateina laikas, kai, jei neatgailausite, jie užims jūsų paveldo žemę ir Viešpats Dievas išves teisiuosius iš jūsų tarpo.
- 5 Štai, lamanitai, jūsų broliai, kurių jūs nekenčiate dėl jų nešvarumo ir prakeiksmo, ištikusiai jų odą, yra teisesni už jus; nes jie neužmiršo Viešpaties įsakymo, kuris buvo duotas mūsų tėvui – kad jie turėtų tik vieną žmoną ir neturėtų nė vienos sugulovės ir kad tarp jų nebūtų paleistuvysčių.
- 6 Ir dabar, šį įsakymą jie stengiasi vykdyti; todėl dėl šitų pastangų vykdyti šį įsakymą Viešpats Dievas jų nesunaikins, bet bus jiems gailestingas; ir vieną dieną jie taps palaiminta liaudimi.
- 7 Štai, jų vyrai myli savo žmonas, ir jų žmonos myli savo vyrus; ir jų vyrai, ir jų žmonos myli savo vaikus; o jų netikėjimas ir neapykanta jums yra dėl jų tėvų nedorybės; todėl kiek jūs geresni už juos savo didžiojo Kūrėjo akyse?
- 8 O, mano broliai, aš baiminuosi, kad jei neatgailausite dėl savo nuodėmių, jų oda bus baltesnė negu jūsų, kai su jais būsite atvesti priešais Dievo sostą.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Todėl duodu jums įsakymą, kuris yra Dievo žodis, kad daugiau nebeburnotumėte prieš juos dėl jų odos tamsumo; ir neburnokite prieš juos dėl jų nešvarumo; bet atsiminkite savo pačių nešvarumą ir atminti, kad jų nešvarumas atsirado dėl jų tėvų.

10 Todėl atsiminkite savo vaikus, kaip jūs nuliūdinote jų širdis savo pavyzdžiu, kurį davėte jiems; ir taip pat atsiminkite, kad dėl savo nešvarumo galite nuvesti savo vaikus į sunaikinimą; ir paskutiniąją dieną jų nuodėmės bus sukrautos ant jūsų galvų.

11 O, mano broliai, įsiklausykite į mano žodžius; pažadinkite savo sielų sugebėjimus; pasipurtykite, kad pabustumėte iš mirties miego; ir išsivadukite iš pragaro kančių, kad netaptumėte velnio angelais, kad nebūtumėte įmesti į ugnies ir sieros ežerą, kas yra antroji mirtis.

12 Ir dabar, aš, Jokūbas, daug daugiau kalbėjau Nefio žmonėms, įspėdamas juos dėl ištvirkavimo bei gašlavimo ir bet kokios nuodėmės, nurodydamas baisias jų pasekmes.

13 Ant šių plokštelių negali būti užrašyta nė šimtoji šitos liaudies, kuri dabar darosi gausi, darbų dalis; bet daugelis jų darbų aprašyti ant didžiųjų plokštelių – ir jų karai, ir kovos, ir karalių valdymai.

14 Šios plokštelės vadinamos Jokūbo plokštelėmis ir jos buvo pagamintos Nefio ranka. Ir aš baigiu kalbėti šiuos žodžius.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jokūbo knyga 4

- 1 Dabar štai, buvo taip, kad aš, Jokūbas, daug tarnavau savo žmonėms žodžiu (o užrašyti galiu tik nedaugelį savo žodžių, kadangi sunku mūsų žodžius išraižyti ant plokštelių), ir mes žinome, kad tai, ką rašome ant plokštelių, išliks;
- 2 bet visa, ką rašome ne ant plokštelių, pražus ir išnyks; tačiau mes galime parašyti tik keletą žodžių ant plokštelių, kurios duos mūsų vaikams ir taip pat mūsų mylimiems broliams truputį žinių apie mus, arba apie jų tėvus.
- 3 Dabar, tuo mes džiūgaujame; ir stropiai darbuojamės, kad išraižytume šiuos žodžius ant plokštelių, tikėdamiesi, kad mūsų mylimi broliai ir mūsų vaikai priims juos dėkingomis širdimis ir žvelgs į juos, kad galėtų su džiaugsmu, o ne su sielvartu ar panieka sužinoti apie savo pirmuosius gimdytojus.
- 4 Nes mes parašėme tai, kad jie žinotų, jog mes žinojome apie Kristų ir daug šimtų metų prieš jo atėjimą turėjome jo šlovės viltį; ir ne tik mes patys turėjome jo šlovės viltį, bet taip pat visi šventieji pranašai, buvę prieš mus.
- 5 Štai, jie tikėjo Kristų ir garbino Tėvą jo vardu, taip pat ir mes garbiname Tėvą jo vardu. Ir dėl to mes laikomės Mozės įstatymo, nes jis nukreipia mūsų sielas į jį; ir dėl to tai įskaityta mums teisumu, kaip buvo įskaityta Abraomui dykumoje, kad jis buvo paklusnus Dievo įsakymams, aukodamas savo sūnų Izaoką, kas yra Dievo ir jo Viengimio Sūnaus atvaizdas.
- 6 Todėl mes tyrinėjame pranašus ir turime daug apreiškimų bei pranašystės dvasią; ir turėdami visus šiuos liudijimus mes įgyjame viltį ir mūsų tikėjimas tampa toks nepajudinamas, kad mes tikrai galime įsakyti Jėzaus vardu ir net medžiai mums paklūsta arba kalnai, arba jūros bangos.
- 7 Tačiau Viešpatas Dievas parodo mums mūsų silpnumą, kad žinotume, jog būtent jo malonės ir didžiųjų nuolaidumų žmonių vaikams dėka turime galią tai daryti.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

- 8 Štai, didingi ir nuostabūs yra Viešpaties darbai. Kokios neištiriamos yra jo slėpinių gelmės; ir neįmanoma, kad žmogus suvoktų visus jo kelius. Ir nė vienas žmogus nežino jo kelių, jeigu jam tai neapreikšta; todėl, broliai, neniekinkite Dievo apreikimų.
- 9 Nes štai, jo žodžio galia žmogus atsirado ant žemės veido, žemės, kuri buvo sukurta jo žodžio galia. Todėl, jei Dievas galėjo tarti ir pasaulis atsirado, ir tarti ir žmogus buvo sukurtas, o tad kodėl negalėtų įsakyti žemei arba savo rankų dirbiniui ant jos veido pagal savo valią ir pageidavimą?
- 10 Todėl, broliai, stenkitės ne patarinėti Viešpačiui, bet priimti patarimą iš jo rankos. Nes štai, jūs patys žinote, kad jis pataria išmintingai ir teisingai, ir didžiai gailėtingai visiems savo kūriniams.
- 11 Todėl, mylimi broliai, susitarkite su juo per Kristaus, jo Viengimio Sūnaus, apmokėjimą ir galėsite įgyti prisikėlimą sulig prisikėlimo galia, kuri yra Kristuje, ir būti pristatyti kaip Kristaus pirmieji vaisiai Dievui, turėdami tikėjimą ir įgiję gerąją šlovės viltį jame prieš tai, kol jis apreikš save kūne.
- 12 Ir dabar, mylimieji, nesistebėkite, kad tai jums sakau; nes kodėl gi nekalbėti apie Kristaus apmokėjimą ir nesiekti tobulo jo pažinimo, kaip ir pažinimo apie prisikėlimą ir būsimą pasaulį?
- 13 Štai, mano broliai, tas, kuris pranašauja, tegul pranašauja, kad žmonės suprastų; nes Dvasia kalba tiesą ir nemeluoja. Todėl ji kalba apie tai, kaip iš tikrųjų yra, ir apie tai, kaip iš tikrųjų bus; todėl tai mums atskleista aiškiai, mūsų sieloms išgelbėti. Nes štai, mes nesame vieninteliai to liudytojai; nes Dievas tai kalbėjo ir senovės pranašams.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Bet štai, žydai buvo kietasprandžiai žmonės; ir jie paniekino aiškumo žodžius ir nužudė pranašus, ir siekė to, ko jie negali suprasti. Todėl, dėl jų aklumo, atsiradusio dėl to, kad žiūrėjo toliau tikslo, jie būtinai turi pulti; nes Dievas atėmė savo aiškumą iš jų ir davė jiems daug to, ko jie negali suprasti, nes jie to norėjo. Ir kadangi jie to norėjo, Dievas padarė tai, kad jie suklyptų.

15 Ir dabar, mane, Jokūbą, Dvasia veda pranašauti; nes manyje esančios Dvasios veikiamas suvokiu, kad dėl savo suklypimo žydai atmes akmenį, ant kurio jie galėtų statyti ir turėti patikimą pamatą.

16 Bet štai, pagal Raštus šis akmuo taps didžiu ir paskutiniu, ir vieninteliu patikimu pamatu, ant kurio žydai gali statyti.

17 Ir dabar, mano mylimieji, kaip tai įmanoma, kad šie, atmetę patikimą pamatą, galėtų kada nors statyti ant jo, kad jis taptų jų kertiniu akmeniu?

18 Štai, mano mylimi broliai, aš atskleisiu jums šį slėpinį; jei koku nors būdu nenukrypsiu nuo savo tvirtumo Dvasioje ir nesuklypsiu dėl per didelio savo susirūpinimo jumis.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jokūbo knyga 5

- 1 Štai, mano broliai, argi neatsimenate skaitę pranašo Zenoso žodžius, kuriuos jis kalbėjo Izraelio namams, sakdamas:
- 2 Klausykitės, o jūs, Izraelio namai, ir išgirskite mano, Viešpaties pranašo, žodžius.
- 3 Nes štai, taip sako Viešpats: Aš prilyginsiu jus, o Izraelio namai, kultūriniam alyvmedžiui, kurį žmogus paėmė ir puoselėjo savo vynuogyne; ir jis augo, ir paseno, ir pradėjo gesti.
- 4 Ir buvo taip, kad atėjo vynuogyno šeimininkas ir pamatė, kad jo alyvmedis pradėjo gesti; ir jis sakė: Aš apgenėsiu jį ir apkasiu, ir puoselėsiu jį, kad jis galbūt išleistų jaunas ir švelnias šakas ir nepražūtų.
- 5 Ir buvo taip, kad jis apgenėjo jį ir apkasė jį, ir puoselėjo jį pagal savo žodį.
- 6 Ir buvo taip, kad po daugelio dienų šis išleido keletą jaunų ir švelnių šakų; bet štai, jo viršūnė pradėjo žūti.
- 7 Ir buvo taip, kad vynuogyno šeimininkas pamatė tai ir tarė savo tarnui: Mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį; todėl eik ir išlaužk laukinio alyvmedžio šakas, ir atnešk jas čionai pas mane; ir mes išlaušime tas pagrindines šakas, kurios pradeda džiūti, ir įmesime jas į ugnį, kad sudegtų.
- 8 Ir štai, – sako vynuogyno Viešpats, – aš prirenku daug šių jaunų ir švelnių šakų ir įskiepysiu jas ten, kur panorėsiu; ir nesvarbu, jei bus taip, kad šio medžio šaknis pražus – aš galėsiu išsaugoti sau jo vaisių; todėl paimsiu šių jaunų ir švelnių šakų ir įskiepysiu jas ten, kur panorėsiu.
- 9 Paimk laukinio alyvmedžio šakas ir įskiepyk jas į jų vietą; o tas, kurias išlaužiau, aš įmesiu į ugnį ir sudeginysiu, kad jos neužgriozdintų mano vynuogyno žemės.
- 10 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpaties tarnas padarė pagal vynuogyno Viešpaties žodį ir įskiepijo laukinio alyvmedžio šakas.

Jacob 5

- Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:
- Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.
- For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.
- And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.
- And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.
- And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.
- And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.
- And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.
- Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.
- And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

11 Ir vynuogyno Viešpats nurodė jį apkasti ir genėti, ir puoselėti, sakydamas savo tarnui: Mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį; todėl aš padariau tai, kad galbūt galėčiau išsaugoti jo šaknis, kad jos nepražūtų, idant galėčiau išsaugoti jas sau.

12 Todėl eik, prižiūrėk šį medį ir puoselėk jį pagal mano žodžius.

13 O šitas aš patalpinsiu žemiausioje savo vynuogyno dalyje, kur panorėsiu, tau tai tenerūpi; ir aš tai darau, kad galėčiau išsaugoti sau prigimtines medžio šakas; ir taip pat, kad galėčiau susikrauti jų vaisių kitam sezonui; nes mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį ir jo vaisius.

14 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats iškeliaavo ir paslėpė kultūrinio alyvmedžio prigimtines šakas žemiausiose vynuogyno dalyse, vienas vienoje, o kitas kitose, pagal savo valią ir pageidavimą.

15 Ir buvo taip, kad praėjo daug laiko ir vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Eikš, nuženkime į vynuogyną darbuotis.

16 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats ir taip pat tarnas nužengė į vynuogyną dirbti. Ir buvo taip, kad tarnas tarė šeimininkui: Štai, pažvelk čionai; apžiūrėk medį.

17 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats pažvelgė ir apžiūrėjo medį, į kurį buvo įskiepyta laukinių alyvmedžio šakų; ir jos išaugo, ir pradėjo vesti vaisių. Ir jis pamatė, kad jis buvo geras; ir jo vaisius buvo kaip prigimtinis vaisius.

18 Ir jis tarė tarnui: Štai, laukinio medžio šakos nusitvėrė jo šaknų drėgmės, todėl jo šaknys davė daug stiprybės; ir dėl didelės jo šaknų stiprybės laukinės šakos atvedė kultūrinius vaisius. Dabar, jei nebūtume įskiepiję šitų šakų, jų medis būtų žuvęs. O dabar, štai, aš susikrausiu daug vaisių, kuriuos atvedė jų medis; ir jų vaisius aš susikrausiu kitam sezonui sau pačiam.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

- 19 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė tarnui: Eikš, nueikime į žemiausią vynuogyno dalį ir pažiūrėkim, ar prigimtinės medžio šakos taip pat atvedė daug vaisių, kad galėčiau susikrauti jų vaisių kitam sezonui sau pačiam.
- 20 Ir buvo taip, kad jie nuėjo ten, kur šeimininkas buvo paslėpęs prigimtines medžio šakas, ir jis tarė tarnui: Apžiūrėk šitas. Ir jis pamatė pirmąsias, kad jos atvedė daug vaisių; ir jis taip pat pamatė, kad jie buvo geri. Ir jis tarė tarnui: Paimk jo vaisių ir sukrauk juos kitam sezonui, kad galėčiau išsaugoti juos sau pačiam; nes štai, – sakė jis, – šį ilgą laiką aš puoselėjau jį, ir jis atvedė daug vaisių.
- 21 Ir buvo taip, kad tarnas tarė savo šeimininkui: Kodėl tu būtent čia pasodinai šį medį, arba šią medžio šaką? Nes štai, tai buvo skurdžiausia vieta visoje tavo vynuogyno žemėje.
- 22 Ir vynuogyno Viešpats jam tarė: Nepatarinėk man; aš žinojau, kad tai buvo skurdi žemės vieta; todėl pasakiau tau: Aš puoselėjau jį šį ilgą laiką ir tu matai, kad jis atvedė daug vaisių.
- 23 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Pažvelk čionai; štai aš taip pat pasodinai kitą medžio šaką; ir tu žinai, kad ši žemės vieta buvo skurdesnė už pirmąją. Bet apžiūrėk medį. Aš puoselėjau jį šį ilgą laiką, ir jis atvedė daug vaisių; todėl surink juos ir sukrauk kitam sezonui, kad galėčiau išsaugoti juos sau pačiam.
- 24 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats vėl tarė savo tarnui: Pažvelk čionai ir taip pat apžiūrėk kitą šaką, kurią aš pasodinai; atkreipk dėmesį, kad puoselėjau ją taip pat, ir ji atvedė vaisių.
- 25 Ir jis tarė tarnui: Pažvelk čionai ir apžiūrėk paskutinę. Štai, šią pasodinai geroje žemės vietoje; ir puoselėjau ją šį ilgą laiką, ir tik dalis medžio atvedė kultūrinį vaisių, o kita medžio dalis atvedė laukinį vaisių; štai, aš puoselėjau šį medį kaip kitus.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

26 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė tarnui: Išlaužk šakas, kurios neatvedė gerų vaisių, ir įmesk jas į ugnį.

27 Bet štai, tarnas tarė jam: Apgenėkime ir apkaskime jį, ir puoselėkime truputį ilgiau, kad galbūt jis atvestų gerą vaisių tau, kad galėtum susikrauti jį kitam sezonui.

28 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats ir vynuogyno Viešpaties tarnas puoselėjo visą vynuogyno vaisių.

29 Ir buvo taip, kad praėjo ilgas laikotarpis ir vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Eikš, vėl eime į vynuogyną darbuotis jame. Nes štai laikas artėja ir netrukus ateina pabaiga; todėl aš turiu susikrauti vaisių kitam sezonui sau pačiam.

30 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats ir tarnas nužengė į vynuogyną; ir jie atėjo prie medžio, kurio prigimtinės šakos buvo nulaužtos ir įskiepytos laukinės šakos; ir štai, visokie vaisiai apkibę medį.

31 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats paragavo kiekvienos rūšies vaisių pagal jų gausumą. Ir vynuogyno Viešpats tarė: Štai, šį ilgą laiką mes puoselėjome šitą medį, ir aš susikroviau sau daug vaisių kitam sezonui.

32 Bet štai, šį kartą jis atvedė daug vaisių, ir iš jų nėra nė vieno gero. Ir štai, yra visokio blogo vaisiaus; ir iš jo man jokios naudos, nepaisant viso mūsų darbo; ir dabar mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį.

33 Ir vynuogyno Viešpats tarė tarnui: Ką darysime medžiui, kad dar kartą galėčiau išsaugoti gerą jo vaisių sau pačiam?

34 Ir tarnas tarė šeimininkui: Štai, kadangi tu įskiepijai laukinio alyvmedžio šakas, jos maitino šaknis, todėl jos gyvos ir nepražuvo; todėl tu matai, kad jos vis dar tebėra geros.

35 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Iš medžio man nėra jokios naudos ir iš jo šaknų man jokios naudos, kol jis ves blogą vaisių.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

36 Tačiau žinau, kad šaknys geros, ir savo tikslui aš jas išsaugojau; ir dėl didelės jų stiprybės jos iki šiol vedė gerą vaisių iš laukinių šakų.

37 Bet štai, laukinės šakos išaugo ir peraugo jo šaknis; ir kadangi laukinės šakos peraugo jo šaknis, jis atvedė daug blogų vaisių; ir kadangi jis atvedė tiek daug blogų vaisių, tu matai, kad jis pradeda žūti; ir jis netrukus pribręs sunaikinimui, taigi galės būti įmestas į ugnį, jei nepadarysime ko nors, kad jį išsaugotume.

38 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Nusileiskime į žemiausias vynuogyno dalis ir pažiūrėkime, ar prigimtinių šakos taip pat atvedė blogą vaisių.

39 Ir buvo taip, kad jie nužengė į žemiausias vynuogyno dalis. Ir buvo taip, kad jie pamatė, jog prigimtinių šakų vaisius taip pat sugedęs; taip, pirmosios ir antrosios, ir taip pat paskutiniosios šakos vaisius; ir jos visos sugedo.

40 Ir paskutiniosios laukinis vaisius pergalėjo tą medžio dalį, kuri vedė gerą vaisių, tiek, kad ta šaka nudžiūvo ir numirė.

41 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats pravirko ir tarė tarnui: Ką dar galėjau padaryti savo vynuogynui?

42 Štai, aš žinojau, kad visi mano vynuogyno vaisiai, išskyrus šituos, sugedo. Ir dabar šitie, kurie kartą atvedė gerą vaisių, taip pat sugedo; ir dabar visi mano vynuogyno medžiai nieko neverti, nebent nukirsti ir įmesti į ugnį.

43 Ir štai šitą paskutinį, kurio šaka nudžiūvo, aš pasodinau geroje žemės vietoje; taip, būtent toje, kuri buvo man rinktinė tarp visų kitų mano vynuogyno žemės dalių.

44 Ir tu matai, kad aš taip pat nukirtau tą, kuris užgriozdino šią žemės vietą, kad galėčiau pasodinti šį medį jo vietoje.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

45 Ir tu matai, kad dalis jo atvedė gerą vaisių, o dalis atvedė laukinį vaisių; ir kadangi neišlaužiau jo šakų ir neįmečiau jų į ugnį, štai, jos pergalėjo gerąją šaką, todėl ji nudžiūvo.

46 Ir dabar štai, nepaisant viso rūpesčio, kurį skyrėme mano vynuogynui, visi jo medžiai sugedo, todėl neveda jokių gerų vaisių; ir anas aš tikėjau išsaugoti, kad turėčiau susikrovęs jų vaisių sau kitam sezonui. Bet štai, jos tapo kaip laukinis alyvmedis ir netinka niekam kitam, kaip tik nukirsti ir įmesti į ugnį; ir mane liūdina, kad turėčiau jas prarasti.

47 Bet ką dar galėjau padaryti savo vynuogyne? Argi aš atpalaidavau savo ranką, idant nepuoselėčiau jo? Ne, aš puoselėjau jį ir apkasiau jį, ir apgenėjau, ir įmėžiau; ir aš esu ištiesęs savo ranką jau beveik visą dieną, ir pabaiga artėja. Ir mane liūdina tai, kad turėčiau iškirsti visus savo vynuogyno medžius ir įmesti juos į ugnį, kad sudegtų. Kas sugadino mano vynuogyną?

48 Ir buvo taip, kad tarnas tarė savo šeimnininkui: Ar tik ne iškilumas tavo vynuogyno – argi jo šakos nepergalėjo šaknų, kurios yra geros? Ir kadangi šakos pergalėjo jo šaknis, štai jos augo greičiau už šaknų stiprumą, perimdamos stiprumą sau. Štai, aš sakau, argi ne dėl šitos priežasties tavo vynuogyno medžiai sugedo?

49 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė tarnui: Nueikime ir iškirskime vynuogyno medžius, ir įmeskime juos į ugnį, kad jie neužgriozdintų mano vynuogyno žemės, nes aš padariau viską. Ką gi dar galėjau padaryti dėl savo vynuogyno?

50 Bet štai, tarnas tarė vynuogyno Viešpačiui: Pasigailėk jo dar kurį laiką.

51 Ir Viešpats tarė: Taip, aš pasigailėsiu jo dar kurį laiką, nes mane liūdina, kad turėčiau prarasti savo vynuogyno medžius.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

52 Todėl paimkime šakų nuo tų, kurias pasodinau žemiausiose savo vynuogyno dalyse, ir įskiepykime jas į medį, iš kur jos išaugo; ir išlaužkime tas medžio šakas, kurių vaisius pats karčiausias, o jų vietoje įskiepykime prigimtines medžio šakas.

53 Ir aš tai padarysiu, kad medis nežūtų, kad galbūt išsaugočiau sau jo šaknis savo tikslui.

54 Ir štai, šaknys prigimtinių medžio šakų, kurias pasodinau ten, kur norėjau, vis dar gyvos; todėl, kad ir jas išsaugočiau savo tikslui, aš paimsiu šio medžio šakų ir įskiepysiu jas į anas. Taip, aš įskiepysiu į jas jų motininio medžio šakas, kad išsaugočiau sau ir šaknis, kad pakankamai sustiprėjusios galbūt jos vestų man gerą vaisių ir aš vis dar džiaugčiausi savo vynuogyno vaisiumi.

55 Ir buvo taip, kad jie paėmė [šakų] nuo sulaukėjusio prigimtinių medžio ir įskiepijo į prigimtinis medžius, kurie taip pat buvo sulaukėję.

56 Ir jie taip pat paėmė šakų nuo prigimtinių medžių, kurie sulaukėjo, ir įskiepijo į jų motininį medį.

57 Ir vynuogyno Viešpats sakė tarnui: Neišlaužk iš medžių laukinių šakų, išskyrus pačias karčiausias; ir įskiepyk į juos taip, kaip pasakiau.

58 Ir mes vėl puoselėsime vynuogyno medžius ir apgėnėsime jų šakas; ir išlaužysime iš medžių tas šakas, kurios pribrendusios, kurios turi žūti, ir įmesime jas į ugnį.

59 Ir tai aš darau tam, kad galbūt jų šaknys dėl savo gerumo galėtų įgyti stiprybės; ir kad dėl šakų pakeitimo gerosios nugalėtų piktašias.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

60 Ir kadangi aš išsaugojau prigimtines šakas ir jų šaknis, ir prigimtines šakas vėl įskiepijau į jų motininį medį, ir išsaugojau jų motininio medžio šaknis, kad galbūt mano vynuogyno medžiai vėl vestų gerą vaisių ir kad vėl džiaugčiausi savo vynuogyno vaisiumi, ir galbūt galėčiau nepaprastai džiūgauti, jog išsaugojau pirmojo vaisiaus šaknis ir šakas;

61 todėl eik ir pašauk tarnus, idant visomis savo išgalėmis stropiai dirbtume vynuogyne, kad paruoštume kelią, kad vėl atvesčiau prigimtinių vaisių, prigimtinių vaisių, kuris yra geras ir vertingiausias iš visų kitų vaisių.

62 Todėl eikime ir dirbkime visomis savo išgalėmis šį paskutinį kartą, nes štai artėja pabaiga ir aš paskutinį kartą apgenėsiu savo vynuogyną.

63 Įskiepykite šakas; pradėkite nuo paskutiniųjų, kad jos būtų pirmos ir kad pirmosios būtų paskutinės, ir apkaskite medžius, tiek senus, tiek ir jaunus, pirmus ir paskutinius, ir paskutinius ir pirmus, kad visi vėl būtų puoselėjami, paskutinį kartą.

64 Todėl apkaskite ir apgenėkite juos, ir įmėžkite juos dar sykį, paskutinį kartą, nes artėja pabaiga. Ir jei būtų taip, kad šie paskutiniai skiepai augs ir ves prigimtinių vaisių, tada paruošite jiems vietą, kad galėtų augti.

65 O jiems pradėjus augti, pašalinkite šakas, vedančias kartų vaisių, pagal gerųjų stiprumą ir dydį; ir blogųjų nepašalinkite visų iš karto, kad jų šaknys nebūtų per stiprios skiepiui, ir jų skiepas nežūtų, ir aš neprarasčiau savo vynuogyno medžių.

66 Nes mane liūdina, kad turėčiau prarasti savo vynuogyno medžius; todėl šalinkite blogąsias pagal tai, kaip augs gerosios, kad šaknys ir viršūnė būtų vienodai stiprios, kol gerosios pergalės blogąsias, o blogosios bus iškirstos bei įmestos į ugnį, kad neužgriozdintų mano vynuogyno žemės; ir taip aš iššluosiu blogąsias iš savo vynuogyno.

67 Ir šakas iš prigimtinių medžių aš vėl įskiepišiu į prigimtinių medžių;

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

68 ir šakas iš prigimtinio medžio aš įskiepyčiau į medžio prigimtines šakas; ir taip aš vėl surinksiu juos daiktan, todėl jie vėl prisigimtinį vaisių ir bus viena.

69 O blogosios bus išmestos lauk, taip, būtent iš visos mano vynuogyno žemės; nes štai, tik šį vieną kartą aš apgenėsiu savo vynuogyną.

70 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats pasiuntė savo tarną; ir tarnas nuėjo, ir padarė, kaip Viešpats buvo jam įsakęs, ir atsivedė kitus tarnus; ir jų buvo nedaug.

71 Ir vynuogyno Viešpats tarė jiems: Eikite ir dirbkite vynuogyne visomis savo išgalėmis. Nes tai paskutinis kartas, kada aš puoselėju savo vynuogyną; nes pabaiga čia pat, ir sezonas greitai ateina; ir jei dirbsite su manimi visomis savo išgalėmis, jūs džiaugsitės vaisiumi, kurį sukrausiu sau pačiam kitam laikmečiui, kuris netrukus ateis.

72 Ir buvo taip, kad tarnai nuėjo ir dirbo visomis savo išgalėmis; ir vynuogyno Viešpats taip pat dirbo su jais; ir jie visame kame pakluso vynuogyno Viešpaties įsakymams.

73 Ir vynuogyne vėl pradėjo rasti prigimtinis vaisius; ir prigimtinės šakos pradėjo augti ir nepaprastai suvešėjo; laukinės šakos laužė ir metė lauk, o jo šaknį ir viršūnę jie palaikė vienodo stiprumo.

74 Ir taip jie dirbo su visu stropumu, pagal vynuogyno Viešpaties įsakymus tol, kol blogosios šakas išmetė lauk iš vynuogyno ir Viešpats išsaugojo sau prigimtinis medžius, kad jie vėl vedė prigimtinį vaisių; ir jie tapo kaip vienas kūnas; ir vaisiai buvo vienodi; ir vynuogyno Viešpats išsaugojo sau prigimtinį vaisių, kuris nuo pradžios buvo jam pats vertingiausias.

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

75 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats, pamatęs, jog jo vaisius geras ir kad jo vynuogynas jau nebesugedęs, pasišaukė savo tarnus ir tarė jiems: Štai šį paskutinį kartą mes puoselėjome vynuogyną; ir tu matai, kad aš padariau pagal savo valią; ir išsaugojau prigimtinį vaisių, taigi jis geras, lygiai toks, koks buvo pradžioje. Ir palaimintas tu; kadangi stropiai dirbote su manimi mano vynuogyne ir vykdėte mano įsakymus, ir vėl atvedėte man prigimtinį vaisių, taigi mano vynuogynas jau nebesugedęs ir blogosios išmestos lauk, štai jūs džiaugsitės su manimi dėl mano vynuogyno vaisiaus.

76 Nes štai, ilgam laikui aš susikrausiu sau savo vynuogyno vaisiaus kitam sezonui, kuris greitai ateina; ir paskutinį kartą aš puoselėjau savo vynuogyną ir apgenėjau jį, ir apkasiau jį, ir įmėžiau jį; todėl aš susikrausiu sau vaisiaus ilgam laikui, pagal tai, ką esu kalbėjęs.

77 Ir kai ateis laikas, kad piktas vaisius vėl ateis į mano vynuogyną, tada nurodysiu surinkti gerą ir blogą; ir gerą aš pasilaikysiu sau, o blogą išmesiu lauk, kur jam vieta. Ir tada ateina sezonas ir pabaiga; ir savo vynuogyną aš nurodysiu sudeginti ugnimi.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jokūbo knyga 6

- 1 Ir dabar, štai, mano broliai, kadangi sakiau jums, kad pranašausiu, štai mano pranašystė – kad tai, ką šitas pranašas Zenosas kalbėjo apie Izraelio namus, kur jis prilygino juos kultūriniam alyvmedžiui, tikrai įvyks.
- 2 Ir diena, kurią jis vėl pajudins savo ranką antrą kartą susigražinti savo žmones, yra ta diena, taip, būtent pasakutinis kartas, kada Viešpaties tarnai ateis su jo galia puoselėti ir genėti jo vynuogyno; ir po to netruks ateiti pabaiga.
- 3 Ir kaip palaiminti tie, kas stropiai dirbo jo vynuogyne; ir kaip prakeikti tie, kurie bus išmesti lauk, kur jiems ir vieta! Ir pasaulis bus sudegintas ugnimi.
- 4 Ir kaip gailėstingas mūsų Dievas mums, nes jis atsimena Izraelio namus – tiek šaknis, tiek ir šakas; ir jis tiesia savo rankas į juos visą dieną; o jie yra kietasprandžiai ir prieštaraujantys žmonės; bet visi, kurie neužkietins savo širdžių, bus išgelbėti Dievo karalystėje.
- 5 Todėl, mano mylimi broliai, aš prašau jus visu rimtumu, kad atgailautumėt ir ateitumėt visa širdimi, ir glaudtumėtės prie Dievo, kaip jis glaudžiasi prie jūsų. Ir kol jo gailėstingumo ranka ištiesta į jus dienos šviesoje, neužkietinkite savo širdžių.
- 6 Taip, šiandien, jei išgirsite jo balsą, neužkietinkite savo širdžių; nes kam jums mirti?
- 7 Nes štai, po to, kai visą dieną buvote maitinami geruoju Dievo žodžiu, nejaugi atvesite piktą vaisių, kad būtumėte nukirsti ir įmesti į ugnį?
- 8 Štai, argi atmesite šiuos žodžius? Argi atmesite pranašų žodžius; ir argi atmesite visus žodžius, kurie buvo pasakyti apie Kristų po to, kai tiek daug žmonių kalbėjo apie jį; ir paneigsite gerąjį Kristaus žodį ir Dievo galią, ir Šventosios Dvasios dovaną, ir užgniaušite Šventąją Dvasią, ir tyčiositės iš didžiojo išpirkimo plano, kuris buvo paruoštas jums?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

9 Argi nežinote, kad jei tai darysite, išpirkimo ir prisikėlimo jėga, kuri yra Kristuje, atves jus su gėda ir baisia kalte stoti priešais Dievo teismo pertvarą?

10 Ir pagal teisingumo galią, nes teisingumas negali būti atmestas, turėsite eiti šalin į ugnies ir sieros ežerą, kurio liepsnos yra neužgesinamos ir kurio dūmai kyla aukštyn per amžių amžius, ugnies ir sieros ežerą, kuris yra begalinė kankynė.

11 O tad, mano mylimi broliai, atgailaukite ir įeikite pro ankštus vartus ir toliau eikite tuo keliu, kuris yra siauras, kol įgysite amžinąjį gyvenimą.

12 O, būkite išmintingi; ką dar begaliu pasakyti?

13 Galiausiai, aš atsisveikinu su jumis, kol pasitiksiu jus priešais maloningąjį Dievo teismo pertvarą, kuri persmelkia nelabuosisius baisiu siaubu ir baime. Amen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jokūbo knyga 7

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad praėjus keletui metų tarp Nefio žmonių atėjo vyras, vardu Šeremas.
- 2 Ir buvo taip, kad jis pradėjo pamokslauti tarp žmonių ir skelbti jiems, kad nebus jokio Kristaus. Ir jis skelbė daug to, kas pataikavo žmonėms; ir tai jis darė, kad sugriautų Kristaus doktriną.
- 3 Ir jis taip stropiai darbavosi, kad nuklaidintų žmonių širdis, jog nuklaidino daugelį širdžių; ir žinodamas, kad aš, Jokūbas, tikėjau Kristų, kuris turi ateiti, jis ilgai ieškojo progos ateiti pas mane.
- 4 Ir jis buvo išsimokslinęs, taigi tobulai žinojo žmonių kalbą, todėl sugebėjo didžiai pataikauti ir įtaigiai kalbėti, vertinant pagal velnio galią.
- 5 Ir jis vylėsi nukreipti mane nuo mano tikėjimo, nepaisant daugelio apreiškimų ir daugelio dalykų, kuriuos apie tai mačiau; nes aš tikrai mačiau angelus, ir jie tarnavo man. Ir taip pat aš girdėjau Viešpaties balsą, kuris laikas nuo laiko man tiesiogiai kalbėjo; todėl manęs nukreipti buvo neįmanoma.
- 6 Ir buvo taip, kad jis atėjo pas mane ir taip man kalbėjo, sakydamas: Broli Jokūbai, aš ilgai ieškojau progos pasikalbėti su tavimi; nes girdėjau ir žinau, kad tu daug keliauji, pamokslaudamas apie tai, ką jūs vadinate evangelija, arba Kristaus doktrina.
- 7 Ir jūs nuklaidinate daugelį šitų žmonių, todėl jie iškreipia teisingą Dievo kelią ir nesilaiko Mozės įstatymo, kuris ir yra teisingas kelias, ir Mozės įstatymą iškeičia į garbinimą esybės, kuri, pasak tavęs, ateis po daugelio šimtmečių. Ir dabar štai, aš, Šeremas, pareiškiu tau, kad tai piktžodžiavimas; nes joks žmogus nežino tokių dalykų; nes jis negali pasakyti apie tai, kas įvyks. Ir taip Šeremas ginčijosi su manimi.
- 8 Bet štai, Viešpats Dievas įliejo savo Dvasios į mano sielą tiek, kad aš pergalejau jį visuose jo žodžiuose.

Jacob 7

- And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.
- And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.
- And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.
- And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.
- And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.
- And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.
- And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.
- But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

9 Ir aš tariau jam: Ar tu neigi Kristų, kuris ateis? Ir jis tarė: Jei egzistuo­ tų Kristus, aš jo neneigčiau; bet aš žinau, kad Kristaus nėra, nebuvo ir niekada nebus.

10 Ir aš tariau jam: Ar tiki Raštais? Ir jis tarė: Taip.

11 Ir aš tariau jam: Tada tu jų nesupranti; nes jie tikrai liudija apie Kristų. Štai, sakau tau, kad nei vienas iš pranašų nėra rašęs nei pranašavęs nieko, kas nebūtų apie Kristų.

12 Ir tai dar ne viskas – tai buvo man atskleista, nes aš girdėjau ir mačiau; ir tai buvo taip pat atskleista man Šventosios Dvasios galia; todėl žinau, kad jei nebūtų įvykdytas apmokėjimas, visa žmonija prapultų.

13 Ir buvo taip, kad jis tarė man: Parodyk man ženklą ta Šventosios Dvasios galia, kurios dėka tu tiek daug žinai.

14 Ir aš tariau jam: Kas aš toks, kad gundyčiau Dievą rodyti tau ženklą dėl to, ką tu ir taip žinai esant tiesa? Tu vis tiek tai neigsi, kadangi esi velnio. Tačiau tebūna ne mano valia; bet jei Dievas ištiks tave, tegul tai bus tau ženklas, kad jis turi galią tiek danguje, tiek ir žemėje ir taip pat, kad Kristus ateis. Ir tęjvyksta, o Viešpatie, tavo valia, o ne mano.

15 Ir buvo taip, kad kai aš, Jokūbas, pasakiau šituos žodžius, Viešpaties galia taip ištiko jį, kad jis parkrito ant žemės. Ir buvo taip, kad jį slaugė daugelį dienų.

16 Ir buvo taip, kad jis tarė žmonėms: Susirinkite rytoj, nes aš mirsiu; todėl prieš numirdamas noriu kalbėti žmonėms.

17 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną susirinko minia; ir jis kalbėjo jiems atvirai, ir paneigė tai, ko jis mokė juos, ir išpažino Kristų ir Šventosios Dvasios galią bei angelų tarnavimą.

18 Ir jis atvirai jiems kalbėjo, kad buvo apgautas velnio galios. Ir kalbėjo apie pragarą ir amžinybę, ir apie amžiną bausmę.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, in­ somuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multi­ tude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been de­ ceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

19 Ir jis tarė: Bijau, kad padariau neatleistiną nuodėmę, kadangi melavau Dievui; nes neigiau Kristų ir sakiau, kad tikiu Raštais; o jie tikrai liudija apie jį. Ir kadangi taip melavau Dievui, labai bijau, kad mano padėtis bus baisi; bet aš prisipažįstu Dievui.

20 Ir buvo taip, kad pasakęs šituos žodžius jis daugiau nebegalėjo kalbėti ir atidavė dvasią.

21 Ir kai minia matė, kad jis tai kalbėjo prieš atiduodamas dvasią, jie buvo nepaprastai apstulbinti; tiek, kad ant jų nusileido Dievo galia, ir jie buvo taip sukrėsti, kad parpuolė ant žemės.

22 Dabar, tai buvo malonu man, Jokūbui, nes to aš ir prašiau savo Tėvą, kuris yra danguje; nes jis išgirdo mano prašymą ir atsakė į mano maldą.

23 Ir buvo taip, kad tarp žmonių vėl buvo atstatyta taika ir Dievo meilė; ir jie tyrinėjo Raštus ir nebepaisė šio ne-labo vyro žodžių.

24 Ir buvo taip, kad buvo išgalvota daug priemonių, kaip pataisyti ir sugrąžinti lamanitus į tiesos pažinimą; bet tai buvo bergždžia, nes jie mėgavosi karais ir kraujo liejimu ir turėjo amžiną neapykantą mums, savo broliams. Ir jie nuolat kėsinosi sunaikinti mus savo ginklų galia.

25 Todėl Nefio žmonės įsitvirtino prieš juos savo ginklais ir visomis savo išgalėmis, pasitikėdami Dievu ir savo išgelbėjimo uola; todėl kol kas jie tapo savo priešų nugalėtojais.

26 Ir buvo taip, kad aš, Jokūbas, pasenau; ir šitos liaudies metraštis saugomas kitose Nefio plokštelėse, todėl aš baigiu šį metraštį, pareikšdamas, kad parašiau pagal geriausią savo žinojimą, ir sakydamas, kad laikas mums prabėgo, o tuo pačiu ir mūsų gyvenimai prabėgo lyg sapnas; mes buvome vieniša ir santūri liaudis, klajūnai, išmesti iš Jeruzalės, gimę suspaudime tyruose ir nekenčiami savo brolių, kas sukėlė karus ir kovas; todėl mes gedėjome visas savo dienas.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

27 Ir aš, Jokūbas, mačiau, kad netrukus turėsiu nužengti į savo kapą; todėl tariau savo sūnui Enosui: Paimk šitas plokšteles. Ir aš persakiau tai, ką man įsakė mano brolis Nefis, ir jis pažadėjo paklusti įsakymams. Ir aš baigiu savo aprašymą ant šių plokštelių, glaustą aprašymą; ir aš atsisveikinu su skaitytoju, tikėdamasis, kad daugelis mano brolių perskaitys mano žodžius. Sudie, broliai.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Enoso knyga

- 1 Štai, buvo taip, kad aš, Enosas, žinodamas, kad mano tėvas buvo teisus vyras – nes mokė mane savo kalbos ir Viešpaties ugdymo bei pamokymo – ir tebūna palaimintas dėl to mano Dievo vardas...
- 2 Ir aš papasakosiu jums apie kovą, kurią kovojau Dievo akivaizdoje, kol gavau savo nuodėmių atleidimą.
- 3 Štai, išėjau aš į mišką medžioti žvėrių; ir žodžiai, kuriuos dažnai girdėjau savo tėvą kalbant apie amžinąjį gyvenimą ir šventųjų džiaugsmą, giliai įsismelkė į mano širdį.
- 4 Ir mano siela alko; ir aš atsiklaupiau priešais savo Sutvėrėją, ir šaukiausi jo, karštai meldamas ir prašydamas dėl savo sielos; ir ištisą dieną šaukiausi jo; taip, ir kai atėjo naktis, aš vis dar kėliau aukštyn savo balsą, tad jis pasiekė dangus.
- 5 Ir atėjo man balsas, sakantis: Enosai, tavo nuodėmės tau atleistos, ir tu būsi palaimintas.
- 6 Ir aš, Enosas, žinojau, kad Dievas negalėjo pameluoti; tad mano kaltė buvo nušluota.
- 7 Ir aš tariau: Viešpatie, kaip tai padaryta?
- 8 Ir jis man tarė: Dėl tavo tikėjimo Kristumi, kurio tu niekada prieš tai nei matei, nei girdėjai. Ir daug metų praeis, kol jis apreikš save kūne; todėl štai, tavo tikėjimas padarė tave sveiką.
- 9 Dabar, buvo taip, kad išgirdęs šiuos žodžius aš ėmiau trokšti gerovės savo broliams nefitams; todėl išliejau Dievui dėl jų visą savo sielą.
- 10 Ir kol aš taip kovojau dvasioje, štai Viešpaties balsas vėl atėjo į mano protą, sakydamas: Aš aplankysiu tavo brolius sulig jų stropumu vykdant mano įsakymus. Aš atidaviau jiems šią žemę, ir tai yra šventa žemė; ir aš neprakeiksiu jos, nebent dėl nedorybės; todėl aš aplankysiu tavo brolius, kaip esu pasakęs; ir jų prasižengimus nuleisiu sielvartu ant jų pačių galvų.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

11 Ir kai aš, Enosas, išgirdau šiuos žodžius, mano tikėjimas pasidarė nepajudinamas Viešpatyje; ir aš meldžiausi jam su daugeliu ilgų pastangų dėl savo brolių lamanitų.

12 Ir buvo taip, kad po to, kai su visu stropumu meldžiausi ir darbavausi, Viešpats tarė man: Dėl tavo tikėjimo aš duosiu tau pagal tavo norus.

13 Ir dabar štai, ko aš norėjau iš jo: jei būtų taip, kad mano žmonės, nefitai, įpultų į prasižengimą ir kokiu nors būdu būtų sunaikinti, o lamanitai nebūtų sunaikinti, kad Viešpats Dievas išsaugotų mano žmonių, nefitų, metraščių; netgi jei tai būtų jo šventos rankos galia, idant kada nors ateityje jis būtų atneštas lamanitams, kad galbūt jie būtų atvesti į išgelbėjimą;

14 nes dabar, mūsų pastangos sugražinti juos į tikrąjį tikėjimą buvo bergždžios. Ir jie prisiekė savo rūstybėje, kad, jei bus įmanoma, sunaikins mūsų metraščius ir mus, ir taip pat visas mūsų tėvų tradicijas.

15 Todėl aš, žinodamas, kad Viešpats Dievas pajėgus išsaugoti mūsų metraščius, nuolat šaukiausi jo, nes jis pasakė man: Ko tik prašysi tikėjime, tikėdamas, kad gausi, Jėzaus Kristaus vardu, tu tai gausi.

16 Ir aš tikėjau, ir šaukiausi Dievo, kad jis išsaugotų metraščius; ir jis sudarė sandorą su manimi, kad išneš juos lamanitams jam tinkamu metu.

17 Ir aš, Enosas, žinojau, kad tai įvyks pagal sandorą, kurią jis sudarė; todėl mano siela ilsėjosi.

18 Ir Viešpats tarė man: Tavo tėvai taip pat manęs šito prašė; ir tai bus padaryta jiems pagal jų tikėjimą, nes jų tikėjimas buvo kaip tavo.

19 Ir dabar, buvo taip, kad aš, Enosas, vaikščiojau tarp Nefio žmonių, pranašaudamas apie tai, kas bus, ir liudydamas apie tai, ką girdėjau ir mačiau.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Ir aš liudiju, kad Nefio žmonės stropiai stengėsi sugrąžinti lamanitus į tikrąjį tikėjimą Dievu. Bet mūsų pastangos buvo bergždžios; jų neapykanta buvo įsitvirtinusi, ir juos vedė jų blogoji prigimtis, taigi jie tapo laukiniais ir žiauriais, ir kraujo trokštančiais žmonėmis, pilnais stabmeldystės ir nešvaros; mintančiais plėšriais žvėrimis; gyvenančiais palapinėse ir klajojančiais po tyrus su trumpu odiniu strėnų raiščiu ir skustomis galvomis; ir jie puikiai valdė lanką, kardą bei kirvį. Ir daugelis jų nevalgė nieko kito, kaip tik žalią mėsą; ir jie nuolat stengėsi mus sunaikinti.

21 Ir buvo taip, kad Nefio žmonės dirbo žemę ir augino visokius grūdus ir vaisius, ir kaimenes bandų, ir kaimenes visokių įvairių rūšių galvijų, ir ožkas, ir laukinius ožius, ir taip pat daug arklių.

22 Ir tarp mūsų buvo nepaprastai daug pranašų. O žmonės buvo kietasprandžiai, sunkiai suprantantys žmonės.

23 Ir nebuvo nieko kito, kaip tik nepaprastas griežtumas, pamokslavimas bei pranašavimas apie karus ir kovas, ir sunaikinimus bei nuolatinis priminimas jiems apie mirtį ir amžinybės trukmę, ir teismus, ir Dievo galią; ir visa tai – nuolatinis jų raginimas, norint išlaikyti juos Viešpaties baimėje. Aš sakau, kad nebuvo nieko, išskyrus tai ir nepaprastą kalbos teisumą, kas galėtų juos sulaikyti nuo greito smukimo į sunaikinimą. Ir taip aš rašau apie juos.

24 Ir per savo dienas aš mačiau karų tarp nefitų ir lamanitų.

25 Ir buvo taip, kad aš pasenau, ir šimtas septyniasdešimt devyneri metai praėjo nuo to laiko, kada mūsų tėvas Lehis paliko Jeruzalę.

26 Ir aš mačiau, kad netrukus turėsiu nužengti į savo kapą, ir buvau paveiktas Dievo galia, kad turiu pamokslauti ir pranašauti šitiems žmonėms, ir skelbti žodį pagal tiesą, kuri yra Kristuje. Ir tai aš skelbiau per visas savo dienas ir tuo džiūgavau labiau negu pasaulio dalykais.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things — stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 Ir aš netrukus einu į savo poilsio vietą, kuri yra su mano Išpirkėju; nes žinau, kad jo dėka ilsėsiuos. Ir aš džiaugiuosi ta diena, kada mano mirtingasis apsirengs nemirtingumu ir stos priešais jį; tada išvysiu jo veidą su džiaugsmu, ir jis tars man: Ateik pas mane, palaimintasis, štai tau paruošta vieta mano Tėvo buveinėse. Amen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Jaromo knyga

- 1 Dabar štai, aš, Jaromas, rašau keletą žodžių pagal savo tėvo Enoso įsakymą, kad būtų vedama mūsų genealogija.
- 2 O kadangi šitos plokštelės mažos ir kadangi tai užrašyta norint padėti mūsų broliams lamanitams, todėl būtinai turiu nors truputį parašyti; bet aš nerašysiu savo pranašysčių ir savo apreiškimų. Nes ką gi galiu parašyti daugiau negu mano tėvai yra užrašę? Nes argi jie neapreiškė išgelbėjimo plano? Aš sakau jums: taip; ir to man pakanka.
- 3 Štai, reikėtų daug ką padaryti tarp šių žmonių, nes jų širdys kietos ir ausys kurčios, ir protai akli, ir sprandai kieti; nepaisant to, Dievas jiems nepaprastai gailėstingas ir kol kas dar nenušlavė jų nuo šios žemės veido.
- 4 Ir tarp mūsų yra daug tokių, kurie gauna daug apreiškimų, nes ne visi jie kietasprandžiai. Ir visi, kurie nėra kietasprandžiai ir tiki, bendrauja su Šventąja Dvasia, kuri apreiškia žmonių vaikams pagal jų tikėjimą.
- 5 Ir dabar, štai, du šimtai metų praėjo, ir Nefio žmonės sustiprėjo šalyje. Jie stengėsi laikytis Mozės įstatymo ir pašvęsti šabo dieną Viešpačiui. Ir jie nešventvagiavo ir nepiktžodžiavo. Ir šalies įstatymai buvo nepaprastai griežti.
- 6 Ir jie plačiai pasklido ant žemės veido. Taip pat ir lamanitai. O šie buvo daug gausesni už nefitus; ir jiems patiko žudyti, ir jie gerdavo žvėrių kraują.
- 7 Ir buvo taip, kad jie daug kartų ėjo kautis prieš mus, nefitus. Bet mūsų karaliai ir mūsų vadovai tikėjimu į Viešpatį buvo galingi vyrai; ir jie mokė žmones Viešpaties kelių; todėl mes atrėmėme lamanitus ir nušlavėme juos nuo savo žemių, ir pradėjome tvirtinti savo miestus ir visas kitas savo paveldo vietas.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

8 Ir mūsų nepaprastai padaugėjo, ir mes pasklidome ant šios žemės veido, ir tapome nepaprastai turtingi aukso ir sidabro, ir vertingų daiktų, ir puikių medžio dirbinių, ir pastatų, ir įrengimų, ir taip pat geležies ir vario, ir skaitvario, ir plieno, gaminome visokius įvairių rūšių įrankius žemei dirbti bei karo ginklus – taip, nussmailintą strėlę ir strėlinę, ir strėlytę, ir ietį, ir visai paruošėmės karui.

9 Ir taip pasiruošus sutikti lamanitus, jie neįveikė mūsų. Bet buvo patvirtintas Viešpaties žodis, kurį jis kalbėjo mūsų tėvams, sakydamas: Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje.

10 Ir buvo taip, kad Viešpaties pranašai grasino Nefio žmonėms pagal Dievo žodį, kad jeigu jie nesilaikys įsakymų, bet įpuls į prasižengimą, jie bus išnaikinti nuo šios žemės veido.

11 Todėl pranašai ir kunigai, ir mokytojai stropiai darbavosi, su didžiausiu kantrumu ragindami žmones būti stropius; mokydami Mozės įstatymo ir prasmės, dėl kurios jis duotas; įtikindami juos žvelgti ateitin, laukiant Mesijo, ir taip tikėti jį ateisiant, lyg jis jau būtų atėjęs. Ir šitaip jie juos mokė.

12 Ir buvo taip, kad tai darydami jie saugojo juos nuo sunaikinimo ant šios žemės veido, baksnodami jų širdis žodžiu, nuolat ragindami juos atgailauti.

13 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai trisdešimt aštuoneri metai ir didžiąją šio laiko dalį vyko karai, kovos ir nesutarimai.

14 Ir aš, Jaromas, daugiau nerašau, nes plokštelės yra mažos. Bet štai, mano broliai, jūs galite pasižiūrėti kitose Nefio plokštelėse; nes štai, ant jų išraižyti metraščiai apie mūsų karus, pagal karalių raštus, arba tie, kuriuos jie nurodė parašyti.

15 Ir aš perduodu į savo sūnaus Omnio rankas šias plokšteles, kad jos būtų vedamos pagal mano tėvų įsakymus.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Omni knyga

- 1 Štai buvo taip, kad aš, Omnis, gavau įsakymą iš savo tėvo Jaromo, jog turiu šiek tiek parašyti ant šitų plokštelių, idant išsaugočiau mūsų genealogiją –
- 2 todėl noriu, kad žinotumėte, jog savo dienomis aš daug kovojau kalaviju, kad apsaugočiau savo žmones, nefitus, idant nepapultų į savo priešų, lamanitų, rankas. Bet štai, aš pats esu nedoras žmogus, ir nesilaikiau Viešpaties nuostatų ir įsakymų taip, kaip turėjau.
- 3 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai septyniasdešimt šešeri metai, ir mes išgyvenome daug taikos laikotarpių; ir mes išgyvenome daug rimtų karų ir kraujo praliejimo laikotarpių. Taip, ir galiausiai, praėjo du šimtai aštuoniasdešimt dveji metai, ir aš išsaugojau šias plokšteles pagal savo tėvų įsakymus; ir įteikiau jas savo sūnui Amaronui. Ir aš baigiu.
- 4 Ir dabar, aš, Amaronas, šį tą, nedaug, rašau savo tėvo knygoje.
- 5 Štai buvo taip, kad praėjo trys šimtai dvidešimt metų, ir nedoriausia nefitų dalis buvo sunaikinta.
- 6 Nes Viešpats neleis, kad po to, kai jis išvedė juos iš Jeruzalės žemės ir saugojo, ir apsaugojo, kad nepakliūtų į savo priešų rankas, taip, jis neleis, kad nepasitvirtintų jo žodžiai, kuriuos jis kalbėjo mūsų tėvams, sakydamas: Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje.
- 7 Todėl Viešpats aplankė juos didžiu teismu; tačiau jis pasigailėjo teisiųjų, kad jie nepražūtų, ir išvadavo juos iš jų priešų rankų.
- 8 Ir buvo taip, kad aš perdaviau plokšteles savo broliui Kemišui.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Dabar aš, Kemišas, šį tą įrašau toje pačioje knygoje kaip ir mano brolis; nes štai, aš mačiau paskutinį jo įrašą, kad jis įrašė jį savo paties ranka; ir jis tai įrašė tą dieną, kada perdavė jas man. Ir tokia tvarka mes vedame metraščius, nes tai yra pagal mūsų tėvų įsakymus. Ir aš baigiu.

10 Štai, aš, Abinadomas, esu Kemišo sūnus. Štai buvo taip, kad aš mačiau daug karo ir kovos tarp savo liaudies, nefitų, ir lamanitų; ir savo paties kalaviju atėmiau gyvybę daugeliui lamanitų, gindamas savo brolius.

11 Ir štai, šitos liaudies metraštis išraižytas ant plokštelių, kurias turėjo karaliai pagal kartas; ir aš nežinau apie jokių kitą apreiškimą ar pranašystę, išskyrus aprašytuosius; todėl tai, kas reikalinga, yra parašyta. Ir aš baigiu.

12 Štai, aš, Amalekis, Abinadomo sūnus. Štai, aš šį tą papasakosiu jums apie Moziją, kuris buvo padarytas Zarahemlos šalies karaliumi; nes štai, Viešpats jį perspėjo, kad jam reikia bėgti iš Nefio žemės, ir visi, kurie tik paklausys Viešpaties balso, taip pat turi išvykti su juo iš tos žemės į tyrus.

13 Ir buvo taip, kad jis padarė taip, kaip Viešpats jam įsakė. Ir jie išvyko iš tos žemės į tyrus, visi, kas tik paklausė Viešpaties balso; ir jie buvo vedami gausiais pamokslavimais bei pranašavimais. Ir jie nuolat buvo mokomi Dievo žodžiu; ir jie buvo vedami jo rankos galia per tyrus, kol atėjo į žemę, vadinamą Zarahemlos žeme.

14 Ir jie atrado liaudį, kuri vadinosi Zarahemlos žmonėmis. Dabar, Zarahemlos žmonės didžiai džiūgavo; ir taip pat Zarahemla nepaprastai džiaugėsi, kadangi Viešpats atsiuntė Mozijo žmones su skaitstvario plokštelėmis, kuriose buvo žydų metraštis.

15 Štai buvo taip, kad Mozijas išsiaiškino, jog Zarahemlos liaudis atėjo iš Jeruzalės tuo metu, kai Zedekijas, Judo karalius, buvo išvestas nelaisvėn į Babiloną.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

16 Ir jie keliavo tyruose, ir Viešpaties ranka pernešė juos per didžiuosius vandenis į žemę, kur Mozijas juos atrado; ir nuo to laiko jie ten gyveno.

17 Ir tuo metu, kada Mozijas juos atrado, jie buvo tapę nepaprastai gausūs. Tačiau jie buvo išgyvenę daug karų ir rimtų kovų, ir laikas nuo laiko krisdavo nuo kalavijo; ir jų kalba buvo sugadinta; ir jie nebuvo atsinešę su savi mi jokių metraščių; ir neigė savo Kūrėjo egzistavimą; ir nei Mozijas, nei Mozijo žmonės negalėjo jų suprasti.

18 Bet buvo taip, kad Mozijas nurodė, kad juos mokytų jo kalbos. Ir buvo taip, kad po to, kai juos pamokė Mozijo kalbos, Zarahemla iš atminties pateikė savo tėvų genealogiją; ir ji yra užrašyta, bet ne šitose plokštelėse.

19 Ir buvo taip, kad Zarahemlos ir Mozijo žmonės susivienijo; ir Mozijas buvo paskirtas jų karaliumi.

20 Ir buvo taip, kad Mozijo dienomis jam atnešė didelį akmenį su raižiniais ant jo; ir jis išaiškino raižinius Dievo dovanos ir galios dėka.

21 Ir jie pasakojo apie tokį Koriantumrą ir išžudytus jo žmones. O Koriantumrą atrado Zarahemlos žmonės; ir jis gyveno su jais devynių mėnulių laikotarpį.

22 Jie taip pat keliais žodžiais pasakojo apie jo tėvus. Ir jo pirmi tėvai atėjo nuo bokšto tuo metu, kai Viešpats sumaišė žmonių kalbą; ir Viešpaties griežtumas krito ant jų pagal jo teismus, kurie yra teisingi; ir jų kaulai guli išsklaidyti šiaurinėje žemėje.

23 Štai aš, Amalekis, gimiau Mozijo dienomis; ir aš gyvenau, kad pamatyčiau jo mirtį; ir jo vietoje valdė Benjaminas, jo sūnus.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 Ir štai, karaliaus Benjaminio dienomis mačiau rimtą karą ir didelį kraujo praliejimą tarp nefitų ir lamanitų. Bet štai, nefitai įgijo prieš juos didelį pranašumą; taip, tokį, kad karalius Benjaminas išvijo juos iš Zarahemlos žemės.

25 Ir buvo taip, kad aš pasenau; ir, neturėdamas palikuo- nio ir žinodamas karalių Benjaminą esant teisų vyrą Viešpaties akyse, perduosiu šias plokšteles jam, raginda- mas visus žmones ateiti pas Dievą, Izraelio Šventąjį, ir ti- kėti pranašavimu ir apreiškimais, ir angelų tarnavimu, ir kalbėjimo liežuviais dovana, ir kalbų aiškinimo dova- na, ir viskuo, kas yra gera; nes nėra nieko, kas gera, kas ateitų ne iš Viešpaties; o tai, kas pikta, ateina iš velnio.

26 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš norėčiau, kad atei- tumėt pas Kristų, kuris yra Izraelio Šventasis, ir ragau- tumėte jo išgelbėjimo ir jo išpirkimo galios. Taip, ateiki- te pas jį ir atnašaukite visą savo sielą kaip atnašą jam, ir toliau pasninkaukite ir melskitės, ir ištvėrkite iki galo; ir kaip Viešpats gyvas, būsite išgelbėti.

27 Ir dabar norėčiau šį tą pasakyti apie tuos žmones, ku- rie išėjo į tyrus, kad sugrįžtų į Nefio žemę; nes buvo daug tokių, kurie troško užimti savo paveldo žemę.

28 Todėl jie išėjo į tyrus. Ir kadangi jų vadovas buvo stip- rus ir galingas vyras, ir kietasprandis vyras, jis sukėlė tarp jų nesutarimą; ir jie visi vienas kitą išžudė tyruose, išskyrus penkiasdešimt, ir šie vėl sugrįžo į Zarahemlos žemę.

29 Ir buvo taip, kad jie pasiėmė kitus, gana daug žmo- nių, ir vėl leidosi į tyrus.

30 Ir aš, Amalekis, turėjau brolių, kuris taip pat išėjo su jais; ir nuo to laiko nieko nežinau apie juos. Ir aš netru- kus atgulsiu savo kape; ir šios plokštelės pilnos. Ir aš bai- giu savo kalbą.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, in- somuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, hav- ing no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of in- terpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a cer- tain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiff- necked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilder- ness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Mormono žodžiai

- 1 Ir dabar, aš, Mormonas, prieš atiduodamas mano sudarytą metraščių į savo sūnaus Moronio rankas, štai mačiau beveik visų savo žmonių, nefitų, sunaikinimą.
- 2 Ir praėjus daug šimtmečių po Kristaus atėjimo aš perduodu šituos metraščius į savo sūnaus rankas; ir, man regis, kad jis matys visišką mano žmonių sunaikinimą. Bet duok Dieve, kad jis pergyventų juos, idant galėtų šį tą parašyti apie juos ir šį tą apie Kristų, kad galbūt vieną dieną tai būtų jiems naudinga.
- 3 Ir dabar šiek tiek pakalbėsiu apie tai, ką esu parašęs; nes po to, kai sudariau santrauką iš Nefio plokštelių iki karaliaus Benjamino, apie kurį kalbėjo Amalekis, valdymo, aš tyrinėjau man įteiktus metraščius ir radau šias plokšteles, kuriose buvo šis mažas aprašymas apie pranašus nuo Jokūbo iki karaliaus Benjamino valdymo, ir taip pat daug Nefio žodžių.
- 4 Ir tai, kas yra ant šitų plokštelių, man patinka dėl pranašysčių apie Kristaus atėjimą; ir mano tėvai žinojo, kad daugelis jų išsipildė; taip, ir aš taip pat žinau, kad kas tik buvo išpranašauta apie mus iki pat šios dienos, išsipildė, ir kas tik išpranašauta toliau šios dienos, būtinai turi įvykti.
- 5 Todėl aš pasirinkau juos, kad jais užbaigčiau savo metraščių, kurio likusią dalį paimsiu iš Nefio plokštelių; ir aš negaliu užrašyti net šimtosioms dalies visko apie savo žmones.
- 6 Bet štai, aš paimsiu šias plokšteles, kuriose yra šios pranašystės ir apreiškimai, ir padėsiu jas su likusiu savo metraščiu, nes man jos yra vertingos; ir žinau, kad jos bus vertingos mano broliams.
- 7 Ir aš tai darau išmintingam tikslui pagal manyje esančios Viešpaties Dvasios poveikius, nes taip ji man šnibžda. Ir dabar, aš nežinau visko; bet Viešpats žino viską, kas turi įvykti; todėl jis veikia manyje, kad įvykdytų viską pagal savo valią.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 Ir aš meldžiuosi Dievui dėl savo brolių, kad jie vėl at-
eitų į Dievo pažinimą, taip, Kristaus išpirkimo pažini-
mą; kad jie vėl būtų pasigėrėtina liaudis.
- 9 Ir dabar, aš, Mormonas, toliau baigiu rašyti savo met-
raštį, kurį paėmiau iš Nefio plokštelių; ir tai darau pagal
žinojimą ir supratimą, kurį man davė Dievas.
- 10 Taigi buvo taip, kad po to, kai Amalekis atidavė šias
plokšteles į karaliaus Benjamino rankas, šis paėmė jas ir
padėjo su kitomis plokštelėmis, kuriose buvo metraš-
čiai, karalių perduoti iš kartos į kartą iki karaliaus
Benjamino dienų.
- 11 Ir jie buvo perduodami nuo karaliaus Benjamino iš
kartos į kartą, kol pateko į mano rankas. Ir aš,
Mormonas, meldžiu Dievą, kad nuo šiol jie būtų saugo-
mi. Ir aš žinau, kad jie bus išsaugoti; nes ant jų užrašyti
didūs dalykai, pagal kuriuos mano žmonės ir jų broliai
bus teisiami didžią ir paskutiniąją dieną, pagal užrašytą
Dievo žodį.
- 12 Ir dabar, kalbant apie šitą karalių Benjaminą, buvo
šiokių tokių nesutarimų tarp jo žmonių.
- 13 Ir taip pat buvo taip, kad lamanitų armijos atėjo iš
Nefio žemės kautis su jo žmonėmis. Bet štai, karalius
Benjaminas surinko savo armijas ir stojo prieš juos; ir jis
kovojo savo paties rankos stiprybe Labano kalaviju.
- 14 Ir Viešpaties stiprybėje jie kovėsi su savo priešais, kol
nukovė daug tūkstančių lamanitų. Ir buvo taip, kad jie
kovojo prieš lamanitus, kol išvijo juos iš visų savo pavel-
do žemių;
- 15 ir buvo taip, kad po to, kai radosi netikri kristūs, ir
jiems užčiaupė burnas, ir juos nubaudė pagal jų nusikal-
timus;

And my prayer to God is concerning my brethren,
that they may once again come to the knowledge of
God, yea, the redemption of Christ; that they may once
again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my
record, which I take from the plates of Nephi; and I
make it according to the knowledge and the under-
standing which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had de-
livered up these plates into the hands of king Benjamin,
he took them and put them with the other plates, which
contained records which had been handed down by the
kings, from generation to generation until the days of
king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin,
from generation to generation until they have fallen
into my hands. And I, Mormon, pray to God that they
may be preserved from this time henceforth. And I
know that they will be preserved; for there are great
things written upon them, out of which my people and
their brethren shall be judged at the great and last day,
according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had
somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the
Lamanites came down out of the land of Nephi, to bat-
tle against his people. But behold, king Benjamin gath-
ered together his armies, and he did stand against them;
and he did fight with the strength of his own arm, with
the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend
against their enemies, until they had slain many thou-
sands of the Lamanites. And it came to pass that they
did contend against the Lamanites until they had
driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false
Christs, and their mouths had been shut, and they pun-
ished according to their crimes;

16 ir po to, kai tarp žmonių radosi netikrų pranašų ir netikrų pamokslautojų, ir mokytojų, ir visi jie buvo nu-
bausti pagal savo nusikaltimus; ir po to, kai buvo daug
nesutarimo ir daug kas perbėgo pas lamanitus, štai buvo
taip, kad karalius Benjaminas, padedamas šventųjų pra-
našų, kurie buvo tarp jo žmonių –

17 nes štai, karalius Benjaminas buvo šventas žmogus ir
teisiai valdė savo žmones; ir buvo daug šventų žmonių
šalyje, ir jie kalbėjo Dievo žodį su galia ir valdžia; ir jie
buvo labai griežti dėl žmonių kietasprandiškumo –

18 taigi, jų padedamas ir dirbdamas visa savo kūno galia
ir visos sielos sugebėjimu, karalius Benjaminas, ir taip
pat pranašai, vėl įvedė taiką šalyje.

And after there had been false prophets, and false
preachers and teachers among the people, and all these
having been punished according to their crimes; and af-
ter there having been much contention and many dis-
sensions away unto the Lamanites, behold, it came to
pass that king Benjamin, with the assistance of the holy
prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he
did reign over his people in righteousness; and there
were many holy men in the land, and they did speak the
word of God with power and with authority; and they
did use much sharpness because of the stiffneckedness
of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by
laboring with all the might of his body and the faculty
of his whole soul, and also the prophets, did once more
establish peace in the land.

Mozijo knyga

Mozijo knyga 1

- 1 Ir dabar, nebebuvo daugiau nesutarimo visoje Zarahemlos žemėje tarp visų žmonių, kurie priklausė karaliui Benjaminui, todėl karalius Benjaminas visas likusias savo dienas gyveno nuolatinėje taikoje.
- 2 Ir buvo taip, kad jis turėjo tris sūnus; ir pavadino juos vardais: Mozijas, Helorumas ir Helamanas. Ir jis nurodė, kad jie būtų išmokyti visos jo tėvų kalbos, kad šitaip taptų supratingais vyrais; ir kad žinotų apie jų tėvų burnomis ištartas pranašystes, duotas jiems Viešpaties ranka.
- 3 Ir jis taip pat mokė juos apie metraščius, išraižytus ant skaidstvario plokštelių, sakydamas: Mano sūnūs, norėčiau, jog prisimintumėt, kad jei ne šitos plokštelės, kuriose yra šitie metraščiai ir šitie įsakymai, mes būtume pasilikę nežinioje netgi dabar, nežinodami Dievo slėpinių.
- 4 Nes be šių plokštelių buvo neįmanoma, kad mūsų tėvas Lehis galėtų prisiminti visa tai, idant mokytų to savo vaikus; nes jis buvo išmokytas egiptiečių kalbos, todėl galėjo skaityti šiuos ražinius ir mokyti jų savo vaikus, kad jie galėtų mokyti jų savo vaikus ir taip įvykdyti Dievo įsakymus netgi iki pat dabar.
- 5 Sakau jums, mano sūnūs, kad jei ne šitie dalykai, kurie buvo išlaikyti ir išsaugoti Dievo ranka, idant mes galėtume skaityti ir suprasti jo slėpinius ir visada turėti jo įsakymus prieš akis, tai net mūsų tėvai būtų nusiritę į netikėjimą, ir mes būtume kaip mūsų broliai lamanitai, kurie nieko nežino apie šiuos dalykus ir net netiki jais, kai yra jų mokomi, dėl savo tėvų tradicijų, kurios yra neteisingos.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 O mano sūnūs, aš norėčiau, kad atmintumėt, jog šie žodžiai yra tikri, ir taip pat, kad šie metraščiai yra tikri. Ir štai, taip pat Nefio plokštelės, kuriose yra metraščiai ir mūsų tėvų žodžiai nuo to laiko, kada jie paliko Jeruzalę, iki dabar, ir jos yra tikros; ir mes galime žinoti apie jų tikrumą, kadangi jos yra priešais mūsų akis.

7 Ir dabar, mano sūnūs, norėčiau, kad atmintumėte stropiai jas tyrinėti, kad gautumėte naudos iš to; ir norėčiau, kad laikytumėtės Dievo įsakymų, idant klestėtumėte žemėje pagal pažadus, kuriuos Viešpats davė mūsų tėvams.

8 Ir karalius Benjaminas mokė savo sūnus žymiai daugiau dalykų, kurie neužrašyti šitoje knygoje.

9 Ir buvo taip, kad po to, kai karalius Benjaminas baigė mokytį savo sūnus, jis paseno ir matė, kad labai greitai turės eiti visos žemės keliu; todėl manė esant būtina perduoti karalystę vienam iš savo sūnų.

10 Todėl jis liepė atvesti pas jį Moziją; ir štai žodžiai, kuriuos jis kalbėjo jam, sakydamas: Mano sūnau, aš norėčiau, kad visoje šitoje žemėje visai šitai liaudžiai, kitaip sakant, Zarahemlos liaudžiai ir Mozijo žmonėms, gyvenantiems žemėje, paskelbtum, kad jie susirinktų; nes rytoj aš paskelbsiu šitiems savo žmonėms savo paties burna, kad tu esi šios liaudies karalius ir valdovas, kurį Viešpats mūsų Dievas davė mums.

11 Ir be to, aš duosiu šitai liaudžiai vardą, kuriuo jie skirsis iš visų liaudžių, kurias Viešpats Dievas išvedė iš Jeruzalės žemės; ir tai darau, kadangi jie buvo liaudis, stropiai vykdančiai Viešpaties įsakymus.

12 Ir duosiu jiems vardą, kuris niekada nebus ištrintas, nebent tai būtų dėl prasižengimo.

13 Taip, ir be to, sakau tau, kad jei ši didžiai Viešpaties globojama liaudis įpuls į prasižengimą ir taps nelaba ir svetimaujančia liaudimi, tai Viešpats paliks juos, kad per tai jie taptų silpni kaip ir jų broliai; ir jis daugiau nebesaugos jų savo neprilygstama ir nuostabia galia, kaip ligi šiol saugojo mūsų tėvus.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

14 Nes sakau jums, kad jei jis nebūtų ištiesęs savo rankos, kad apsaugotų mūsų tėvus, jie būtų papuolę į lamanitų rankas ir tapę jų neapykantos aukomis.

15 Ir buvo taip, kad baigęs kalbėti savo sūnui, karalius Benjaminas perdavė jam atsakomybę už visus karalystės reikalus.

16 Ir be to, jis perdavė jam atsakomybę už metraščius, kurie buvo išraižyti ant skaistvario plokštelių; taip pat už Nefio plokšteles; ir taip pat Labano kalaviją, rutulį, arba vadovą, vedusį mūsų tėvus per tyrus, kuris buvo paruoštas Viešpaties ranka, kad jie būtų jo vedami, kiekvienas pagal dėmesį ir stropumą, kurį jie skyrė jam.

17 Todėl, kai būdavo neištikimi, jie nei klestėjo, nei pažengdavo savo kelionėje, bet būdavo genami atgal ir užsitraukdavo Dievo nemalonę; ir todėl jie būdavo ištinkami badu ir skaudžiais suspaudimais paraginti juos prisiminti savo pareigą.

18 Ir dabar, buvo taip, kad Mozijas nuėjo ir padarė, kaip jam įsakė jo tėvas, ir paskelbė kreipimąsi visiems žmonėms, buvusiems Zarahemlos žemėje, kad to dėka jie susirinktų ir pasikeltų prie šventyklos išklausti žodžių, kuriuos jo tėvas kalbės jiems.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mozijo knyga 2

- 1 Ir buvo taip, kad Mozijui įvykdžius tai, ką jo tėvas buvo jam įsakęs, ir paskelbus visoje šalyje, iš visos šalies susirinko žmonės, idant pasikeltų prie šventyklos išgirsti žodžių, kuriuos karalius Benjaminas kalbės jiems.
- 2 Ir jų buvo tokia daugybė, kad jie net neskaičiavo jų; nes jų nepaprastai padaugėjo ir jie tapo gausūs žemėje.
- 3 Ir jie taip pat paėmė savo kaimenių pirmagimių, kad atnašautų auką ir deginamąsias atnašas pagal Mozės įstatymą;
- 4 ir taip pat, kad išreikštų padėkas Viešpačiui, savo Dievui, kuris išvedė juos iš Jeruzalės žemės ir išvadavo iš jų priešų rankų, ir paskyrė teisius vyrus jų mokytojais, ir taip pat teisų vyrų jų karaliumi, kuris įtvirtino taiką Zarahemlos žemėje ir kuris mokė juos laikytis Dievo įsakymų, kad jie galėtų džiūgauti ir būti pripildyti meilės Dievui ir visiems žmonėms.
- 5 Ir buvo taip, kad pasikėlę prie šventyklos, jie pasistatė savo palapines aplinkui, kiekvienas su savo šeima, susidedančia iš jo žmonos ir jo sūnų, ir jo dukterų, ir jų sūnų, ir jų dukterų, nuo vyriausio iki jauniausio – kiekviena šeima atskirai viena nuo kitos.
- 6 Ir jie pasistatė savo palapines aplink šventyklą, kiekvienas vyras savo palapinę durimis į šventyklą, kad galėtų pasilikti savo palapinėse ir girdėti žodžius, kuriuos jiems kalbės karalius Benjaminas;
- 7 kadangi minia buvo tokia gausi, kad karalius Benjaminas negalėjo mokyti jų visų tarp šventyklos sienų, jis nurodė pastatyti bokštą, kad jo žmonės galėtų išgirsti žodžius, kuriuos jis kalbės jiems.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Ir buvo taip, kad jis pradėjo kalbėti savo žmonėms nuo bokšto; ir dėl minios gausybės ne visi galėjo girdėti jo žodžius; todėl jis nurodė, kad jo kalbami žodžiai būtų užrašyti ir išsiuntinėti tiems, kurių nesiekė jo balso garsas, kad jie taip pat gautų jo žodžius.

9 Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis kalbėjo ir nurodė užrašyti, sakydamas: Mano broliai, visi jūs, kurie susirinkote, jūs, kurie galite girdėti mano žodžius, kuriuos kalbėsiu jums šiandieną; nes įsakiau jums pasikelti čia ne juokauti su mano žodžiais, bet kad paklausytumėt manęs ir atvertumėt savo ausis, kad išgirstumėt, ir savo širdis, kad suprastumėt, ir savo protus, kad Dievo slėpiniai būtų atskleisti jūsų suvokimui.

10 Įsakiau jums pasikelti čia ne kad bijotumėt manęs, arba galvotumėt, jog aš pats savaime esu daugiau nei mirtingas žmogus.

11 Bet aš, kaip ir jūs patys, esu pajungtas visokioms kūno ir proto silpnybėms; nepaisant to, buvau šių žmonių išrinktas ir savo tėvo pašvęstas, ir Viešpaties rankos man buvo leista būti šių žmonių valdovu ir karaliumi; ir neprilygstama jo jėga buvau išlaikytas ir išsaugotas, kad tarnaučiau jums visa savo galia, protu ir stiprybe, kuriuos man Viešpats suteikė.

12 Sakau jums: kadangi man buvo leista pragyventi savo dienas tarnaujant jums netgi iki šio laiko, ir aš nesiekiu nei aukso, nei sidabro, nei jokių jūsų turtų;

13 ir neleidau nei kad būtumėte uždaryti požemiuose, nei kad pavergtumėte vienas kitą, nei kad žudytumėte ar plėštumėte, ar vogtumėte, ar svetimautumėte; netgi neleidau, kad darytumėte bet kokį nelabumą, ir mokiau jus, kad turite vykdyti Viešpaties įsakymus visame, ką jis įsakė jums.

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 Ir netgi aš pats dirbau savo paties rankomis, kad galėčiau tarnauti jums ir kad jūs nebūtumėte apkrauti mokesčiais, ir kad jūsų neištiktų niekas, ką būtų sunku pakelti – ir šią dieną jūs patys esate liudytojai viso to, apie ką kalbėjau.
- 15 Tačiau, mano broliai, aš padariau tai ne tam, kad pasigirčiau, ir sakau tai ne tam, kad per tai apkaltinčiau jus; bet sakau jums tai, kad žinotumėt, jog su švaria sąžine galiu šią dieną atsakyti priešais Dievą.
- 16 Štai, sakau jums, kad sakydamas, jog praleidau savo dienas tarnaudamas jums, aš nenoriu pasigirti, nes iš tikrųjų tik tarnavau Dievui.
- 17 Ir štai, sakau jums tai, kad pasimokytumėte išminties; kad pasimokytumėte, jog tarnaudami savo artimiesiems, jūs tik tarnaujate savo Dievui.
- 18 Štai, jūs vadinote mane savo karaliumi; ir jei aš, kurį vadinote savo karaliumi, dirbu, kad tarnaučiau jums, tad argi neturėtumėt ir jūs dirbti, kad tarnautumėt vienas kitam?
- 19 Ir štai, taip pat jei aš, kurį laikote savo karaliumi, ir kuris praleido savo dienas tarnaudamas jums, tuo pačiu tarnaudamas Dievui, nusipelnau kokios nors jūsų padėkos, o, kaip tada turėtumėte dėkoti savo dangiškajam Karaliui!
- 20 Sakau jums, mano broliai, kad net jeigu visas savo sielos padėkas ir gyrių atiduotumėte tam Dievui, kuris jus sukūrė ir išlaikė, ir išsaugojo, ir pasirūpino, kad džiūgautumėte, ir leido gyventi taikoje vienas su kitu;
- 21 sakau jums, kad jei tarnautumėte tam, kuris pradžioje jus sukūrė ir diena iš dienos saugo jus, skolindamas jums kvėpavimą, kad galėtumėte gyventi ir judėti, ir veikti pagal savo pačių valią, ir netgi kiekvienu momentu remia jus; sakau, net jei tarnautumėte jam visa savo siela, vis tiek būtumėte nenaudingi tarnai.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

22 Ir štai, viskas, ko jis reikalauja iš jūsų, yra vykdyti jo įsakymus; ir jis pažadėjo jums, kad jei vykdysite jo įsakymus, klestėsite žemėje; ir jis niekada nenukrypsta nuo to, ką pasakė; todėl, jei vykdote jo įsakymus, jis laimina jus ir duoda jums klestėjimą.

23 Ir dabar, pirma, jis sukūrė jus ir suteikė jums gyvybę, už kurią esate jam skolingi.

24 Ir antra, jis reikalauja, kad elgtumėtės taip, kaip jis jums įsakė; už ką, jei tai darote, jis tuoj pat jus palaimina; ir todėl jis jau jums atlygino. O jūs vis dar skolingi jam ir esate, ir būsite per amžių amžius; tad kuo galite girtis?

25 Ir dabar klaisiu: ar galite ką nors dėl savęs pasakyti? Atsakau jums: ne. Jūs negalite pasakyti net kad esate tolygūs žemės dulkėms; tačiau jūs buvote sukurti iš žemės dulkių; bet štai, ir jos priklauso tam, kuris jus sukūrė.

26 Ir aš, netgi aš, kurį laikote savo karaliumi, esu nė kiek už jus ne geresnis; nes aš taip pat esu iš dulkių. Ir jūs matote, kad aš senas ir ruošiuosi atiduoti šį mirtingą kūną jo motinai žemei.

27 Todėl, kaip esu sakęs, kad tarnavau jums, vaikščiodamas su švaria sąžine priešais Dievą, lygiai taip ir šiuo metu aš nurodžiau jums susirinkti, kad būčiau pripažintas nepriekaištingu, ir kad jūsų kraujas nekristų ant manęs, kada stosis būti Dievo teisiamas pagal tai, ką jis man įsakė dėl jūsų.

28 Sakau jums, kad nurodžiau jums susirinkti, kad galėčiau išvalyti savo apdarus nuo jūsų kraujo šiuo metu, kada ruošiuosi nužengti į savo kapą, kad galėčiau nueiti ramybėje, ir mano nemirtinga dvasia prisijungtų prie chorų viršuje, giedoti gyrių teisingajam Dievui.

29 Ir be to, sakau jums, jog nurodžiau jums susirinkti, kad paskelbčiau jums, jog nebegaliu ilgiau būti nei jūsų mokytojas, nei karalius;

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 nes netgi šiuo metu, bandant kalbėti jums, visas mano kūnas nepaprastai dreba; bet Viešpats Dievas palaiko mane ir leido man kalbėti jums, ir įsakė, kad paskelbčiau jums šią dieną, jog mano sūnus Mozijas yra jūsų karalius ir valdovas.

31 Ir dabar, mano broliai, norėčiau, kad elgtumėtės, kaip elgėtės ligi šiol. Kaip laikėtės mano įsakymų, ir taip pat mano tėvo įsakymų, ir klestėjote, ir buvote saugomi, kad nepapultumėt į savo priešų rankas, lygiai taip, jei laikysitės mano sūnaus įsakymų, arba Dievo įsakymų, kurie bus perduodami jums per jį, jūs klestėsite žemėje, ir jūsų priešai neturės jums galios.

32 Bet saugokitės, o mano žmonės, kad nekiltų ginčų tarp jūsų ir nepasirinktumėt paklusti piktajai dvasiai, apie kurią kalbėjo mano tėvas Mozijas.

33 Nes štai, yra paskelbtas vargas tam, kuris pasirenka paklusti tai dvasiai; nes jei jis pasirenka paklusti jai ir taip pasilieka, ir miršta savo nuodėmėse, tas geria pasmerkimą savo paties sielai; nes jis gauna sau kaip užmokėstį nesibaigiančiąją bausmę, kaip peržengęs Dievo įstatymą priešingai savo žinojimui.

34 Sakau jums, kad tarp jūsų nėra nė vieno, išskyrus jūsų mažus vaikus, kuris nebūtų mokytas apie tai, kas nežinotų, jog esate amžinai skolingi savo Dangiškajam Tėvui atiduoti jam viską, ką turite ir kuo esate; ir taip pat nebūtų mokytas apie metraščius, kuriuose yra šventųjų pranašų ištartos pranašystės, netgi iki to meto, kada mūsų tėvas Lehis paliko Jeruzalę;

35 ir taip pat apie visa, ką iki šiol kalbėjo mūsų tėvai. Ir štai, jie taip pat kalbėjo tai, ką jiems įsakė Viešpats; todėl jie yra teisingi ir tikri.

36 Ir dabar, sakau jums, mano broliai, kad jei po to, kai pažinote ir buvote viso to pamokyti, prasižengsite ir eisite prieš tai, kas buvo pasakyta, tai atitolinsite save nuo Viešpaties Dvasios, ir ji nebeturės vietos jumyse, kad vestų jus išminties takais, idant būtumėt palaiminti, klestintys ir apsaugoti.

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

- 37 Sakau jums, kad žmogus, kuris tai daro, atvirai maištauja prieš Dievą; todėl jis pasirenka paklusti piktajai dvasiai ir tampa viso teismo priešu; todėl jame nėra vietos Viešpačiui, nes jis negyvena nešventose šventyklose.
- 38 Todėl, jei tas žmogus neatgailauja, pasilieka ir miršta kaip Dievo priešas, dieviško teisingumo reikalavimai pažadina jo nemirtingą sielą gyvai pajusti savo kaltę, dėl ko jis traukiasi iš Viešpaties akivaizdos, ir pripildo jo krūtinę kaltės ir skausmo, ir širdgėlos, kas yra lyg neužgesinama ugnis, kurios liepsnos kyla aukštyn per amžių amžius.
- 39 Ir dabar sakau jums, kad gailestingumas neturi teisių į šitą žmogų; todėl jo galutinė lemtis yra kęsti nesibaigiančią kankynę.
- 40 O, visi jūs, senieji, ir taip pat jaunuoliai, ir jūs, maži vaikai, kurie suprantate mano žodžius – nes kalbėjau jums aiškiai, kad suprastumėte – meldžiu, kad pažadintumėte prisiminimus apie baisią padėtį tų, kurie įpuolė į prasižengimą.
- 41 Ir be to, norėčiau, kad pagalvotumėt apie palaimingą ir džiaugsmingą būseną tų, kurie vykdo Dievo įsakymus. Nes štai, jie laiminami visais dalykais, tiek laikiniais, tiek ir dvasiniais; ir jei jie išsilaiko ištikimi iki galo, jie priimami į dangų, kad gyventų su Dievu niekada nesibaigiančios laimės būsenoje. O atminkite, atminkite, kad tai tiesa; nes tai pasakė Viešpats Dievas.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mozijo knyga 3

- 1 Ir vėl, mano broliai, norėčiau prašyti jūsų dėmesio, nes turiu jums šį tą daugiau pasakyti; nes štai, turiu jums ką pasakyti apie tai, kas įvyks.
- 2 Ir tai, ką jums pasakysiu, man atskleidė Dievo angelas. Ir jis tarė man: Pabusk; ir aš pabudau, ir štai, jis stovėjo priešais mane.
- 3 Ir jis tarė man: Pabusk ir išgirsk žodžius, kuriuos tau kalbėsiu; nes štai, atėjau paskelbti tau didžiai džiaugsmingą gerąją naujieną.
- 4 Nes Viešpats išgirdo tavo maldas ir pripažino tave teisiu ir pasiuntė mane paskelbti tau, kad tu gali džiaugtis; ir gali paskelbti savo žmonėms, kad jie taip pat prisipildytų džiaugsmo.
- 5 Nes štai, ateina laikas ir jau nebetoli, kada Viešpats Visagalis, kuris viešpatauja, kuris buvo ir yra nuo visos amžinybės iki visos amžinybės, ateis su galia žemyn iš dangaus tarp žmonių vaikų ir gyvens molio palapinėje, ir išeis tarp žmonių, darydamas galingus stebuklus: gydys ligonius, prikels mirusiuosius, padarys, kad luošieji vaikščiotų, kad aklieji atgautų regėjimą ir kurtieji girdėtų, ir gydys visokias negalias.
- 6 Ir jis išvarys velnius, arba piktašias dvasias, gyvenančias žmonių vaikų širdyse.
- 7 Ir štai, jis iškęs gundymus ir kūno skausmą, alkį, troškulį ir nuovargį netgi didesnį, negu žmogus gali iškęsti, nebent miriop; nes štai, kraujas sunksis iš kiekvienos poros – tokia didelė bus jo kančia dėl jo žmonių nelabumo ir bjaurumų.
- 8 Ir jis bus vadinamas Jėzumi Kristumi, Dievo Sūnumi, dangaus ir žemės Tėvu, Kūrėju visų dalykų nuo pradžios; ir jo motina bus vadinama Marija.
- 9 Ir štai, jis ateina pas savuosius, kad išgelbėjimas ateitų žmonių vaikams būtent per tikėjimą jo vardu; ir netgi po viso to jie laikys jį žmogumi ir sakys, kad jis velnio apstėtas, ir nuplaks jį, ir nukryžiuos.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

10 Ir trečią dieną jis prisikels iš mirusiųjų; ir štai, jis stoja teisti pasaulio; ir štai, visa tai padaryta, kad žmonių vaikams susilauktų teisingo teismo.

11 Nes štai, jo kraujas taip pat apmoka nuodėmes tų, kurie yra puolę dėl Adomo prasižengimo, kurie mirė, nežinodami Dievo valios jiems, arba kurie nusidėjo to nežinodami.

12 Bet vargas, vargas tam, kuris žino, kad maištauja prieš Dievą! Nes išgelbėjimas neateina nė vienam tokiam, nebent per atgailą ir tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

13 Ir Viešpats Dievas pasiuntė savo šventuosius pranašus tarp visų žmonių vaikų, kad paskelbtų tai kiekvienai giminei, tautai ir liežuviui, kad to dėka kiekvienas, kuris tikės, kad Kristus ateis, galėtų gauti savo nuodėmių atleidimą ir džiūgautų nepaprastai dideliu džiaugsmu, netgi lyg jis jau būtų atėjęs tarp jų.

14 Tačiau Viešpats Dievas matė, kad jo žmonės buvo kietasprandžiai žmonės, ir jis paskyrė jiems įstatymą, būtent Mozės įstatymą.

15 Ir daug ženklų, ir stebuklų, ir pavaizdų, ir šešėlių jis parodė jiems apie savo atėjimą; ir taip pat šventieji pranašai kalbėjo jiems apie jo atėjimą; ir vis dėlto jie užkietino savo širdis, ir nesuprato, kad jeigu nebūtų apmokėjimo jo krauju, tai iš Mozės įstatymo nebūtų jokios naudos.

16 Ir net jei būtų įmanoma, kad maži vaikai galėtų nusidėti, jie negalėtų būti išgelbėti; bet sakau jums, kad jie yra palaiminti; nes štai, kaip Adome, arba pagal prigimtį, jie nupuola, lygiai taip Kristaus kraujas apmoka jų nuodėmes.

17 Ir dar daugiau, sakau jums, kad nebus duota jokio kito vardo nei jokio kito būdo, nei priemonių, kuriomis žmonių vaikai gali būti išgelbėti – tik Kristaus, Viešpaties Visagalio, vardu ir tik per jį.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

18 Nes štai jis teisia, ir jo teismas yra teisingas; ir kūdikis, kuris miršta kūdikystėje, nepražūva; bet žmonės geria pasmerkimą savo sieloms, jei nenusižemina ir netampa kaip maži vaikai, ir netiki, kad išgelbėjimas buvo ir yra, ir ateis Kristus, Viešpaties Visagalio, apmokančiame kraujyje ir per jį.

19 Nes prigimtinis žmogus yra Dievo priešas ir toks buvo nuo Adomo nuopuolio, ir bus per amžių amžius, nebent jis pasiduos Šventosios Dvasios vilionėms ir nusivilks prigimtinių žmogų, ir taps šventuoju per Viešpaties Kristaus apmokėjimą, ir taps kaip vaikas – klusnus, romus, nuolankus, kantrus, pilnas meilės, norintis paklusti viskam, ką Viešpats mato reikalinga jam uždėti, lygiai kaip vaikas paklūsta savo tėvui.

20 Ir be to, sakau jums, kad ateis laikas, kada pažinimas apie Gelbėtoją pasklis kiekvienoje tautoje, giminėje, liežuvyje ir liaudyje.

21 Ir štai, kada tas laikas ateis, nė vienas, išskyrus mažus vaikus, nebus pripažįstamas nepriekaištingu prieš Dievą kitaip, kaip tik per atgailą ir tikėjimą Viešpaties Dievo visagalio vardu.

22 Ir netgi tuomet, kai pamokysi savo žmones to, ką tau įsakė Viešpats, tavo Dievas, netgi tada jie jau nebebus pripažįstami nepriekaištingais Dievo akyse kitaip, kaip tik pagal žodžius, kuriuos tau kalbėjau.

23 Ir dabar aš kalbėjau žodžius, kuriuos man įsakė Viešpats Dievas.

24 Ir taip sako Viešpats: Jie stovės kaip ryškus liudijimas prieš šituos žmones teismo dieną; tad jie bus teisiami, kiekvienas pagal savo darbus, ar jie geri, ar pikti.

25 Ir jei šie pikti, jie bus paskirti baisiam savo kaltės ir bjaurumų suvokimui, dėl ko jie trauksis iš Viešpaties akivaizdos į nelaimingumo ir begalinės kankynės būseną, iš kur jie jau nebegali grįžti; todėl jie išgėrė pasmerkimą savo sieloms.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Taigi jie išgėrė iš Dievo rūstybės taurės, ko teisingumas jiems jau nebegalėjo atšaukti, kaip kad jis negalėjo atšaukti, kad Adomas turėjo pulti dėl to, kad valgė uždrausto vaisiaus; todėl gailestingumas jau nebegalėjo turėti teisių į juos per amžius.

27 Ir jų kankynė yra kaip ugnies ir sieros ežeras, kurio liepsnos yra neužgesinamos ir kurio dūmai kyla aukštin per amžių amžius. Taip Viešpats įsakė man. Amen.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Mozijo knyga 4

- 1 Ir dabar, kada karalius Benjaminas baigė kalbėti žodžius, kurie buvo perduoti jam Viešpaties angelo, jis apžvelgė minią ir štai, jie parpuolę ant žemės, nes juos apėmė Viešpaties baimė.
- 2 Ir jie pamatė save savo kūniškoje būsenoje, žemesnius netgi už žemės dulkes. Ir jie visi vienu balsu garsiai sušuko, sakydami: O pasigailėk ir panaudok Kristaus apmokantįjį kraują, kad gautume savo nuodėmių atleidimą ir mūsų širdys būtų išvalytos; nes mes tikime Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, kuris sukūrė dangų ir žemę, ir visa; kuris ateis žemyn tarp žmonių vaikų.
- 3 Ir buvo taip, kad jiems ištarus šiuos žodžius, Viešpaties Dvasia atėjo ant jų, ir jie buvo pripildyti džiaugsmo, gavę savo nuodėmių atleidimą ir turėdami sąžinės ramybę, dėl savo nepaprasto tikėjimo Jėzumi Kristumi, kuris ateis sulig žodžiais, kuriuos karalius Benjaminas jiems pasakė.
- 4 Ir karalius Benjaminas vėl atvėrė savo burną, ir pradėjo jiems kalbėti, sakydamas: Mano draugai ir mano broliai, mano gentainiai ir mano žmonės, norėčiau vėl prašyti jūsų dėmesio, kad išgirstumėt ir suprastumėt likusius mano žodžius, kuriuos jums kalbėsiu.
- 5 Nes štai, jei pažinimas apie Dievo gerumą šiuo metu pažadino jus suvokti savo niekumą ir savo niekam tikusią ir puolusią būseną,
- 6 sakau jums, jei pažinote Dievo gerumą ir jo neprilygtamą galią, ir išmintį, ir kantrybę, ir didį kantrumą žmonių vaikams; ir taip pat apmokėjimą, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo, kad per tai išgelbėjimas ateitų tam, kuris sudės savo viltis į Viešpatį ir stropiai laikysis jo įsakymų, ir pasiliks tikėjime netgi iki savo gyvenimo pabaigos – turiu galvoje mirtingo kūno gyvenimą –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 sakau, kad tai yra žmogus, kuris gauna išgelbėjimą per apmokėjimą, paruoštą nuo pasaulio įkūrimo visiems žmonėms, bet kada buvusiems nuo Adomo nuo puolio arba esantiems, arba būsiantiems kada nors, netgi iki pasaulio pabaigos.
- 8 Ir tai yra priemonės, per kurias ateina išgelbėjimas. Ir nėra jokio kito išgelbėjimo, išskyrus šitą, apie kurį kalbėta; ir nėra jokių kitų sąlygų, kuriomis žmogus galėtų būti išgelbėtas, išskyrus sąlygas, apie kurias jums kalbėjau.
- 9 Tikėkite Dievą; tikėkite, kad jis yra ir kad jis sukūrė visa tiek danguje, tiek ir žemėje; tikėkite, kad jis turi visą išmintį ir visą galią tiek danguje, tiek ir žemėje; tikėkite, kad žmogus nesuvokia visko, ką gali suvokti Viešpats.
- 10 Ir dar, tikėkite, kad jums reikia atgailauti dėl savo nuodėmių ir jas palikti, ir nusižeminti priešais Dievą; ir nuoširdžiai prašyti, kad jis jums atleistų; ir dabar, jei tikite visu tuo, žiūrėkite, kad tai vykdytumėte.
- 11 Ir vėl sakau jums, kaip sakiau anksčiau, kad jei pažinote Dievo šlovę, arba jei pažinote jo gerumą ir paragavote jo meilės, ir gavote savo nuodėmių atleidimą, kas sukelia tokį nepaprastai didelį džiaugsmą jūsų sielose, lygiai taip norėčiau, kad prisimintumėt ir visuomet išlaikytumėt atmintyje Dievo didybę ir savo niekumą, ir jo gerumą, ir didį kantrumą jums, nevertiems kūriniams, ir nusižemintumėt netgi iki nuolankumo gelmių, kasdien šaukdamiesi Viešpaties vardo ir tvirtai tikėdami tuo, kas įvyks, kas buvo išarta angelo burna.
- 12 Ir štai, sakau jums, kad jei tai darysite, visuomet džiūgausite ir būsite pripildyti Dievo meilės, ir visuomet išlaikysite savo nuodėmių atleidimą; ir augsite pažinime šlovės to, kuris jus sukūrė, arba pažinime to, kas teisinga ir tikra.
- 13 Ir galvosite ne kaip užgauti vienas kitą, bet kaip gyventi taikiai ir atiduoti kiekvienam pagal tai, kas jam priklauso.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

14 Ir neleisite, kad jūsų vaikai vaikščiotų alkani ar nuogi; ir neleisite, kad jie peržengtų Dievo įstatymus ir peštųsi, ir kivirčytųsi vienas su kitu, ir tarnautų velniui, kuris yra nuodėmės valdovas, arba kuris yra piktoji dvasia, apie kurią kalbėjo mūsų tėvai, kadangi jis yra viso teismo priešas,

15 bet mokysite juos vaikščioti tiesos ir rimtumo keliais; mokysite juos mylėti vienas kitą ir tarnauti vienas kitam.

16 Ir taip pat jūs patys pagelbėsite tiems, kuriems reikia jūsų pagalbos; jūs suteiksite savo turto stokojančiam; ir neleisite, kad elgeta bergždžiai jus prašytų, ir nepavarysite jo pražūčiai.

17 Tu galbūt sakysi: Žmogus pats užsitraukė nelaimę; todėl sulaikysiu savo ranką ir neduosiu jam savo maisto, ir nesuteiksiu jam savo turto, kad jis nekentėtų, nes jo bausmės yra teisingos.

18 Bet sakau tau, o žmogau, kas tik tai daro, turi labai rimtą prieząstį atgailauti; ir jei jis neatgailauja dėl to, ką padaręs, jis žūsta amžiams ir neturi dalies Dievo karalystėje.

19 Nes štai, argi visi mes nesame elgetos? Argi visi mes nesame priklausomi nuo tos pačios Esybės, būtent Dievo, įsigydami visą savo turimą turtą, tiek maistą ir drabužį, tiek ir auksą, ir sidabrą, tiek ir visus mūsų turimus įvairių rūšių turtus?

20 Ir štai, netgi šiuo metu jūs šaukėtės jo vardo ir maldavote savo nuodėmių atleidimo. Ir argi jis leido, kad prašytumėte bergždžiai? Ne, jis išliejo savo Dvasią ant jūsų ir padarė, kad jūsų širdys būtų pripildytos džiaugsmo, ir padarė, kad jūsų burnos būtų nutildytos ir jūs negalėjote rasti žodžių – toks nepaprastai didelis buvo jūsų džiaugsmas.

21 Ir dabar, jei Dievas, kuris jus sukūrė, nuo kurio priklauso jūsų gyvybė ir viskas, ką turite ir kuo esate, duoda jums ko bepaprastumėte su tikėjimu, kas teisinga, tikėdami, kad gausite, o kaip tada jūs turėtumėte suteikti vienas kitam savo turimo turto.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Ir jei teisiatė žmogų, kuris prašo jūsų turto, kad neprazūtų, ir smerkiate jį, tai kiek teisingesnis bus jūsų pasmerkimas už sulaikymą savo turto, kuris priklauso ne jums, bet Dievui, kuriam taip pat priklauso jūsų gyvybė; ir nepaisant to, jūs neprašote ir neatgailaujate dėl to, ką padarėte.
- 23 Sakau jums: vargas tokiam žmogui, nes jo turtas prazus kartu su juo; ir dabar, sakau tai tiems, kurie turtingi šito pasaulio gėrybių.
- 24 Ir vėlgi sakau vargšams, tai yra jums, kurie neturite ir vis dėlto turite pakankamai, kad išgyventumėte diena iš dienos; turiu galvoje jus visus, kurie atsakote elgetai, kadangi neturite; norėčiau, kad sakytumėte savo širdyse: Neduodu, kadangi neturiu, bet jei turėčiau – duočiau.
- 25 Ir dabar, jei tai sakote savo širdyse, liekate be kaltės, priešingu atveju jūs pasmerkti; ir jūsų pasmerkimas teisingas, nes jūs geidžiate to, ko nesate gavę.
- 26 Ir dabar, vardan viso to, ką jums kalbėjau – tai yra kad diena iš dienos išlaikytumėte savo nuodėmių atleidimą, kad vaikšiotumėte be kaltės priešais Dievą – norėčiau, kad suteiktumėte savo turto vargšui, kiekvienas pagal tai, ką jis turi, kaip antai: pamaitintumėt alkaną, aprengtumėt nuogą, aplankytumėt ligonį ir suteiktumėte jiems deramą pagalbą, tiek dvasišką, tiek ir laikinąją, pagal jų norus.
- 27 Ir žiūrėkite, kad visa tai būtų daroma išmintingai ir tvarkingai; nes nereikia, kad žmogus bėgtų greičiau, nei leidžia jo jėgos. Ir vėlgi, būtina, kad jis būtų stropus, kad per tai jis galėtų laimėti apdovanojimą; todėl viskas turi būti daroma tvarkingai.
- 28 Ir norėčiau, kad prisimintumėte, kad jei kas iš jūsų pasiskolina iš savo artimo, turi gražinti tai, ką pasiskolino, pagal tai, ką pažadėjo, kitaip tu nusidėsi; ir galbūt pastūmėsi savo artimą taip pat nusidėti.
- 29 Galiausiai, aš negaliu susakyti jums visko, kuo jūs galite nusidėti; nes yra įvairių būdų ir priemonių, netgi tiek daug, kad negaliu jų suskaičiuoti.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30 Tik tiek galiu pasakyti jums, kad jei nestebėsite savęs ir savo minčių, ir savo žodžių, ir savo poelgių ir nesilaikysite Dievo įsakymų, ir nepasiliksite tikėjime tuo, ką girdėjote apie mūsų Viešpaties atėjimą, netgi iki savo gyvenimo pabaigos, jūs tikrai pražūsite. Ir dabar, o žmogau, atmink ir nepražūk.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mozijo knyga 5

- 1 Ir dabar, taip pakalbėjęs savo žmonėms, karalius Benjaminas pasiuntė tarp jų, norėdamas iš savo žmonių sužinoti, ar jie patikėjo žodžiais, kuriuos jis kalbėjo jiems.
- 2 Ir jie visi sušuko vienu balsu, sakydami: Taip, mes tikime visais žodžiais, kuriuos pasakei mums; ir taip pat žinome apie jų patikimumą ir tiesą dėka Viešpaties visagaliao Dvasios, kuri taip galingai pakeitė mus, arba mūsų širdis, kad mes jau nebelinkę daryti pikta, bet linkę nuolat daryti gera.
- 3 Ir mes patys taip pat, per beribį Dievo gerumą ir jo Dvasios pasireiškimus turime aiškų supratimą apie tai, kas įvyks; ir jei reikėtų, galėtume pranašauti apie visa.
- 4 Ir tai tikėjimas tuo, ką mūsų karalius mums pasakė, atvedė mus prie šito didžio pažinimo, dėl kurio mes džiūgaujame tokiu nepaprastai dideliu džiaugsmu.
- 5 Ir mes norime sudaryti sandorą su savo Dievu, kad vykdysime jo valią ir būsime paklusnūs jo įsakymams visame kame, ką tik jis mums įsakys, per visas likusias mūsų dienas, kad neužsitrauktume sau niekad nesibaigiančios kankynės, kaip kad buvo pasakyta angelo, kad negertume iš Dievo rūstybės taurės.
- 6 Ir dabar, tai buvo žodžiai, kurių karalius Benjaminas troško iš jų; ir todėl jis tarė jiems: Jūs pasakėte žodžius, kurių aš troškau; ir sandora, kurią sudarėte, yra teisi sandora.
- 7 Ir dabar, dėl sandoros, kurią sudarėte, jūs būsite vadinami Kristaus vaikais, jo sūnumis ir dukromis; nes štai, šiandien jūs dvasiškai užgimėte jam; nes sakote, kad jūsų širdys pakeistos per tikėjimą jo vardu; todėl jūs užgimėte iš jo ir tapote jo sūnumis ir jo dukromis.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Ir po šita galva esate padaryti laisvi, ir nėra kitos galvos, kuria galėtumėte būti išlaisvinti. Nėra duota kito vardo, per kurį ateina išgelbėjimas; todėl norėčiau, kad priimtumėte Kristaus vardą, visi, kurie sudarėte sandorą su Dievu, kad būsite paklusnūs iki savo gyvenimo pabaigos.
- 9 Ir bus taip, kad kiekvienas, kuris tai daro, atsidurs Dievo dešinėje, nes jis žinos vardą, kuriuo vadinamas; nes jis bus vadinamas Kristaus vardu.
- 10 Ir dabar bus taip, kad kas tik nepriims Kristaus vardo, turės būti vadinamas koku nors kitu vardu; todėl jis atsidurs Dievo kairėje.
- 11 Ir norėčiau, kad taip pat prisimintumėt, kad tai vardas, kurį, kaip sakiau, duosiu jums, kuris niekada nebus ištrintas – nebent per prasižengimą; todėl, žiūrėkite, kad neprasižengtumėte, kad vardas nebūtų ištrintas iš jūsų širdžių.
- 12 Sakau jums: norėčiau, kad prisimintumėte išlaikyti vardą, visuomet užrašytą jūsų širdyse, kad neatsidurtumėt Dievo kairėje, bet kad girdėtumėt ir pažintumėt balsą, kuriuo būsite pavadinti ir taip pat vardą, kuriuo jis pašauks jus.
- 13 Nes kaipgi žmogus pažins šeiminką, kuriam netaravo ir kuris svetimas jam, ir tolimas nuo jo širdies minčių ir ketinimų?
- 14 Ir vėl, argi žmogus paima asilą, priklausantį jo kaimynui, ir jį laiko? Sakau jums: ne; jis netgi neleis, kad šis maitintųsi tarp jo kaimenių, bet pavarys ir išvys jį lauk. Sakau jums, kad taip bus ir tarp jūsų, jei nežinosite vardo, kuriuo esate pavadinti.
- 15 Todėl norėčiau, kad būtumėte tvirti ir nepajudinami, visuomet dosnūs gerų darbų, kad Kristus, Viešpats Dievas visagalis, galėtų užantspauduoti jus esant jo, kad būtumėte atvesti į dangų, kad turėtumėte nesibaigiantį išgelbėjimą ir amžinąjį gyvenimą per išmintį ir galią, ir teisingumą, ir gailėstingumą to, kuris sukūrė visa danguje ir žemėje, kuris yra Dievas virš visko. Amen.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mozijo knyga 6

- 1 Ir dabar, baigęs kalbėti žmonėms, karalius Benjaminas manė esant tinkama surašyti vardus visų tų, kurie sudarė sandorą su Dievu, kad laikysis jo įsakymų.
- 2 Ir buvo taip, kad, išskyrus mažus vaikus, nebuvo nė vienos sielos, kuri nesudarė sandoros ir nepriėmė Kristaus vardo.
- 3 Ir be to, buvo taip, kad karalius Benjaminas, baigęs visa tai ir pašventęs savo sūnų Moziją savo žmonių valdovu ir karaliumi, ir davęs jam visus įpareigojimus dėl karalystės, ir taip pat paskyręs kunigus mokyti žmones, kad per tai jie galėtų girdėti ir žinoti Dievo įsakymus, ir raginti juos prisiminti jų duotą priesaiką, jis paleido minią, ir jie sugrižo, kiekvienas pagal savo šeimas į savo namus.
- 4 Ir Mozijas pradėjo valdyti vietoje savo tėvo. Ir jis pradėjo valdyti trisdešimtais savo gyvenimo metais, kas iš viso sudarė apie keturis šimtus septyniasdešimt šešerius metus nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.
- 5 Ir karalius Benjaminas gyveno dar trejus metus ir mirė.
- 6 Ir buvo taip, kad karalius Mozijas vaikščiojo Viešpaties keliais ir laikėsi jo potvarkių bei nuostatų, ir vykdė jo įsakymus visame, ką tik jis įsakė jam.
- 7 Ir karalius Mozijas nurodė žmonėms, kad jie dirbtų žemę. Ir jis pats taip pat dirbo žemę, kad nebūtų našta savo žmonėms, kad jis visame kame galėtų elgtis taip, kaip elgėsi jo tėvas. Ir trejus metus tarp visų jo žmonių nebuvo kovos.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mozijo knyga 7

- 1 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai karalius Mozijas pragyveno trejus metus nuolatinėje taikoje, jis panorą sužinoti apie žmones, išėjusius apsigyventi Lechio Nefio žemėje, arba Lechio Nefio mieste; nes jo žmonės nieko negirdėjo iš jų nuo to laiko, kai jie paliko Zarahemlos žemę; todėl jie nuvargino jį savo kvaršinimais.
- 2 Ir buvo taip, jog karalius Mozijas leido, kad šešiolika iš jų stiprių vyrų eitų į Lechio Nefio žemę išsiaiškinti apie savo brolius.
- 3 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jie iškeliavo. Tarp jų buvo toks Amonas, kuris buvo stiprus ir galingas vyras ir Zarahemlos palikuonis; ir jis taip pat buvo jų vadas.
- 4 Ir dabar, jie nežinojo, kuria kryptimi turėtų keliauti tyruose, kad nueitų į Lechio Nefio žemę; todėl jie daug dienų klajoję tyruose, netgi keturiasdešimt dienų jie klajoję.
- 5 Ir praklajoję keturiasdešimt dienų, jie priėjo kalvą, kuri yra Šilomo žemės šiaurėje, ir ten pasistatė savo palapines.
- 6 Ir Amonas pasiėmė tris iš savo brolių, kurių vardai buvo Amalekis, Helemas ir Hemas, ir jie nuėjo į Nefio žemę.
- 7 Ir štai, jie sutiko karalių tų žmonių, kurie buvo Nefio ir Šilomo žemėje; ir jie buvo apsupti karaliaus sargybinių, ir buvo suimti, ir surišti, ir įmesti į kalėjimą.
- 8 Ir buvo taip, kad po to, kai išbuvo kalėjime dvi dienas, jie buvo vėl atvesti priešais karalių ir jų raiščiai buvo atišti; ir jie stoji priešais karalių, ir jiems buvo leista arba, tiksliau, įsakyta atsakinėti į klausimus, kuriuos jis jiems užduos.
- 9 Ir jis tarė jiems: Štai aš esu Limhis, sūnus Nojaus, kuris buvo sūnus Zenifo, kuris atėjo iš Zarahemlos žemės paveldėti šios žemės, kuri buvo jų tėvų žemė, kuris liaudies balsu buvo padarytas karaliumi.
- 10 Ir dabar, aš noriu žinoti priežastį, dėl ko buvote tiek drąsūs, kad atėjote prie miesto sienų, kai aš pats su savo sargybiniais buvau už vartų?

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

11 Ir dabar, aš leidau palikti jus gyvus tam, kad galėčiau apklausti, kitaip būčiau nurodęs, kad mano sargybiniai nužudytų jus. Jums leidžiama kalbėti.

12 Ir dabar, kai Amonas pamatė, kad jam leista kalbėti, jis išėjo į priekį ir nusilenkė karaliui; ir vėl pakilęs jis tarė: O karaliau, šiandien esu labai dėkingas Dievui, kad vis dar esu gyvas ir man leista kalbėti; ir aš pasistengsiu kalbėti drąsiai.

13 Nes esu tikras, kad jei būtumėt žinoję, kas esu, nebūtumėt leidę, kad nešiočiau šiuos raiščius. Nes esu Amonas ir esu Zarahemlos palikuonis, ir atėjau iš Zarahemlos žemės išsiaiškinti apie mūsų brolius, kuriuos Zenifas išvedė iš tos žemės.

14 Ir dabar, buvo taip, kad, išgirdęs Amono žodžius, Limhis nepaprastai apsidžiaugė ir tarė: Dabar žinau iš tikrųjų, kad mano broliai Zarahemlos žemėje vis dar gyvi. Ir dabar aš džiūgausiu; ir rytoj padarysiu, kad mano žmonės džiūgaus taip pat.

15 Nes štai, mes esame lamanitų vergijoje ir apkrauti sunkiai pakeliamu mokesčiu. Ir dabar štai, mūsų broliai išvaduos mus iš mūsų vergijos, arba iš lamanitų rankų, ir mes būsimė jų vergais; nes geriau būti nefitų vergais, negu mokėti duoklę lamanitų karaliui.

16 Ir dabar, karalius Limhis įsakė savo sargybiniams, kad jie daugiau nebesurištų Amono nei jo brolių, bet nurodė, kad jie eitų prie kalvos, kuri buvo Šilomo šiaurėje ir atsivestų savo brolius į miestą, kad šie galėtų pavalgyti ir atsigerti, ir pasiilsėti nuo savo kelionės triūso; nes jie daug iškentėjo; jie iškentėjo alkį, troškulį ir nuovargį.

17 Ir dabar, buvo taip, kad rytojaus dieną karalius Limhis visiems savo žmonėms pasiuntė skelbimą, kad to dėka jie galėtų susirinkti prie šventyklos išgirsti žodžių, kuriuos jis kalbės jiems.

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

18 Ir buvo taip, kad, jiems susirinkus, jis kalbėjo jiems taip, sakydamas: O jūs, mano žmonės, pakelkite galvas ir būkite paguosti; nes štai, čia pat laikas, arba nebetoli, kada jau nebebūsime pavaldūs savo priešams, ko negalėjome pasiekti, nepaisant daugybės mūsų bergždzių kovų; vis dėlto manau, kad dar reikės veiksmingos kovos.

19 Todėl pakelkite galvas ir džiūgaukite, ir sudėkite savo viltis į Dievą, tą Dievą, kuris buvo Abraomo ir Izaoko, ir Jokūbo Dievas; ir taip pat tas Dievas, kuris išvedė Izraelio vaikus iš Egipto žemės ir padarė, kad jie pereitų Raudonąją jūrą sausa žeme, ir maitino juos mana, kad jie nežūtų tyruose; ir daug daugiau jis padarė dėl jų.

20 Ir dar, tas pats Dievas išvedė mūsų tėvus iš Jeruzalės žemės ir išlaikė, ir išsaugojo savo žmones net iki šiol; ir štai, tai dėl mūsų nedorybių ir bjaurumų jis atvedė mus į vergiją.

21 Ir visi jūs esate liudytojai šią dieną, kad Zenifas, kuris buvo padarytas šių žmonių karaliumi, pernelyg uoliai siekdamas pavaldėti savo tėvų žemei, buvo apgautas godrumu ir klasta karaliaus Lamano, kuris sudarė sutartį su karaliumi Zenifu ir atidavė jo nuosavybės dalį žemės, o būtent, Lehi Nefio ir Šilomo miestus ir žemę aplink juos.

22 Ir visa tai jis padarė su vienu tikslu – kad padarytų šiuos žmones pavaldžius, kitaip sakant, pavergtų. Ir štai, mes šiuo metu mokame lamanitų karaliui duoklę, siekiančią iki pusės mūsų kukurūzų ir mūsų miežių, ir netgi visų mūsų kiekvienos rūšies grūdų, ir pusės mūsų bandų bei mūsų kaimenių prieaugio; ir lamanitų karalius netgi reikalauja iš mūsų arba pusę visko, ką turime, tai yra kas mums priklauso, arba mūsų gyvybių.

23 Ir dabar, argi nėra sunku tai pakelti? Argi ne didi ši mūsų priespauda? Dabar, štai, kokią rimtą priežastį liūdėti turime.

24 Taip, sakau jums, kad turime rimtas priežastis liūdėti; nes štai, kiek daug mūsų brolių buvo nužudyta ir jų kraujas buvo tuščiai pralietas, ir visa tai dėl nedorybės.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

25 Nes jei šie žmonės nebūtų įpuolę į prasižengimą, Viešpats nebūtų leidęs, kad šis didis blogis ištiktų juos. Bet štai, jie nepaklausė jo žodžių; bet tarp jų iškilo ginčai, netgi tokie dideli, kad jie liejo kraują tarpusavyje.

26 Ir Viešpaties pranašą jie nužudė, taip, išrinktą Dievo vyrą, kuris pasakė jiems apie jų nelabumą ir bjaurumus ir pranašavo apie daugelį dalykų, kurie įvyks, taip, netgi apie Kristaus atėjimą.

27 Ir kadangi jis pasakė jiems, kad Kristus buvo Dievas, visa ko Tėvas, ir pasakė, kad jis priims žmogaus atvaizdą, ir tai bus atvaizdas, pagal kurį žmogus buvo sukurtas pradžioje, arba, kitais žodžiais, jis pasakė, kad žmogus buvo sukurtas pagal Dievo atvaizdą, ir kad Dievas nusileis tarp žmonių vaikų ir paims ant savęs kūną ir kraują, ir išeis ant žemės veido.

28 Ir dabar, kadangi jis tai pasakė, jie atidavė jį mirčiai; ir jie padarė daug daugiau dalykų, kurie užtraukė ant jų Dievo rūstybę. Todėl kas stebėtino, kad jie vergijoje ir iš-tikti skaudžių suspaudimų?

29 Nes štai, Viešpats pasakė: Aš nepagelbėsiu savo žmonėms jų prasižengimo dieną; bet aš užtversiu jų kelius, kad jiems nesisektų; ir jų darbai bus kaip suklypimo kliūtis priešais juos.

30 Ir vėl jis sako: Jei mano žmonės sės nešvarumą, jie pjaus jo pelus viesule; ir to išdava – nuodai.

31 Ir dar jis sako: Jei mano žmonės sės nešvarumą, jie pjaus rytų vėją, kuris atneša staigų sunaikinimą.

32 Ir dabar, štai, Viešpaties pažadas išsipildė, ir esate iš-tikti ir suspausti.

33 Bet jei atsigręšite į Viešpatį visa širdimi ir sudėsite vil-tis į jį, ir tarnausite jam visomis proto pastangomis, jei tai darysite, jis pagal savo valią ir pageidavimą išvaduos jus iš vergijos.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mozijo knyga 8

- 1 Ir buvo taip, kad baigęs kalbėti savo žmonėms – nes jis kalbėjo jiems daug dalykų ir tik keletą iš jų aš užrašiau šioje knygoje – karalius Limhis pasakė savo žmonėms viską apie jų brolius, gyvenančius Zarahemlos žemėje.
- 2 Ir jis nurodė, kad Amonas stotų priešais minią ir pasakotų jiems viską, kas atsitiko jų broliams nuo to laiko, kada Zenifas išėjo iš tos žemės, iki to laiko, kada jis pats atėjo iš tos žemės.
- 3 Ir jis taip pat persakė jiems paskutinius žodžius, kurių karalius Benjaminas mokė juos, ir paaiškino juos karaliaus Limhio žmonėms taip, kad jie galėtų suprasti visus žodžius, kuriuos jis kalbėjo.
- 4 Ir buvo taip, kad po to, kai jis visa tai padarė, karalius Limhis paleido minią ir nurodė sugrįžti kiekvienam į savo namus.
- 5 Ir buvo taip, jog jis nurodė atnešti priešais Amoną plokštes, kuriose buvo metraštis apie jo žmones nuo to laiko, kada jie paliko Zarahemlos žemę, kad jis jas perskaitytų.
- 6 Dabar, kai tik Amonas perskaitė metraščių, karalius jo pasiteiravo, ar jis gali versti kalbas, ir Amonas atsakė jam, kad negali.
- 7 Ir karalius tarė jam: Būdamas nuliūdęs dėl savo žmonių suspaudimų, nurodžiau, kad keturiasdešimt trys iš mano žmonių leistųsi kelionėn į tyrus, kad surastų Zarahemlos žemę, idant galėtume kreiptis į savo brolius, kad išvaduotų mus iš vergijos.
- 8 Ir jie buvo pasiklydę tyruose daugelį dienų, tačiau jie buvo stropūs ir, nors nerado Zarahemlos žemės, bet sugrįžo į šią žemę, keliavę žemėje tarp daugelio vandenų, atradę žemę, padengtą žmonių ir gyvulių kaulais ir taip pat padengtą visokių pastatų griuvėsiais, atradę žemę, kuri buvusi apgyventa žmonių, gausių kaip Izraelio pulkai.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

- 9 Ir paliudijimui, kad tai, ką jie pasakojo, yra tiesa, jie atnešė dvidešimt keturias plokšteles, pilnas ražinių, ir jos yra iš gryno aukso.
- 10 Ir štai, jie taip pat atnešė antkrūtinius, kurie yra dideli, ir jie yra iš skaitvario bei vario ir puikiai išsilaikę.
- 11 Ir dar, jie atnešė kalavijų, kurių rankenos suirusios ir kurių geležtės suėstos rūdžių; ir šalyje nėra nė vieno, kas galėtų versti kalbą, kitaip sakant, ražinius, esančius ant plokštelių. Todėl sakiau tau: Ar tu gali išversti?
- 12 Ir sakau tau vėl: Ar žinai ką nors, kas galėtų išversti? Nes aš trokštu, kad šie metraščiai būtų išversti į mūsų kalbą; nes galbūt jie suteiks mums žinių apie likusius iš liaudies, kuri buvo sunaikinta, iš kur atėjo šie metraščiai; arba galbūt jie suteiks mums žinių apie pačius žmones, kurie buvo sunaikinti; ir aš trokštu žinoti jų sunaikinimo priežastį.
- 13 Dabar Amonas tarė jam: Aš galiu užtikrintai pasakyti tau, o karaliau, apie vyrą, kuris gali išversti metraščius; nes jis turi tai, su kuo gali pažiūrėti ir išversti visus senovinius metraščius; ir tai Dievo dovana. Ir tie dalykai vadinami vertikliais, ir joks žmogus negali žiūrėti per juos, jeigu jam neįsakyta, kad nežiūrėtų ten, kur nevalia, ir neprašūtų. Ir kiekvienas, kuriam įsakyta pro juos žiūrėti, vadinamas regėtoju.
- 14 Ir štai, žmonių, kurie yra Zarahemlos žemėje, karalius yra tas vyras, kuriam įsakyta daryti tai ir kuris turi šią didžią dovaną iš Dievo.
- 15 Ir karalius pasakė, kad regėtojas pranoksta pranašą.
- 16 Ir Amonas tarė, kad regėtojas yra apreiškėjas ir taip pat pranašas; ir didesnės dovanos joks žmogus negali turėti, nebent jis turėtų Dievo galią, ko negali joks žmogus; tačiau žmogus gali turėti didžią galią, duotą jam Dievo.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Bet regėtojas gali žinoti apie tai, kas buvo, ir taip pat apie tai, kas įvyks, ir per juos viskas bus apreikšta, arba, tiksliau tai, kas yra slapta, bus atskleista ir paslėpti dalykai išeis į šviesą, ir tai, kas nežinoma, jų dėka bus padaryta žinoma, ir taip pat jų dėka bus padaryta žinoma tai, kas kitaip negalėtų būti žinoma.

18 Taip Dievas parūpino priemones, kad žmogus per tikėjimą galėtų daryti galingus stebuklus; todėl jis tampa didžiai naudingu savo aplinkiniams.

19 Ir dabar, kada Amonas baigė kalbėti šiuos žodžius, karalius nepaprastai džiūgavo ir dėkojo Dievui, sakydamas: Be abejonės, didis slėpinys yra šiose plokštelėse ir šie vertikliai, be abejonės, buvo paruošti tam, kad visi tokie slėpiniai būtų atskleisti žmonių vaikams.

20 O kokie nuostabūs Viešpaties darbai ir kaip ilgai jis yra kantrus savo žmonėms, taip, ir koks aklas ir neprieinamas žmonių vaikų supratimas; nes jie nenori siekti išminties ir nenori, kad ji valdytų juos!

21 Taip, jie kaip laukinė kaimenė, kuri bėga nuo ganytojo ir pakrinka, ir yra vejami ir suryjami miško žvėrių.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ZENIFO METRAŠTIS – Aprašymas apie jo žmones nuo to laiko, kai jie paliko Zarahemlos žemę iki tada, kai jie buvo išvaduoti iš lamanitų rankų.

Mozijo knyga 9

- 1 Aš, Zenifas, buvau išmokytas visos nefitų kalbos ir turėjau pažinimą apie Nefio žemę, kitaip sakant, apie mūsų tėvų pirmojo paveldo žemę, ir buvau pasiųstas kaip žvalgas pas lamanitus, kad išžvalgyčiau jų pajėgas, kad mūsų armija galėtų užpulti ir sunaikinti juos, bet kai pamatčiau tai, kas buvo gera pas juos, panorau, kad jie nebūtų sunaikinti.
- 2 Todėl aš susiginčijau su savo broliais tyruose, nes norėjau, kad mūsų vadas sudarytų sutartį su jais; bet jis, būdamas šiurkštus ir kraujo trokštantis vyras, įsakė mane nužudyti; bet aš buvau išgelbėtas praliejant daug kraujo; nes tėvas kovojo prieš tėvą, ir brolis prieš brolių, kol mūsų armijos didžioji dalis buvo sunaikinta tyruose; ir mes grįžome, tie iš mūsų, kurių buvo pasigailėta, į Zarahemlos žemę papasakoti tos istorijos jų žmonoms ir vaikams.
- 3 Ir vis dėlto aš, būdamas pernelyg užsidegęs paveldėti mūsų tėvų žemę, surinkau visus, kurie norėjo eiti užimti tos žemės, ir mes vėl leidomės kelionėn į tyrus, kad nueitume į tą žemę; bet mus ištiko badas ir skaudūs suspaudimai; nes buvome lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą.
- 4 Nepaisant to, po daugelio dienų klajonių tyruose, mes pasistatėme palapines vietovėje, kur žuvo mūsų broliai, kuri buvo netoli mūsų tėvų žemės.
- 5 Ir buvo taip, kad su keturiais savo vyrais aš vėl įėjau į miestą, pas karalių, kad galėčiau sužinoti apie karaliaus nusistatymą ir kad sužinočiau, ar galiu įeiti su savo žmonėmis ir taikiai užimti žemę.
- 6 Ir aš įėjau pas karalių, ir jis sudarė sandorą su manimi, kad aš galiu užimti Lehi Nefio žemę ir Šilomo žemę.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a bloodthirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

7 Ir jis taip pat įsakė savo žmonėms išvykti iš žemės, ir
aš bei mano žmonės įėjome į žemę, kad apgyventume ją.

8 Ir mes pradėjome statyti pastatus ir taisyti miesto sie-
nas, taip, būtent Lehiio Nefio ir Šilomo miestų sienas.

9 Ir mes pradėjome įdirbti žemę, taip, būtent visokio-
mis sėklomis: kukurūzų sėklomis ir kviečių, ir miežių, ir
neaso, ir šeamo, ir visokiomis vaisių sėklomis; ir pradėjo-
me daugintis ir klestėti žemėje.

10 Dabar, tai buvo karaliaus Lamano gudrybė ir klasta
nuvesti mano žmones į vergiją, kad jis atidavė mums že-
mę, idant mes galėtume apgyventi ją.

11 Todėl buvo taip, kad, mums pragyvenus žemėje dvy-
lika metų, karalius Lamanas pradėjo nerimauti, kad tik
koku nors būdu mano žmonės nesustiprėtų žemėje ir
kad jie negalės jų nugalėti ir pavergti.

12 Dabar, jie buvo tingūs ir stabus garbinantys žmonės;
todėl jie norėjo mus pavergti, kad galėtų tukti iš mūsų
rankų darbo; taip, kad galėtų puotauti iš mūsų laukų
kaimenių.

13 Todėl buvo taip, kad karalius Lamanas pradėjo kur-
styti savo žmones, kad jie kovotų su mano žmonėmis;
todėl prasidėjo karai ir kovos žemėje.

14 Nes tryliktaisiais mano valdymo Nefio žemėje metais
Šilomo žemės pietinėje dalyje, kai mano žmonės girdė ir
šėrė savo kaimenes ir dirbo savo žemę, didelis lamanitų
pulkas užpuolė juos ir pradėjo žudyti, ir grobti jų kai-
menes ir jų laukų kukurūzus.

15 Taigi buvo taip, kad jie pabėgo, visi, kurie nebuvo su-
gauti, netgi į Nefio miestą ir kreipėsi į mane apsaugos.

16 Ir buvo taip, kad aš apginklavau juos lankais ir strėlė-
mis, kalavijais ir kardais, ir vėzdais, ir svaidyklėmis, ir vi-
sokiais ginklais, kokius tik galėjome išrasti, ir aš bei ma-
no žmonės išėjome kautis su lamanitais.

And he also commanded that his people should de-
part out of the land, and I and my people went into the
land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the
walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-
Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all
manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and
of barley, and with neas, and with sheum, and with
seeds of all manner of fruits; and we did begin to multi-
ply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king
Laman, to bring my people into bondage, that he
yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in
the land for the space of twelve years that king Laman
began to grow uneasy, lest by any means my people
should wax strong in the land, and that they could not
overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; there-
fore they were desirous to bring us into bondage, that
they might glut themselves with the labors of our
hands; yea, that they might feast themselves upon the
flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to
stir up his people that they should contend with my
people; therefore there began to be wars and con-
tentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of
Nephi, away on the south of the land of Shilom, when
my people were watering and feeding their flocks, and
tilling their lands, a numerous host of Lamanites came
upon them and began to slay them, and to take off their
flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were
not overtaken, even into the city of Nephi, and did call
upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows,
and with arrows, with swords, and with cimeters, and
with clubs, and with slings, and with all manner of
weapons which we could invent, and I and my people
did go forth against the Lamanites to battle.

17 Taip, Viešpaties stiprybėje mes išėjome kautis prieš lamanitus; nes aš ir mano žmonės karštai šaukėmės Viešpaties, kad jis išvaduotų mus iš mūsų priešų rankų, nes buvome pažadinti prisiminti mūsų tėvų išvadavimą.

18 Ir Dievas išgirdo mūsų šauksmus ir atsakė į mūsų maldas; ir mes išėjome jo stiprybėje; taip, mes išėjome prieš lamanitus ir per vieną dieną ir vieną naktį nukovėme tris tūkstančius keturiasdešimt tris; mes žudėme juos, netgi kol išvijome iš mūsų žemės.

19 Ir aš pats savo rankomis padėjau laidoti jų žuvusiųjų. Ir štai, dideliam mūsų sielvartui ir gailėsčiui, žuvo du šimtai septyniasdešimt devyni mūsų broliai.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mozijo knyga 10

- 1 Ir buvo taip, kad mes vėl pradėjome kurti karalystę ir vėl pradėjome valdyti žemę taikos sąlygomis. Ir aš nurodžiau, kad būtų pagaminta įvairių rūšių karo ginklų, kad turėčiau ginklų savo žmonėms tam laikui, kai lamanitai vėl ateis kariauti prieš mano žmones.
- 2 Ir aš pastačiau sargybinius aplinkui žemę, kad lamanitai negalėtų vėl užpulti mūsų netikėtai ir sunaikinti; ir taip aš gyniau savo žmones ir kaimenes ir saugojau juos, kad nepatektų į mūsų priešų rankas.
- 3 Ir buvo taip, kad mes užvaldėme savo tėvų žemę davigeliui metų, taip, dvidešimt dvejų metų laikotarpiui.
- 4 Ir aš nurodžiau, kad vyrai dirbtų žemę ir augintų visokius grūdus ir visokius įvairių rūšių vaisius.
- 5 Ir nurodžiau, kad moterys verptų ir plušėtų, ir dirbtų, ir gamintų visokią ploną drobę, taip, ir įvairiausių audinių, kad galėtume apdengti savo nuogumą; ir taip mes klestėjome žemėje – taip dvidešimt dvejus metus žemėje buvo nepalaujama taika.
- 6 Ir buvo taip, kad karalius Lamanas mirė ir jo sūnus pradėjo valdyti jo vietoje. Ir jis pradėjo raginti savo žmones sukilti prieš mano žmones; todėl jie pradėjo ruošti karui ir eiti kautis prieš mano žmones.
- 7 Bet aš buvau išsiuntinęs savo žvalgus po visą Šemlono žemę, kad sužinočiau apie jų pasiruošimus, kad galėčiau apsisaugoti nuo jų, idant jie neužpultų mano žmonių ir jų nesunaikintų.
- 8 Ir buvo taip, kad jie atėjo į Šilomo žemės šiaurę su savo gausiais pulkais, vyrai, ginkluoti lankais ir strėlėmis, ir kalavijais, ir kardais, ir akmenimis, ir svaidyklėmis, ir jie buvo nusiskutę galvas, taigi jos buvo plikos; ir odiniu diržu buvo apsijuosę strėnas.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

- 9 Ir buvo taip, kad aš nurodžiau mano liaudies moteris ir vaikus paslėpti tyruose; ir taip pat nurodžiau, kad visi mano seniai, pajėgūs valdyti ginklą, ir taip pat visi mano jaunuoliai, pajėgūs valdyti ginklą, susirinktų eiti kautis prieš lamanitus; ir aš išdėščiau juos jų pozicijose, kiekvieną pagal jo amžių.
- 10 Ir buvo taip, kad mes išėjome kautis prieš lamanitus; ir aš, netgi aš, būdamas senas, išėjau kautis prieš lamanitus. Ir buvo taip, kad mes išėjome kautis Viešpaties stiprybėje.
- 11 Dabar, lamanitai nieko nežinojo apie Viešpatį, nei apie Viešpaties stiprybę, todėl jie rėmėsi savo pačių stiprybe. Ir vis dėlto jie buvo stiprūs žmonės žmogiškos jėgos atžvilgiu.
- 12 Jie buvo laukiniai, žiaurūs ir kraujo trokštantys žmonės, tikintys savo tėvų tradicija, kuri yra tokia: jie tikėjo, kad buvo išvaryti iš Jeruzalės dėl savo tėvų nedorybių ir kad buvo nuskriausti tyruose savo brolių ir taip pat buvo nuskriausti plaukiant per jūrą;
- 13 ir dar, kad jie buvo nuskriausti savo pirmojo paveldo žemėje po to, kai perplaukė jūrą, ir visa tai dėl to, kad Nefis ištikimiau laikėsi Viešpaties įsakymų, – todėl Viešpats buvo jam palankus, nes Viešpats girdėjo jo maldas ir atsakydavo į jas, ir jis prisiėmė vadovavimą jų kelionei tyruose.
- 14 Ir jo broliai pyko ant jo, kadangi jie nesuprato Viešpaties darbų; jie taip pat pyko ant jo ant vandenių, kadangi jie užkietino savo širdis prieš Viešpatį.
- 15 Ir dar, jie pyko ant jo, kai atvyko į pažadėtąją žemę, kadangi, pasak jų, jis perėmė liaudies valdymą iš jų rankų; ir jie kėsinosi jį nužudyti.
- 16 Ir dar, jie pyko ant jo, nes jis išvyko į tyrus, kaip Viešpats buvo jam įsakęs, ir pasiėmė metraščius, išraižytus ant skaitstario plokštelių, nes, pasak jų, jis apiplėšė juos.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

17 Ir taip jie mokė savo vaikus, kad jie turi neapkęsti jų ir kad turi žudyti juos, ir kad turi juos plėšti ir grobti, ir daryti viską, ką gali, kad juos sunaikintų; taigi jie puoselėja amžiną neapykantą Nefio vaikams.

18 Būtent dėl šitos priežasties karalius Lamanas savo gudria ir melaginga klasta ir savo gražiais pažadais mane apgavo, taigi aš atvedžiau šiuos savo žmones į šią žemę, kad jie galėtų juos sunaikinti; taip, ir šiuos daugelį metų mes kentėjome šitoje žemėje.

19 Ir dabar aš, Zenifas, pasakęs visa tai savo žmonėms apie lamanitus, skatinau juos eiti kautis visomis savo išgalėmis, pasitikint Viešpačiu; todėl mes kovėmės su jais veidas į veidą.

20 Ir buvo taip, kad mes vėl juos išvijome iš savo žemės; ir žudėme juos didžiuliu žudymu, netgi tiek daug, kad jų neskaičiavome.

21 Ir buvo taip, kad mes vėl sugrįžome į savo žemę, ir mano žmonės vėl pradėjo prižiūrėti savo kaimenes ir dirbti savo žemę.

22 Ir dabar aš, būdamas senas, perdaviau karalystę vienam iš savo sūnų; todėl aš daugiau nieko nesakau. Ir te laimina Viešpats mano žmones. Amen.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mozijo knyga I I

- 1 Ir dabar buvo taip, kad Zenifas perdavė karalystę Nojui, vienam iš savo sūnų; todėl Nojus pradėjo valdyti jo vietoje; o jis nevaikščiojo savo tėvo keliais.
- 2 Nes štai, jis nesilaikė Dievo įsakymų, bet vaikščiojo pagal savo paties širdies troškimus. Ir jis turėjo daug žmonių ir sugulovių. Ir savo blogu pavyzdžiu jis pastūmėjo savo žmones daryti nuodėmes ir tai, kas bjauru Viešpaties akyse. Taip, ir jie paleistuvavo, ir darė visoki nelabumą.
- 3 Ir jis uždėjo mokestį, penktadalį nuo visko, ką jie turėjo: penktadalį jų aukso ir jų sidabro, ir penktadalį jų zifo, ir jų vario, ir jų skaistvario, ir jų geležies; ir penktadalį jų nupenėtų jauniklių; ir taip pat penktadalį visų jų grūdų.
- 4 Ir visa tai jis ėmė, kad išlaikytų save ir savo žmonas, ir savo suguloves; ir taip pat savo kunigus ir jų žmonas, ir jų suguloves; taip jis pakeitė karalystės reikalus.
- 5 Nes jis nušalino visus kunigus, kuriuos pašventė jo tėvas, ir jų vietoje pašventė naujus, tokius, kurie aukštinosi dėl savo širdžių išdidumo.
- 6 Taip, ir šitaip jie buvo išlaikomi savo tinginystėje ir savo stabmeldystėje, ir savo paleistuvystėse mokesčiais, kuriuos karalius Nojus uždėjo savo žmonėms; taigi žmonės nepaprastai plušėjo, kad išlaikytų nedorybę.
- 7 Taip, ir jie taip pat tapo stabmeldžiais, kadangi buvo apgauti tuščių ir pataikūniškų karaliaus ir kunigų žodžių; nes šie jiems kalbėjo pataikūniškus dalykus.
- 8 Ir buvo taip, kad karalius Nojus pastatė daug prabangių ir erdvių pastatų; ir išpuošė juos dailiais medžio dirbiniais ir visokiais brangiais daiktais iš aukso ir sidabro, ir geležies, ir skaistvario, ir zifo, ir vario.
- 9 Ir jis taip pat pastatė sau erdvius rūmus ir sostą vidur jų, kur viskas buvo iš geriausio medžio ir išpuošta auksu ir sidabru bei brangiais daiktais.

Mosiah I I

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

10 Ir jis taip pat nurodė, kad jo darbininkai šventyklos viduje padarytų visokių papuošimų iš geriausio medžio ir vario, ir skaitvario.

11 O kėdes, skirtas aukštiesiems kunigams, kurios buvo aukščiau visų kitų kėdžių, jis išpuošė grynų auksu; ir priešais jas nurodė padaryti turėklą, kad jie galėtų atsiremti į jį savo kūnais ir rankomis, kalbėdami melagingus ir tuščius žodžius jo žmonėms.

12 Ir buvo taip, kad netoli šventyklos jis pastatė bokštą; taip, labai aukštą bokštą, netgi tokį aukštą, kad galėjo atsisototi ant jo viršaus ir apžvelgti Šilomo žemę ir taip pat Šemlono žemę, apgyventą lamanitų; ir jis galėjo netgi apžvelgti visą apylinkę.

13 Ir buvo taip, kad jis nurodė pastatyti daug pastatų Šilomo žemėje; ir jis nurodė pastatyti didelį bokštą ant kalvos, Šilomo žemės šiaurėje, kuri buvo prieglobstis Nefio vaikams tuo metu, kai jie bėgo iš tos žemės; ir taip jis elgėsi su turtais, kuriuos įgijo apmokestinęs savo žmones.

14 Ir buvo taip, kad jis nukreipė savo širdį į turtus ir leido savo laiką, palaidai gyvendamas su savo žmonomis ir sugulovėmis; ir jo kunigai taip pat leido savo laiką su pasileidėlėmis.

15 Ir buvo taip, kad jis prisodino vynuogynų po visą šalį; ir pastatė vyno spaustuvus, ir gamino gausybę vyno; ir todėl jis tapo vyno gėriku ir jo žmonės taip pat.

16 Ir buvo taip, kad lamanitai pradėjo puldinėti jo žmones, nedidelius jų būrius, bei žudyti juos laukuose ir jiems prižiūrint savo kaimenes.

17 Ir karalius Nojus pasiuntė sargybinius po visą žemę, kad apsaugotų nuo jų; bet jis pasiuntė nepakankamą kiekį, ir lamanitai užpuolė ir išžudė juos, ir nusivarė daug jų kaimenių iš žemės; taip lamanitai pradėjo naikinti juos ir įgyvendinti savo neapykantą jiems.

18 Ir buvo taip, kad karalius Nojus prieš juos pasiuntė savo armijas ir juos išvijo, tai yra išvijo juos kuriam laikui; todėl jie grįžo džiaugdamiesi savo grobiu.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

19 Ir dabar, dėl šitos didelės pergalės jie aukštinosi dėl savo širdžių išdidumo; jie gyrėsi savo jėga, sakydami, kad penkiasdešimt jų gali atsilaikyti prieš tūkstančius lamanitų; ir taip jie gyrėsi, ir mėgavosi krauju ir savo brolių kraujo liejimu, ir tai dėl jų karaliaus bei kunigų nelabumo.

20 Ir buvo taip, kad tarp jų buvo žmogus, kurio vardas buvo Abinadis; ir jis išėjo tarp jų ir pradėjo pranašauti, sakydamas: Štai, taip sako Viešpats, ir taip jis įsakė man, sakydamas: Eik ir sakyk šitiems žmonėms, kad taip sako Viešpats: Vargas šitiems žmonėms, nes aš pamačiau jų bjaurumus ir nelumą, ir jų paleistuvystes; ir jeigu jie neatgailaus, aš aplankysiu juos savo pyktyje.

21 Ir jeigu jie neatgailaus ir neatsigręš į Viešpatį, savo Dievą, štai, aš atiduosiu juos į jų priešų rankas; taip, ir jie bus nuvesti į vergiją; ir juos prispaus priešų ranka.

22 Ir bus, kad jie žinos, jog aš esu Viešpats, jų Dievas, ir esu pavydus Dievas, lankantis savo žmonių nedorybes.

23 Ir bus, kad jei šie žmonės neatgailaus ir neatsigręš į Viešpatį, savo Dievą, jie bus nuvesti į vergiją; ir niekas neišvaduos jų, išskyrus Viešpatį Visagalį Dievą.

24 Taip, ir bus taip, jog kada jie šauksis manęs, aš nesukbėsiu išgirsti jų šauksmų; taip, ir leisiu, kad jie būtų ištikti savo priešų.

25 Ir jeigu jie neatgailaus su aštine ir pelenais bei karštai nesišauks Viešpaties, savo Dievo, aš negirdėsiu jų maldų ir neišvaduosiu jų iš jų suspaudimų; ir taip sako Viešpats, ir taip jis įsakė man.

26 Dabar, buvo taip, kad kai Abinadis ištarė jiems šituos žodžius, jie įtūžo ant jo ir ieškojo galimybės atimti jam gyvybę; bet Viešpats išvadavo jį iš jų rankų.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Dabar, kada karalius Nojus išgirdo žodžius, kuriuos Abinadis pasakė žmonėms, jis taip pat įtūžo; ir sakė: Kas yra Abinadis, kad aš ir mano žmonės turėtų būti jo teisiami, arba kas yra Viešpats, kad uždėtų mano žmonėms tokį didelį suspaudimą?

28 Aš įsakau jums atvesti Abinadi čionai, kad nužudytum jį, nes jis tai pasakė, kad sukurstytų mano žmones pyktis vienas su kitu ir sukeltų vaidus tarp mano žmonių; todėl aš nužudysiu jį.

29 Dabar, žmonių akys buvo apakintos; todėl jie užkietino savo širdis prieš Abinadžio žodžius ir nuo to laiko stengėsi jį suimti. Ir karalius Nojus užkietino savo širdį prieš Viešpaties žodį ir neatgailavo dėl savo pikty darbų.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mozijo knyga 12

- 1 Ir buvo taip, kad po dvejų metų tas Abinadis atėjo pas juos persirengęs, todėl jie neatpažino jo, ir pradėjo jiems pranašauti, sakydamas: Taip Viešpats įsakė man, sakydamas: Abinadi, eik ir pranašauk šitiems mano žmonėms, nes jie užkietino savo širdis prieš mano žodžius; jie neatgailavo dėl savo pikty darbų; todėl aš aplankysiu juos pyktyje, taip, savo nuožmiame pyktyje aplankysiu juos jų nedorybėse ir bjaurumuose.
- 2 Taip, vargas šitai kartai! Ir Viešpats tarė man: Ištiesk savo ranką ir pranašauk, sakydamas: Taip sako Viešpats: bus taip, kad ši karta dėl savo nedorybių bus nuvesta į vergiją ir mušama per veidą; taip, ir bus žmonių varoma ir žudoma; ir padangių maitvanagai, ir šunys, taip, ir laukiniai žvėrys ris jų kūnus.
- 3 Ir bus taip, kad karaliaus Nojaus gyvybė bus verta tiek, kiek vertas apdaras karštoje krosnyje; nes jis pažins, kad aš esu Viešpats.
- 4 Ir bus, kad aš ištiksiu šituos savo žmones skaudžiais suspaudimais, taip, badu ir maru; ir padarysiu, kad jie aimanuos per visą dieną.
- 5 Taip, ir padarysiu, kad ant jų nugaros būtų užmesta našta; ir jie bus varomi kaip nebylus asilas.
- 6 Ir bus, kad pasiūsiu krušą ant jų, ir ji sutriuškins juos; ir jie taip pat bus ištikti rytų vėjo; taip pat ir vabzdžiai vargins jų žemę bei ris jų grūdus.
- 7 Ir jie bus ištikti didžio maro – ir visa tai aš padarysiu dėl jų nedorybių ir bjaurumų.
- 8 Ir bus, kad jeigu jie neatgailaus, aš visiškai išnaikinsiu juos nuo žemės veido; tačiau po savęs jie paliks metraštį, ir aš išsaugosiu tai kitoms tautoms, kurios apgyvens šią žemę; taip, netgi tai aš padarysiu, kad atskleisčiau šitos liaudies bjaurumus kitoms tautoms. Ir daug ką Abinadis pranašavo prieš šitą liaudį.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

9 Ir buvo taip, kad jie supyko ant jo; ir sučiupo jį, ir nugaubeno surištą pas karalių, ir sakė karaliui: Štai, atvedėme pas tave vyrą, kuris pranašavo blogį apie tavo žmones, ir sakė, kad Dievas sunaikins juos.

10 Ir jis taip pat pranašavo blogį apie tavo gyvybę ir sakė, kad tavo gyvybė bus kaip apdaras ugnies krosnyje.

11 Ir dar jis sakė, jog tu būsi kaip stiebas, būtent kaip sausas lauko stiebas, per kurį perbėgo žvėrys ir sutrypė kojomis.

12 Ir dar jis sakė, jog tu būsi kaip usnies žiedai, kurie, jai visiškai subrendus, pučiant vėjui, gainiojami po žemės veidą. Ir jis apsimeta, kad tai kalbėjo Viešpats. Ir jis sako, kad visa tai ištiks tave, jei neatgailausi, ir tai dėl tavo nedorybių.

13 Ir dabar, o karaliau, kokį gi didelį blogį padarei tu, arba kokias gi dideles nuodėmes padarė tavo žmonės, kad būtume pasmerkti Dievo arba teisiami šito vyro?

14 Ir dabar, o karaliau, štai, mes be kaltės, ir tu, o karaliau, nesi nusidėjęs; todėl šis vyras melavo apie tave ir pranašavo bergždžiai.

15 Ir štai, mes esame stiprūs, mes nepateksime į vergiją ir nebūsime mūsų priešų paimti nelaisvėn; taip, o tu klestėjai žemėje ir klestėsi.

16 Štai, čia tas vyras, atiduodame jį į tavo rankas; tu gali pasielgti su juo, kaip tau atrodo tinkama.

17 Ir buvo taip, kad karalius Nojus nurodė įmesti Abinadį į kalėjimą; ir jis įsakė, kad susirinktų kunigai, idant galėtų su jais pasitarti, ką jis turėtų su juo daryti.

18 Ir buvo taip, kad jie sakė karaliui: Atvesk jį čia, kad galėtume jį apklausti; ir karalius įsakė atvesti jį prieš juos.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Ir jie pradėjo jį klausinėti, kad galėtų jį sukirsti, kad turėtų kuo jį apkaltinti; bet jis drąsiai jiems atsakinėjo; ir atlaikė visus jų klausimus, taip, jų nuostabai; nes jis atlaikė prieš juos su visais jų klausimais ir pergalėjo juos su visais jų žodžiais.

20 Ir buvo taip, kad vienas iš jų tarė jam: Ką reiškia šie žodžiai, kurie užrašyti ir kurių mokė mūsų tėvai:

21 Kokios gražios kalnuose kojos to, kuris neša gerą žinią; kuris skelbia taiką; kuris atneša gerą žinią apie gėrį; kuris skelbia išgelbėjimą; kuris sako Sionei: Tavo Dievas viešpatauja.

22 Tavo sargybiniai pakels savo balsą; vienu balsu drauge jie giedos; nes jie savo akimis matys, kada Viešpats sugrąžins Sionę.

23 Pratrūkite džiūgavimu; giedokite drauge, jūs, Jeruzalės griuvėsiai; nes Viešpats paguodė savo žmones, jis išpirko Jeruzalę;

24 Viešpats apnuogino savo šventą ranką visų tautų akyse, ir visi žemės pakraščiai išvys mūsų Dievo išgelbėjimą?

25 Ir dabar Abinadis tarė jiems: Argi jūs, kurie esate kunigai ir apsimitinėjate, kad mokote šituos žmones ir suprantate pranašavimo dvasią, vis dėlto norite sužinoti iš manęs, ką tai reiškia?

26 Sakau jums: vargas jums už tai, kad iškraipote Viešpaties kelius! Nes jei suprantate šituos dalykus, jūs jų nemokėte; todėl jūs iškraipėte Viešpaties kelius.

27 Jūs neatvėrėte savo širdžių supratimui; todėl nebuvo te išmintingi. Taigi ko jūs mokote šiuos žmones?

28 Ir jie atsakė: Mes mokome Mozės įstatymo.

29 Ir vėl jis tarė jiems: Jei mokote Mozės įstatymo, kodėl gi jo nevykdote? Kodėl širdimis prisirišote prie turtų? Kodėl paleistuvaujate ir švaistote savo jėgą su pasileidėlėmis, taip, ir tuo pastūmėjate šituos žmones nusidėti, kad Viešpats turi dėl to siųsti mane pranašauti prieš šituos žmones, taip, būtent didį blogį prieš šituos žmones?

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

30 Argi nežinote, kad kalbu tiesą? Taip, jūs žinote, kad kalbu tiesą; ir turėtumėte drebėti prieš Dievą.

31 Ir bus taip, jog būsite sutriuškinti už savo nedorybes, nes sakėte, kad mokote Mozės įstatymo. Ir ką jūs žinote apie Mozės įstatymą? Ar išgelbėjimas ateina per Mozės įstatymą? Ką pasakysite?

32 Ir jie atsakė ir tarė, kad išgelbėjimas atėjo per Mozės įstatymą.

33 Bet dabar Abinadis tarė jiems: Žinau, kad jei vykdote Dievo įsakymus, jūs būsite išgelbėti; taip, jei vykdote įsakymus, kuriuos Viešpats davė Mozei ant Sinajaus kalno, sakydamas:

34 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų.

35 Neturėsi jokio kito Dievo prieš mane.

36 Nedarysi sau jokio drožto atvaizdo ar ko nors, panašaus į tai, kas viršuj danguje ar apačioj žemėje.

37 Dabar Abinadis tarė jiems: Ar vykdėte visa tai? Sakau jums: ne, nevykdėte. Ir ar mokėte šituos žmones, kad jie visa tai vykdytų? Sakau jums: ne, nemokėte.

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mozijo knyga 13

- 1 Ir dabar, kada karalius išgirdo šiuos žodžius, jis tarė savo kunigams: Pašalinkite šitą vyrą ir nužudykite jį; nes ką gi mums daryti su juo, nes jis pamišęs.
- 2 Ir jie žengė pirmyn ir bandė jį sučiupti; bet jis atsilaukė ir tarė jiems:
- 3 Nelieskite manęs, nes Dievas ištiks jus, jei pakelsite ranką prieš mane, nes aš dar neperdaviau žinios, kurios perduoti Viešpats siuntė mane; nė nepasakiau jums to, ką prašėte pasakyti; todėl Dievas neleis, kad būčiau sunaikintas šiuo metu.
- 4 Bet turiu įvykdyti įsakymus, kuriuos man davė Dievas; ir dėl to, kad pasakiau jums tiesą, jūs pykstate ant manęs. Ir vėlgi, dėl to, kad kalbėjau Dievo žodį, jūs nusprendėte, kad esu pamišęs.
- 5 Dabar, buvo taip, kad Abinadžiui ištarus šiuos žodžius, karaliaus Nojaus žmonės nebedrįso pakelti savo rankos prieš jį, nes Viešpaties Dvasia buvo ant jo; ir jo veidas švytėjo nepaprastu spindesiu, kaip kad Mozės, kai jis buvo ant Sinajaus kalno ir kalbėjo su Viešpačiu.
- 6 Ir jis kalbėjo su galia ir valdžia nuo Dievo; ir tęsė savo kalbą, sakdamas:
- 7 Matote, kad neturite galios manęs nužudyti, todėl aš baigiu savo žinią. Taip, ir suvokiu, kad tai veria jūsų širdis, kadangi sakau jums tiesą apie jūsų nedorybes.
- 8 Taip, ir mano žodžiai pripildo jus nuostabos ir nustebimo bei pykčio.
- 9 Bet aš baigiu savo žinią; ir tada nesvarbu, kur aš eisiu, jeigu tik aš išgelbėtas.
- 10 Bet tiek jums pasakysiu, jog tai, ką po to man padarysite, bus lyg pavaizdas ir šešėlis to, kas įvyks ateityje.
- 11 Ir dabar aš jums skaitau likusius Dievo įsakymus, nes suvokiu, kad jie neįrašyti jūsų širdyse; ir suvokiu, kad didžiąją savo gyvenimo dalį jūs mokėtės ir mokėte nedorybės.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 Ir dabar, jūs pamenate, kad sakiau jums: Nedarysi sau jokio drožto atvaizdo, arba ko nors panašaus į tai, kas viršuj danguje ar apačioj žemėje, ar vandenyje po žeme.

13 Ir dar: Nesilenksi jiems ir netarnausi jiems; nes aš Viešpats, tavo Dievas, esu pavydus Dievas, uždedantis tėvų nedorybes ant vaikų tų, kurie nekenčia manęs, iki trečiosios ir ketvirtosios kartos;

14 ir rodantis gailestingumą tūkstančiams tų, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų.

15 Nevartosi Viešpaties, savo Dievo, vardo tuščiai; nes Viešpats nelaikys nekaltu to, kas tuščiai vartoja jo vardą.

16 Atmink šabo dieną, kad ją švęstum.

17 Šešias dienas dirbsi ir atliksi visą savo darbą;

18 bet septintąją dieną, Viešpaties, tavo Dievo, šabą, tu nedirbsi jokio darbo, nei tu, nei tavo sūnus, nei tavo duktė, nei tavo tarnas, nei tavo tarnaitė, nei tavo gyvulys, nei tavo svečias, kuris šiapus tavo vartų;

19 nes per šešias dienas Viešpats padarė dangų ir žemę, ir jūrą, ir visa, kas juose yra; todėl Viešpats palaimino šabo dieną ir pašventino ją.

20 Gerbk savo tėvą ir savo motiną, kad tavo dienos būtų ilgos žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas duoda tau.

21 Nežudysi.

22 Nesvetimausi. Nevogsi.

23 Neliudysi neteisingai prieš savo artimą.

24 Negeisi savo artimo namų, negeisi savo artimo žmonos nei jo tarno, nei jo tarnaitės, nei jo jaučio, nei jo asilo, nei ko nors, kas yra tavo artimo.

25 Ir buvo taip, kad, baigęs šiuos žodžius, Abinadis tarė jiems: Ar mokėte šiuos žmones, kad jie stengtųsi daryti visa tai, kad laikytųsi šių įsakymų?

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Sakau jums: ne; nes jei būtumėte mokę, Viešpats nebūtų nurodęs man ateiti ir pranašauti blogį apie šiuos žmones.

27 Ir dabar jūs pasakėte, kad išgelbėjimas ateina per Mozės įstatymą. Sakau jums, jog būtina, kad kol kas laikytumėtės Mozės įstatymo; bet sakau jums, jog ateis laikas, kada neberekės laikytis Mozės įstatymo.

28 Ir be to, sakau jums, kad išgelbėjimas neateina vien tik per įstatymą; ir jei ne apmokėjimas, kurį pats Dievas įvykdys už savo žmonių nuodėmes ir nedorybes, jie neišvengiamai žūtų, nepaisant Mozės įstatymo.

29 Ir dabar sakau jums, jog buvo būtina, kad Izraelio vaikams būtų duotas įstatymas, taip, būtent labai griežtas įstatymas; nes jie buvo kietasprandžiai žmonės, greitai daryti nedorybę ir lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą.

30 Todėl jiems buvo duotas įstatymas, taip, ritualų ir apeigų įstatymas, įstatymas, kurio jie griežtai turėjo laikytis diena iš dienos, kad gyventų prisimindami Dievą ir savo pareigą jam.

31 Bet štai, sakau jums, kad visa tai buvo būsimų dalykų pavaizdai.

32 Ir dabar, ar jie suprato įstatymą? Sakau jums: ne, ne visi jie suprato įstatymą; ir tai dėl jų širdžių kietumo; nes jie nesuprato, kad nė vienas žmogus negali būti išgelbėtas kitaip, kaip tik per Dievo išpirkimą.

33 Nes štai, argi Mozė nepranašavo jiems apie Mesijo atėjimą ir kad Dievas išpirks savo žmones? Taip, ir netgi visi pranašai, pranašavę bet kada nuo pat pasaulio pradžios, – argi jie daugiau ar mažiau nekalbėjo apie tai?

34 Argi jie nesakė, kad Dievas pats ateis žemyn tarp žmonių vaikų ir priims žmogaus pavidalą, ir išeis didžioje galioje ant žemės veido?

35 Taip, ir argi jie taip pat nesakė, kad jis įgyvendins mirusiųjų prisikėlimą ir kad jis pats bus prispaustas ir užgautas?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mozijo knyga 14

- 1 Taip, argi pats Izaijas nesako: Kas patikėjo mūsų žinia ir kam apreikšta Viešpaties ranka?
- 2 Nes jis išaugs priešais jį kaip gležnas augalas ir kaip šaknis iš sausos žemės; jis nei malonios išvaizdos, nei patrauklus; ir kai žiūrims į jį – nėra jokio grožio, kad jis mums patiktų.
- 3 Jis paniekintas ir atmestas žmonių; sielvarto vyras, pažįstantis širdgėlą; ir mes tarsi slėpėme nuo jo savo veidus; jis buvo paniekintas, ir mes jį nieku laikėme.
- 4 Iš tikrųjų jis nešė mūsų širdgėlas ir pakėlė sielvartus; tačiau mes laikėme jį nubaustu, Dievo ištiktu ir suspaustu.
- 5 Bet jis buvo sužeistas už mūsų prasižengimus, sumuštas už mūsų nedorybes; dėl mūsų ramybės jis buvo baudiamas; ir jo rėžiais mes išgydyti.
- 6 Mes visi nuklydome kaip avys; kiekvienas pasukome savo keliu; o Viešpats uždėjo ant jo visų mūsų nedorybes.
- 7 Jis buvo prispaustas ir užgautas, bet neatvėrė savo burnos; jis atvestas kaip avinėlis papjauti, ir kaip avis prieš kirpėjus yra nebyli, taip jis neatvėrė savo burnos.
- 8 Jis buvo paimtas iš kalėjimo ir iš teismo; ir kas paskelbs jo palikuonis? Nes jis buvo iškirstas iš gyvųjų žemės; dėl mano žmonių prasižengimų buvo jis mušamas.
- 9 Ir jis pasidarė kapą su nedorėliais ir su turtuoliais savo mirtyje, nors jis nepadarė nieko pikta, ir melo nebuvo jo burnoje.
- 10 Ir vis dėlto Viešpačiui patiko jį žeisti; jis atidavė jį širdgėlai; kai tu padarysi jo sielą atnaša už nuodėmę, jis matys savo sėklą, pratęs savo dienas, ir jo ranka Viešpaties valia klestės.
- 11 Jis matys savo sielos kančią ir bus patenkintas; savo pažinimu mano teisusis tarnas išteisins daugelį; nes jis jų nedorybes.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Todėl aš paskirsiu jam dalį su didžiaisiais, ir jis dalinsis grobį su stipriaisiais; nes jis išliejo savo sielą mirčiai; ir buvo priskaičiuotas prie prasižengėlių; ir nešė daugelio nuodėmes, ir užtarė prasižengėlius.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mozijo knyga 15

- 1 Ir dabar, Abinadis tarė jiems: Norėčiau, kad suprastumėt, jog Dievas pats ateis žemyn tarp žmonių vaikų ir išpirks savo žmones.
- 2 Ir kadangi gyvena kūne, jis bus pavadintas Dievo Sūnumi, ir, pajungęs kūną Tėvo valiai, jis yra Tėvas ir Sūnus –
- 3 Tėvas, kadangi buvo pradėtas Dievo galia; o Sūnus dėl kūno; taip tapdamas Tėvu ir Sūnumi –
- 4 ir jie yra vienas Dievas, taip, pats dangaus ir žemės Amžinasis Tėvas.
- 5 Ir taip, kadangi kūnas tampa pajungtas Dvasiai, arba Sūnus Tėvui, būdamas vienas Dievas, iškenčia gundymą ir nepasiduoda gundymui, bet leidžiasi savo žmonių išjuokiamas ir nuplakamas, ir išmetamas, ir atstumiamas.
- 6 Ir po viso šito, padaręs daug galingų stebuklų tarp žmonių vaikų, jis bus vedamas, taip, būtent, kaip sako Izaijas: Kaip avis prieš kirpėją yra nebyli, taip jis neatvėrė savo burnos.
- 7 Taip, lygiai taip jis bus nuvestas, nukryžiuotas ir nužudytas, kūnui tampant paklusniam netgi myriop, Sūnaus valiai pasidavus Tėvo valiai.
- 8 Ir taip Dievas sutrauko mirties pančius, pasiekęs pergalę prieš mirtį; duodamas Sūnui galią užtarti žmonių vaikus –
- 9 pakilusiam į dangų, turinčiam gailestingumo vidų; prisipildžiusiam užuojautos žmonių vaikams; stovinčiam tarp jų ir teisingumo; sutraukiusiam mirties pančius, paėmusiam ant savęs jų nedorybę ir jų prasižengimus, išpirkusiam juos ir patenkinusiam teisingumo reikalavimus.
- 10 Ir dabar sakau jums: Kas paskelbs jo palikuonis? Štai, sakau jums, kad kai jo siela buvo padaryta atnaša už nuodėmę, jis matys savo sėklą. Ir dabar ką pasakysite? Ir kas bus jo sėkla?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

11 Štai sakau jums, kad kas tik išgirdo pranašų žodžius, taip, visų šventųjų pranašų, kurie pranašavo apie Viešpaties atėjimą – sakau jums, kad visi tie, kas įsiklausė į jų žodžius ir patikėjo, kad Viešpats išpirks savo žmones, ir žvelgė ateitin į tą dieną, laukdami savo nuodėmių atleidimo, sakau jums, kad šitie yra jo sėkla, arba Dievo karalystės paveldėtojai.

12 Nes tai yra tie, kurių nuodėmes jis nešė; tai tie, dėl kurių jisai mirė, kad išpirktų juos iš jų prasižengimų. Ir dabar, argi jie ne jo sėkla?

13 Taip, ir argi ne pranašai jo sėkla – visi kurie atvėrė savo burną pranašauti, kurie nenupuolė į prasižengimą – turiu galvoje visus šventuosius pranašus nuo pat pasaulio pradžios? Sakau jums, kad jie yra jo sėkla.

14 Ir tai yra tie, kurie skelbė taiką, kurie atnešė gerą žinią apie gėrį, kurie skelbė išgelbėjimą; ir sakė Sionei: Tavo Dievas viešpatauja!

15 Ir, o, kokios gražios kalnuose buvo jų kojos!

16 Ir dar, kokios gražios kalnuose kojos tų, kurie vis dar tebeskelbia taiką!

17 Ir dar, kokios gražios kalnuose kojos tų, kurie skelbs taiką nuo šiol, taip, nuo šio laiko visada ir per amžius!

18 Ir štai, sakau jums: tai dar ne viskas. Nes o, kokios gražios kalnuose kojos to, kuris atneša gerą žinią, kuris yra taikos įkūrėjas, taip, būtent Viešpats, kuris išpirko savo žmones; taip, to, kuris suteikė išgelbėjimą savo žmonėms.

19 Nes jei ne išpirkimas, kurį jis atliko už savo žmones, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo, sakau jums: jei ne tai, visa žmonija būtų pražuvus.

20 Bet štai, mirties pančiai bus sutraukti, ir Sūnus viešpatauja ir turi galią mirusiesiems; todėl jis įgyvendina mirusiųjų prisikėlimą.

21 Ir čia ateina prisikėlimas, būtent, pirmasis prisikėlimas; taip, būtent prisikėlimas tų, kurie buvo, ir kurie yra, ir kurie bus, būtent iki Kristaus – nes taip jis bus pavadintas – prisikėlimo.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

22 Ir dabar, prisikėlimas visų pranašų ir visų tų, kurie patikėjo jų žodžiais, arba visų tų, kurie vykdė Dievo įsakymus, įvyks pirmojo prisikėlimo metu; todėl jie yra pirmasis prisikėlimas.

23 Jie yra prikelti gyventi su Dievu, kuris juos išpirko; taip jie turi amžinąjį gyvenimą per Kristų, kuris sutraukė mirties pančius.

24 Ir tai yra tie, kurie turi dalį pirmajame prisikėlime; ir tai yra tie, kurie numirė nežinodami, prieš Kristui ateinant, kuriems nebuvo paskelbtas išgelbėjimas. Ir taip Viešpats įgyvendina šitų atstatymą; ir jie turi dalį pirmajame prisikėlime, arba turi amžinąjį gyvenimą, būdami Viešpaties išpirkti.

25 Ir maži vaikai taip pat turi amžinąjį gyvenimą.

26 Bet žiūrėkite ir bijokite, ir drebėkite prieš Dievą, nes jums reikia drebėti; nes Viešpats neišperka nė vieno tokio, kuris maištauja prieš jį ir miršta savo nuodėmėse; taip, būtent visų tų, kurie pražuvo savo nuodėmėse per visą laiką nuo pasaulio pradžios, kurie sąmoningai maištavo prieš Dievą, kurie žinojo Dievo įsakymus, bet nenorėjo jų laikytis; tai yra tie, kurie neturi dalies pirmajame prisikėlime.

27 Todėl argi jūs neturite drebėti? Nes išgelbėjimas neateina nė vienam tokiam; nes Viešpats neišpirko nė vieno tokio; taip, ir negali Viešpats išpirkti tokio; nes jis negali paneigti savęs; nes jis negali paneigti teisingumo, kada šis turi savo teisėtų reikalavimų.

28 Ir dabar sakau jums, jog ateis laikas, kad Viešpaties išgelbėjimas bus skelbiamas kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai.

29 Taip, Viešpatie, tavo sargybiniai pakels savo balsą; vienu balsu drauge jie giedos; nes jie savo akimis matys, kada Viešpats sugrąžins Sionę.

30 Pratrūkite džiūgavimu; giedokite drauge jūs, Jeruzalės griuvėsiai; nes Viešpats paguodė savo žmones, jis išpirko Jeruzalę;

31 Viešpats apnuogino savo šventą ranką visų tautų akyse, ir visi žemės pakraščiai išvys mūsų Dievo išgelbėjimą.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Mozijo knyga 16

- 1 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai Abinadis ištarė šiuos žodžius, jis ištiesė į priekį ranką ir tarė: Ateis laikas, kai visi išvys Viešpaties išgelbėjimą; tada kiekviena tauta, giminė, liežuvis ir liaudis savo akimis pamatys ir išpažins prieš Dievą, kad jo teismai yra teisingi.
- 2 Ir tada nelabieji bus išmesti lauk, ir jie turės priežastį klykti ir verkti ir aimanuoti, ir griežti dantimis; ir tai dėl to, kad jie neklausė Viešpaties balso; todėl Viešpats jų neišperka.
- 3 Nes jie yra kūniški ir velniški, ir velnias turi galios jiems, taip, būtent ta senovinė gyvatė, kuri apgavo mūsų pirmuosius gimdytojus, dėl ko jie nupuolė; o dėl nuopolio visa žmonija tapo kūniška, jusliška, velniška, pažįstanti, kas gera ir kas pikta, pajungianti save velniui.
- 4 Taip visa žmonija buvo prapuolusi; ir štai, jie būtų amžinai prapuolę, jeigu Dievas nebūtų išpirkęs savo žmonių iš jų prapulties ir nuopolio būsenos.
- 5 Bet prisiminkite, kad tas, kas užsispiria savo kūniškoje prigimtyje ir toliau eina nuodėmės ir maišto prieš Dievą keliais, pasilieka savo nuopolio būsenoje, ir velnias turi visą galią jam. Todėl jis yra Dievo priešas, lyg nebūtų padaryta jokie išpirkimo; taip pat ir velnias yra Dievo priešas.
- 6 Ir dabar, jeigu Kristus nebūtų atėjęs į pasaulį, kalbant apie būsimus dalykus, lyg jie jau būtų įvykę, negalėtų būti išpirkimo.
- 7 Ir jeigu Kristus nebūtų prisikėlęs iš mirusiųjų, arba sutraukęs mirties pančių, kad kapas neturėtų pergalės ir mirtis neturėtų geluonies, negalėtų būti prisikėlimo.
- 8 Bet yra prisikėlimas, todėl kapas neturi pergalės, ir mirties geluonis prarytas Kristuje.
- 9 Jis yra pasaulio šviesa ir gyvybė; taip, šviesa, kuri yra begalinė, kuri niekada negali būti užtemdyta; taip, ir taip pat gyvenimas, kuris yra begalinis, todėl daugiau nebegali būti mirties.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

10 Netgi šitas mirtingasis apsirengs nemirtingumu, ir šitas gendamumas apsirengs negendamumu ir bus atvesti stoti priešais Dievo teismo pertvarą, kad būtų jo teisiami pagal jų darbus, ar jie geri ar pikti:

11 jei jie geri – begalinio gyvenimo ir laimės prisikėlimui; o jei juos pikti – begalinio pasmerkimo prisikėlimui, būdami atiduoti juos pajungusiam velniui, kas yra pasmerkimas,

12 nuėję pagal savo pačių kūniškus norus ir troškimus; niekada nesišaukę Viešpaties, kol gailingumo rankos buvo ištiestos į juos; nes gailingumo rankos buvo ištiestos į juos, o jie nepanoro; buvo įspėti apie savo nedorę ir vis dėlto nepanoro pasitraukti nuo jų; ir jiems buvo įsakyta atgailauti, o jie vis dėlto nepanoro atgailauti.

13 Ir dabar, argi neturėtumėte drebėti ir atgailauti dėl savo nuodėmių ir prisiminti, kad tik Kristuje ir tik per jį galite būti išgelbėti?

14 Todėl, jei mokote Mozės įstatymo, taip pat mokykite, kad jis yra šešėlis to, kas ateis.

15 Mokykite juos, kad išpirkimas ateina per Kristų Viešpatį, kuris yra pats Amžinasis Tėvas. Amen.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mozijo knyga 17

- 1 Ir dabar buvo taip, kad Abinadžiui užbaigus šiuos žodžius, karalius įsakė, kad kunigai sučiuptų jį ir atiduotų mirčiai.
- 2 Bet buvo tarp jų vienas, vardu Alma, kuris taip pat buvo Nefio palikuonis. Ir tai buvo jaunuolis, ir jis patikėjo Abinadžio pasakytais žodžiais, nes žinojo apie nedorybę, kurią Abinadis paliudijo prieš juos; todėl jis ėmė prašyti karaliaus, kad šis nepyktų ant Abinadžio, bet leistų jam ramiai pasišalinti.
- 3 Bet karalius dar labiau įtūžo ir nurodė išmesti Almą iš jų tarpo, ir pasiuntė savo tarnus paskui, kad jį nužudytų.
- 4 Bet šis pabėgo nuo jų ir pasislėpė, todėl jie jo nesurado. Ir slapstydamasis daugelį dienų, jis užrašė visus Abinadžio pasakytus žodžius.
- 5 Ir buvo taip, kad karalius nurodė savo tarnams apsupti ir suimti Abinadį; ir jie surišo jį ir įmetė į kalėjimą.
- 6 Ir po trijų dienų, pasitaręs su savo kunigais, jis nurodė jį vėl atvesti pas jį.
- 7 Ir tarė jam: Abinadi, mes nustatėme kaltinimą prieš tave, ir tu vertas mirties.
- 8 Nes tu pasakei, kad Dievas pats ateis žemyn tarp žmonių vaikų; ir dabar dėl šitos priežasties tu būsi atiduotas mirčiai, jei neatšauksi visų žodžių, ką bloga esi pasakęs apie mane ir mano žmones.
- 9 Dabar Abinadis tarė jam: Sakau tau, aš neatšauksiu žodžių, kuriuos pasakiau jums apie šiuos žmones, nes jie yra tikri; ir kad žinotumėte apie jų tikrumą, aš leidau sau papulti į jūsų rankas.
- 10 Taip, aš kentėsiu net ligi mirties, bet neatšauksiu savo žodžių, ir jie stovės kaip liudijimas prieš jus. Ir jei nužudysite mane, jūs praliesite nekaltą kraują, ir tai taip pat stovės, kaip liudijimas prieš jus paskutiniąją dieną.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 Ir dabar karalius Nojus ketino jį paleisti, nes bijojo jo žodžių; nes jis bijojo, kad Dievo teismai ištiks jį.

12 Bet kunigai pakėlė savo balsus prieš jį ir pradėjo kaltinti, sakydami: Jis įžeidinėjo karalių. Todėl karalius buvo sukurstytas pykčiui prieš jį ir atidavė jį nužudyti.

13 Ir buvo taip, kad jie čiupo jį ir surišo, ir degino jo odą žagarų kūleliais, taip, netgi myriop.

14 Ir dabar, kai liepsnos pradėjo deginti jį, jis šaukė jiems, sakydamas:

15 Štai, kaip jūs padarėte man, taip ir jūsų sėkla padarys, jog daugelis kentės skausmus, kokius aš kenčiau, būtent mirties nuo ugnies skausmus; ir tai dėl to, kad jie tiki Viešpaties, savo Dievo, išgelbėjimu.

16 Ir bus taip, kad dėl jūsų nedorybių jus ištiks visokios ligos.

17 Taip, ir būsite mušami iš visų pusių ir būsite vejami ir išsklaidyti šen ir ten, kaip laukinė kaimenė, vejama laukinių ir žiaurių žvėrių.

18 Ir tą dieną būsite medžiojami, ir būsite sučiupti savo priešų ranka, ir tada kentėsite, kaip aš kenčiau, mirties nuo ugnies skausmus.

19 Taip Dievas įvykdo kerštą tiems, kas naikina jo žmones. O Dieve, priimk mano sielą.

20 Ir dabar, kai Abinadis ištarė šiuos žodžius, jis krito iš kentęs mirtį nuo ugnies; taip, atiduotas mirčiai, kadangi neišsižadėjo Dievo įsakymų, užantspaudavęs savo žodžių tiesą savo mirtimi.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mozijo knyga 18

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad Alma, kuris pabėgo nuo karaliaus Nojaus tarnų, atgailavo už savo nuodėmes ir nedorybes ir slapta vaikščiojo tarp žmonių, ir pradėjo mokyti Abinadžio žodžių.
- 2 Taip, apie tai, kas įvyks, ir taip pat apie mirusiųjų prisikėlimą ir žmonių išpirkimą, kuris bus įgyvendintas per Kristaus galią ir kentėjimus, ir mirtį, ir jo prisikėlimą, ir pakilimą į dangų.
- 3 Ir jis mokė kiekvieną, kas tik norėjo klausytis jo žodžio. Ir mokė juos slapta, kad apie tai nesužinotų karalius. Ir daugelis patikėjo jo žodžiais.
- 4 Ir buvo taip, jog visi, patikėję juo, išėjo į vietovę, kuri vadinosi Mormonas; o ji savo vardą buvo gavusi nuo karaliaus ir buvo šalies pakrašty, ir kartais, arba tam tikrais laikotarpiais, ją užplūsdavo laukiniai žvėrys.
- 5 Dabar, Mormone buvo tyro vandens versmė, ir Alma pasitraukė ten, nes prie vandens buvo mažų medelių tankumynas, kur dienos metu jis slapstėsi nuo karaliaus paieškų.
- 6 Ir buvo taip, kad kas tik patikėjo juo, ėjo ten klausytis jo žodžių.
- 7 Ir buvo taip, kad po daugelio dienų Mormono vietovėje pasiklausyti Almos žodžių susirinko gana daug žmonių. Taip, pasiklausyti jo susirinko visi, kurie patikėjo jo žodžiu. Ir jis mokė juos ir skelbė jiems atgailą ir išpirkimą, ir tikėjimą Viešpačiu.
- 8 Ir buvo taip, kad jis tarė jiems: Štai, čia Mormono vandenys (nes taip jie vadinosi). Ir dabar, kadangi norite įeiti į Dievo kaimenę ir vadintis jo žmonėmis ir pasiryžę nešti vienas kito naštas, kad jos būtų lengvos;
- 9 taip, ir pasiryžę gedėti su tais, kurie gedi; taip, ir guosti tuos, kuriems reikia paguodos, ir būti Dievo liudytojais visada ir visame, ir visur, kur bebūtumėt, net iki mirties, kad būtumėte išpirkti Dievo ir priskaičiuoti prie tų, iš pirmojo prisikėlimo, kad turėtumėte amžinąjį gyvenimą.

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

10 Dabar sakau jums: jei tai jūsų širdžių troškimas, tai aturite ką prieš, kad pasikrikštytumėte Viešpaties vardu, idant paliudytumėte priešais jį, kad sudarėte sandorą su juo, jog tarnausite jam ir laikysitės jo įsakymų, idant jis gausiau išlietų savo Dvasią ant jūsų?

11 Ir dabar, kada žmonės išgirdo šiuos žodžius, jie iš džiaugsmo plojo rankomis ir šaukė: Tai mūsų širdžių troškimas!

12 Ir dabar, buvo taip, kad Alma paėmė Helamą, kaip vieną pirmųjų, ir įbrido, ir atsistojo vandenyje, ir šaukė, sakydamas: O Viešpatie, išliek savo Dvasią ant savo tar-no, kad jis galėtų atlikti šį darbą su širdies šventumu.

13 Ir kada jis ištarė šiuos žodžius, Viešpaties Dvasia buvo ant jo, ir jis tarė: Helamai, aš krikštiju tave, būdamas įgaliotas visagalio Dievo, liudijimui, jog tu sudarei sandorą tarnauti jam iki mirties, kalbant apie mirtingąjį kūną; ir tegul Viešpaties Dvasia bus išlieta ant tavęs; ir teduoda jis tau amžinąjį gyvenimą per išpirkimą Kristaus, kurį jis paruošė nuo pasaulio įkūrimo.

14 Ir po to, kai Alma pasakė šiuos žodžius, Alma ir Helamas abu pasilaidojo vandenyje; ir jie išniro ir išėjo iš vandens džiaugdami, būdami pripildyti Dvasios.

15 Ir vėl, Alma paėmė kitą žmogų ir antrą kartą įbrido į vandenį, ir pakrikštijo jį taip pat, kaip ir pirmąjį, tik jis pats daugiau nebesilaidojo vandenyje.

16 Ir taip jis pakrikštijo kiekvieną, kuris atėjo į Mormono vietovę; ir jų buvo apie du šimtus ir keturias sielas; taip, ir jie buvo pakrikštyti Mormono vandenyse, ir buvo pripildyti Dievo malonės.

17 Ir nuo to laiko jie vadinosi Dievo bažnyčia, arba Kristaus bažnyčia. Ir buvo taip, kad kiekvienas, pakrikštytas Dievo galia ir įgaliojimu, buvo pridedamas prie jo bažnyčios.

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

18 Ir buvo taip, kad Alma, būdamas įgaliotas Dievo, išventino kunigus; būtent vieną kunigą kiekvienai penkiasdešimčiai iš jų skaičiaus jis išventino pamokslauti jiems ir mokyti apie dalykus, susijusius su Dievo karalyste.

19 Ir jis įsakė jiems, kad jie nemokytų nieko kito, kaip tik to, ko jis mokė ir kas buvo pasakyta šventųjų pranašų burna.

20 Taip, būtent jis įsakė jiems, kad jie neskelbtų nieko kito, kaip tik atgailą ir tikėjimą Viešpačiu, kuris išpirkto savo žmones.

21 Ir jis įsakė jiems, kad nebūtų jokių nesutarimų vienas su kitu, bet kad jie vieningai žvelgtų ateitin, turėdami vieną tikėjimą ir vieną krikštą, jų širdims esant sujungtomis vienybe ir meile vienas kitam.

22 Ir taip jis įsakė jiems pamokslauti. Ir taip jie tapo Dievo vaikais.

23 Ir jis įsakė jiems, kad laikytųsi šabo dienos ir švęstų ją, ir taip pat kasdien reikštų padėkas Viešpačiui, savo Dievui.

24 Ir jis taip pat įsakė jiems, kad kunigai, kuriuos jis išventino, sau išlaikyti dirbtų savo pačių rankomis.

25 Ir kiekvieną savaitę buvo viena diena, skirta jiems susirinkti, kad mokytų žmones ir garbintų Viešpatį, savo Dievą, ir taip pat kad kiek įmanoma dažniau rinktųsi drauge.

26 Ir kunigai neturėjo dėl savo išlaikymo pasikliauti kitais žmonėmis; bet už savo darbą jie gausią Dievo malonę, kad taptų stiprūs Dvasia, turėdami Dievo pažinimą, kad mokytų su Dievo galia ir įgaliojimu.

27 Ir dar Alma įsakė, kad bažnyčios žmonės suteiktų savo turto, kiekvienas pagal tai, ką turėjo; jei turi daugiau, jis turėtų suteikti daugiau; ir iš to, kuris turėjo tik truputėlį, tik truputėlio turėtų būti reikalaujama; o tam, kuris neturėjo, turėtų būti duodama.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

28 Ir taip jie savo laisva valia ir iš geranoriškumo Dievui turėtų teikti savo turto neturtingiems kunigams, taip, ir kiekvienai beturtei, nuogai sielai.

29 Ir tai jis pasakė jiems Dievo įsakytas; ir jie teisiai vaikščiojo priešais Dievą, suteikdami vienas kitam tiek laikinąją, tiek ir dvasišką pagalbą pagal reikmes ir norus.

30 Ir dabar, buvo taip, kad visa tai buvo padaryta Mormone, taip, prie Mormono vandenų, miškelyje, kuris buvo prie Mormono vandenų; taip, Mormono vietovė, Mormono vandenys, Mormono miškelis – kokie gražūs jie akims tų, kurie čia atėjo į savo Išpirkėjo pažinimą; taip, ir kokie jie palaiminti, nes jie giedos jo šlovei per amžius.

31 Ir tai buvo padaryta šalies pakrašty, kad apie juos nesužinotų karalius.

32 Bet štai, buvo taip, kad karalius, pastebėjęs judėjimą tarp žmonių, pasiuntė savo tarnus sekti jų. Todėl tą dieną, kada jie susirinko drauge pasiklausyti Viešpaties žodžio, apie juos buvo pranešta karaliui.

33 Ir dabar karalius pasakė, kad Alma kursto žmones maištui prieš jį; todėl jis pasiuntė savo armiją jų sunaikinti.

34 Ir buvo taip, kad Alma ir Viešpaties žmonės buvo perspėti apie karaliaus armijų atėjimą; todėl jie pasiėmė savo palapines ir savo šeimas ir pasitraukė į tyrus.

35 O jų buvo apie keturi šimtai penkiasdešimt sielų.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mozijo knyga 19

- 1 Ir buvo taip, kad karaliaus armija grįžo, bergždžiai ieškojusi Viešpaties žmonių.
- 2 Ir dabar štai, sumažėjus karaliaus pajėgoms, jos buvo mažos, ir tarp likusių žmonių prasidėjo susiskaldymas.
- 3 Ir mažesnioji dalis pradėjo alsuoti grasinimais prieš karalių, ir tarp jų prasidėjo didelis nesutarimas.
- 4 Ir dabar, tarp jų buvo žmogus, vardu Gideonas, ir jis, būdamas stiprus vyras ir karaliaus priešas, išsitraukė kalaviją ir įtūžęs prisiekė, kad nužudys karalių.
- 5 Ir buvo taip, kad jis kovėsi su karaliumi; ir kada karalius pamatė, kad šis pradėjo jį pergalėti, bėgo ir užlipo ant bokšto, buvusio šalia šventyklos.
- 6 Ir Gideonas vijosi jį ir buvo beužlipęs ant bokšto nužudyti karaliaus, bet karalius pažvelgė Šimlono žemės link, ir štai, lamanitų armija įžengusi į šalies pakraštį.
- 7 Ir dabar, karalius su sielos skausmu sušuko, sakydamas: Gideonai, pasigailėk manęs, nes lamanitai puola mus, ir jie sunaikins mus; taip, jie sunaikins mano žmones.
- 8 Ir dabar, karalius ne tiek rūpinosi savo žmonėmis, kiek savo paties gyvybe; nepaisant to, Gideonas pasigailėjo jo gyvybės.
- 9 Ir karalius įsakė žmonėms, kad jie bėgtų nuo lamanitų, ir jis pats ėjo jų priešakyje, ir jie pabėgo į tyrus su savo moterimis ir vaikais.
- 10 Ir buvo taip, kad lamanitai vijosi ir pasivijo juos, ir pradėjo žudyti.
- 11 Dabar buvo taip, kad karalius įsakė jiems, kad visi vyrai paliktų savo žmonas bei vaikus ir bėgtų nuo lamanitų.
- 12 Dabar buvo daug tokių, kurie nenorėjo palikti jų, bet norėjo geriau pasilikti ir žūti su jais. O likusieji paliko savo žmonas bei savo vaikus ir pabėgo.

Mosiah 19

- And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.
- And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.
- And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.
- And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.
- And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.
- And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.
- And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.
- And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.
- And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.
- And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.
- Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.
- Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

13 Ir buvo taip, kad tie, kas pasiliko su savo žmonomis ir vaikais, nurodė savo gražiosioms dukroms išeiti į priekį ir prašyti lamanitų, kad šie jų nežudytų.

14 Ir buvo taip, kad lamanitai pasigailėjo jų, nes buvo sužavėti jų moterų grožio.

15 Todėl lamanitai pasigailėjo jų gyvybių ir paėmė juos nelaisvėn, ir nusivedė juos atgal į Nefio žemę, ir leido jiems apgyventi žemę su sąlyga, kad atiduos karalių Nojų į lamanitų rankas ir atiduos savo nuosavybę, netgi pusę visko, ką turėjo: pusę savo aukso ir savo sidabro, ir visų savo vertingų daiktų, ir šitaip jie turės mokėti duoklę lamanitų karaliui metai iš metų.

16 Ir dabar, tarp paimtųjų nelaisvėn, buvo vienas iš karaliaus sūnų, vardu Limhis.

17 Ir dabar, Limhis nenorėjo, kad jo tėvas būtų nužudytas; tačiau Limhis žinojo apie savo tėvo nedorybes, pats būdamas teisingas vyras.

18 Ir buvo taip, kad Gideonas į tyrus slapta pasiuntė vyrus ieškoti karaliaus ir tų, kurie buvo su juo. Ir buvo taip, kad jie tyruose sutiko žmones, visus, išskyrus karalių ir jo kunigus.

19 Dabar, jie buvo prisiekę savo širdyse, kad grįš į Nefio žemę, ir jei jų žmonos ir vaikai, ir taip pat tie, kas pasiliko su jais, nužudyti, tai jie ieškos keršto ir taip pat žus su jais.

20 O karalius įsakė jiems, kad jie negrįžtų; ir jie supyko ant karaliaus, ir padarė, kad jis kentėtų, net iki mirties nuo ugnies.

21 Ir jie norėjo taip pat suimti ir kunigus bei atiduoti juos mirčiai, bet šie nuo jų pabėgo.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

22 Ir buvo taip, kad jie buvo begrižtą į Nefio žemę ir sutiko Gideoną vyrus. Ir Gideoną vyrai papasakojo jiems viską, kas atsitiko jų žmonoms ir vaikams; ir kad lamanitai leido jiems apgyventi žemę, mokant lamanitams duoklę – pusę visko, ką jie turėjo.

23 Ir žmonės pasakė Gideoną vyrams, kad jie nužudė karalių ir kad jo kunigai pabėgo nuo jų toliau į tyrus.

24 Ir buvo taip, kad pabaigę ceremoniją, jie sugrižo į Nefio žemę džiaugdamiesi, kadangi jų žmonos ir jų vaikai nebuvo nužudyti; ir jie papasakojo Gideonui, ką jie padarė karaliui.

25 Ir buvo taip, kad lamanitų karalius davė priesaiką jiems, kad jo žmonės jų nenužudys.

26 Ir taip pat Limhis, būdamas karaliaus sūnus, turėdamas žmonių jam suteiktą karalystę, davė priesaiką lamanitų karaliui, kad jo žmonės mokės jam, netgi pusę visko, ką turėjo.

27 Ir buvo taip, kad Limhis pradėjo kurti karalystę ir taiką tarp savo žmonių.

28 O lamanitų karalius pastatė sargybinius aplink tą žemę, kad laikytų Limhio žmones toje žemėje, idant jie nepasitrauktų į tyrus; ir jis išlaikė tuos sargybinius iš duoklės, kurią gaudavo iš nefitų.

29 Ir dabar karaliaus Limhio karalystėje dvejus metus buvo nuolatinė taika, kadangi lamanitai nevargino jų ir nesikėsino jų sunaikinti.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mozijo knyga 20

- 1 Dabar, Šemlone buvo vieta, kur lamanitų dukros susirinkdavo dainuoti, šokti ir linksmintis.
- 2 Ir buvo taip, kad vieną dieną nedidelis jų būrelis buvo susirinkęs dainuoti ir šokti.
- 3 Ir dabar karaliaus Nojaus kunigai, gėdydamiesi grįžti į Nefio miestą, taip, ir taip pat bijodami, kad žmonės juos nužudys, nedrįso sugrįžti pas savo žmonas ir vaikus.
- 4 Ir likę tyruose bei aptikę lamanitų dukteris, jie pasislėpė ir stebėjo jas.
- 5 Ir kada buvo nedaug jų susirinkusių šokti, jie išėjo iš savo slaptaviečių ir čiupo jas, ir nusivedė į tyrus; taip, dvidešimt keturias lamanitų dukteris jie nusivedė į tyrus.
- 6 Ir buvo taip, kad lamanitai, pastebėję, jog jų dukros dingo, pasipiktino Limhio žmonėmis, nes galvojo, kad tai buvo Limhio žmonės.
- 7 Todėl jie pasiuntė savo armijas; taip, netgi pats karalius ėjo priešaky savo žmonių; ir jie ėjo į Nefio žemę sunaikinti Limhio žmonių.
- 8 Ir dabar, Limhis pamatė juos nuo bokšto, būtent jis pamatė visus jų pasiruošimus karui; todėl jis surinko savo žmones ir surengė pasalas jiems laukuose ir miškuose.
- 9 Ir buvo taip, kad lamanitams atėjus, Limhio žmonės pradėjo juos pulti iš savo slaptaviečių ir žudyti.
- 10 Ir buvo taip, kad užvirė nepaprastai nuožmios kautynės, nes jie kovėsi kaip liūtai dėl savo grobio.
- 11 Ir buvo taip, kad Limhio žmonės pradėjo vyti lamanitus; nors jie nebuvo nė pusiau tiek gausūs kaip lamanitai. Bet jie grūmėsi už savo gyvybes ir už savo žmonas, ir už savo vaikus; todėl jie sutelkė jėgas ir grūmėsi kaip drakonai.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

12 Ir buvo taip, kad tarp jų žuvusiųjų jie rado lamanitų karalių; tačiau jis nebuvo miręs, bet buvo sužeistas ir paliktas ant žemės – toks skubus buvo jo žmonių atsitraukimas.

13 Ir jie paėmė jį ir aptvarstė jo žaizdas, ir atvedė priešais Limhį, ir tarė: Štai, čia lamanitų karalius; jis sužeistas krito tarp jų žuvusiųjų, ir jie paliko jį; ir štai, mes atvedėme jį priešais tave; ir dabar leisk mums jį nužudyti.

14 Bet Limhis tarė jiems: Jūs nenužudysite jo, bet atveskite jį čionai, kad pamatyčiau jį. Ir jie atvedė jį. Ir Limhis tarė jam: Dėl ko ateinate kariauti prieš mano žmones? Štai, mano žmonės nesulaužė priesaikos, kurią jums daviau; taigi, kodėl jūs sulaužėte priesaiką, kurią davėte mano žmonėms?

15 Ir dabar karalius tarė: Aš sulaužiau priesaiką, kadangi tavo žmonės nusivedė mano žmonių dukteris; todėl supykęs aš nurodžiau savo žmonėms eiti kariauti su tavo žmonėmis.

16 Ir dabar, Limhis apie tai nieko nebuvo girdėjęs; todėl jis tarė: Aš išsiaiškinsiu tarp savo žmonių, ir kas tai padarė – žus. Todėl jis nurodė atlikti paiešką tarp savo žmonių.

17 Dabar, kada apie tai išgirdo Gideonas, karaliaus karių vadas, jis atėjo ir tarė karaliui: Meldžiu, susilaukyk ir nekvosk šitų žmonių, ir nepriskirk šito jiems.

18 Nes argi neatsimeni savo tėvo kunigų, kuriuos šie žmonės kėsinosi nužudyti? Ir argi jie nėra tyruose? Ir ar tik ne jie pagrobė lamanitų dukras?

19 Ir dabar, žiūrėk ir papasakok apie tai karaliui, kad jis papasakotų savo žmonėms, idant jie būtų nuramdyti mūsų atžvilgiu; nes štai jie jau ruošiasi pulti mus; ir štai, mūsų mažai.

20 Ir štai, jie ateina su savo gausiais pulkais; ir jei karalius nenuramdys jų mūsų atžvilgiu, mes turėsime žūti.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

21 Nes argi neišsipildė Abinadžio žodžiai, kuriuos jis pranašavo prieš mus – ir visa tai, kadangi mes nepaklausėme Viešpaties žodžių ir nenusigręžėme nuo savo nedorybių?

22 Ir dabar, nuramdykime karalių ir vykdykime priesaiką, kurią davėme jam; nes geriau, kad būtume vergijoje, negu prarastume gyvybes; todėl padarykime galą tokiam dideliame kraujo praliejimui.

23 Ir dabar Limhis papasakojo karaliui viską apie savo tėvą ir kunigus, kurie pabėgo į tyrus, ir priskyrė dukrų pagrobimą jiems.

24 Ir buvo taip, kad karalius buvo nuramdytas jo žmonių atžvilgiu; ir jis tarė jiems: Eikime be ginklų pasitikti mano žmonių; ir aš prisiekiu jums su priesaika, kad mano žmonės nenužudys jūsų žmonių.

25 Ir buvo taip, kad jie nusekė karalių ir be ginklų išėjo pasitikti lamanitų. Ir buvo taip, kad jie pasitiko lamanitus; ir lamanitų karalius pats nusilenkė prieš juos ir užtarė Limhio žmones.

26 Ir kada lamanitai pamatė Limhio žmones – kad jie be ginklų – pasigailėjo jų ir buvo nuramdyti jų atžvilgiu, ir su savo karaliumi ramybėje sugrįžo į savo šalį.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mozijo knyga 2 I

- 1 Ir buvo taip, kad Limhis ir jo žmonės sugrįžo į Nefio miestą ir vėl pradėjo ramiai gyventi šalyje.
- 2 Ir buvo taip, kad po daugelio dienų lamanitus vėl ėmė kurstyti pykčiui prieš nefitus, ir jie pradėjo ateidinėti į aplinkinės žemės pakraščius.
- 3 Dabar, jie nedrįso jų žudyti dėl priesaikos, kurią jų karalius davė Limhiui; bet jie mušdavo juos per veidą ir naudojosi valdžia jiems; ir pradėjo krauti sunkias naštas ant jų nugarų, ir varyti juos kaip nebylų asilą.
- 4 Taip, visa tai buvo daroma, kad išsipildytų Viešpaties žodis.
- 5 Ir dabar, nefitų suspaudimai buvo dideli ir nebuvo galimybės jiems išsivaduoti iš jų rankų, nes lamanitai buvo apsupę juos iš visų pusių.
- 6 Ir buvo taip, kad žmonės pradėjo skųstis karaliui dėl savo suspaudimų; ir panoro išeiti prieš juos kautis. Ir jie labai vargino karalių savo skundais; todėl jis leido jiems daryti, kaip jie nori.
- 7 Ir jie vėl susirinko ir apsiginklavo, ir išėjo prieš lamanitus vyti jų iš savo žemės.
- 8 Ir buvo taip, kad lamanitai sumušė juos ir nuvijo atgal, ir daugelį jų nužudė.
- 9 Ir dabar buvo didžios raudos ir aimanos tarp Limhio žmonių: našlė apraudojo savo vyrą, sūnus ir dukra apraudojo savo tėvą, o broliai savo brolius.
- 10 Dabar šalyje buvo labai daug našlių ir jos garsiai šaukė diena iš dienos, nes didi lamanitų baimė apėmė jas.
- 11 Ir buvo taip, kad jų nuolatiniai šauksmai sukurstė likusius Limhio žmones pykčiui prieš lamanitus; ir jie vėl išėjo kautis, bet vėl buvo nuvyti atgal, patirdami didelius nuostolius.

Mosiah 2 I

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

12 Taip, jie išėjo vėl, netgi trečią kartą, ir patyrė tokį patį pralaimėjimą; o tie, kurie išliko nenukauti, vėl sugrižo į Nefio miestą.

13 Ir jie nusižemino netgi iki dulkių, pajungdami save vergijos jungan, leisdami mušami ir vejami šen ir ten, ir apkraunami pagal savo priešų pageidavimus.

14 Ir jie nusižemino netgi iki nuolankumo gelmių ir karštai šaukėsi Dievo; taip, netgi ištisą dieną jie šaukėsi savo Dievo, kad išvaduotų juos iš suspaudimų.

15 Ir dabar, Viešpats buvo lėtas išgirsti jų šauksmą dėl jų nedorybių; nepaisant to, Viešpats išgirdo jų šauksmus ir pradėjo minkštinti lamanitų širdis, todėl šie pradėjo švelninti jų naštas; vis dėlto Viešpačiui neatrodė tinkama išvaduoti juos iš vergijos.

16 Ir buvo taip, kad jie pradėjo palaipsniui klestėti šalyje ir gausiau auginti grūdus ir kaimenes, ir bandas, todėl jie nebekentėjo alkio.

17 Dabar buvo daug moterų, daugiau negu vyrų; todėl karalius Limhis įsakė kiekvienam vyrui prisidėti prie pagalbos našlėms ir jų vaikams, kad jie nežūtų nuo bado; ir tai jie darė dėl jų žuvusiųjų gausybės.

18 Dabar Limhio žmonės, kiek tik tai buvo įmanoma, laikėsi viename būryje ir saugojo savo grūdus ir kaimenes.

19 Ir pats karalius nesijautė saugus už miesto sienų, nepasiėmęs su savimi savo sargybinių, bijodamas, kad kokiu nors būdu gali pakliūti į lamanitų rankas.

20 Ir jis nurodė, kad jo žmonės stebėtų aplinkines žemes, kad kaip nors jie sučiuptų tuos kunigus, kurie pabėgo į tyrus, kurie pavogė lamanitų dukras, ir kas atnešė tokį didelį sunaikinimą jiems.

21 Nes jie troško sučiupti juos, kad galėtų nubausti; nes jie ateidavo naktimis į Nefio žemę ir išsinešdavo jų grūdus ir daug vertingų daiktų; todėl jie tykojo jų.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

- 22 Ir buvo taip, kad daugiau nebebuvo neramumų tarp lamanitų ir Limhio žmonių, netgi iki to laiko, kol Amonas ir jo bendražygiai atėjo į šitą žemę.
- 23 Ir karalius, būdamas už miesto vartų su savo sargyba, aptiko Amoną ir jo brolius; ir palaikęs juos Nojaus kunigais, nurodė sučiupti juos ir surišti, ir įmesti į kalėjimą. Ir jeigu jie būtų buvę Nojaus kunigai, jis būtų nurodęs atiduoti juos mirčiai.
- 24 Bet kai jis sužinojo, kad jie buvo ne tie, o jo broliai ir atėjo iš Zarahemlos žemės, jis prisipildė nepaprastai didelio džiaugsmo.
- 25 Dabar, karalius Limhis prieš Amono atėjimą buvo išsiuntęs nedidelį būrį vyrų ieškoti Zarahemlos žemės; bet jie negalėjo rasti jos ir pasiklydo tyruose.
- 26 Tačiau jie surado žemę, kuri kažkada buvo apgyventa; taip, žemę, kuri buvo padengta sausais kaulais; taip, žemę, kuri buvo apgyventa ir nuniokota; ir jie, palaikę ją Zarahemlos žeme, sugrįžo į Nefio žemę, atvykdami į šalį prieš nedaugelį dienų iki Amono atvykimo.
- 27 Ir jie atsinešė su savimi metraštį, būtent metraštį žmonių, kurių kaulus jie buvo radę; ir jis buvo išraižytas ant rūdos plokštelių.
- 28 Ir dabar Limhis vėl prisipildė džiaugsmo, sužinojęs iš Amono burnos, kad karalius Mozijas turėjo Dievo dovaną, kurios dėka galėjo išversti tokius raižinius; taip, ir Amonas taip pat džiūgavo.
- 29 Vis dėlto Amonas ir jo broliai buvo pilni liūdesio, kad nužudyta tiek daug jų brolių.
- 30 Ir taip pat dėl to, kad karalius Nojus ir jo kunigai pastūmėjo žmones padaryti tiek daug nuodėmių ir nedorybų prieš Dievą; ir jie taip pat gedėjo dėl Abinadžio mirties; ir taip pat dėl išvykimo Almos ir su juoėjusių žmonių, kurie Dievo jėga ir galia, ir tikėjimu Abinadžio pasakytais žodžiais suformavo Dievo bažnyčią.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

- 31 Taip, jie gedėjo dėl jų išvykimo, nes nežinojo, kur jie pabėgo. Dabar jie mielai būtų prisijungę prie jų, nes patys sudarė sandorą su Dievu tarnauti jam ir vykdyti jo įsakymus.
- 32 Ir dabar, kol Amonas buvo čia apsisitojęs, karalius Limhis ir taip pat daugelis jo žmonių taip pat sudarė sandorą su Dievu tarnauti jam ir vykdyti jo įsakymus.
- 33 Ir buvo taip, kad karalius Limhis ir daugelis jo žmonių norėjo būti pakrikštyti; bet toje žemėje nebuvo nė vieno, kuris turėtų įgaliojimą iš Dievo. O Amonas atsisakė padaryti tai, laikydamas save nevertu tarnu.
- 34 Todėl jie tuo metu nesusijungė į bažnyčią, bet laukė Viešpaties Dvasios. Dabar jie norėjo tapti tokie kaip Alma ir jo broliai, kurie pabėgo į tyrus.
- 35 Jie norėjo pasikrikštyti, kad akivaizdžiai patvirtintų ir paliudytų, jog jie pasiryžę tarnauti Dievui visa savo širdimi; nepaisant to, jie atidėjo tai; ir jų krikšto aprašymas bus pateiktas toliau.
- 36 O dabar visas Amono ir jo žmonių bei Limhio ir jo žmonių rūpestis buvo išsivaduoti iš lamanitų rankų ir iš vergijos.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mozijo knyga 22

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad Amonas ir karalius Limhis pradėjo tartis su žmonėmis, kaip jie galėtų išsivaduoti iš vergijos; ir jie būtent padarė, kad visi žmonės susirinktų kartu; ir tai jie padarė, kad gautų liaudies balsą šiuo klausimu.
- 2 Ir buvo taip, kad jie negalėjo rasti jokio kito būdo išsivaduoti iš vergijos, kaip tik paimti savo moteris ir vaikus, savo kaimenes ir savo bandas, ir savo palapines ir išvykti į tyrus; nes dėl tokio lamanitų gausumo Limhio žmonėms buvo neįmanoma kovoti su jais, norint kalaviju išsivaduoti iš vergijos.
- 3 Dabar, buvo taip, kad Gideonas išėjo į priekį ir atsistojo prieš karalių, ir tarė jam: Dabar, o karaliau, tu iki šiol daug kartų esi paklausęs mano žodžių, mums kovojant su mūsų broliais lamanitais.
- 4 Ir dabar, o karaliau, jei nelaikai manęs nenaudingu tarnu, arba jei iki šiol kiek nors klausydavai mano žodžių ir jie pasitarnaudavo tau, lygiai taip noriu, kad paklausytum mano žodžių ir dabar, ir aš būsiu tavo tarnas ir išvaduosiu šiuos žmones iš vergijos.
- 5 Ir karalius leido jam kalbėti. Ir Gideonas tarė jam:
- 6 Matai galinę praeigą per galinę sieną galinėje miesto pusėje. Lamanitai, arba lamanitų sargybiniai, naktį būna girti; todėl pasiųskime skelbimą visiems šitiems žmonėms, kad jie surinktų savo kaimenes ir bandas, kad naktį galėtų išvartyti jas į tyrus.
- 7 O aš, pagal tavo įsakymą, eisiu ir sumokėsiu paskutinę vyno duoklę lamanitams, ir jie pasigers; ir mes praeisime pro slaptą praeigą jų stovyklos kairėje, kai jie bus girti ir užmigę.
- 8 Taip mes išvyksime su savo moterimis ir vaikais, savo kaimenėmis ir savo bandomis į tyrus; ir keliausime aplenkdami Šilomo žemę.
- 9 Ir buvo taip, kad karalius paklausė Gideoną žodžių.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

- 10 Ir karalius Limhis nurodė, kad jo žmonės susirinktų savo kaimenes; ir jis nusiuntė vyno duoklę lamanitams; ir taip pat nusiuntė daugiau vyno kaip dovaną jiems; ir jie gausiai gėrė vyno, kurį karalius Limhis nusiuntė jiems.
- 11 Ir buvo taip, kad karaliaus Limhio žmonės naktį išvyko į tyrus su savo kaimenėmis ir savo bandomis, ir jie ėjo tyrais, aplenkdami Šilomo žemę ir pasuko link Zarahemlos žemės, vedami Amono ir jo brolių.
- 12 Ir jie buvo pasiėmę visą savo auksą ir sidabrą, ir savo brangius daiktus, kuriuos galėjo panešti, ir taip pat savo atsargas su savimi į tyrus; ir jie tęsė savo kelionę.
- 13 Ir išbuvę daugelį dienų tyruose, jie atvyko į Zarahemlos žemę ir prisijungė prie Mozijo žmonių, ir tapo jo pavaldiniais.
- 14 Ir buvo taip, kad Mozijas priėmė juos su džiaugsmu; ir jis taip pat priėmė jų metraščius, ir taip pat metraščius, kuriuos rado Limhio žmonės.
- 15 Ir dabar, buvo taip, kad pastebėję, jog Limhio žmonės naktį išvyko iš tos žemės, lamanitai pasiuntė armiją į tyrus jų vyti.
- 16 Ir vijęsi juos dvi dienas, jie nebegalėjo sekti jų pėdsakais; todėl pasimetė tyruose.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Pasakojimas apie Almą ir Viešpaties žmones, kurie karaliaus Nojaus žmonių buvo priversti pasitraukti į tyrus.

Mozijo knyga 23

- 1 Dabar, Alma buvo perspėtas Viešpaties, kad karaliaus Nojaus armijos užpuls juos, ir apie tai pranešė savo žmonėms, todėl jie surinko savo kaimenes ir pasiėmė savo grūdų, ir pasitraukė į tyrus nuo karaliaus Nojaus armijų.
- 2 Ir Viešpats stiprino juos taip, kad karaliaus Nojaus žmonės negalėjo jų pavyti, idant sunaikintų juos.
- 3 Ir jie aštuonias dienas bėgo į tyrus.
- 4 Ir jie atėjo į žemę, taip, būtent labai gražią ir malonią žemę, tyro vandens žemę.
- 5 Ir jie pasistatė savo palapines ir pradėjo dirbti žemę, ir pradėjo statyti pastatus; taip, jie buvo darbštūs ir labai daug plušėjo.
- 6 Ir žmonės norėjo, kad Alma būtų jų karalius, nes jo žmonės jį mylėjo.
- 7 Bet jis jiems tarė: Štai, nereikalinga, kad mes turėtume karalių; nes taip sako Viešpats: Nevertinkite vieno kūno labiau už kitą, arba niekas tenelaiko savęs viršesniu už kitą; todėl sakau jums, jog nereikalinga, kad turėtumėte karalių.
- 8 Tačiau, jei būtų įmanoma, kad visuomet jūsų karaliais galėtų būti teisūs vyrai, jums būtų gerai turėti karalių.
- 9 Bet prisiminkite karaliaus Nojaus ir jo kunigų nedorbę; ir aš pats buvau pagautas į spąstus ir padariau daug dalykų, kurie buvo pasibjaurėtini Viešpaties akyse, kurie atnešė man skausmingą atgailą.
- 10 Tačiau po daugelio suspaudimų Viešpats išgirdo mano maldavimus ir atsakė į mano maldas, ir padarė mane įrankiu savo rankose, atvedant tiek daug jūsų į jo tiesos pažinimą.
- 11 Tačiau šituo aš nesigiriu, nes nesu vertas girtis savimi.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

12 Ir dabar sakau jums: jūs buvote spaudžiami karaliaus Nojaus ir buvote jo ir jo kunigų vergijoje, ir buvote jų atvesti į nedorybę; todėl buvote supančioti nedorybės pančiais.

13 Ir dabar, kadangi Dievo galia buvote išvaduoti iš šių pančių, taip, būtent iš karaliaus Nojaus ir jo žmonių rankų ir taip pat iš nedorybės pančių, lygiai taip noriu, kad tvirtai stovėtumėte šitoje laisvėje, kuria buvote išlaisvinti, ir kad jokiai žmogui nepatikėtumėte būti jūsų karaliumi.

14 Ir taip pat niekam nepatikėtumėte būti jūsų mokytoju ar vadovu, nebent jis būtų Dievo žmogus, vaikščiojantis jo keliais ir vykdamas jo įsakymus.

15 Taip Alma mokė savo žmones, kad kiekvienas mylėtų savo artimą kaip save, kad tarp jų nebūtų nesutarimo.

16 Ir dabar, Alma buvo jų aukštasis kunigas, būdamas jų bažnyčios įkūrėjas.

17 Ir buvo taip, kad niekas negavo įgaliojimo pamokslauti arba mokyti kitaip, kaip tik per jį iš Dievo. Todėl jis pašventė visus jų kunigus ir visus jų mokytojus; ir niekas kitas nebuvo pašventas, kaip tik teisūs vyrai.

18 Todėl jie prižiūrėjo savo žmones ir maitino juos tuo, kas siejasi su teisumu.

19 Ir buvo taip, kad jie pradėjo nepaprastai klestėti toje žemėje; ir jie pavadino tą žemę Helamu.

20 Ir buvo taip, kad jie nepaprastai dauginosi ir klestėjo Helamo žemėje; ir jie pastatė miestą, kurį pavadino Helamu.

21 Tačiau Viešpats mato esant tinkama drausminti savo žmones; taip, jis tikrina jų kantrybę ir tikėjimą.

22 Tačiau, kas tik sudeda savo viltis į jį, tas bus iškeltas paskutiniąją dieną. Taip, ir taip buvo su šitais žmonėmis.

23 Nes štai, aš parodysiu jums, kad jie buvo atvesti į vergiją ir išvaduoti jų negalėjo niekas, išskyrus Viešpatį, jų Dievą, taip, būtent Abraomo ir Izaoko, ir Jokūbo Dievą.

24 Ir buvo taip, kad jis išvadavo juos ir parodė savo didžią galią jiems, ir didis buvo jų džiūgavimas.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

25 Nes štai, buvo taip, kad jiems bebūnant Helamo žemėje, taip, Helamo mieste, jiems bedirbant aplinkinę žemę, štai šalies pakraščiuose pasirodė lamanitų armija.

26 Dabar, buvo taip, kad Almos broliai bėgo iš savo laukų ir susirinko Helamo mieste; ir juos didžiai išgąsdino lamanitų pasirodymas.

27 Bet Alma išėjo ir atsistojo tarp jų, ir drąsino juos, kad jiems nereikia bijoti, bet kad jie prisimintų Viešpatį, savo Dievą, ir jis juos išvaduos.

28 Todėl jie nuramdė savo baimes ir pradėjo šauktis Viešpaties, kad jis suminkštintų lamanitų širdis, kad šie pasigailėtų jų ir jų žmonių, ir jų vaikų.

29 Ir buvo taip, kad Viešpats suminkštino lamanitų širdis. Ir išėjo Alma ir jo broliai ir pasidavė į jų rankas; ir lamanitai užvaldė Helamo žemę.

30 Dabar, lamanitų armijos, kurios vijosi karaliaus Limhio žmones, buvo pasiklydusios tyruose daugelį dienų.

31 Ir štai, jie aptiko tuos karaliaus Nojaus kunigus vietoje, kurią šie pavadino Amulonu; ir šie buvo pradėję kurti Amulono žemėje ir pradėję dirbti žemę.

32 Dabar, tų kunigų vadovo vardas buvo Amulonas.

33 Ir buvo taip, kad Amulonas maldavo lamanitų; ir jis taip pat pasiuntė pirmyn jų žmonas, kurios buvo lamanitų dukros, maldauti savo brolių, kad šie nesunaikintų jų vyrų.

34 Ir lamanitai pasigailėjo Amulono ir jo brolių ir jų nesunaikino dėl jų žmonių.

35 Ir Amulonas bei jo broliai prisijungė prie lamanitų, ir jie keliavo tyrais, ieškodami Nefio žemės, ir tada atrado Helamo žemę, apgyventą Almos ir jo brolių.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

- 36 Ir buvo taip, kad lamanitai pažadėjo Almai ir jo broliams, kad jei šie parodys jiems kelią, vedantį į Nefio žemę, tai jie dovanos jiems gyvybę ir laisvę.
- 37 Bet kai Alma parodė jiems kelią, kuris vedė į Nefio žemę, lamanitai nesilaikė savo pažado; bet jie pastatė sargybinius aplink Helamo žemę saugoti Almos ir jo brolių.
- 38 Ir likusieji iš jų nuėjo į Nefio žemę; o dalis jų sugrįžo į Helamo žemę ir taip pat atsivedė šioje žemėje paliktų sargybinių žmonas ir vaikus.
- 39 Ir lamanitų karalius leido Amulonui būti jo žmonių, kurie buvo Helamo žemėje, karaliumi ir valdovu; tačiau šis neturėjo galios daryti ką nors priešinga lamanitų karaliaus valiai.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mozijo knyga 24

- 1 Ir buvo taip, kad Amulonas įgijo palankumą lamanitų karaliaus akyse; todėl lamanitų karalius leido jam ir jo broliams, kad jie būtų paskirti jo žmonių mokytojais, taip, netgi žmonių, kurie buvo Šemlono, Šilomo ir Amulono žemėse.
- 2 Nes lamanitai užvaldė visas šitas žemes; todėl lamanitų karalius paskyrė karalius visoms šitoms žemėms.
- 3 Ir dabar, lamanitų karaliaus vardas buvo Lamanas, ir jis buvo pavadintas savo tėvo vardu; ir todėl jis buvo vadinamas karalium Lamanu. Ir jis buvo gausios liaudies karalius.
- 4 Ir jis paskyrė mokytojus iš Amulono brolių kiekvienoje žemėje, apgyventoje jo žmonių; ir taip Nefio kalbos pradėjo mokyti visus lamanitus.
- 5 Ir jie buvo draugiški žmonės vienas kitam; tačiau jie nepažinojo Dievo; o Amulono broliai nieko jų nemokė nei apie Viešpatį, jų Dievą, nei Mozės įstatymo; nei mokė jų Abinadžio žodžių.
- 6 Bet mokė juos, kad vestų savo metraščių ir kad galėtų parašyti vienas kitam.
- 7 Ir taip lamanitai pradėjo turtėti ir prekiauti vienas su kitu, ir tapo turtingi, ir pradėjo darytis gudria ir išmintinga liaudimi, turint omenyje pasaulio išmintį, taip, labai gudria liaudimi, mėgstančia visokius nelabumus ir plėšimus, tik ne tarp savo pačių brolių.
- 8 Ir dabar buvo taip, kad Amulonas pradėjo naudotis valdžia Almos ir jo brolių atžvilgiu ir pradėjo jį persekioti, ir darė taip, kad jo vaikai persekiotų jų vaikus.
- 9 Nes Amulonas pažino Alma, kad jis buvo vienas iš karaliaus kunigų ir kad tai buvo tas, kuris patikėjo Abinadžio žodžiais ir buvo išvartas karaliaus, ir todėl jis niršo ant jo; nes jis buvo pavaldus karaliui Lamanui, tačiau jis naudojosi valdžia jiems ir apkrovė juos darbais, ir paskyrė jiems prižiūrėtojus.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

10 Ir buvo taip, kad jų suspaudimai buvo tokie dideli, kad jie pradėjo karštai šauktis Dievo.

11 Ir Amulonas įsakė jiems, kad jie liautųsi šaukėsi; ir jis paskyrė sargybinius, idant stebėtų juos, kad kiekvienas, kuris bus pastebėtas šaukiantis Dievo, būtų atiduotas mirčiai.

12 Ir Alma bei jo žmonės nekėlė savo balsų į Viešpatį, savo Dievą, bet išliedavo savo širdis jam; ir jis žinojo jų širdžių mintis.

13 Ir buvo taip, kad jų suspaudimuose atėjo jiems Viešpaties balsas, sakantis: Pakelkite galvas ir būkite paguosti, nes aš žinau apie sandorą, kurią sudarėte man; ir aš sudarysiu sandorą su savo žmonėmis ir išvaduosiu juos iš vergijos.

14 Ir aš taip pat palengvinsiu naštas, kurios užkrautos ant jūsų pečių, kad net nejusite jų ant savo nugarų, netgi būdami vergijoje; ir tai aš padarysiu, kad po to būtumėte man liudytojai ir kad užtikrintai žinotumėte, kad aš, Viešpats Dievas, aplankau savo žmones jų suspaudimuose.

15 Ir dabar buvo taip, kad naštos, kurios buvo užkrautos ant Almos ir jo brolių, buvo padarytos lengvos; taip, Viešpats sustiprino juos, kad jie galėjo lengvai nešti savo naštas, ir jie džiugiai ir kantriai pasidavė visai Viešpaties valiai.

16 Ir buvo taip, kad toks didis buvo jų tikėjimas ir kantiškumas, kad jiems vėl atėjo Viešpaties balsas, sakantis: Būkite paguosti, nes rytoj aš išvaduosiu jus iš vergijos.

17 Ir jis tarė Almai: Tu eisi šitų žmonių priešaky, ir aš eisiu su tavimi ir išvaduosiu šiuos žmones iš vergijos.

18 Dabar buvo taip, kad Alma ir jo žmonės naktį surinko savo kaimenes ir taip pat savo grūdų; taip, netgi per visą naktį jie rinko savo kaimenes.

19 O ryte Viešpats sukėlė lamanitams gilų miegą, taip, ir visi jų prižiūrėtojai buvo giliai įmigę.

20 Ir Alma ir jo žmonės išėjo į tyrus; ir, keliavę visą dieną, jie pasistatė savo palapines slėnyje, ir pavadino slėnį Alma, nes jis rodė jiems kelią tyruose.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

- 21 Taip, ir Almos slėnyje jie liejo savo padėkas Dievui, nes jis buvo jiems gailestingas ir palengvino jų naštas, ir išvadavo juos iš vergijos; nes jie buvo vergijoje ir niekas negalėjo jų išvaduoti, išskyrus Viešpatį, jų Dievą.
- 22 Ir jie reiškė padėkas Dievui, taip, visi jų vyrai ir visos jų moterys, ir visi jų vaikai, kurie mokėjo kalbėti, pakėlė balsus, šlovindami savo Dievą.
- 23 Ir dabar, Viešpats tarė Almai: Paskubėk ir išeik tu ir šitie žmonės iš šitos žemės, nes lamanitai pabudo ir vejasitave; todėl išeik iš šitos žemės, o aš sustabdysiu lamanitus šitame slėnyje, tad jie nebesivys šitų žmonių.
- 24 Ir buvo taip, kad jie išvyko iš slėnio ir leidosi kelionėn į tyrus.
- 25 Ir išbuvę tyruose dvylika dienų, jie atvyko į Zarahemlą; ir karalius Mozijas taip pat priėmė juos su džiaugsmu.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mozijo knyga 25

- 1 Ir dabar, karalius Mozijas nurodė, kad būtų surinkti visi žmonės.
- 2 Dabar, buvo ne tiek daug Nefio vaikų, arba ne tiek daug tų, kurie buvo Nefio palikuonys, kaip Zarahemlos, kuris buvo Muleko palikuonis, žmonių ir tų, kurie atėjo su juo į tyrus.
- 3 Ir ne tiek daug buvo Nefio ir Zarahemlos žmonių, kiek lamanitų; taip, jie nebuvo nė perpus tiek gausūs.
- 4 Ir dabar, buvo surinkti kartu visi Nefio žmonės ir taip pat visi Zarahemlos žmonės, ir jie buvo surinkti į du būrius.
- 5 Ir buvo taip, kad Mozijas pats skaitė ir nurodė, kad jo žmonėms būtų skaitomi Zenifo metraščiai; taip, jie skaitė Zenifo žmonių metraščius, pradedant nuo tada, kai jie paliko Zarahemlos žemę, iki tada, kai jie vėl sugrįžo.
- 6 Ir jis taip pat skaitė aprašymą apie Almą ir jo brolius, ir visus jų suspaudimus nuo to laiko, kai jie paliko Zarahemlos žemę, iki tada, kai jie vėl sugrįžo.
- 7 Ir dabar, kai Mozijas pabaigė skaityti metraščius, pasilikę šalyje jo žmonės buvo apstulbę iš nuostabos ir nustebimo.
- 8 Nes jie nežinojo, ką begalvoti; nes kai jie matė tuos, kurie buvo išvaduoti iš vergijos, jie prisipildė nepaprastai didelio džiaugsmo.
- 9 Ir dar, kada jie galvojo apie savo brolius, kuriuos nužudė lamanitai, jie prisipildė sielvarto ir net išliejo daug sielvarto ašarų.
- 10 Ir dar, kada jie galvojo apie tiesioginį Dievo gerumą ir jo galią išvaduojant Almą ir jo brolius iš lamanitų rankų ir vergijos, jie pakėlė savo balsus ir reiškė padėkas Dievui.
- 11 Ir dar, kada jie galvojo apie lamanitus, kurie buvo jų broliai, apie jų nuodėmingą ir suterštą būseną, jie prisipildė skausmo ir širdgėlos dėl jų sielų gerovės.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

- 12 Ir buvo taip, kad tie, kurie buvo vaikai Amulono ir jo brolių, paėmusių į žmonas lamanitų dukras, buvo nepatenkinti savo tėvų elgesiu ir jau nebenorėjo vadintis savo tėvų vardais, todėl jie prisiėmė Nefio vardą, kad galėtų vadintis Nefio vaikais ir būtų priskaičiuojami prie tų, kurie vadinosi nefitais.
- 13 Ir dabar visi Zarahemlos žmonės buvo priskaičiuoti prie nefitų, ir tai dėl to, kad karalystė nebūdavo perduodama niekam kitam, kaip tik Nefio palikuonims.
- 14 Ir dabar buvo taip, kad baigęs kalbėti ir skaityti žmonėms, Mozijas norėjo, kad Alma taip pat kalbėtų žmonėms.
- 15 Ir Alma kalbėjo jiems, kai jie buvo surinkti į didelius būrius, ir jis ėjo nuo vieno būrio prie kito, skelbdamas žmonėms atgailą ir tikėjimą Viešpačiu.
- 16 Ir jis ragino Limhio žmones ir savo brolius – visus tuos, kurie buvo išvaduoti iš vergijos – prisiminti, jog tai Viešpats išvadavo juos.
- 17 Ir buvo taip, kad po to, kai Alma mokė žmones daugelio dalykų ir baigė kalbėti jiems, karalius Limhis norėjo būti pakrikštytas; ir visi jo žmonės taip pat norėjo būti pakrikštyti.
- 18 Todėl Alma ėjo į vandenį ir pakrikštijo juos; taip, jis pakrikštijo juos tuo būdu, kaip krikštijo savo brolius Mormono vandenyse; taip, ir visi, kuriuos tik jis pakrikštijo, priklausė Dievo bažnyčiai; ir tai dėl jų tikėjimo Almos žodžiais.
- 19 Ir buvo taip, kad karalius Mozijas leido Almai steigti bažnyčias visoje Zarahemlos žemėje; ir davė jam galią kiekvienai bažnyčiai išventinti kunigus ir mokytojus.
- 20 Dabar tai buvo padaryta, kadangi buvo tiek daug žmonių, kad jie visi negalėjo būti vadovaujami vieno mokytojo; ir negalėjo visi išgirsti Dievo žodžio viename susirinkime.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 Todėl jie buvo surinkti į atskirus būrius, vadinamus bažnyčiomis; kiekviena bažnyčia turėjo savo kunigus ir savo mokytojus, ir kiekvienas kunigas skelbė žodį pagal tai, kaip jis buvo pateiktas jam Almos burna.

22 Ir taip, nepaisant to, kad buvo daug bažnyčių, jos visos buvo viena bažnyčia, taip, būtent Dievo bažnyčia; nes visose bažnyčiose nebuvo skelbiama nieko kito, kaip tik atgaila ir tikėjimas Dievu.

23 Ir dabar, Zarahemlos žemėje buvo septynios bažnyčios. Ir buvo taip, kad kas tik norėjo priimti Kristaus, arba Dievo, vardą, tie prisijungdavo prie Dievo bažnyčių.

24 Ir jie vadinosi Dievo žmonėmis. Ir Viešpats išliedavo savo Dvasią ant jų, ir jie buvo laiminami ir klestėjo žemėje.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mozijo knyga 26

- 1 Dabar buvo taip, kad augančioje kartoje buvo daug tokių, kurie negalėjo suprasti karaliaus Benjamino žodžių, kadangi tuo metu, kai jis kalbėjo savo liaudžiai, jie buvo maži vaikai; ir jie netikėjo savo tėvų tradicijomis.
- 2 Jie netikėjo tuo, kas buvo pasakyta apie mirusiųjų prisikėlimą, ir netikėjo Kristaus atėjimu.
- 3 Ir dabar, dėl savo netikėjimo jie negalėjo suprasti Dievo žodžio; ir jų širdys buvo užkietintos.
- 4 Ir jie nenorėjo krikštytis; ir nenorėjo prisijungti prie bažnyčios. Ir pagal tikėjimą jie buvo atsiskyre žmonės, ir tokie nuo tada pasiliko, būtent savo kūniškoje ir nuodėmingoje būsenoje; nes jie nesišaukė Viešpaties, savo Dievo.
- 5 Ir dabar, Mozijo valdymo metu, jie nebuvo nė perpus tiek gausūs kaip Dievo žmonės; bet dėl nesutarimų tarp brolių jų padaugėjo.
- 6 Nes buvo taip, kad savo pataikūniškais žodžiais jie viliojo daugelį tų, kurie buvo bažnyčioje, ir pastūmėjo juos padaryti daug nuodėmių; todėl iškilo būtinybė, kad tie, kas padarė nuodėmę, priklausydami bažnyčiai, būtų bažnyčios sudrausti.
- 7 Ir buvo taip, kad jie buvo atvesti pas kunigus, ir mokytojai perdavė juos kunigams; ir kunigai atvedė juos pas Alma, kuris buvo aukštasis kunigas.
- 8 Dabar, karalius Mozijas buvo davęs Almai valdžią bažnyčiai.
- 9 Ir buvo taip, kad Alma nežinojo, ką su jais daryti; bet buvo daug liudytojų prieš juos; taip, žmonės stovėjo ir gausiai liudijo apie jų nedorumą.
- 10 Dabar, iki šiol, bažnyčioje nieko panašaus nebuvo atsitikę; todėl Alma sunerimo savo dvasioje; ir nurodė, kad jie būtų nuvesti pas karalių.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 Ir jis tarė karaliui: Štai, čia yra daugelis, kuriuos atvedėme pas tave, kuriuos kaltina jų broliai; taip, ir jie buvo sučiupti darantys įvairias nedorybes, ir jie neatgailauja dėl savo nedorybių; todėl atvedėme juos pas tave, kad tu teistum juos pagal jų nusikaltimus.

12 Bet karalius Mozijas tarė Almai: Štai, ne man juos teisti; todėl aš atiduodu juos į tavo rankas, kad būtų teisiami.

13 Ir dabar Almos dvasia vėl sunerimo; ir jis nuėjo ir teiravosi Viešpaties, ką jam daryti šiuo reikalu, nes jis bijojo pasielgti neteisingai Dievo akyse.

14 Ir buvo taip, kad po to, kai jis išliejo visą savo sielą Dievui, jam atėjo Viešpaties balsas, sakantis:

15 Palaimintas tu, Alma, ir palaiminti tie, kurie pasikrikštijo Mormono vandenyse. Palaimintas tu dėl savo nepaprasto tikėjimo vienais tiktai mano tarno Abinadžio žodžiais.

16 Ir palaiminti jie dėl jų nepaprasto tikėjimo vien tiktai žodžiais, kuriuos kalbėjai jiems.

17 Ir palaimintas tu, kad įkūrei bažnyčią tarp šitų žmonių; ir jie bus tvirtinami ir bus mano žmonės.

18 Taip, palaiminti šitie žmonės, kurie nori nešioti mano vardą; nes jie bus pavadinti mano vardu; ir jie yra mano.

19 Ir esi palaimintas, kad teiravaisi manęs dėl prasižengėlio.

20 Tu mano tarnas; ir aš sudarau sandorą su tavimi, kad tu turėsi amžinąjį gyvenimą; ir tu tarnausi man ir eisi mano vardu, ir rinksi mano avis.

21 Ir tas, kuris klausys mano balso, bus mano avis; ir jį tu priimsi į bažnyčią, ir jį aš priimsiu taip pat.

22 Nes štai, tai mano bažnyčia; ir kas tik pasikrikštys, pasikrikštys atgailai. Ir ką tik tu priimsi, tikės mano vardą; ir aš jam be saiko atleisiu.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Nes tai aš, kuris imu ant savęs pasaulio nuodėmes; nes tai aš, kuris juos sukūriau; ir tai aš, kuris suteikiu vietą savo dešinėje tam, kuris tiki iki galo.

24 Nes štai, jie pavadinti mano vardu; ir jeigu jie pažįsta mane, jie ateis ir per amžius turės vietą mano dešinėje.

25 Ir bus taip, jog kada skardės antrasis trimitas, tada tie, kurie niekuomet nepažinojo manęs, išeis ir stos prieš mane.

26 Ir tada jie pažins, kad aš esu Viešpats, jų Dievas, kad aš esu jų Išpirkėjas; bet jie nebus išpirkti.

27 Ir tada pareikšiu jiems, kad niekada nepažinojau jų; ir jie eis į nesibaigiančią ugnį, paruoštą velniui ir jo angelams.

28 Todėl sakau jums, kad to, kuris neklausys mano balso, jūs nepriimsite į mano bažnyčią, nes jo aš nepriimsiu paskutiniąją dieną.

29 Todėl sakau tau, eik; ir kas tik prasižengia prieš mane, tą tu teisi pagal nuodėmes, kurias jis padarė; ir jei jis išpažįsta savo nuodėmes prieš tave ir mane ir nuoširdžiai atgailauja, tam tu atleisi, ir aš jam atleisiu taip pat.

30 Taip, ir kaip dažnai mano žmonės beatgailautų, aš atleisiu jiems jų nusižengimus prieš mane.

31 Ir jūs taip pat turite vienas kitam atleisti nusižengimus; nes tikrai sakau jums: tas, kuris neatleidžia savo artimo nusižengimų, kada šis sako, kad atgailauja, tas pats užsitraukia pasmerkimą.

32 Dabar sakau tau, eik, ir kas tik neatgailaus dėl savo nuodėmių, tas nebus priskaičiuotas prie mano žmonių; ir nuo šiol bus laikomasi šito.

33 Ir buvo taip, kad išgirdęs šiuos žodžius, Alma užrašė juos, kad turėtų juos ir kad galėtų teisti tos bažnyčios žmones pagal Dievo įsakymus.

34 Ir buvo taip, kad Alma nuėjo ir teisė tuos, kurie buvo sučiupti darant nedorybę, pagal Viešpaties žodį.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

- 35 Ir kas tik atgailavo dėl savo nuodėmių ir išpažino jas, tuos jis priskaičiavo prie bažnyčios žmonių.
- 36 O tie, kurie neišpažino savo nuodėmių ir neatgailavo dėl savo nedorybės, nebuvo priskaičiuoti prie bažnyčios žmonių, ir jų vardai buvo ištrinti.
- 37 Ir buvo taip, kad Alma sutvarkė visus bažnyčios reikalus; ir jie pradėjo vėl gyventi taikiai ir nepaprastai klestėti bažnyčios reikaluose, apdairiai elgdamiesi priešais Dievą, daugelį priimdami ir daugelį krikštydami.
- 38 Ir dabar, visa tai Alma ir jo bendradarbiai, vadovaujantys bažnyčiai, padarė elgdamiesi su visu stropumu, visame kame mokydami Dievo žodžio, kęsdami visokius suspaudimus, būdami persekiojami visų tų, kurie nepriklausė Dievo bažnyčiai.
- 39 Ir jie drausmino savo brolius; ir jie taip pat buvo drausminami, kiekvienas Dievo žodžiu pagal savo nuodėmes, arba pagal nuodėmes, kurias buvo padaręs, ir jiems buvo Dievo įsakyta be paliovos melstis ir visame kame dėkoti.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mozijo knyga 27

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad persekiojimai, kuriuos netikintieji užkrovė bažnyčiai, tapo tokie nepakeliami, kad bažnyčia dėl to pradėjo murmėti ir skųstis savo vadovams; o šie skundėsi Almai. Ir Alma išdėstė šį reikalą jų karaliui Mozijui. Ir Mozijas tarėsi su savo kunigais.
- 2 Ir buvo taip, kad karalius Mozijas išsiuntinėjo skelbimą po visas aplinkines žemes, kad nė vienas netikintysis nepersekiotų nė vieno iš tų, kurie priklausė Dievo bažnyčiai.
- 3 Ir visose bažnyčiose buvo griežtai įsakyta, kad tarp jų nebūtų jokių persekiojimų, kad tarp visų žmonių būtų lygybė;
- 4 kad jie neleistų jokiam išdidumui ar puikybei trikdyti jų taikos; kad kiekvienas gerbtų savo artimą kaip save patį, sau išlaikyti dirbdamas savo paties rankomis.
- 5 Taip, ir kad visi jų kunigai ir mokytojai sau išlaikyti dirbtų savo pačių rankomis visais atvejais, išskyrus ligą arba didelį nepriteklių; ir tai darydami jie turėjo apsieiti Dievo malonės.
- 6 Ir toje žemėje vėl ėmė vyrauti didelė taika; ir žmonių pasidarė labai daug, ir jie pradėjo skliti po žemės veidą, taip, į šiaurę ir į pietus, į rytus ir į vakarus, statydami didelius miestus ir kaimus visuose tos žemės ketvirčiuose.
- 7 Ir Viešpats aplankė juos ir suteikė jiems sėkmę, ir jie tapo didele ir turtinga liaudimi.
- 8 Dabar, Mozijo sūnūs buvo priskaičiuoti prie netikintųjų; ir taip pat vienas iš Almos sūnų buvo priskaičiuotas prie jų, būdamas vardu Alma pagal savo tėvą; nepaisant to, jis tapo labai nedoru ir stabmeldžiu vyru. Ir jis buvo gražbylys ir kalbėjo daug pataikūniškų žodžių žmonėms; todėl daugelį žmonių jis patraukė sekti savo nedorybių pavyzdžiu.
- 9 Ir jis tapo rimta kliūtimi Dievo bažnyčios klestėjimui, pavogdamas žmonių širdis; sukeldamas daug nesutarimų tarp žmonių; duodamas galimybę Dievo priešui panaudoti prieš juos savo galią.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

- 10 Ir dabar buvo taip, kad tuo metu, kai jis visur vaikščiojo, kad sunaikintų Dievo bažnyčią, nes jis slapta vaikščiojo su Mozijo sūnumis, siekdamas sunaikinti bažnyčią ir nuklaidinti Viešpaties žmones, priešingai Dievo arba netgi karaliaus įsakymams;
- 11 ir, kaip sakiau jums, kai jie visur vaikščiojo, maištaudami prieš Dievą, štai, jiems pasirodė Viešpaties angelas; ir jis nusileido lyg debesyje; ir kalbėjo lyg griaustinio balsu, kuris privertė drebėti žemę, ant kurios jie stovėjo.
- 12 Ir toks didelis buvo jų nustebimas, kad jie parpuolė ant žemės ir nesuprato žodžių, kuriuos jis kalbėjo jiems.
- 13 Nepaisant to, jis sušuko vėl, sakydamas: Alma, kelkis ir stok prieš mane, nes kodėl tu persekioji Dievo bažnyčią? Juk Viešpats pasakė: Tai mano bažnyčia, ir aš įkursiu ją; ir niekas, išskyrus mano žmonių prasižengimą, jos nesugriaus.
- 14 Ir dar angelas tarė: Štai Viešpats išgirdo savo žmonių maldas ir taip pat maldas savo tarno Almos, kuris yra tavo tėvas; nes jis labai tikėdamas meldėsi dėl tavęs, kad tu būtum atvestas į tiesos pažinimą; todėl tam, kad į jo tarnų maldas būtų atsakyta pagal jų tikėjimą, aš atėjau įtikinti tave Dievo galia ir valdžia.
- 15 Ir dabar štai, ar gali abejoti Dievo galia? Nes štai, argi mano balsas nesudrebino žemės? Ir argi tu nematai manęs prieš save? Ir štai, aš esu siųstas nuo Dievo.
- 16 Dabar sakau tau: eik, ir prisimink savo tėvų nelaisvę Helamo žemėje bei Nefio žemėje; ir prisimink, kokių didžiųjų dalykų jis padarė jiems; nes jie buvo vergijoje, ir jis juos išvadavo. Ir dabar sakau tau, Alma: eik savo keliu ir daugiau nebandyk sunaikinti bažnyčios, kad į jų maldas būtų atsakyta, ir tai, net jei tu pats ir nori būti atmestas.
- 17 Ir dabar, tai buvo paskutiniai žodžiai, kuriuos angelas pasakė Almai; ir jis pasišalino.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

18 Ir dabar Alma ir tie, kurie buvo su juo, vėl parpuolė žemėn, nes didis buvo jų nustebimas; nes savo pačių akimis jie matė Viešpaties angelą; ir jo balsas buvo kaip griaustinis, drebinantis žemę; ir jie žinojo, kad niekas kitas, išskyrus Dievo galią, negalėjo sudrebinti žemės ir padaryti, kad ji drebėtų, lyg skirtųsi į dalis.

19 Ir dabar Alma buvo taip apstulbęs, jog tapo nebylys ir nebegalėjo atverti burnos; taip, ir jis neteko jėgų, netgi tiek, kad nebegalėjo pajudinti rankų; todėl buvusieji su juo paėmė ir nešė jį bejėgi, netgi kol paguldė priešais jo tėvą.

20 Ir jie papasakojo jo tėvui viską, kas jiems atsitiko; ir jo tėvas džiūgavo, nes jis žinojo, kad tai buvo Dievo galia.

21 Ir jis nurodė, kad būtų surinkta minia, kad jie galėtų pamatyti, ką Viešpats padarė jo sūnui ir taip pat tiems, kurie buvo su juo.

22 Ir jis nurodė, kad susirinktų kunigai; ir jie pradėjo pasninkauti ir melstis Viešpačiui, savo Dievui, kad jis atvertų Almos burną, kad šis galėtų kalbėti, ir taip pat kad jo galūnės atgautų stiprybę – kad žmonių akys atsivertų matyti ir pažinti Dievo gerumą ir šlovę.

23 Ir buvo taip, kad po to, kai jie pasninkavo ir meldėsi dvi dienas ir naktis, Almos galūnės atgavo stiprybę ir jis atsistojo ir prabilo, sakydamas jiems, kad jie gali būti paguosti:

24 Nes, – sakė jis, – aš atgailavau už savo nuodėmes ir Viešpaties buvau išpirktas; štai aš užgimiau iš Dvasios.

25 Ir Viešpats sakė man: Nesistebėk, kad visa žmonija, taip, vyrai ir moterys, visos tautos, giminės, liežuviai ir liaudys turi užgimti iš naujo; taip, užgimti iš Dievo, atsiversti iš savo kūniškos ir puolusios būsenos į teisumo būseną, būdami išpirkti Dievo, tapdami jo sūnumis ir dukromis.

26 Ir taip jie tampa naujais kūriniais; ir jeigu jie to nepadarą, jokių būdu negali paveldėti Dievo karalystės.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

27 Sakau tau, jeigu to nepadaro, jie turi būti atmesti; ir tai aš žinau, kadangi pats buvau beveik atmetas.

28 Tačiau po to, kai perbridau didelę kančią, atgailavau kone iki mirties, Viešpats iš gailėsčio nusprendė ištraukti mane iš nesibaigiančio degimo, ir aš užgimiau iš Dievo.

29 Mano siela buvo išpirkta iš karčiosios tulžies ir nedorybės pančių. Aš buvau tamsiausioje prarajoje; bet dabar regiu nuostabią Dievo šviesą. Mano siela buvo kankinama amžinos kankynės; bet aš buvau ištrauktas, ir mano siela daugiau nebesikankina.

30 Aš buvau atstūmęs savo Išpirkėją ir neigiau tai, kas buvo kalbėta mūsų tėvų; bet dabar, kad jie galėtų iš anksto žinoti, kad jis ateis ir kad jis prisimena kiekvieną savo kūrinijos kūrinį, jis apreikš save visiems.

31 Taip, kiekvienas kelis klaupsis ir kiekvienas liežuvis išpažins priešais jį. Taip, būtent paskutinią dieną, kada visi žmonės stovės, kad būtų jo teisiami, tada jie pripažins, kad jis yra Dievas; tada tie, kurie gyvena pasaulyje be Dievo, pripažins, kad nesibaigiančios bausmės nuosprendis jiems yra teisingas; ir jie drebs ir virpės, ir gūšis nuo jo visa tiriančios akies žvilgtelėjimo.

32 Ir dabar buvo taip, kad Alma ir tie, kurie buvo su Alma tuo metu, kai jiems pasirodė angelas, nuo šiol pradėjo mokyti žmones, keliaudami po visą šalį, skelbdami visiems žmonėms tai, ką jie girdėjo ir matė, ir skelbdami Dievo žodį dideliuose suspaudimuose, netikinčiųjų didžiai persekiojami, kentėdami nuo daugelio iš jų.

33 Bet nepaisant viso to, jie suteikė daug paguodos bažnyčiai, stiprindami jų tikėjimą ir su didžia kantrybe bei per daugybę kančių ragindami juos laikytis Dievo įsakymų.

34 Ir keturi iš jų buvo Mozijo sūnūs; ir jų vardai buvo: Amonas ir Aaronas, ir Omneris, ir Himnis; tokie buvo Mozijo sūnų vardai.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

35 Ir jie keliavo po visą Zarahemlos žemę ir tarp visų žmonių, kuriuos valdė karalius Mozijas, uoliai stengdamiesi atitaisyti visą žalą, kurią padarė bažnyčiai, išpažindami visas savo nuodėmes ir skelbdami visa tai, ką matė, ir aiškindami pranašystes bei Raštus visiems, kurie norėjo jų klausytis.

36 Ir taip jie tapo įrankiais Dievo rankose, atvedant daugelį į tiesos pažinimą, taip, į savo Išpirkėjo pažinimą.

37 Ir kokie jie palaiminti! Nes jie skelbė taiką; jie skelbė gerąją naujieną apie gėrį; ir jie skelbė žmonėms, kad Viešpats viešpatauja.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mozijo knyga 28

- 1 Dabar buvo taip, kad po to, kai Mozijo sūnūs visa tai padarė, jie pasiėmė nedidelį būrį ir sugrįžo pas savo tėvą, karalių, ir norėjo, jog jis leistų jiems su tais, kuriuos jie išsirinko, eiti į Nefio žemę skelbti tai, ką jie girdėjo, ir perduoti Dievo žodį savo broliams lamanitams,
- 2 kad galbūt atvestų juos į Viešpaties, savo Dievo, pažinimą ir įtikintų jų tėvų nedorumu; ir kad galbūt išgydytų juos nuo jų neapykantos nefitams, idant jie būtų taip pat atvesti džiūgauti Viešpačiu, savo Dievu, kad jie tapėtų draugiški vienas kitam ir kad daugiau nebūtų kovų visoje žemėje, kurią Viešpats, jų Dievas, davė jiems.
- 3 Dabar jie norėjo, kad išgelbėjimas būtų skelbiamas kiekvienam kūriniui, nes jie negalėjo net pagalvoti, kad pražūtų bent viena žmogaus siela; taip, vien nuo minties, kad bent viena siela turėtų kentėti begalinę kankynę, jie drebėjo ir virpėjo.
- 4 Ir tai Viešpaties Dvasia taip paveikė juos, nes jie buvo nedoriausi iš nusidėjėlių. Ir Viešpats matė tinkama iš savo beribio gailestingumo pasigailėti jų; tačiau jie patyrė daug sielos skausmo dėl savo nedorybių, daug kentėdami ir bijodami, kad tik nebūtų atmesti per amžius.
- 5 Ir buvo taip, kad jie daug dienų prašė savo tėvą, kad leistų jiems eiti į Nefio žemę.
- 6 Ir karalius Mozijas nuėjo ir pasiteiravo Viešpaties, ar jis turėtų leisti savo sūnums eiti skelbti žodžio lamanitams.
- 7 Ir Viešpats tarė Mozijui: Leisk jiems eiti, nes daugelis patikės jų žodžiais, ir jie turės amžinąjį gyvenimą; ir aš išvaduosiu tavo sūnus iš lamanitų rankų.
- 8 Ir buvo taip, kad Mozijas leido jiems eiti ir daryti tai, ko jie prašė.
- 9 Ir jie leidosi kelionėn į tyrus skelbti žodžio tarp lamanitų; ir jų darbų aprašymą aš pateiksiu toliau.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

10 Dabar karalius Mozijas neturėjo nė vieno, kam perduoti karalystę, nes nė vienas iš jo sūnų nenorėjo priimti karalystės.

11 Todėl jis paėmė metraščius, išraižytus ant skaitstario plokštelių, taip pat Nefio plokštes ir visus daiktus, kuriuos laikė ir saugojo pagal Dievo įsakymus po to, kai išvertė ir nurodė užrašyti metraščius, buvusius ant aukso plokštelių, aptiktų Limhio žmonių ir įteiktų jam Limhio ranka.

12 Ir tai jis padarė dėl didelio savo žmonių susirūpinimo; nes jie be galo troško sužinoti apie tuos žmones, kurie buvo išžudyti.

13 Ir dabar, jis išvertė juos, panaudodamas tuos du akmenis, kurie buvo įtvirtinti į du lanko kraštus.

14 Dabar, šitie daiktai buvo paruošti nuo pradžios ir perduodami iš kartos į kartą kalboms versti.

15 Ir jie buvo laikomi ir saugomi Viešpaties ranka, kad jis galėtų atskleisti kiekvienam kūrinui, kuris apsigyvens žemėje, savo žmonių nedorybes ir bjaurumus.

16 Ir kas tik turi šiuos daiktus, vadinamas regėtoju, kaip ir senovės laikais.

17 Dabar, Mozijui baigus versti šiuos metraščius, štai, jie pateikė aprašymą apie žmones, kurie buvo išžudyti, nuo to laiko, kada jie buvo išžudyti, atgal iki didžiojo bokšto statybos tuo metu, kai Viešpats sumaišė žmonių kalbą ir jie buvo plačiai išsklaidyti ant visos žemės veido, taip, ir netgi nuo to laiko atgal iki Adomo sukūrimo.

18 Dabar, dėl šio aprašymo Mozijo žmonės nepaprastai gedėjo, taip, jie prisipildė sielvarto; tačiau tai suteikė jiems daug žinių, kuriomis jie džiaugėsi.

19 Ir šis aprašymas vėliau bus pateiktas; nes štai, svarbu, kad visi žmonės žinotų tai, kas parašyta šitame aprašyme.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

20 Ir dabar, kaip sakiau jums, padaręs visa tai, karalius Mozijas paėmė skaistvario plokšteles ir visus jo saugotus daiktus ir įteikė juos Almai, kuris buvo Almos sūnus; taip, visus metraščius ir taip pat vertiklius; ir įteikė juos jam, ir įsakė, kad jis prižiūrėtų ir saugotų juos, ir taip pat vestų liaudies metraščių, perduodamas juos iš kartos į kartą, taip, kaip jie buvo perduodami nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mozijo knyga 29

- 1 Dabar, padaręs visa tai, Mozijas išsiuntinėjo kreipimąsi po visą šalį, visiems žmonėms, norėdamas sužinoti jų valią, kas turėtų būti jų karalius.
- 2 Ir buvo taip, kad atėjo liaudies balsas, sakantis: Mes norime, kad tavo sūnus Aaronas būtų mūsų karalius ir mūsų valdovas.
- 3 Dabar, Aaronas buvo išėjęs į Nefio žemę, todėl karalius negalėjo perduoti karalystės jam; be to, Aaronas nepriimtų karalystės; ir nebuvo iš Mozijo sūnų nė vieno kito, norinčio priimti karalystę.
- 4 Todėl karalius Mozijas vėl siuntė tarp žmonių; taip, būtent parašytą žodį siuntė jis tarp žmonių. Ir štai tie parašyti žodžiai, sakantys:
- 5 Štai, o mano žmonės, arba mano broliai, nes tokiais jus laikau, noriu, kad apsvarstytumėt klausimą, kurį apsvarstyti esate sušaukti, – nes norite turėti karalių.
- 6 Dabar aš pareiškiu jums, kad tas, kuriam karalystė teisėtai priklauso, atsisakė ir nepriims karalystės.
- 7 Ir dabar, jei būtų kitas paskirtas į jo vietą, štai, aš baiminuosi, kad tarp jūsų nekiltų nesutarimai. Ir kas žino, galbūt mano sūnus, kuriam priklauso karalystė, atsigręžtų į piktumą ir patrauktų paskui save dalį šitų žmonių, kas tarp jūsų sukeltų karus ir kovas, kas būtų didelio kraujo praliejimo ir Viešpaties kelio iškraipymo priežastis, taip, ir sunaikintų daugelio žmonių sielas.
- 8 Dabar aš sakau jums: būkime išmintingi ir apsvarstykime tai, nes neturime teisės sunaikinti mano sūnaus, ir neturime teisės sunaikinti kito, jei jis būtų paskirtas į jo vietą.
- 9 O jeigu mano sūnus vėl atsigręžtų į savo išdidumą ir tuščius dalykus, jis atšauktų tai, ką pasakė, ir pareikštų savo teisę į karalystę, kas pastūmėtų jį ir taip pat jo žmones padaryti daug nuodėmių.
- 10 Ir dabar, būkime išmintingi, numatykime ir darykime tai, kas pasitarnaus šių žmonių taikai.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

11 Todėl aš būsiu jūsų karalius likusias savo dienas; tačiau paskirkime teisėjus teisti šiuos žmones pagal mūsų įstatymą; ir mes naujai sutvarkysime šių žmonių reikalus, nes paskirsime teisėjais išmintingus vyrus, kurie teis šiuos žmones pagal Dievo įsakymus.

12 Dabar, geriau, kad žmogus būtų teisiamas Dievo negu žmogaus, nes Dievo teismai visuomet teisingi, o žmogaus teismai teisingi ne visuomet.

13 Todėl, jei būtų įmanoma, kad jūsų karaliai būtų teisūs vyrai, kurie nustatytų Dievo įstatymus ir teistų šią liaudį pagal jo įsakymus, taip, jei būtų įmanoma, kad jūsų karaliai būtų vyrai, kurie darytų tai, ką mano tėvas Benjaminas darė dėl šitos liaudies, – sakau jums: jei visuomet būtų taip, tai būtų tikslinga, kad jums visuomet viešpatautų karaliai.

14 Ir netgi aš pats visa savo galia ir sugebėjimais stengiausi mokyti jus Dievo įsakymų ir įvesti taiką visoje šalyje, kad nebūtų nei karų, nei kovų, nei vogimo, nei plėšimo, nei žudymo, nei bet kokios nedorybės.

15 Ir kas tik padarė nedorybę, tą nubaudžiau pagal nusi kaltimą, kurį jis padarė, pagal įstatymą, kuris mums duotas mūsų tėvų.

16 Dabar, sakau jums: kadangi ne visi žmonės teisūs, nereikalinga, jog turėtumėt karalių ar karalius, kad jus valdytų.

17 Nes štai, kiek daug nedorybės pastūmėja padaryti vienas nelabas karalius, taip, ir kokį didelį nuniokojimą!

18 Taip, prisiminkite karalių Nojų, jo nelabumą ir bjaurumus, ir taip pat jo žmonių nelabumą ir bjaurumus. Štai koks didelis nuniokojimas ištiko juos; ir taip pat dėl jų nedorybių jie buvo atvesti į vergiją.

19 Ir jei ne jų visa išmanančio Kūrėjo įsikišimas, – ir tai dėl jų nuoširdžios atgailos – jie neišvengiamai būtų pasilikę vergijoje net iki šiol.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

20 Bet štai, jis išvadavo juos, nes jie nusižemino prieš jį; ir kadangi jie karštai jo šaukėsi, jis išvadavo juos iš vergijos; ir taip Viešpats visais atvejais dirba savo galia tarp žmonių vaikų, ištiesdamas gailestingumo ranką tiems, kas savo viltis sudeda į jį.

21 Ir štai, dabar sakau jums: jūs negalite nuversti nedoro karaliaus kitaip, kaip tik per didelę kovą ir didelį kraujo praliejimą.

22 Nes štai, jis turi savo nedorybės draugų ir laiko sargybinius aplink save; ir suplėšo įstatymus tu, kurie valdė teisiai iki jo; ir trypia po kojomis Dievo įsakymus.

23 Ir jis įteisina įstatymus ir išsiuntinėja juos tarp savo žmonių, taip, įstatymus pagal savo paties nelabumą; ir kiekvieną, kas tik nepaklūsta jo įstatymams, jis nurodo sunaikinti; o kurie tik maištauja prieš jį – jis pasiunčia savo armijas prieš juos kariauti ir, jei gali, sunaikina juos; ir taip neteisus karalius iškraipo viso teismo kelius.

24 Ir dabar štai sakau jums: nereikalinga, kad tokie bjaurumai ištikty jus.

25 Todėl šitos liaudies balsu išrinkite teisėjus, kad galėtumėte būti teisiami pagal mūsų tėvų jums duotus įstatymus, kurie yra teisingi ir kurie buvo duoti jiems Viešpaties ranka.

26 Dabar, neįprasta, kad liaudies balsas nori ko nors priešingo tam, kas teisu; bet įprasta, kad mažesnioji liaudies dalis nori to, kas neteisu; todėl štai laikysitės šito ir padarysite tai savo įstatymu – tvarkyti savo reikalus liaudies balsu.

27 Ir jei ateis toks laikas, kad liaudies balsas pasirinks nedorybę, tada bus tas laikas, kada Dievo teismai ištikis jus; taip, tada bus laikas, kada jis aplankys jus su dideliu nuniokojimu, taip kaip jis anksčiau yra aplankęs šitą žemę.

28 Ir dabar, jei turite teisėjus ir jie neteisija jūsų pagal įstatymą, kuris buvo duotas, jūs galite padaryti, kad jie būtų teisiami aukštesniojo teisėjo.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

29 Jei jūsų aukštesnieji teisėjai teisia neteisiai, padarys-
te, kad susirinktų nedidelė grupė jūsų žemesniųjų teisė-
jų, ir jie teis jūsų aukštesniuosius teisėjus pagal liaudies
balsą.

30 Ir aš įsakau jums tai daryti su Viešpaties baime; ir įsa-
kau jums tai daryti ir kad neturėtumėt karaliaus, idant,
jeigu šie žmonės darys nuodėmes ir nedorybes, jos būtų
užkrautos ant jų pačių galvų.

31 Nes štai, sakau jums, kad daugelio žmonių nuodėmes
sukėlė karalių nedorybės; todėl jų nedorybės užkrauna-
mos ant jų karalių galvų.

32 Ir dabar aš noriu, kad šitos nelygybės daugiau nebe-
būtų šioje žemėje, ypač tarp mano žmonių; bet noriu,
kad ši žemė būtų laisvės žemė ir kiekvienas galėtų
džiaugtis savo teisėmis ir privilegijomis vienodai, tol,
kol Viešpačiui atrodys tinkama, kad gyventume ir paveldėtume
šią žemę, taip, netgi tol, kol bent vienas iš mūsų
ainijos bus ant šios žemės veido.

33 Ir daug daugiau dalykų karalius Mozijas parašė jiems,
atskleisdamas visus teisaus karaliaus išmėginimus ir var-
gus, taip, visas sielos kančias dėl savo žmonių ir taip pat
visus žmonių murmėjimus savo karaliui; ir jis visa tai iš-
aiškino jiems.

34 Ir jis pasakė, kad taip neturėtų būti; bet kad našta tu-
rėtų gulti ant visų žmonių, kad kiekvienas galėtų nešti
savo dalį.

35 Ir jis taip pat atskleidė jiems visas blogybes, nuo kurių
jie kentėtų, jei juos valdytų neteisus karalius.

36 Taip, visas jo nedorybes ir bjaurumus, ir visus karus,
ir kovas, ir kraujo liejimus, ir vogimą, ir plėšimą, ir pa-
leistuvystes, ir visokias nedorybes, kurių neįmanoma iš-
vardinti, – pasakydamas jiems, kad to neturėtų būti,
kad tai aiškiai prieštarauja Dievo įsakymams.

37 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai karalius Mozijas iš-
siuntinėjo tai tarp žmonių, jie buvo įtikinti jo žodžių
tiesa.

If your higher judges do not judge righteous judg-
ments, ye shall cause that a small number of your lower
judges should be gathered together, and they shall judge
your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of
the Lord; and I command you to do these things, and
that ye have no king; that if these people commit sins
and iniquities they shall be answered upon their own
heads.

For behold I say unto you, the sins of many people
have been caused by the iniquities of their kings; there-
fore their iniquities are answered upon the heads of
their kings.

And now I desire that this inequality should be no
more in this land, especially among this my people; but
I desire that this land be a land of liberty, and every man
may enjoy his rights and privileges alike, so long as the
Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea,
even as long as any of our posterity remains upon the
face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto
them, unfolding unto them all the trials and troubles of
a righteous king, yea, all the travails of soul for their
people, and also all the murmurings of the people to
their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be;
but that the burden should come upon all the people,
that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvan-
tages they labored under, by having an unrighteous
king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the
wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing,
and the plundering, and the committing of whore-
doms, and all manner of iniquities which cannot be
enumerated—telling them that these things ought not
to be, that they were expressly repugnant to the com-
mandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent
these things forth among the people they were con-
vinced of the truth of his words.

38 Todėl jie liovėsi pageidauti karaliaus ir nepaprastai panoro, kad kiekvienas visoje šalyje turėtų vienodas galimybes; taip, ir kiekvienas išreiškė pasiryžimą atsakyti už savo paties nuodėmes.

39 Todėl buvo taip, jog visoje šalyje jie susirinko būriais, kad įmestų savo balsus dėl to, kas bus jų teisėjai, idant teistų juos pagal įstatymą, kuris buvo duotas jiems; ir jie nepaprastai džiūgavo dėl laisvės, kuri buvo jiems suteikta.

40 Ir jie labai mylėjo Moziją; taip, jie gerbė jį labiau už bet kurį kitą žmogų; nes jie nežiūrėjo į jį kaip į tironą, siekiantį pelno, taip, to turto, kuris sugadina sielą; nes jis nereikalavo turtų iš jų ir nesimėgavo kraujo liejimu; bet įtvirtino taiką šalyje ir leido savo žmonėms išsilaisvinti iš bet kokios vergijos; todėl jie gerbė jį, taip, nepaprastai, neapsakomai.

41 Ir buvo taip, kad jie paskyrė teisėjus valdyti juos, arba teisti juos pagal įstatymą; ir tai jie padarė visoje šalyje.

42 Ir buvo taip, kad Alma buvo paskirtas pirmuoju vyriausiuoju teisėju, būdamas taip pat aukštuoju kunigu, kadangi jo tėvas suteikė jam šią pareigybę ir perdavė atsakomybę už visus bažnyčios reikalus.

43 Ir dabar buvo taip, kad Alma vaikščiojo Viešpaties keliais ir laikėsi jo įsakymų, ir teisė teisiai; ir visoje toje žemėje buvo nuolatinė taika.

44 Ir taip prasidėjo teisėjų valdymas visoje Zarahemlos žemėje, tarp visų žmonių, kurie vadinosi nefitais; ir Alma buvo pirmasis ir vyriausiasis teisėjas.

45 Ir dabar buvo taip, kad jo tėvas mirė, būdamas aštuoniasdešimt dvejų metų amžiaus, gyvenęs, kad vykdytų Dievo įsakymus.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 Ir buvo taip, kad Mozijas taip pat mirė trisdešimt trečiais savo valdymo metais, būdamas šešiasdešimt trejų metų amžiaus; kas iš viso sudarė penkis šimtus devynių metų nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.

47 Ir taip pasibaigė karalių valdžia Nefio žmonėms; ir taip pasibaigė dienos Almos, kuris buvo jų bažnyčios įkūrėjas.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Almos knyga

Šis Alma buvo Almos sūnus

Tai aprašymas Almos, kuris buvo Almos sūnus, Nefio žmonių pirmasis ir vyriausiasis teisėjas ir taip pat Bažnyčios aukštasis kunigas. Aprašymas apie teisėjų valdymą ir karus bei kovas tarp žmonių. Ir taip pat aprašymas apie karą tarp nefitų ir lamanitų pagal Almos, pirmojo ir vyriausiojo teisėjo, metraščių.

Almos knyga 1

- 1 Dabar buvo taip, kad pirmaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais karalius Mozijas nuėjo visos žemės ke-liu, kovojęs gerą kovą, teisiai vaikščiojęs priešais Dievą ir nieko nepalikęs valdyti vietoje savęs; tačiau jis nustatė įstatymus, ir jie buvo žmonių patvirtinti; todėl nuo tol jie privalėjo gyventi pagal jo sudarytus įstatymus.
- 2 Ir buvo taip, kad pirmaisiais Almos valdymo teismo krasėje metais priešais jį teismui buvo atvestas vyras, stambus vyras, žinomas savo didele jėga.
- 3 Ir jis vaikštinėjo tarp žmonių, skelbdamas jiems tai, ką jis vadino esant Dievo žodžiu, veikdamas prieš bažny-čią, skelbdamas žmonėms, kad kiekvienas kunigas ir mokytojas turi tapti populiarius ir kad jiems nereikia dirbti savo rankomis, bet kad jie turi būti išlaikomi žmonių.
- 4 Ir taip pat jis liudijo žmonėms, kad visa žmonija bus išgelbėta paskutiniąją dieną ir kad jiems nereikia nei bi-joti, nei drebėti, bet kad jie gali pakelti savo galvas ir džiūgauti; nes Viešpats sukūrė visus žmones ir taip pat išpirko visus žmones; ir galiausiai visi žmonės turės am-žinąjį gyvenimą.
- 5 Ir buvo taip, kad jis taip stropiai to mokė, jog daugy-bė patikėjo jo žodžiais, netgi tokia daugybė, kad jie pra-dėjo išlaikyti jį ir duoti jam pinigų.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the peo-ple. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time for-ward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

- 6 Ir jis pradėjo aukštintis dėl savo širdies išdidumo ir dėvėti labai prabangius drabužius, taip, ir netgi pradėjo steigti bažnyčią pagal savo pamokslavimą.
- 7 Ir buvo taip, kad, beeidamas pamokslauti tiems, kurie patikėjo jo žodžiu, jis sutiko vyrą, priklausantį Dievo bažnyčiai, taip, būtent vieną iš jų mokytojų; ir pradėjo šiurkščiai su juo ginčytis, idant galėtų nuklaidinti bažnyčios žmones; bet vyras atrėmė jį, drausmindamas Dievo žodžiais.
- 8 Dabar, šito vyro vardas buvo Gideonas; ir tai buvo tas, kuris buvo įrankis Dievo rankose išvaduojant Limhio žmones iš vergijos.
- 9 Dabar, kadangi Gideonas atrėmė jį Dievo žodžiais, jis supyko ant Gideono, išsitraukė kalaviją, ir ėmė kirsti jį. Dabar, Gideonas, slegiamas daugybės metų, negalėjo atremti jo smūgių, todėl žuvo nuo kalavijo.
- 10 Ir vyras, kuris nužudė jį, buvo suimtas bažnyčios žmonių ir atvestas priešais Almą, kad būtų teisiamas už padarytus nusikaltimus.
- 11 Ir buvo taip, kad jis stovėjo priešais Almą ir labai drąsiai gynėsi.
- 12 Bet Alma tarė jam: Štai, tai pirmas kartas, kada tarp šitų žmonių prasidėjo piktnaudžiavimas kunigavimu. Ir štai, tu kaltas ne tik dėl piktnaudžiavimo kunigavimu, bet siekei primesti tai, pasinaudodamas kalaviju; ir jeigu piktnaudžiavimas kunigavimu būtų primestas jėga šioms žmonėms, tai baigtųsi visišku jų sunaikinimu.
- 13 Ir tu praliejai teisingo vyro kraują, taip, vyro, kuris padarė daug gero šitiems žmonėms; ir jei mes pasigailėtume tavęs, jo kraujas kristų ant mūsų kerštui.
- 14 Todėl tu nuteisiamas mirti, remiantis įstatymu, kurį mums davė Mozijas, mūsų paskutinis karalius; ir jį patvirtino šitie žmonės; todėl šitie žmonės turi gyventi pagal šį įstatymą.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

15 Ir buvo taip, kad jie suėmė jį; ir jo vardas buvo Nehoras; ir jie nuvedė jį ant Mančio kalvos viršūnės, ir ten jis buvo priverstas, arba, tiksliau, prisipažino prieš dangų ir žemę, kad tai, ko jis mokė žmones, buvo priešinga Dievo žodžiui; ir ten jis iškentėjo gėdingą mirtį.

16 Tačiau tai nepadarė galo piktnaudžiavimo kunigavi-
mu plitimui šalyje; nes buvo daugybė tokių, kurie mėgo
tuščius pasaulio dalykus, ir jie vaikščiojo mokydami
klaidingų doktrinų; ir tai jie darė dėl turtų ir garbės.

17 Nepaisant to, jie nedrįso akivaizdžiai meluoti, bijoda-
mi įstatymo, nes melagiai buvo baudžiami; todėl jie dė-
josi pamokslaujant pagal savo tikėjimą; ir dabar, įstatymas
neturėjo galios jokiam žmogui dėl jo tikėjimo.

18 Ir jie nedrįso vogti, bijodami įstatymo, nes tokie buvo
baudžiami; nedrįso jie nei plėšti, nei žudyti, nes tas, ku-
ris nužudydavo, būdavo baudžiamas mirtimi.

19 Bet buvo taip, kad nepriklausiusieji Dievo bažnyčiai
pradėjo persekioti tuos, kurie priklausė Dievo bažnyčiai
ir buvo priėmę Kristaus vardą.

20 Taip, jie persekiojo juos ir įžeidinėjo visokiais žo-
džiais, ir tai dėl jų nuolankumo, kadangi šie nebuvo išdi-
dūs savo akyse ir dalinosi Dievo žodžiu vienas su kitu be
pinigų ir be kainos.

21 Dabar, tarp bažnyčios žmonių buvo griežtas įstaty-
mas, kad joks žmogus, priklausantis bažnyčiai, neimtų
ir nepersekiotų tų, kurie nepriklausė bažnyčiai, ir kad
nebūtų persekiojimų tarp jų pačių.

22 Nepaisant to, tarp jų buvo daugybė tokių, kurie pra-
dėjo didžiulis ir karštai ginčytis su savo priešininkais,
net iki smūgių; taip, jie mušė vienas kitą kumščiais.

23 Dabar, tai buvo antraisiais Almos valdymo metais, ir
tai buvo daugelio išmėginimų bažnyčiai priežastis; taip,
tai buvo daugelio bažnyčios išbandymų priežastis.

And it came to pass that they took him; and his name
was Nehor; and they carried him upon the top of the
hill Manti, and there he was caused, or rather did ac-
knowledge, between the heavens and the earth, that
what he had taught to the people was contrary to the
word of God; and there he suffered an ignominious
death.

Nevertheless, this did not put an end to the spread-
ing of priestcraft through the land; for there were many
who loved the vain things of the world, and they went
forth preaching false doctrines; and this they did for the
sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for
fear of the law, for liars were punished; therefore they
pretended to preach according to their belief; and now
the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such
were punished; neither durst they rob, nor murder, for
he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to
the church of God began to persecute those that did be-
long to the church of God, and had taken upon them
the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with
all manner of words, and this because of their humility;
because they were not proud in their own eyes, and be-
cause they did impart the word of God, one with an-
other, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the
church, that there should not any man, belonging to
the church, arise and persecute those that did not be-
long to the church, and that there should be no persecu-
tion among themselves.

Nevertheless, there were many among them who be-
gan to be proud, and began to contend warmly with
their adversaries, even unto blows; yea, they would
smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma,
and it was a cause of much affliction to the church; yea,
it was the cause of much trial with the church.

24 Nes daugelio širdys buvo užkietintos, ir jų vardai buvo ištrinti, tad jie daugiau nebebuvo minimi tarp Dievo žmonių. Ir taip pat daugelis patys pasitraukė iš jų tarpo.

25 Dabar, tai buvo didelis išbandymas tiems, kurie buvo tvirti tikėjime; nepaisant to, jie tvirtai ir nepajudinamai vykdė Dievo įsakymus ir kantriai kentė jiems užkrautą persekiojimą.

26 Ir kada kunigai palikdavo savo darbą, kad perduotų Dievo žodį žmonėms, žmonės taip pat palikdavo savo darbus, kad išgirstų Dievo žodį. Ir kai kunigai perdavė jiems Dievo žodį, jie visi stropiai sugrįždavo prie savo darbų; ir kunigai nelaikė savęs pranašesniais už savo klausytojus, nes pamokslautojas nebuvo geresnis už klausytoją, o mokytojas nebuvo geresnis už mokinį; ir taip visi jie buvo lygūs, ir visi darbavosi, kiekvienas pagal savo jėgas.

27 Ir jie suteikdavo savo turto, kiekvienas pagal tai, ką turėjo, vargšui ir beturčiui, ir ligotam, ir prislėgtam; ir jie nedėvėjo prabangių drabužių, tačiau jie buvo tvarkingi ir dailūs.

28 Ir taip jie sutvarkė bažnyčios reikalus; ir taip jie vėl pradėjo gyventi nuolatinėje taikoje, nepaisant visų persekiojimų.

29 Ir dabar, dėl bažnyčios tvirtumo jie tapo nepaprastai turtingi, turėdami gausybę visko, ko tik jiems reikėjo: gausybę kaimenių ir bandų bei kiekvienos rūšies penimų jauniklių, ir taip pat gausybę grūdų, ir aukso, ir sidabro, ir vertingų daiktų, ir apščiai šilko, ir plonos suktų siūlų drobės, ir visokio gero namudės audinio.

30 Ir taip savo klestėjimo aplinkybėmis jie nepavarydavo nė vieno, kuris buvo nuogas ar kuris buvo alkanas, ar kuris buvo ištroškęs, ar kuris buvo ligotas, ar kuris buvo nepamaitintas; ir širdimis neprisirišo prie turtų; taigi, kas dėl skurstančiųjų, jie buvo dosnūs visiems, neatsižvelgdami į asmenis, tiek seniems, tiek ir jauniems, tiek vergams, tiek ir laisviesiems, tiek vyrams, tiek ir moterims, ar ne bažnyčioje, ar bažnyčioje.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

- 31 Ir taip jie klestėjo ir tapo žymiai turtingesni už tuos, kurie nepriklausė jų bažnyčiai.
- 32 Nes tie, kas nepriklausė jų bažnyčiai, atsidavė burtais ir stabmeldystei, ir tinginystei, ir tauškalams, ir pavydams, ir nesantaikai, dėvėdami prabangius drabužius, aukštindamiesi dėl savo akių išdidumo, persekidami, meluodami, vogdami, plėšdami, paleistuvaudami ir žudydami, ir darydami visokias nedorybes; tačiau įstatymas, kiek tai buvo įmanoma, buvo taikomas visiems, kurie prasižengdavo.
- 33 Ir buvo taip, kad šitaip taikant įstatymą jiems, kiekvienam atsiimant pagal tai, ką padarė, jie tapo tykesni ir nedrįso atvirai daryti jokios nedorybės; todėl didelė taika buvo tarp Nefio žmonių iki teisėjų valdžios penktųjų metų.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Almos knyga 2

- 1 Ir buvo taip, kad jų valdžios penktųjų metų pradžioje tarp žmonių kilo nesutarimas; nes vienas vyras, vardu Amlisis, būdamas labai gudrus vyras, taip, išmintingas vyras, turint galvoje pasaulio išmintį, būdamas tos pačios tvarkos, kaip Gideoną kardu nužudęs vyras, kuris pagal įstatymą buvo nubaustas mirtimi.
- 2 Dabar, šitas Amlisis savo gudrumu patraukė paskui save daug žmonių; netgi tiek daug, kad jie tapo labai galingi; ir ėmė siekti įtvirtinti Amlisį liaudies karaliumi.
- 3 Dabar, tai kėlė nerimą bažnyčios žmonėms ir taip pat visiems tiems, kurie nebuvo patraukti Amlisio įtikinėjimų; nes jie žinojo, jog pagal jų įstatymą tokie dalykai turi būti patvirtinami liaudies balsu.
- 4 Todėl jei būtų įmanoma, kad Amlisis gautų liaudies balsą, jis, būdamas nelabas vyras, atimtų jų bažnytines teises ir privilegijas; nes toks buvo jo ketinimas – sunaikinti Dievo bažnyčią.
- 5 Ir buvo taip, kad visoje šalyje žmonės susirinko atskirais būriais, kiekvienas pagal savo nuomonę, ar ji buvo už, ar prieš Amlisį, daug kalbėdamiesi ir stebėtinai ginčydamiesi vienas su kitu.
- 6 Ir taip jie susirinko įmesti savo balsus tuo klausimu; ir šie buvo padėti priešais teisėjus.
- 7 Ir buvo taip, kad liaudies balsas buvo prieš Amlisį, tad jis nebuvo padarytas tos liaudies karaliumi.
- 8 Dabar, tai sukėlė daug džiaugsmo širdyse tų, kurie buvo prieš jį; bet Amlisis sukurstė tuos, kurie buvo jam palankūs, pykčiui prieš tuos, kurie nebuvo jam palankūs.
- 9 Ir buvo taip, kad jie susirinko ir pašventė Amlisį savo karaliumi.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

10 Dabar, kada Amlisis buvo padarytas jų karaliumi, jis įsakė jiems imtis ginklų prieš savo brolius; ir tai jis padarė, idant pajungtų juos sau.

11 Dabar, Amlisio žmonės buvo išskirti Amlisio vardu ir pavadinti amlisininkais; o likusieji buvo vadinami nefitais, arba Dievo žmonėmis.

12 Taigi nefitų žmonės žinojo apie amlisininkų ketinimą ir todėl pasiruošė sutikti juos; taip, jie apsiginklavo kalavijais ir kardais, ir lankais, ir strėlėmis, ir akmenimis, ir svaidyklėmis, ir visokiais įvairių rūšių karo ginklais.

13 Ir taip jie pasiruošė sutikti amlisininkus jų atėjimo metu. Ir buvo paskirti vadai ir vyresnieji vadai, ir vyriausieji vadai, pagal jų skaičius.

14 Ir buvo taip, kad Amlisis apginklavo savo vyrus visokiais įvairių rūšių karo ginklais; ir jis taip pat paskyrė savo žmonių vadus ir vadovus, kad vestų juos į kovą prieš savo brolius.

15 Ir buvo taip, kad amlisininkai atėjo ant Amnijos kalvos, kuri buvo į rytus nuo Sidono upės, tekančios šalia Zarahemlos žemės, ir ten jie pradėjo kariauti su nefitais.

16 Dabar Alma, kadangi jis buvo Nefio žmonių vyriausiasis teisėjas ir valdytojas, išėjo su savo žmonėmis, taip, su savo vadais ir vyriausiais vadais, taip, savo armijų priešakyje prieš amlisininkus kautis.

17 Ir jie pradėjo žudyti amlisininkus ant kalvos į rytus nuo Sidono. Ir amlisininkai kovėsi su nefitais su tokia didele jėga, kad daug nefitų krito prieš amlisininkus.

18 Tačiau Viešpats sustiprino nefitų ranką, tad jie žudė amlisininkus didžiuliu žudymu, todėl šie pradėjo bėgti nuo jų.

19 Ir buvo taip, kad nefitai vijosi amlisininkus visą tą dieną ir žudė juos tokiu dideliu žudymu, kad amlisininkų žuvo dvylika tūkstančių penki šimtai trisdešimt dvi sielos; ir nefitų žuvo šeši tūkstančiai penki šimtai šešiasdešimt dvi sielos.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 Ir buvo taip, kad nebegalėdamas ilgiau vyti amlisininkų, Alma nurodė savo žmonėms pasistatyti palapines Gideono slėnyje, slėnyje, pavadintame pagal Gideoną, kuris buvo nužudytas kalaviju Nehoro ranka; ir šitame slėnyje neftai pasistatė savo palapines nakčiai.

21 Ir Alma pasiuntė žvalgus sekti amlisininkų likutį, kad galėtų žinoti jų planus ir jų kėslus, kad to dėka galėtų apsiginti nuo jų, idant galėtų apsaugoti savo žmones nuo sunaikinimo.

22 Dabar tie, kuriuos jis išsiuntė stebėti amlisininkų stovyklą, buvo vardu Zeramas ir Amnoras, ir Mantis, ir Limheras; tai buvo tie, kurie išėjo su savo vyrais stebėti amlisininkų stovyklą.

23 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jie sugrižo į nefitų stovyklą labai skubėdami, didžiai nustebę ir persigandę, sakydami:

24 Štai mes sekėme amlisininkų stovyklą ir, didelei mūsų nuostabai, Minono žemėje, aukščiau Zarahemlos žemės, Nefio žemės kryptimi išvydome didelį lamanitų pulką; ir štai, amlisininkai prisijungė prie jų;

25 ir jie puola mūsų brolius toje žemėje; ir šie bėga nuo jų su savo kaimenėmis ir savo žmonėmis, ir savo vaikais mūsų miesto link; ir jeigu mes nepaskubėsime, jie užims mūsų miestą, ir mūsų tėvai ir mūsų žmonos, ir mūsų vaikai bus išžudyti.

26 Ir buvo taip, kad Nefio žmonės pasiėmė savo palapines ir išvyko iš Gideono slėnio savo miesto, kuris buvo Zarahemlos miestas, link.

27 Ir štai, kai jie kėlėsi per Sidono upę, lamanitai ir amlisininkai, būdami gausūs beveik kaip jūros smiltys, užpuolė juos, kad sunaikintų.

28 Tačiau nefitus sustiprino Viešpaties ranka, jiems karštai pasimeldus jam, kad jis išvadotų juos iš jų priešų rankų, todėl Viešpats išgirdo jų maldavimus ir sustiprino juos, ir lamanitai bei amlisininkai krito prieš juos.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 Ir buvo taip, kad Alma kalaviju kovėsi su Amlisiu veidas į veidą; ir jie įnirtingai kovojo vienas su kitu.

30 Ir buvo taip, kad Alma, būdamas Dievo vyras, paveiktas didelio tikėjimo, sušuko, sakydamas: O Viešpatie, pasigailėk ir išsaugok mano gyvybę, kad būčiau įrankiu tavo rankose išgelbėti ir apsaugoti šią liaudį.

31 Dabar, kai Alma ištarė šiuos žodžius, jis vėl kovojo su Amlisiu; ir buvo sustiprintas tiek, kad nukovė Amlisį kalaviju.

32 Ir jis taip pat kovojo su lamanitų karaliumi; bet lamanitų karalius bėgo nuo Almos ir pasiuntė savo sargybą kovoti su Alma.

33 Bet Alma su savo sargyba kovojo su lamanitų karaliaus sargyba, kol nukovė ir nuvijė juos atgal.

34 Ir taip jis išvalė žemę, arba, tiksliau, krantą, kuris buvo Sidono upės vakarinėje pusėje, sumesdamas nužudytų lamanitų kūnus į Sidono vandenį, kad to dėka jo žmonės turėtų vietos persikelti ir kovoti su lamanitais bei amlisininkais vakarinėje Sidono upės pusėje.

35 Ir buvo taip, kad visiems jiems persikėlus per Sidono upę, lamanitai ir amlisininkai pradėjo bėgti nuo jų, nepaisant to, kad buvo tokie gausūs, jog jų negalima buvo suskaičiuoti.

36 Ir jie bėgo nuo nefitų link tyrų, kurie buvo į vakarus ir į šiaurę, toli už šitos žemės ribų; o nefitai visomis savo išgalėmis juos vijosi ir žudė.

37 Taip, jie buvo puolami iš visų pusių ir žudomi, ir vejami, kol buvo išsklaidyti vakaruose ir šiaurėje, kol pasiekė tyrus, kurie vadinosi Hermauntai; ir tai buvo tyrų dalis, pilna laukinių alkanų žvėrių.

38 Ir buvo taip, kad daugybė mirė tyruose nuo žaizdų ir buvo suėsti tų žvėrių bei oro maitvanagių; ir jų kaulai buvo surasti ir sukrauti ant žemės.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Almos knyga 3

- 1 Ir buvo taip, kad nefitai, kurie nebuvo nužudyti karo ginklais, palaidojo nukautuosius, – dabar, žuvusieji nebuvo suskaičiuoti dėl jų gausybės, – baigę laidoti savo žuvusiuosius, visi sugrįžo į savo žemes ir į savo namus, ir pas savo žmonas ir savo vaikus.
- 2 Dabar, daug moterų ir vaikų buvo nužudyta kalaviju ir taip pat daugybė kaimenių ir bandų; ir taip pat daugybė pasėlių buvo sunaikinta, nes juos ištrypė vyrų pulkai.
- 3 Ir dabar, visi lamanitai ir amlisininkai, kurie buvo nužudyti ant Sidono upės kranto, buvo sumesti į Sidono vandenį; ir štai jų kaulai jūros gelmėse, ir jų daug.
- 4 Ir amlisininkai išsiskyrė iš nefitų, nes jie pasiženklino raudonai savo kaktas pagal lamanitų paprotį; tačiau jie neapsikirpo galvų kaip lamanitai.
- 5 Dabar, lamanitų galvos buvo apkirptos; ir jie buvo nuogi, tik kailiu apsijuosę strėnas ir taip pat užsijuosę savo ginklus, ir lankus, ir strėles, ir akmenis, ir svaidykles, ir taip toliau.
- 6 Ir lamanitų oda buvo tamsi, pagal tą žymę, kuria buvo paženklinoti jų tėvai, kuri buvo prakeiksmas ant jų už jų prasižengimą ir maištavimą prieš savo brolius Nefį, Jokubą, Juozapą ir Samą, kurie buvo teisūs ir šventi vyrai.
- 7 Ir jų broliai kėsinosi sunaikinti juos, todėl buvo prakeikti; ir Viešpats Dievas uždėjo žymę ant jų, taip, ant Lamano ir Lemuelio, ir taip pat Izmaelio sūnų ir izmaeličių moterų.
- 8 Ir tai buvo padaryta, kad jų sėkla skirtųsi nuo jų brolių sėklos, kad per tai Viešpats Dievas galėtų apsaugoti savo žmones, idant jie nesusimaišytų ir nepatikėtų neteisingomis tradicijomis, kas baigtųsi jų sunaikinimu.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

9 Ir buvo taip, kad kas tik sumaišė savo sėklą su lamanitų, užsitraukė tą patį praeiksmą savo sėklai.

10 Todėl kas tik leidosi nuvedamas lamanitų, šituo pavadinimu buvo ir vadinamas, ir ant jo buvo uždedama žymė.

11 Ir buvo taip, kad kas tik netikėjo lamanitų tradicija, bet tikėjo tais metraščiais, kurie buvo atnešti iš Jeruzalės žemės, ir taip pat jų tėvų tradicija, kuri buvo teisinga, kas tikėjo Dievo įsakymais ir jų laikėsi, nuo to laiko buvo vadinami nefitais, arba Nefio žmonėmis.

12 Ir tai yra tie, kas vedė metraščius, kurie yra teisingi, apie savo žmones ir taip pat apie lamanitų žmones.

13 Dabar mes vėl sugrįšime prie amlisininkų, nes jie taip pat buvo paženklinti; taip, jie užsidėjo žymę, taip, būtent raudoną žymę sau ant kaktos.

14 Taip išsipildė Dievo žodis, nes štai žodžiai, kuriuos jis pasakė Nefiui: Štai lamanitus aš praeikiau ir uždėsiu žymę ant jų, kad jie ir jų sėkla būtų atskirti nuo tavęs ir tavo sėklos nuo šiol ir per amžius, nebent jie atgailaus dėl savo nelabumo ir atsigręš į mane, kad galėčiau pasigailėti jų.

15 Ir dar: Aš uždėsiu ženklą ant to, kuris sumaišo savo sėklą su tavo broliais, kad jie taip pat būtų praeikti.

16 Ir dar: Aš uždėsiu ženklą ant to, kuris kovoja prieš tave ir tavo sėklą.

17 Ir dar, sakau, kad tas, kuris pasitraukė nuo tavęs, daugiau nebebus vadinamas tavo sėkla; ir aš laiminsiu tave ir kiekvieną, kuris bus vadinamas tavo sėkla, nuo šiol ir per amžius; ir tokie buvo Viešpaties pažadai Nefiui ir jo sėklai.

18 Dabar, amlisininkai nežinojo, kad pradėdami save ženklinti kaktose, jie vykdė Dievo žodžius; tačiau jie atvirai maištavo prieš Dievą, todėl derėjo, kad ant jų kristų praeiksmas.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whosoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Dabar, norėčiau, kad suprastumėt, jog jie patys užsitraukė šitą prakeiksmą; ir lygiai taip kiekvienas, kuris yra prakeiktas, pats užsitraukia savo pasmerkimą.

20 Dabar buvo taip, kad nedaugeliui dienų praėjus po tų kautynių, kurias Zarahemlos žemėje kovojo lamanitai ir amlisininkai, kita lamanitų armija atėjo prieš Nefio žmones toje pačioje vietoje, kurioje pirmoji armija sutiko amlisininkus.

21 Ir buvo taip, jog buvo pasiūsta armija, kad juos išvytų iš savo žemės.

22 Dabar, pats Alma, varginamas žaizdos, šį kartą neišėjo kautis prieš lamanitus.

23 Bet jis pasiuntė prieš juos gausią armiją; ir jie nuėjo ir nukovė daugelį lamanitų, o likusius išvijo už savo žemės ribų.

24 Ir tada jie vėl sugrįžo ir pradėjo tvirtinti taiką žemėje, ir kurį laiką nebebuvo varginami savo priešų.

25 Dabar, visa tai buvo padaryta, taip, visi šie karai ir kovos buvo pradėtos ir baigtos penktaisiais teisėjų valdžios metais.

26 Ir per vienerius metus tūkstančiai ir dešimtys tūkstančių sielų buvo išsiųstos į amžinąjį pasaulį, kad pajautų savo atlygį pagal savo darbus, ar jie buvo geri, ar blogi – pajauti amžinąją laimę arba amžinąją nelaimę, pagal dvasią, kuriai paklusti pasirinko, priklausomai nuo to, ar tai gera dvasia, ar bloga.

27 Nes kiekvienas gauna užmokestį iš to, kuriam pasirinko paklusti, ir tai pagal pranašystės dvasios žodžius; todėl tebus pagal teisybę. Ir taip baigiasi teisėjų valdžios penktieji metai.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Almos knyga 4

- 1 Dabar buvo taip, kad šeštaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais Zarahemlos žemėje nebuvo nei kovų, nei karų.
- 2 Bet žmonės buvo prislėgti, taip, didžiai prislėgti dėl netekties savo brolių ir taip pat savo kaimenių ir bandų, ir taip pat savo pasėlių, kurie buvo ištrypti kojomis ir sunaikinti lamanitų.
- 3 Ir tokie dideli buvo jų suspaudimai, kad kiekviena siela turėjo priežastį gedėti; ir jie tikėjo, kad tai buvo Dievo teismai, siųsti jiems dėl jų nelabumo ir bjaurumų; todėl jie buvo pažadinti prisiminti savo pareigą.
- 4 Ir jie pradėjo labiau tvirtinti bažnyčią; taip, ir daugybė buvo pakrikštyta Sidono vandenyse ir priimta į Dievo bažnyčią; taip, jie buvo pakrikštyti ranka Almos, kuris savo tėvo Almos ranka buvo pašventas aukštuoju kunigu bažnyčios žmonėms.
- 5 Ir buvo taip, kad septintaisiais teisėjų valdžios metais su Dievo bažnyčia susivienijo ir priėmė krikštą apie trys tūkstančiai penki šimtai sielų. Ir taip pasibaigė septynetieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai; ir visą tą laiką buvo nuolatinė taika.
- 6 Ir buvo taip, kad aštuntaisiais teisėjų valdžios metais bažnyčios žmonės ėmė darytis išdidūs dėl savo nepaprastų turtų ir savo gražių šilkų, ir savo plonų suktų siūlų drobių, ir dėl savo kaimenių ir bandų daugybės, ir savo aukso, ir savo sidabro, ir visokių vertingų daiktų, kuriuos jie įsigijo savo darbštumu; ir dėl viso to jie aukštinosi dėl savo akių išdidumo, nes pradėjo dėvėti labai prabangius drabužius.
- 7 Dabar, tai sukėlė daug sielvarto Almai, taip, ir daugeliui žmonių, kuriuos Alma buvo pašventęs mokytojais ir kunigais, ir bažnyčios vyresniaisiais; taip, daug kas iš jų buvo karčiai nuliūdę dėl nelabumo, kuris, kaip jie matė, pradėjo rasti tarp jų žmonių.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 Nes jie su didžiu liūdesiu stebėjo ir matė, kad bažnyčios žmonės ėmė aukštintis dėl savo akių išdidumo ir širdimis prisirišti prie turtų bei tuščių pasaulio dalykų, tad pradėjo niekinti vienas kitą ir pradėjo persekioti tuos, kurie netikėjo pagal jų valią ir pageidavimą.
- 9 Taigi šitais aštuntaisiais teisėjų valdžios metais pradėjo rasti dideli nesutarimai tarp bažnyčios žmonių; taip, buvo pavydai ir nesutarimas, ir piktnus, ir persekiojimai, ir išdidumas, netgi viršijantys išdidumą tų, kurie nepriklausė Dievo bažnyčiai.
- 10 Ir taip pasibaigė aštuntieji teisėjų valdžios metai; ir bažnyčios nelabumas buvo didelė suklypimo kliūtis tiems, kurie nepriklausė bažnyčiai; ir taip bažnyčios vystymasis pradėjo silpti.
- 11 Ir buvo taip, kad devintųjų metų pradžioje Alma pamatė bažnyčios nelabumą ir taip pat pamatė, kad bažnyčios pavyzdys pradėjo vesti tuos, kurie buvo netikintys, nuo vienos nedorybės prie kitos, tuo užtraukdamas tos liaudies sunaikinimą.
- 12 Taip, jis pamatė didelę nelygybę tarp žmonių; vieni aukštinosi savo išdidumu, nekenė kitų, atsukdavo nugarą beturčiams ir nuogiems bei tiems, kurie buvo alkani, ir tiems, kurie buvo ištroškę, ir tiems, kurie buvo ligoti ir prislėgti.
- 13 Dabar, tai buvo pagrindinė žmonių aimanų priežastis; tuo tarpu kiti nusizemindavo, pagelbėdavo tiems, kuriems reikėjo pagalbos, kaip antai: suteikdavo iš savo turto vargšams ir beturčiams, pamaitindavo alkanus ir kėsdavo visokius suspaudimus dėlei Kristaus, kuris ateis sulig pranašystės dvasia;
- 14 žvelgė ateitin į tą dieną ir tokiu būdu išlaikė savo nuodėmių atleidimą; buvo pripildyti didžio džiaugsmo dėl mirusiųjų prikėlimo, pagal Jėzaus Kristaus valią ir galią, ir išlaisvinimą iš mirties pančių.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

- 15 Ir dabar buvo taip, kad Alma, pamatęs nuolankių Dievo sekėjų suspaudimus ir persekiojimus, kuriuos jiems užkrovė likusieji jo žmonės, ir matydamas visą jų nelygybę, pradėjo labai sielvartauti; nepaisant to, Viešpaties Dvasia jo neapleido.
- 16 Ir jis išrinko išmintingą vyrą iš bažnyčios vyresniųjų tarpo ir, remdamasis liaudies balsu, suteikė jam galią vykdyti įstatymus pagal duotus įstatymus ir taikyti juos pagal žmonių nelabumą ir nusikaltimus.
- 17 Dabar, šito vyro vardas buvo Nefihās, ir jis buvo paskirtas vyriausiuoju teisėju; ir atsisėdo teismo krasėje teisti ir valdyti liaudį.
- 18 Dabar, Alma nesuteikė jam aukštojo bažnyčios kunigo pareigybės, bet pasiliko aukštojo kunigo pareigybę sau; bet Nefihui jis atidavė teismo krasę.
- 19 Ir tai jis padarė, kad pats galėtų išeiti tarp savo žmonių, arba tarp Nefio žmonių, kad galėtų jiems skelbti Dievo žodį, idant paragintų juos prisiminti savo pareigą, ir kad Dievo žodžiu sugriautų visą išdidumą ir klastą, ir visus nesutarimus, kurie buvo tarp jo žmonių, nematydamas jokio kito būdo pataisyti juos, kaip tik veikti grynu liudijimu prieš juos.
- 20 Taigi, teisėjų valdžios Nefio žmonėms devintųjų metų pradžioje Alma užleido teismo krasę Nefihui ir visiškai apsiribojo šventosios Dievo tvarkos aukštąja kunigyste, žodžio liudijimui pagal apreiškimo ir pranašystės dvasią.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Žodžiai, kuriuos Alma, aukštasis kunigas pagal šventąją Dievo tvarką, paskelbė žmonėms jų miestuose ir kaimuose visoje šalyje.

Almos knyga 5

- 1 Dabar buvo taip, kad Alma pradėjo skelbti Dievo žodį žmonėms, pirmiausia Zarahemlos žemėje, o iš ten – po visą šalį.
- 2 Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis kalbėjo žmonėms bažnyčioje, kuri buvo įkurta Zarahemlos mieste, pagal jo paties metraščių, sakydamas:
- 3 Aš, Alma, būdamas savo tėvo Almos pašvęstas Dievo bažnyčios aukštuoju kunigu, jam turint galią ir valdžią iš Dievo tai daryti, štai sakau jums, kad jis pradėjo kurti bažnyčią žemėje, kuri buvo Nefio žemės ribose; taip, žemėje, kuri buvo vadinama Mormono žeme; taip, ir jis krikštijo savo brolius Mormono vandenyse.
- 4 Ir štai sakau jums, kad jie buvo išvaduoti iš karaliaus Nojaus žmonių rankų Dievo gailestingumo ir galios dėka.
- 5 Ir štai po to tyruose jie buvo pavergti lamanitų rankomis; taip, sakau jums, kad jie buvo nelaisvėje, ir Viešpats vėl išvadavo juos iš vergijos savo žodžio galia; ir mes buvome atvesti į šią žemę, ir čia taip pat pradėjome kurti Dievo bažnyčią visoje šalyje.
- 6 Ir dabar, štai sakau jums, mano broliai, jums, priklausantiems šitai bažnyčiai: ar jūs pakankamai išlaikėte atmintyje savo tėvų nelaisvę? Taip, ar pakankamai išlaikėte atmintyje jo gailestingumą ir didį kantrumą jiems? Ir be to, ar pakankamai išlaikėte atmintyje tai, kad jis išvadavo jų sielas iš pragaro?
- 7 Štai, jis pakeitė jų širdis; taip, jis pažadino juos iš gilaus miego, ir jie pabudo Dievui. Štai, jie buvo vidury tamsos; tačiau jų sielos buvo apšviestos nesibaigiančio žodžio šviesa; taip, jie buvo aprišti mirties pančiais ir pragaro grandinėmis, ir jų laukė nesibaigiantis sunaikinimas.

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

- 8 Ir dabar aš klausiu jūsų, mano broliai: ar jie buvo sunaikinti? Štai, sakau jums: ne, nebuvo.
- 9 Ir vėl aš klausiu: ar mirties pančiai buvo sutraukti ir ar pragaro grandinės, kurios kaustė juos, buvo nuimtos? Sakau jums: taip, jos buvo nuimtos, ir jų sielos išsi-skleidė, ir jie giedojo išperkančiąją meilę. Ir aš sakau jums, kad jie yra išgelbėti.
- 10 Ir dabar aš klausiu jūsų, kokiomis sąlygomis jie išgelbėti? Taip, kokį pagrindą jie turėjo tikėtis išgelbėjimo? Kokia jų išsilaisvinimo iš mirties pančių, taip, ir taip pat iš pragaro grandinių priežastis?
- 11 Štai, aš galiu pasakyti jums. Argi mano tėvas Alma nepatikėjo žodžiais, pasakytais Abinadžio burna? Ir argi pastarasis nebuvo šventasis pranašas? Argi jis nekalbėjo Dievo žodžių, o mano tėvas nepatikėjo jais?
- 12 Ir pagal jo tikėjimą galinga permaina įvyko jo širdyje. Štai sakau jums, kad visa tai yra tikra.
- 13 Ir štai, jis skelbė žodį jūsų tėvams, ir galinga permaina įvyko taip pat ir jų širdyse, ir jie nusižemino ir sudėjo savo viltis į tikrąjį ir gyvąjį Dievą. Ir štai, jie buvo ištikimi iki galo; todėl buvo išgelbėti.
- 14 Ir dabar štai, aš klausiu jūsų, mano bažnyčios broliai, ar jūs dvasiškai užgimėte iš Dievo? Ar įgijote jo atvaizdą savo veiduose? Ar patyrėte šią galingą permainą savo širdyse?
- 15 Ar naudojate tikėjimą išpirkimu to, kuris jus sukūrė? Ar žvelgiate ateitin tikėjimo akimi ir ar matote šį mirtiną kūną prikeltą nemirtingume ir šį gendamumą prikeltą negendamume, kad stotų priešais Dievą, idant būtų teisiamas pagal darbus, padarytus mirtingame kūne?
- 16 Sakau jums: ar galite įsivaizduoti, kad girdite Viešpaties balsą, sakantį jums tą dieną: Ateikite pas mane jūs, palaimintieji, nes štai, jūsų darbai buvo teisumo darbai ant žemės veido?
- 17 Arba, ar įsivaizduojate, kad galėsite meluoti Viešpačiui tą dieną ir sakyti: Viešpatie, mūsų darbai ant žemės veido buvo teisūs darbai, – ir kad jis jus išgelbės?

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

18 Arba, kitaip sakant, ar galite save įsivaizduoti atvestus prieš Dievo tribunolą, kaltės ir graužaties pilnomis sielomis, menančius visą savo kaltę, taip, tobulai menančius visą savo nelabumą, taip, menančius, kad nepaisėte Dievo įsakymų?

19 Sakau jums: ar tą dieną galėsite pakelti akis į Dievą tyra širdimi ir švariomis rankomis? Sakau jums: ar galėsite pakelti akis su Dievo atvaizdu, išraižytu jūsų veide?

20 Sakau jums: ar galite galvoti esą išgelbėti, kai leidote sau tapti velnio pavaldiniais?

21 Sakau jums, kad tą dieną jūs žinosite, jog negalite būti išgelbėti; nes nė vienas negali būti išgelbėtas, jei jo apdarai nėra išplauti iki baltumo; taip, jo apdarai turi būti skaidinami, kol bus išvalyti nuo visokio nešvarumo, krauju to, apie kurį kalbėjo mūsų tėvai, kuris ateis išpirkti savo žmonių iš jų nuodėmių.

22 Ir dabar aš klausiu jūsų, mano broliai, kaip bet kuris iš jūsų jausitės, jei stovėsite prieš Dievo teismo pertvarą krauju ir visokiu nešvarumu suteptais apdarais? Štai, ką tai paliudys prieš jus?

23 Štai, argi tai nepaliudys, jog esate žmogžudžiai, taip, ir taip pat, kad esate nusikaltę visokiu nelabumu?

24 Štai, mano broliai, argi jūs manote, kad tokiam gali būti vieta atsisėsti Dievo karalystėje su Abraomu, su Izaoku ir su Jokūbu, ir taip pat visais šventaisiais pranašais, kurių apdarai išvalyti ir be dėmės, skaidūs ir balti?

25 Sakau jums: ne; jeigu tik nelaikote mūsų Kūrėjo melagiu nuo pradžios arba nemanote, kad jis melagis nuo pradžios, jūs negalite įsivaizduoti, kad toks gali turėti vietą dangaus karalystėje; bet jie bus išmesti laukan, nes yra velnio karalystės vaikai.

26 Ir dabar štai, sakau jums, mano broliai: jei patyrėte širdies permainą ir jei jautėtės giedantys išperkančios meilės giesmę, norėčiau paklausti, ar galite taip jaustis dabar?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

27 Ar vaikščiojote elgdamiesi nepriekaištingai priešais Dievą? Ar galėtumėte savyje pasakyti, jei būtumėte pašaukti mirti šiuo metu, kad buvote pakankamai nuolankūs? Kad jūsų apdarai buvo išvalyti ir išbalinti krauju Kristaus, kuris ateis išpirkti savo žmonių iš jų nuodėmių?

28 Štai ar nusiplėšėte išdidumą? Sakau jums, kad jei ne, tai nesate pasiruošę susitikti su Dievu. Štai jums reikia skubiai pasiruošti; nes dangaus karalystė netrukus prisitartina, o toks neturi amžinojo gyvenimo.

29 Štai sakau, ar yra kas nors tarp jūsų, kuris nenusiplėšė pavydo? Sakau jums, kad toks yra nepasiruošęs; ir norėčiau, kad jis skubiai pasiruoštų, nes valanda visai priartėjo, ir jis nežino, kada ateis laikas; nes toks nelaikomas nekaltu.

30 Ir dar sakau jums: ar yra kas nors tarp jūsų, kuris išjuokia savo brolių arba kuris užkrauna jam persekiojimus?

31 Vargas tokiam, nes jis nepasiruošęs, o priartėjęs laikas, kada jis turi atgailauti, arba jis negali būti išgelbėtas!

32 Taip, tikrai vargas visiems jums, darantiems nedorybę; atgailaukite, atgailaukite, nes Viešpats Dievas pasakė tai!

33 Štai jis siunčia kvietimą visiems žmonėms, nes gailestingumo rankos yra ištiestos į juos, ir jis sako: Atgailaukite, ir aš jus priimsiu.

34 Taip, jis sako: Ateikite pas mane ir ragausite gyvybės medžio vaisiaus; taip, jūs laisvai valgysite ir gersite gyvybės duonos ir vandens;

35 taip, ateikite pas mane ir neškite teismo darbus, ir nebūsate nukirsti ir įmesti į ugnį.

36 Nes štai netrukus ateis laikas, kada kiekvienas, kuris neneša gero vaisiaus, arba nedaro teismo darbų, turės priežastį raudoti ir gedėti.

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

37 O jūs, darantys nedorybę; jūs, kurie pasipūtę dėl tuščių pasaulio dalykų, jūs, kurie pasiskelbėte esą pažinę teisumo kelius, tačiau nuklydę, kaip avys be ganytojo; nepaisant to, kad ganytojas šaukė jus ir vis dar tebešaukia, jūs nenorite klausyti jo balso!

38 Štai sakau jums, kad gerasis ganytojas šaukia jus; taip, ir jis šaukia jus savo paties vardu, kuris yra Kristaus vardas; o jei nenorite įsiklausyti į gerojo ganytojo balsą, į tą vardą, kuriuo esate šaukiami, štai, jūs nesate gerojo ganytojo avys.

39 Ir dabar, jeigu nesate gerojo ganytojo avys, tai iš kokios gi kaimenės esate? Štai, sakau jums, kad jūsų ganytojas yra velnias, ir esate iš jo kaimenės; ir dabar, kas gali tai paneigti? Štai, sakau jums: kas tik tai neigia, yra melagis ir velnio vaikas.

40 Nes sakau jums, kad kas tik yra gera, ateina iš Dievo, ir kas tik pikta, ateina iš velnio.

41 Todėl, jei žmogus neša gerus darbus, jis klauso gerojo ganytojo balso ir seka jį; bet kas tik neša piktus darbus, tas tampa velnio vaiku, nes klauso jo balso ir seka juo.

42 Ir kas tik tai daro, turi gauti savo užmokestį iš jo; todėl kaip savo užmokestį teisumo atžvilgiu jis gauna mirtį, kadangi yra miręs visiems geriems darbams.

43 Ir dabar, mano broliai, norėčiau, kad paklausytumėt manęs, nes kalbu iš visų savo sielos jėgų; nes štai, kalbėjau jums aiškiai, kad negalėtumėte suklysti, arba kalbėjau pagal Dievo įsakymus.

44 Nes esu pašauktas kalbėti tokiu būdu, pagal šventąją Dievo tvarką, kuri yra Kristuje Jėzuje; taip, man įsakyta stoti ir liudyti šitai liaudžiai tai, kas mūsų tėvų buvo pasakyta apie tai, kas įvyks.

45 Ir tai dar ne viskas. Argi netikite, kad aš pats žinau apie tai? Štai, liudiju jums, kad žinau, jog tai, apie ką kalbėjau, yra tikra. Ir kaip, jūsų manymu, aš žinau apie viso to tikrumą?

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

46 Štai sakau jums, kad tai atskleista man Dievo Šventąja Dvasia. Štai aš daug dienų pasninkavau ir meldžiausi, kad pats galėčiau tai žinoti. Ir dabar aš pats žinau, kad tai yra tiesa; nes Viešpats Dievas atskleidė man tai savo Šventąja Dvasia; ir tai apreiškimo dvasia, kuri yra manyje.

47 Ir dar sakau jums, kad man buvo taip apreikšta, jog mūsų tėvų ištarti žodžiai yra tikri, ir taip yra pagal pranašystės dvasią, kuri yra manyje, kuri taip pat yra kaip Dievo Dvasios pasireiškimas.

48 Sakau jums, jog pats žinau, kad ką tik sakysiu jums apie tai, kas įvyks, yra tiesa; ir aš sakau jums, kad žinau, jog Jėzus Kristus ateis, taip, Sūnus, Tėvo Viengimis, pilnas malonės, gailestingumo ir tiesos. Ir štai jis yra tas, kuris ateina paimiti pasaulio nuodėmės, taip, nuodėmės kiekvieno žmogaus, kuris tvirtai tiki jo vardą.

49 Ir dabar, sakau jums, kad tai yra tvarka, pagal kurią esu pašauktas, taip, pamokslauti savo mylimiems broliams, taip, ir kiekvienam, kuris gyvena šitoje žemėje; taip, pamokslauti visiems, tiek seniems, tiek ir jauniems, tiek vergams, tiek ir laisviesiems; taip, sakau jums, pagyvenusiems, taip pat vidutinio amžiaus ir augančiai kartai; taip, šaukti jiems, kad jie turi atgailauti ir užgimti iš naujo.

50 Taip, taip sako Dvasia: Atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, nes dangaus karalystė netrukus ateis; taip, Dievo Sūnus ateina savo šlovėje, savo galybėje, savo didybėje, galioje ir viešpatystėje. Taip, mano mylimi broliai, aš sakau jums, kad Dvasia sako: Štai visos žemės Karaliaus ir taip pat dangaus Karaliaus šlovė labai greitai sušvis tarp visų žmonių vaikų.

51 Ir taip pat Dvasia sako man, taip, šaukia man galingu balsu, sakydama: Išeik ir sakyk šitiems žmonėms: Atgailaukite, nes jei neatgailausite, jokiū būdu nepaveldėsite dangaus karalystės.

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

52 Ir vėl sakau jums, Dvasia sako: Štai kirvis pridėtas prie medžio šaknies; todėl kiekvienas medis, kuris neneša gerų vaisių, bus nukirstas ir įmestas į ugnį, taip, ugnį, kuri negali būti nuslopinta, būtent neužgesinamą ugnį. Štai, ir atmink, Šventasis tai pasakė.

53 Ir dabar, mano mylimi broliai, sakau jums: ar galite paprieštarauti šitiems žodžiams; taip, ar galite jų nepaisyti ir trypti Šventąjį po savo kojomis; taip, ar galite būti pasipūtę dėl savo širdžių išdidumo; taip, ar ir toliau dėvėsite prabangius drabužius ir būsite širdimis prisirišę prie tuščių pasaulio dalykų, prie savo turtų?

54 Taip, ar ir toliau manysite, jog esate geresni už kitus; taip, ar ir toliau persekiosite savo brolius, kurie nusizemina ir vaikšto pagal šventąją Dievo tvarką, kuria jie buvo atvesti į šią bažnyčią, būdami pašventinti Šventąja Dvasia, ir neša darbus, atitinkančius atgailą?

55 Taip, ir ar jūs ir toliau atsuksite nugarą vargšams ir beturčiams ir nesuteiksite jiems savo turto?

56 Ir galiausiai, visi jūs, kurie ir toliau darysite savo nelabumą, sakau jums, kad tai yra tie, kurie bus nukirsti ir įmesti į ugnį, jeigu skubiai neatgailaus.

57 Ir dabar aš sakau jums, visiems jums, kurie trokštate sekti gerojo ganytojo balsu: išeikite iš nelabųjų ir atskirkite, ir nelieskite jų nešvarių dalykų; ir štai jų vardai bus ištrinti, taigi nelabųjų vardai nebus priskaičiuoti prie teisiųjų vardų, idant būtų įvykdytas Dievo žodis, sakantis: Nelabųjų vardai nebus sumaišyti su mano žmonių vardais;

58 nes teisiųjų vardai bus įrašyti gyvenimo knygoje, ir jiems aš duosiu paveldą savo dešinėje. Ir dabar, mano broliai, ką galite pasakyti prieš tai? Sakau jums, kad neturi reikšmės, ar pasisakote prieš tai, nes Dievo žodis turi būti įvykdytas.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

- 59 Nes kuris ganytojas tarp jūsų, turėdamas daug avių, neprižiūri jų, kad neįsibrautų vilkai ir nesurytų jo kaimenės? Ir štai, jei vilkas įsibrauna į jo kaimenę, argi jis neišveja jo lauk? Taip, ir galiausiai, jei gali, sunaikina jį.
- 60 Ir dabar, sakau jums, kad gerasis ganytojas šaukia jus; ir jei klausysite jo balso, jis atves jus į savo kaimenę, ir jūs esate jo avys; ir jis įsako jums, kad neleistumėte jokiam plėšriam vilkui įsibrauti tarp jūsų, idant nebūtumėte sunaikinti.
- 61 Ir dabar, aš, Alma, įsakau jums žodžiais to, kuris įsakė man, kad stengtumėtės vykdyti žodžius, kuriuos jums kalbėjau.
- 62 Aš kalbu įsakymo forma jums, kurie priklausote bažnyčiai; o tiems, kurie nepriklauso bažnyčiai, kalbu kvietimo forma, sakydamas: ateikite ir krikštykitės atgailai, kad jūs taip pat galėtumėt valgyti gyvybės medžio vaisiaus.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Almos knyga 6

- 1 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai Alma pabaigė kalbėti Zarahemlos mieste įsteigtos bažnyčios žmonėms, jis išventino kunigus ir vyresniusius, uždėdamas ant jų savo rankas pagal Dievo tvarką, kad pirmininkautų bažnyčiai ir prižiūrėtų ją.
- 2 Ir buvo taip, kad kiekvienas, nepriklausantis bažnyčiai, kuris atgailavo dėl savo nuodėmių, buvo krikštijamas atgailai ir priimamas į bažnyčią.
- 3 Ir taip pat buvo taip, kad kiekvienas, priklausantis bažnyčiai, kuris neatgailavo dėl savo nelabumo ir nenusižemino prieš Dievą, – turiu galvoje tuos, kurie aukštinosi dėl savo širdžių išdidumo, – tie buvo atmetami, o jų vardai buvo ištrinami, tad jų vardai nebebuvo priskaičiuojami prie teisiųjų vardų.
- 4 Ir taip jie pradėjo įvedinėti tvarką bažnyčioje Zarahemlos mieste.
- 5 Dabar, norėčiau, kad suprastumėt, jog Dievo žodis buvo prieinamas visiems, tad niekam nebuvo atimama privilegija rinktis drauge klausytis Dievo žodžio.
- 6 Tačiau Dievo vaikams buvo įsakyta, kad jie dažnai rinktųsi drauge ir jungtųsi pasninke ir karštoje maldoje dėl tų, kurie nepažinojo Dievo, sielų gerovės.
- 7 Ir dabar buvo taip, kad, davęs šiuos nurodymus, Alma išvyko iš jų, taip, iš bažnyčios, kuri buvo Zarahemlos mieste, ir perėjo į Sidono upės rytinę pusę, į Gideono slėnį, kur buvo pastatytas miestas, vadinamas Gideono miestu, kuris buvo slėnyje, pavadintame Gideonu pagal vyrą, nužudytą kalaviju Nehoro ranka.
- 8 Ir Alma nuėjo ir pradėjo skelbti Dievo žodį bažnyčiai, kuri buvo įsteigta Gideono slėnyje, pagal jo tėvų pasakytą tiesos žodžio apreiškimą ir pagal pranašystės dvasią, buvusią jame, pagal liudijimą Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, kuris ateis išpirkti savo žmonių iš jų nuodėmių, ir šventąją tvarką, pagal kurią jis buvo pašauktas. Ir taip parašyta. Amen.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Almos žodžiai, kuriuos jis pasakė žmonėms Gideone, pagal jo paties metraščių.

Almos knyga 7

- 1 Štai, mano mylimi broliai, kadangi man buvo leista ateiti pas jus, aš bandau kalbėti jums savo kalba; taip, savo paties burna, kadangi tai pirmas kartas, kada aš prabilau į jus savo burnos žodžiais, nes buvau labai užsiėmęs teismo krasėje, turėjau daug darbo, tad negalėjau ateiti pas jus.
- 2 Ir nebūčiau galėjęs ateiti netgi dabar, šiuo metu, jei teismo krasė nebūtų atiduota kitam, idant valdytų mano vietoje; ir Viešpats iš didelio gailėstingumo leido ateiti pas jus.
- 3 Ir štai aš atėjau, didžiai vildamasis ir trokšdamas pamatyti, kad jūs nusizeminote prieš Dievą ir neatlyžote prašę jo malonės, pamatyti, kad esate nepriekaištingi jo akyse, pamatyti, kad nesate toje baisioje padėtyje, kurioje buvo mūsų broliai Zarahemloje.
- 4 Bet tebūna palaimintas Dievo vardas, kad jis leido man sužinoti, taip, suteikė man nepaprastai didelį džiaugsmą žinoti, kad jie vėl pastatyti ant jo teismo kelio.
- 5 Ir tikiuosi sulig Dievo Dvasia, kuri yra manyje, kad taip pat džiaugsiuosi jumis; tačiau nenoriu, kad mano džiaugsmas jumis ateitų per tokią daugybę suspaudimų ir sielvarto, kuriuos patyriau dėl brolių Zarahemloje, nes štai mano džiaugsmas jais ateina, perbridus daug suspaudimų ir sielvarto.
- 6 Bet štai tikiuosi, kad jūs nesate tokie netikintys, kaip buvo jūsų broliai; tikiuosi, kad nesiaukštinate dėl savo širdžių išdidumo; taip, tikiuosi, kad širdimis neprisirišote prie turtų bei tuščių pasaulio dalykų; taip, tikiuosi, kad jūs negarbinate stabų, bet garbinate tikrąjį ir gyvąjį Dievą ir žvelgiate ateitin su nesibaigiančiu tikėjimu, laukdami savo nuodėmių atleidimo, kuris įvyks.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

7 Nes štai sakau jums: daug kas įvyks; ir štai, yra vienas dalykas, kuris svarbesnis už juos visus, – nes štai, nebetoli laikas, kada Išpirkėjas gyvens ir ateis tarp savo žmonių.

8 Štai nesakau, kad jis ateis tarp mūsų savo gyvenimo mirtingoje palapinėje metu; nes štai, Dvasia man neskakė, kad taip bus. Dabar, kas dėl šito, aš nežinau; žinau tik tiek, kad Viešpats Dievas turi galią padaryti viską, kas yra pagal jo žodį.

9 Bet štai, Dvasia man pasakė tik tiek, sakydama: Šauk šitiems žmonėms, sakydamas: Atgailaukite ir paruoškite Viešpaties kelią, ir vaikščiokite jo takais, kurie yra tiesūs; nes štai prisiartino dangaus karalystė, ir Dievo Sūnus ateina ant žemės veido.

10 Ir štai jis gims iš Marijos Jeruzalės žemėje, kuri yra mūsų protėvių žemė, ir ji bus mergelė, brangus ir išrinktas indas, kuris bus pridengtas šešėliu ir pradės Šventosios Dvasios galia, ir atves sūnų, taip, būtent Dievo Sūnų.

11 Ir jis eis, kęsdamas visokius skausmus ir suspaudimus, ir gundymus; ir tai tam, kad galėtų išsipildyti žodis, sakantis: Jis paims ant savęs savo žmonių skausmus ir ligas.

12 Ir paims ant savęs mirtį, kad galėtų atrišti mirties pančius, surišusius jo žmones; ir paims ant savęs jų silpnybes, kad jo vidus prisipildytų gailestingumo, pagal kūną, kad jis savo kūnu sužinotų, kaip pagelbėti savo žmonėms jų silpnybėse.

13 Dabar, Dvasia žino viską; nepaisant to, Dievo Sūnus kenčia kūnu, kad paimtų ant savęs savo žmonių nuodėmes, kad savo išlaisvinimo galia ištrintų jų prasižengimus; ir dabar štai tai yra liudijimas, kuris yra manyje.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Dabar, sakau jums, kad jūs turite atgailauti ir užgimti iš naujo; nes Dvasia sako, kad neužgimę iš naujo, negalite paveldėti dangaus karalystės; todėl ateikite ir priimkite krikštą atgailai, kad jūsų nuodėmės būtų nuplautos, kad tikėtumėte Dievo Avinėlių, kuris paima pasaulio nuodėmes, kuris turi galią išgelbėti ir išvalyti nuo viso neteisumo.
- 15 Taip, sakau jums: ateikite ir nebijokite, ir palikite visas nuodėmes, kurios lengvai apninka jus, kurios suriša jus sunaikinimui, taip, ateikite ir eikite, ir parodykite savo Dievui, kad esate pasiryžę atgailauti dėl savo nuodėmių ir sudaryti su juo sandorą, jog vykdysite jo įsakymus, ir paliudykite jam tai šią dieną įžengdami į krikšto vandenį.
- 16 Ir kas tik tai padarys ir nuo tol laikysis Dievo įsakymų, tas prisimins, kad aš sakau jam, taip, jis prisimins, kad aš pasakiau jam, jog jis turės amžinąjį gyvenimą, su lig Šventosios Dvasios, kuri liudija manyje, liudijimu.
- 17 Ir dabar, mano mylimi broliai, ar tikite tu? Štai sakau jums: taip, aš žinau, kad tikite; ir kad tikite tu, aš žinau per manyje esančios Dvasios pasireiškimą. Ir dabar, kadangi stiprus yra jūsų tikėjimas tu, taip, tu, ką pasakiau, didis yra mano džiaugsmas.
- 18 Nes kaip sakiau jums nuo pradžios, jog labai troškau, kad nebūtumėte toje baisioje padėtyje, kaip jūsų broliai, būtent tai aš ir pamačiau – kad mano troškimai išsipildė.
- 19 Nes aš suvokiu, kad einate teisumo takais; suvokiu, kad esate kelyje, kuris veda į Dievo karalystę; taip, suvokiu, kad tiesinate jo takus.
- 20 Suvokiu, jog per jo žodžio liudijimą jums tapo žinoma, kad jis negali vaikščioti kreivais takais; ir jis nenukrypsta nuo to, ką pasakė; ir jame nėra net šešėlio pasiskikimo iš dešinės į kairę, arba nuo to, kas teisinga į tai, kas neteisinga; taigi jo kelias – vienas amžinas ratas.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 Ir jis negyvena nešventose šventyklose; ir nešvara ar kas nors nešvaraus negali būti priimta į Dievo karalystę; todėl sakau jums, kad ateis laikas, taip, ir tai bus paskutinąją dieną, kad tas, kuris nešvarus, pasiliks savo nešvarume.

22 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš pasakiau jums tai, kad pažadinčiau jūsų pareigos Dievui jausmą, kad vaikščiotumėte nepriekaištingi priešais jį, kad vaikščiotumėte pagal šventąją Dievo tvarką, pagal kurią esate priimti.

23 Ir dabar, norėčiau, kad būtumėte nuolankūs, paklusnūs ir švelnūs; lengvai priprašomi; pilni kantrybės ir didžio kantrumo; būdami susivaldantys visame; visuomet stropiai besilaikantys Dievo įsakymų; prašantys visko, ko tik jums reikia, tiek dvasinių, tiek ir laikinųjų dalykų; visuomet gražinantys padėkas Dievui už viską, ką gaudate.

24 Ir žiūrėkite, kad turėtumėte tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, ir tada visuomet būsite pertekę gerais darbais.

25 Ir tegul Viešpats laimina jus ir išsaugo jūsų apdarus be dėmės, kad galiausiai būtumėte atvesti atsistoti su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, ir šventaisiais pranašais, kurie tik kada nors yra gyvenę nuo pasaulio pradžios, vilkėdami apdarus be dėmės, kaip kad jų apdarai yra be dėmės, dangaus karalystėje, kad daugiau nebeišeitumėte lauk.

26 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš kalbėjau šiuos žodžius jums pagal Dvasią, kuri liudija manyje; ir mano siela nepaprastai džiūgauja dėl nepaprasto stropumo ir dėmesio, kurį skyrėte mano žodžiui.

27 Ir dabar, tebūna Dievo ramybė ant jūsų ir ant jūsų namų ir žemių, ir ant jūsų kaimenių ir bandų, ir viso, ką turite, jūsų moterų ir vaikų, sulig jūsų tikėjimu ir gerais darbais, nuo šiol ir per amžius. Ir taip aš kalbėjau. Amen.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Almos knyga 8

- 1 Ir dabar buvo taip, kad Alma sugrįžo iš Gideonio žemės, mokęs Gideonio žmones daugelio dalykų, kurie negali būti užrašyti, įvedęs tvarką bažnyčioje, kaip jis prieš tai padarė Zarahemlos žemėje, taip, jis sugrįžo į savo nuosavus namus prie Zarahemlos pasiilsėti nuo darbų, kuriuos padarė.
- 2 Ir taip pasibaigė devintieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.
- 3 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms dešimtųjų metų pradžioje Alma išvyko iš ten ir nukeliavo į Meleko žemę Sidono upės vakarinėje pusėje, vakaruose prie tyrų pakraščio.
- 4 Ir jis pradėjo mokyti žmones Meleko žemėje pagal šventąjį Dievo tvarką, pagal kurią buvo pašauktas; ir pradėjo mokyti žmones visoje Meleko žemėje.
- 5 Ir buvo taip, kad žmonės atėjo pas jį iš visų žemės, esančios tyrų pusėje, pakraščiu. Ir jie buvo krikštijami visoje toje žemėje.
- 6 Taigi baigęs savo darbą Meleke, jis išvyko iš ten ir keliavo trijų dienų kelionę į šiaurę nuo Meleko žemės; ir jis atėjo į miestą, kuris vadinosi Amonihu.
- 7 Dabar, toks buvo Nefio žmonių paprotys – pavadinti savo žemes ir miestus, ir kaimus, taip, netgi mažus kaimelius pagal vardą to, kuris pirmas apsigyveno juose; ir taip buvo su Amonio žeme.
- 8 Ir buvo taip, kad Alma, atėjęs į Amonio miestą, pradėjo skelbti jiems Dievo žodį.
- 9 Dabar, Šėtonas buvo smarkiai užvaldęs Amonio miesto žmonių širdis; todėl jie nenorėjo klausyti Almos žodžių.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

10 Tačiau Alma daug darbavosi dvasioje, grumdamasis su Dievu karštoje maldoje, idant jis išlietų savo Dvasios ant žmonių, kurie buvo mieste; kad jis taip pat suteiktų jam galimybę pakrikštyti juos atgailai.

11 Tačiau jie užkietino savo širdis, sakydami jam: Štai, mes žinome, kad tu esi Alma; ir žinome, kad esi aukštasis kunigas bažnyčios, kurią įsteigėi daugelyje šios žemės dalių pagal jūsų tradiciją; o mes nesame tavo bažnyčios ir netikime tokiomis kvailomis tradicijomis.

12 Ir dabar, mes žinome: kadangi nesame iš tavo bažnyčios, mes žinome, jog tu neturi galios mums; ir tu perdavėi teismo krasę Nefihui; todėl tu nesi mums vyriausiasis teisėjas.

13 Dabar, kai žmonės tai pasakė ir pasipriešino visiems jo žodžiams, ir jį užgauliojo, ir spjaudė į jį, ir padarė, kad jis būtų išmestas iš jų miesto, jis išvyko iš ten ir leidosi miesto, kuris vadinosi Aaronas, link.

14 Ir kada jis ten keliavo, prislėgtas sielvarto, brisdamas per dideles kančias ir sielos skausmą dėl Amoniho miesto žmonių nelabumo, buvo taip, kad Almai esant taip prislėgtam sielvarto, štai jam pasirodė Viešpaties angelas, sakydamas:

15 Palaimintas tu, Alma; todėl pakelk savo galvą ir džiūgauk, nes turi rimtą priežastį džiūgauti, nes tu ištikimai laikėsi Viešpaties įsakymų nuo to laiko, kai iš jo gavai savo pirmąją žinią. Štai, aš esu tas, kuris ją tau perdavė.

16 Ir štai aš esu pasiųstas įsakyti tau, kad sugrįžtum į Amoniho miestą ir vėl pamokslautum miesto žmonėms; taip, pamokslauk jiems. Taip, sakyk jiems, kad jeigu jie neatgailaus, Viešpats Dievas juos sunaikins.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

17 Nes štai šiuo metu jie tariasi sunaikinti tavo žmonių
laisvę (nes taip sako Viešpats), kas prieštarauja nuosta-
tams ir potvarkiams, ir įsakymams, kuriuos jis davė savo
žmonėms.

18 Dabar buvo taip, kad gavęs žinią iš Viešpaties angelo,
Alma skubiai sugrįžo į Amoniho žemę. Ir jis įėjo į miestą
kitu keliu, taip, keliu, kuris yra Amoniho miesto pie-
tuose.

19 Ir kai įėjo į miestą, jis buvo išalkęs ir tarė vienam vy-
rui: Ar neduotum nuolankiam Dievo tarnui ko nors už-
valgyti?

20 Ir vyras atsakė jam: Aš esu nefitas ir žinau, kad esi
šventas Dievo pranašas, nes tu esi tas vyras, apie kurį re-
gėjime angelas sakė: Tu priimsi. Todėl eime į mano na-
mus ir aš suteiksiu tau savo maisto; ir aš žinau, kad tu
būsi palaiminimas man ir mano namams.

21 Ir buvo taip, kad vyras priėmė jį į savo namus; ir vyras
buvo vardu Amulekas; ir jis atnešė duonos bei mėsos ir
padėjo priešais Alma.

22 Ir buvo taip, kad Alma valgė duonos ir pasisotino; ir
jis palaimino Amuleką bei jo namus ir išreiškė dėkingu-
mą Dievui.

23 Ir pavalgęs ir pasisotinęs, jis tarė Amulekui: Aš –
Alma ir esu Dievo bažnyčios visoje šioje žemėje aukštasis
kunigas.

24 Ir štai aš buvau pašauktas skelbti Dievo žodį tarp visų
šitų žmonių pagal apreiškimo ir pranašystės dvasią; ir aš
buvau šitoje žemėje, ir jie nenorėjo manęs priimti, bet iš-
metė mane lauk, ir aš buvau beatgręžiąs nugarą šitai že-
mei amžiams.

25 Bet štai man buvo įsakyta grįžti atgal ir pranašauti ši-
tiems žmonėms, taip, ir liudyti prieš juos apie jų nedory-
bes.

26 Ir dabar, Amulekai, kadangi mane pamaitinai ir priė-
mei, esi palaimintas; nes aš buvau išalkęs, kadangi pa-
sninkavau daug dienų.

27 Ir Alma daug dienų išbuvo pas Amuleką prieš pradė-
damas pamokslauti šitiems žmonėms.

28 Ir buvo taip, kad šių žmonių nedorybės dar labiau iš-
augo.

For behold, they do study at this time that they may
destroy the liberty of thy people, (for thus saith the
Lord) which is contrary to the statutes, and judgments,
and commandments which he has given unto his peo-
ple.

Now it came to pass that after Alma had received his
message from the angel of the Lord he returned speedily
to the land of Ammonihah. And he entered the city by
another way, yea, by the way which is on the south of
the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and
he said to a man: Will ye give to an humble servant of
God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I
know that thou art a holy prophet of God, for thou art
the man whom an angel said in a vision: Thou shalt re-
ceive. Therefore, go with me into my house and I will
impart unto thee of my food; and I know that thou wilt
be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into
his house; and the man was called Amulek; and he
brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was
filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave
thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto
Amulek: I am Alma, and am the high priest over the
church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of
God among all this people, according to the spirit of
revelation and prophecy; and I was in this land and they
would not receive me, but they cast me out and I was
about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should
turn again and prophesy unto this people, yea, and to
testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and
taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for
I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he
began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more
gross in their iniquities.

- 29 Ir Almai atėjo žodis, sakantis: Eik; ir taip pat sakyk mano tarnui Amulekui: Eik ir pranašauk šitiems žmonėms, sakydamas: Atgailaukite, nes Viešpats taip sako: Jei neatgailausite, aš aplankysiu šitą liaudį savo pyktyje; taip, ir savo nuožmaus pykčio nenugręšiu.
- 30 Ir Alma, ir taip pat Amulekas, išėjo tarp žmonių skelbti jiems Dievo žodžių; ir jie buvo pilni Šventosios Dvasios.
- 31 Ir jie turėjo duotą jiems galią, tokią, kad negalėjo būti uždaryti požemiuose; ir joks vyras negalėjo jų nužudyti; tačiau jie nepanaudojo savo galios, kol nebuvo surišti virvėmis ir įmesti į kalėjimą. Dabar, tai buvo padaryta, kad Viešpats per juos galėtų apreikšti savo galią.
- 32 Ir buvo taip, kad jie išėjo ir pradėjo pamokslauti ir pranašauti žmonėms sulig dvasia ir galia, kurią Viešpats davė jiems.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Žodžiai Almos ir taip pat žodžiai Amuleko, paskelbti žmonėms, buvusiems Amonihos žemėje. Jie įmetami į kalėjimą ir išlaisvinami juose esančia stebuklinga Dievo galia; visa tai – pagal Almos metraščių.

Almos knyga 9

- 1 Ir vėl, kadangi man, Almai, Dievo buvo įsakyta pasiimti Amuleką ir išeiti bei vėl pamokslauti šitiems žmonėms, kitaip sakant, žmonėms, kurie buvo Amonihos mieste, buvo taip, jog man pradėjus jiems pamokslauti, jie ėmė ginčytis su manimi, sakydami:
- 2 Kas tu toks? Ar manai, kad patikėsime vieno vyro liudijimu, net jei jis mums pamokslautų, kad žemė praeis?
- 3 Dabar, jie nesuprato žodžių, kuriuos kalbėjo; nes jie nežinojo, kad žemė praeis.
- 4 Ir jie taip pat sakė: Mes netikėsime tavo žodžiais, net jei pranašautum, kad šis didis miestas bus sunaikintas per vieną dieną.
- 5 Dabar, jie nežinojo, kad Dievas gali padaryti tokius nuostabius darbus, nes jie buvo kietaširdžiai ir kieta-sprandžiai žmonės.
- 6 Ir jie sakė: Kas per vienas yra tas Dievas, kad tarp šitų žmonių siunčia tik vieną įgaliotą vyrą skelbti jiems tiesą apie tokius didžius ir nuostabius dalykus?
- 7 Ir jie žengė į priekį, kad sučiuptų mane; bet štai jie to nepadarė. Ir aš drąsiai stovėjau, kad skelbčiau jiems, taip, aš drąsiai liudijau jiems, sakydamas:
- 8 Štai, o jūs, nelaba ir iškrypusi karta, kaipgi jūs pamiršote savo tėvų tradiciją; taip, kaip greitai jūs užmiršote Dievo įsakymus.
- 9 Argi neatsimenate, kad mūsų tėvas Lehis buvo išvestas iš Jeruzalės Dievo ranka? Argi neatsimenate, kad jie visi buvo jo vedami per tyrus?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiff-necked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

10 Ir argi jūs taip greitai užmiršote, kiek daug kartų jis išvadavo mūsų tėvus iš jų priešų rankų ir apsaugojo juos nuo sunaikinimo būtent jų pačių brolių rankomis?

11 Taip, ir jei ne jo neprilygstama jėga, gailėstingumas ir didis kantrumas mums, mes neišvengiamai būtume iškirsti nuo žemės veido daug anksčiau šio laikmečio ir galbūt paskirti begalinės nelaimės ir vargo būsenai.

12 Štai dabar sakau jums, kad jis įsako jums atgailauti; ir jei neatgailaujate, jokių būdu negalite paveldėti Dievo karalystės. Bet štai tai dar ne viskas – jis įsakė jums atgailauti, arba jis visiškai išnaikins jus nuo žemės veido; taip, jis aplankys jus pyktyje, ir savo nuožmaus pykčio jis nenugręš.

13 Štai argi neatsimenate žodžių, kuriuos jis pasakė Lehiui, sakydamas: Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje? Ir dar pasakyta: Kiek nesilaikysite mano įsakymų, tiek būsite atkertami nuo Viešpaties akivaizdos.

14 Dabar, norėčiau, kad atmintumėt, jog kadangi lamanitai nesilaikė Dievo įsakymų, jie buvo atkirsti nuo Viešpaties akivaizdos. Dabar mes matome, kad Viešpaties žodis pasitvirtino šituo atžvilgiu, ir lamanitai buvo iškirsti iš jo akivaizdos nuo savo prasižengimų šioje žemėje pradžios.

15 Tačiau, sakau jums, kad teismo dieną jiems bus pakenčiamiau negu jums, jei pasiliksite savo nuodėmėse, taip, ir netgi šiame gyvenime jiems bus pakenčiamiau negu jums, jei neatgailausite.

16 Nes yra daug pažadų, kurie ištiesti lamanitams; nes tai dėl savo tėvų tradicijų jie liko nežinojimo būsenoje; todėl Viešpats bus gailėstingas jiems ir pratęs jų egzistavimą šioje žemėje.

17 Ir tam tikrame laikmetyje jie bus atvesti patikėti jo žodžiu ir sužinoti apie jų tėvų tradicijų klaidingumą; ir daugelis iš jų bus išgelbėti, nes Viešpats bus gailėstingas visiems, kurie šaukiasi jo vardo.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

18 Bet štai sakau jums, kad jei užsispirsite savo nelabume, tai jūsų dienos šioje žemėje nebus pratęstos, nes lamanitai bus pasiųsti ant jūsų; ir jei neatgailausite, jie ateis tuo metu, kai nesitikėsite, ir būsite aplankyti visišku sunaikinimu; ir tai bus dėl Viešpaties nuožmaus pykčio.

19 Nes jis neleis jums, kad gyventumėte savo nedorybėse, idant sunaikintumėte jo žmones. Sakau jums: ne; jis greičiau leis, kad lamanitai sunaikintų visus jo žmones, kurie vadinami Nefio žmonėmis, jei atsitiktų taip, kad jie įpultų į nuodėmes ir prasižengimus po to, kai Viešpats, jų Dievas, davė jiems tiek daug šviesos ir pažinimo;

20 taip, po to, kai jie buvo tokia didžiai Viešpaties globojama liaudis; taip, po to, kai buvo globojama labiau už bet kurią kitą tautą, giminę, liežuvį ar liaudį, po to, kai viskas buvo atskleista jiems pagal jų troškimus ir jų tikėjimą, ir maldas, apie tai, kas buvo ir kas yra, ir kas bus;

21 aplankyti Dievo Dvasios; kalbėję su angelais ir girdėję jiems kalbantį Viešpaties balsą; ir turėdami pranašystės dvasią ir apreiškimo dvasią, ir taip pat daug dovanų: kalbėjimo liežuviais dovaną ir pamokslavimo dovaną, ir Šventosios Dvasios dovaną, ir vertimo dovaną;

22 taip, ir po to, kai buvo Dievo išgelbėti iš Jeruzalės žemės Viešpaties ranka; išgelbėti nuo bado ir nuo ligų, ir visokių įvairių rūšių negalių; ir sustiprinti mūšyje, idant nebūtų sunaikinti; vėl ir vėl išvedami iš vergijos ir saugomi bei apsaugomi iki dabar; ir Viešpats jiems davė sėkmę, kol jie visko praturtėjo.

23 Ir dabar, štai sakau jums, kad jei šie žmonės, kurie gavo tiek daug palaiminimų iš Viešpaties rankos, prasižengtų priešingai jų turimai šviesai ir žinojimui, sakau jums, kad jei būtų taip, jog jie įpultų į prasižengimą, tai lamanitams būtų žymiai pakenčiamiau negu jiems.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

24 Nes štai, Viešpaties pažadai ištiesti lamanitams, bet ne jums, jeigu prasižengiate; nes argi Viešpats aiškiai nepažadėjo ir tvirtai nepareiškė, kad jei maištausite prieš jį, tai būsite visiškai išnaikinti nuo žemės veido?

25 Ir dabar, tam, kad nebūtumėte sunaikinti, Viešpats pasiuntė savo angelą aplankyti daugelį jo žmonių, skelbiantį jiems, kad jie turi eiti ir karštai šaukti šitiems žmonėms, sakydami: Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė.

26 Ir nedaugeliui dienų praėjus, Dievo Sūnus ateis savo šlovėje; ir jo šlovė bus šlovė Tėvo Viengimio, pilno malonės, teisybės ir tiesos, pilno kantrybės, gailestingumo ir didžio kantrumo, greito išgirsti savo žmonių šauksmus ir atsakyti į jų maldas.

27 Ir štai jis ateina išpirkti tuos, kurie krikštysis atgailai, per tikėjimą jo vardu.

28 Todėl paruoškite Viešpaties kelią, nes priartėjo laikas, kada visi žmonės pjaus atlyginimą už savo darbus pagal tai, kokie jie buvo, – jei buvo teisūs, jie pjaus savo sielų išgelbėjimą sulig Jėzaus Kristaus galia ir išlaisvinimu; ir jei jie buvo pikti, jie pjaus savo sielų pasmerkimą sulig velnio galia ir nelaisve.

29 Dabar štai tai yra angelo balsas, šaukiantis šitiems žmonėms.

30 Ir dabar, mylimi mano broliai, nes jūs esate mano broliai ir turite būti mylimi, ir turite nešti darbus, atitinkančius atgailą, matydami, kad jūsų širdys buvo didžiai užkietintos prieš Dievo žodį, ir matydami, kad esate paklydę ir nupuolę žmonės.

31 Dabar buvo taip, kad man, Almai, pasakius šituos žodžius, štai žmonės pyko ant manęs, kad pasakiau jiems, jog jie kietaširdžiai ir kietasprandžiai žmonės.

32 Ir taip pat, kadangi pasakiau jiems, kad jie buvo paklydę ir nupuolę žmonės, jie pyko ant manęs ir kėsinosi mane sučiupti, idant galėtų įmesti į kalėjimą.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivation of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

33 Bet buvo taip, kad Viešpats neleido jiems tuo metu manęs suimti ir įmesti į kalėjimą.

34 Ir buvo taip, kad Amulekas išėjo į priekį ir atsistojo, ir taip pat pradėjo jiems pamokslauti. Ir dabar, ne visi Amuleko žodžiai užrašyti, tačiau dalis jo žodžių užrašyta šitoje knygoje.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Almos knyga 10

- 1 Dabar, štai tie žodžiai, kuriuos Amulekas skelbė žmonėms, buvusiems Amonihos žemėje, sakydamas:
- 2 Aš esu Amulekas; esu sūnus Gidono, kuris buvo sūnus Izmaelio, kuris buvo Aminadžio palikuonis; ir tai buvo tas pats Aminadis, kuris išaiškino užrašą ant šventyklos sienos, užrašytą Dievo pirštu.
- 3 O Aminadis buvo palikuonis Nefio, kuris buvo sūnus Lehio, atėjusio iš Jeruzalės žemės, kuris buvo palikuonis Manaso, kuris buvo sūnus Juozapo, kuris savo brolių rankomis buvo parduotas į Egiptą.
- 4 Ir štai taip pat aš esu vyras, turintis gerą vardą tarp visų, kurie pažįsta mane; taip, ir štai, aš turiu daug giminių ir draugų ir taip pat savo darbštumu įsigijau daug turtų.
- 5 Tačiau nepaisant viso to, aš niekada daug nežinojau apie Viešpaties kelius ir jo slėpinius, ir nuostabią galią. Aš pasakiau, kad niekada daug nežinojau apie tai; bet štai, aš klystu, nes mačiau daug jo slėpinių ir jo nuostabią galią; taip, būtent apsaugant šių žmonių gyvybes.
- 6 Tačiau aš užkietinau savo širdį, nes buvau daug kartų šaukiamas, bet nenorėjau girdėti; taigi aš žinojau apie tai, tačiau nenorėjau žinoti; taigi toliau maištavau prieš Dievą dėl savo širdies nelabumo netgi iki šio septinto mėnesio ketvirtos dienos dešimtaisiais teisėjų valdžios metais.
- 7 Man keliaujant aplankyti labai artimą giminaitį, štai man pasirodė Viešpaties angelas ir tarė: Amulekai, sugrįžk į savo namus, nes tu pamaitinsi Viešpaties pranašą; taip, šventą vyrą, kuris yra išrinktas Dievo vyras; nes jis daug dienų pasninkavo dėl šių žmonių nuodėmių ir yra išalkęs, ir tu priimsi jį į savo namus ir pamaitinsi jį, ir jis palaimins tave ir tavo namus; ir Viešpaties palaiminimas bus ant tavęs ir tavo namų.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Ir buvo taip, kad aš paklusau angelo balsui ir pasukau savo namų link. Ir man einant ten link, aš radau tą vyrą, apie kurį angelas man sakė: Tu priimsi jį savo namus. Ir štai, tai buvo šitas vyras, kuris jums kalbėjo apie Dievo dalykus.
- 9 Ir angelas pasakė man, kad jis yra šventas vyras; taigi aš žinau, kad jis šventas vyras, kadangi tai pasakė Dievo angelas.
- 10 Ir dar, aš žinau, kad tai, apie ką jis liudijo, yra tikra; nes štai, sakau jums, kad kaip Viešpats gyvas, lygiai taip jis atsiuntė savo angelą, kad atskleistų man tai; ir tai jis padarė, kol šis Alma gyveno mano namuose.
- 11 Nes štai jis palaimino mano namus, palaimino mane ir mano moteris, ir mano vaikus, ir mano tėvą, ir mano giminaičius, taip, tikrai visą mano giminę jis palaimino, ir pagal jo pasakytus žodžius ant mūsų buvo Viešpaties palaiminimas.
- 12 Ir dabar, Amulekui ištarus šituos žodžius, žmonės pradėjo stebėtis, matydami, kad buvo daugiau negu vienas liudytojas, kuris liudijo apie tai, kuo jie buvo kaltinami, ir taip pat apie tai, kas įvyks, pagal pranašystės dvasią, kuri buvo juose.
- 13 Nepaisant to, tarp jų buvo tokių, kurie sumanė klausinėti juos, kad savo gudriomis pinklėmis sugautų juos jų žodžiuose, kad surastų liudijimą prieš juos, kad galėtų perduoti juos savo teisėjams, kad jie būtų teisiami pagal įstatymą ir kad būtų nužudyti arba įmesti į kalėjimą už nusikaltimą, kurį jie galėtų parodyti kaip neva jų padarytą arba paliudyti prieš juos.
- 14 Dabar, tie vyrai, kurie kėsinosi juos sunaikinti, buvo teisininkai, pasamdyti arba paskirti žmonių, kad vykdytų įstatymą teismų metu, kitaip sakant, nagrinėjant žmonių nusikaltimų bylas priešais teisėjus.
- 15 Dabar, šitie teisininkai buvo išmokę visokių žmoniškų suktybių ir gudrybių; ir tai įgalino juos būti savo profesijos meistras.
- 16 Ir buvo taip, jog jie ėmė klausinėti Amuleką, kad tuo būdu priverstų jį susikirsti savo žodžiuose, kitaip sakant, prieštarauti žodžiams, kuriuos jis kalbės.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

17 Dabar, jie nežinojo, kad Amulekas gali žinoti jų planus. Bet buvo taip, jog jiems pradėjus jį klausinėti, jis suvokė jų mintis ir tarė jiems: O jūs, nelaba ir iškrypusi karta, jūs teisininkai ir veidmainiai, nes dedate velnio pamatus; nes spendžiate spąstus ir pinkles Dievo šventiesiems sugauti.

18 Jūs kuriate planus, kad iškraipytumėte teisiųjų kelius ir užsitrauktumėte Dievo rūstybę ant savo galvų, netgi iki visiško šios liaudies sunaikinimo.

19 Taip, gerai sakė Mozijas, mūsų paskutinis karalius, kai ketino perduoti karalystę, ir neturėdamas nė vieno, kam ją perduoti, patvarkė, kad jo žmonės būtų valdomi savo pačių balsavimu; taip, gerai jis sakė, jog jei ateis toks laikas, kada šios liaudies balsas pasirinks nedorybę, tai yra, jei ateis toks laikas, kada ši liaudis įpuls į prasižengimą, jie bus pribrendę sunaikinimui.

20 Ir dabar aš sakau jums, kad gerai Viešpats teisia pagal jūsų nedorybes; gerai jis šaukia šitai liaudžiai savo angelų balsu: Atgailaukite, atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė.

21 Taip, gerai jis šaukia savo angelų balsu: Aš nužengsiu tarp savo žmonių su teisybe ir teisingumu savo rankose.

22 Taip, ir aš sakau jums, kad jei ne maldos teisiųjų, kurie dabar yra šitoje žemėje, tai jūs netgi dabar būtumėt aplankyti visišku sunaikinimu, tačiau ne tvanu, kaip tai buvo žmonėms Nojaus dienomis, bet badu, maru ir kalaviju.

23 Bet būtent teisiųjų maldų dėka jūsų pasigailėta; todėl jei išmesite teisiuosius iš savo tarpo, tada Viešpats nesulaikys savo rankos; bet nuožmiame pyktyje jis išeis prieš jus; tada būsite ištikti badu ir maru, ir kalaviju; ir šis metas greitai prisiartins, jeigu neatgailausite.

24 Ir dabar buvo taip, kad žmonės dar labiau supyko ant Amuleko ir šaukė, sakydami: Šis vyras burnoja prieš mūsų įstatymus, kurie teisingi, ir mūsų išmintingus teisininkus, kuriuos išsirinkome.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

25 Bet Amulekas ištiesė savo ranką ir garsiau šaukė jiems, sakydamas: O jūs, nelaba ir iškrypusi karta, kodėl Šėtonas taip stipriai užvaldė jūsų širdis? Kodėl pasiduoodate jam, kad jis turėtų galios jums jūsų akims apakinti, kad nesuprastumėt sakomų žodžių pagal jų tiesą?

26 Nes štai argi aš liudijau prieš jūsų įstatymą? Jūs nesuprantate; jūs sakote, kad kalbėjau prieš jūsų įstatymą; bet aš nekalbėjau prieš, o kalbėjau už jūsų įstatymą, jūsų pasmerkimui.

27 Ir dabar štai sakau jums, kad jūsų teisininkų ir teisėjų neteisumas pradeda dėti šitos liaudies sunaikinimo pamatą.

28 Ir dabar buvo taip, jog Amulekui ištarus šiuos žodžius, žmonės šaukė prieš jį, sakydami: Dabar mes žinome, kad šis vyras yra velnio vaikas, nes jis melavo mums; nes kalbėjo prieš mūsų įstatymą. Ir dabar jis sako, kad nekalbėjo prieš jį.

29 Ir be to, jis burnojo prieš mūsų teisininkus ir teisėjus.

30 Ir buvo taip, kad teisininkai įsidėjo tai į širdis, kad prisimintų tai prieš jį.

31 Ir ten tarp jų buvo toks vienas, vardu Ziezromas. Dabar, jis buvo pirmas kaltinti Amuleką ir Almą, būdamas vienas iš labiausiai prityrusių tarp jų, turintis daug reikalų su žmonėmis.

32 Dabar, šitų teisininkų tikslas buvo gauti pelną; ir jie gaudavo pelną pagal darbą.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Almos knyga I I

- 1 Dabar, Mozijo įstatyme buvo tai, kad kiekvienas vyras, kuris buvo įstatyminis teisėjas, arba tie, kas buvo paskirti būti teisėjais, turėtų gauti užmokestį pagal laiką, kurį jie dirbo, teisdami atvestuosius prieš juos teismui.
- 2 Dabar, jei žmogus būdavo skolingas kitam ir nesumokėdavo to, ką buvo skolingas, tai jis būdavo apskundžiamas teisėjui; o teisėjas panaudodavo valdžią ir pasiūsdavo pareigūnus, kad žmogus būtų atvestas priešais jį; ir jis teisdavo žmogų pagal įstatymą ir įkalčius, kurie būdavo pateikiami prieš jį, ir taip žmogus būdavo priverčiamas sumokėti tai, ką buvo skolingas, arba jo nuosavybė būdavo atimama, arba jis būdavo išvejamas iš žmonių tarpo kaip vagis ir plėšikas.
- 3 Ir teisėjas gaudavo savo užmokestį pagal laiką – seniną aukso už dieną, arba senumą sidabro, kas lygu seninui aukso; ir tai pagal Mozijo duotą įstatymą.
- 4 Dabar, štai jų įvairių aukso ir sidabro vienetų pavadinimai pagal jų vertę. Ir šie pavadinimai duoti nefitų, nes jie neskaičiavo vertės taip, kaip žydai Jeruzalės žemėje; ir nematavo kaip žydai; bet jie keitė vertinimą ir matavimą pagal žmonių nuomonę bei aplinkybes kiekvienoje kartoje iki teisėjų valdymo; o šituos įvedė karalius Mozijas.
- 5 Dabar įvertinimas yra toks: seninas aukso, seonas aukso, šumas aukso ir limnas aukso.
- 6 Senumas sidabro, amnoras sidabro, ezromas sidabro ir ontis sidabro.
- 7 Senumas sidabro buvo tolygus seninui aukso ir kiekvienas iš jų – saikui miežių.
- 8 Dabar, seono aukso kiekis buvo dvigubos senino vertės.
- 9 Ir šumas aukso buvo dvigubos seono vertės.
- 10 Ir limnas aukso buvo lygus jų visų vertei.
- 11 Ir amnoras sidabro buvo tolygus dviems senumams.
- 12 Ir ezromas sidabro buvo tolygus keturiems senumams.

Alma I I

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

13 Ir ontis buvo tolygus jiems visiems.
14 Dabar, štai jų įvertinimo mažesniųjų dydžių vertės:
15 Šiblonas yra pusė senumo; todėl šiblonas – už pusę saiko miežių.
16 Ir šiblumas yra pusė šiblono.
17 Ir lėjus yra pusė šiblumo.
18 Dabar, štai jų dydis, pagal jų įvertinimą.
19 Dabar, antionas aukso lygus trims šiblonams.
20 Dabar, tai buvo su vieninteliu tikslu – gauti pelną, nes jie gaudavo savo užmokestį pagal darbą, todėl jie kurstė žmones riaušėms bei visokiems neramumams ir nelabumui, kad turėtų daugiau darbo, idant galėtų gauti pinigų už jiems pateikiamas bylas; todėl jie kurstė žmones prieš Almą ir Amuleką.
21 Ir šitas Ziezromas pradėjo klausinėti Amuleką, sakydamas: Ar atsakysi man į keletą klausimų, kurių tavęs paklausiu? Dabar, Ziezromas buvo vyras, prityręs spėsti velnio pinkles, kad galėtų sunaikinti tai, kas gera; todėl jis pasakė Amulekui: Ar atsakysi į klausimus, kurių tavęs paklausiu?
22 Ir Amulekas tarė jam: Taip, jei tai bus pagal Viešpaties Dvasią, kuri yra manyje; nes aš nesakysiu nieko, kas priešinga Viešpaties Dvasiai. Ir Ziezromas tarė jam: Štai čia yra šeši ončiai sidabro, ir visus juos aš tau duosiu, jei tu paneigsi aukščiausiosios Esybės egzistavimą.
23 Dabar Amulekas tarė: O tu, pragaro vaike, kodėl gundai mane? Argi nežinai, jog teisieji nepasiduoda tokiems gundymams?
24 Argi tu tiki, kad nėra Dievo? Sakau tau, ne, tu žinai, kad yra Dievas, bet tu myli tuos pinigpalaikius labiau už jį.
25 Ir dabar tu pamelavai man priešais Dievą. Tu pasakei man: Štai šituos šešis ončius, kurie yra didelės vertės, tau duosiu, kai tuo tarpu širdyje turėjai mintį jų man neduoti; ir vienintelis tavo troškimas buvo, kad išsižadėčiau tikrojo ir gyvojo Dievo, idant turėtum dingstį mane sunaikinti. Ir dabar, štai už šitą didį blogį tu gausi savo atlygį.

And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblon.
And a Leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.
Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord.
And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.
And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

26 Ir Ziezromas tarė jam: Tu sakai, kad yra tikrasis ir gyvasis Dievas?

27 Ir Amulekas tarė: Taip, yra tikrasis ir gyvasis Dievas.

28 Dabar Ziezromas tarė: Ar yra daugiau negu vienas Dievas?

29 Ir jis atsakė: Ne.

30 Dabar Ziezromas vėl tarė jam: Iš kur tu tai žinai?

31 Ir jis tarė: Angelas man tai atskleidė.

32 Ir Ziezromas vėl tarė: Kas yra tas, kuris ateis? Ar tai Dievo Sūnus?

33 Ir jis tarė jam: Taip.

34 Ir Ziezromas vėl tarė: Ar jis išgelbės savo žmones jų nuodėmėse? Ir Amulekas jam atsakė ir tarė: Sakau tau, ne, nes jis negali paneigti savo žodžio.

35 Dabar Ziezromas tarė žmonėms: Žiūrėkit, kad įsidėmėtumėte tai; nes jis pasakė, kad yra tik vienas Dievas; tačiau jis sako, kad ateis Dievo Sūnus, bet jis neišgelbės savo žmonių – lyg jis turėtų valdžią įsakinėti Dievui.

36 Dabar Amulekas vėl tarė jam: Štai tu pamelavai, nes sakai, jog kalbėjau lyg turėčiau valdžią įsakinėti Dievui, kadangi pasakiau, kad jis neišgelbės savo žmonių jų nuodėmėse.

37 Ir aš vėl sakau tau, kad jis negali jų išgelbėti jų nuodėmėse; nes aš negaliu paneigti jo žodžio, o jis pasakė, kad niekas nešvarus negali paveldėti dangaus karalystės; taigi, kaip jūs galite būti išgelbėti, nepaveldėję Dievo karalystės? Todėl jūs negalite būti išgelbėti savo nuodėmėse.

38 Dabar, Ziezromas vėl sako jam: Ar Dievo Sūnus yra pats Amžinasis Tėvas?

39 Ir Amulekas tarė jam: Taip, jis yra pats dangaus ir žemės, ir visko, kas juose, Amžinasis Tėvas; jis yra pradžia ir pabaiga, pirmasis ir paskutinis.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

40 Ir jis ateis į pasaulį išpirkti savo žmonių; ir jis paims ant savęs prasižengimus tų, kurie tiki jo vardą; ir tai yra tie, kurie turės amžinąjį gyvenimą, ir išgelbėjimo nebus niekam kitam.

41 Todėl nelabieji pasilieka, lyg nebūtų buvę padaryta jokio išpirkimo, išskyrus mirties pančių atišimą, nes štai, ateina diena, kada visi kelsis iš mirusiųjų ir stos priešais Dievą, ir bus teisiami pagal savo darbus.

42 Dabar, yra mirtis, kuri vadinama laikinąja mirtimi; ir Kristaus mirtis atriš šitos laikinosios mirties pančius, tad visi bus prikelti iš šios laikinosios mirties.

43 Dvasia ir kūnas bus vėl sujungti į savo tobulą formą; tiek galūnė, tiek ir sąnarys bus atstatyti į savo deramą kūno pavidalą, kaip kad mes dabar šiuo metu esame; ir būsime atvesti stoti priešais Dievą, žinodami lygiai taip, kaip dabar žinome, ir aiškiai prisimindami visą savo kaltę.

44 Dabar, šitas atstatymas bus visiems: tiek seniems, tiek ir jauniems, tiek vergams, tiek ir laisviesiems, tiek vyrams, tiek ir moterims, tiek nelabiems, tiek ir teisiems. Ir netgi tiek, kaip galvos plaukas, neapras, bet viskas bus atstatyta į savo tobulą kūno pavidalą, kaip tai yra dabar, arba kūne; ir bus atvesti ir pašaukti atsiskaityti priešais Kristaus-Sūnaus ir Dievo Tėvo, ir Šventosios Dvasios, kas yra vienas amžinasis Dievas, teismo pertvarą, kad būtų teisiami pagal savo darbus, ar jie geri, ar jie pikti.

45 Dabar štai kalbėjau jums apie mirtingojo kūno mirtį ir taip pat apie mirtingojo kūno prikėlimą. Sakau jums, kad šis mirtingasis kūnas prikeliamas į nemirtingą kūną, tai yra iš mirties, būtent iš pirmosios mirties į gyvenimą, tad daugiau jie nebegali numirti; jų dvasios susijungia su jų kūnais, kad daugiau nebebūtų atskirtos; taip visas tampa dvasinis ir nemirtingas, tad jie nebegali daugiau patirti gedimo.

46 Dabar, kada Amulekas užbaigė šituos žodžius, žmonės vėl pradėjo stebėtis ir taip pat Ziezromas pradėjo drebėti. Ir taip baigėsi Amuleko žodžiai, arba tai viskas, ką aš užrašiau.

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Almos knyga 12

- 1 Dabar, Alma, matydamas, jog Amuleko žodžiai nutildė Ziezromą, nes jis pamatė, kad Amulekas pagavo jį meluojant ir apgaudinėjant, idant jį sunaikintų, ir matydamas, kad jis pradėjo drebėti, suvokdamas savo kalbę, atvėrė savo burną ir pradėjo kalbėti jam, įtvirtindamas Amuleko žodžius, ir aiškinti toliau, arba atverti Raštus toliau, negu Amulekas buvo tai padaręs.
- 2 Dabar, žodžius, kuriuos Alma pasakė Ziezromui, girdėjo žmonės aplinkui; nes buvo didelė minia, ir jis kalbėjo taip:
- 3 Dabar, Ziezromai, matai, kad buvai sugautas savo melagystėje ir klastoje, nes pamelavai ne tik žmonėms, bet pamelavai Dievui; nes štai, jis žino visas tavo mintis, ir tu matai, kad jo Dvasia atskleidė mums tavo mintis.
- 4 Ir tu matai, jog mes žinome, kad tavo planas buvo labai gudrus, turint omenyje velnio gudrumą – meluoti ir apgauti šiuos žmones, idant galėtum nuteikti juos prieš mus, kad jie plūstų mus ir išmestų lauk.
- 5 Dabar, tai buvo tavo priešininko planas, ir jis panaudojo savo galią per tave. Dabar, norėčiau, kad atmintumėt, jog tai, ką sakau tau, aš sakau visiems.
- 6 Ir štai sakau jums visiems, jog tai buvo priešininko pinklės, kurias jis paspendė šiems žmonėms sugauti, kad pajungtų jus sau, idant galėtų aprišti savo grandinėmis, kad surakintų jus nesibaigiančiam sunaikinimui sulig savo nelaisvės galia.
- 7 Dabar, kai Alma pasakė šiuos žodžius, Ziezromas pradėjo dar labiau drebėti, nes jis vis labiau ir labiau įsitikino Dievo galia; ir jis taip pat įsitikino, kad Alma ir Amulekas žino tiesą apie jį, nes jis įsitikino, kad jie žinojo jo širdies mintis ir sumanymus; nes jiems buvo duota galia žinoti apie tai pagal pranašystės dvasią.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 Ir Ziezromas pradėjo uoliai jų teirautis, kad daugiau sužinotų apie Dievo karalystę. Ir jis tarė Almai: Ką reiškia tai, ką Amulekas pasakė apie mirusiųjų prikėlimą, kad visi kelsis iš mirusiųjų, tiek teisieji, tiek ir neteisieji, ir bus atvesti stoti priešais Dievą, idant būtų teisiami pagal savo darbus?

9 Ir dabar, Alma pradėjo smulkiai aiškinti jam tai, sakydamas: Daugeliui duota žinoti Dievo slėpinius; tačiau jiems griežtai įsakyta jų neperduoti, o tik pagal tą jo žodžio dalį, kurią jis duoda žmonių vaikams, pagal dėmesį ir stropumą, kurį jie skiria jam.

10 Ir todėl tas, kuris užkietins savo širdį, gaus vis mažesnę žodžio dalį; o tam, kuris neužkietins savo širdies, bus duodama vis didesnė žodžio dalis, kol jam bus duota pažinti Dievo slėpinius, kol jis žinos juos visiškai.

11 O tiems, kurie užkietins savo širdis, bus duodama vis mažesnė žodžio dalis, kol jie nieko nebežinos apie jo slėpinius; ir tada velnias juos paima nelaisvėn ir vedasi pagal savo valią žemyn į sunaikinimą. Dabar, būtent tai reiškia pragarą grandinės.

12 Ir Amulekas aiškiai kalbėjo apie mirtį bei prikėlimą iš mirtingumo į nemirtingumo būseną ir apie tai, kaip būsimie atvesti priešais Dievo teismo pertvarą, kad būtume teisiami pagal mūsų darbus.

13 Tuo atveju, jei mūsų širdys buvo užkietintos, taip, jei užkietinome savo širdis prieš žodį tiek, kad jo nerastume mūmyse, tada mūsų būseną bus baisi, nes tokiu atveju būsimie pasmerkti.

14 Nes mūsų žodžiai pasmerks mus, taip, visi mūsų darbai pasmerks mus; mes nebūsime pripažinti be dėmės; ir mūsų mintys taip pat pasmerks mus; ir šioje baisyje būsenoje mes neišdrįsime pažvelgti į mūsų Dievą; ir mes būtume laimingesni, jei galėtume įsakyti uoloms ir kalnamams griūti ant mūsų, kad paslėptų mus nuo jo akivaizdos.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

- 15 Bet tai neįmanoma; mes turime ateiti ir stoti priešais jį jo šlovėje, galioje ir jo galybėje, didybėje ir viešpatystėje ir nesibaigiančiai savo gėdai pripažinti, kad visi jo teismai teisingi; kad jis teisus visuose savo darbuose ir kad jis gailėstingas žmonių vaikams, ir kad jis turi visą galią išgelbėti kiekvieną žmogų, kuris tiki jo vardą ir veda atgailą atitinkantį vaisių.
- 16 Ir dabar štai sakau tau, tada ateina mirtis, būtent antroji mirtis, kuri yra dvasinė mirtis; tada yra laikas, kai kiekvienas, kuris miršta savo nuodėmėse, kalbant apie laikinąją mirtį, taip pat mirs ir dvasine mirtimi; taip, jis mirs su teisumu susijusių dalykų atžvilgiu.
- 17 Tada yra tas laikas, kada jų kankynė bus kaip ugnies ir sieros ežeras, kurio liepsnos kyla aukštyn per amžių amžius; ir tada yra tas laikas, kada jie bus surakinti nesibaigiančiam sunaikinimui, sulig Šėtono galia ir nelaisve, kadangi jis pajungė juos pagal savo valią.
- 18 Tada, sakau tau, jie bus lyg nebūtų padaryta jokio išpirkimo; nes pagal Dievo teisingumą jie negali būti išpirkti; ir negali numirti, kadangi jau nebėra gendamumo.
- 19 Dabar buvo taip, kad Almai baigus kalbėti šiuos žodžius, žmonės pradėjo dar labiau stebėtis.
- 20 Bet toks Antionas, kuris buvo vyriausiasis vadovas tarp jų, išėjo į priekį ir tarė jam: Ką tu čia pasakei, kad žmogus kelsis iš mirusiųjų ir bus perkeistas iš šitos mirtingos būsenos į nemirtingą, kad siela niekad negalės numirti?
- 21 Ką reiškia Rašto vieta, sakanti, jog Dievas Edeno sodo rytuose pastatė cherubus ir liepsnojančią kalaviją, kad mūsų pirmieji gimdytojai neįeitų ir nevalgytų vaisiaus nuo gyvybės medžio ir negyventų per amžius? Ir taip matome, kad nebuvo galimybės jiems gyventi per amžius.
- 22 Dabar Alma tarė jam: Būtent tai aš ir rengiausi paaiškinti. Dabar mes matome, kad Adomas puolė, paragaudamas uždrausto vaisiaus, pagal Dievo žodį; ir taip matome, kad per jo nuopuolį visa žmonija tapo paklydusiais ir nupuolusiais žmonėmis.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

23 Ir dabar štai aš sakau jums, kad jei tik būtų buvę įmanoma Adomui valgyti vaisiaus nuo gyvybės medžio tuo metu, tai nebūtų buvę mirties ir žodis būtų buvęs tuščias, padarantis Dievą melagiu, nes jis pasakė: Jei valgysi, tikrai mirsi.

24 Ir mes matome, kad mirtis išstinka žmoniją, mirtis, apie kurią kalbėjo Amulekas, kuri yra laikinoji mirtis; tačiau žmogui buvo duotas laikotarpis, per kurį jis galėtų atgailauti; todėl šitas gyvenimas tapo bandomąja būseną – laiku, kad pasiruoštume susitikti su Dievu, laiku, kad pasiruoštume begalinei būsenai, apie kurią kalbėjome, kuri bus po mirusiųjų prikėlimo.

25 Dabar, jei ne išpirkimo planas, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo, nebūtų buvę jokio mirusiųjų prikėlimo; bet buvo paruoštas išpirkimo planas, kuris įgyvendins mirusiųjų prikėlimą, apie kurį buvo kalbėta.

26 Ir dabar štai, jei būtų buvę įmanoma, kad mūsų pirmieji gimdytojai būtų galėję nueiti ir valgyti nuo gyvybės medžio, jie būtų buvę nelaimingi per amžius, neturėdami jokios paruošiamosios būsenos; ir tokiu būdu išpirkimo planas būtų buvęs sužlugdytas, ir Dievo žodis būtų buvęs tuščias, neturintis jokio poveikio.

27 Bet štai viskas yra ne taip; žmonėms buvo paskirta, kad jie turi mirti; ir po mirties jie turi ateiti į teismą, būtent tą patį teismą, apie kurį kalbėjome, kuris yra pabai-ga.

28 Ir po to, kai Dievas paskyrė, kad tai ištiktų žmogų, štai, tada jis pamatė, jog žmogui tikslinga žinoti apie tai, ką jis paskyrė jiems.

29 Todėl jis pasiuntė kalbėtis su jais angelus, kurie davė žmonėms pamatyti jo šlovės.

30 Ir nuo to laiko jie ėmė šauktis jo vardo; todėl Dievas kalbėjosi su žmonėmis ir atskleidė jiems išpirkimo planą, paruoštą nuo pasaulio įkūrimo; ir tai jis atskleidė jiems sulig jų tikėjimu ir atgaila, ir jų šventais darbais.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

31 Todėl jis davė žmonėms įsakymus, kadangi jie pradžioje peržengė pirmuosius įsakymus, susijusius su laikiniais dalykais, ir tapo kaip dievai, pažinodami kas gera ir kas pikta, pastatydami save į veikėjo padėtį, kitaip sakant, būdami pastatyti į veikėjo padėtį veikti pagal savo norus ir pageidavimus, daryti pikta arba daryti gera.

32 Todėl po to, kai atskleidė jiems išpirkimo planą, Dievas davė jiems įsakymus, kad jie nedarytų pikta, už ką bausmė – antroji mirtis, kuri yra nesibaigianti mirtis teisumo dalykų atžvilgiu; nes tokiems išpirkimo planas neturi galios, nes pagal aukščiausiąjį Dievo gerumą teisingumo darbai negali būti panaikinti.

33 Bet Dievas šaukė žmones savo Sūnaus vardu (toks buvo paruoštas išpirkimo planas), sakydamas: Jei atgailaushite ir neužkietinsite savo širdžių, tada aš būsiu gailestingas jums per savo Viengimą Sūnų.

34 Todėl kiekvienas, kuris atgailauja ir neužkietina savo širdies, turės teisę į gailestingumą per mano Viengimą Sūnų, kad būtų atleistos visos jo nuodėmės; ir šitie įeis į mano atilsį.

35 Ir kiekvienas, kuris užkietins savo širdį ir darys nedorybę, štai aš pažadu savo rūstybėje, kad jis neįeis į mano atilsį.

36 Ir dabar, mano broliai, štai aš sakau jums, kad jei užkietinsite savo širdis, jūs neįeisite į Viešpaties atilsį; taigi jūsų nedorybė išprovokuoja jį, tad jis siunčia savo rūstybę ant jūsų, kaip per pirmąjį provokavimą, taip, pagal savo žodį, per paskutinį provokavimą, kaip ir per pirmąjį, nesibaigiančiam jūsų sielų sunaikinimui; taigi, pagal jo žodį, paskutinei mirčiai, kaip ir pirmajai.

37 Ir dabar, mano broliai, matydami, kad žinome tai, ir tai yra tikra, atgailaukime ir neužkietinkime savo širdžių, kad nepykdytume Viešpaties, savo Dievo, idant nepasiųstų savo rūstybės ant mūsų dėl šitų jo antrųjų įsakymų, kuriuos jis davė mums; bet įeikime į Dievo atilsį, paruoštą pagal jo žodį.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Almos knyga 13

- 1 Ir vėl, mano broliai, aš norėčiau nukreipti jūsų mintis atgal į tą laiką, kada Viešpats Dievas davė šiuos įsakymus savo vaikams; ir norėčiau, kad prisimintumėte, jog Viešpats Dievas išventino kunigus pagal šventąją savo tvarką, kuri yra pagal jo Sūnaus tvarką, mokyti žmones šių dalykų.
- 2 Ir tie kunigai buvo paskiriami pagal jo Sūnaus tvarką tokiu būdu, kad per tai žmonės žinotų, kokių būdu žvelgti ateitin į jo Sūnų, kad išpirktų.
- 3 Ir štai tas būdas, pagal kurį jie buvo paskiriami – pašaukti ir paruošti nuo pasaulio įkūrimo, pagal Dievo isankstinį žinojimą, dėl nepaprasto savo tikėjimo ir gerų darbų; pradžioje palikti pasirinkti gera ar pikta; todėl, kadangi pasirinko gera ir panaudojo nepaprastai didį tikėjimą, jie yra pašaukti šventu pašaukimu, taip, šventu pašaukimu, kuris buvo paruoštas kartu su ir pagal paruošiamąjį išpirkimą tokiems.
- 4 Ir taip jie buvo pašaukti į šitą šventą pašaukimą dėl savo tikėjimo, kai tuo tarpu kiti atmetė Dievo Dvasią dėl savo širdžių kietumo ir savo protų aklumo, kai tuo tarpu, jeigu ne tai, jie galėtų turėti tokią pat didžią privilegiją, kaip ir jų broliai.
- 5 Arba galiausiai, pradžioje jie buvo tokioje pačioje padėtyje su savo broliais; taip šis šventas pašaukimas buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo tokiems, kurie neužkietins savo širdžių, apmokėjime ir per apmokėjimą Viengimio Sūnaus, kuris buvo paruoštas.
- 6 Ir taip jie buvo pašaukti jo šventu pašaukimu ir išventinti į šventosios Dievo tvarkos aukštąją kunigystę mokyti žmonių vaikus jo įsakymų, idant jie taip pat galėtų įeiti į jo atilsį.
- 7 Ši aukštoji kunigystė yra pagal jo Sūnaus tvarką, kuri buvo nuo pasaulio įkūrimo; arba, kitais žodžiais, yra be dienų pradžios ar metų pabaigos ir paruošta nuo amžinybės iki visos amžinybės pagal jo išankstinį žinojimą apie viską.

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

- 8 Dabar, jie buvo išventinti tokiu būdu – buvo pašaukti šventu pašaukimu ir išventinti šventa apeiga, ir priėmė šventosios tvarkos aukštąją kunigystę, ir šitas pašaukimas ir apeiga, ir aukštoji kunigystė yra be pradžios ar pabaigos.
- 9 Taip jie tampa aukštaisiais kunigais per amžius, pagal tvarką Sūnaus, Tėvo Viengimio, kuris yra be dienų pradžios ar metų pabaigos, kuris yra pilnas malonės, teisybės ir tiesos. Ir taip yra. Amen.
- 10 Dabar, kaip sakiau apie šitą šventąją tvarką, arba šią aukštąją kunigystę, buvo daug tokių, kurie buvo išventinti ir tapo aukštaisiais Dievo kunigais; ir tai buvo dėl jų nepaprasto tikėjimo ir atgailos, ir jų teisumo priešais Dievą, kadangi jie pasirinko verčiau atgailauti ir daryti, kas teisu, negu pražūti.
- 11 Todėl jie buvo pašaukti pagal šitą šventąją tvarką ir pašventinti, ir jų apdarai buvo baltai išplauti Avinėlio krauju.
- 12 Dabar, po to, kai buvo pašventinti Šventąja Dvasia, jų apdarams esant išbalintiems, būdami tyri ir be dėmės priešais Dievą, jie negalėjo žiūrėti į nuodėmę be pasišlykštėjimo; ir ten buvo daug, nepaprastai daug tokių, kurie buvo padaryti tyri ir įėjo į Viešpaties, savo Dievo, atilsį.
- 13 Ir dabar, mano broliai, norėčiau, kad jūs nusižemintumėte priešais Dievą ir vestumėte atgailą atitinkantį vaisių, kad taip pat įeitumėt į tą atilsį.
- 14 Taip, nusižeminkite taip, kaip žmonės dienomis Melchizedeko, kuris taip pat buvo aukštasis kunigas pagal šitą pačią tvarką, apie kurią kalbėjau, kuris taip pat priėmė aukštąją kunigystę amžiams.
- 15 Ir tai buvo tas pats Melchizedekas, kuriam Abraomas mokėjo dešimtines; taip, būtent mūsų tėvas Abraomas mokėjo dešimtines – vieną dešimtąją dalį nuo visko, ką turėjo.
- 16 Dabar, šitokios apeigos, kurios yra jo tvarkos pavaizdas, buvo nustatytos tam, kad jų dėka žmonės galėtų žiūrėti ateitin į Dievo Sūnų, kitaip sakant, tai buvo jo tvarka, ir tai – kad jie galėtų žiūrėti ateitin į jį, laukdami savo nuodėmių atleidimo, idant galėtų įeiti į Viešpaties atilsį.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

17 Dabar, šitas Melchizedekas buvo Salemo žemės karalius; ir jo žmonės sustiprėjo nedorybe ir bjaurumu; taip, jie visi nuklydo; jie buvo pilni visokio nelabumo.

18 Bet Melchizedekas, panaudodamas galingą tikėjimą ir gavęs aukštosios kunigystės pareigybę pagal šventąją Dievo tvarką, skelbė atgailą savo žmonėms. Ir štai jie atgailavo; ir Melchizedekas savo dienomis įvedė taiką šalyje; todėl jis buvo pavadintas taikos kunigaikščiu, nes buvo Salemo karalius; ir jis valdė, būdamas pavaldus savo tėvui.

19 Dabar, buvo daugybė prieš jį ir taip pat daugybė po jo, bet nė vieno nebuvo žymesnio; todėl jie labiau jį minėjo.

20 Dabar, man nebūtina smulkiai pasakoti apie tai; turėtų pakakti to, ką pasakiau. Štai Raštai yra priešais jus; jei iškreipsite juos, tai bus jūsų pačių sunaikinimui.

21 Ir dabar buvo taip, kad ištaręs jiems šiuos žodžius, Alma ištiesė savo ranką į juos ir garsiai šaukė, sakydamas: Dabar laikas atgailauti, nes artinasi išgelbėjimo diena.

22 Taip, ir Viešpaties balsas angelų burna skelbia tai visoms tautomis; taip, skelbia tai, kad jie gautų didžiai džiaugsmingą gerąją naujieną; taip, ir jis garsina šią gerąją naujieną tarp visų savo žmonių, taip, netgi tiems, kurie plačiai išsklaidyti ant žemės veido; taigi ji atėjo ir pas mus.

23 Ir ji paskelbta mums aiškiais žodžiais, kad galėtume suprasti, kad nesuklystume; ir tai todėl, kad esame ateiviai svetimoje žemėje; taigi esame taip didžiai palaiminti, nes ši geroji naujiena buvo mums paskelbta visose mūsų vynuogyno dalyse.

24 Nes štai šiuo metu angelai tai skelbia daugeliui mūsų žemėje; ir tai daroma paruošti žmonių vaikų širdis priimti jo žodį tuo metu, kai jis ateis savo šlovėje.

25 Ir dabar mes tik ir laukiame, kad išgirstume džiaugsmingą naujieną, paskelbtą mums angelų burna, apie jo atėjimą; nes mes nežinome, kaip greitai ateis laikas. Duok Dieve, kad tai įvyktų mano dienomis; bet tebūna tai anksčiau ar vėliau – tuo aš džiūgausiu.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

26 Ir tai bus atskleista teisiems ir šventiems vyrams angelų burna jo atėjimo metu, kad išsipildytų mūsų tėvų žodžiai sulig tuo, ką jie kalbėjo apie jį, kas buvo pagal pranašystės dvasią, kuri buvo juose.

27 Ir dabar, mano broliai, aš trokštu iš savo širdies gilumos, taip, su dideliu susirūpinimu, netgi iki skausmo, kad jūs įsiklausytumėte į mano žodžius ir atstumėte savo nuodėmes, ir neatidėliotumėte savo atgailos dienos;

28 bet kad nusižemintumėte priešais Viešpatį ir šauktumėtės jo švento vardo, ir nuolat budėtumėte ir melstumėtės, kad nebūtumėte gundomi labiau negu galite pakelti, ir todėl būtumėt vedami Šventosios Dvasios, tapdami nuolankūs, romūs, paklusnūs, kantrūs, pilni meilės ir didžio kantrumo;

29 tikėdami Viešpatį; vildamiesi, kad gausite amžinąjį gyvenimą; visuomet turėdami Dievo meilę savo širdyse, kad galėtumėte būti išskelti paskutiniąją dieną ir įeiti į jo atilsį.

30 Ir tesuteikia Viešpats jums atgailą, kad neužsitrauktumėte jo rūstybės, kad nebūtumėte surakinti pragaro grandinėmis, idant nepatirtumėte antrosios mirties.

31 Ir Alma tiems žmonėms kalbėjo daug daugiau žodžių, kurie neužrašyti šitoje knygoje.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Almos knyga 14

- 1 Ir buvo taip, kad jam baigus kalbėti žmonėms, daugelis jų patikėjo jo žodžiais ir pradėjo atgailauti ir tyrinėti Raštus.
- 2 Bet dauguma jų troško sunaikinti Almą ir Amuleką; nes pyko ant Almos dėl jo žodžių Ziezromui tiesumo; ir jie taip pat sakė, kad Amulekas melavo jiems ir burnojo prieš jų įstatymą ir taip pat prieš jų teisininkus ir teisėjus.
- 3 Ir šie taip pat pyko ant Almos ir Amuleko; ir kadangi jie taip tiesmukiškai liudijo prieš jų nelabumą, jie kėsinosi juos slapta pašalinti.
- 4 Bet buvo taip, kad jie to nepadarė; bet suėmė juos ir surišo stipriomis virvėmis, ir atvedė priešais vyriausiąjį tos žemės teisėją.
- 5 Ir žmonės ėjo į priekį ir liudijo prieš juos, pareikšdami, kad jie burnojo prieš įstatymą ir šalies bei visų šalies žmonių teisininkus ir teisėjus; ir taip pat liudijo, jog yra tik vienas Dievas ir kad jis atsiųs savo Sūnų tarp žmonių, bet jis neišgelbės jų; ir daug tokių dalykų žmonės liudijo prieš Almą ir Amuleką. Dabar, tai buvo padaryta priešais vyriausiąjį žemės teisėją.
- 6 Ir buvo taip, kad Ziezromas buvo apstulbintas pasakytų žodžių; ir taip pat jis žinojo apie protų aklumą, kurį jis sukėlė tarp žmonių savo melagingais žodžiais; ir jo sielą ėmė akėti jo paties kaltės suvokimas; taip, jį ėmė apimti pragaro kančios.
- 7 Ir buvo taip, kad jis pradėjo šaukti žmonėms, sakydamas: Štai, aš esu kaltas, o šitie vyrai yra be dėmės priešais Dievą. Ir nuo tol jis pradėjo juos užtarti; bet jie išplūdo jį, sakydami: Ar ir tave apėdė velnias? Ir jie spjaudė į jį ir išmetė lauk iš savo tarpo jį ir taip pat visus tuos, kurie patikėjo Almos ir Amuleko pasakytais žodžiais; ir jie išmetė juos lauk ir pasiuntė vyrus apmėtyti juos akmenimis.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

8 Ir jie atvedė jų žmonas ir vaikus; ir visus, kurie įtikėjo arba buvo mokyti tikėti Dievo žodžiu, jie nurodė įmesti į ugnį; ir taip pat atnešė jų metraščius, kuriuose buvo Šventieji Raštai, ir taip pat sumetė juos į ugnį, kad būtų sudeginti ir sunaikinti ugnies.

9 Ir buvo taip, kad jie paėmė Almą ir Amuleką ir nusi-vedė juos į žudynių vietą, kad jie matytų sunaikinimą tų, kurie buvo ryjami ugnies.

10 Ir kada Amulekas išvydo ugnies ryjamų moterų ir vaikų kančias, jį taip pat apėmė kančia; ir jis tarė Almai: Kaip mes galime stebėti šį baisų reginį? Todėl ištieskime rankas ir panaudokime Dievo galią, esančią mumyse, ir išgelbėkime juos nuo liepsnų.

11 Bet Alma tarė jam: Dvasia verčia mane neištiesti savo rankos; nes štai Viešpats priima juos aukštyne pas save į šlovę; ir jis leidžia, kad jie tai darytų, arba kad žmonės jiems tai darytų pagal savo širdžių kietumą, kad teismai, kuriuos jis savo rūstybėje jiems įvykdys, būtų teisingi; ir nekaltųjų kraujas stovės kaip liudijimas prieš juos, taip, ir galingai šauks prieš juos paskutinią dieną.

12 Dabar, Amulekas tarė Almai: Štai, galbūt jie sudegins ir mus.

13 Ir Alma tarė: Tebūna tai pagal Viešpaties valią. Bet štai, mūsų darbas neužbaigtas; todėl jie mūsų nesudegins.

14 Dabar buvo taip, kad po to, kai kūnai tų, kurie buvo įmesti į ugnį, buvo praryti ugnies, ir taip pat metraščiai, kurie buvo įmesti su jais, vyriausiasis tos žemės teisėjas atėjo ir atsistojo priešais Almą ir Amuleką, jiems esant surištiems; ir mušė juos ranka per skruostus ir sakė jiems: Ar po to, ką pamatėte, dar pamokslausite šitiems žmonėms, kad jie bus įmesti į ugnies ir sieros ežerą?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

15 Štai matote, kad jūs neturėjote galios išgelbėti tų, kurie buvo įmesti į ugnį; ir Dievas neišgelbėjo jų dėl to, kad jie buvo tavo tikėjimo. Ir teisėjas vėl mušė juos per skruostus ir klausė: Ką pasakysite dėl savęs?

16 Dabar, šitas teisėjas buvo Gideoną nužudžiusio Nehoro tvarkos ir tikėjimo.

17 Ir buvo taip, kad Alma ir Amulekas nieko jam neatsakė; ir jis vėl mušė juos ir perdavė pareigūnams, kad įmestų juos į kalėjimą.

18 Ir kada jie išbuvo įmesti kalėjiman tris dienas, atėjo daug teisininkų ir teisėjų, ir kunigų, ir mokytojų, kurie buvo Nehoro išpažinimo; ir jie atėjo į kalėjimą pamatyti jų, ir klausinėjo juos apie daugelį žodžių; bet šie jiems nieko neatsakė.

19 Ir buvo taip, kad teisėjas atsistojo priešais juos ir tarė: Kodėl neatsakinėjate į šių žmonių žodžius? Ar nežinote, kad aš turiu galią atiduoti jus liepsnoms? Ir jis įsakė jiems kalbėti; bet jie nieko neatsakė.

20 Ir buvo taip, kad jie išėjo ir nuėjo savo keliais, bet rytojaus dieną vėl atėjo; ir teisėjas taip pat vėl mušė juos per skruostus. Ir daugelis taip pat išeidavo priekin ir mušdavo juos, sakydami: Ar dar stosite ir teisite šiuos žmones, ir smerksite mūsų įstatymą? Jei turite tokią didelę galią, tai kodėl savęs neišvaduoiate?

21 Ir daug panašių dalykų jie sakė jiems, grieždami dantimis ir spjaudydami į juos, ir sakydami: Kaip atrodysime, kai būsime pasmerkti?

22 Ir daug panašių dalykų, taip, visokių panašių dalykų jie pasakė jiems; ir taip jie tyčiojosi iš jų daugelį dienų. Ir jie nedavė jiems maisto, idant jie alkėtų, ir vandens, idant trokštų; ir taip pat iš jų atėmė drabužius, tad jie buvo nuogi; ir taip jie buvo surišti stipriomis virvėmis ir uždarinti kalėjime.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

- 23 Ir buvo taip, kad po to, kai jie taip kentėjo daugelį dienų (ir tai buvo teisėjų valdžios Nefio žmonėms dešimtųjų metų dešimto mėnesio dvyliką dieną), Amonio žemės vyriausiasis teisėjas ir daugelis jų mokytojų bei teisininkų nuėjo į kalėjimą, kur surišti virvėmis buvo Alma ir Amulekas.
- 24 Ir vyriausiasis teisėjas atsistojo priešais juos ir vėl mušė juos, ir sakė: Jei turite Dievo galią, išsivadukite iš šitų raiščių, ir tada mes tikėsime, kad Viešpats sunaikins šiuos žmones sulig jų žodžiais.
- 25 Ir buvo taip, kad jie visi, netgi iki paskutinio, išėjo priekin ir mušė juos, sakydami tuos pačius žodžius; ir kada paskutinysis pasakė jiems tai, Dievo galia buvo ant Almos ir Amuleko, ir jie pakilo ir atsistojo ant kojų.
- 26 Ir Alma šaukė, sakydamas: Kaip ilgai mes kėsime šituos didžius suspaudimus, o Viešpatie? O Viešpatie, duok mums stiprybės sulig mūsų tikėjimu, kuris yra tikėjimas Kristumi, netgi iki išsilaisvinimo. Ir jie sutraukė virves, kuriomis buvo surišti. Ir kada žmonės tai pamatė, jie pradėjo bėgti, nes juos apėmė sunaikinimo baimė.
- 27 Ir buvo taip, kad tokia didelė buvo jų baimė, jog jie parkrito ant žemės ir nepasiekė kalėjimo lauko durų; ir žemė galingai sudrebėjo, ir kalėjimo sienos suplyšinėjo, tad jos griuvo žemėn; ir vyriausiasis kunigas ir teisininkai, ir kunigai, ir mokytojai, kurie mušė Almą ir Amuleką, buvo jų griuvimo užmušti.
- 28 O Alma ir Amulekas išėjo iš kalėjimo, ir jie buvo nesužeisti; nes Viešpats davė jiems galią sulig jų tikėjimu, kuris buvo tikėjimas Kristumi. Ir jie tuojau išėjo iš kalėjimo; ir buvo išlaisvinti iš savo pančių; o kalėjimas griuvo žemėn, ir kiekviena siela jo sienų viduje, išskyrus Almą ir Amuleką, buvo užmušta; ir jie tuojau nuėjo į miestą.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Dabar, žmonės, išgirdę didelį triukšmą, miniomis su-
bėgo sužinoti jo priežastį; ir kada jie pamatė Alma ir
Amuleką, išeinančius iš kalėjimo, ir jo sienas, nugriuvu-
sias žemėn, juos apėmė siaubinga baimė, ir jie bėgo iš
Almos ir Amuleko akivaizdos taip, kaip bėga ožka su sa-
vo jaunikliais nuo dviejų liūtų; ir taip jie bėgo iš Almos
ir Amuleko akivaizdos.

Now the people having heard a great noise came run-
ning together by multitudes to know the cause of it;
and when they saw Alma and Amulek coming forth out
of the prison, and the walls thereof had fallen to the
earth, they were struck with great fear, and fled from
the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth
with her young from two lions; and thus they did flee
from the presence of Alma and Amulek.

Almos knyga 15

- 1 Ir buvo taip, kad Almai ir Amulekui buvo įsakyta išvykti iš to miesto; ir jie išvyko ir nuėjo net į Sidomo žemę; ir štai, čia jie rado visus žmones, išvykusius iš Amoniho žemės, kurie buvo išmesti ir apmėtyti akmenimis dėl to, kad patikėjo Almos žodžiais.
- 2 Ir jie papasakojo jiems viską, kas atsitiko jų žmonoms ir vaikams, ir taip pat apie save ir apie savo išsivadavimo galią.
- 3 Ir taip pat Sidome gulėjo sergantis Ziezromas, kamuojamas deginančios karštinės, kurią sukėlė sunkios jo proto kančios dėl jo nelabumo, nes jis manė, kad Almos ir Amuleko jau nebėra; ir jis manė, kad jie nužudyti dėl jo nedorumo. Ir ši didi nuodėmė ir daugybė kitų jo nuodėmių akėjo jo protą, kol šis nepaprastai įsikaudėjo, nerasdamas jokio išsivadavimo; todėl jį pradėjo svilinti deginantis karštis.
- 4 Dabar, kada jis išgirdo, kad Alma ir Amulekas yra Sidomo žemėje, jo širdis įsidrąsino, ir jis nedelsdamas pasiuntė žinią jiems, trokšdamas, kad jie ateitų pas jį.
- 5 Ir buvo taip, kad jie nedelsdami nuėjo, pakludami žiniai, kurią jis pasiuntė jiems; ir jie atėjo ir užėjo pas Ziezromą; ir rado jį lovoje sergantį, labai silpną, kamuojamą deginančios karštinės; ir jo protas taip pat buvo nepaprastai kamuojamas dėl jo nedorybių; ir pamatęs juos, jis ištiesė savo ranką ir maldavo, kad jį išgydytų.
- 6 Ir buvo taip, kad Alma tarė jam, imdamas jį už rankos: Ar tiki Kristaus galia išgelbėti?
- 7 Ir jis atsakė ir tarė: Taip, aš tikiu visais žodžiais, kurių tu mokei.
- 8 Ir Alma tarė: Jei tiki Kristaus išpirkimu, tu gali būti išgydytas.
- 9 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu pagal tavo žodžius.
- 10 Ir tada Alma šaukėsi Viešpaties, sakydamas: O Viešpatie, mūsų Dieve, pasigailėk šito vyro ir išgydyk jį pagal jo tikėjimą, kuris yra tikėjimas Kristumi.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

11 Ir kada Alma pasakė šiuos žodžius, Ziezromas pašoko ant kojų ir pradėjo vaikščioti; ir tai buvo padaryta didelei visų žmonių nuostabai; ir žinia apie tai pasklido po visą Sidomo žemę.

12 Ir Alma pakrikštijo Ziezromą Viešpačiui; ir nuo to laiko jis pradėjo pamokslauti žmonėms.

13 Ir Alma įsteigė bažnyčią Sidomo žemėje ir pašventė kunigus bei mokytojus toje žemėje, kad krikštytų Viešpačiui kiekvieną, kuris tik norės būti pakrikštytas.

14 Ir buvo taip, kad jų buvo daug; nes jie plūdo iš visos Sidomo apylinkės ir buvo krikštijami.

15 Bet kas dėl žmonių, kurie buvo Amonihos žemėje, tai jie vis dar pasiliko kietasirdžiai ir kietasprandžiai žmonės; ir neatgailavo dėl savo nuodėmių, visą Almos ir Amuleko galią priskirdami velniui; nes jie buvo Nehoro išpažinimo ir netikėjo atgaila dėl savo nuodėmių.

16 Ir buvo taip, kad Alma ir Amulekas, – nes vardan Dievo žodžio Amulekas paliko visą savo auksą ir sidabrą, ir savo brangius daiktus, kurie buvo Amonihos žemėje, ir buvo atmestas tų, kurie kažkada buvo jo draugai, bei savo tėvo ir giminaičių;

17 todėl, įsteigęs bažnyčią Sidome, Alma, pamatęs didelį susilaikymą, taip, pamatęs, kad žmonės susilaikė nuo savo širdžių išdidumo ir pradėjo nusižeminti prieš Dievą, ir pradėjo rinktis drauge savo šventovėse garbinti Dievą priešais aukurą, nuolat budėdami ir meldamiesi, kad galėtų būti išvaduoti nuo Šėtono ir nuo mirties, ir nuo sunaikinimo;

18 dabar, kaip sakiau, Alma, pamatęs visa tai, paėmė Amuleką ir perėjo į Zarahemlos žemę ir atsivedė jį į savo paties namus, ir tarnavo jam jo suspaudimuose, ir stipri-
no jį Viešpatyje.

19 Ir taip pasibaigė dešimtieji teisėjų valdžios Nefio žmonių metai.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almos knyga 16

- 1 Ir buvo taip, kad vienuoliktaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais, penktąją antro mėnesio dieną, po ilgos taikos Zarahemlos žemėje, po to, kai kažkiek metų, netgi iki vienuoliktųjų metų antro mėnesio penktosios dienos, nebuvo karų ir kovų, visoje šalyje pasigirdo karo šauksmas.
- 2 Nes štai tyrų pusėje lamanitų armijos įėjo į šalies ribas, netgi į Amoniho miestą, ir pradėjo žudyti žmones ir naikinti miestą.
- 3 Ir dabar buvo taip, kad kol nefitai sukėlė pakankamą armiją, kad išvytų juos iš šalies, šie sunaikino žmones, buvusius Amoniho mieste, ir taip pat kai kuriuos Nojaus žemės ribose, o kitus paėmė nelaisvėn į tyrus.
- 4 Dabar buvo taip, kad nefitai norėjo atgauti tuos, kurie buvo išvesti nelaisvėn į tyrus.
- 5 Todėl tas, kuris buvo paskirtas nefitų armijų vyriausiuoju vadu (ir jo vardas buvo Zoramas, ir jis turėjo du sūnus – Lehį ir Aha), dabar, Zoramas ir du jo sūnūs, žinodami, jog Alma yra aukštasis bažnyčios kunigas, ir girdėję, kad jis turi pranašystės dvasią, nuėjo pas jį ir norėjo iš jo sužinoti, kur Viešpats norėtų, kad jie eitų tyruose, ieškodami savo brolių, kuriuos lamanitai paėmė nelaisvėn.
- 6 Ir buvo taip, kad Alma teiravosi Viešpaties dėl šito reikalo. Ir Alma sugrįžo ir tarė jiems: Štai, lamanitai kelis per Sidono upę pietiniuose tyruose, už Mančio žemės ribos. Ir štai ten jūs pasitikssite juos, Sidono upės rytinėje pusėje, ir ten Viešpats atiduos tau tavo brolius, kuriuos lamanitai paėmė į nelaisvę.
- 7 Ir buvo taip, kad Zoramas ir jo sūnūs persikėlė per Sidono upę su savo armijomis ir nukeliavo tolyn už Mančio ribų į pietinius tyrus, kurie buvo Sidono upės pietinėje pusėje.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 Ir jie užpuolė lamanitų armijas, ir lamanitai buvo išsklaidyti ir nuvyti į tyrus; ir jie atsiėmė savo brolius, kuriuos lamanitai buvo paėmę nelaisvėn, ir neprapuolė nė viena siela iš tų, kurie buvo paimti nelaisvėn. Ir jų broliai parvedė juos užimti savo žemių.

9 Ir taip pasibaigė teisėjų vienuoliktieji metai: lamanitai buvo išvyti iš žemės, o Amonio žmonės sunaikinti; taip, kiekviena gyva amonihiečių siela buvo sunaikinta ir taip pat didis jų miestas, kurio, pasak jų, dėl jo galybės Dievas negalėjo sunaikinti.

10 Bet štai per vieną dieną jis liko negyvenamas; ir lavonus darkė šunys bei laukiniai tyrų žvėrys.

11 Vis dėlto po daugelio dienų negyvi jų kūnai buvo sukrauti ant žemės veido ir apkasti plonu sluoksniu. Ir dabar, tokia baisi buvo jų smarvė, kad daugelį metų žmonės nėjo užimti Amonio žemės. Ir ji buvo pavadinta Nehorų dykyne; nes jie buvo Nehoro išpažinimo, tie kas buvo nužudyti; ir jų žemės liko negyvenamos.

12 Ir lamanitai daugiau nebeatėjo kariauti prieš nefitus iki teisėjų valdžios Nefio žmonėms keturioliktųjų metų. Ir taip trejus metus visoje šalyje Nefio žmonės gyveno nuolatinėje taikoje.

13 Ir Alma ir Amulekas išėjo skelbdami atgailą žmonėms jų šventyklose ir jų šventovėse, ir taip pat jų sinagogose, kurios buvo pastatytos pagal žydų būdą.

14 Ir visiems, kas tik klausėsi jų žodžių, jie nuolat skelbė Dievo žodį, visiškai neatsižvelgdami į asmenį.

15 Ir taip Alma ir Amulekas išėjo, ir taip pat daug daugiau tų, kurie buvo išrinkti šitam darbui, skelbti žodį po visą tą žemę. Ir bažnyčios kūrimas tapo visuotinas visoje žemėje, visoje aplinkinėje srityje, tarp visų nefitų žmonių.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

16 Ir tarp jų nebuvo jokios nelygybės; Viešpats išliejo savo Dvasios ant žemės veido, kad paruoštų žmonių vaikų protus, arba paruoštų jų širdis, priimti žodį, kurio bus mokoma, kai jis ateis,

17 idant jie nebūtų užkietinti prieš žodį, nebebūtų netikintys ir nebeeitų toliau į sunaikinimą, bet kad galėtų priimti žodį su džiaugsmu ir kaip šaka būtų įskiepyti į tikrąjį vynmedį, idant galėtų įeiti į Viešpaties, savo Dievo, atilsį.

18 Dabar, šitie kunigai, kurie išėjo tarp žmonių, pamokslavo prieš visokius melus ir apgaules, ir pavydus, ir nesutarimus, ir piktumą, ir užgauliojimus, ir vogimą, plėšimą, grobimą, žudymą, svetimavimą ir visokios rūšies geidulingumą, skelbdami, kad to neturėtų būti;

19 skelbdami tai, kas netrukus turi įvykti; taip, skelbdami apie Dievo Sūnaus atėjimą, jo kentėjimus ir mirtį, ir taip pat prikėlimą iš mirusiųjų.

20 Ir daugelis žmonių teiravosi apie vietą, kur Dievo Sūnus ateis; ir jie buvo mokomi, kad jis po savo prisikėlimo pasirodys jiems; ir šito žmonės klausėsi su dideliu džiaugsmu ir linksmybe.

21 Ir dabar, po to, kai bažnyčia buvo įsteigta visoje žemėje, – pasiekus pergalę prieš velnią ir visoje šalyje skelbiant Dievo žodį jo tyrume, ir Viešpačiui išliejant savo palaiminimus ant žmonių, – taip pasibaigė keturioliktieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Aprašymas apie Mozijo sūnus, kurie atsisakė savo teisių į karalystę vardan Dievo žodžio ir išėjo į Nefio žemę pamokslauti lamanitams; jų kentėjimai ir išvadavimas, pagal Almos metraščių.

Almos knyga 17

- 1 Ir dabar buvo taip, kad Almai bekeliaujant iš Gideono žemės į pietus, Mančio žemės link, štai, savo nuostabai, jis susitiko su Mozijo sūnumis, keliaujančiais Zarahemlos žemės link.
- 2 Dabar, šie Mozijo sūnūs buvo su Alma tada, kai angelas pirmą kartą pasirodė jam; todėl Alma, matydamas savo brolius, nepaprastai džiūgavo; ir prie jo džiaugsmo dar prisidėjo tai, kad jie tebebuvo jo broliai Viešpatyje; taip, ir jie sustiprėjo tiesos pažinime; nes buvo sveiko supratimo vyrai ir stropiai tyrinėjo Raštus, kad pažintų Dievo žodį.
- 3 Bet tai dar ne viskas; jie daug meldėsi ir pasninkavo; todėl turėjo pranašavimo dvasią ir apreiškimo dvasią, ir kai mokė, jie mokė su galia ir įgaliojimu iš Dievo.
- 4 Ir jie mokė Dievo žodžio tarp lamanitų keturiolika metų, ir juos lydėjo didelė sėkmė atvedant daugelį į tiesos pažinimą; taip, jų žodžių galia daugelis buvo atvesti priešais Dievo aukurą šauktis jo vardo ir išpažinti savo nuodėmių priešais jį.
- 5 Dabar, štai aplinkybės, kurios lydėjo juos jų keliavimuose (nes jie išgyveno daug suspaudimų): jie daug ką iškentėjo tiek kūnu, tiek ir protu, kaip antai alkį, troškulį ir nuovargį, ir taip pat daug dvasinių grumtynių.
- 6 Dabar, tokie buvo jų keliavimai: pirmaisiais teisėjų metais jie atsisveikino su savo tėvu Moziju, atsisakę karalystės, kurią jų tėvas norėjo perduoti jiems; toks pat buvo ir liaudies noras.

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

7 Nepaisant to, jie iškeliavo iš Zarahemlos žemės, ir jie pasiėmė savo kalavijus ir ietis, ir lankus, ir strėles, ir svaidyklės; ir tai jie padarė, kad galėtų apsirūpinti maistu būdami tyruose.

8 Ir taip jie išvyko į tyrus su savo būriu, kurį surinko keliauti į Nefio žemę skelbti Dievo žodžio lamanitams.

9 Ir buvo taip, kad jie daugelį dienų keliavo tyruose ir daug pasninkavo, ir daug meldėsi, kad Viešpats suteiktų jiems dalelę savo Dvasios, kad ji eitų su jais ir pasilikėtų su jais, idant jie galėtų būti įrankiu Dievo rankose atvesti, jei tai įmanoma, jų brolius lamanitus į tiesos pažinimą, į jų tėvų tradicijų, kurios buvo neteisingos, niekingumo pažinimą.

10 Ir buvo taip, kad Viešpats aplankė juos savo Dvasia ir tarė jiems: Būkite paguosti. Ir jie buvo paguosti.

11 Ir Viešpats taip pat sakė jiems: Eikite tarp lamanitų, savo brolių, ir įtvirtinkite mano žodį; tačiau būkite kantrūs ilguose kentėjimuose ir suspaudimuose, kad parodytumėte gerą pavyzdį jiems per mane, ir aš jus padarysiu įrankiu savo rankose daugeliui sielų išgelbėti.

12 Ir buvo taip, kad Mozijo sūnų, ir taip pat tų, kurie buvo su jais, širdys įsidrąsino eiti pas lamanitus skelbti jiems Dievo žodžio.

13 Ir buvo taip, kad atvykę į lamanitų žemės ribas, jie išsiskyrė ir iškeliavo, pasitikėdami Viešpačiu, kad savo pjūties pabaigoje jie vėl susitikis; nes numanė, jog didelis bus tas darbas, kurio jie ėmėsi.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 Ir tikrai jis buvo didelis, nes jie ėmėsi skelbti Dievo žodį laukiniams, užkietėjusiems ir žiauriems žmonėms; žmonėms, kurie džiaugėsi žudydami nefitus ir plėšdami, ir grobdami juos; ir širdimis jie buvo prisirišę prie turtų, arba aukso ir sidabro, ir brangakmenių; tačiau jie stengėsi tai įsigyti žudydami ir plėšdami, kad jiems nereikėtų jų užsidirbti savo rankomis.
- 15 Taigi jie buvo labai tingūs žmonės, kurių dauguma garbino stabus, ir Dievo prakeiksmas krito ant jų dėl jų tėvų tradicijų; nepaisant to, Viešpaties pažadai buvo ištiesti jiems su atgailos sąlyga.
- 16 Taigi Mozijo sūnūs ėmėsi to darbo, tikėdamiesi, kad galbūt jiems pavyks atvesti juos į atgailą; kad galbūt jiems pavyks juos supažindinti su išpirkimo planu.
- 17 Todėl jie atsiskyrė vienas nuo kito ir išėjo tarp jų, kiekvienas atskirai, pagal Dievo žodį ir galią, suteiktą jiems.
- 18 Dabar, Amonas buvo jų vadas, arba, tiksliau, tarnavo jiems, ir jis iškeliavo, palaiminęs juos pagal kiekvieno jų atitinkamą padėtį, suteikęs jiems Dievo žodį, arba patarnavęs jiems, prieš savo išvykimą; ir taip jie leidosi kiekvienas savo keliu po šalį.
- 19 Ir Amonas nuėjo į Izmaelio žemę, žemę, pavadintą pagal Izmaelio sūnus, kurie taip pat tapo lamanitais.
- 20 Ir kai Amonas įžengė į Izmaelio žemę, lamanitai suėmė jį ir surišo, pagal savo paprotį surišti visus nefitus, papuolusius į jų rankas, ir atvesti juos priešais karalių; ir tokiu būdu tai būdavo paliekama karaliaus užgaidai: nužudyti juos ar laikyti nelaisvėje, ar įmesti į kalėjimą, ar išmesti lauk iš jo žemės – pagal jo valią ir pageidavimą.
- 21 Ir taip Amonas buvo atvestas priešais karalių, kuris valdė Izmaelio žemę; ir jo vardas buvo Lamonis; ir jis buvo Izmaelio palikuonis.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamon; and he was a descendant of Ishmael.

22 Ir karalius pasiteiravo Amono, ar jis norėtų gyventi šitoje žemėje tarp lamanitų, kitaip sakant, tarp jo žmonių.

23 Ir Amonas tarė jam: Taip, aš noriu gyventi tarp šitų žmonių kurį laiką; taip, o galbūt iki savo dienos, kada mirsiu.

24 Ir buvo taip, kad karalius Lamonis buvo labai patenkintas Amonu ir nurodė atišti jam raiščius; ir jis norėjo, kad Amonas paimtų vieną iš jo dukterų žmona.

25 Bet Amonas tarė jam: Ne, bet aš būsiu tavo tarnas. Todėl Amonas tapo karaliaus Lamonio tarnu. Ir buvo taip, kad jis buvo paskirtas prie kitų tarnų prižiūrėti Lamonio kaimenes, pagal lamanitų paprotį.

26 Ir išstarnavęs karaliui tris dienas, kai jis su tarnais lamanitais atėjo su savo kaimenėmis prie vandenvietės, vadinamos Sebuso vandeniu, – ir visi lamanitai varydavo čia savo kaimenes, kad jos galėtų atsigerti vandens, –

27 taigi kai Amonas ir karaliaus tarnai varė savo kaimenes į tą vandenvietę, štai, tam tikras skaičius lamanitų, buvusių su savo kaimenėmis prie vandens, atsistojo ir išsklaidė Amono ir karaliaus tarnų kaimenes, ir išsklaidė taip, kad jos išsibėgiojo į visas puses.

28 Dabar, karaliaus tarnai pradėjo verkšlenti, sakydami: Dabar karalius nužudys mus, kaip nužudė mūsų brolius, kadangi jų kaimenės buvo išsklaidytos šitų vyrų ne-labumo. Ir jie pradėjo nepaprastai raudoti, sakydami: Štai, mūsų kaimenės jau išsklaidytos.

29 Dabar jie rauduoja iš baimės, kad busią nužudyti. Dabar, kada Amonas pamatė tai, jo širdis pritvinko džiaugsmo; nes jis sakė: Aš parodysiu šitiems savo bendratarniams savo galią, arba galią, kuri yra manyje, sugrąžindamas šitas kaimenes karaliui, kad galėčiau laimėti šitų savo bendratarnių širdis, idant palenkčiau juos patikėti mano žodžiais.

30 Ir dabar, tokios buvo Amono mintys, kai jis pamatė suspaudimus tų, kuriuos jis pavadino savo broliais.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

31 Ir buvo taip, kad jis padrašino juos savo žodžiais, sakdamas: Mano broliai, būkite drašūs, ir eikime ieškoti kaimenių, ir mes surinksime jas, ir atvesime atgal į vandenvietę; ir taip mes išsaugosime kaimenes karaliui, ir jis nenužudys mūsų.

32 Ir buvo taip, kad jie leidosi ieškoti kaimenių, sekdami paskui Amoną, ir kiek įkabinami pasileido pirmyn, ir aplenkė karaliaus kaimenes, ir vėl surinko jas į vandenvietę.

33 O tie vyrai vėl stovėjo, kad sklaidytų jų kaimenes; bet Amonas tarė savo broliams: Apsupkite kaimenes, kad jos neišsibėgiotų, o aš eisiu ir kovosiu su tais vyrais, kurie sklaido mūsų kaimenes.

34 Todėl jie padarė, kaip Amonas jiems įsakė, o jis nuėjo ir stojo kovoti su tais, kurie stovėjo prie Sebuso vandenių; o jų buvo nemažai.

35 Todėl jie nebijojo Amono, manydami, kad vienas jų vyrų galėtų jį užmušti, jei panorėtų, nes nežinojo, jog Viešpats pažadėjo Mozijui išvaduoti jo sūnus iš jų rankų; nė jie ką nors žinojo apie Viešpatį; todėl jie mėgavosi savo brolių naikinimu; ir todėl stojo sklaidyti karaliaus kaimenes.

36 Bet Amonas atsistojo ir pradėjo svaidyti į juos akmenis savo svaidykle; taip, su didžiule galia jis svaidė akmenis į juos; ir tokiu būdu jis keletą jų užmušė, tad jie pradėjo stebėtis jo galia; tačiau jie pyko dėl savo brolių nužudymo ir nusprendė, kad jis turi kristi; todėl matydami, jog negali pataikyti į jį akmenimis, puolė su vėzdais, kad užmuštų jį.

37 Bet štai kiekvienam vyrui, kuris pakeldavo savo vėzdą, kad smogtų Amonui, jis nukirsdavo ranką savo kalaviju; kitaip sakant, jis atrėmė jų smūgius, nukirsdamas jų rankas savo kalavijo ašmenimis, tad jie pradėjo stebėtis ir pradėjo bėgti nuo jo; taip, o jų buvo nemažai; ir savo rankos galia jis privertė juos bėgti.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Dabar, šeši iš jų krito nuo svaidyklės, bet savo kalaviju jis nieko nenužudė, išskyrus jų vadovą; ir jis nukirto tiek jų rankų, kiek buvo pakelta prieš jį, ir jų buvo nemažai.

39 Ir nuvijęs juos toli, jis sugrižo, ir jie pagirdė savo kaimenes ir sugrąžino jas į karaliaus ganyklą, ir tada nuėjo pas karalių, nešdami Amono kalaviju nukirstas rankas tų, kurie kėsinosi jį nužudyti; ir jos buvo atneštos pas karalių paliudyti apie tai, ką jie padarė.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Almos knyga 18

- 1 Ir buvo taip, kad karalius Lamonis savo tarnams nurodė išeiti į priekį ir paliudyti apie viską, ką jie matė, kas susiję su šiuo reikalu.
- 2 Ir kada jie visi paliudijo apie tai, ką matė, ir jis sužinojo apie Amono ištikimybę saugant jo kaimenes ir taip pat apie jo didelę galią kovojant prieš tuos, kurie kėsinosi nužudyti jį, jis buvo nepaprastai nustebintas ir sakė: Tikrai tai daugiau negu vyras. Štai, ar tik tai ne Didžioji Dvasia, kuri siunčia tokias dideles bausmes šitiems žmonėms už jų žmogžudystes?
- 3 Ir jie atsakė karaliui ir tarė: Ar jis Didžioji Dvasia, ar vyras, mes nežinome; bet žinome tik tiek, kad jo negali nužudyti karaliaus priešai; ir dėl jo sugebėjimų ir didelės jėgos jie negali išsklaidyti karaliaus kaimenių, kada jis su mumis; todėl mes žinome, kad jis yra karaliaus draugas. Ir dabar, o karaliau, mes netikim, kad vyras turi tokią didelę galią, nes žinome, kad jo neįmanoma nužudyti.
- 4 Ir dabar, kada karalius išgirdo šituos žodžius, jis tarė jiems: Dabar aš žinau, kad tai Didžioji Dvasia; ir ji nužengė šiuo metu, kad apsaugotų jūsų gyvybes, kad aš ne nužudychiau jūsų, kaip nužudychiau jūsų brolius. Dabar, tai Didžioji Dvasia, apie kurią kalbėjo mūsų tėvai.
- 5 Dabar, tai, kad yra Didžioji Dvasia, buvo Lamonio tradicija, kurią jis gavo iš savo tėvo. Nepaisant to, kad tikėjo Didžiąją Dvasią, jie manė, jog visa, ką jie daro, yra teisinga; tačiau Lamonis pradėjo nepaprastai bijoti, kad pasielgė neteisingai, nužudydamas savo tarnus.
- 6 Nes jis nužudė daugelį iš jų, kadangi jų broliai išsklaidė jų kaimenes prie vandenvietės; ir taip, kadangi jų kaimenės buvo išsklaidytos, jie buvo nužudyti.
- 7 Dabar, tarp tų lamanitų buvo įprasta atsistoti prie Sebuso vandenų sklaidyti žmonių kaimenes, kad tokiu būdu daugelį iš tų išsklaidytųjų jie galėtų nusivaryti į savo žemę, nes taip grobti tarp jų buvo įprasta.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

8 Ir buvo taip, kad karalius Lamonis pasiteiravo savo tarnų sakydamas: Kur tas vyras, kuris turi tokią didelę galią?

9 Ir jie tarė jam: Štai jis šeria tavo arklius. Dabar, karalius buvo įsakęs savo tarnams, dar prieš jo kaimenių gir-dymą, kad jie paruoštų jo arklius bei vežimus ir lydėtų jį į Nefio žemę; nes Lamonio tėvas, kuris buvo visos šalies karalius, buvo numatęs didelę puotą Nefio žemėje.

10 Dabar, kada karalius Lamonis išgirdo, kad Amonas ruošė jo arklius ir jo vežimus, jis buvo dar labiau nustebintas Amono ištikimybe, sakydamas: Tikrai tarp visų mano tarnų nėra buvę nė vieno tarno, kuris būtų toks ištikimas, kaip šitas vyras; nes net iki šiol jis prisimena visus mano įsakymus, kad vykdytų juos.

11 Dabar aš tikrai žinau, kad tai Didžioji Dvasia, ir norėčiau, jog jis ateitų pas mane, bet nedirštu.

12 Ir buvo taip, kad paruošęs arklius ir vežimus karaliui bei jo tarnams, Amonas įėjo pas karalių ir pamatė, kad karaliaus veidas pasikeitęs; todėl jis norėjo pasitraukti iš jo akivaizdos.

13 Bet vienas iš karaliaus tarnų tarė jam: Rabana, – o tai verčiant reiškia galingasis, arba didysis, karalius, nes jie savo karalius laikė galingais; taigi jis tarė jam: Rabana, karalius, nori, kad pasiliktum.

14 Todėl Amonas atsisuko į karalių ir tarė jam: Ko norė-tum, kad padaryčiau dėl tavęs, o karaliau? Ir karalius jam neatsakė valandą laiko pagal jų laiką, nes nežinojo, ką jam turėtų sakyti.

15 Ir buvo taip, kad Amonas vėl jam tarė: Ko pageidauji iš manęs? Bet karalius jam neatsakė.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and con-duct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the fa-ther of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was pre-paring his horses and his chariots he was more aston-ished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my ser-vants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 Ir buvo taip, kad Amonas buvo pripildytas Dievo Dvasios, todėl suvokė karaliaus mintis. Ir jis tarė jam: Ar tai dėl to, kad išgirdai, jog aš apgyniau tavo tarnus ir tavo kaimenes ir nužudžiau septynis iš jų brolių svaidykle ir kalaviju, ir nukirtau kitų rankas tam, kad apginčiau tavo kaimenes ir tavo tarnus; štai, ar būtent tai tave taip stebina?

17 Sakau tau, kodėl taip stebiesi? Štai aš esu tik vyras ir tavo tarnas; todėl visa, ko pageidauji, kas teisinga, aš padarysiu.

18 Dabar, kada karalius išgirdo šituos žodžius, jis vėl stebėjosi, nes pamatė, kad Amonas gali įžvelgti jo mintis; bet, nepaisant to, karalius Lamoni atvėrė savo burną ir tarė jam: Kas tu? Ar tu ta Didžioji Dvasia, kuri viską žino?

19 Amonas atsakė ir tarė jam: Ne.

20 Ir karalius tarė: Kaip tad žinai mano širdies mintis? Gali kalbėti drąsiai ir pasakyti man apie tai; ir taip pat pasakyk, kokia galia nužudei ir nukirtai rankas mano brolių, kurie sklaidė mano kaimenes.

21 Ir dabar, jei man tai pasakysi, duosiu tau, ko tiktai nori; ir jei reikėtų, aš ginčiau tave savo armijomis; bet žinau, kad tu galingesnis už juos visus; nepaisant to, ko tik panorėsi iš manęs, aš tau duosiu.

22 Dabar, Amonas, būdamas išmintingas, tačiau be klastos, tarė Lamoniui: Ar paklausysi mano žodžių, jei pasakysiu tau, kokia galia tai darau? Tai ir yra tai, ko noriu iš tavęs.

23 Ir karalius atsakė jam ir tarė: Taip, aš patikėsiu visais tavo žodžiais. Ir taip jis buvo pagautas gudrumu.

24 Ir Amonas pradėjo jam drąsiai kalbėti ir tarė jam: Ar tiki, kad yra Dievas?

25 Ir jis atsakė ir tarė jam: Aš nežinau, ką tai reiškia.

26 Ir tada Amonas tarė: Ar tiki, kad yra Didžioji Dvasia?

27 Ir jis atsakė: Taip.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marvelled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

28 Ir Amonas tarė: Tai yra Dievas. Ir Amonas vėl jam tarė: Ar tiki, jog ta Didžioji Dvasia, kuri yra Dievas, sukūrė viską, kas yra danguje ir žemėje?

29 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu, kad jis sukūrė viską, kas yra žemėje; bet aš nepažįstu dangaus.

30 Ir Amonas tarė jam: Dangūs yra vieta, kur gyvena Dievas ir visi jo šventi angelai.

31 Ir karalius Lamonis paklausė: Ar tai virš žemės?

32 Ir Amonas tarė: Taip, ir jis žiūri žemyn į visus žmonių vaikus; ir jis žino visas širdies mintis ir ketinimus; nes jo ranka visa tai buvo sukurta nuo pradžios.

33 Ir karalius Lamonis tarė: Aš tikiu visu tuo, ką pasakei. Ar tu atsiųstas nuo Dievo?

34 Amonas tarė jam: Esu vyras; ir žmogus pradžioje buvo sukurtas pagal Dievo atvaizdą, ir aš esu jo Šventosios Dvasios pašauktas mokytį to šituos žmones, kad jie būtų atvesti į pažinimą to, kas yra teisinga ir tikra.

35 Ir manyje gyvena dalelė tos Dvasios, kuri duoda man žinojimą ir taip pat galią sulig mano tikėjimu ir norais, kurie yra Dieve.

36 Dabar, kada Amonas pasakė šituos žodžius, jis pradėjo nuo pasaulio sukūrimo ir taip pat nuo Adomo sukūrimo ir papasakojo jam viską apie žmogaus nuopuolį, ir atpasakojo, ir išdėstė priešais jį metraščius ir liaudies Šventuosius Raštus, kuriuos paskelbė pranašai, netgi iki to laiko, kada jų tėvas Lehis paliko Jeruzalę.

37 Ir jis taip pat atpasakojo jiems (karaliui ir jo tarnams) visus savo tėvų keliavimus tyruose ir visus jų kentėjimus nuo bado ir troškulio, ir jų vargus, ir taip toliau.

38 Ir jis taip pat atpasakojo jiems apie Lamano ir Lemuelio bei Izmaelio sūnų maištus, taip, apie visus jų maištus papasakojo jiems; ir jis išaiškino jiems visus metraščius ir Raštus nuo to laiko, kada Lehis paliko Jeruzalę, iki dabartinio laiko.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Bet tai dar ne viskas; nes jis išaiškino jiems išpirkimo planą, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo; ir jis taip pat paskelbė jiems apie Kristaus atėjimą, ir apie visus Viešpaties darbus jis paskelbė jiems.

40 Ir buvo taip, kad po to, kai jis pasakė visa tai ir išaiškino tai karaliui, karalius patikėjo visais jo žodžiais.

41 Ir jis pradėjo šauktis Viešpaties, sakydamas: O Viešpatie, pasigailėk; sulig tavo gausia malone, kuria tu pasigailėjai Nefio žmonių, pasigailėk manęs ir mano žmonių.

42 Ir dabar, pasakęs tai, jis susmuko ant žemės kaip negyvas.

43 Ir buvo taip, kad jo tarnai paėmė jį ir nunešė pas jo žmoną, ir paguldė ant lovos; ir dvi dienas ir naktis jis gulėjo kaip negyvas; ir jo žmona ir jo sūnūs, ir jo dukros gedėjo jo pagal lamanitų paprotį, didžiai apraudodami jo netektį.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Almos knyga 19

- 1 Ir buvo taip, kad po dviejų dienų ir dviejų naktų jie ketino paimti jo kūną ir paguldyti kape, kuri buvo padarę savo mirusiems laidoti.
- 2 Dabar, karalienė, išgirdusi apie Amono šlovę, pasiuntė pas jį ir pageidavo, kad jis ateitų pas ją.
- 3 Ir buvo taip, kad Amonas padarė, kaip jam buvo įsakyta, ir nuėjo pas karalienę, norėdamas sužinoti, ko ji pageidauja, kad jis padarytų.
- 4 Ir ji tarė jam: Mano vyro tarnai pranešė man, kad esi šventojo Dievo pranašas ir kad turi galią jo vardu padaryti daug galingų darbų.
- 5 Todėl, jei tai tiesa, norėčiau, kad nueitum ir apžiūrėtum mano vyrą, nes jis paguldytas ant savo lovos jau dvi dienas ir dvi naktis; ir kai kurie sako, kad jis nemiręs, bet kiti sako, kad miręs bei dvokia ir kad turi būti paguldytas į kapą; bet, mano manymu, man jis nedvokia.
- 6 Dabar, Amonas būtent to ir troško, nes jis žinojo, kad karalius Lamonis buvo paveiktas Dievo galios; jis žinojo, kad tamsi netikėjimo uždanga buvo numesta nuo jo proto ir šviesa, kuri apšvietė jo protą, kuri buvo Dievo šlovės šviesa, kuri buvo nuostabi jo gerumo šviesa, – taip, ši šviesa įliejo tokį džiaugsmą į jo sielą po to, kai tamsos debesis buvo išsklaidytas, ir kad nesibaigiančio gyvenimo šviesa nušvito jo sieloje, taip, jis žinojo, kad tai pergalejo jo prigimtinių kūną, ir jis buvo nuneštas Dieve.
- 7 Todėl tai, ko karalienė norėjo iš jo, buvo ir jo vienintelis noras. Todėl jis ėjo apžiūrėti karaliaus, kaip prašė karalienė; ir jis pamatė karalių ir žinojo, kad šis nemirė.
- 8 Ir jis tarė karalienei: Jis nemiręs, bet miega Dieve, ir rytoj jis vėl atsikels; todėl nelaidokite jo.
- 9 Ir Amonas tarė jai: Ar tiki tu? Ir ji tarė jam: Aš neturiu jokio kito liudijimo, išskyrus tavo žodį ir mūsų tarnų žodį; tačiau tikiu, kad bus taip, kaip tu pasakei.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

10 Ir Amonas tarė jai: Palaiminta tu dėl savo nepaprasto tikėjimo; sakau tau, moterie, kad tarp visų nefitų žmonių nebuvo tokio didelio tikėjimo.

11 Ir buvo taip, kad nuo tol ji budėjo prie savo vyro lovos, net iki to laiko rytojaus dieną, kuri nurodė Amonas, kad jis atsikels.

12 Ir buvo taip, kad jis kėlėsi sulig Amono žodžiais; ir atsikėlęs jis ištiesė savo ranką į moterį ir tarė: Tebūna palaimintas Dievo vardas ir palaiminta tu.

13 Nes taip tikrai, kaip kad tu gyva, štai, aš mačiau savo Išpirkėją; ir jis ateis ir bus pagimdytas moters, ir išpirks visus žmones, kurie tikės jo vardą. Dabar, kai jis pasakė šiuos žodžius, jo širdis pritvinko jame, ir jis vėl susmuko iš džiaugsmo; ir karalienė taip pat susmuko, būdama pergalėta Dvasios.

14 Dabar, Amonas, matydamas Viešpaties Dvasią, pagal jo maldas išlietą ant jo brolių lamanitų, kurie dėl savo nedorybių ir tradicijų atnešė tiek daug sielvarto nefitams, arba visiems Dievo žmonėms, parpuolė ant kelių ir pradėjo lieti savo sielą meldamasis ir dėkodamas Dievui už tai, ką jis padarė dėl jo brolių; ir taip pat buvo pergalėtas džiaugsmo; ir taip jie visi trys susmuko ant žemės.

15 Dabar, kada karaliaus tarnai pamatė, kad jie parkrito, taip pat pradėjo šauktis Dievo, nes Viešpaties baimė apėmė ir juos, nes tai buvo tie patys, kurie stovėjo priešais karalių ir liudijo jam apie didelę Amono galią.

16 Ir buvo taip, kad jie visomis savo išgalėmis šaukėsi Viešpaties vardo, netgi tol, kol visi parkrito ant žemės, išskyrus vieną lamanitę moterį, vardu Abišė, kuri jau daug metų buvo atsivertusi į Viešpatį savo tėvo nuostabaus regėjimo dėka.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

17 Taip, kadangi ji buvo atsivertusi į Viešpatį ir niekada to nepaskelbusi, todėl kai ji pamatė, kad visi Lamonio tarnai parkritę ant žemės, ir taip pat jos šeimininkė karalienė ir karalius, ir Amonas guli pasliki ant žemės, ji žinojo, jog tai yra Dievo galia; ir manydama, kad ši galimybė, paskelbus žmonėms, kas tarp jų atsitiko, matant šį vaizdą paskatintų juos patikėti Dievo galia, ji bėgo nuo namo prie namo, skelbdama tai žmonėms.

18 Ir jie pradėjo rinktis prie karaliaus namo. Ir suėjo minia, ir savo nuostabai jie išvydo karalių ir karalienę, ir jų tarnus paslikus ant žemės, ir jie visi gulėjo lyg būtų negyvi; ir taip pat jie matė Amoną ir matė, kad jis nefitas.

19 Ir dabar žmonės pradėjo murmėti tarpusavy; kai kurie sakė, kad tai didelis blogis, kuris ištiko juos, arba karalių ir jo namus, nes jis leido, kad nefitas pasilikėtų šitoje žemėje.

20 Bet kiti draudė juos, sakydami: Karalius užsitraukė šitą blogį ant savo namų, nes nužudė savo tarnus, kurių kaimenės buvo išsklaidytos prie Sebuso vandenų.

21 O šituos savo ruožtu draudė tie vyrai, kurie stovėjo prie Sebuso vandenų ir sklaidė karaliui priklausančias kaimenes, nes jie pyko ant Amono dėl būrio tų savo brolių, kuriuos jis nužudė prie Sebuso vandenų, gindamas karaliaus kaimenes.

22 Dabar, vienas iš jų, kurio brolis buvo nužudytas Amono kalaviju, nepaprastai įpykęs ant Amono, išsitraukė savo kalaviją ir žengė į priekį, kad leistų šiam kristi ant Amono, idant jį nužudytų; ir kai jis pakėlė kalaviją kirsti, štai, jis krito negyvas.

23 Dabar matome, kad Amonas negalėjo būti nužudytas, nes Viešpats pasakė Mozijui, jo tėvui: Aš išsaugosiu jį, ir tai jam bus pagal tavo tikėjimą, – todėl Mozijas patikėjo jį Viešpačiui.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 Ir buvo taip, jog kada minia pamatė, kad vyras, pakė-
lęs kalaviją nužudyti Amoną, krito negyvas, visus apėmė
baimė, ir jie nedrįso ištiesti rankų, kad paliestų jį ar bet
kurį iš parkritusių; ir jie vėl tarpusavyje pradėjo stebėtis,
kokia galėtų būti šitos didžios galios priežastis, arba ką
visa tai galėtų reikšti.

25 Ir buvo taip, kad tarp jų buvo daug tokių, kurie sakė,
jog Amonas buvo Didžioji Dvasia, o kiti sakė, kad jis bu-
vo pasiųstas Didžiosios Dvasios.

26 Bet dar kiti draudė juos visus, sakydami, kad jis buvo
pabaisa, nefitų atsiųsta jiems kankinti.

27 Ir buvo tokių, kurie sakė, kad Amonas buvo siųstas
Didžiosios Dvasios kankinti juos už jų nedorybes; ir kad
tai yra Didžioji Dvasia, kuri visuomet rūpinosi nefitais,
kuri visada išvadudavo juos iš jų rankų; ir jie sakė, kad
tai yra šita Didžioji Dvasia, kuri sunaikino tiek daug jų
brolių lamanitų.

28 Ir taip ginčas tarp jų darėsi nepaprastai aštrus. Ir
jiems taip besiginčijant atėjo tarnaitė, sukvietusi šią mi-
nią; ir kai ji pamatė, kad minia ginčijasi, ji nepaprastai
nuliūdo, net iki ašarų.

29 Ir buvo taip, kad ji nuėjo ir paėmė karalienę už ran-
kos, ketindama pakelti ją nuo žemės; ir kai tik ji palietė
jos ranką, ši atsikėlė ir atsistojo ant kojų, ir šaukė garsiu
balsu, sakydama: O pašlovintas Jėzus, kuris išgelbėjo
mane nuo baisaus pragaro! O palaimintasis Dieve, pasi-
gailėk šitų žmonių!

30 Ir tai pasakiusi, ji suplojo rankomis, pripildyta
džiaugsmo, ir kalbėjo daug žodžių, kurie liko nesupras-
ti; ir tai padariusi, ji paėmė karalių Lamoni už rankos, ir
štai jis atsikėlė ir atsistojo ant kojų.

31 Ir, matydamas ginčą tarp savo žmonių, jis nedelsda-
mas išėjo priekin ir pradėjo drausminti juos ir mokyti
juos žodžių, kuriuos jis išgirdo iš Amono burnos; ir
kiekvienas, kuris tik klausėsi jo žodžių, įtikėjo ir atsiver-
tė į Viešpatį.

And it came to pass that when the multitude beheld
that the man had fallen dead, who lifted the sword to
slay Ammon, fear came upon them all, and they durst
not put forth their hands to touch him or any of those
who had fallen; and they began to marvel again among
themselves what could be the cause of this great power,
or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among
them who said that Ammon was the Great Spirit, and
others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a
monster, who had been sent from the Nephites to tor-
ment them.

And there were some who said that Ammon was sent
by the Great Spirit to afflict them because of their iniq-
uities; and that it was the Great Spirit that had always
attended the Nephites, who had ever delivered them
out of their hands; and they said that it was this Great
Spirit who had destroyed so many of their brethren, the
Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly
sharp among them. And while they were thus contend-
ing, the woman servant who had caused the multitude
to be gathered together came, and when she saw the
contention which was among the multitude she was ex-
ceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen
by the hand, that perhaps she might raise her from the
ground; and as soon as she touched her hand she arose
and stood upon her feet, and cried with a loud voice,
saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful
hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands,
being filled with joy, speaking many words which were
not understood; and when she had done this, she took
the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and
stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among
his people, went forth and began to rebuke them, and to
teach them the words which he had heard from the
mouth of Ammon; and as many as heard his words be-
lieved, and were converted unto the Lord.

- 32 Bet tarp jų buvo daug tokių, kurie nenorėjo klausyti jo žodžių; todėl jie nuėjo savo keliu.
- 33 Ir buvo taip, kad atsikėlęs Amonas taip pat tarnavo jiems, ir taip pat darė visi Lamonio tarnai; ir jie visi skelbė žmonėms tą patį: kad jų širdys pakeistos; tad jie daugiau nebenori daryti pikta.
- 34 Ir štai daug kas skelbė žmonėms, kad jie matė angelus ir kalbėjosi su jais; ir taip jie papasakojo jiems apie Dievą ir apie jo teisumą.
- 35 Ir buvo taip, kad buvo daugybė tokių, kurie patikėjo jų žodžiais; ir visi, kurie tik patikėjo, buvo pakrikštyti; ir jie tapo teisiais žmonėmis ir tarp savęs įsteigė bažnyčią.
- 36 Ir taip Viešpaties darbas prasidėjo tarp lamanitų; taip Viešpats pradėjo lieti savo Dvasią ant jų; ir mes matome, kad jo ranka ištiesta visiems žmonėms, kurie atgailaus ir tikės jo vardą.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Almos knyga 20

- 1 Ir buvo taip, jog jiems įsteigus bažnyčią toje žemėje, karalius Lamonis panoro, kad Amonas vyktų su juo į Nefio žemę, idant galėtų parodyti jį savo tėvui.
- 2 Ir Amonui atėjo Viešpaties balsas, sakantis: Tu nevyksi į Nefio žemę, nes štai karalius ieškos tavo gyvybės; bet vyksi į Midonio žemę; nes štai tavo brolis Aaronas ir taip pat Mulokis, ir Amas kalėjime.
- 3 Dabar buvo taip, kad išgirdęs tai, Amonas tarė Lamoniui: Štai mano brolis ir broliai yra kalėjime Midonio žemėje, ir aš vykstu jų išlaisvinti.
- 4 Dabar, Lamonis tarė Amonui: Žinau, Viešpaties stiprybėje tu gali padaryti viską. Bet štai, aš vyksiu su tavimi į Midonio žemę; nes Midonio žemės karalius, vardu Antiomnas, yra mano draugas; todėl aš vykstu į Midonio žemę, kad galėčiau pamaloninti tos žemės karalių, ir jis paleis tavo brolius iš kalėjimo. Dabar Lamonis tarė jam: Kas tau pasakė, jog tavo broliai kalėjime?
- 5 Ir Amonas jam tarė: Niekas man nepasakė, išskyrus Dievą; ir jis kalbėjo man: Eik ir išlaisvink savo brolius, nes jie yra kalėjime Midonio žemėje.
- 6 Dabar, tai išgirdęs, Lamonis liepė, kad jo tarnai paruoštų jo arklius ir vežimus.
- 7 Ir jis tarė Amonui: Eik šen, aš vyksiu su tavimi į Midonio žemę ir ten prašysiu karaliaus paleisti tavo brolius iš kalėjimo.
- 8 Ir buvo taip, jog keliaudami ten, Amonas ir Lamonis sutiko Lamonio tėvą, kuris buvo visos tos žemės karalius.
- 9 Ir štai Lamonio tėvas jam sakė: Kodėl neatvykai į puotą tą didžią dieną, kada kėliau puotą savo sūnums ir savo žmonėms?
- 10 Ir jis taip pat sakė: Kur tu vyksti su šituo nefitu, kuris yra vienas iš melagio vaikų?
- 11 Ir buvo taip, kad Lamonis išpasakojo jam, kur jis vyko, nes bijojo jį įžeisti.

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

- 12 Ir jis taip pat pasakė jam viską, dėl ko uždelsė savo karalystėje, kad nenuvyko pas savo tėvą į puotą, kurią šis buvo suruošęs.
- 13 Ir dabar, kada Lamoni visą tai jam išpasakojo, štai, jo nuostabai, jo tėvas supyko ant jo ir tarė: Lamoni, tu vyksti išlaisvinti šitų nefitų, kurie yra melagio sūnūs. Štai, jis apiplėšė mūsų tėvus; ir dabar jo vaikai taip pat atėjo į mūsų tarpą, kad galėtų savo gudrumu ir melagystėmis apgauti mus, idant vėl pasigrobtų mūsų turto.
- 14 Dabar, Lamonio tėvas įsakė jam nužudyti Amoną kalaviju. Ir jis taip pat įsakė jam nevykti į Midonio žemę, bet grįžti su juo į Izmaelio žemę.
- 15 Bet Lamoni jam tarė: Aš nenužudysiu Amono ir ne grįšiu į Izmaelio žemę, bet vyksiu į Midonio žemę, kad išlaisvinčiau Amono brolius, nes aš žinau, kad jie yra teisūs vyrai ir šventieji tikrojo Dievo pranašai.
- 16 Dabar, išgirdęs šituos žodžius, jo tėvas įpyko ant jo ir išsitraukė savo kalaviją, kad nukirstų jį žemėn.
- 17 Bet Amonas išėjo į priekį ir tarė jam: Štai tu nenužudysi savo sūnaus; tačiau būtų geriau, kad kristų jis negu tu, nes štai jis atgailavo dėl savo nuodėmių; bet jei dabar kristumei tu, savo pyktyje, tavo siela negalėtų būti išgelbėta.
- 18 Ir ne tik dėl to reikalinga, kad susilaikytum; nes jei nužudytum savo sūnų, kadangi jis nekaltas vyras, jo kraujas nuo žemės šauktųsi Viešpaties, savo Dievo, kad tavo ištiktų kerštas; ir tu turbūt prarastum savo sielą.
- 19 Dabar, kada Amonas pasakė jam šituos žodžius, šis atsakė jam, sakydamas: Aš žinau, kad jei nužudysiu savo sūnų, aš praliesiu nekaltą kraują; nes tai tu esi tas, kuris kėsinosi sunaikinti jį.
- 20 Ir jis ištiesė savo ranką, kad nužudytų Amoną. Bet Amonas atrėmė jo smūgius ir taip pat pakirto jo ranką, tad jis nebegalėjo jos valdyti.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

21 Dabar, kada karalius pamatė, kad Amonas gali jį nužudyti, pradėjo maldauti Amoną, kad pasigailėtų jo gyvybės.

22 Bet Amonas pakėlė savo kalaviją ir tarė jam: Štai aš nukirsiu tave, jei neduosi man sutikimo, kad mano broliai būtų paleisti iš kalėjimo.

23 Dabar karalius, bijodamas, kad praras savo gyvybę, tarė: Jei tu pasigailėsi manęs, aš tau duosiu, ko tik paprašysi, net iki pusės karalystės.

24 Dabar, kada Amonas pamatė, kad paveikė senąjį karalių pagal savo norą, jis tarė jam: Jei duosi sutikimą, kad mano broliai būtų paleisti iš kalėjimo ir taip pat kad Lamonis išlaikytų savo karalystę, ir kad tu nepyksti ant jo, bet duosi sutikimą, kad jis galėtų elgtis pagal savo norus visame, ką jis galvoja, tada pasigailėsiu tavęs; kitaip nukirsiu tave žemėn.

25 Dabar, kada Amonas pasakė šiuos žodžius, karalius pradėjo džiūgauti dėl savo gyvybės.

26 Ir kada jis pamatė, kad Amonas neturėjo jokio noro jį sunaikinti ir kada taip pat pamatė didžią meilę, kurią jis jautė jo sūnui Lamoniui, jis nepaprastai stebėjosi ir tarė: Kadangi viskas, ko tu nori, yra tai, kad išlaisvinčiau tavo brolius ir tuo daugiau sutikimą, kad mano sūnus Lamonis toliau išlaikytų savo karalystę, aš duosiu tau sutikimą, kad mano sūnus toliau išlaikytų savo karalystę nuo šiol ir per amžius; ir aš daugiau jo nebevaldysiu.

27 Ir aš taip pat duosiu tau sutikimą, kad tavo broliai būtų paleisti iš kalėjimo ir tu bei tavo broliai galėtumėte atvykti pas mane mano karalystėje; nes aš labai norėsiu pamatyti tave. Nes karalius buvo didžiai nustebintas žodžių, kuriuos jis pasakė, ir taip pat žodžių, kuriuos pasakė jo sūnus Lamonis, todėl jis norėjo jų mokyti.

28 Ir buvo taip, kad Amonas ir Lamonis tęsė savo kelionę Midonio žemės link. Ir Lamonis rado palankumą šios žemės karaliaus akyse; todėl Amono broliai buvo išvesti iš kalėjimo.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Ir kada Amonas sutiko juos, jis nepaprastai sielvartavo, nes štai jie buvo nuogi ir jų oda buvo labai nutrinta dėl to, kad buvo suveržta stipriomis virvėmis. Ir taip pat jie kentė alkį, troškulį ir visokius suspaudimus; tačiau buvo kantrūs visuose savo kentėjimuose.

30 Ir taip jau atsitiko, kad jiems buvo skirta pakliūti į labiau užkietėjusių ir kietasprandžių žmonių rankas; todėl šie neklusė jų žodžių ir išmesdavo juos lauk, ir mušė juos, ir vijo juos iš namų į namus, ir iš vietos į vietą, netgi kol jie atvyko į Midonio žemę; ir čia jie buvo suimti ir įmesti į kalėjimą, ir surišti stipriomis virvėmis, ir laikomi kalėjime daugelį dienų, ir buvo išlaisvinti Lamonio ir Amono.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Aarono, Mulokio ir jų brolių pamokslavimo lamanitams aprašymas.

Almos knyga 21

- 1 Dabar, kada Amonas ir jo broliai išsiskyrė lamanitų žemės pakrašty, štai Aaronas leidosi savo kelionėn link žemės, kurią lamanitai vadino Jeruzale, vadindami ją pagal savo tėvų gimtinę; ji buvo toli ir ribojosi su Mormono žeme.
- 2 Dabar, lamanitai ir amalekininkai bei Amulono žmonės buvo pastatę didį miestą, pavadintą Jeruzale.
- 3 Dabar, jau patys lamanitai buvo pakankamai užkietinti, bet amalekininkai ir amulonitai buvo užkietinti dar labiau; taigi jie pastūmėjo lamanitus užkietinti savo širdis, kad augtų nelabumu ir savo bjaurumais.
- 4 Ir buvo taip, kad Aaronas atėjo į Jeruzalės miestą ir pirmas pradėjo pamokslauti amalekininkams. Ir pradėjo pamokslauti jiems jų sinagogose, nes jie buvo pasistatę savo sinagogas pagal nehorų tvarką; nes daug amalekininkų ir amulonitų buvo nehorų tvarkos.
- 5 Todėl kai Aaronas įėjo į vieną iš jų sinagogų pamokslauti žmonėms ir kai jis kalbėjo jiems, štai ten pakilo amalekininkas ir pradėjo ginčytis su juo, sakydamas: Apie ką tu čia liudijai? Tu matei angelą? Kodėl gi angelai nepasirodo mums? Štai argi šitie žmonės ne tokie pat geri, kaip tavo žmonės?
- 6 Tu taip pat sakai, kad, jeigu neatgailausime, žūsime. Kaip tu žinai mūsų širdžių mintis ir ketinimus? Kaip tu žinai, kad mes turime dėl ko atgailauti? Kaip tu žinai, kad mes nesame teisūs žmonės? Štai, mes pastatėme šventoves ir renkamės drauge garbinti Dievą. Mes tikime, kad Dievas išgelbės visus žmones.
- 7 Dabar Aaronas tarė jam: Ar tiki, kad Dievo Sūnus ateis išpirkti žmonijos iš jų nuodėmių?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

- Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.
- Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.
- Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.
- And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.
- Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?
- Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.
- Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

8 Ir vyras tarė jam: Mes netikime, kad tu žinai ką nors tokio. Mes netikime šitomis kvailomis tradicijomis. Mes netikime, jog tu žinai apie tai, kas įvyks, ir netikime, kad tavo tėvai ir taip pat mūsų tėvai žinojo apie tai, ką jie kalbėjo, – apie tai, kas įvyks.

9 Dabar Aaronas ėmė jiems aiškinti Raštus apie Kristaus atėjimą ir taip pat apie mirusiųjų prikėlimą, ir kad negalėtų būti jokio žmonijos išpirkimo, jei ne per Kristaus mirtį ir kentėjimus, ir apmokėjimą jo krauju.

10 Ir buvo taip, kad jam pradėjus jiems tai dėstyti, jie pyko ant jo ir pradėjo iš jo tyčiotis; ir nenorėjo klausytis žodžių, kuriuos jis kalbėjo.

11 Todėl pamatęs, kad jie nenori klausytis jo žodžių, jis išvyko iš jų sinagogos ir perėjo į kaimą, kuris vadinosi Ani Antis, ir čia jis rado Mulokį, skelbiantį žodį jiems; ir taip pat Amą ir jo brolius. Ir jie su daugeliu ginčijosi apie žodį.

12 Ir buvo taip, kad jie matė, jog žmonės užkietins savo širdis, todėl jie išvyko ir perėjo į Midonio žemę. Ir jie skelbė žodį daugeliui, ir keletas patikėjo žodžiais, kurių jie mokė.

13 Tačiau Aaronas ir kažkiek jo brolių buvo suimti ir įmesti į kalėjimą, o likusieji iš jų pabėgo iš Midonio žemės į aplinkines sritis.

14 Ir tie, kurie buvo įmesti į kalėjimą, daug iškentė ir buvo išlaisvinti Lamonio ir Amono ranka, ir buvo pamaitinti ir aprengti.

15 Ir jie vėl išėjo skelbti žodžio, ir taip jie buvo pirmą kartą išlaisvinti iš kalėjimo; ir taip jie iškentė.

16 Ir jie ėjo pirmyn, kur tik buvo vedami Viešpaties Dvasios, skelbdami Dievo žodį kiekvienoje amalekininkų sinagogoje arba kiekviena lamanitų susirinkime, kur tik juos įleisdavo.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

- 17 Ir buvo taip, kad Viešpats pradėjo laiminti juos taip, kad jie daugelį atvedė į tiesos pažinimą; taip, jie daugelį įtikino dėl jų nuodėmių ir jų tėvų tradicijų klaidingumo.
- 18 Ir buvo taip, kad Amonas ir Lamoni sugrįžo iš Midonio žemės į Izmaelio žemę, kuri buvo jų paveldo žemė.
- 19 Ir karalius Lamoni neleido, kad Amonas tarnautų jam, arba būtų jo tarnas.
- 20 Bet jis nurodė, kad Izmaelio žemėje būtų pastatytos sinagogos; ir jis nurodė, kad jo žmonės, arba jo valdžioje esantys žmonės, rinktųsi drauge.
- 21 Ir jis džiūgavo dėl jų ir daug ko mokė juos. Ir jis taip pat paskelbė jiems, kad jie yra jo valdžioje ir kad jie yra laisvi žmonės, kad jie laisvi nuo karaliaus, jo tėvo, priešpaučių; nes jo tėvas davė jam valdyti žmones, kurie buvo Izmaelio žemėje ir visoje aplinkinėje žemėje.
- 22 Ir jis taip pat paskelbė jiems, kad jie yra laisvi garbinti Viešpatį, savo Dievą, pagal savo norus, kokioje vietoje jie bebūtų, jei tai būtų žemėje, kuri buvo karaliaus Lamonio valdžioje.
- 23 Ir Amonas pamokslavo karaliaus Lamonio žmonėms. Ir buvo taip, kad jis mokė juos viso to, kas susiję su teismu. Ir jis kasdien su visu stropumu ragino juos; ir jie atidžiai klausė jo žodžio ir uoliai vykdė Dievo įsakymus.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Almos knyga 22

- 1 Dabar, tuo tarpu, kai Amonas nepaliaudamas taip mokė Lamonio žmones, mes sugrįšime prie aprašymo apie Aaroną ir jo brolius; nes jam išvykus iš Midonio žemės, Dvasia jį nuvedė į Nefio žemę, netgi į namus karaliaus, kuris valdė visą šalį, išskyrus Izmaelio žemę; ir jis buvo Lamonio tėvas.
- 2 Ir buvo taip, kad jis įėjo pas jį į karaliaus rūmus su savo broliais ir nusilenkė prieš karalių, ir tarė jam: Štai, o karaliau, mes esame Amono broliai, kuriuos tu išlaisvina iš kalėjimo.
- 3 Ir dabar, o karaliau, jei pasigailėsi mūsų gyvybių, būsimė tavo tarnai. Ir karalius tarė jiems: Kelkitės, nes aš pasigailėsiu jūsų gyvybių ir neleisiu, kad būtumėte mano tarnai; bet pareikalausiu, kad pasitarnautumėte man; nes esu šiek tiek sutrikęs dėl tavo brolio Amono kilnumo ir jo žodžių didingumo; ir noriu žinoti, kodėl jis neatvyko su tavimi iš Midonio.
- 4 Ir Aaronas tarė karaliui: Štai, Viešpaties Dvasia pašaukė jį kitur; jis išvyko į Izmaelio žemę mokyti Lamonio žmonių.
- 5 Dabar karalius tarė jiems: Kas yra tai, ką čia minėjai apie Viešpaties Dvasią? Štai būtent tai ir trikdo mane.
- 6 Ir taip pat, kas yra tai, apie ką Amonas sakė: Jei atgailausite, būsite išgelbėti, o jei neatgailausite, paskutiniąją dieną būsite atmesti?
- 7 Ir Aaronas atsakydamas jam tarė: Ar tiki, kad yra Dievas? Ir karalius tarė: Žinau, kad amalekininkai sako, jog yra Dievas, ir aš leidau jiems statyti šventoves, idant galėtų rinktis garbinti jį. Ir jei dabar tu sakai, kad yra Dievas, štai aš patikėsiu.
- 8 Ir dabar, kai Aaronas tai išgirdo, jo širdis ėmė džiūgauti ir jis tarė: Štai, taip tikrai, kaip tu, o karaliau, esi gyvas, yra Dievas.
- 9 Ir karalius tarė: Ar Dievas yra ta Didžioji Dvasia, kuri išvedė mūsų tėvus iš Jeruzalės žemės?

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

10 Ir Aaronas tarė jam: Taip, jis yra ta Didžioji Dvasia, ir jis sukūrė viską tiek danguje, tiek ir žemėje. Ar tiki tu?

11 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu, kad Didžioji Dvasia viską sukūrė, ir noriu, kad papasakotumėt man apie visa tai, ir aš patikėsiu tavo žodžiais.

12 Ir kada Aaronas pamatė, kad karalius patikės jo žodžiais, jis pradėjo nuo Adomo sukūrimo, skaitydamas karaliui Raštus – kaip Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą ir kad Dievas davė jam įsakymus, ir kad dėl prasižengimo žmogus nupuolė.

13 Ir Aaronas išaiškino jam Raštus nuo Adomo sukūrimo, išdėstydamas jam žmogaus nuopuolį ir jo kūnišką būseną ir taip pat išpirkimo per Kristų planą, kuris nuo pasaulio įkūrimo buvo paruoštas visiems, kurie tikės jo vardą.

14 Ir kadangi žmogus nupuolė, jis pats nieko negalėjo nusipelnyti; bet Kristaus kentėjimai ir mirtis apmoka jų nuodėmes per tikėjimą ir atgailą, ir taip toliau; ir kad jis nutraukia mirties pančius, tad kapas neturės pergalės ir mirties geluonis bus prarytas šlovės viltyse; ir Aaronas visa tai išaiškino karaliui.

15 Ir buvo taip, kad po to, kai Aaronas jam tai išaiškino, karalius tarė: Ką man daryti, kad turėčiau šitą amžinąjį gyvenimą, apie kurį tu kalbėjai? Taip, ką man daryti, kad užgimčiau iš Dievo ir kad ši nelaba dvasia būtų išrauta iš mano krūtinės ir gaučiau jo Dvasią, kad galėčiau būti pripildytas džiaugsmo, idant paskutinį dieną nebūčiau išmestas? Štai, – sakė jis, – aš atiduosiu viską, ką turiu, taip, atsižadėsiu savo karalystės, kad gaučiau šitą didžiulį džiaugsmą.

16 Bet Aaronas tarė jam: Jei šito trokšti, jeigu nusilenksi prieš Dievą, taip, jei atgailausi dėl visų savo nuodėmių ir nusilenksi prieš Dievą, ir su tikėjimu šauksiesi jo vardo, tikėdamas, kad gausi, tada tu gausi viltį, kurios trokšti.

17 Ir buvo taip, kad Aaronui pasakius šiuos žodžius, karalius puolė ant kelių prieš Viešpatį; taip, jis netgi išsitiešė paslikas ant žemės ir garsiai šaukė, sakydamas:

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

18 O Dieve, Aaronas man pasakė, kad yra Dievas; ir jeigu yra Dievas, ir jeigu tu esi Dievas, prašau, apreikšk man save, ir aš paliksiu visas savo nuodėmes, kad pažinčiau tave ir kad galėčiau būti prikeltas iš mirusiųjų ir išgelbėtas paskutiniąją dieną. Ir dabar, kada karalius ištarė šiuos žodžius, jis staiga pastiro lyg ištiktas mirties.

19 Ir buvo taip, kad jo tarnai nubėgo ir papasakojo karalienei viską, kas atsitiko karaliui. Ir ji atėjo pas karalių; ir kai pamatė jį gulintį kaip negyvą ir taip pat Aaroną ir jo brolius stovinčius, lyg jie būtų buvę jo kritimo priežastis, ji įpyko ant jų ir įsakė, kad jos tarnai, arba karaliaus tarnai, suimtų ir nužudytų juos.

20 Dabar, tarnai matė karaliaus kritimo priežastį, todėl nedrįso pakelti rankos prieš Aaroną ir jo brolius; ir jie maldavo karalienę, sakydami: Kodėl tu mums įsakai nužudyti šituos vyrus, kada štai vienas iš jų stipresnis už mus visus? Todėl mes krisime prieš juos.

21 Dabar, pamačiusi tarnų baimę, karalienė taip pat pradėjo nepaprastai bijoti, kad jos neištiktų kas nors bloga. Ir ji įsakė savo tarnams, kad jie eitų ir sušauktų žmones, idant jie nužudytų Aaroną ir jo brolius.

22 Dabar, kada Aaronas pamatė karalienės ketinimą, jis, taip pat žinodamas žmonių širdžių kietumą, bijojo, kad nesusirinktų minia ir tarp jų nekiltų dideli ginčai ir neramumai; todėl jis ištiesė savo ranką ir pakėlė karalių nuo žemės, ir tarė jam: Stokis. Ir šis atsistojo ant kojų ir atgavo stiprybę.

23 Dabar, tai buvo padaryta karalienės ir daugybės tarnų akivaizdoje. Ir tai išvydę, jie didžiai stebėjosi ir pradėjo bijoti. Ir karalius išėjo į priekį ir pradėjo jiems tarnauti. Ir jis taip jiems tarnavo, kad visi jo namiškiai buvo atversti į Viešpatį.

24 Dabar, karalienės įsakymu buvo surinkta minia, ir tarp jų prasidėjo dideli murmėjimai dėl Aarono ir jo brolių.

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

25 Ir karalius išėjo tarp jų ir tarnavo jiems. Ir jie buvo nuramdyti dėl Aarono ir buvusiųjų su juo.

26 Ir kada karalius pamatė, jog žmonės nuramdyti, jis nurodė, kad Aaronas ir jo broliai išeitų į minios vidurį ir skelbtų jiems žodį.

27 Ir buvo taip, kad karalius išsiuntinėjo skelbimą po visą žemę, tarp visų savo žmonių, buvusių visoje jo žemėje, visose aplinkinėse srityse, kurios ribojosi netgi su jūra rytuose ir vakaruose, ir kurios buvo atskirtos nuo Zarahemlos žemės siaura tyrų juosta, besidriekiančia nuo jūros rytuose net iki jūros vakaruose, ir aplink palei jūros pakrantės pakraštį ir tyrų pakraštį šiaurėje prie Zarahemlos žemės, per Mančio ribas, prie ištakų Sidono upės, tekančios iš rytų į vakarus – taip buvo lamanitai ir nefitai atskirti.

28 Dabar, tingesnė lamanitų dalis gyveno tyruose, palapinėse; ir jie buvo pasklidę po tyrus vakaruose, Nefio žemėje; taip, ir taip pat Zarahemlos žemės vakaruose, pakraštyje palei jūros pakrantę ir Nefio žemės vakaruose, jų tėvų pirmojo paveldo vietoje, ir taip ribodamiesi su jūros krantu.

29 Ir taip pat daug lamanitų buvo rytuose prie jūros, kur nefitai juos išvijo. Ir taip nefitai buvo beveik apsupti lamanitų; nepaisant to, nefitai buvo užėmę visas šiaurines dalis žemės, besiribojančios su tyrais, prie Sidono upės ištakų iš rytų į vakarus, lanku iš tyrų pusės; šiaurėje jie net pasiekė žemę, kurią pavadino Dosniaja.

30 Ir ji ribojosi su žeme, kurią jie vadino Dykyne, kadangi ji buvo taip toli į šiaurę, kad nusidriekė į žemę, kuri kažkada buvo apgyventa, bet nuniokota, apie kurios kaulus kalbėjome ir kurią atrado Zarahemlos žmonės, kadangi tai buvo pirmo jų išsilapinimo vieta.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

31 Ir iš čia jie atėjo aukštyn į pietinius tyrus. Taip žemė į šiaurę buvo pavadinta Dykyne, o žemė į pietus – Dosniaja, ir tai buvo tyrai, pilni visokių įvairių rūšių laukinių žvėrių, kurių dalis ieškodama maisto buvo atėjusi iš šiaurės.

32 Ir dabar, tai buvo tik pusantros dienos atstumas nefitui, einant riba tarp Dosniosios ir Dykynės žemių, nuo rytinės iki vakarinės jūros; ir taip Nefio žemė ir Zarahemlos žemė buvo beveik apsupta vandens, ir tik siauras žemės kaklas buvo tarp žemės šiaurėje ir žemės pietuose.

33 Ir buvo taip, kad nefitai apgyvendino Dosniają žemę netgi nuo rytinės iki pat vakarinės jūros, ir taip nefitai savo išminties dėka savo sargybiniais ir armijomis apribojo lamanitus pietuose, idant šie daugiau nebeturėtų valdų šiaurėje, idant negalėtų užplūsti žemės šiaurėje.

34 Todėl lamanitai neturėjo valdų kitur, kaip tiktai Nefio žemėje ir aplinkiniuose tyruose. Dabar, tai buvo nefitų išmintis – kadangi lamanitai buvo jų priešai, – kad jie išvengtų suspaudimų iš visų pusių ir taip pat, kad turėtų šalį, kur galėtų atsitraukti pagal savo norą.

35 Ir dabar, pasakęs tai, aš vėl grįžtu prie aprašymo apie Amoną ir Aaroną, Omnerį ir Himnį bei jų brolius.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites— as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Almos knyga 23

- 1 Štai buvo taip, kad lamanitų karalius išsiuntinėjo skelbimą visiems savo žmonėms, kad jie nekeltų rankos prieš Amoną ar Aaroną, ar Omnerį, ar Himnį, ar prieš bet kurį iš jų brolių, kurie eis skelbdami Dievo žodį, kurioje vietoje šie bebūtų, bet kurioje jų žemės dalyje.
- 2 Taip, jis išsiuntinėjo tarp jų įsaką, kad jie nekeltų rankos prieš juos tam, kad juos surištų ar įmestų į kalėjimą; nei spjaudytų į juos, nei muštų juos, nei išmestų juos iš savo sinagogų, nei plaktų juos; nei mėtytų akmenimis į juos, bet kad leistų jiems laisvai įeiti į savo namus ir šventyklas, ir šventoves.
- 3 Ir taip jie galėjo eiti ir skelbti žodį pagal savo norą, nes karalius buvo atverstas į Viešpatį, ir visi jo namiškiai; todėl jis po visą žemę išsiuntinėjo savo skelbimą savo žmonėms, kad Dievo žodžiui nebūtų trukdoma, bet kad jis eitų pirmyn per visą žemę, kad jo žmonės galėtų būti įtikinti dėl savo tėvų nelabų tradicijų, ir kad jie galėtų būti įtikinti, jog visi jie yra broliai, ir kad neturi nei žudyti, nei plėšikauti, nei vogti, nei svetimauti, nei daryti bet kokį kitokį nelabumą.
- 4 Ir dabar buvo taip, kad karaliui išsiuntinėjus šį skelbimą, Aaronas ir jo broliai ėjo iš miesto į miestą ir iš vienu garbinimo namų į kitus, steigdami bažnyčias ir pašvęsdami kunigus ir mokytojus visoje žemėje tarp lamanitų skelbti ir mokyti Dievo žodžio tarp jų; ir taip jiems tai pradėjo labai sektis.
- 5 Ir tūkstančiai buvo atvesti į Viešpaties pažinimą, taip, tūkstančiai buvo atvesti patikėti nefitų tradicijomis; ir jie buvo mokomi metraščių ir pranašysčių, kurie buvo perduodami netgi iki dabartinio laiko.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 Ir taip tikrai, kaip gyvas Viešpats, lygiai taip tikrai visi, kurie tik įtikėjo, arba kurie tik buvo atvesti į tiesos pažinimą, per Amono ir jo brolių pamokslavimą sulig apreiškimo ir pranašystės dvasia ir Dievo galia, darančia stebuklus juose, taip, sakau jums: kaip gyvas Viešpats, visi lamanitai, kurie tik patikėjo jų pamokslavimu ir buvo atversti į Viešpatį, niekuomet neatpuolė.

7 Nes jie tapo teisiais žmonėmis; sudėjo savo maišto ginklus, tad daugiau nebekovojo nei prieš Dievą, nei prieš bet kurį iš savo brolių.

8 Dabar, štai tie, kurie buvo atversti į Viešpatį:

9 Lamanitų žmonės, kurie buvo Izmaelio žemėje;

10 ir taip pat lamanitų žmonės, kurie buvo Midonio žemėje;

11 ir taip pat lamanitų žmonės, kurie buvo Nefio mieste;

12 ir taip pat lamanitų žmonės, kurie buvo Šilomo žemėje, ir kurie buvo Šemlono žemėje ir Lemuelio mieste, ir Šimnilomo mieste.

13 Ir tai yra pavadinimai lamanitų miestų, atverstų į Viešpatį; ir tai yra tie, kurie sudėjo savo maišto ginklus, taip, visus savo karo ginklus; ir visi jie buvo lamanitai.

14 O amalekininkai nebuvo atversti, išskyrus tik vieną; ir nė vienas iš amulonitų; bet jie užkietino savo širdis ir taip pat širdis lamanitų tose žemės dalyse, kur tik jie gyveno, taip, visuose savo kaimuose ir visuose savo miestuose.

15 Todėl mes išvardinome visus lamanitų miestus, kuriuose jie atgailavo ir atėjo į tiesos pažinimą, ir buvo atversti.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 Ir dabar buvo taip, kad karalius ir tie, kurie buvo at-
versti, troško turėti vardą, kuriuo jie būtų išskiriami iš
savo brolių; todėl karalius tarėsi su Aaronu ir daugeliu iš
jų kunigų dėl vardo, kurį jie turėtų priimti, kad išsiskir-
tų.

17 Ir buvo taip, kad jie pasivadino anti nefi lehiais; ir jie
buvo vadinami šiuo vardu ir daugiau nebebuvo vadina-
mi lamanitais.

18 Ir jie tapo labai darbščiais žmonėmis; taip, ir buvo
draugiški su nefitais; todėl pradėjo bendrauti su jais, ir
Dievo prakeiksmas daugiau jų nebepersekiavo.

And now it came to pass that the king and those who
were converted were desirous that they might have a
name, that thereby they might be distinguished from
their brethren; therefore the king consulted with Aaron
and many of their priests, concerning the name that
they should take upon them, that they might be distin-
guished.

And it came to pass that they called their names Anti-
Nephi-Lehies; and they were called by this name and
were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea,
and they were friendly with the Nephites; therefore,
they did open a correspondence with them, and the
curse of God did no more follow them.

Almos knyga 24

- 1 Ir buvo taip, kad amalekininkai ir amulonitai, ir lamantai, kurie buvo Amulono žemėje ir taip pat Helamo žemėje, ir kurie buvo Jeruzalės žemėje, ir apskritai visoje aplinkinėje žemėje, kurie nebuvo atversti ir priėmę anti nefi lehių vardo, amalekininkų ir amulonitų buvo sukurstyti pykčiui prieš savo brolius.
- 2 Ir jų neapykanta prieš juos pasidarė tokia nepaprastai nuožmi, kad jie net pradėjo maištauti prieš savo karalių, kad net nenorėjo, kad jis būtų jų karalius; todėl jie ėmėsi ginklų prieš anti nefi lehių liaudį.
- 3 Dabar, karalius perdavė karalystę savo sūnui ir pavadino jį Anti Nefi Lehiu.
- 4 Ir karalius numirė tais pačiais metais, kada lamantai pradėjo ruošti karui prieš Dievo žmones.
- 5 Dabar, kada Amonas ir jo broliai, ir visi tie, kurie buvo atėję su juo, pamatė lamanitų pasiruošimus sunaikinti jų brolius, jie atėjo į Midjano žemę, ir čia Amonas sutiko visus savo brolius; ir iš čia jie atėjo į Izmaelio žemę, kad pasitartų su Lamoniu ir taip pat su jo broliu Anti Nefi Lehiu, ką jiems daryti, kad apsigintų nuo lamanitų.
- 6 Dabar, tarp visų žmonių, atverstų į Viešpatį, nebuvo nė vienos sielos, kuri imtųsi ginklų prieš savo brolius; ne, jie nenorėjo net ruošti karui; taip, ir taip pat jų karalius įsakė jiems, kad jie to nedarytų.
- 7 Dabar, štai žodžiai, kuriuos šiuo klausimu jis pasakė žmonėms: Aš dėkoju savo Dievui, mano mylimi žmonės, kad mūsų didis Dievas iš savo gerumo atsiuntė pas mus šiuos mūsų brolius nefitus pamokslauti mums ir įtikinti mus mūsų tėvų tradicijų nelabumu.
- 8 Ir štai aš dėkoju savo didžiam Dievui, kad jis davė mums dalelę savo Dvasios mūsų širdims suminkštinti, kad mes pradėjome bendrauti su šiais broliais nefitais.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

- 9 Ir štai aš taip pat dėkoju savo Dievui, kad, pradėję bendrauti, mes buvome įtikinti dėl savo nuodėmių ir dėl daugybės savo įvykdytų žmogžudysčių.
- 10 Ir aš taip pat dėkoju savo Dievui, taip, savo didžiam Dievui, kad jis suteikė mums galimybę atgailauti dėl to, ir taip pat, kad atleido mums už tas gausias mūsų padarytas nuodėmes ir žmogžudystes, ir savo Sūnaus nuopelnų dėka paėmė kaltę nuo mūsų širdžių.
- 11 Ir dabar štai, mano broliai, kadangi viskas, ką galėjome padaryti (nes buvome labiausiai prapuolę iš visos žmonijos), tai atgailauti dėl visų savo padarytų nuodėmių ir tos daugybės žmogžudysčių, ir prašyti Dievą nuimti jas nuo mūsų širdžių, nes viskas, ką galėjome padaryti, tai deramai atgailauti prieš Dievą, kad jis nuimtų mūsų dėmes.
- 12 Dabar, mano mylimiausi broliai, kadangi Dievas nuėmė mūsų dėmes ir mūsų kalavijai tapo skaidūs, tai daugiau nebesutepkime savo kalavijų mūsų brolių krauju.
- 13 Štai sakau jums: ne; išlaikykime savo kalavijus, kad jie nebūtų sutepti mūsų brolių krauju; nes galbūt, jei vėl suteptume savo kalavijus, jie nebegalėtų būti skaisčiai nuplauti mūsų didžio Dievo Sūnaus krauju, kuris bus pralietas mūsų nuodėmėms apmokėti.
- 14 Ir didis Dievas pasigailėjo mūsų ir atskleidė mums tai, kad nepražūtume; taip, ir jis atskleidė tai mums iš anksto, kadangi jis myli mūsų sielas lygiai taip, kaip jis myli ir mūsų vaikus; todėl, būdamas gailestingas, jis lanko mus per savo angelus, kad išgelbėjimo planas galėtų būti atskleistas mums, lygiai kaip ir ateities kartoms.
- 15 O, koks gailestingas mūsų Dievas! Ir dabar štai, kadangi daugiausia, ką galėjome padaryti, tai pasiekti, kad mūsų dėmės būtų nuimtos nuo mūsų ir mūsų kalavijai būtų padaryti skaidūs, paslėpkime juos, idant jie būtų išlaikyti skaidūs kaip liudijimas mūsų Dievui paskutiną dieną, arba tą dieną, kada būsime atvesti stoti prieš jį teismui, kad nesutepėme savo kalavijų mūsų brolių krauju nuo tada, kai jis davė mums savo žodį, ir tuo būdu padarė mus švarius.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

- 16 Ir dabar, mano broliai, nors mūsų broliai kėsinaisi sunaikinti mus, štai, mes paslėpsime savo kalavijus, taip, būtent užkasime juos giliai žemėje, kad jie būtų išlaikyti skaistūs, kaip liudijimas paskutiniąją dieną, kad mes niekada jų nebepanaudojome; ir jeigu mūsų broliai sunaikins mus, štai, mes eisime pas savo Dievą ir būsimė išgelbėti.
- 17 Ir dabar, kada karalius baigė kalbėti šiuos žodžius ir visi žmonės buvo surinkti drauge, jie paėmė savo kalavijus ir visus ginklus, kurie buvo naudojami žmogaus kraujui pralieti, ir užkasė juos giliai žemėje.
- 18 Ir tai jie padarė, kadangi, jų manymu, tai buvo liudijimas Dievui ir taip pat žmonėms, kad jie niekuomet daugiau nepanaudos ginklų žmogaus kraujui pralieti; ir tai jie padarė kaip patvirtinimą ir sandorą su Dievu, kad verčiau atiduos savo pačių gyvybes, negu pralies savo brolių kraują; ir kad užuot atėmę iš brolio, jie atiduos jam; ir užuot leidę savo dienas dykinėdami, jie daug dirbs savo rankomis.
- 19 Ir taip matome, jog kada šitie lamanitai buvo atvesti į tikėjimą ir tiesos pažinimą, jie buvo tvirti ir verčiau kentės, netgi iki mirties, negu nusidės; ir taip mes matome, kad jie užkasė savo taikos ginklus, arba užkasė karo ginklus vardan taikos.
- 20 Ir buvo taip, kad jų broliai lamanitai pasiruošė karui ir atėjo į Nefio žemę, ketindami sunaikinti karalių ir paskirti kitą į jo vietą, ir taip pat išnaikinti anti nefi lehių liaudį nuo žemės.
- 21 Dabar, pamatę, kad jie ateina prieš juos, žmonės išėjo jų pasitikti ir atsigulė pasliki priešais juos ant žemės, ir pradėjo šauktis Viešpaties vardo; ir taip jie buvo šitoje padėtyje, kada lamanitai pradėjo juos pulti ir žudyti kalaviju.
- 22 Ir tuo būdu nesutikdami jokio pasipriešinimo, jie nužudė tūkstantį penkis iš jų; ir mes žinome, kad jie palaiminti, nes išėjo gyventi su savo Dievu.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

23 Dabar, kada lamanitai pamatė, kad jų broliai nebėgs nuo kalavijo ir nepasikreips nei kairėn, nei dešinėn, bet gulės ir žus, ir kad jie šlovino Dievą net tą akimirką, kai žūdavo nuo kalavijo, –

24 dabar, tai pamatę, lamanitai susilaikė nuo jų žudymo; ir ten buvo daug tokių, kurių širdys pritvinko dėl tų savo brolių, kurie krito nuo kalavijo, nes jie atgailavo dėl to, ką padarė.

25 Ir buvo taip, kad jie numetė savo karo ginklus ir nebe-norėjo daugiau jų imti, nes buvo apimti graužaties dėl padarytų žmogžudysčių; ir jie parpuolė žemėn, kaip ir jų broliai, pasikliaudami pasigailėjimais tų, kurių ran-kos buvo pakeltos nužudyti juos.

26 Ir buvo taip, kad tą dieną prie Dievo žmonių prisi-jungė daugiau, negu buvo nužudyta; ir tie, kurie buvo nužudyti, buvo teisūs žmonės, todėl mes neturime prie-žasties abejoti, kad jie buvo išgelbėti.

27 Ir tarp jų nebuvo nužudytas nė vienas nelabas žmo-gus; bet daugiau kaip tūkstantis buvo atvesta į tiesos pa-žinimą; taip matome, kad Viešpats dėl savo žmonių iš-gelbėjimo dirba įvairiais būdais.

28 Dabar, dauguma iš tų lamanitų, kurie nužudė tiek daug savo brolių, buvo amalekininkai ir amulonitai, ku-rių dauguma buvo nehorų tvarkos.

29 Dabar, tarp tų, kurie prisijungė prie Viešpaties žmo-nių, nebuvo nė vieno, kuris būtų amalekininkas arba amulonitas, arba kuris buvo Nehoro tvarkos, bet jie bu-vo tikri Lamano ir Lemuelio palikuonys.

30 Ir taip mes galime aiškiai matyti, kad po to, kai žmo-nės kartą apšviesti Dievo Dvasios ir gavę didį pažinimą apie tai, kas susiję su teismumu, atpuola į nuodėmę ir pra-sižengimą, jie tampa labiau užkietėję, ir taip jų būseną tampa blogesnė už tą, kuri būtų, jeigu jie niekada nebū-tų pažinę šitų dalykų.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were af-ter the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to right-eousness, and then have fallen away into sin and trans-gression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Almos knyga 25

- 1 Ir štai dabar buvo taip, kad tie lamanitai dar labiau pyko, kadangi nužudė savo brolius; todėl jie prisiekė atkeršyti nefitams; ir tuo metu daugiau nebandė žudyti anti nefi lehių liaudies.
- 2 Bet jie pasiėmė savo armijas ir perėjo į Zarahemlos žemės ribas, ir užpuolė žmones, kurie buvo Amonihos žemėje, ir sunaikino juos.
- 3 Ir po to kovojo daug kautynių su nefitais, kuriose jie buvo išvyti ir nukauti.
- 4 Ir tarp nukautųjų lamanitų buvo beveik visa Amulono ir jo brolių, kurie buvo Nojaus kunigai, sėkla; ir jie buvo nukauti nefitų rankomis.
- 5 O likusieji, pabėgę į rytinius tyrus ir užgrobę galią bei valdžią lamanitams užvaldę lamanitus, padarė taip, kad daug kas iš lamanitų žūtų nuo ugnies dėl savo tikėjimo,
- 6 nes daugelis jų, patyrę daug netekčių ir tiek daug sušaudimų, pradėjo būti raginami prisiminti žodžius, kuriuos Aaronas ir jo broliai skelbė jiems jų žemėje; todėl jie liovėsi tikėję savo tėvų tradicijomis, o pradėjo tikėti Viešpatį, ir kad jis suteikė didžią galią nefitams; ir taip daugelis iš jų buvo atversti tyruose.
- 7 Ir buvo taip, kad tie valdovai, kurie buvo Amulono vaikų likutis, nurodė atiduoti juos mirčiai, taip, visus tuos, kurie tikėjo šitais dalykais.
- 8 Dabar šitos žudynės padarė taip, jog daugelis iš jų brolių buvo sukurstyti pykčiui; ir tyruose prasidėjo kova; ir lamanitai pradėjo medžioti Amulono bei jo brolių sėklą ir žudyti juos; o šie pabėgo į rytinius tyrus.
- 9 Ir štai iki šios dienos jie tebemedžiojami lamanitų. Tuo būdu išsipildė Abinadžio žodžiai, kuriuos jis pasakė apie sėklą kunigų, per kuriuos jis kentėjo mirtį nuo ugnies.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

- 10 Nes jis pasakė jiems: Ką padarysite man, bus pavaizdas to, kas įvyks.
- 11 Ir dabar, Abinadis buvo pirmasis, kuris dėl savo tikėjimo Dievu iškentėjo mirtį nuo ugnies; dabar, būtent tai jis turėjo galvoje – kad daugelis kentės mirtį nuo ugnies, kaip jis kentėjo.
- 12 Ir jis pasakė Nojaus kunigams, kad jų sėkla daugelį atiduos mirčiai panašiu būdu, kaip jį, ir kad jie bus plačiai išsklaidyti ir žudomi taip, kaip avys, neturinčios piešmens, yra vejamos ir papjaunamos laukinių žvėrių; ir dabar štai šie žodžiai buvo patvirtinti, nes jie buvo vejami lamanitų ir medžiojami, ir triuškinami.
- 13 Ir buvo taip, kad lamanitai, pamatę, jog negali pergalėti nefitų, vėl sugrįžo į savo žemę; ir daugelis jų perėjo gyventi į Izmaelio žemę ir Nefio žemę, ir prisijungė prie Dievo žmonių, kurie buvo anti nefi lehių liaudis.
- 14 Ir jie taip pat užkasė savo karo ginklus, kaip buvo padarę jų broliai, ir tapo teisiais žmonėmis; ir jie vaikščiojo Viešpaties keliais ir stengėsi laikytis jo įsakymų ir nuostatų.
- 15 Taip, ir jie laikėsi Mozės įstatymo; nes jiems kol kas reikėjo laikytis Mozės įstatymo, kadangi jis ne visas buvo įvykdytas. Bet nepaisant Mozės įstatymo, jie žvelgė ateitin, laukdami ateinant Kristaus, suvokdami, kad Mozės įstatymas buvo jo atėjimo pavaizdas, ir tikėdami, kad jie turi vykdyti tuos išorinius ritualus tol, kol jis nebus apreikštas jiems.
- 16 Dabar, jie nemanė, kad išgelbėjimas atėjo per Mozės įstatymą; bet Mozės įstatymas tarnavo stiprinti jų tikėjimą Kristumi; ir taip per tikėjimą jie išlaikė viltį, savo amžinam išgelbėjimui, pasikliaudami pranašystės dvasia, kuri kalbėjo apie tuos būsimus dalykus.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 Ir dabar štai Amonas ir Aaronas, ir Omneris, ir Himnis, ir jų broliai nepaprastai džiaugėsi pasisekimu, kurį patyrė tarp lamanitų, matydami, kad Viešpats davė jiems pagal jų maldas ir taip pat patvirtino savo žodį jiems dėl kiekvienos smulkmenos.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Almos knyga 26

- 1 Ir dabar, štai tie Amono žodžiai jo broliams, kurie skamba taip: Mano broliai ir mano tikėjimo broliai, štai sakau jums, kad mes tikrai turime dėl ko džiūgauti; nes ar gi galėjome pamanyti, kada pajudėjome iš Zarahemlos žemės, kad Dievas suteiks mums tokių didelių palaiminimų?
- 2 Ir dabar, aš klausiu, kokių gi didelių palaiminimų jis suteikė mums? Ar galite pasakyti?
- 3 Štai aš atsakau už jus; nes mūsų broliai lamanitai buvo tamsoje, taip, būtent tamsiausioje prarajoje, bet štai, kiek daug jų atvesta matyti nuostabią Dievo šviesą! Ir tai yra tas palaiminimas, kuris buvo suteiktas mums, kad mes buvome padaryti įrankiais Dievo rankose šiam didžiam darbui įgyvendinti.
- 4 Štai tūkstančiai jų džiūgauja ir yra atvesti į Dievo kaimenę.
- 5 Štai laukas buvo pribrendęs, ir palaiminti jūs, kadan gi mosavote savo pjautuvu ir pjovėte visomis savo išgalėmis, taip, ištisą dieną jūs plušėjote, ir štai kiek jūsų pėdų! Ir jie bus surinkti į kluonus, kad neprapultų.
- 6 Taip, paskutiniąją dieną jų neišmuš audra; taip, ir neišbarstys viesulai; bet kada audra užeis, jie bus surinkti į savo vietą, tad audra negalės prasiskverbti prie jų; taip, ir nuožmių vėjų nebus nunešti, kad ir kur priešas norėtų juos nunešti.
- 7 Bet štai jie yra pjūties Viešpaties rankose ir yra jo; ir jis prikels juos paskutiniąją dieną.
- 8 Tebūna palaimintas mūsų Dievo vardas; giedokime jam gyrių, taip, reikškime padėkas jo šventam vardui, nes jis vykdo teisumą per amžius.
- 9 Nes jei nebūtume atėję iš Zarahemlos žemės, šie mūsų švelniai mylimi broliai, kurie taip švelniai pamilo mus, vis dar būtų kankinami neapykantos mums, taip, ir taip pat jie būtų svetimi Dievui.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 Ir buvo taip, kad Amonui ištarus šiuos žodžius, jo brolis Aaronas sudraudė jį, sakydamas: Amonai, bijau, kad tavo džiaugsmas neša tave į pagyras.
- 11 Bet Amonas jam tarė: Aš nesigiriu savo paties jėga, nė savo paties išmintimi; bet štai mano džiaugsmas pilnas, taip, mano širdis kupina džiaugsmo, ir aš džiūgausiu savo Dievu.
- 12 Taip, aš žinau, kad esu niekas; kas dėl mano jėgos, aš esu silpnas; todėl nesigirsiu savimi, bet girsiuosi savo Dievu, nes jo stiprybėje aš galiu padaryti viską; taip, štai daug didžiųjų stebuklų mes padarėme šioje žemėje, dėl ko šlovinsime jo vardą per amžius.
- 13 Štai kiek daug tūkstančių mūsų brolių jis išvadavo iš pragaro skausmų; ir jie atvesti giedoti išperkančią meilę, ir tai dėl mumyse esančio jo žodžio galios, todėl argi neturime rimtos priežasties džiūgauti?
- 14 Taip, mes turime priežastį šlovinti jį per amžius, nes jis yra aukščiausiasis Dievas, ir jis išlaisvino mūsų brolius iš pragaro grandinių.
- 15 Taip, jie buvo apsupti nesibaigiančios tamsos ir sunaikinimo; bet štai jis atvedė juos į nesibaigiančią šviesą, taip, į nesibaigiantį išgelbėjimą; ir jie apsupti neprilygstama jo meilės gausa; taip, ir mes buvome įrankiai jo rankose, vykdam šį didį ir nuostabų darbą.
- 16 Todėl girkimės, taip, mes girsimės Viešpačiu; taip, mes džiaugsimės, nes mūsų džiaugsmas pilnas; taip, mes šlovinsime mūsų Dievą per amžius. Štai, kas gali girtis Viešpačiu per daug? Taip, kas gali per daug pasakyti apie jo didžią galią ir gailingumą, ir apie didį kantrumą žmonių vaikams? Štai, sakau jums, kad negaliu apsaakyti net mažiausios dalelės to, ką jaučiu.
- 17 Kas galėjo pamanyti, kad mūsų Dievas bus toks gailingas, kad ištrauks mus iš mūsų baisios, nuodėmingos ir suterštos būsenos?
- 18 Štai mes išėjome tikrai įtūžę, įžūliai grasindami sunaikinti jo bažnyčią.
- 19 O tad kodėl jis nepaskyrė mūsų baisiam sunaikinimui, taip, kodėl jis neleido savo teisingumo kalavijui kristi ant mūsų ir pasmerkti mus amžinai nevilčiai?

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

20 O, mano siela vos neišskrenda vien nuo minties apie tai! Štai jis nepanaudojo savo teisingumo mums, bet iš savo didžio gailingumo pernešė mus per tą nesibai-
giančiąją mirties ir nelaimingumo prarają, būtent į mūsų sielų išgelbėjimą.

21 Ir dabar štai, mano broliai, kuris čia esantis prigimtinis žmogus suvokia tai? Sakau jums: čia nėra nė vieno tai suvokiančio, išskyrus atgailaujančiuosius.

22 Taip, tas, kuris atgailauja ir panaudoja tikėjimą, ir daro gerus darbus, ir nuolat meldžiasi nepalaidamas, – tokiam duota pažinti Dievo slėpinius; taip, tokiam bus duota apreikšti tai, kas niekuomet nebuvo apreikšta; taip, ir tokiam bus duota atvesti tūkstančius sielų į atgailą, kaip kad mums buvo duota atvesti į atgailą šiuos savo brolius.

23 Dabar, ar atsimentate, mano broliai, kaip savo broliams Zarahemlos žemėje sakėme: Mes einame į Nefio žemę pamokslauti savo broliams lamanitams, o jie išjuokė mus?

24 Nes jie sakė mums: Nejaugi manote, kad galite atvesti lamanitus į tiesos pažinimą? Nejaugi manote, kad galite įtikinti lamanitus jų tėvų tradicijų klaidingumu, tokius kietasprandžius žmones, kaip jie; kurių širdys mėgaujasi kraujo praliejimu; kurių dienos praleistos didžiausioje nedorybėje; kurių keliai buvo prasižengėlio keliai nuo pat pradžių? Dabar, mano broliai, jūs prisimentate, kad tokia buvo jų kalba.

25 Ir be to jie sakė: Imkimės ginklų prieš juos, kad išnaikintume juos ir jų nedorybę nuo žemės, kad jie neperaugtų mūsų ir nesunaikintų.

26 Bet štai, mano mylimi broliai, mes atėjome į tyrus neketindami išnaikinti savo brolius, bet vildamiesi, kad galbūt galėsime išgelbėti keletą jų sielų.

27 Dabar, kada mūsų širdys buvo prislėgtos ir mes buvome bepasuką atgal, štai Viešpats paguodė mus ir tarė: Eikite tarp savo brolių lamanitų ir kantriai kęskite savo suspaudimus, ir aš duosiu jums sėkmę.

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiff-necked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

28 Ir dabar štai mes atėjome ir buvome svetimi tarp jų; ir buvome kantrūs mūsų kentėjimuose ir kentėme visokius nepriteklus; taip, mes keliavome iš namų į namus, pasikliaudami pasaulio pasigailėjimais, – ne vien tik pasaulio pasigailėjimais, bet ir Dievo pasigailėjimais.

29 Ir mesėjome į jų namus ir mokėme juos, ir mokėme juos gatvėse; taip, ir mokėme juos ant kalvų; ir taip patėjome į jų šventyklas bei sinagogas ir mokėme juos; ir buvome išmetami lauk ir išjuokiami, ir apspjaudomi, ir mušami per veidą; ir buvome apmėtomi akmenimis, ir suimami, ir surišami stipriomis virvėmis ir įmetami į kalėjimą; o Dievo galia ir išmintimi vėl būdavome išlaisvinami.

30 Ir mes kentėme visokius suspaudimus ir visa tai – kad galbūt būtume priemonė išgelbėjant vieną kitą sielą; ir manėme, kad mūsų džiaugsmas būtų pilnas, jei galbūt būtume priemonė išgelbėjant kai kuriuos iš jų.

31 Dabar štai mes galime pažvelgti ir matyti mūsų darbo vaisius; ir argi jų tik keletas? Sakau jums: ne – jų daug; taip, ir mes galime matyti jų nuoširdumą bei meilę savo broliams ir taip pat mums.

32 Nes štai, jie verčiau paaukotų savo gyvybes, negu atimtų savo priešų gyvybę; ir iš meilės savo broliams jie užkasė savo karo ginklus giliai žemėje.

33 Ir dabar štai sakau jums: argi kada nors visoje žemėje buvo tokia didelė meilė? Štai sakau jums: ne, nebuvo, netgi tarp nefitų.

34 Nes štai jie imtųsi ginklo prieš savo brolius; jie nesileistų nužudomi. Bet štai kiek daug šitų paguldė savo gyvybes; ir mes žinome, kad jie nuėjo pas savo Dievą dėl savo meilės ir dėl savo neapykantos nuodėmei.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Dabar, argi neturime priežasties džiūgauti? Taip, sakau jums: dar niekuomet nuo pasaulio pradžios nebuvo žmonių, kurie turėjo tokią rimtą priežastį džiūgauti, kaip mes; taip, ir mano džiaugsmas peraugo netgi į gyrimąsi savo Dievu; nes jis turi visą galią, visą išmintį ir visą supratimą; jis suvokia viską ir yra gailestinga Esybė, net iki išgelbėjimo, tiems, kurie atgailauja ir tiki jo vardą.

36 Dabar, jeigu tai gyrimasis, būtent taip aš girsiuos; nes tai yra mano gyvenimas ir mano šviesa, mano džiaugsmas ir mano išgelbėjimas, ir mano išpirkimas iš nesibai giančio vargo. Taip, palaimintas vardas mano Dievo, kuris prisiminė savo žmones, Izraelio medžio šaką, atskirtą nuo savo kamieno, svetimoje žemėje; taip, sakau, tebūna palaimintas vardas mano Dievo, kuris prisiminė mus, klajūnus, svetimoje žemėje.

37 Dabar, mano broliai, matome, kad Dievas prisimena kiekvieną liaudį, kurioje žemėje jie bebūtų, taip, jis skaičiuoja savo žmones, ir jo gailestingumo vidus gaubia visą žemę. Dabar tai yra mano džiaugsmas ir didžiulė mano padėka; taip, aš reikšiu padėkas savo Dievui per amžius. Amen.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Almos knyga 27

- 1 Dabar, buvo taip, jog kada tie lamanitai, kurie išėjo kariauti prieš nefitus, po daugelio savo pastangų sunaikinti juos, įsitikino, kad siekti jų sunaikinimo buvo bergždžias darbas, jie vėl sugrižo į Nefio žemę.
- 2 Ir buvo taip, kad dėl savo nuostolių amalekininkai buvo nepaprastai įpykę. Ir pamatę, kad negali atkeršyti nefitams, jie pradėjo kurstyti žmones pykčiui prieš savo brolius, anti nefi lehių liaudį; todėl jie vėl pradėjo naikinti juos.
- 3 Dabar, šie žmonės vėl atsisakė imtis ginklų ir leidosi žudomi, kaip norėjo jų priešai.
- 4 Dabar, kada Amonas ir jo broliai pamatė šį naikinimo darbą tarp tų, kuriuos jie taip švelniai mylėjo ir kurie taip švelniai mylėjo juos, – nes su jais buvo elgiamasi, lyg jie būtų angelai, atsiųsti nuo Dievo, kad išgelbėtų juos nuo nesibaigiančio sunaikinimo, – todėl Amonas ir jo broliai, pamatę šitą didį naikinimo darbą, buvo sujudinę ti gailėsčio ir sakė karaliui:
- 5 Surinkime šitą Viešpaties liaudį ir eikime į Zarahemlos žemę pas mūsų brolius nefitus, ir bėkime iš mūsų priešų rankų, kad nebūtume sunaikinti.
- 6 Bet karalius tarė jiems: Štai nefitai sunaikins mus dėl daugybės žmogžudysčių ir nuodėmių, kurias padarėme jiems.
- 7 Ir Amonas tarė: Aš nueisiu ir pasiteiraisiu Viešpaties, ir jei jis sakys mums, kad eitume pas savo brolius, ar jūs eisite?
- 8 Ir karalius atsakė jam: Taip, jei Viešpats pasakys mums: Eikite, – mes eisime pas savo brolius ir būsimė jų vergai, kol atlyginsime jiems už tą daugybę žmogžudysčių ir nuodėmių, kurias jiems padarėme.
- 9 Bet Amonas tarė jam: Tai priešinga mūsų brolių įstatymui, kurį įvedė mano tėvas, kad tarp jų būtų vergų; todėl eikime ir pasikliaukime mūsų brolių pasigailėjimais.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Bet karalius pasakė jam: Pasiteirauk Viešpaties, ir jeigu jis sakys mums: Eikite, – mes eisime; priešingu atveju – mes žūsime šitoje žemėje.

11 Ir buvo taip, kad Amonas nuėjo ir pasiteiravo Viešpaties, ir Viešpats tarė jam:

12 Išvesk šiuos žmones iš šitos žemės, kad nežūtų; nes Šėtonas smarkiai užvaldė širdis amalekininkų, kurie kursto lamanitus pykčiui prieš jų brolius, kad žudytų juos; todėl išeik iš šitos žemės; ir palaiminti šitie žmonės šitoje kartoje, nes aš išsaugosiu juos.

13 Ir dabar buvo taip, kad Amonas nuėjo ir pasakė karaliui visus žodžius, kuriuos jam ištare Viešpats.

14 Ir jie surinko visus savo žmones, taip, visus Viešpaties žmones ir visas savo kaimenes ir bandas ir išvyko iš tos žemės, ir atėjo į tyrus, kurie skyrė Nefio žemę nuo Zarahemlos žemės, ir prisiartinio prie tos žemės ribų.

15 Ir buvo taip, kad Amonas tarė jiems: Štai, aš ir mano broliai eisime į Zarahemlos žemę, o jūs pasiliksite čia, kol mes sugrįšime; ir mes ištirsime mūsų brolių širdis – ar jie norės, kad jūs ateitumėte į jų žemę.

16 Ir buvo taip, kad Amonui beeinant į žemę per tą vietą, apie kurią buvo kalbėta, jis ir jo broliai sutiko Almą; ir štai, tai buvo džiaugsmingas susitikimas.

17 Dabar, Amono džiaugsmas buvo toks didelis, kad netgi buvo pilnas; taip, jis buvo apimtas tokio savo Dievo džiaugsmo, kad net neteko jėgų; ir jis vėl parkrito ant žemės.

18 Dabar, argi tai nebuvo nepaprastas džiaugsmas? Štai, tai yra džiaugsmas, kurio negauna niekas, išskyrus tikrai atgailaujantį ir nuolankų laimės ieškotoją.

19 Dabar, Almos džiaugsmas, susitikus savo brolius, buvo tikrai didelis, taip pat ir Aarono, Omnerio bei Himnio džiaugsmas; bet štai jų džiaugsmas nebuvo toks, kad viršytų jų jėgas.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 Ir dabar buvo taip, kad Alma nusivedė savo brolius atgal į Zarahemlos žemę; būtent į savo paties namus. Ir jie nuėjo ir papasakojo vyriausiajam teisėjui viską, kas atsitiko jiems Nefio žemėje tarp jų brolių lamanitų.

21 Ir buvo taip, kad vyriausiasis teisėjas išsiuntinėjo skelbimą po visą šalį, norėdamas liaudies balso dėl jų brolių anti nefi lehių liaudies priėmimo.

22 Ir buvo taip, kad atėjo liaudies balsas, sakantis: Štai mes atiduosime rytuose prie jūros esančią Jeršono žemę, kuri ribojasi su Dosniaja žeme ir kuri yra į pietus nuo Dosniosios žemės; ir šitą Jeršono žemę mes atiduosime savo broliams kaip paveldą.

23 Ir štai mes pastatysime savo armijas tarp Jeršono žemės ir Nefio žemės, kad galėtume ginti savo brolius Jeršono žemėje; ir tai mes darome savo broliams dėl jų baimės imtis ginklų prieš savo brolius, kad nepadarytų nuodėmės; ir ta didelė jų baimė atsirado dėl jų skausmingos atgailos, kurią patyrė dėl daugybės savo žmogžudysčių ir baisaus nelabumo.

24 Ir dabar štai mes tai padarysime dėl savo brolių, kad jie galėtų paveldėti Jeršono žemę; ir savo armijomis mes ginsime juos nuo jų priešų su sąlyga, kad jie duos mums dalį savo turto, kad padėtų mums išlaikyti savo armijas.

25 Dabar buvo taip, jog tai išgirdęs Amonas, ir taip pat Alma su juo, sugrįžo pas anti nefi lehių liaudį į tyrus, kur jie buvo pasistatę savo palapines, ir paskelbė jiems visa tai. Ir Alma taip pat papasakojo jiems apie savo su Amonu ir Aaronu bei jo broliais atsivertimą.

26 Ir buvo taip, kad tai tarp jų sukėlė didelį džiaugsmą. Ir jie nuėjo į Jeršono žemę ir užėmė Jeršono žemę; ir nefitų jie buvo pavadinti Amono žmonėmis; todėl nuo tol jie buvo išskiriami šituo vardu.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 Ir jie buvo tarp Nefio žmonių ir taip pat buvo priskaičiuoti prie Dievo bažnyčios žmonių. Ir jie taip pat išsiskyrė savo uolumu Dievui ir taip pat žmonėms; nes visame kame buvo tobulai sąžiningi ir dori; ir jie tvirtai tikėjo Kristumi, netgi iki galo.

28 Ir jie žiūrėjo į savo brolių kraujo praliejimą su didžiausiu pasibjaurėjimu; ir niekada nebuvo galima jų įtikinti imtis ginklų prieš savo brolius; ir niekada jie nežvelgė į mirtį net su menkiausia baime dėl savo vilties ir žinių apie Kristų bei prikėlimą; todėl mirtis jiems buvo praryta Kristaus pergalės prieš ją.

29 Todėl jie verčiau kentėtų mirtį sunkiausiu ir labiausiai kankinamu būdu, kurį paskirtų jų broliai, negu paimtų kalaviją ar kardą, idant kirstų jiems.

30 Ir taip jie buvo uolūs ir mylimi žmonės, žmonės, radę didį Viešpaties palankumą.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Almos knyga 28

- 1 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai Amono žmonės buvo įkurdinti Jeršono žemėje ir taip pat bažnyčia buvo įsteigta Jeršono žemėje, o nefitų armijos buvo išstatytos aplink Jeršono žemę, taip, visose Zarahemlos žemės ribose, štai lamanitų armijos atsekė savo brolius į tyrus.
- 2 Ir taip ten įvyko didžiulės kautynės; taip, netgi tokios, kokių nebuvo žinoma tarp visų šitos žemės žmonių nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę; taip, ir dešimtys tūkstančių lamanitų buvo nužudyti ir plačiai išsklaidyti.
- 3 Taip, ir tarp Nefio žmonių taip pat buvo daugybė žuvusių; nepaisant to, lamanitai buvo išvyti ir išsklaidyti, ir Nefio žmonės vėl grįžo į savo žemę.
- 4 Ir dabar, tai buvo metas, kada didžios aimanos ir dejonės girdėjosi visoje žemėje, tarp visų Nefio žmonių.
- 5 Taip, verksmas našlių, gedinčių savo vyrų, ir taip pat tėvų, gedinčių savo sūnų, ir dukters, gedinčios savo brolio, taip, brolio, gedinčio savo tėvo; ir taip gedulo verksmas buvo girdimas tarp visų jų, gedinčių savo nukautų giminaičių.
- 6 Ir dabar tikrai tai buvo liūdna diena; taip, rimties metas ir didelio pasninkavimo bei maldos metas.
- 7 Ir taip baigiasi teisėjų valdžios Nefio žmonėms penkioliktieji metai;
- 8 ir tai yra aprašymas apie Amoną ir jo brolius, jų keliones Nefio žemėje, jų kentėjimus šitoje žemėje, jų sielvarčius ir jų suspaudimus, ir nesuvokiamą jų džiaugsmą, ir brolių priėmimą bei saugumą Jeršono žemėje. Ir dabar, telaimina Viešpats, visų žmonių Išpirkėjas, jų sielas per amžius.
- 9 Ir tai yra karų ir kovų tarp nefitų, ir taip pat karų tarp nefitų ir lamanitų aprašymas; ir penkioliktieji teisėjų valdžios metai pasibaigė.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Ir laikotarpis nuo pirmųjų iki penkioliktųjų metų atnešė daugelio tūkstančių gyvybių sunaikinimą; taip, jis atnešė baisų kraujo praliejimo reginį.
- 11 Ir daugelio tūkstančių kūnai paguldyti žemėje, kai tuo tarpu daugelio tūkstančių kitų kūnai pūva krūvose ant žemės veido; taip, ir daugelis tūkstančių gedi dėl savo giminaičių netekties, kadangi turi priežastį baimintis, kad, pagal Viešpaties pažadus, jie paskirti į begalinio vargo būseną.
- 12 Tuo tarpu daugelis tūkstančių kitų nuoširdžiai gedi dėl savo giminaičių netekties, tačiau jie džiaugiasi ir džiūgauja viltimi, ir netgi žino, pagal Viešpaties pažadus, kad jie yra pakelti gyventi Dievo dešinėje niekad nesibaigiančios laimės būsenoje.
- 13 Ir taip matome, kokia didelė yra žmonių nelygybė dėl nuodėmės ir prasižengimo, ir velnio galios, ir tai ateina per gudrius planus, kuriuos jis sugalvojo žmonių širdims sugauti.
- 14 Ir taip mes matome didį šaukimą žmonėms stropiai dirbti Viešpaties vynuogyne; ir taip pat matome rimtą priežastį sielvartauti, ir taip pat džiūgauti – sielvartauti dėl mirties ir nuniokojimų tarp žmonių, ir džiaugtis dėl Kristaus šviesos gyvenimui.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Almos knyga 29

- 1 O, kad būčiau angelas ir galėčiau pasiekti savo širdies troškimą, kad galėčiau išeiti ir kalbėti Dievo trimitu, drebinančiu žemę balsu, ir šaukti atgailą kiekvienai liaudžiai!
- 2 Taip, norėčiau lyg griaustinio balsu skelbti atgailą ir išpirkimo planą kiekvienai sielai, kad jie atgailautų ir atseitų pas mūsų Dievą, idant daugiau nebebūtų sielvarto ant viso žemės veido.
- 3 Bet štai, aš esu vyras ir nusidedu savo noru; nes turėčiau pasitenkinti tuo, ką Viešpats suteikė man.
- 4 Aš neturėčiau savo norais akėti teisingojo Dievo tvirtotvarkio, nes žinau, kad jis duoda žmonėms pagal jų norą, ar tai būtų mirčiai, ar gyvenimui; taip, žinau, kad jis suteikia žmonėms, taip, duoda jiems nekintamus potvarkius, pagal jų norus, ar šie būtų išgelbėjimui ar sunaikinimui.
- 5 Štai, ir aš žinau, kad gera ir pikta yra priešais visus žmones; kuris nepažįsta, kas gera ir kas pikta, – yra nekaltas; bet pažįstančiam, kas gera ir kas pikta, duodama pagal jo norus, ar jis trokštų gera ar pikta, gyvenimo ar mirties, džiaugsmo ar sąžinės graužaties.
- 6 Dabar, matydamas, kad žinau tai, kodėl gi turėčiau trokšti daugiau negu tik vykdyti darbą, kuriam esu pašauktas?
- 7 Kodėl turėčiau trokšti būti angelas, kad galėčiau kalbėti visiems žemės pakraščiams?
- 8 Nes štai Viešpats duoda visoms tautoms žmones iš jų pačių tautos ir liežuvio, kad mokytų jo žodžio, taip, išmintingai, visko, ką jis mato esant tinkama joms turėti; todėl matome, kad Viešpats patarinėja išmintingai, pagal tai, kas teisinga ir tikra.
- 9 Aš suvokiu tai, ką Viešpats įsakė man, ir tuom giriuosi. Aš nesigiriu savimi, bet giriuosi tuo, ką Viešpats įsakė man; taip, ir aš giriuosi tuo, kad galbūt galiu būti įrankis Dievo rankose, kad atvesčiau kokią sielą į atgailą; ir tai yra mano džiaugsmas.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

- 10 Ir štai, kada aš matau daugybę savo brolių, tikrai atgailaujančių ir ateinančių pas Viešpatį, savo Dievą, tada mano siela prisipildo džiaugsmo; tada aš atsimenu, ką Viešpats padarė dėl manęs, taip, būtent, kad jis išgirdo mano maldą; taip, tada aš prisimenu gailestingą jo ranką, kurią jis ištiesė man.
- 11 Taip, ir taip pat prisimenu savo tėvų nelaisvę; nes aš tikrai žinau, kad Viešpats išlaisvino juos iš vergijos ir per tai įsteigė savo bažnyčią; taip, Viešpats Dievas – Abraomo Dievas, Izaoko Dievas, ir Jokūbo Dievas – išlaisvino juos iš vergijos.
- 12 Taip, aš visuomet prisimindavau mūsų tėvų nelaisvę; ir kad tas pats Dievas, kuris išlaisvino juos iš egiptiečių rankų, išlaisvino juos iš vergijos.
- 13 Taip, ir kad tas pats Dievas įsteigė savo bažnyčią tarp jų; taip, ir kad tas pats Dievas pašaukė mane šventu pašaukimu skelbti žodį šitiems žmonėms ir davė man didelę sėkmę, dėl kurios mano džiaugsmas yra pilnas.
- 14 Bet aš džiaugiuosi ne vien savo sėkme, bet mano džiaugsmas yra pilnesnis dėl sėkmės mano brolių, kurie buvo nuėję į Nefio žemę.
- 15 Štai jie nepaprastai plūšėjo ir atnešė daug vaisių; ir koks didelis bus jų atlygis!
- 16 Dabar, kada galvoju apie šitų savo brolių sėkmę, mano siela tarsi sprūsta lauk, netgi iki jos atsiskyrimo nuo kūno – toks didelis mano džiaugsmas.
- 17 Ir dabar, teduoda Dievas šitiems mano broliams, kad jie galėtų atsisėsti Dievo karalystėje; taip, ir taip pat visiems tiems, kurie yra jų darbo vaisiai, kad daugiau nebėsitų, bet kad šlovintų jį per amžius. Ir teduoda Dievas, kad tai būtų padaryta pagal mano žodžius, taip, kaip aš pasakiau. Amen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Almos knyga 30

- 1 Štai dabar buvo taip, kad po to, kai Amono žmonės buvo įkurdinti Jeršono žemėje, taip, ir po to, kai lamanitai buvo išvyti iš žemės ir jų žuvusiuosius palaidojo tos žemės žmonės –
- 2 dabar, jų žuvusiųjų buvo tokia daugybė, kad jų net neskaičiavo; nebuvo suskaičiuoti ir nefitų žuvusieji, – bet buvo taip, kad po to, kai jie palaidojo savo žuvusiųosius, ir taip pat po pasninko, gedulo ir maldos dienų (ir tai buvo teisėjų valdžios Nefio žmonėms šešioliktaisiais metais) visoje šalyje įsivyravo nuolatinė taika.
- 3 Taip, ir žmonės stengėsi laikytis Viešpaties įsakymų; ir griežtai laikėsi Dievo nuostatų pagal Mozės įstatymą; nes jie buvo mokomi laikytis Mozės įstatymo, kol jis bus įvykdytas.
- 4 Ir taip liaudyje nebuvo neramumų per visus šešiolik-tus teisėjų valdžios Nefio žmonėms metus.
- 5 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios septynioliktųjų me-tų pradžioje buvo nuolatinė taika.
- 6 Bet buvo taip, kad pačioje septynioliktųjų metų pa-baigoje į Zarahemlos žemę atėjo vyras, ir jis buvo antik-ristas, nes pradėjo žmonėms pamokslauti priešingai pra-našų ištartoms pranašystėms apie Kristaus atėjimą.
- 7 Dabar, nebuvo įstatymo prieš žmogaus tikėjimą; nes įstatymas, kuris pastatytų žmones į nevienodas padėtis, visiškai prieštarautų Dievo įsakymams.
- 8 Nes taip sako Raštas: rinkitės šiandien, kam tarnausi-te.
- 9 Dabar, jei žmogus troško tarnauti Dievui, tai buvo jo privilegija; arba, tiksliau, jei jis tikėjo Dievą, tai buvo jo privilegija tarnauti jam; bet jei netikėjo jį, tai nebuvo įstatymo jam nubausti.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jeršon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the com-mandments of the Lord; and they were strict in observ-ing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seven-teenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the com-ing of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to un-equal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privi-lege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 Bet jei jis nužudė, buvo baudžiamas mirtimi; ir jei apiplėšė, taip pat buvo baudžiamas; ir jei pavogė, taip pat buvo baudžiamas; ir jei svetimavo, jis taip pat buvo baudžiamas; taip, už visą šitą nelabumą jie buvo baudžiami.
- 11 Nes buvo įstatymas, kad žmogus būtų teisiamas pagal savo nusikaltimus. Tačiau nebuvo jokio įstatymo prieš žmogaus tikėjimą; todėl žmogus buvo baudžiamas tik už savo padarytus nusikaltimus; todėl visi žmonės buvo vienodoje padėtyje.
- 12 Ir šitas antikristas, kurio vardas buvo Korihoras (ir įstatymas nieko negalėjo jam padaryti), pradėjo pamokslauti žmonėms, kad nebus Kristaus. Ir štai kaip jis pamokslavo, sakydamas:
- 13 O jūs, kurie surišti kvaila ir tuščia viltimi, kodėl pajungiate save tokioms kvailystėms? Kodėl laukiate Kristaus? Nes nė vienas žmogus nieko negali žinoti apie tai, kas įvyks.
- 14 Štai, visa tai, ką jūs vadinate pranašystėmis, kurias, pasak jūsų, perdavė šventieji pranašai, tėra kvailos jūsų tėvų tradicijos.
- 15 Kaip jūs žinote, kad jos teisingos? Štai, jūs negalite žinoti to, ko nematote; todėl negalite žinoti, kad bus Kristus.
- 16 Jūs žvelgiate ateitin ir sakote, kad matote savo nuodėmių atleidimą. Bet štai, visa tai pasimaišiusio proto padarinys; ir šitas jūsų proto pamišimas kyla dėl jūsų tėvų tradicijų, kurios klaidina jus tikėti tuo, kas iš tikrųjų yra ne taip.
- 17 Ir jis pasakė jiems žymiai daugiau tokių dalykų, sakydamas, kad negalima apmokėti žmonių nuodėmių, bet kiekvienam žmogui šiame gyvenime sekasi pagal tai, kaip jis save valdo; todėl kiekvienas žmogus klesti pagal savo gabumus, ir kiekvienas nugali pagal savo jėgą; ir visa, ką žmogus daro, nėra joks nusikaltimas.
- 18 Ir taip jis pamokslavo jiems, nuklaidindamas daugelio širdis, skatindamas juos pakelti galvas savo nelabume, taip, nuklaidindamas daug moterų ir taip pat vyrų paleistuvauti, sakydamas jiems, kad kai žmogus miršta, tuo jo egzistavimas baigiasi.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

19 Dabar, šitas vyras taip pat perėjo į Jeršono žemę
skelbti to tarp Amono žmonių, kurie kažkada buvo la-
manitų žmonės.

20 Bet štai jie buvo išmintingesni už daugelį nefitų; nes
jie suėmė, surišo jį ir atgabeno priešais Amoną, kuris bu-
vo aukštasis tų žmonių kunigas.

21 Ir buvo taip, jog šis nurodė išgabenti jį iš tos žemės. Ir
jis perėjo į Gideoną žemę ir taip pat pradėjo jiems pa-
mokslauti; ir čia jam nelabai sekėsi, nes buvo suimtas,
surištas ir atgabentas priešais aukštąjį kunigą ir vyriaui-
sąjį tos žemės teisėją.

22 Ir buvo taip, kad aukštasis kunigas jam tarė: Kodėl tu
vaikštai iškraipdamas Viešpaties kelius? Kodėl mokai
šitos žmonės, kad Kristaus nebus, drumsdamas jų
džiaugsmą? Kodėl kalbi prieš visas šventųjų pranašų
pranašystes?

23 Dabar, aukštojo kunigo vardas buvo Gidonas. Ir
Korihoras tarė jam: Todėl, kad nemokau jūsų tėvų kvai-
lų tradicijų ir nemokau šių žmonių surišti savęs kvailo-
mis apeigomis ir ritualais, kuriuos nustatė senoviniai
kunigai, kad užgrobūt galią ir valdžią jiems, kad laikytų
juos nežinioje, idant šie nekeltų galvų, bet kad būtų
menkinami pagal tavo žodžius.

24 Jūs sakote, kad šie žmonės yra laisvi žmonės. Štai aš
sakau, kad jie yra vergijoje. Jūs sakote, kad tos senos pra-
našystės yra tikros. Štai aš sakau, jog jūs nežinote, kad
jos yra tikros.

25 Jūs sakote, kad dėl gimdytojo prasižengimo šie žmo-
nės yra kalti ir puolę žmonės. Štai, aš sakau, kad vaikas
nekaltas dėl savo tėvų.

26 Ir jūs taip pat sakote, kad ateis Kristus. Bet štai aš sa-
kau, kad jūs nežinote, ar ateis Kristus. Ir jūs taip pat sa-
kote, kad jis bus nužudytas už pasaulio nuodėmes, –

Now this man went over to the land of Jershon also,
to preach these things among the people of Ammon,
who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the
Nephites; for they took him, and bound him, and car-
ried him before Ammon, who was a high priest over
that people.

And it came to pass that he caused that he should be
carried out of the land. And he came over into the land
of Gideon, and began to preach unto them also; and
here he did not have much success, for he was taken and
bound and carried before the high priest, and also the
chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto
him: Why do ye go about perverting the ways of the
Lord? Why do ye teach this people that there shall be no
Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak
against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And
Korihor said unto him: Because I do not teach the fool-
ish traditions of your fathers, and because I do not teach
this people to bind themselves down under the foolish
ordinances and performances which are laid down by
ancient priests, to usurp power and authority over
them, to keep them in ignorance, that they may not lift
up their heads, but be brought down according to thy
words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say
they are in bondage. Ye say that those ancient prophe-
cies are true. Behold, I say that ye do not know that they
are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people,
because of the transgression of a parent. Behold, I say
that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I
say that ye do not know that there shall be a Christ. And
ye say also that he shall be slain for the sins of the
world—

27 ir taip jūs nuklaidinate šiuos žmones kvailomis savo tėvų tradicijomis ir pagal savo norus; ir laikote juos pamyne, tarsi vergijoje, kad galėtumėte tukti jų rankų darbu, kad jie nedrįstų pakelti akių ir nedrįstų džiaugtis savo teisėmis ir privilegijomis.

28 Taip, jie nedrįsta pasinaudoti tuo, kas yra jų pačių, kad neužgautų savo kunigų, kurie juos pajungia pagal savo norus; ir savo tradicijomis, ir savo sapnais, ir savo užgaidomis, ir savo regėjimais, ir savo neva žinomais slėpiniais privertė juos patikėti, kad, priešindamiesi jų žodžiams, jie įžeis kažkokią nežinomą esybę, kuri, pasak jų, yra Dievas, – esybę, kurios niekas niekada nėra matęs ar pažinojęs, kurios niekada nebuvo ir niekada nebus.

29 Dabar, kada aukštasis kunigas ir vyriausiasis teisėjas pamatė jo širdies kietumą, taip, kada jie pamatė, kad jis pasiruošęs burnoti net prieš Dievą, jie neatsakė į jo žodžius; bet nurodė jį surišti; perdavė jį pareigūnų rankas, jie nusiuntė jį į Zarahemlos žemę, kad būtų nuvestas prieš Almą ir vyriausiąjį teisėją, kuris buvo visos šalies valdytojas.

30 Ir buvo taip, kad atvestas priešais Almą ir vyriausiąjį teisėją, jis ir toliau elgėsi taip pat, kaip Gideono žemėje; taip, jis toliau piktžodžiavo.

31 Ir jis balsiais vis garsėjančiais žodžiais prakalbo į Almą ir burnojo prieš kunigus bei mokytojus, kaltindamas juos, kad jie nuklaidino žmones kvailomis savo tėvų tradicijomis, kad tuktų žmonių darbu.

32 Dabar Alma tarė jam: Tu žinai, kad mes netunkame šių žmonių darbu; nes štai nuo pat teisėjų valdžios pradžios iki dabar sau išlaikyti aš dirbau savo paties rankomis, nepaisant daugelio mano kelionių po šalį skelbti Dievo žodį savo žmonėms.

33 Ir nepaisant daugybės darbų, kuriuos atlikau bažnyčioje, nei aš, nei bet kuris mano brolių niekada negavome net vieno senino už savo darbą, išskyrus tarnybą teismo krasėje; ir tada mes gavome tik pagal įstatymą už savo laiką.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

34 Ir dabar, jeigu mes nieko negauname už savo darbus bažnyčioje, kokia mums nauda iš darbo bažnyčioje, jeigu ne tiesos skelbimas, kad galėtume džiūgauti savo brolių džiaugsmu?

35 Tai kodėl gi sakai, kad mes pamokslaujame šioms žmonėms, kad gautume pelną, kada pats žinai, jog mes negauname jokio pelno? Ir dabar, ar manai, kad mes apgaudinėjame šituos žmones, ir tai sukelia tokį džiaugsmą jų širdyse?

36 Ir Korihoras jam atsakė: Taip.

37 Ir tada Alma tarė jam: Ar tiki, kad yra Dievas?

38 Ir jis atsakė: Ne.

39 Dabar Alma tarė jam: Ar tu vėl neigsi, kad yra Dievas ir taip pat neigsi Kristų? Nes štai, sakau tau, aš žinau, kad yra Dievas ir taip pat, kad Kristus ateis.

40 Ir dabar, kokį gi įrodymą tu turi, kad nėra Dievo arba kad neateina Kristus? Sakau tau, kad neturi jokio, išskyrus savo žodį.

41 Bet štai aš turiu viską kaip liudijimą, kad tai tiesa; ir tu taip pat turi viską, kaip liudijimą tau, kad tai tiesa; ir ar tu neigsi tai? Ar tiki, kad tai tiesa?

42 Štai aš žinau, kad tiki, bet esi užvaldytas melagingos dvasios ir nusimetei Dievo Dvasią, tad jai nebeliko vietos tavyje; bet velnias valdo tave ir vedžioja tave, regzdamas planus, kad galėtų sunaikinti Dievo vaikus.

43 Ir dabar Korihoras tarė Almai: Jei parodysi man ženklą, kad galėčiau įsitikinti, jog yra Dievas, taip, parodyk man, kad jis turi galią, ir tada aš įsitikinsiu, kad tavo žodžiai teisingi.

44 Bet Alma tarė jam: Tu matei pakankamai ženklų; ar tu gundysi savo Dievą? Ar sakysi: Parodyk man ženklą, kai turi visų šitų savo brolių ir visų šventųjų pranašų liudijimą? Raštai išdėstyti priešais tave, taip, ir viskas rodo, jog yra Dievas; taip, būtent žemė ir viskas, kas yra ant jos veido, taip, ir jos judėjimas, taip, ir taip pat visos planetos, kurios juda savo įprastiniu keliu, liudija, jog yra aukščiausiasis Kūrėjas.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

45 Ir ar tu vis dar vaikščiosi aplinkui, klaidindamas šių žmonių širdis, liudydamas žmonėms, kad nėra Dievo? Ir ar tu vis dar neigsi priešingai visiems įrodymams? Ir jis tarė: Taip, aš neigsiu, jeigu neparodysi man ženkle.

46 Ir dabar buvo taip, kad Alma tarė jam: Štai aš nuliūdintas tavo širdies kietumo, kad tu vis dar priešinsiesi tiesos dvasiai, idant tavo siela būtų sunaikinta.

47 Bet štai geriau, kad prapultų tavo siela, negu kad savo melagyste ir pataikūniškais žodžiais tu būtum priemonė daugeliui sielų nuvesti į sunaikinimą; todėl, jei tu vėl neigsi, štai Dievas ištikis tave, kad tapsi nebylys, tad daugiau niekada nebeatversi savo burnos ir nebeapgaudinėsi šitų žmonių.

48 Dabar Korihoras tarė jam: Aš neneigiu Dievo egzistavimo, bet netikiu, kad yra Dievas; ir aš taip pat sakau, kad tu nežinai, jog yra Dievas; ir jeigu neparodysi man ženkle, aš netikėsiu.

49 Dabar, Alma tarė jam: Kaip ženklą aš tau duosiu tai, kad tu būsi ištiktas nebylumu pagal mano žodžius; ir aš sakau, kad Dievo vardu jūs būsite ištiktas nebylumu, tad daugiau nebegalėsite kalbėti.

50 Dabar, Almai pasakius šituos žodžius, Korihoras buvo ištiktas nebylumu, todėl daugiau nebegalėjo kalbėti, pagal Almos žodį.

51 Ir dabar, tai pamatęs vyriausiasis teisėjas ištiesė savo ranką ir parašė Korihorui žodžius, sakančius: Ar esi įtikintas Dievo galia? Kurį tu norėjai, kad Alma panaudotų ženklui parodyti? Ar tu norėjai, jog jis ištiktų kitus, kad parodytų ženklą tau? Štai jis parodė ženklą tau; ir dabar, ar dar ginčysies?

52 Ir Korihoras ištiesė savo ranką ir parašė žodžius, sakančius: Aš žinau, kad esu nebylys, kadangi negaliu kalbėti; ir žinau, jog niekas, išskyrus Dievo galią, negalėjo man to padaryti; taip, ir aš visuomet žinojau, kad yra Dievas.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

53 Bet štai velnias apgavo mane; nes jis pasirodė man an-
gelo pavidalu ir tarė: Eik ir sugražink šituos žmones, nes
jie visi nuklydo paskui nežinomą Dievą. Ir jis sakė man:
Nėra jokio Dievo; taip, ir jis pamokė mane, ką turėčiau
sakyti. Ir aš mokiau jo žodžių; ir aš mokiau jų, kadangi
jie buvo malonūs kūniškam protui; ir aš jų mokiau, net-
gi su tokiu dideliu pasisekimu, jog iš tikrųjų patikėjau,
kad jie yra tikri; ir dėl to aš priešinausi tiesai, net kol už-
sitraukiau šį didį praeiksmą.

54 Dabar, tai pasakęs, jis prašė, jog Alma melstųsi
Dievui, kad šitas praeiksmas būtų nuimtas nuo jo.

55 Bet Alma tarė jam: Jei šis praeiksmas būtų nuimtas
nuo tavęs, tu vėl klaidintum šitų žmonių širdis; todėl
tau bus taip, kaip nuspręš Viešpats.

56 Ir buvo taip, kad praeiksmas nebuvo nuimtas nuo
Korihoro; bet šis buvo išmestas ir vaikštinėjo iš namų į
namus elgetaudamas sau maisto.

57 Dabar, žinia apie tai, kas atsitiko Korihorui, buvo ne-
delsiant paskelbta po visą šalį; taip, vyriausiasis teisėjas
pasiuntė pranešimą visiems šalies žmonėms, skelbiantį
tiems, kas patikėjo Korihoro žodžiais, jog jie turi skubiai
atgailauti, kad tokie patys teismai neištiktų jų.

58 Ir buvo taip, kad jie visi buvo įtikinti Korihoro nela-
bumu; todėl jie buvo vėl atversti į Viešpatį; ir tai padarė
galą korihoriškai nedorybei. O Korihoras vaikštinėjo iš
namų į namus, elgetaudamas maisto sau išlaikyti.

59 Ir buvo taip, kad jam bevaikščiojant tarp tų žmonių,
taip, tarp žmonių, kurie buvo atsiskybę nuo nefitų ir pa-
sivadinę zoraminkais, kadangi jiems vadovavo vyras,
vardu Zoramas; ir jam bevaikščiojant tarp jų, štai jis bu-
vo sutryptas iki mirties.

But behold, the devil hath deceived me; for he ap-
peared unto me in the form of an angel, and said unto
me: Go and reclaim this people, for they have all gone
astray after an unknown God. And he said unto me:
There is no God; yea, and he taught me that which I
should say. And I have taught his words; and I taught
them because they were pleasing unto the carnal mind;
and I taught them, even until I had much success, inso-
much that I verily believed that they were true; and for
this cause I withstood the truth, even until I have
brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma
should pray unto God, that the curse might be taken
from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken
from thee thou wouldst again lead away the hearts of
this people; therefore, it shall be unto thee even as the
Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off
of Korihor; but he was cast out, and went about from
house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto
Korihor was immediately published throughout all the
land; yea, the proclamation was sent forth by the chief
judge to all the people in the land, declaring unto those
who had believed in the words of Korihor that they
must speedily repent, lest the same judgments would
come unto them.

And it came to pass that they were all convinced of
the wickedness of Korihor; therefore they were all con-
verted again unto the Lord; and this put an end to the
iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did
go about from house to house, begging food for his sup-
port.

And it came to pass that as he went forth among the
people, yea, among a people who had separated them-
selves from the Nephites and called themselves
Zoramites, being led by a man whose name was
Zoram—and as he went forth amongst them, behold,
he was run upon and trodden down, even until he was
dead.

60 Ir taip mes matome galą to, kuris iškraipo Viešpaties kelius; ir taip matome, kad velnias nepadės savo vaikams paskutiniąją dieną, bet greitai nusitemps juos žemyn į pragarą.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Almos knyga 3 I

- 1 Dabar buvo taip, kad po Korihoro baigties, Almai gavus žinių, jog zoraminkai iškraipo Viešpaties kelius ir kad Zoramas, jų vadovas, veda žmonių širdis lenktis nebyliams stabams, jo širdis vėl pradėjo kamuotis dėl žmonių nedorybės.
- 2 Nes žinios apie nedorybę tarp jo žmonių Almai sukeldavo didelį sielvartą; todėl jo širdis nepaprastai sielvartavo dėl zoraminkų atsiskyrimo nuo nefitų.
- 3 Dabar, zoraminkai susirinko žemėje, kurią jie pavadino Antionumu, kuri buvo į rytus nuo Zarahemlos žemės ir beveik ribojosi su jūros pakrante bei buvo į pietus nuo Jeršono žemės, kuri taip pat ribojosi su tyrais pietuose, tyrais, kuriuose buvo pilna lamanitų.
- 4 Dabar, nefitai didžiai bijojo, kad zoraminkai pradės bendrauti su lamanitais ir kad dėl to nefitai patirs didelių nuostolių.
- 5 Ir dabar, kadangi žodžio pamokslavimas turėjo stiprų poveikį žmonėms, vesdamas daryti tai, kas teisinga, – taip, tai veikė žmonių protus stipriau nei kalavijas ar bet kas kita, kas buvo jiems atsitikę, – todėl Alma manė, jog jiems tikslinga išbandyti Dievo žodžio galią.
- 6 Todėl jis pasiėmė Amoną ir Aaroną, ir Omnerį; o Himnį paliko Zarahemlos bažnyčioje; bet pirmuosius tris jis pasiėmė su savimi ir taip pat Amuleką bei Ziezromą, kurie buvo Meleke; ir jis taip pat pasiėmė du iš savo sūnų.
- 7 Dabar, vyriausio iš savo sūnų jis nepasiėmė su savimi, ir jo vardas buvo Helamanas; bet vardai tų, kuriuos jis pasiėmė su savimi, buvo Šiblonas ir Koriantonas; ir tai vardai tų, kurie išėjo su juo pas zoraminkus skelbti jiems žodžio.
- 8 Dabar, zoraminkai buvo nefitų atskalūnai; taigi Dievo žodis jiems buvo paskelbtas.

Alma 3 I

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Coriantón; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Bet jie įpuolė į dideles klaidas, nes nesistengė laikytis Dievo įsakymų ir jo nuostatų pagal Mozės įstatymą.
- 10 Ir jie nesilaikė bažnyčios ritualų: kasdien nuolat mels-tis ir maldauti Dievą, kad nepatektų į pagundą.
- 11 Taip, apskritai daugeliu atvejų jie iškreipė Viešpaties kelius; todėl, dėl šios priežasties, Alma ir jo broliai nuėjo į tą žemę skelbti jiems žodžio.
- 12 Dabar, kada jie atėjo į tą žemę, štai savo nuostabai jie aptiko, kad zoraminkai pasistatė sinagogas ir rinkda-vosi vieną savaitės dieną, kurią jie pavadino Viešpaties diena; ir jie garbindavo taip, kaip Alma ir jo broliai niekada nebuvo matę.
- 13 Nes jie savo sinagogos centre buvo pasistatę vietą, vie-tą stovėti, kuri buvo aukštai virš galvos; ir ant jos viršaus tilpo tik vienas asmuo.
- 14 Todėl norintis garbinti turėjo išeiti ir atsistoti ant jos viršaus, ištiesti rankas į dangų ir šaukti garsiu balsu, sa-kydamas:
- 15 Šventas, šventas Dieve; mes tikime, kad tu esi Dievas, ir mes tikime, kad esi šventas ir kad tu buvai dvasia, ir tu esi dvasia, ir tu būsi dvasia per amžius.
- 16 Šventas Dieve, mes tikime, kad tu atskyrei mus nuo mūsų brolių; ir mes netikime mūsų brolių tradicija, kuri buvo jiems perduota jų tėvų vaikiškumo; bet mes tiki-me, jog tu išrinkai mus, kad būtume šventi tavo vaikai; ir taip pat tu atskleidei mums, kad nebus jokio Kristaus.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a man-ner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradi-tion of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Bet tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir tu išrinkai mus, kad būtume išgelbėti, kai tuo tarpu visi aplink mus yra išrinkti, kad būtų tavo rūstybės įmesti į pragarą; už šitą šventumą, o Dieve, mes dėkojame tau; ir mes taip pat dėkojame tau, kad išrinkai mus, kad nebūtume nuklaidinti savo brolių kvailų tradicijų, kurios pririša juos prie tikėjimo Kristumi, kuris veda jų širdis klystkeliais tolyn nuo tavęs, mūsų Dieve.

18 Ir dar kartą dėkojame tau, o Dieve, kad esame išrinkti ir šventi žmonės. Amen.

19 Dabar buvo taip, kad Alma ir jo broliai, ir jo sūnūs, išgirdę šias maldas, be galo stebėjosi.

20 Nes štai kiekvienas vyras išeidavo ir atnašaudavo šitas pačias maldas.

21 Dabar, ta vieta jų buvo vadinama Rameumptomu, kas išvertus reiškia šventoji pakyla.

22 Dabar, nuo šitos pakylos jie atnašaudavo – kiekvienas vyras tą pačią maldą Dievui, dėkodami savo Dievui, kad jie buvo jo išrinkti ir kad jis nenuklaidino jų paskui jų brolių tradiciją, ir kad jų širdys nebuvo suvedžiotos tikėti tuo, kas bus, apie ką jie nieko nežino.

23 Dabar, po to, kai visi žmonės taip atnašaudavo padėkas, jie sugrįždavo į savo namus, niekada daugiau nekalbėdami apie savo Dievą tol, kol vėl susirinkdavo prie šventosios pakylos atnašauti padėkas savo būdu.

24 Dabar, kada Alma pamatė tai, jo širdis nuliūdo; nes jis pamatė, kad jie yra nelabi ir iškrypę žmonės; taip, jis matė, kad jie širdimis prisirišo prie aukso ir sidabro ir visokių gražių daiktų.

25 Taip, jis taip pat matė, kad dėl savo išdidumo jų širdys pasiaukštino iki didžiulio pagyrūniškumo.

26 Ir jis pakėlė savo balsą į dangų ir šaukė, sakydamas: Kiek ilgai, o Viešpatie, tu leisi, kad tavo tarnai gyventų kūne čia, apačioje, idant stebėtų tokių baisų nelabumą tarp žmonių vaikų?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

27 Štai, o Dieve, jie šaukiasi tavęs, tačiau jų širdys prarytos jų išdidumo. Štai, o Dieve, jie šaukiasi tavęs savo burnomis, kai tuo tarpu jie yra pasipūtę net iki didybės dėl tuščių pasaulio dalykų.

28 Pažvelk, o mano Dieve, į jų prabangius drabužius ir žiedelius, ir apyrankes, ir aukso papuošalus, ir brangenybes, kuriomis jie pasipuošę; ir štai jie širdimis prisirišę prie to, ir tuo pat metu jie šaukiasi tavęs ir sako: Mes dėkojame tau, o Dieve, nes esame tavo išrinkti žmonės, kai tuo tarpu kiti pražus.

29 Taip, ir jie sako, jog tu atskleidei jiems, kad nebus Kristaus.

30 O Viešpatie Dieve, kiek ilgai tu leisi, kad toks nelabumas ir neištikimybė būtų tarp šitų žmonių? O Viešpatie, ar nesuteiktum man stiprybės, kad pakelčiau savo silpnumus, nes esu silpnas, ir toks nelabumas tarp šitų žmonių skaudina mano sielą.

31 O Viešpatie, mano širdis nepaprastai sielvartauja; ar nepaguostum mano sielos Kristumi. O Viešpatie, ar nesuteiktum man stiprybės, kad galėčiau kantriai iškęsti šiuos suspaudimus, kurie ištiks mane dėl šitų žmonių nedorumo.

32 O Viešpatie, ar nepaguostum mano sielos ir neduotum sėkmės man ir taip pat mano bendradarbiams, esantiems su manimi, – taip, Amonui ir Aaronui, ir Omneriui, ir taip pat Amulekui bei Ziezromui, ir taip pat mano dviem sūnums, – taip, būtent, ar nepaguostum visų šitų, o Viešpatie. Taip, ar nepaguostum jų sielų Kristumi.

33 Ar nesuteiktum jiems stiprybės, kad jie galėtų pakelti savo suspaudimus, kurie ištiks juos dėl šitų žmonių nedybių.

34 O Viešpatie, ar nesuteiktum mums sėkmės atvedant juos vėl pas tave Kristuje.

35 Štai, o Viešpatie, jų sielos yra brangios, ir daugelis jų yra mūsų broliai; todėl duok mums, o Viešpatie, galios ir išminties, kad galėtume vėl atvesti šiuos savo brolius pas tave.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

36 Dabar buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Alma uždėjo rankas ant visų jų, kurie buvo su juo. Ir štai, jam uždėjus savo rankas ant jų, jie buvo pripildyti Šventosios Dvasios.

37 Ir po šito jie atsiskyrė vienas nuo kito, visai negalvodami apie save, ką jie valgys ar ką gers, ar ką apsirengs.

38 Ir Viešpats aprūpino juos, kad jie nealktų ir netrokštų; taip, ir jis taip pat davė jiems stiprybės, kad jie neken-tėtų jokių kitokių suspaudimų, išskyrus prarytus Kristaus džiaugsmo. Ir buvo tai pagal Almos maldą; ir tai todėl, kad jis meldėsi tikėdamas.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Almos knyga 32

- 1 Ir buvo taip, kad jie išėjo ir pradėjo skelbti Dievo žodį žmonėms, eidami į jų sinagogas ir į jų namus; taip, ir net jų gatvėse jie skelbė žodį.
- 2 Ir buvo taip, kad po didelio triūso tarp jų jiems pradėjo sektis tarp tos liaudies neturtingųjų klasės; nes štai, šie buvo išmesti iš sinagogų dėl savo drabužių grubumo.
- 3 Taigi jiems buvo draudžiama eiti į sinagogas garbinti Dievo, nes buvo laikomi nešvarumų; todėl jie buvo vargšai; taip, jie buvo savo brolių laikomi atmatomis; taigi jie buvo vargšai, kas dėl pasaulio dalykų; ir taip pat jie buvo vargšai širdimi.
- 4 Dabar, Almai mokant ir kalbant žmonėms ant Onidos kalvos, pas jį atėjo didelė minia tų, apie kuriuos kalbėjome, – vargšų širdimi dėl savo neturto, turint omenyje pasaulio dalykus.
- 5 Ir jie atėjo pas Almą; ir tas, kuris tarp jų buvo svarbiausias, tarė jam: Štai, ką daryti šitiems mano broliams, nes jie yra visų žmonių niekinami dėl savo neturto, taip, o ypač mūsų kunigų; nes jie išmetė mus iš mūsų sinagogų, kurioms pastatyti mes daug dirbome savo pačių rankomis; ir jie išmetė mus dėl nepaprasto mūsų skurdo; ir mes neturime vietos savo Dievui garbinti; ir štai, ką mums daryti?
- 6 Ir dabar, tai išgirdęs, Alma atsigręžė veidu tiesiai į jį ir žvelgė su dideliu džiaugsmu; nes pamatė, kad jų suspaudimai tikrai nužemino juos ir kad jie yra pasiruošę išgirsti žodį.
- 7 Todėl jis daugiau nieko nesakė anai miniai; bet ištiesė savo ranką ir šaukė šitiems, kuriuos jis matė, kurie tikrai atgailavo, ir sakė jiems:
- 8 Matau, kad jūs nusižeminę širdimi; o jeigu taip, tai esate palaiminti.
- 9 Štai tavo brolis pasakė: Ką mums daryti? Esame išmesti iš sinagogų, tad negalime garbinti savo Dievo.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

10 Štai aš sakau jums: argi manote, kad negalite garbinti Dievo kitur, kaip tik savo sinagogose?

11 Ir be to, norėčiau paklausti: ar jūs manote, kad nepri- valote garbinti Dievą dažniau kaip tik kartą per savaitę?

12 Sakau jums: gerai, kad esate išmesti iš sinagogų, kad būtumėt nuolankūs ir išmoktumėt išminties; nes reikia, kad išmoktumėte išminties; nes būtent dėl to, jog esate išmesti lauk, kad esate niekinami savo brolių dėl savo nepaprasto skurdo, jūs atvesti į širdies nusižeminimą; nes aplinkybės privertė jus būti nuolankius.

13 Ir dabar, kadangi jūs priversti būti nuolankūs, esate palaiminti; nes kartais žmogus, jei jis verčiamas būti nuolankus, siekia atgailos; ir dabar, tikrai kiekvienas at- gailaujantis ras gailėstingumą; ir tas, kuris randa gailės- tingumą ir ištveria iki galo, bus išgelbėtas.

14 Ir dabar, kaip sakiau jums, jog esate palaiminti, ka- dangi buvote priversti būti nuolankūs, tai ar nemanote, kad dar daugiau palaiminti tie, kurie tikrai nusižemina dėl žodžio?

15 Taip, tas, kuris tikrai nusižemina ir atgailauja dėl savo nuodėmių, ir ištveria iki galo, tas bus palaimintas; taip, daug daugiau palaimintas negu tie, kurie priversti būti nuolankūs dėl savo nepaprasto skurdo.

16 Todėl palaiminti tie, kurie nusižemina neverčiami būti nuolankūs; arba, tiksliau, palaimintas tas, kuris tiki Dievo žodžiu ir krikštijasi nesipriešindamas širdyje, taip, nebūdama atvestas pažinti arba net priverstas pa- žinti žodį prieš įtikėdamas.

17 Taip, daug kas sako: Jei parodysi mums ženklą iš dan- gaus, tada tikrai žinosime; tada tikėsime.

18 Dabar aš klausiu, argi tai tikėjimas? Štai, sakau jums: ne; nes jeigu žmogus kažką žino, jam nėra reikalo tikėti, kadangi jis tai žino.

19 Ir dabar, kaip daug labiau prakeiktas tas, kuris žino Dievo valią ir jos nevykdo, negu tas, kuris tik tiki arba turi priežastį tikėti ir įpuola į prasižengimą?

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whoso- ever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not sup- pose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only be- lieveth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

20 Dabar dėl šito jūs turite nuspręsti. Štai, sakau, kad vienu atveju yra lygiai kaip kitu; ir kiekvienam bus pagal jo darbą.

21 Ir dabar, kaip sakiau apie tikėjimą, – tikėjimas nereikia tobulo pažinimo apie kažką; todėl, jei tikite, jūs viliatės to, kas nematoma, kas yra tikra.

22 Ir dabar, štai sakau jums ir norėčiau, jog atmintumėt, kad Dievas yra gailestingas visiems, kurie tiki jo vardą; todėl pirmiau jis nori, kad tikėtumėt, taip, būtent jo žodžiu.

23 Ir dabar, jis perduoda savo žodį per angelus vyrams, taip, ne tik vyrams, bet taip pat ir moterims. Ir tai dar ne viskas; dažnai mažiems vaikams duodami žodžiai, kurie sutrikdo išmintingus ir mokytus.

24 Ir dabar, mano mylimi broliai, kadangi jūs norėjote sužinoti iš manęs, ką jums daryti dėl to, kad esate suspausti ir išmesti, – dabar, aš nenoriu, kad manytumėt, jog aš ketinu jus teisti vien pagal tai, kaip yra, –

25 nes nemanau, kad jūs visi buvote priversti nusižeminti; nes aš tikrai tikiu, kad tarp jūsų yra tokių, kurie nusižemintų bet kokiomis aplinkybėmis.

26 Dabar, kaip sakiau apie tikėjimą, – kad tai nėra tobulas pažinimas, – lygiai taip yra su mano žodžiais. Iš pradžių jūs negalite tobulai žinoti apie jų tikrumą – ne daugiau, kaip kad tikėjimas nėra tobulas žinojimas.

27 Bet štai jei jūs pabusite ir pažadinsite savo sielos galias netgi tiek, jog išbandysite mano žodžius ir panaudosite dalelę tikėjimo, taip, net jeigu negalite nieko daugiau, kaip tik norėti tikėti, leiskite šitam norui veikti jumyse, netgi kol patikėsite taip, kad galėsite skirti vietą daliai mano žodžių.

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Dabar, prilyginkime žodį sėklai. Dabar, jei skirsite vietą, kad sėkla galėtų būti pasodinta jūsų širdyje, štai, jei tai tikra sėkla, arba gera sėkla, jei jos neišmesite lauk savo netikėjimu, pasipriešindami Viešpaties Dvasiai, štai ji pradės brinkti jūsų krūtinėje; ir kada jausite šiuos brinkimo judesius, jūs imssite sakyti savyje: Tai turėtų būti gera sėkla, arba geras žodis, nes jis pradeda plėsti mano sielą, taip, jis pradeda apšviesti mano supratimą, taip, jis pradeda man patikti.

29 Dabar štai ar tai nesustiprins jūsų tikėjimo? Sakau jums: taip; tačiau jis dar neišaugo į tobulą pažinimą.

30 Bet štai kada sėkla brinksta, dygsta ir pradeda augti, tada jūs turite pripažinti, kad tai gera sėkla; nes štai ji brinksta, dygsta ir pradeda augti. Ir dabar štai ar tai nesustiprins jūsų tikėjimo? Taip, tai sustiprins jūsų tikėjimą; nes jūs sakysite: Žinau, kad tai gera sėkla; nes štai ji dygsta ir pradeda augti.

31 Ir dabar štai ar jūs esate tikri, kad tai gera sėkla? Sakau jums: taip; nes kiekviena sėkla veda pagal savo panašumą.

32 Todėl jei sėkla auga, ji – gera, bet jei ji neauga, štai ji nėra gera, todėl ji išmetama lauk.

33 Ir dabar štai kadangi jūs atlikote bandymą ir pasodinate šitą sėklą, ir ji brinksta ir dygsta, ir pradeda augti, jūs turite žinoti, kad ši sėkla gera.

34 Ir dabar štai ar jūsų pažinimas tobulas? Taip, dėl šito dalyko jūsų pažinimas tobulas, o jūsų tikėjimas snaudžia; ir tai dėl to, kad jūs žinote; nes jūs žinote, kad žodis praplėtė jūsų sielą, ir taip pat žinote, kad jis sudygo, kad jūsų supratimas pradeda šviesėti, ir jūsų protas ima plėstis.

35 O tada, argi tai nėra tikra? Sakau jums: taip, nes tai yra šviesa; o viskas, kas yra šviesa, yra gera, kadangi tai įžiūrima, todėl jūs turite žinoti, kad tai gera; ir dabar štai, ar po to, kai paragavote šitos šviesos, jūsų žinojimas yra tobulas?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

36 Štai sakau jums: ne; ir neturite atidėti šalin savo tikėjimo, nes jūs tik panaudojote savo tikėjimą sėklai pasodinti, idant atliktumėte bandymą, kad sužinotumėte, ar sėkla yra gera.

37 Ir štai, kai tas medis pradės augti, jūs sakysite: Puoselėkime jį labai rūpestingai, kad jis išsišaknytų, idant augtų aukštyn ir atvestų mums vaisių. Ir dabar štai, jei puoselėsite jį labai rūpestingai, jis išsišaknys ir išaugs aukštyn, ir atves vaisių.

38 Bet jei nesirūpinsite medžiu ir nesuksite sau galvos dėl jo priežiūros, štai jis neišsišaknys; ir kada užėina saulės kaitra ir svilina jį, kadangi jis neturi šaknų, jis nudžiūva, ir jūs išraunate jį ir išmetate lauk.

39 Dabar, tai ne dėl to, kad sėkla buvo negera, ir ne dėl to, kad jos vaisiai nėra trokštini; bet tai dėl to, kad jūsų žemė nederlinga, ir jūs nenorite puoselėti medžio, todėl jūs negalite turėti jo vaisių.

40 Ir taip, jeigu jūs nepuoselėsite žodžio, tikėjimo akimi žvelgdami ateitin į jo vaisius, jūs niekada negalėsite raškyti gyvybės medžio vaisių.

41 Bet jeigu puoselėsite žodį, taip, puoselėsite medį, jam pradėjus augti, savo tikėjimu su didžiu stropumu ir kantrybe, žvelgdami ateitin į jo vaisių, jis išsišaknys; ir tai bus medis, augantis nesibaigiančiam gyvenimui.

42 Ir dėl jūsų stropumo, jūsų tikėjimo ir jūsų kantrybės su žodžiu, puoselėjant jį, kad jis išsišaknytų jumyse, štai netrukus raškytė jo vaisius, kurie patys vertingiausi ir saldėsi už viską, kas saldu, ir baltesni už viską, kas balta, taip, ir tyresni už viską, kas tyra; ir jūs sotinsitės šitais vaisiais netgi tol, kol pasisotinsite, tad nei alksite, nei trokšite.

43 Tada, mano broliai, jūs pjausite atpildus už savo tikėjimą ir stropumą, ir kantrybę, ir didį kantrumą, parodytus belaukiant, kol medis atneš jums vaisių.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Almos knyga 33

- 1 Dabar, po to, kai Alma pasakė šiuos žodžius, jie pasiuntė pas jį, norėdami sužinoti, ar jie turėtų tikėti vieną Dievą, kad galėtų gauti tą vaisių, apie kurį jis kalbėjo, arba kaip jie turėtų pasodinti tą sėklą, arba žodį, apie kurį jis kalbėjo, kuris, pasak jo, turėtų būti pasodintas jų širdyse; arba koku būdu jie turėtų pradėti naudoti savo tikėjimą.
- 2 Ir Alma tarė jiems: Štai, jūs sakėte, jog negalite garbinti savo Dievo, kadangi esate išmesti iš sinagogų. Bet štai, sakau jums: jeigu manote, kad negalite garbinti Dievo, jūs smarkiai klystate ir jums reikia patyrinti Raštus; jeigu manote, kad jie jus to moko, tai jūs jų nesuprantate.
- 3 Argi neprisimenate skaitę, ką Zenosas, senovės pranašas, sakė apie maldą, arba garbinimą?
- 4 Nes jis sakė: Tu esi gailėstingas, o Dieve, nes išgirdai mano maldą, net kai aš buvau tyruose; taip, tu buvai gailėstingas, kada aš meldžiausi už tuos, kurie buvo mano priešai, ir tu atgręžei juos į mane.
- 5 Taip, o Dieve, ir tu buvai man gailėstingas, kai šaukiausi tavęs savo lauke; kada šaukiausi tavęs savo maldoje, ir tu išgirdai mane.
- 6 Ir dar, o Dieve, kada aš pasukau į savo namus, tu išgirdai mane mano maldoje.
- 7 Ir kada aš pasukau į savo kambarėlį, o Viešpatie, ir tau meldžiausi, tu išgirdai mane.
- 8 Taip, tu esi gailėstingas savo vaikams, kada jie šaukiasi tavęs, kad išgirstum juos tu, o ne žmonės, ir tu išgirsi juos.
- 9 Taip, o Dieve, tu buvai gailėstingas man ir girdėjai mano maldavimus tavo susirinkimuose.
- 10 Taip, ir tu taip pat girdėjai mane, kada aš buvau išmestas lauk ir niekinamas savo priešų; taip, tu išgirdai mano šauksmus ir pykai ant mano priešų, ir aplankei juos savo pyktyje greitai sunaikinimu.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 Ir tu išgirdai mane dėl mano suspaudimų ir mano nuoširdumo; ir tai dėl savo Sūnaus tu buvai toks gailingas man, todėl aš šauksiuos tavęs visuose savo suspaudimuose, nes tavyje mano džiaugsmas; nes tu nugręžei savo teismus nuo manęs dėl savo Sūnaus.

12 Ir dabar Alma sakė jiems: Ar tikite šitais Raštais, parašytais tų, iš senovės?

13 Štai jei tikite, tai turite tikėti tuo, ką pasakė Zenosas; nes štai jis pasakė: Tu nugręžei savo teismus dėl savo Sūnaus.

14 Dabar štai, mano broliai, norėčiau paklausti, ar skaitėte Raštus? Jei skaitėte, tai kaipgi galite netikėti Dievo Sūnumi?

15 Nes neparašyta, kad Zenosas vienintelis kalbėjo apie tai, bet Zenokas taip pat kalbėjo apie tai.

16 Nes štai jis pasakė: Tu pyksti, o Viešpatie, ant šitų žmonių, kadangi jie nenori suprasti tavo pasigailėjimų, kuriuos tu suteikė jiems dėl savo Sūnaus.

17 Ir dabar, mano broliai, jūs matote, kad antras senovės pranašas paliudijo apie Dievo Sūnų, ir kadangi žmonės nesuprato jo žodžių, jie užmušė jį akmenimis.

18 Bet štai tai dar ne viskas; šitie ne vieninteliai, kurie kalbėjo apie Dievo Sūnų.

19 Štai apie jį kalbėjo Mozė; taip, ir štai tyruose buvo iškeltas pavaizdas, kad kiekvienas, kuris žiūrės į jį, galėtų gyventi. Ir daug kas žiūrėjo ir gyveno.

20 Bet mažai kas suprato tų dalykų prasmę, ir tai dėl savo širdžių kietumo. Bet buvo daug tokių, kurie buvo taip užkietėję, kad nepanoro žiūrėti, todėl jie pražuvo. Dabar, jie nepanoro žiūrėti dėl to, kad netikėjo, jog tai juos išgydys.

21 O mano broliai, jeigu galėtumėt būti išgydyti paprasčiausiai pakeldami savo akis, kad būtumėt išgydyti, argi nedelsdami nepažvelgtumėt, ar geriau užkietintumėt savo širdis dėl netikėjimo ir būtumėt tokie tingūs, kad nepakeltumėt savo akių, savo pražūčiai?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Jei taip, vargas išteks jus; bet jei ne, tai pakelkite savo akis ir pradėkite tikėti Dievo Sūnų, kad jis ateis išpirkti savo žmonių ir kentės, ir mirs, kad apmokėtų jų nuodėmes; ir kad prisikels iš mirusiųjų, tuo įgyvendindamas prikėlimą, tad visi žmonės stos priešais jį, kad būtų teisiami paskutinę ir teismo dieną pagal savo darbus.

23 Ir dabar, mano broliai, aš noriu, kad šitą žodį jūs pasodintumėt savo širdyse, ir kai jis pradės brinkti, taip pat puoselėkite jį savo tikėjimu. Ir štai jis taps medžiu, augančiu jumyse nesibaigiančiam gyvenimui. Ir tada te duoda jums Dievas, kad jūsų naštos būtų lengvos per jo Sūnaus džiaugsmą. Ir būtent visa tai jūs galite padaryti, jei tik panorėsite. Amen.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Almos knyga 34

- 1 Ir dabar buvo taip, kad Alma, pasakęs jiems šiuos žodžius, atsisėdo ant žemės, o Amulekas pakilo ir pradėjo mokyti juos, sakydamas:
- 2 Mano broliai, manau, jog neįmanoma, kad nežinotumėt to, kas pasakyta apie atėjimą Kristaus, apie kurį mokėme, kad jis Dievo Sūnus; taip, aš žinau, jog to buvote gausiai mokomi prieš jums pasitraukiant iš mūsų tarpo.
- 3 Ir kadangi norėjote, kad mano mylimas brolis apreikštų, ką jums daryti dėl savo suspaudimų; ir jis šiek tiek jums kalbėjo, kad paruoštų jūsų protus, taip, ir jis paragino jus tikėti ir būti kantrius;
- 4 taip, netgi taip tikėti, kad pasodintumėt žodį savo širdyse, idant išbandytumėt jo gerumą.
- 5 Ir mes pamatėme, kad didysis klausimas jūsų protuose yra šis: ar žodis yra Dievo Sūnuje ar nebus jokio Kristaus?
- 6 Ir jūs taip pat pamatėte, kad mano brolis įrodė jums daugeliu pavyzdžių, kad išgelbėjimo žodis yra Kristuje.
- 7 Mano brolis pateikė Zenoso žodžius, kad išpirkimas ateina per Dievo Sūnų, ir taip pat Zenoko žodžius, ir taip pat jis kreipėsi į Mozės, kad įrodytų, jog tai yra tikra.
- 8 Ir dabar, štai aš pats paliudysiu jums, kad tai yra tikra. Štai, sakau jums, jog aš žinau, kad Kristus ateis tarp žmonių vaikų ant savęs paimti savo žmonių prasižengimų ir kad jis apmokės pasaulio nuodėmes; nes Viešpats Dievas pasakė tai.
- 9 Nes būtina, kad būtų įvykdytas apmokėjimas; nes pagal didįjį amžinojo Dievo planą turi būti įvykdytas apmokėjimas, antraip visa žmonija neišvengiamai pražus; taip, visi yra užkietinti; taip, visi nupuolę ir prapuolę, ir turėtų pražūti, jei ne apmokėjimas, kuris būtinai turi būti įvykdytas.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

10 Nes būtina, kad būtų didžioji ir paskutinė auka; taip, ne žmogaus auka, ne gyvulio, ne kokio nors paukščio, nes tai nebus žmogaus auka; bet tai turi būti beribė ir amžina auka.

11 Dabar, nėra nė vieno žmogaus, galinčio paaukoti savo kraują, kuris apmokėtų kito nuodėmes. Dabar, jei žmogus nužudo, štai argi mūsų įstatymas, kuris yra teisingas, atima jo brolio gyvybę? Sakau jums: ne.

12 Bet įstatymas reikalauja gyvybės to, kuris nužudė; todėl niekas, kas neprilygsta beribiam apmokėjimui, nėra pakankama auka už pasaulio nuodėmes.

13 Todėl būtina, kad būtų didžioji ir paskutinė auka, ir tada baigsis, arba reikėtų, kad baigtųsi, kraujo praliejimas; tada Mozės įstatymas bus įvykdytas; taip, visa tai bus įvykdyta, kiekviena raidelė ir brūkšnelis, ir niekas nebus pranykęs.

14 Ir štai čia visa įstatymo prasmė, kiekvienai dalelytei nurodant į tą didžiąją ir paskutinę auką; ir ta didžioji ir paskutinė auka bus Dievo Sūnus, taip, beribė ir amžina.

15 Ir taip jis atneš išgelbėjimą visiems tiems, kurie tikės jo vardą; ir tai yra šitos paskutinės aukos tikslas – įgyvendinti gailingumo vidų, kuris pergali teisingumą ir sukuria pagrindą žmonėms turėti tikėjimą atgailai.

16 Ir taip gailingumas gali patenkinti teisingumo reikalavimus ir apglėbia juos saugančiomis rankomis, kai tuo tarpu tas, kuris nepanaudoja tikėjimo atgailai, yra atidengtas visam teisingumo reikalavimų įstatymui; todėl tik tam, kuris turi tikėjimą atgailai, įvykdomas didysis ir amžinas išpirkimo planas.

17 Todėl teduoda jums Dievas, mano broliai, kad jūs pradėtumėte naudoti savo tikėjimą atgailai, kad pradėtumėte šauktis jo švento vardo, kad jis pasigailėtų jūsų.

18 Taip, šaukitės jo, kad pasigailėtų; nes jis yra galingas išgelbėti.

19 Taip, nusizeminkite ir nepaliaujamai melskitės jam.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

20 Šaukitės jo, kada esate savo laukuose, taip, dėl visų savo kaimenių.

21 Šaukitės jo savo namuose, taip, dėl visų savo namiškių, tiek ryte, tiek vidurdienį, tiek ir vakare.

22 Taip, šaukitės jo prieš savo priešų galią.

23 Taip, šaukitės jo prieš velnią, kuris yra viso teismo priešas.

24 Šaukitės jo dėl savo laukų pasėlių, kad jų dėka galėtumėte klestėti.

25 Šaukitės dėl savo laukų kaimenių, kad jos didėtų.

26 Bet tai dar ne viskas; jūs turite išlieti savo sielą savo kambarėlyje ir savo slaptavietėje, ir savo tyruose.

27 Taip, ir kada jūs nesišaukiate Viešpaties, tebūna jūsų širdys kupinos, nuolat linkusios melstis jam dėl savo gerovės ir dėl gerovės tų, kurie yra aplink jus.

28 Ir dabar štai, mano mylimi broliai, sakau jums: nemanykite, jog tai viskas; nes jei visa tai padarę pavarysite be-turtį ir nuoga, neaplankysite ligoto ir prislėgto, ir turėdami neduosite savo turto tiems, kurie skursta – sakau jums: jeigu nieko šito nedarysite, štai jūsų malda yra bergždžia ir nieko jums nepadės, ir jūs esate kaip veidmainiai, kurie išsižada tikėjimo.

29 Todėl jei neprisimenate tikrosios meilės, jūs esate atmatos, kurias grynintojai išmeta lauk (kadangi jos nieko nevertos) ir kurios trypiamos po žmonių kojomis.

30 Ir dabar, mano broliai, aš norėčiau, kad po to, kai gavote tiek daug liudijimų, matydami, kad Šventieji Raštai liudija apie tai, eitumėte ir neštumėte atgailos vaisių.

31 Taip, norėčiau, kad eitumėt ir daugiau nebeužkietintumėt savo širdžių; nes štai, dabar jūsų išgelbėjimo metas ir diena; ir todėl jei atgailausite ir neužkietinsite savo širdžių, didysis išpirkimo planas nedelsiant bus įvykdytas jums.

32 Nes štai šitas gyvenimas yra laikas žmonėms pasiruošti susitikti su Dievu; taip, štai šito gyvenimo diena yra diena žmonėms atlikti savo darbus.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

- 33 Ir dabar, kaip jau sakiau prieš tai, kadangi turėjote tiek daug liudijimų, aš maldauju jus, kad neatidėliotumėte savo atgailos dienos pabaigai; nes po šitos gyvenimo dienos, kuri duota mums pasiruošti amžinybei, štai, jeigu mes deramai neišnaudosime savo laiko šiame gyvenime, ateis tamsos naktis, kurioje jokio darbo nebus galima atlikti.
- 34 Kada būsite atvesti į tą baisią lemtingą valandą, jūs negalėsite pasakyti: Aš atgailausiu; aš sugrįšiu pas savo Dievą. Ne, jūs negalėsite to pasakyti; nes ta pati dvasia, kuri valdys jūsų kūną tuo metu, kai išeisite iš šito gyvenimo, ta pati dvasia turės galią valdyti jūsų kūną tame amžinajame pasaulyje.
- 35 Nes štai, jei atidėliojote savo atgailos dieną net iki mirties, štai, jūs tapote pajungti velnio dvasiai, ir jis užantspaudavo jus esant jo; todėl Viešpaties Dvasia pasitraukė nuo jūsų ir neturi vietos jūmyse, ir velnias turi visą galią jums; ir tokia yra nelabųjų galutinė būseną.
- 36 Ir tai aš žinau, kadangi Viešpats pasakė, jog jis negyvena nešventose šventyklose, bet gyvena teisiųjų širdyse; taip, ir jis taip pat pasakė, kad teisieji atsīsės jo karalystėje, kad daugiau nebeišeitų; bet jų apdarai bus išbalinti Avinėlio krauju.
- 37 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš trokštu, kad jūs tai prisimintumėt ir įgyvendintumėte savo išgelbėjimą su baime priešais Dievą ir kad daugiau nebeneigtumėt Kristaus atėjimo;
- 38 kad daugiau nebekovotumėte prieš Šventąją Dvasią, bet kad priimtumėt ją ir priimtumėt Kristaus vardą; kad nusizemintumėt net iki dulkių ir garbintumėte Dievą dvasia ir tiesa, kur bebūtumėt; ir kad gyventumėte, kasdien dėkodami už daugybę pasigailėjimų ir palaiminimų, kuriuos jis teikia jums.
- 39 Taip, ir aš taip pat raginu jus, mano broliai, nuolat skirti dėmesį maldai, kad nebūtumėte nuklaidinti velnio pagundų, kad jis nepergalėtų jūsų, kad netaptumėt jo pavaldiniais paskutiniąją dieną; nes štai jis neatlygina jums niekuo geru.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

40 Ir dabar, mano mylimi broliai, norėčiau paraginti jus būti kantrius ir iškęsti visokius suspaudimus; kad neburnotumėte prieš tuos, kurie išmeta jus dėl jūsų nepaprasto skurdo, idant netaptumėte nusidėjėliais kaip jie;

41 bet kad būtumėte kantrūs ir kęstumėte tuos suspaudimus su tvirta viltimi, kad vieną dieną ilsėsitės nuo visų savo suspaudimų.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Almos knyga 35

- 1 Dabar, buvo taip, kad po to, kai Amulekas baigė kalbėti šiuos žodžius, jie išėjo iš minios ir perėjo į Jeršono žemę.
- 2 Taip, ir likusieji broliai, po to, kai paskelbė žodį zoraminkams, taip pat perėjo į Jeršono žemę.
- 3 Ir buvo taip, kad zoraminkų aukštuomenė, pasitarusi dėl jiems paskelbtų žodžių, pyko dėl to žodžio, nes jis žlugdė jų verslą; todėl jie nepaklausė tų žodžių.
- 4 Ir jie pasiuntė ir surinko visoje žemėje visus žmones ir tarėsi su jais dėl pasakytų žodžių.
- 5 Dabar, jų vadovai, kunigai ir mokytojai neatskleidė žmonėms savo norų; taigi jie slapčia sužinojo visų žmonių mintis.
- 6 Ir buvo taip, kad sužinoję visų žmonių mintis, tuos, kurie palaikė Almos ir jo brolių pasakytus žodžius, išmetė iš žemės; ir jų buvo daug; ir jie taip pat perėjo į Jeršono žemę.
- 7 Ir buvo taip, kad Alma ir jo broliai tarnavo jiems.
- 8 Dabar, zoraminkų žmonės pyko ant Amono žmonių, kurie buvo Jeršone, ir zoraminkų vyriausiasis vadovas, būdamas labai nedoras vyras, pasiuntė pas Amono žmones, pageidaudamas, kad jie išmestų iš savo žemės visus tuos, kurie iš jų perėjo į jų žemę.
- 9 Ir jis iškvėpė daug grasinimų jiems. Dabar, Amono žmonės nebijojo jų žodžių; todėl jie neišmetė jų lauk, bet priėmė visus pas juos perėjusius zoraminkų vargšus; ir jie pamaitino bei aprenė juos, ir davė jiems žemes kaip paveldą; ir tarnavo jiems pagal jų norus.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

10 Dabar, tai kurstė zoramininkus pykčiui prieš Amono žmones, ir jie pradėjo bendrauti su lamanitais ir taip pat kurstyti juos pykčiui prieš juos.

11 Ir taip zoramininkai ir lamanitai pradėjo ruošti karui prieš Amono žmones ir taip pat prieš nefitus.

12 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms septynioliktieji metai.

13 Ir Amono žmonės išvyko iš Jeršono žemės ir perėjo į Meleko žemę, užleisdami vietą Jeršono žemėje nefitų armijoms, kad jie galėtų kovoti su lamanitų armijomis ir zoramininkų armijomis; ir taip aštuonioliktisiais teisėjų valdžios metais prasidėjo karas tarp lamanitų ir nefitų; ir jų karų aprašymas bus pateiktas toliau.

14 O Alma ir Amonas, ir jų broliai, ir taip pat du Almos sūnūs po to, kai buvo įrankiai Dievo rankose, atvedant daug zoramininkų į atgailą, sugrįžo į Zarahemlos žemę; ir visi atvestieji į atgailą buvo išvyti iš savo žemės; bet jie gavo žemes kaip paveldą Jeršono žemėje ir ėmėsi ginklų ginti save, savo žmonas, vaikus bei žemes.

15 Dabar, kadangi Alma buvo nuliūdintas dėl savo žmonių nedorumo, taip, dėl karų ir kraujo praliejimų, ir nesutarimų, kurie buvo tarp jų, ir kadangi jis buvo skelbti žodžio, arba buvo siųstas skelbti žodžio, visiems žmonėms kiekviename mieste, ir kadangi matė, kad žmonių širdys pradėjo kietėti ir kad jie pradėjo užsigauti dėl žodžio griežtumo, jo širdis nepaprastai sielvartavo.

16 Todėl jis nurodė surinkti jo sūnus, idant galėtų kiekvienam jų atskirai duoti įpareigojimus dėl to, kas susiję su teisumu. Ir mes turime aprašymą apie jo įsakymus, kuriuos jis davė jiems, pagal jo paties metraščių.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Almos knyga 36

- 1 Mano sūnau, atsuk ausį mano žodžiams; nes prisiekiu tau, kad kiek tu laikysiesi Dievo įsakymų, tiek klestėsi žemėje.
- 2 Aš norėčiau, kad tu darytum taip, kaip aš dariau, prisimindamas mūsų tėvų nelaisvę; nes jie buvo vergijoje, ir niekas, išskyrus Abraomo Dievą ir Izaoko Dievą, ir Jokūbo Dievą, negalėjo jų išvaduoti; o jis tikrai išvadavo juos iš visų jų suspaudimų.
- 3 Ir dabar, o mano sūnau Helamanai, štai tu esi jaunas, ir todėl maldauju tavęs, kad paklausytum mano žodžių ir pasimokytum iš manęs; nes žinau, kad kiekvienas, kuris savo viltis sudės į Dievą, bus remiamas savo išmėginimuose ir savo varguose, ir savo suspaudimuose ir bus iškeltas paskutiniąją dieną.
- 4 Ir nenorėčiau, jog galvotum, kad aš žinau pats iš savęs – žinau ne iš to, kas laikina, bet iš to, kas dvasiška, ne iš kūniško proto, bet iš Dievo.
- 5 Dabar, štai sakau tau, jei nebūčiau užgimęs iš Dievo, nežinočiau šitų dalykų; bet Dievas savo šventojo angelo burna tai man atskleidė, ne dėl kokio nors mano paties vertumo.
- 6 Nes aš vaikščiojau su Mozijo sūnumis, kėsindamasis sunaikinti Dievo bažnyčią; bet štai, Dievas atsiuntė savo šventąjį angelą sustabdyti mus tame kelyje.
- 7 Ir štai jis prakalbo mums, lyg griaustinio balsu, ir visa žemė drebėjo po mūsų kojomis; ir mes visi parkritome ant žemės, nes Viešpaties baimė apėmė mus.
- 8 Bet štai balsas tarė man: Kelkis. Ir aš atsikėliau ir atsi stojau, ir išvydau angelą.
- 9 Ir jis tarė man: Net jei tu pats ir nori būti sunaikintas, daugiau nesikėsink sunaikinti Dievo bažnyčią.
- 10 Ir buvo taip, kad aš parkritau ant žemės; ir tris dienas bei tris naktis negalėjau atverti burnos ir pajudinti galūnių.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

11 Ir angelas man pasakė daugiau dalykų, kuriuos girdė-
jo mano broliai, bet aš negirdėjau jų; nes kai išgirdau žo-
džius: Net jei tu pats ir nori būti sunaikintas, daugiau
nesikėsink sunaikinti Dievo bažnyčia, aš buvau pers-
melktas tokios didelės baimės ir nuostabos, kad galbūt
būsiu sunaikintas, jog parkritau ant žemės ir daugiau
nieko nebegirdėjau.

12 Bet buvau kankinamas amžinos kankynės, nes mano
siela iki aukščiausio laipsnio buvo akėjama ir kankina-
ma visų mano nuodėmių.

13 Taip, aš prisiminiau visas savo nuodėmes ir nedory-
bes, dėl kurių buvau kankinamas pragaro kančiomis;
taip, pamačiau, kad maištavau prieš Dievą ir nevykdžiau
jo šventų įsakymų.

14 Taip, ir nužudžiau daug jo vaikų, arba, tiksliau, nu-
klaidinau juos į sunaikinimą; taip, ir apskritai paėmus,
tokios baisios buvo mano nedorybės, kad vien tik min-
tis, jog ateisiu savo Dievo akivaizdon, kankino mano sie-
lą neapsakomu siaubu.

15 O, – galvojau aš, – kad galėčiau būti išvartytas ir su-
naikintas tiek siela, tiek ir kūnu, kad nebūčiau atvestas
stoti savo Dievo akivaizdon, idant būčiau teisiamas pa-
gal savo darbus.

16 Ir dabar, tris dienas ir tris naktis aš buvau kankina-
mas, būtent pasmerkto sielos kančiomis.

17 Ir buvo taip, kad kol buvau taip kankinamas kančio-
mis, kol buvau akėjamas daugybės savo nuodėmių prisi-
minimu, štai, taip pat aš prisiminiau girdėjęs savo tėvą
pranašaujant žmonėms apie kažkokio Jėzaus Kristaus,
Dievo Sūnaus, atėjimą apmokėti pasaulio nuodėmių.

18 Dabar, kada mano protas pasigavo šitą mintį, aš šau-
kiau savo širdyje: O Jėzau, tu Dievo Sūnau, pasigailėk
manęs, kuris esu karčiojoje tulžyje ir aprištas amžinomis
mirties grandinėmis.

19 Ir dabar štai pagalvojęs apie tai, aš jau nebegalėjau pri-
siminti savo skausmų; taip, aš jau nebebuvau akėjamas
savo nuodėmių prisiminimu.

20 O, kokį džiaugsmą ir kokią nuostabią šviesą aš išvy-
dau; taip, mano siela buvo pripildyta džiaugsmo, tokio
pat didelio, kokia buvo mano kančia!

And the angel spake more things unto me, which
were heard by my brethren, but I did not hear them; for
when I heard the words—If thou wilt be destroyed of
thyself, seek no more to destroy the church of God—I
was struck with such great fear and amazement lest per-
haps I should be destroyed, that I fell to the earth and I
did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul
was harrowed up to the greatest degree and racked with
all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for
which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw
that I had rebelled against my God, and that I had not
kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or
rather led them away unto destruction; yea, and in fine
so great had been my iniquities, that the very thought of
coming into the presence of my God did rack my soul
with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become
extinct both soul and body, that I might not be brought
to stand in the presence of my God, to be judged of my
deeds.

And now, for three days and for three nights was I
racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with tor-
ment, while I was harrowed up by the memory of my
many sins, behold, I remembered also to have heard my
father prophesy unto the people concerning the coming
of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins
of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I
cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have
mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am
encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could re-
member my pains no more; yea, I was harrowed up by
the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did be-
hold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was
my pain!

21 Taip, sakau tau, mano sūnau, kad negalėjo būti nieko tokio didžiulio ir tokio kartaus, kokios buvo mano kančios. Taip, ir vėlgi sakau tau, mano sūnau, kad, antraverčius, negali būti nieko tokio didžiulio ir saldaus, koks buvo mano džiaugsmas.

22 Taip, man regis, aš mačiau, kaip kad mūsų tėvas Lehi matė, Dievą, sėdintį savo soste, apsuptą nesuskaičiuojamų angelų būrių, giedančių ir šlovinančių savo Dievą; ir mano siela troško būti ten.

23 Bet štai mano galūnės vėl atgavo stiprybę, ir aš atsi stojau ant kojų ir paskelbiau žmonėms, kad užgimiau iš Dievo.

24 Taip, ir nuo to laiko net iki šiol aš neatlyždamas dirbau, kad atvesčiau sielas į atgailą; idant atvesčiau jas ragauti nepaprasto džiaugsmo, kurio aš paragavau; kad jos taip pat galėtų užgimti iš Dievo ir būti pripildytos Šventosios Dvasios.

25 Taip, ir dabar štai, o mano sūnau, Viešpats duoda man nepaprastai didelį džiaugsmą mano darbų vaisiais.

26 Nes dėl žodžio, kurį jis suteikė man, štai daugelis užgimė iš Dievo ir ragavo, kaip kad aš ragavau, ir išvydo savo akimis, kaip kad aš išvydau; todėl jie žino lygiai taip, kaip aš žinau, apie tai, ką kalbėjau; o pažinimas, kurį turiu, yra iš Dievo.

27 Ir aš buvau remiamas visokiuose išmėginimuose ir varguose, taip, ir visokiuose suspaudimuose; taip, Dievas išvadavo mane iš kalėjimo ir iš pančių, ir iš mirties; taip, ir aš sudedu savo viltis į jį, ir jis vėl išvaduos mane.

28 Ir aš žinau, kad paskutiniąją dieną jis prikels mane gyventi su juo šlovėje; taip, ir aš šlovinsiu jį per amžius, nes jis išvedė mūsų tėvus iš Egipto ir prarijo egiptiečius Raudonojoje jūroje; ir savo galia jis vedė juos į pažadėtąją žemę; taip, ir laikas nuo laiko išvadudavo juos iš vergijos ir nelaisvės.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Taip, ir jis taip pat išvedė mūsų tėvus iš Jeruzalės žemės; ir taip pat, savo nesibaigiančia galia, išvaduodavo juos iš vergijos ir nelaisvės, laikas nuo laiko netgi iki šios dienos; ir aš visuomet laikiau atmintyje jų nelaisvę; taip, ir tu turi išlaikyti atmintyje jų nelaisvę, kaip kad aš padariau.

30 Bet štai, mano sūnau, tai dar ne viskas; nes tu turi žinoti, kaip kad aš žinau, kad kiek laikysiesi Dievo įsakymų, tiek klestėsi žemėje; ir tu taip pat turi žinoti, kad kiek nesilaikysi Dievo įsakymų, tiek būsi atkertamas nuo jo akivaizdos. Ir tai yra pagal jo žodį.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Almos knyga 37

- 1 Ir dabar, mano sūnau Helamanai, aš įsakau tau, kad pamintumėte metraščius, kurie buvo patikėti man.
- 2 Ir aš taip pat įsakau tau, kad vestumėte šios liaudies metraščių taip, kaip aš tai dariau, ant Nefio plokštelių ir išsaugotumėte visus šiuos mano saugotus dalykus šventus, kaip kad aš išsaugojau juos; nes jie saugomi išmintingam tikslui.
- 3 Ir šitos skaitstvario plokštelės, ant kurių yra šitie ražiniai, ant kurių yra Šventųjų Raštų metraščiai, ant kurių yra mūsų protėvių genealogija, netgi nuo pradžios –
- 4 štai mūsų tėvai pranašavo, kad jos bus saugomos ir perduodamos iš kartos į kartą, ir laikomos bei saugomos Viešpaties ranka, kol išeis kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, kad jie sužinotų jose esančius slėpinius.
- 5 Ir dabar štai, jei jos yra saugomos, jos turi išlaikyti savo skaistumą; taip, ir jos išlaikys savo skaistumą; taip, ir taip pat išlaikys visos plokštelės, kuriose yra tai, kas yra šventas raštas.
- 6 Dabar jūs galite pamanyti, kad tai mano kvailystė; bet štai sakau tau, kad nežymiais ir paprastais dalykais įvykdomi dideli dalykai; ir nežymios priemonės daugeliu atveju suglumina išmintinguosius.
- 7 Ir Viešpats Dievas dirba, panaudodamas priemones savo didiems ir amžiniems tikslams įgyvendinti; ir labai nežymiomis priemonėmis Viešpats suglumina išmintinguosius ir įgyvendina daugelio sielų išgelbėjimą.
- 8 Ir dabar, ligi šiol tokia buvo Dievo išmintis, kad šitie dalykai būtų išsaugoti; nes štai, jie praplėtė šitos liaudies atmintį, taip, ir daugelį įtikino jų kelių klaidingumu ir atvedė juos į jų Dievo pažinimą jų sieloms išgelbėti.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Taip, sakau jums: jeigu ne šitie dalykai, užrašyti šituose metraščiuose, kurie yra ant šitų plokštelių, tai Amonas ir jo broliai nebūtų galėję įtikinti tiek daug tūkstančių lamanitų jų tėvų tradicijų klaidingumu; taip, šitie metraščiai ir jų žodžiai atvedė juos į atgailą; tai yra jie atvedė juos į Viešpaties, jų Dievo, pažinimą ir džiūgavimą jų Išpirkėju, Jėzumi Kristumi.

10 Ir kas žino, gal jie bus priemonė atvesti daugelį tūkstančių jų, taip, ir taip pat daugelį tūkstančių mūsų kietasprandžių brolių nefitų, kurie dabar kietina savo širdis nuodėmėje ir nedorybėse, į jų Išpirkėjo pažinimą?

11 Dabar, šie slėpiniai nėra man visiškai atskleisti; todėl aš susilaikysiu.

12 Ir galbūt pakaks, jei tik pasakysiu, kad jie saugomi išmintingam tikslui, kuris Dievui yra žinomas; nes jis išmintingai patarinėja dėl visų savo darbų, ir jo takai yra tiesūs, ir jo kelias – vienas amžinas ratas.

13 O atmink, atmink, mano sūnau Helamanai, kokie griežti yra Dievo įsakymai. Ir jis pasakė: Jei laikysitės mano įsakymų, klestėsite žemėje, – bet jeigu nesilaikysite jo įsakymų, būsite iškirsti iš jo akivaizdos.

14 Ir dabar, atmink, mano sūnau, kad Dievas patikėjo tau šituos šventus dalykus, kuriuos jis išsaugojo šventus ir kuriuos jis laikys bei saugos savo išmintingam tikslui, kad galėtų parodyti savo galią ateities kartoms.

15 Ir dabar štai sakau tau pranašystės dvasia, kad jeigu tu prasižengsi Dievo įsakymams, štai, šitie šventi dalykai bus paimti iš tavęs Dievo galia ir tu būsi atiduotas Šėtonui, kad jis sijotų tave kaip pelus prieš vėją.

16 Bet jei tu laikysiesi Dievo įsakymų ir elgsiesi su šitais šventais dalykais taip, kaip Viešpats įsako tau (nes turi kreiptis į Viešpatį dėl visko, ką turi daryti su jais), štai, jokia žemės ar pragaro jėga negalės atimti jų iš tavęs, nes Dievas pajėgus įvykdyti visus savo žodžius.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

17 Nes jis įvykdys visus savo pažadus, kuriuos jis duos tau, nes jis įvykdė savo pažadus, kuriuos jis davė mūsų tėvams.

18 Nes jis pažadėjo jiems, kad išsaugos šiuos dalykus savo išmintingam tikslui, kad galėtų parodyti savo galią ateities kartoms.

19 Ir dabar, štai vieną tikslą jis įvykdė, atstatydamas daugelį tūkstančių lamanitų į tiesos pažinimą; ir per juos jis parodė savo galią, ir per juos jis taip pat dar parodys savo galią ateities kartoms; todėl jie turi būti saugomi.

20 Todėl aš įsakau tau, mano sūnau Helamanai, kad stropiai vykdytum visus mano žodžius ir kad stropiai laikytumėsi Dievo įsakymų, kaip jie parašyti.

21 Ir dabar, aš kalbėsiu tau apie tas dvidešimt keturias plokšteles, kad saugotum jas, idant paslaptys ir tamsos darbai, ir jų slapti darbai, arba slapti darbai tų žmonių, kurie buvo sunaikinti, būtų apreikšti šitiems žmonėms; taip, visos jų žmogžudystės ir jų plėšimai, ir jų grobimai, ir visi jų nelabumai, ir bjaurumai būtų paskelbti šitiems žmonėms; taip, ir kad saugotum šituos vertiklius.

22 Nes štai Viešpats pamatė, kad jo žmonės pradėjo darbuotis tamsoje, taip, vykdyti slaptas žmogžudystes ir bjaurumus; todėl Viešpats pasakė: Jeigu jie neatgailaus, jie bus išnaikinti nuo žemės veido.

23 Ir Viešpats pasakė: Aš paruošiu savo tarnui Gazelemui akmenį, kuris sušvis šviesa tamsoje, kad atskleisčiau savo žmonėms, kurie man tarnauja, kad atskleisčiau jiems jų brolių darbus, taip, jų slaptus darbus, jų tamsos darbus ir jų nelabumą ir bjaurumus.

24 Ir dabar, mano sūnau, šitie vertikliai buvo paruošti, kad galėtų būti įvykdytas Dievo žodis, kurį jis kalbėjo, sakydamas:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

25 Aš išnešiu iš tamsos į šviesą visus jų slaptus darbus ir jų bjaurumus; ir jeigu jie neatgailaus, aš išnaikinsiu juos nuo žemės veido; ir išnešiu į šviesą visas jų paslaptis ir bjaurumus kiekvienai tautai, kuri ateity gyvens šioje žemėje.

26 Ir dabar, mano sūnau, mes matome, kad jie neatgailavo; todėl buvo išnaikinti, ir kol kas Dievo žodis buvo įvykdytas; taip, jų slapti bjaurumai buvo išnešti iš tamsos ir atskleisti mums.

27 Ir dabar, mano sūnau, aš tau įsakau, kad nuslėptumėte visas jų priesaikas ir jų sandoras, ir jų slaptų bjaurumų susitarimus; taip, ir visus jų ženklus, ir jų stebuklus paslėpkite nuo šitų žmonių, kad jie jų nežinotų, idant kartais taip pat neįpultų į tamsą ir nebūtų sunaikinti.

28 Nes štai yra prakeiksmas ant visos šitos žemės, kad visus tuos tamsos darbininkus ištiks sunaikinimas sulig Dievo galia, kai jie bus visiškai pribrendę; taigi aš noriu, kad šitie žmonės nebūtų sunaikinti.

29 Todėl jūs paslėpsite šituos jų priesaikų ir jų sandorų slaptus planus nuo šitų žmonių ir tik jų nelabumus ir jų žmogžudystes, ir jų bjaurumus jūs atskleisite jiems; ir mokysite juos bjaurėtis tokiais nelabumais ir bjaurumais, ir žmogžudystėmis; ir taip pat mokysite juos, kad šitie žmonės buvo sunaikinti dėl savo nelabumų, bjaurumų ir žmogžudysčių.

30 Nes štai jie nužudė visus Viešpaties pranašus, kurie atėjo tarp jų skelbti jiems apie jų nedorybes; ir kraujas tų, kuriuos jie nužudė, šaukėsi Viešpaties, savo Dievo, kad atkeršytų jų žudikams; ir taip Dievo teismai ištiko šiuos tamsos ir slaptų sąjungų darbininkus.

31 Taip, ir per amžių amžius tebūna prakeikta žemė tiems tamsos ir slaptų sąjungų darbininkams, net iki sunaikinimo, jeigu jie neatgailaus prieš visiškai pribręsdami.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

32 Ir dabar, mano sūnau, atmint žodžius, kuriuos tau kalbėjau; nepatikėk šių slaptų planų šitiems žmonėms, bet mokyk juos nesibaigiančios neapykantos nuodėmei ir nedorybei.

33 Skelbk jiems atgailą ir tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi; mokyk juos nusižeminti ir būti romiais bei nuolankios širdies; mokyk juos atsispirti kiekvienai velnio pagundai savo tikėjimu Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

34 Mokyk juos niekada nepailsti daryti gera, bet būti romius ir nuolankios širdies; nes tokie ras atilsį savo sielai.

35 O atmint, mano sūnau, ir mokykis išminties savo jaunystėje; taip, mokykis savo jaunystėje laikytis Dievo įsakymų.

36 Taip, ir šaukis Dievo dėl visokios paramos sau; taip, tegul visi tavo darbai būna Viešpačiui, ir kad ir kur beei-tum, tebūna tai Viešpatyje; taip, tegul visos tavo mintys būna nukreiptos į Viešpatį; taip, tavo širdies meilė tebūna nukreipta į Viešpatį per amžius.

37 Tarkis su Viešpačiu visuose savo darbuose, ir jis nukreips tave į gera; taip, kada guliesi vakare, gulkis Viešpačiui, kad jis prižiūrėtų tave tau miegant; ir kada keliesi ryte, tegul tavo širdis būna kupina dėkingumo Dievui; ir jeigu tu tai darysi, būsi iškeltas paskutiniąją dieną.

38 Ir dabar, mano sūnau, turiu kai ką pasakyti apie tą daiktą, kurį mūsų tėvai vadino rutuliu, arba vadovu, – arba mūsų tėvai jį vadino Liahona, kas išvertus reiškia kompasas; ir jį paruošė Viešpats.

39 Ir štai joks žmogus negali padaryti tokio kruopštaus dirbinio. Ir štai, jis buvo paruoštas, kad rodytų mūsų tėvams kryptį, kuria jie turėtų keliauti tyruose.

40 Ir jis veikė pagal jų tikėjimą Dievu; todėl jei jie turėjo tikėjimą tikėti tuo, kad Dievas gali padaryti, jog tos rodyklės nurodytų kelią, kuriuo jie turėtų eiti, štai, tai buvo ir padaroma; todėl jie matė šitą stebuklą, ir taip pat daug kitų stebuklų, diena iš dienos daromų Dievo galia.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Nepaisant to, kad šie stebuklai buvo padaryti nežy-
miomis priemonėmis, jis parodė jiems nuostabius dar-
bus. Jiems aptingus ir pamiršus naudoti savo tikėjimą
bei stropumą, šitie nuostabūs darbai liaudavosi ir jie ne-
pažengdavo savo kelionėje;

42 todėl jie gaišavo tyruose, arba keliavo ne tiesiu keliu,
bet buvo spaudžiami alkio ir troškulio dėl savo prasižen-
gimų.

43 Ir dabar, mano sūnau, norėčiau, kad suprastum, jog
šie dalykai nėra be šešelio; nes kai mūsų tėvai tingėjo
skirti dėmesį šitam kompasui (dabar, šitie dalykai buvo
laikinieji), jie neklestėjo; lygiai taip yra su dalykais, kurie
yra dvasiniai.

44 Nes štai lygiai taip pat lengva skirti dėmesį Kristaus
žodžiui, kuris nurodys jums tiesų kelią į amžiną palai-
mą, kaip tai buvo lengva mūsų tėvams skirti dėmesį tam
kompasui, kuris nukreiptų juos tiesiu keliu į pažadėtąją
žemę.

45 Ir dabar aš sakau, argi šituose dalykuose nėra pavaiz-
do? Nes lygiai taip tikrai, kaip šis vadovas, sekant jo kur-
są, nuvedė mūsų tėvus į pažadėtąją žemę, taip Kristaus
žodžiai, jei seksime jų kursu, nuves mus anapus šito siel-
varto slėnio į daug geresnę pažado žemę.

46 O mano sūnau, nebūkim tingūs dėl kelio lengvumo;
nes taip buvo mūsų tėvams; nes taip jiems buvo paruoš-
ta, kad jei kas žvelgs – gyvens; lygiai taip yra ir mums.
Kelias paruoštas, ir jei mes žvelgsime, gyvensime per am-
žius.

47 Ir dabar, mano sūnau, žiūrėk, kad rūpintumeis šitais
šventais dalykais, taip, žiūrėk, kad žvelgtum į Dievą ir
gyventum. Eik pas šituos žmones ir skelbk žodį, ir būk
rimtas. Mano sūnau, viso labo.

Nevertheless, because those miracles were worked by
small means it did show unto them marvelous works.
They were slothful, and forgot to exercise their faith
and diligence and then those marvelous works ceased,
and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not
travel a direct course, and were afflicted with hunger
and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand
that these things are not without a shadow; for as our
fathers were slothful to give heed to this compass (now
these things were temporal) they did not prosper; even
so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of
Christ, which will point to you a straight course to eter-
nal bliss, as it was for our fathers to give heed to this
compass, which would point unto them a straight
course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For
just as surely as this director did bring our fathers, by
following its course, to the promised land, shall the
words of Christ, if we follow their course, carry us be-
yond this vale of sorrow into a far better land of prom-
ise.

O my son, do not let us be slothful because of the eas-
iness of the way; for so was it with our fathers; for so was
it prepared for them, that if they would look they might
live; even so it is with us. The way is prepared, and if we
will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred
things, yea, see that ye look to God and live. Go unto
this people and declare the word, and be sober. My son,
farewell.

Almos knyga 38

- 1 Mano sūnau, atsuk ausį mano žodžiams, nes sakau tau, kaip sakiau Helamanui, jog kiek laikysies Dievo įsakymų, tiek klestėsi žemėje; ir kiek nesilaikysi Dievo įsakymų, tiek būsi atkertamas nuo jo akivaizdos.
- 2 Ir dabar, mano sūnau, aš tikiu, kad aš didžiai džiaugsiuosi tavimi dėl tavo tvirtumo ir tavo ištikimybės Dievui; nes kaip tu pradėjai savo jaunystėje žvelgti į Viešpatį, savo Dievą, lygiai taip tikiuosi, kad ir toliau laikysies jo įsakymų; nes palaimintas tas, kuris išveria iki galo.
- 3 Sakau tau, mano sūnau, kad aš jau didžiai džiaugiausi tavimi dėl tavo ištikimybės ir tavo stropumo, ir tavo kantrybės, ir tavo didžio kantrumo tarp zoramininkų žmonių.
- 4 Nes žinau, kad buvai pančiuose; ir taip pat žinau, kad buvai apmėtytas akmenimis dėl žodžio; ir tu kantriai pakėlei visa tai, kadangi Viešpats buvo su tavimi; ir dabar tu žinai, kad Viešpats išvadavo tave.
- 5 Ir dabar, mano sūnau Šiblonai, norėčiau, jog atmintum, kad kiek sudėsi savo viltis į Dievą, lygiai tiek būsi išvaduojamas iš savo išmėginimų ir vargų, ir suspaudimų, ir būsi iškeltas paskutiniąją dieną.
- 6 Dabar, mano sūnau, aš nenorėčiau, kad galvotum, jog aš žinau tai iš savęs, bet tai Dievo Dvasia, kuri yra manyje, atskleidžia man tai; nes jei nebūčiau užgimęs iš Dievo, aš nežinočiau šitų dalykų.
- 7 Bet štai, Viešpats iš savo didelio gailestingumo pasiuntė savo angelą pareikšti man, kad aš privalau liautis vykdyti naikinimo darbą tarp jo žmonių; taip, ir aš mačiau angelą veidas į veidą, ir jis kalbėjo su manimi, ir jo balsas buvo kaip griaustinis ir sudrebino visą žemę.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Ir buvo taip, kad aš tris dienas ir tris naktis buvau apimtas aštriausio sielos skausmo ir kančios, ir kol nesikreipiau į Viešpatį Jėzų Kristų pasigailėjimo, negavau savo nuodėmių atleidimo. Bet štai aš šaukiausi jo ir radau ramybę savo sielai.
- 9 Ir dabar, mano sūnau, aš tau papasakojau tai, kad pasimokytum išminties, kad pasimokytum iš manęs, jog nėra jokio kito kelio ar priemonės, kuria žmogus gali būti išgelbėtas, – tik Kristumi ir per jį. Štai, jis yra pasaulio gyvybė ir šviesa. Štai, jis yra tiesos ir teismo žodis.
- 10 Ir dabar, kaip tu pradėjai mokyti žodžio, lygiai taip norėčiau, kad mokytum toliau; ir norėčiau, kad visame kame būtum stropus ir susivaldantis.
- 11 Žiūrėk, kad nepasikeltum į puikybę; taip, žiūrėk, kad nesigirtum nei savo išmintimi, nei savo didele jėga.
- 12 Naudok drąsą, bet ne valdingumą; ir taip pat žiūrėk, kad pažabotum visas savo aistras, idant galėtum būti pripildytas meilės; žiūrėk, kad susilaikytum nuo dykinėjimo.
- 13 Nesimelsk kaip zoraminkai, nes tu matei, jog jie meldžiasi, kad juos girdėtų žmonės ir girtų už jų išmintį.
- 14 Nesakyk: O Dieve, aš dėkoju tau, kad mes geresni už savo brolius; bet geriau sakyk: O Viešpatie, atleisk mano nevertumą ir su gailėsčiu prisimink mano brolius, – taip, visada pripažink savo nevertumą prieš Dievą.
- 15 Ir tegul Viešpats palaimina tavo sielą ir priima tave paskutiniąją dieną į savo karalystę atsisėsti ramybėje. Dabar eik, mano sūnau, ir mokyk žodžio šituos žmones. Būk rimtas. Viso labo, mano sūnau.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Almos knyga 39

- 1 Ir dabar, mano sūnau, tau turiu pasakyti šį tą daugiau, negu pasakiau tavo broliui; nes štai, argi tu nematei savo brolio tvirtumo, jo ištikimybės ir stropumo laikantis Dievo įsakymų? Štai, argi jis nedavė tau gero pavyzdžio?
- 2 Nes tarp zoramininkų žmonių tu neskyrei tiek daug dėmesio mano žodžiams, kaip tavo brolis. Dabar, štai ką turiu prieš tave; tu nusikalbėjai net iki pagyrų savo stiprybe ir išmintimi.
- 3 Ir tai dar ne viskas, mano sūnau. Tu padarei tai, kas suteikė sielvarto man; nes tu palikai tarnystę ir perėjai į Sirono žemę lamanitų valdose paskui paleistuvę Izabelę.
- 4 Taip, ji pavogė daugelio širdis; bet tai ne pasiteisinimas tau, mano sūnau. Tu turėjai rūpintis tarnyste, kuri buvo tau patikėta.
- 5 Argi nežinai, mano sūnau, kad tai yra bjaurastis Viešpaties akyse; taip, labiausiai pasibjaurėtina iš visų nuodėmių, išskyrus nekalto kraujo praliejimą arba Šventosios Dvasios išsižadėjimą?
- 6 Nes štai, jeigu išsižadi Šventosios Dvasios, kai sykį ji turėjo vietos tavyje, ir žinai, kad išsižadi jos, tai yra neatleistina nuodėmė; taip, ir kas nužudo priešingai Dievo šviesai ir pažinimui, tam yra nelengva gauti atleidimą; taip, sakau tau, mano sūnau, kad jam nelengva gauti šį atleidimą.
- 7 Ir dabar, mano sūnau, duok Dieve, kad tu nebūtum kaltas dėl tokio didelio nusikaltimo. Aš neapsistočiau ties tavo nusikaltimais, idant akėčiau tavo sielą, jeigu tai nebūtų tavo labui.
- 8 Bet štai tu negali nuslėpti savo nusikaltimų nuo Dievo; ir jeigu neatgailausi, jie stovės kaip liudijimas prieš tave paskutiniąją dieną.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Dabar, mano sūnau, norėčiau, kad atgailautum ir paliktum savo nuodėmes ir daugiau nebesektum paskui savo akių geismus, bet atsisakytum viso to; nes jeigu to nepadarote, jūs jokiū būdu negalite paveldėti Dievo karalystės. O prisimink ir įsipareigok, ir atsisakyk to.
- 10 Ir aš įsakau tau įsipareigoti tartis su savo vyresniaisiais broliais dėl savo sumanymų; nes štai tu jaunas ir tau reikia tavo brolių priežiūros. Ir klausyk jų patarimų.
- 11 Nesileisk nuklaidinamas jokios tuštybės ar kvailystės; neleisk, kad velnias vėl nuklaidintų tavo širdį paskui tas nelabas paleistuves. Štai, o mano sūnau, kokį didelį blogį jūs atnešėte zoramininkams; nes, pamatę tavo elgesį, jie nenorėjo tikėti mano žodžiais.
- 12 Ir dabar Viešpaties Dvasia sako man: Įsakyk savo vaikams daryti gera, idant jie nenuklaidintų daugelio žmonių širdžių į sunaikinimą; todėl aš įsakau tau, mano sūnau, su Dievo baime, kad susilaikytum nuo savo nedorybių;
- 13 kad atsigręžtum į Viešpatį visu savo protu, galia ir stiprybe; kad nenuklaidintum kitų žmonių širdžių elgtis nedorai; bet geriau sugrįžk pas juos ir pripažink savo kaltes bei tą neteisybę, kurią padarei.
- 14 Nesivaikyk turtų ir šito pasaulio tuščių dalykų, nes štai, tu negali nusinešti jų su savimi.
- 15 Ir dabar, mano sūnau, aš norėčiau šį tą pasakyti tau apie Kristaus atėjimą. Štai, sakau tau, kad jis yra tas, kuris tikrai ateis paimti pasaulio nuodėmių; taip, jis ateina skelbti savo žmonėms gerosios išgelbėjimo naujienos.
- 16 Ir dabar, mano sūnau, tai buvo tarnystė, kuriai jūs buvote pašauktas, – skelbti šią gerąją naujieną žmonėms, kad paruoštumėt jų protus; kitaip sakant, kad išgelbėjimas ateitų jiems, kad jie paruoštų savo vaikų protus išgirsti žodį jo atėjimo metu.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

- 17 Ir dabar šiek tiek nuraminsiu tavo protą dėl šio klausimo. Štai, tu stebiesi, kodėl šitai turi būti žinoma taip iš anksto. Štai, sakau tau, argi Dievui siela šiuo metu nėra tokia pat brangi, kokia ji bus jo atėjimo metu?
- 18 Argi nebūtina, kad išpirkimo planas būtų paskelbtas šitiems žmonėms taip pat, kaip ir jų vaikams?
- 19 Argi Viešpačiui nėra taip pat lengva šiuo metu pasiųsti savo angelą paskelbti šios gerosios naujienos mums, kaip ir mūsų vaikams, arba kaip ir po jo atėjimo meto?
- And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?
- Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?
- Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Almos knyga 40

- 1 Dabar, mano sūnau, yra dar šis tas, ką norėčiau tau pasakyti; nes aš suvokiū, kad tavo protas nerimauja dėl mirusiųjų prikėlimo.
- 2 Štai sakau tau, kad nėra prikėlimo, – arba, pasakysiu kitais žodžiais: šitas mirtingasis neapsirengia nemirtin-gumu, šitas gendamumas neapsirengia negendamumu, – kol nėra atėjęs Kristus.
- 3 Štai, jis įgyvendina mirusiųjų prikėlimą. Bet štai, ma-no sūnau, prikėlimo dar nėra. Dabar, atskleidžiu tau slė-pinį; tačiau yra daug slėpinių, kurie saugomi, tad niekas jų nežino, išskyrus patį Dievą. Bet aš parodau tau vieną dalyką, kurio stropiai teiravausi Dievo, kad žinočiau, – būtent dėl prikėlimo.
- 4 Štai, yra paskirtas laikas, kada visi išeis iš mirusiųjų. Kada šis laikas ateis, niekas nežino; bet Dievas žino tą paskirtąjį laiką.
- 5 Dabar, ar bus vienas laikas, ar kitas, ar trečias, kada žmonės išeis iš mirusiųjų, – neturi reikšmės; nes Dievas visa tai žino; o man pakanka žinoti, kad taip bus, – kad yra paskirtas laikas, kada visi kelsis iš mirusiųjų.
- 6 Dabar, būtinai turi būti tarpas tarp mirties laiko ir prikėlimo laiko.
- 7 Ir dabar, aš norėčiau pasiteirauti, kas atsitinka su žmonių sielomis nuo šito mirties laiko iki laiko, paskirto prikėlimui?
- 8 Dabar, ar yra paskirtas daugiau negu vienas laikas žmonėms prikelti, neturi reikšmės; nes visi nemiršta sy-kiu, ir tai neturi reikšmės; Dievui viskas yra kaip viena diena, ir tik žmogui matuojamas laikas.
- 9 Taigi žmonėms yra paskirtas laikas, kada jie kelsis iš mirusiųjų; ir yra tarpas tarp mirties ir prikėlimo laiko. Ir dabar, kad sužinočiau apie šitą laiko tarpą, – kas atsitin-ka žmonių sieloms, – aš stropiai teiravausi Viešpaties; ir štai ką aš žinau.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrec-tion—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is ap-pointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time ap-pointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space be-tween the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired dili-gently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

10 Ir kada ateis laikas, ir visi prisikels, tada jie žinos, kad Dievas žino visus žmogui paskirtus laikus.

11 Dabar, dėl sielos būsenos tarp mirties ir prikėlimo, – štai, angelas apreiškė man, kad visų žmonių dvasios, kai tik jos iškeliauja iš šio mirtingo kūno, taip, visų žmonių dvasios, ar jos geros, ar piktos, paaimamos namo pas tą Dievą, kuris davė joms gyvybę.

12 Ir tada bus taip, jog teisiųjų dvasios bus priimtos į laimės būseną, vadinamą rojumi, poilsio būseną, ramybės būseną, kur jos ilsėsės nuo visų savo vargų ir nuo visų rūpesčių ir sielvartų.

13 Ir tada bus taip, kad nelabųjų dvasios, taip, tu, kurie pikti, – nes štai, jie neturi nei dalies, nei dalelės Viešpaties Dvasios; nes štai, jie pasirinko piktus darbus vietoj gerų; todėl velnio dvasia įėjo į juos ir užėmė jų namus, – ir šitos bus išmestos į išorinę tamsą, kur bus verksmas ir aimanos, ir dantų griežimas, ir tai dėl jų pačių nedorybės, kadangi jos vedamos belaisvėmis velnio valia.

14 Dabar, tai nelabų žmonių sielų būseną, taip, tamsybėje, ir Dievo rūstybės ugningo pasipiktinimo jais siaubingo, bauginančio laukimo būseną; ir taip jie pasilieka šitoje būsenoje, kaip ir teisieji rojuje, iki jų prikėlimo laiko.

15 Dabar, kai kas suprato, kad ši sielos laimės būseną ir ši sielos nelaimingumo būseną prieš prikėlimą yra pirmasis prikėlimas. Taip, sutinku, tai galima vadinti prikėlimu, dvasios ar sielos prikėlimu ir jų paskyrimu laimei ar nelaiimei, sulig pasakytais žodžiais.

16 Ir štai dar pasakyta, kad yra pirmasis prikėlimas, prikėlimas visų tu, kurie buvo, yra arba bus iki Kristaus prikėlimo iš mirusiųjų.

17 Dabar, mes nemanome, kad šitas pirmas prikėlimas, apie kurį taip pasakyta, gali būti sielų prikėlimas ir jų paskyrimas laimei ar nelaiimei. Tu neturėtum manyti, jog tai reiškia būtent tai.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

18 Štai sakau tau, ne; bet tai reiškia sielos susijungimą su kūnu, visų tų, nuo Adomo dienų iki Kristaus prikėlimo.

19 Dabar, ar sielos ir kūnai tų, apie kuriuos kalbėta, kaip nelabųjų, taip ir teisiųjų, bus sujungti tuo pačiu metu, aš nesakau; pakaks, jog pasakysiu, kad jie visi išeina, arba, kitais žodžiais, jų prikėlimas įvyksta prieš prikėlimą tų, kurie miršta po Kristaus prikėlimo.

20 Dabar, mano sūnau, aš nesakau, kad jų prikėlimas įvyksta Kristaus prikėlimo metu; bet štai, aš pateikiu tai kaip savo nuomonę, kad teisiųjų sielos ir kūnai yra vėl sujungiami Kristaus prikėlimo ir jo pakilimo į dangų metu.

21 Bet ar tai bus jo prikėlimo metu ar po to, aš nesakau; pasakysiu tik tiek, kad yra tarpas tarp kūno mirties ir prikėlimo, ir sielos būseną palaimoje arba nelaimingume iki Dievo paskirto laiko, kada mirusieji išeis ir bus vėl sujungti, – abu, siela ir kūnas, ir bus atvesti stoti priešais Dievą ir bus teisiami pagal savo darbus.

22 Taip, tai atneša atstatymą tų dalykų, apie kuriuos kalbėta pranašų burna.

23 Siela bus sugrąžinta kūnui ir kūnas sielai; taip, ir kiekviena galūnė ir sąnarys bus sugrąžintas savo kūnui; taip, net galvos plaukas nebus prarastas; bet viskas bus atstatyta į savo deramą ir tobulą pavidalą.

24 Ir dabar, mano sūnau, tai yra atstatymas, apie kurį kalbėta pranašų burnomis.

25 Ir tuomet teisieji spindės Dievo karalystėje.

26 Bet štai siaubinga mirtis ištinca nelabuosis; nes jie miršta atžvilgiu to, kas susiję su teisumu; nes jie yra nešvarūs, o niekas nešvarus negali paveldėti Dievo karalystės; bet jie išmetami lauk ir paskiriami valgyti savo triūso, arba savo darbų, kurie buvo pikti, vaisius; ir jie geria karčios taurės padugnes.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Almos knyga 4 I

- 1 Ir dabar, mano sūnau, aš noriu šį tą pasakyti apie atstatymą, apie kurį buvo kalbėta; nes štai kai kurie iškreipė Raštus ir dėl to toli nuklydo. Ir aš suvokiu, kad tavo protas taip pat nerimauja dėl šito. Bet štai, aš tau tai paaiškinsiu.
- 2 Sakau tau, mano sūnau, kad atstatymo planui būtina Dievo teisingumas; nes būtina, jog viskas būtų atstatyta į savo deramą tvarką. Štai, yra būtina ir teisinga, sulig Kristaus galia ir prisikėlimu, kad žmogaus siela būtų sugrąžinta savo kūnui, ir kad būtų sugrąžinta kiekviena kūno dalis.
- 3 Dievo teisingumas reikalauja, kad žmonės būtų teisiami pagal savo darbus; ir jei jų darbai šiame gyvenime buvo geri ir jų širdžių troškimai buvo geri, jie taip pat paskutiniąją dieną turėtų būti atstatyti į tai, kas gera.
- 4 O jei jų darbai pikti, jiems bus atstatyta pikta. Todėl viskas bus atstatyta į savo deramą tvarką, kiekvienas dalykas į savo prigimtinių pavidalą, – mirtingumas prikeltas į nemirtingumą, gendamumas į negendamumą, – prikelta begalinei laimei, kad paveldėtų Dievo karalystę, arba begalinei nelaimei, kad paveldėtų velnio karalystę, vienu atveju viena, kitu atveju kita;
- 5 vienas prikeltas laimei, pagal jo laimės troškimą, arba gėriui, pagal jo gėrio troškimą; o kitas – blogiui, pagal jo blogio troškimą; nes kaip ištisą dieną jis troško daryti pikta, lygiai taip jis gaus savo blogio atlyginimą, kada ateis naktis.
- 6 Ir lygiai taip yra kitu atveju. Jeigu jis atgailavo dėl nuodėmių ir troško teismo iki savo dienų galo, lygiai taip jam bus atlyginta teisumu.
- 7 Tai yra tie, kuriuos Viešpats išpirko; taip, tai yra tie, kurie išlaisvinti, kurie išvaduoti iš begalinės tamsos nakties; ir taip jie stovi arba puola; nes štai, jie patys nusprendžia – daryti gera ar pikta.
- 8 Dabar, Dievo įsakai yra neatšaukiami; taigi kelias yra paruoštas, kad kiekvienas norintis eitų juo ir būtų išgelbėtas.

Alma 4 I

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

- 9 Ir štai dabar, mano sūnau, daugiau niekada nerizikuok prasižengti prieš savo Dievą pagal tuos doktrinos punktus, pagal kuriuos ligi šiol rizikavai nusidėti.
- 10 Nemanyk, kad būsite atstatyti iš nuodėmės į laimę, kadangi buvo kalbėta apie atstatymą. Štai, sakau tau, nelabumas niekada nebuvo laimė.
- 11 Ir dabar, mano sūnau, visi žmonės, kurie yra prigimtinėje būsenoje, arba, sakyčiau, kūniškoje būsenoje, yra karčiojoje tulžyje ir nedorybės pančiuose; jie be Dievo pasaulyje, ir jie nuėjo prieš Dievo prigimtį; todėl jie yra būsenoje, priešingoje laimės prigimčiai.
- 12 Ir dabar štai argi žodis atstatymas reiškia paimti ką nors iš prigimtinės būsenos ir patalpinti tai į nenatūralią būseną, arba patalpinti tai į būseną, priešingą to prigimčiai?
- 13 O, mano sūnau, taip nėra; bet žodis atstatymas reiškia sugrąžinti pikta už pikta, kūniška už kūniška, arba velniška už velniška, – gera už tai, kas gera; teisu už tai, kas teisu; teisinga už tai, kas teisinga; gailėstinga už tai, kas gailėstinga.
- 14 Todėl, mano sūnau, žiūrėk, kad būtum gailėstingas savo broliams; elkis teisingai, teisk teisiai ir nuolat daryk gera; ir jeigu darysite visa tai, gausite savo atlygį; taip, jums vėl bus atstatytas gailėstingumas; bus vėl atstatytas teisingumas; bus vėl atstatyta teisybė; ir vėl bus atlyginta gėriu.
- 15 Nes tai, ką pasiunčiate, vėl sugrįš jums ir bus atstatyta; todėl žodis atstatymas tik labiau pasmerkia nusidėjėlius ir jokių būdu jo nepateisina.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Almos knyga 42

- 1 Ir dabar, mano sūnau, aš suvokiū, kad yra dar šis tas, kas jaudina tavo protą, ko jūs negalite suprasti, – kas siejasi su Dievo teisingumu baudžiant nusidėjėlių; nes jūs bandote manyti, jog neteisinga, kad nusidėjėlis būtų paskirtas į nelaimingumo būseną.
- 2 Dabar štai, mano sūnau, aš tau paaiškinsiu tai. Nes štai, po to, kai Viešpats Dievas išsiuntė mūsų pirmus gimdytojus iš Edeno sodo dirbti žemės, iš kurios jie buvo paimti; taip, jis išvarė vyrą, ir Edeno sodo rytuose pastatė cherubus ir visomis kryptimis atsisukantį liepsnojantį kalaviją, kad saugotų gyvybės medį;
- 3 dabar, mes matome, kad vyras tapo kaip Dievas, pažįstantis gera ir pikta; o kad jis kartais neištiestų rankos ir neskintų nuo gyvybės medžio, ir nevalgytų, ir negyventų per amžius, Viešpats Dievas pastatė cherubus ir liepsnojantį kalaviją, idant jis nevalgytų vaisiaus.
- 4 Ir taip matome, kad žmogui buvo duotas laikas atgailauti, taip, bandomasis laikotarpis, laikas atgailauti ir tarnauti Dievui.
- 5 Nes štai jei Adomas būtų tuojau pat ištiesęs ranką ir valgęs nuo gyvybės medžio, pagal Dievo žodį jis būtų gyvenęs per amžius, neturėdamas laikotarpio atgailauti; taip, ir taip pat Dievo žodis būtų tuščias ir didis išgelbėjimo planas būtų sužlugdytas.
- 6 Bet štai žmogui buvo paskirta mirtis, – todėl, kaip jie buvo iškirsti iš gyvybės medžio, taip jie bus iškirsti nuo žemės veido, – ir žmogus tapo amžiams prarastas, taip, jie tapo puolusiu žmogumi.
- 7 Ir dabar, iš šito matote, jog mūsų pirmieji gimdytojai buvo tiek laikinai, tiek ir dvasiškai iškirsti iš Viešpaties akivaizdos; ir taip matome, kad jie tapo pajungti elgtis pagal savo pačių valią.
- 8 Dabar, štai buvo netikslinga, kad žmogus būtų išgelbėtas iš šios laikinosios mirties, nes tai sugriautų didį laimės planą.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Todėl, kadangi siela niekada negalėjo numirti, o nuopuolis užtraukė visai žmonijai dvasinę mirtį taip pat, kaip ir laikinąją, tai yra jie buvo iškirsti iš Viešpaties aki-vaizdos, buvo būtina išgelbėti žmoniją iš šitos dvasinės mirties.
- 10 Todėl, kadangi savo prigimtimi jie tapo kūniški, jusliški ir velniški, ši bandomoji būseną tapo būseną jiems pasiruošti; ji tapo paruošiamąja būseną.
- 11 Ir dabar prisimink, mano sūnau, jeigu ne išpirkimo planas (kol kas atidėkim jį į šalį), jiems mirus, jų sielos būtų nelaimingos, būdamos iškirstos iš Viešpaties aki-vaizdos.
- 12 Ir dabar, nebuvo jokio būdo išgelbėti žmones iš šitos nuopuolio būsenos, kurią žmogus pats užsitraukė dėl savo paties nepaklusnumo.
- 13 Todėl, pagal teisingumą, išpirkimo planas negalėjo būti įgyvendintas kitaip, kaip tik su sąlyga, kad žmonės atgailaus šitoje bandomojoje būsenoje, taip, šitoje paruošiamąjoje būsenoje; nes jei ne šita sąlyga, gailėstingumas negalėtų nieko padaryti, nesugriovęs teisingumo darbo. Dabar, teisingumo darbas negalėjo būti sugriautas; nes tuo atveju Dievas nustotų būti Dievas.
- 14 Ir taip matome, kad visa žmonija buvo puolusi ir buvo teisingumo gniaužtuose; taip, Dievo teisingumo, kuris paskyrė jiems per amžius būti iškirstiems iš jo aki-vaizdos.
- 15 Ir dabar, gailėstingumo planas negalėtų būti įgyvendintas, jeigu nebūtų įvykdytas apmokėjimas; todėl Dievas pats apmoka pasaulio nuodėmes, kad įgyvendintų gailėstingumo planą, kad patenkintų teisingumo reikalavimus, idant Dievas būtų tobulas, teisingas Dievas ir taip pat gailėstingas Dievas.
- 16 Dabar, atgaila žmogui negalėtų būti suteikta, jeigu nebūtų bausmės, tokios pat amžinos, kaip ir sielos gyvenimas, pridėtos kaip priešingybė laimės planui, kuris irgi būtų toks pat amžinas, kaip ir sielos gyvenimas.
- 17 Dabar, kaip žmogus galėtų atgailauti, jei nenusidėtų? Kaip jis galėtų nusidėti, jei nebūtų įstatymo? Kaip galėtų būti įstatymas, jei nebūtų bausmės?
- 18 Dabar, bausmė buvo pridėta ir duotas teisingas įstatymas, kuris atnešė žmogui sąžinės graužatį.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

19 Dabar, jei nebūtų duota įstatymo: jei žmogus nužudė, jis turi mirti, – argi jis bijotų, kad mirs, jeigu nužudys?

20 Ir taip pat, jeigu nebūtų duota įstatymo prieš nuodėmę, žmonės nebijotų nusidėti.

21 Ir jeigu nebūtų duota įstatymo, ką galėtų, žmonėms nusidėjus, padaryti teisingumas arba, juo labiau, gailestingumas, neturėdami jokių teisių į tą kūrinį?

22 Bet įstatymas yra duotas ir bausmė pridėta, ir suteikta atgaila; atgaila, kurios reikalauja gailestingumas; ant-
raip į kūrinį pretenduoja teisingumas ir taiko įstatymą, o įstatymas atneša bausmę; kitaip teisingumo darbai būtų sunaikinti ir Dievas liautųsi būti Dievas.

23 Bet Dievas nesiliauja būti Dievas, ir gailestingumas pretenduoja į atgailaujantįjį, ir gailestingumas suteikia-
mas dėl apmokėjimo; ir apmokėjimas įgyvendina miru-
siųjų prikėlimą; ir mirusiųjų prikėlimas žmones atveda atgal Dievo akivaizdon; ir tuo būdu jie sugrąžinami jo akivaizdon, kad būtų teisiami pagal savo darbus, pagal įstatymą ir teisingumą.

24 Nes štai teisingumas panaudoja visus savo reikalavi-
mus, ir taip pat gailestingumas pretenduoja į viską, kas jo; ir taip niekas kitas kaip tik nuoširdžiai atgailaujantie-
ji išgelbėjami.

25 Ką? Ar manote, kad gailestingumas gali apiplėšti tei-
singumą? Sakau jums: ne; nė truputėlio. Kitaip Dievas nustotų būti Dievas.

26 Ir taip Dievas įgyvendina savo didingus ir amžinus tikslus, kurie paruošti nuo pasaulio įkūrimo. Ir taip įgy-
vendinamas žmonių išgelbėjimas ir išpirkimas, ir taip pat jų sunaikinimas ir nelaimė.

27 Todėl, o mano sūnau, kiekvienas norintis gali ateiti ir gerti gyvybės vandens laisvai; o nenorintis ateiti never-
čiamas; bet paskutinią dieną jam bus grąžinta pagal jo darbus.

28 Jei jis norėjo daryti pikta ir neatgailavo savo dienomis, štai pikta bus daroma jam pagal Dievo atstatymą.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punish-
ment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atone-
ment; and the atonement bringeth to pass the resurrec-
tion of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged accord-
ing to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

- 29 Ir dabar, mano sūnau, aš norėčiau, kad neleistum šitiems dalykams daugiau varginti tavęs, ir tegul tik tavo nuodėmės vargina tave tuo varginimu, kuris atves tave žemyn į atgailą.
- 30 O mano sūnau, aš noriu, kad tu daugiau neneigtum Dievo teisingumo. Nesistenk pateisinti savęs dėl savo nuodėmių net mažiausiame dalyke, neigdamas Dievo teisingumą; bet leisk Dievo teisingumui ir jo gailestingumui, ir jo didžiam kantrumui visiškai valdyti tavo širdį; ir leisk, kad tai atvestų tave nuolankume žemyn į dulkes.
- 31 Ir dabar, o mano sūnau, tu esi Dievo pašauktas skelbti žodį šitiems žmonėms. Ir dabar, mano sūnau, eik, skelbk žodį su tiesa ir rimtumu, kad galėtum atvesti sielas į atgailą, idant didis gailestingumo planas galėtų pareikšti teisę į jas. Ir tesuteikia tau Dievas pagal mano žodžius. Amen.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Almos knyga 43

- 1 Ir dabar buvo taip, kad Almos sūnūs išėjo tarp žmonių skelbti jiems žodžio. Ir pats Alma taip pat negalėjo sėdėti rankas sudėjęs ir taip pat išėjo.
- 2 Dabar, mes daugiau nekalbėsime apie jų pamokslavimą, išskyrus tai, kad jie skelbė žodį ir tiesą pagal pranašystės bei apreiškimo dvasią; ir jie pamokslavo pagal šventąjį Dievo tvarką, kuria jie buvo pašaukti.
- 3 Ir dabar aš grįžtu prie karų tarp nefitų ir lamanitų teišėjų valdžios aštuonioliktaisiais metais aprašymo.
- 4 Nes štai buvo taip, kad zoramininkai tapo lamanitais; todėl aštuonioliktyjų metų pradžioje nefitų žmonės pamatė, kad lamanitai ateina prieš juos; todėl pasiruošė karui; taip, jie surinko savo armijas Jeršono žemėje.
- 5 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo su savo tūkstančiais; ir jie atėjo į Antionumo žemę, kuri yra zoramininkų žemė; ir jų vadas buvo vyras, vardu Zerahemnas.
- 6 Ir dabar, kadangi savo esybe amalekininkai buvo ne-
labesnio ir žmogžudiškesnio būdo negu lamanitai,
Zerahemnas lamanitams paskyrė vyriausiuosius vadus,
ir visi jie buvo amalekininkai ir zoramininkai.
- 7 Dabar, tai jis padarė, kad išlaikytų jų neapykantą nefitams, idant jis galėtų pavergti juos savo ketinimams įvykdyti.
- 8 Nes štai jis ketino sukurstyti lamanitus pykčiui prieš nefitus; tai jis padarė, kad užgrobūtų valdžią ir taip pat kad įgytų galią nefitams, juos pavergdamas.
- 9 O nefitai ketino išlaikyti savo žemes ir namus, ir žmonas, ir vaikus, idant apsaugotų juos nuo priešų rankų; ir taip pat, kad apsaugotų savo teises ir privilegijas, taip, ir taip pat savo laisvę, idant galėtų garbinti Dievą, kaip jie nori.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jeršon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

10 Nes jie žinojo, kad jei pakliūtų į lamanitų rankas, tai lamanitai sunaikintų kiekvieną, kuris garbintų Dievą, tikrąjį ir gyvąjį Dievą, dvasia ir tiesa.

11 Taip, jie taip pat žinojo ypatingą lamanitų neapykantą jų broliams – anti nefi lehių žmonėms, pavadintiems Amono žmonėmis, kurie atsisakė imtis ginklų, taip, sudarė sandorą ir atsisakė ją sulaužyti, – todėl, jeigu pakliūtų į lamanitų rankas, jie būtų sunaikinti.

12 O nefitai nenorėjo leisti, kad jie būtų sunaikinti; todėl jie davė žemes jiems kaip paveldą.

13 O Amono žmonės davė nefitams didelę dalį savo turto jų armijoms paremti; ir taip nefitai buvo priversti vieni atsilaikyti prieš lamanitus, kurie buvo Lamano ir Lemuelio, ir Izmaelio sūnų, ir visų nefitų atskalūnų, kurie buvo amalekininkai ir zoramininkai, ir Nojaus kunigų palikuonių mišinys.

14 Dabar, tie palikuonys buvo beveik tiek pat gausūs kaip nefitai; ir taip nefitai buvo priversti kovoti su savo broliais net iki kraujo praliejimo.

15 Ir kadangi lamanitų armijos susirinko Antionumo žemėje, štai nefitų armijos buvo pasiruošusios sutikti juos Jeršono žemėje.

16 Dabar, nefitų vado, arba vyro, kuris buvo paskirtas vyriausiuoju nefitų vadu, – dabar, vyriausiasis vadas vadovavo visoms nefitų armijoms, – vardas buvo Moronis.

17 Ir Moronis ėmėsi viso vadovavimo ir jų karų valdymo. Ir jam tebuvo dvidešimt penkeri metai, kai jis buvo paskirtas vyriausiuoju nefitų armijų vadu.

18 Ir buvo taip, kad jis pasitiko lamanitus Jeršono ribose ir jo žmonės buvo ginkluoti kalavijais ir kardais, ir visokiais karo ginklais.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

19 Ir kada lamanitų armijos pamatė, kad Nefio žmonės, arba kad Moronis aprūpino savo žmones antkrūtiniais ir rankų skydais, taip, ir skydeliais galvoms apsaugoti, ir taip pat, kad jie aprengti stora apranga –

20 dabar, Zerahemno armija nebuvo apginkluota niekuo tokiu; jie turėjo tik savo kalavijus ir kardus, lankus ir strėles, akmenis ir svaidykles; ir jie buvo nuogi, tik kai liu apsijuosę strėnas; taip, visi buvo nuogi, išskyrus zoraminkus ir amalekininkus;

21 bet jie nebuvo ginkluoti nei antkrūtiniais, nei skydais, – todėl nepaprastai bijojo nefitų armijų dėl jų ginkluotės, nepaisant to, kad jų buvo daug daugiau negu nefitų.

22 Štai dabar buvo taip, kad jie nedrįso pulti nefitų Jeršono ribose; todėl pasitraukė iš Antionumo žemės į tyrus ir iškeliavo tyrais lanku, tolyn prie Sidono upės įštakų, kad ateitų ir užimtų Mančio žemę; nes jie nesitikėjo, kad Moronio armijos sužinos, kur jie nuėjo.

23 Bet buvo taip, kad vos jiems pasitraukus į tyrus, Moronis pasiuntė į tyrus žvalgus stebėti jų stovyklą; ir Moronis, žinodamas apie Almos pranašystes, taip pat nusiuntė pas jį kai kuriuos vyrus, pageidaudamas, kad jis pasiteirautų Viešpaties, kur nefitų armijoms reikia eiti gintis nuo lamanitų.

24 Ir buvo taip, kad Viešpaties žodis atėjo Almai, ir Alma pranešė Moronio pasiuntiniams, kad lamanitų armijos žygiuoja tyrais lanku, kad įsiveržtų į Mančio žemę, idant pradėtų puolimą prieš silpnesnę liaudies dalį. Ir tie pasiuntiniai nuėjo ir perdavė žinią Moroniui.

25 Dabar, Moronis, palikęs dalį savo armijos Jeršono žemėje, kad kartais dalis lamanitų neateitų į tą žemę ir neužimtų miesto, pasiėmė likusią dalį savo armijos ir nužygiavo į Mančio žemę.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

26 Ir jis įsakė, kad visi žmonės toje žemės vietoje susirinktų kovoti prieš lamanitus, gindami savo žemes ir savo šalį, savo teises ir savo laisves; todėl jie buvo pasiruošę lamanitų atėjimui.

27 Ir buvo taip, jog Moronis nurodė, kad jo armija būtų paslėpta netoli Sidono upės kranto esančiame slėnyje, kuris buvo į vakarus nuo Sidono upės, tyruose.

28 Ir Moronis aplinkui išstatė žvalgus, kad galėtų sužinoti, kada ateis lamanitų stovykla.

29 Ir dabar, kadangi Moronis žinojo lamanitų ketinimą, kad jie ketino sunaikinti savo brolius arba pajungti ir pavergti juos, kad įtvirtintų savo karalystę visoje žemėje;

30 ir taip pat žinodamas, kad vienintelis nefitų troškimas buvo apsaugoti savo žemes ir savo laisvę, ir savo bažnyčią, todėl jis nelaikė nuodėme ginti juos panaudojant gudrybę; todėl jis per savo žvalgus sužinojo, kuria kryptimi eis lamanitai.

31 Todėl jis padalino savo armiją ir dalį pervedė į slėnį, ir paslėpė juos jo rytuose bei Riplos kalvos pietuose;

32 o likusius jis paslėpė vakariniame slėnyje, į vakarus nuo Sidono upės, ir taip žemyn iki Mančio žemės ribų.

33 Ir taip išdėstęs savo armiją pagal savo norą, jis buvo pasiruošęs juos sutikti.

34 Ir buvo taip, kad lamanitai užkopė į šiaurinę kalvos dalį, kur buvo paslėpta Moronio armijos dalis.

35 Ir kada lamanitai praėjo Riplos kalvą ir įėjo į slėnį, ir pradėjo keltis per Sidono upę, armija, paslėpta kalvos pietuose, kuriai vadovavo vyras, vardu Lehis, buvo jo išvesta ir apsupo lamanitus rytuose, jų užnugaryje.

36 Ir buvo taip, kad lamanitai, pamatę nefitus, puolančius iš užnugario, apsigrėžė ir pradėjo kautis su Lehiu armija.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

37 Ir prasidėjo mirties darbas abiejose pusėse, bet jis buvo baisnis lamanitams, nes jų nuogumas buvo atidengtas sunkiems nefitų kalavijų ir kardų kirčiams, tad beveik kiekvienas kirtis buvo mirtinas.

38 Kai tuo tarpu, iš kitos pusės, tarp nefitų tik retkarčiais vyras krisdavo nuo jų kalavijų ir nukraujavimo, nes jie buvo apsaugoti nuo labiau gyvybinių kūno dalių, tai yra labiau gyvybinės kūno dalys buvo apsaugotos nuo lamanitų kirčių antkrūtiniais, rankų skydais ir šalmais; ir taip nefitai tęsė mirties darbą tarp lamanitų.

39 Ir buvo taip, kad lamanitai taip išsigando didelio naikinimo tarp jų, kad net pradėjo bėgti Sidono upės link.

40 Ir Lehis ir jo vyrai vijosi juos; ir jie buvo Lehio nuvyti į Sidono vandenį ir persikėlė per Sidono vandenį. O Lehis sulaikė savo armijas ant Sidono upės kranto, kad jos nesikeltų.

41 Ir buvo taip, kad Moronis ir jo armija pasitiko lamanitus slėnyje kitapus Sidono upės ir pradėjo juos pulti ir žudyti.

42 Ir lamanitai vėl bėgo nuo jų Mančio žemės link; ir juos vėl sutiko Moronio armijos.

43 Dabar, šitomis aplinkybėmis lamanitai aršiai kovėsi; taip, dar niekada nebuvo žinoma, kad lamanitai būtų kovęsi su tokia nepaprastai didele jėga ir narsa, ne, netgi nuo pradžios.

44 Ir jie buvo įkvėpti zoraminkų ir amalekininkų, kurie buvo jų vyriausieji vadai ir vadovai, ir taip pat Zerahemno, kuris buvo vyriausiasis jų vadas, arba vyriausiasis jų vadovas ir karvedys; taip, jie kovėsi kaip drakonai, ir daug nefitų žuvo nuo jų rankos, taip, nes jie perkirto pusiau daug jų šalmų ir perdūrė daug jų antkrūtinį, ir nukirto daug jų rankų; ir taip lamanitai kirtu iš savo nuožmaus pykčio.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their headplates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their headplates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

45 Tačiau nefitai buvo įkvėpti geresnių paskatų, nes jie nekovalo dėl monarchijos ar valdžios, bet kovojo už savo namus ir savo laisves, savo žmonas ir savo vaikus, ir viską savo, taip, už savo garbinimo apeigas ir savo bažnyčią.

46 Ir jie darė tai, ką jautė esant pareiga prieš savo Dievą; nes Viešpats buvo pasakęs jiems, ir taip pat jų tėvams: Jeigu nesate kalti nei dėl pirmo išpuolio, nei dėl antro, nesileiskite žudomi savo priešų rankomis.

47 Ir dar Viešpats yra pasakęs: Ginkite savo šeimas net iki kraujo praliejimo. Todėl, dėl šitos priežasties, nefitai kovojo su lamanitais, kad apgintų save ir savo šeimas, ir savo žemes, savo šalį bei savo teises ir savo religiją.

48 Ir buvo taip, jog Moronio vyrai, pamatę lamanitų nuožmumą ir pyktį, ketino trauktis ir bėgti nuo jų. Ir Moronis, suvokęs jų ketinimą, pasiuntė ir įkvėpė jų širdis tokiomis mintimis, taip, mintimis apie jų žemes, nepriklausomybę, taip, laisvę nuo vergijos.

49 Ir buvo taip, kad jie atsigręžė į lamanitus ir vienu balsu šaukėsi Viešpaties, savo Dievo, dėl savo nepriklausomybės ir savo laisvės nuo vergijos.

50 Ir jie pradėjo laikytis prieš lamanitus su galia; ir tą pačią valandą, kada jie šaukėsi Viešpaties dėl savo laisvės, lamanitai pradėjo bėgti nuo jų; ir jie bėgo netgi iki Sidono vandenų.

51 Dabar, lamanitų buvo daugiau, taip, dvigubai daugiau nei nefitų; nepaisant to, jie buvo nuvyti tiek, kad buvo surinkti į vieną būrį slėnyje ant Sidono upės kranto.

52 Todėl Moronio armijos apsupo juos, taip, būtent abiejuose upės pusėse, nes štai, rytuose buvo Lehi vyrai.

53 Todėl kada Zerahemnas pamatė Lehi vyrus Sidono upės rytinėje pusėje ir Moronio armijas Sidono upės vakarinėje pusėje, kad jie apsupti nefitų, juos apėmė siaubas.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

54 Dabar Moronis, pastebėjęs jų siaubą, įsakė savo vyrams sustabdyti kraujo liejimą.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Almos knyga 44

- 1 Ir buvo taip, kad jie sustojo ir truputėlį atsitraukė nuo jų. Ir Moronis tarė Zerahemnu: Matai, Zerahemnai, kad mes nenorime būti kraugeriai. Jūs žinote, kad esate mūsų rankose, tačiau mes nenorime žudyti jūsų.
- 2 Štai mes išėjome kautis prieš jus ne tam, kad pralietume jūsų kraują dėl valdžios; nei mes norime kam nors uždėti vergijos jungą. Bet jūs būtent dėl to išėjote prieš mus; taip, ir jūs pykstate ant mūsų dėl mūsų religijos.
- 3 Bet dabar, jūs matote, kad Viešpats yra su mumis; ir jūs matote, kad jis atidavė jus į mūsų rankas. Ir dabar aš norėčiau, kad jūs suprastumėte, jog tai padaryta mums dėl mūsų religijos ir tikėjimo Kristumi. Ir dabar jūs matote, kad negalite sunaikinti šito mūsų tikėjimo.
- 4 Dabar jūs matote, kad tai yra tikrasis Dievo tikėjimas; taip, jūs matote, kad Dievas remis ir saugos, ir apsaugos mus tol, kol būsime ištikimi jam ir savo tikėjimui, ir savo religijai; ir Viešpats niekada neleis, kad būtume sunaikinti, nebent mes įpultume į prasižengimą ir paneigtume savo tikėjimą.
- 5 Ir dabar, Zerahemnai, aš įsakau jums to visagalio Dievo, kuris taip sustiprino mūsų rankas, jog mes įgijome valdžią jums, vardu, savo tikėjimu, savo religija ir savo garbinimo apeigomis, ir savo bažnyčia, ir šventa parama, už kurią mes dėkingi savo žmonoms ir savo vaikams, ta laisve, kuri mus riša prie mūsų žemių ir mūsų šalies; taip, ir taip pat išlaikymu švento Dievo žodžio, kuriam mes dėkingi už visą savo laimę; ir viskuo, kas mums brangiausia.
- 6 Taip, ir tai dar ne viskas; visu jūsų noru gyventi aš įsakau jums atiduoti mums savo karo ginklus, ir mes nesieksime jūsų kraujo, bet pasigailėsime jūsų gyvybių, jei-gu keliausite sau ir daugiau nebeateisite kariauti prieš mus.
- 7 Ir dabar, jei to nepadarysite, štai, jūs esate mūsų rankose, ir aš įsakysiu savo vyrams, kad jie pultų jus ir mirtinai sužeistų, idant būtumėte išnaikinti; ir tada mes pamatysime, kas turės valdžią šitiems žmonėms; taip, mes pamatysime, kas bus pavergtas.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

8 Ir dabar, buvo taip, kad, išgirdęs šituos žodžius, Zerahemnas išėjo į priekį ir atidavė savo kalaviją ir savo kardą, ir savo lanką į Moronio rankas, ir tarė jam: Štai mūsų karo ginklai; mes atiduosime juos jums, bet mes neleisime sau duoti jums priesaikos, kurią žinome sulaužysią, taip pat ir mūsų vaikai; bet imkite mūsų karo ginklus ir leiskite mums išeiti į tyrus; priešingu atveju mes pasilaikysime savo kalavijus ir arba žūsime, arba nugalėsime.

9 Štai mes ne jūsų tikėjimo; mes netikime, kad tai Dievas atidavė mus į jūsų rankas; bet mes tikime, kad tai jūsų gudrumas apsaugojo jus nuo mūsų kalavijų. Tai jūsų antkrūtiniai ir jūsų skydai apsaugojo jus.

10 Ir dabar, kada Zerahemnas baigė kalbėti šiuos žodžius, Moronis gražino Zerahemnui gautus kalaviją ir karo ginklus, sakydamas: Štai, mes baigsime šitą kovą.

11 Dabar, aš negaliu atšaukti savo pasakytų žodžių, todėl, kaip Viešpats gyvas, jūs neišeisite kitaip, kaip tik su priesaika, kad daugiau nebesugrįšite kariauti prieš mus. Dabar, kadangi esate mūsų rankose, tai arba mes praliesime jūsų kraują ant žemės, arba jūs sutiksitate su sąlygomis, kurias aš pasiūliau.

12 Ir dabar, kada Moronis ištare šituos žodžius, Zerahemnas pasiliko savo kalaviją ir įpyko ant Moronio, ir metėsi į priekį, kad nužudytų Moronį; bet, jam pakėlus savo kalaviją, štai, vienas iš Moronio kareivių kirto per jį, kad jis net nukrito žemėn ir nulūžo prie rankenos; ir jis taip pat kirto Zerahemnui taip, kad nukirto jo skalpą, ir šis nukrito ant žemės. Ir Zerahemnas atsitraukė nuo jų tarp savo kareivių.

13 Ir buvo taip, kad šalia stovėjęs kareivis, kuris nukirto Zerahemno skalpą, paėmė skalpą nuo žemės už plaukų ir uždėjo jį ant savo kalavijo galo, ir atkišo jį į juos, sakydamas jiems garsiu balsu:

14 Kaip krito žemėn šis skalpas, kuris yra jūsų vadovo skalpas, lygiai taip jūs krisite žemėn, jeigu neatiduosite savo karo ginklų ir neišvyksite su taikos sandora.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

15 Dabar, buvo taip, kad daugelis, išgirdę šituos žodžius ir pamatę skalpą ant kalavijo, buvo apimti baimės; ir daugelis išėjo ir numetė savo karo ginklus prie Moronio kojų, ir sudarė taikos sandorą. Ir kiekvienam, kuris sudarė sandorą, jie leido išeiti į tyrus.

16 Dabar, buvo taip, kad Zerahemnas buvo nepaprastai įtūžęs ir kurstė likusius savo kareivius pykčiui, kad įnirtingiau kautųsi prieš nefitus.

17 Ir dabar, Moronis pyko dėl lamanitų užsispyrimo; todėl jis įsakė savo žmonėms pulti juos ir nužudyti. Ir buvo taip, kad jie pradėjo žudyti juos; taip, ir lamanitai kovėsi savo kalavijais ir savo galia.

18 Bet štai jų nuoga oda ir jų neuždengtos galvos buvo neapsaugotos nuo aštrių nefitų kalavijų; taip, štai jie buvo duriami ir kertami, ir nepaprastai greitai krito prieš nefitų kalavijus; ir juos pradėjo šluoti lygiai taip, kaip pranašavo Moronio karys.

19 Dabar Zerahemnas, pamatęs, kad jie visi neišvengs sunaikinimo, garsiai sušuko Moroniui, žadėdamas, kad jeigu jie pasigailės likusiųjų iš jų gyvybių, jis ir taip pat jo žmonės sudarys sandorą su jais niekada nebeateiti kariauti prieš juos.

20 Ir buvo taip, kad Moronis nurodė nutraukti mirties darbą tarp žmonių. Ir jis paėmė karo ginklus iš lamanitų; ir po to, kai jie sudarė su juo taikos sandorą, jiems buvo leista išvykti į tyrus.

21 Dabar, jų žuvusieji nebuvo suskaičiuoti dėl jų gausybės; taip, jų žuvusiųjų buvo nepaprastai daug, tiek nefitų, tiek ir lamanitų.

22 Ir buvo taip, kad jie sumetė savo žuvusiuosius į Sidono vandenį, ir jie nunešti ir palaidoti jūros gelmėse.

23 O nefitų, arba Moronio, armijos sugrižo ir parėjo į savo namus bei savo žemes.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

24 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms aštuonioliktieji metai. Ir taip pasibaigė Almos metraščių užrašymas ant Nefio plokštelių.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Aprašymas apie Nefio žmones ir jų karus bei nesutarius Helamano dienomis, pagal Helamano metraščių, kurį jis vedė savo dienomis.

Almos knyga 45

- 1 Štai dabar, buvo taip, kad Nefio žmonės nepaprastai džiūgavo dėl to, kad Viešpats vėl išlaisvino juos iš priešų rankų; todėl jie reiškė dėkingumą Viešpačiui, savo Dievui; taip, ir jie daug pasninkavo ir daug meldėsi, ir garbino Dievą su nepaprastai dideliu džiaugsmu.
- 2 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms devynioliktais metais Alma atėjo pas savo sūnų Helamaną ir tarė jam: Ar tiki žodžiais, kuriuos tau sakiau apie tuos metraščius, kurie buvo vedami?
- 3 Ir Helamanas tarė jam: Taip, tikiu.
- 4 Ir Alma vėl sakė: Ar tiki Jėzų Kristų, kuris ateis?
- 5 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu visais tavo pasakytais žodžiais.
- 6 Ir Alma vėl sakė jam: Ar tu laikysies mano įsakymų?
- 7 Ir jis tarė: Taip, aš laikysiuos tavo įsakymų visa savo širdimi.
- 8 Tada Alma tarė jam: Palaimintas tu; ir Viešpats duos klestėjimą tau šitoje žemėje.
- 9 Bet štai aš turiu šį tą tau pranašauti; bet nepaskelbkite to, ką tau pranašausiu, taip, tai, ką tau pranašausiu, nebus paskelbta, netgi kol išsipildys ta pranašystė; todėl užrašyk žodžius, kuriuos pasakysiu.
- 10 Ir štai tie žodžiai: štai, pagal manyje esančią pranašystės dvasią aš suvokiu, kad šita pati liaudis, nefitai, po keturių šimtų metų nuo to laiko, kai Jėzus Kristus apreikš save jiems, nusiris į netikėjimą.
- 11 Taip, ir tada jie patirs karus ir marus, taip, badus ir kraujo praliejimus, netgi kol visi Nefio žmonės bus išnaikinti.

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

12 Taip, ir tai dėl to, kad jie nusiris į netikėjimą ir įpuls į tamsos darbus ir gašlavimą, ir visokias nedorybes; taip, sakau jums, jog dėl to, kad jie nusidės prieš tokią didelę šviesą ir žinojimą, taip, sakau tau, kad nuo tos dienos neišeis anapus netgi visa ketvirta karta, kol ši nedorybė ateis.

13 Ir kada ta didi diena ateis, štai tada labai greitai ateis laikas, kada tie, kurie gyvena dabar, arba sėkla tų, kurie dabar priskaičiuoti prie Nefio žmonių, daugiau nebus priskaičiuoti prie Nefio žmonių.

14 Bet kas tik išliks ir nebus sunaikintas tą didžią ir baisią dieną, bus priskaičiuotas prie lamanitų ir taps kaip jie, visi, išskyrus keletą, kurie bus vadinami Viešpaties mokiniais; ir juos lamanitai vysis, netgi kol išnaikins. Ir dabar, dėl nedorybės ši pranašystė bus įvykdyta.

15 Ir dabar, buvo taip, kad pasakęs tai Helamanui, Alma palaimino jį, ir taip pat kitus savo sūnus; ir jis taip pat palaimino žemę teisiųjų labui.

16 Ir jis sakė: Taip sako Viešpats Dievas: Prakeikta bus žemė, taip, šita žemė kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, tad tie, kurie elgsis nedorai, bus sunaikinti, kai bus visiškai pribrendę; ir kaip pasakiau, taip tai ir įvyks; nes tai yra Dievo prakeiksmas ir palaiminimas šitai žemei, nes Viešpats negali žiūrėti į nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiovimu.

17 Ir dabar, pasakęs šituos žodžius, Alma palaimino bažnyčią, taip, visus tuos, kurie nuo šiol tvirtai stovės tikėjime.

18 Ir kada Alma padarė tai, jis išvyko iš Zarahemlos žemės, lyg eitų į Meleko žemę. Ir buvo taip, kad niekada daugiau apie jį nebuvo girdėti; mes nieko nežinome apie jo mirtį ar palaidojimą.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 Štai žinome tik tiek, kad jis buvo teisus vyras; ir bažnyčioje pasklido žodis, kad jis buvo paimtas Dvasios arba palaidotas Viešpaties ranka taip, kaip Mozė. Bet štai, Raštai sako, kad Viešpats pasiėmė Mozę pas save; ir mes manome, kad jis taip pat dvasia priėmė Almą pas save; todėl, dėl šitos priežasties, mes nieko nežinome apie jo mirtį ir palaidojimą.
- 20 Ir dabar, buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms devynioliktųjų metų pradžioje Helamanas išėjo tarp žmonių skelbti jiems žodžio.
- 21 Nes štai dėl jų karų su lamanitais ir daugybės mažų nesutarimų bei neramumų tarp žmonių iškilo būtinybė skelbti tarp jų Dievo žodį, taip, ir visoje bažnyčioje įvesti tvarką.
- 22 Todėl Helamanas ir jo broliai išėjo vėl kurti bažnyčios visoje žemėje, taip, kiekviename mieste visoje žemėje, kuri buvo apgyventa Nefio žmonių. Ir buvo taip, kad jie paskyrė kunigus ir mokytojus visoje žemėje, visose bažnyčiose.
- 23 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai Helamanas ir jo broliai paskyrė kunigus ir mokytojus bažnyčioms, tarp jų kilo nesutarimas ir jie neklausė Helamano ir jo brolių žodžių.
- 24 Bet jie tapo išdidūs, aukštindamiesi savo širdyse dėl savo nepaprastai didelių turtų; todėl jie tapo turtingi savo pačių akyse ir nepaisė jų žodžių, mokančių teisiai vaikščioti priešais Dievą.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Almos knyga 46

- 1 Ir buvo taip, kad visi, kurie nenorėjo klausyti Helamano ir jo brolių žodžių, susibūrė prieš savo brolius.
- 2 Ir štai dabar, jie buvo nepaprastai įtūžę, tiek, kad nusprendė juos nužudyti.
- 3 Dabar, vadovas tų, kurie tūžo ant savo brolių, buvo didelis ir stiprus vyras; ir jo vardas buvo Amalikijas.
- 4 Ir Amalikijas norėjo būti karalius; ir tie įtūžę žmonės taip pat norėjo, kad jis būtų jų karalius; ir jie, dauguma jų, buvo žemesnieji šalies teisėjai, ir jie siekė galios.
- 5 Ir jie buvo suvedžioti Amalikijo pataikavimais, kad jis padarys juos žmonių valdovais, jei jie paremsią jį ir įtvirtinsią savo karaliumi.
- 6 Taip Amalikijas nuklaidino juos į atskilimą, nepaisant Helamano ir jo brolių pamokslavimo, taip, nepaisant jų nepaprastai didelio rūpesčio bažnyčia, nes jie buvo bažnyčios aukštieji kunigai.
- 7 Ir bažnyčioje buvo daug tokių, kurie patikėjo Amalikijo pataikūniškais žodžiais, todėl jie net atskilo nuo bažnyčios; ir taip Nefio liaudies padėtis buvo labai nesaugi ir pavojinga, nepaisant didelės jų pergalės prieš lamanitus ir didžiulio džiūgavimo dėl to, kad buvo išvaduoti Viešpaties ranka.
- 8 Taip mes matome, kokie greitai žmonių vaikai pamiršti Viešpatį, savo Dievą, taip, kokie greitai elgtis nedorai ir būti nuklaidinami piktojo.
- 9 Taip, ir mes taip pat matome, kokį didelį nelabumą gali sukelti tarp žmonių vaikų vienas itin nelabas žmogus.

Alma 46

- And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.
- And now behold, they were exceedingly wroth, inso-much that they were determined to slay them.
- Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.
- And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.
- And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.
- Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.
- And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.
- Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.
- Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

10 Taip, mes matome, kad Amalikijas, būdamas klastin-
gų kėslų ir daugybės pataikūniškų žodžių vyras, nuklai-
dino daugelio žmonių širdis elgtis nedorai, taip, ir kė-
sintis sunaikinti Dievo bažnyčią, ir sunaikinti laisvės
pagrindą, kurį Dievas suteikė jiems, arba palaiminimą,
kurį Dievas teisiųjų labai pasiuntė ant šitos žemės veido.

11 Ir dabar, kada Moronis, vyriausiasis nefitų armijų
karvedys, išgirdo apie šią atskilimą, jis pyko ant
Amalikijo.

12 Ir buvo taip, kad jis suplėšė savo apsiaustą; ir paėmė jo
dalį ir ant jos užrašė: Prisiminimui apie mūsų Dievą,
mūsų religiją ir laisvę, ir mūsų taiką, mūsų žmonas ir
mūsų vaikus; ir pritvirtino ją ant karties galo.

13 Ir jis užsirišo savo šalną ir antkrūtinį, ir skydus, ir ap-
sijuosė savo ginklus aplink strėnas; ir pasiėmė kartį, ant
kurios galo buvo jo suplėšytas apsiaustas (ir jis pavadino
jį laisvės vėliava), ir nusilenkė iki žemės, ir karštai meldė-
si savo Dievui, kad laisvės palaiminimai būtų ant jo bro-
lių tol, kol išliks krisčionių būrys tai žemei apgyventi, –

14 nes taip visus tikrai tikinčius Kristų, priklausančius
Dievo bažnyčiai, pavadino tie, kurie nepriklausė bažny-
čiai.

15 Ir tie, kurie priklausė bažnyčiai, buvo ištikimi; taip,
visi, kurie buvo tikrai tikintys Kristų, su džiaugsmu pri-
ėmė Kristaus vardą, arba krisčionių, kaip jie buvo vadi-
nami dėl savo tikėjimo Kristumi, kuris ateis.

16 Ir todėl tuo metu Moronis meldėsi už krisčionių rei-
kalą ir šalies laisvę.

17 Ir buvo taip, kad išliejęs sielą Dievui, jis pavadino visą
žemę, kuri buvo į pietus nuo Dykynės žemės, taip, ir ap-
skritai visą šią žemę, tiek šiaurėje, tiek ir pietuose, – iš-
rinktąją žemę ir laisvės žemę.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of
cunning device and a man of many flattering words,
that he led away the hearts of many people to do
wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God,
and to destroy the foundation of liberty which God had
granted unto them, or which blessing God had sent
upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was
the chief commander of the armies of the Nephites, had
heard of these dissensions, he was angry with
Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took
a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our
God, our religion, and freedom, and our peace, our
wives, and our children—and he fastened it upon the
end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-
plate, and his shields, and girded on his armor about his
loins; and he took the pole, which had on the end
thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty)
and he bowed himself to the earth, and he prayed
mightily unto his God for the blessings of liberty to rest
upon his brethren, so long as there should a band of
Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who be-
longed to the church of God, called by those who did
not belong to the church.

And those who did belong to the church were faith-
ful; yea, all those who were true believers in Christ took
upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as
they were called, because of their belief in Christ who
should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the
cause of the Christians, and the freedom of the land
might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his
soul to God, he named all the land which was south of
the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both
on the north and on the south—A chosen land, and the
land of liberty.

18 Ir jis tarė: Tikrai Dievas neleis, kad mes, kurie esame niekinami dėl to, kad priimame Kristaus vardą, būtume sutrypti ir sunaikinti, kol mes patys neužsitrauksime to savo prasižengimais.

19 Ir, ištaręs šiuos žodžius, Moronis išėjo tarp žmonių, mosuodamas ore savo apdaro atplėštąja dalimi, kad visi matytų užrašą, kurį jis užrašė ant atplėštosios dalies, ir šaukė garsiu balsu, sakydamas:

20 Štai, kiekvienas, kuris palaikys šitą vėliavą šitoje žemėje, tegul išeina Viešpaties stiprybėje ir sudaro sandorą, kad saugos savo teises ir savo religiją, idant Viešpats Dievas galėtų juos palaiminti.

21 Ir buvo taip, kad Moroniui paskelbus šituos žodžius, štai žmonės bėgte susirinko apsijuosę savo ginklus aplink strėnas, plėšdami savo apdarus ženklan, arba kaip sandorą, kad jie neišsižadės Viešpaties, savo Dievo; arba kitais žodžiais, jeigu jie peržengs Dievo įsakymus, arba įpuls į prasižengimą, ir pasigėdins priimti Kristaus vardą, Viešpats tesuplėšo juos taip, kaip jie suplėšė savo apdarus.

22 Dabar, tokia buvo ta sandora, kurią jie sudarė, ir jie numetė savo apdarus prie Moronio kojų, sakydami: Mes sudarome sandorą su savo Dievu, kad tegul būsime sunaikinti taip, kaip mūsų broliai šiaurinėje žemėje, jeigu įpulsime į prasižengimą; taip, jis gali numesti mus prie mūsų priešų kojų, lygiai kaip mes numetėme savo apdarus prie tavo kojų, kad būtumėme trypiami po kojomis, jeigu įpulsime į prasižengimą.

23 Moronis tarė jiems: Štai, mes esame Jokūbo sėklos likutis; taip, mes esame likutis sėklos Juozapo, kurio apsiaustą jo broliai suplėšė į daugelį dalių; taip, ir dabar štai, prisiminkime laikytis Dievo įsakymų, arba mūsų broliai suplėšys mūsų apdarus, ir mes būsime įmesti į kalėjimą arba parduoti, arba nužudyti.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Taip, išsaugokime savo laisvę, kaip Juozapo likutis; taip, prisiminkime Jokūbo žodžius prieš jo mirtį, nes štai jis matė, kad Juozapo apsiausto likučio dalis yra išsaugota ir nesupuvo. Ir jis pasakė: Kaip buvo išsaugotas šitas mano sūnaus apdaro likutis, lygiai taip mano sūnaus sėklos likutis bus išsaugotas Dievo ranka ir bus pasiimtas pas jį, kuomet likusi Juozapo sėklos dalis pražus, lygiai kaip likusi jo apdaro dalis.

25 Dabar štai tai suteikia sielvarto mano sielai; tačiau mano siela džiaugiasi mano sūnumi dėl tos jo sėklos dalies, kuri bus paimta pas Dievą.

26 Dabar štai tokia buvo Jokūbo kalba.

27 Ir dabar, kas žino, galbūt likusi Juozapo sėklos dalis, kuri pražus kaip jo apdaras, yra tie, kurie atskilo nuo mūsų? Taip, ir būtent mes patys būsime jais, jeigu tvirtai nestovėsime Kristaus tikėjime.

28 Ir dabar buvo taip, kad, pasakęs šituos žodžius, Moronis ėjo ir taip pat pasiuntė į visas žemės dalis, kur buvo susiskaldymai, ir surinko visus žmones, norėjusius palaikyti savo laisvę, pasipriešinti Amalikijui ir tiems atskalūnams, kurie pasivadino amalikijininkais.

29 Ir buvo taip, kad Amalikijas, matydamas, jog Moronio žmonės gauseni už amalikijininkus, ir taip pat matydamas, kad jo žmonės abejojo to reikalo, kurio jie ėmėsi, teisingumu, jis, bijodamas, kad nepasieks tikslo, pasiėmė iš savo žmonių visus norinčius eiti su juo ir išėjo į Nefio žemę.

30 Dabar, Moronis galvojo, jog buvo nenaudinga, kad lamanitai turėtų daugiau jėgos; todėl jis sumanė atkirsti Amalikijo žmones arba juos suimti ir atvesti atgal, ir atiduoti mirčiai Amalikiją; taip, nes žinojo, kad jis sukurstytų lamanitus pykčiui prieš juos ir sukeltų eiti kautis prieš juos; ir jis žinojo, kad Amalikijas tai padarys, idant pasiektų savo tikslus.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Todėl Moronis manė esant būtina panaudoti savo armijas, kurios susirinko ir apsiginklavo, ir sudarė sandorą ginti taiką; ir buvo taip, kad jis pasiėmė savo armiją ir nužygiavo su savo palapinėmis į tyrus pastoti Amalikijui kelio tyruose.

32 Ir buvo taip, kad jis padarė pagal savo norą ir nužygiavo į tyrus ir pastoją kelią Amalikijo armijoms.

33 Ir buvo taip, kad Amalikijas pabėgo su nedideliu savo žmonių būriu, o likusieji buvo atiduoti į Moronio rankas ir sugražinti į Zarahemlos žemę.

34 Dabar, Moronis buvo vyras, kurį paskyrė vyriausieji teisėjai ir liaudies balsas, todėl jis turėjo galią savo nužiūra nustatyti ir taikyti valdžią nefitų armijoms.

35 Ir buvo taip, kad kiekvieną amalikijininką, kuris atsisakė sudaryti sandorą remti laisvės reikalą, idant išlaikytų laisvą valdžią, jis nurodė atiduoti mirčiai; ir buvo tik keletas, kurie atsisakė laisvės sandoros.

36 Taip pat buvo taip, kad jis nurodė iškelti laisvės vėliavą ant kiekvieno bokšto visoje nefitams priklausančioje žemėje; ir taip Moronis pasodino laisvės vėliavą tarp nefitų.

37 Ir jie vėl pradėjo taikiai gyventi žemėje; ir taip jie palaikė taiką šioje žemėje beveik iki teisėjų valdžios devynioliktųjų metų pabaigos.

38 Ir Helamanas ir vyriausieji kunigai taip pat palaikė tvarką bažnyčioje; taip, netgi ketverius metus jie gyveno didelėje taikoje ir džiaugėsi bažnyčia.

39 Ir buvo daug tokių, kurie mirė tvirtai tikėdami, kad Viešpats Jėzus Kristus išpirko jų sielas; taigi jie išėjo iš pasaulio džiūgaudami.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Ir buvo tokių, kurie mirė nuo karštligės, kuri tam tikrais metų laikais būdavo labai dažna šioje žemėje. Bet jų nemirė taip daug nuo karštligės, – dėl nuostabių savybių daugelio augalų ir šaknų, kuriuos Dievas paruošė pašalinti priežastis ligų, kurios dėl klimato savitumo vargino žmones, –

41 bet daugelis mirė nuo senatvės; ir tie, kurie mirė tikėdami Kristų, yra laimingi jame, kaip turime manyti.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Almos knyga 47

- 1 Dabar, mūsų aprašyme sugrįšime prie Amalikijo ir tų, kurie pabėgo su juo į tyrus; nes štai jis pasiėmė tuos, kurie ėjo su juo, ir atėjo į Nefio žemę tarp lamanitų ir kurs-tė lamanitus pykčiui prieš Nefio žmones tiek, kad lamaanitų karalius išsiuntinėjo skelbimą po visą savo žemę, tarp visų savo žmonių, kad jie vėl susirinktų eiti kautis prieš nefitus.
- 2 Ir buvo taip, jog kada juos pasiekė šitas skelbimas, jie nepaprastai išsigando; taip, jie bijojo supykdyti karalių, bet taip pat bijojo eiti kautis prieš nefitus, idant neprarastų savo gyvybių. Ir buvo taip, kad jie nenorėjo paklusti, arba dauguma jų nenorėjo paklusti, karaliaus įsakymams.
- 3 Ir dabar, buvo taip, kad karalius supyko dėl jų nepaklusnumo; todėl jis paskyrė Amalikiją vadovauti tai savo armijos daliai, kuri buvo paklusni jo įsakymams, ir jam įsakė eiti ir priversti juos imtis ginklų.
- 4 Dabar štai Amalikijas būtent to ir norėjo; nes jis, būdamas labai sumanus daryti pikta, savo širdyje paruošė planą nuversti lamanitų karalių.
- 5 Ir dabar, jis įgijo vadovavimą toms lamanitų dalims, kurios palaikė karalių; ir jis stengėsi įgyti palankumą tų, kurie buvo nepaklusnūs; todėl išėjo į vietovę, vadinamą Onidu, kur pabėgo visi šie lamanitai; nes jie pastebėjo ateinančią armiją ir, manydami, kad šie ateina jų sunaikinti, pabėgo į Onidą, į ginklų vietą.
- 6 Ir jie buvo pasiskyrę vyrą sau karaliumi ir vadovu, mintyse apsisprendę, kad jų neprivers eiti prieš nefitus.
- 7 Ir buvo taip, kad jie susirinko viršūnėje kalno, kuris vadinosi Antipu, ruošdamiesi kautis.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Dabar, Amalikijas neketino stoti su jais į kovą, kaip įsakė karalius; bet štai, jo ketinimas buvo įgyti lamanitų armijos palankumą, kad pasidarytų jų vadovu ir nuversėtų karalių, ir užvaldytų karalystę.
- 9 Ir štai buvo taip, kad jis nurodė savo armijai pasistatyti palapines slėnyje, kuris buvo netoli Antipo kalno.
- 10 Ir buvo taip, kad atėjus nakčiai, jis pasiuntė slaptus pasiuntinius į Antipo kalną, norėdamas, kad vadovastų, kurie buvo ant kalno, vardu Lehontis, nusileistų į kalno papėdę, kadangi jis norėjo su juo pasikalbėti.
- 11 Ir buvo taip, kad, gavęs žinią, Lehontis neišdrįso nusileisti į kalno papėdę. Ir buvo taip, kad Amalikijas vėl, antrą kartą, pasiuntė, norėdamas, kad jis nusileistų. Ir buvo taip, kad Lehontis nesutiko; ir jis pasiuntė vėl, trečią kartą.
- 12 Ir buvo taip, kad pamatęs, jog jis negali prisikviesti Lehončio nusileisti nuo kalno, jis užkopė į kalną netoli Lehončio stovyklos; ir pasiuntė vėl, ketvirtą kartą, savo žinią Lehončiui, norėdamas, kad jis nusileistų ir kad atsivestų su savimi savo sargybinius.
- 13 Ir buvo taip, jog Lehončiui su savo sargybiniais nusileidus pas Amalikiją, Amalikijas norėjo, kad jis naktį su savo armija nusileistų ir apsuptų stovyklose tuos vyrus, kuriems vadovauti karalius buvo paskyręs jį, ir kad jis atiduos juos į Lehončio rankas, jei jis paskirs jį (Amalikiją) antruoju visos armijos vadu.
- 14 Ir buvo taip, kad Lehontis nusileido su savo vyrais ir apsupo Amalikijo vyrus, tad auštant, prieš jiems pabundant, jie buvo apsupti Lehončio armijų.
- 15 Ir buvo taip, kad pamatę esą apsupti, jie prašė Amalikijo, kad leistų jiems susijungti su savo broliais, idant jie nebūtų sunaikinti. Dabar, būtent to ir norėjo Amalikijas.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the nighttime, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Ir buvo taip, kad jis atidavė savo vyrus, priešingai karaliaus įsakymams. Dabar, būtent to ir norėjo Amalikijas, idant įgyvendintų savo kėslus nuversti karalių.

17 Dabar, tarp lamanitų buvo toks paprotys, kad jeigu žūdavo vyriausiasis vadas, tai antrasis vadas būdavo paskiriamas jų vyriausiuoju vadu.

18 Ir buvo taip, kad Amalikijas nurodė, jog vienas iš jo tarnų palaipsniui duotų nuodų Lehončiui, tad šis mirė.

19 Dabar, Lehončiui mirus, lamanitai paskyrė Amalikiją savo vadu ir vyriausiuoju karvedžiu.

20 Ir buvo taip, kad Amalikijas su savo armijomis nužygiavo (nes jis gavo, ko norėjo) į Nefio žemę, į Nefio miestą, kuris buvo pagrindinis miestas.

21 Ir karalius su savo sargybiniais išėjo jo pasitikti, nes pamanė, kad Amalikijas įvykdė jo įsakymus ir kad Amalikijas surinko tokią didelę armiją eiti kautis prieš nefitus.

22 Bet štai, kai karalius išėjo jo pasitikti, Amalikijas nurodė, kad jo tarnai išeitų pasitikti karaliaus. Ir jie nuėjo ir nusilenkė priešais karalių, lyg pagerbdami jį dėl jo didybės.

23 Ir buvo taip, kad karalius taikos ženklan ištiesė savo ranką, kad juos pakeltų, nes toks buvo lamanitų paprotys (šį paprotį jie perėmė iš nefitų).

24 Ir buvo taip, kad jam pakėlus pirmąjį nuo žemės, štai šis dūrė karaliui į širdį; ir tas parkrito ant žemės.

25 Dabar, karaliaus tarnai pabėgo; o Amalikijo tarnai pakėlė riksmą, šaukdami:

26 Štai, karaliaus tarnai nudūrė jį į širdį ir jis parkrito, o jie pabėgo; štai, ateikite ir pažiūrėkite.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 Ir buvo taip, jog Amalikijas įsakė, kad jo armijos žygiuotų pirmyn ir pamatytų, kas atsitiko karaliui; ir kada jie atėjo į tą vietą ir rado karalių, gulintį savo kraujyje, Amalikijas apsimetė įtūžusiu ir tarė: Kiekvienas, kuris mylėjo karalių, tegul eina ir vejasi jo tarnus, kad juos nužudytų.

28 Ir buvo taip, kad visi tie, kas mylėjo karalių, išgirdę šiuos žodžius, atėjo ir vijosi karaliaus tarnus.

29 Dabar, kada karaliaus tarnai pamatė juos besivejančią armiją, jie vėl išsigando ir pabėgo į tyrus, ir perėjo į Zarahemlos žemę, ir prisijungė prie Amono žmonių.

30 Ir armija, kuri vijosi juos, sugrįžo nepavijusi jų; ir taip Amalikijas savo apgaule laimėjo žmonių širdis.

31 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jis įžengė su savo armijomis į Nefio miestą ir užėmė tą miestą.

32 Ir dabar, buvo taip, kad karalienė, išgirdusi, jog karalius nužudytas, – nes Amalikijas nusiuntė pasiuntinius pas karalienę, pranešdamas jai, kad karalių nužudė jo tarnai, kad jis su savo armija vijosi juos, bet tuščiai, ir jie pabėgo, –

33 todėl, kada karalienė gavo šitą žinią, ji pasiuntė pas Amalikiją, norėdama, kad jis pasigailėtų miesto žmonių; ir ji taip pat norėjo, kad jis atvyktų pas ją; ir ji taip pat prašė, kad jis atsivestų su savimi liudytojus paliudyti apie karaliaus mirtį.

34 Ir buvo taip, kad Amalikijas pasiėmė tą patį tarną, kuris nužudė karalių, ir visus tuos, kurie buvo su juo, ir nuvyko pas karalienę į tą vietą, kur ji sėdėjo; ir jie visi paliudijo jai, kad karalius buvo nužudytas savo tarnų; ir jie taip pat sakė: Jie pabėgo; argi tai neliudija prieš juos? Ir taip jie patenkino karalienės abejones dėl karaliaus mirties.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Ir buvo taip, kad Amalikijas siekė karalienės palankumo ir paėmė ją žmona; ir taip, savo apgaule ir padedamas savo klastingų tarnų, jis įsigijo karalystę; taip, jis buvo pripažintas karaliumi visoje žemėje, visos lamanitų liaudies, kuri susidėjo iš lamanitų ir lemuelitų, ir izmaelitų, ir visų nefitų atskalūnų nuo Nefio valdymo iki dabartinio laiko.

36 Dabar, šitie atskalūnai buvo gavę tą patį mokymą ir tas pačias žinias iš nefitų, taip, buvo išmokyti to paties pažinimo apie Viešpatį; tačiau, kad ir kaip būtų keista, neilgai trukus po savo atskilimo jie tapo labiau užkietėję ir neatgailaujantys, ir labiau laukiniai, nelabesni ir žiauresni negu lamanitai, – prisisunkę lamanitų tradicijų; atsidavę dykinėjimui ir visokiam gašlavimui; taip, visiškai pamiršę Viešpatį, savo Dievą.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Almos knyga 48

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad kai tik Amalikijas gavo karalystę, jis pradėjo kurstyti lamanitų širdis prieš Nefio žmones; taip, jis paskyrė vyrus kalbėti lamanitams nuo jų bokštų prieš nefitus.
- 2 Ir taip jis sukurstė jų širdis prieš nefitus tiek, kad teisėjų valdžios devynioliktųjų metų antroje pusėje, iki šiol įvykdęs visus savo planus, taip, pasidaręs lamanitų karaliumi, jis taip pat siekė užvaldyti visą šią žemę, taip, ir visus žemės žmones, nefitus taip pat, kaip ir lamanitus.
- 3 Taigi jis įvykdė savo ketinimą, nes užkietino lamanitų širdis ir apakino jų protus ir sukurstė juos pykčiui tiek, kad surinko gausų pulką eiti kautis prieš nefitus.
- 4 Nes dėl savo žmonių gausumo jis buvo pasiryžęs nugalėti nefitus ir juos pavergti.
- 5 Ir taip jis paskyrė vyriausiuosius vadus iš zoramininkų, kadangi jie buvo geriausiai susipažinę su nefitų pajėgomis ir jų atsitraukimo vietomis, ir jų miestų silpniausiomis dalimis; todėl jis paskyrė juos būti savo armijų vyriausiais vadais.
- 6 Ir buvo taip, kad jie susirinko savo stovyklą ir patraukė tyrais Zarahemlos žemės link.
- 7 Dabar, buvo taip, kad kol Amalikijas taip kaupė galią apgavyste ir apgaule, Moronis, savo ruožtu, ruošė žmonių protus būti ištikimus Viešpačiui, savo Dievui.
- 8 Taip, jis stiprino nefitų armijas ir statė mažus fortus, arba atsitraukimo vietas, supildamas aplinkui pylimus iš žemės savo armijoms aptverti ir taip pat statydamas sienas iš akmenų joms apjuosti, aplink savo miestus ir žemių ribas; taip, visoje žemėje.
- 9 Ir silpniausiuose įtvirtinimuose jis paliko daugiau vyrų; ir taip jis įtvirtino ir sustiprino nefitų apgyventą žemę.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

10 Ir taip jis ruošėsi remti jų nepriklausomybę, jų žemes, jų žmonas ir jų vaikus, ir jų taiką, kad jie galėtų gyventi Viešpačiui, savo Dievui, ir kad galėtų palaikyti tai, ką jų priešai vadino krisčionių reikalu.

11 Ir Moronis buvo stiprus ir galingas vyras; jis buvo tobulo supratimo vyras; taip, vyras, kuris nesimėgavo kraujo liejimu; vyras, kurio siela džiaugėsi savo šalies ir savo brolių nepriklausomybe bei laisve nuo vergijos ir vergovės.

12 Taip, vyras, kurio širdis buvo kupina dėkingumo savo Dievui už daugybę privilegijų ir palaiminimų, kuriuos jis suteikė savo žmonėms; vyras, kuris nepaprastai darbavosi dėl savo žmonių gerovės ir saugumo.

13 Taip, ir jis buvo vyras, tvirtas Kristaus tikėjime, ir su priesaika prisiekęs ginti savo žmones, savo teises, ir savo šalį, ir savo religiją net iki paskutinio kraujo lašo.

14 Dabar, nefitai buvo mokomi gintis nuo savo priešų, jeigu prireiktų, net iki kraujo praliejimo; taip, ir taip pat buvo mokomi niekada nepulti, taip, ir niekada nekelti kalavijo, nebent prieš priešą, ir tik tam, kad apsaugotų savo gyvybę.

15 Ir jie tikėjo, kad jeigu taip darys, Dievas duos jiems klestėjimą žemėje, arba, kitais žodžiais, jeigu jie ištikimai laikysis Dievo įsakymų, jis duos jiems klestėjimą žemėje; taip, įspės juos, kad trauktųsi arba ruoštųsi karui pavojaus atveju;

16 ir taip pat, kad Dievas atskleis jiems, kur jiems eiti gintis nuo savo priešų, ir per tai Viešpats juos išvaduos; ir toks buvo Moronio tikėjimas, ir jo širdis džiūgavo tuo; ne kraujo liejimu, bet gero darymu, savo žmonių išsaugojimu, taip, Dievo įsakymų vykdymu, taip, ir pasi-priešinimu nedorybei.

17 Taip, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu visi žmonės, kurie buvo ir yra, ir bet kada bus, būtų kaip Moronis, štai, pačios pragaro jėgos būtų amžinai sudrebintos; taip, velnias niekuomet neturėtų galios žmonių vaikų širdims.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

18 Štai, jis buvo toks vyras, kaip Amonas, Mozijo sūnus, taip, ir kaip kiti Mozijo sūnūs, taip, ir taip pat kaip Alma bei jo sūnūs, nes jie visi buvo Dievo vyrai.

19 Dabar štai Helamanas ir jo broliai buvo ne mažiau naudingi žmonėms negu Moronis; nes jie skelbė Dievo žodį ir krikštijo atgailai visus, kurie tik klausydavo jų žodžių.

20 Ir taip jie ėjo, ir žmonės nusižemino dėl jų žodžių tiek, kad Viešpats labai juos laimino; ir taip jie buvo išvaduoti nuo karų ir tarpusavio kovų, taip, netgi ketverius metus.

21 Bet, kaip sakiau, devynioliktųjų metų antroje pusėje, taip, nepaisant taikos tarp jų, jie buvo priversti prieš savo norą kovoti su savo broliais lamanitais.

22 Taip, ir apskritai jų karai su lamanitais niekad nesiliaudavo daugeliui metų, nepaisant jų didelio nenoro kariauti.

23 Dabar, jie gailėjosi, kad tenka imtis ginklų prieš lamanitus, kadangi jie nesimėgavo kraujo liejimu; taip, ir tai dar ne viskas – jie gailėjosi, kad tenka būti priemone išsiunčiant iš šito pasaulio į amžinąjį pasaulį tiek daug savo brolių, nepasiruošusių susitikti su savo Dievu.

24 Tačiau jie negalėjo leisti paguldyti savo gyvybes, kad jų žmonas ir vaikus išžudytų barbariškas žiaurumas tų, kurie kadaise buvo jų broliai, taip, ir atskilo nuo jų bažnyčios, ir paliko juos, ir nuėjo jų naikinti, prisidėdami prie lamanitų.

25 Taip, jie negalėjo pakelti, kad jų broliai džiūgautų netų krauju, tol, kol buvo bent vienas, kuris laikėsi Dievo įsakymų, nes toks buvo Viešpaties pažadas, kad jeigu laikysis jo įsakymų, jie klestės žemėje.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Almos knyga 49

- 1 Ir dabar buvo taip, kad devynioliktųjų metų vienuolikto mėnesio dešimtą dieną buvo pastebėtos lamanitų armijos, besiantinančios prie Amoniho žemės.
- 2 Ir štai, miestas buvo atstatytas, ir Moronis pastatė armiją prie miesto ribų, ir jie supylė žemės pylimus aplink, kad apsaugotų juos nuo lamanitų strėlių ir akmenų; nes štai, jie kovėsi akmenimis ir strėlėmis.
- 3 Štai, sakiau, kad Amoniho miestas buvo atstatytas. Sakau jums: taip, iš dalies jis buvo atstatytas; ir kadangi dėl žmonių nedorybės lamanitai kartą buvo jį sugriovę, jie manė, kad jis vėl taps jiems lengvu grobiu.
- 4 Bet štai, kaipgi jie nusivylė; nes štai, nefitai aplink buvo sukasę žemės keterą, kuri buvo tokia aukšta, kad lamanitai negalėjo į juos laidyti savo akmenis ir savo strėles taip, kad šie turėtų poveikį, ir negalėjo užpulti jų kitai, kaip tik per įėjimą.
- 5 Dabar, tuo metu vyriausieji lamanitų vadai buvo nepaprastai nustebinti nefitų išminties paruošiant savo apsaugos vietas.
- 6 Dabar, dėl savo gausumo lamanitų vadai manė, taip, jie manė, kad galės juos užpulti, kaip tai darė iki šiol; taip, ir jie taip pat apsirūpino skydais ir antkrūtiniais; ir taip pat apsirūpino odų apdarais, taip, labai storais apdarais savo nuogumui uždengti.
- 7 Ir būdami taip apsirengę, jie manė, kad lengvai nugalės ir pajungs savo brolius vergijos jungan arba panorėję juos lengvai išžudys ir išskers.
- 8 Bet štai, didžiausiai jų nuostabai, jie pasiruošė jiems tokiu būdu, kokio Lehi vaikai niekada nežinojo. Dabar, jie buvo pasiruošę sutikti lamanitus, kad kovotų pagal Moronio nurodymus.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

9 Ir buvo taip, kad lamanitai, arba amalikijininkai, buvo nepaprastai nustebinti jų pasiruošimo karui būdo.

10 Dabar, jei karalius Amalikijas būtų atėjęs iš Nefio žemės savo armijos priešaky, galbūt jis lamanitams būtų įsakęs pulti nefitus Amonio mieste; nes štai, jis nesirūpino dėl savo žmonių kraujo.

11 Bet štai, pats Amalikijas neatėjo kautis. Ir štai, jo vyriausieji vadai neišdrįso pulti nefitų Amonio mieste, nes Moronis taip pakeitė nefitų gynybos būdą, kad jų atsitraukimo vietos nuvylė lamanitus ir šie negalėjo jų pulti.

12 Todėl jie atsitraukė į tyrus, surinko savo stovyklą ir nužygiavo link Nojaus žemės, manydami, kad tai bus kita geriausia vieta jiems pulti nefitus.

13 Nes jie nežinojo, kad Moronis visoje šalyje padarė įtvirtinimus, arba pastatė apsaugos fortus, kiekvienam miestui; todėl jie žygiavo pirmyn į Nojaus žemę tvirtai pasiryžę; taip, jų vyriausieji vadai išėjo į priekį ir prisiekė, kad sunaikins to miesto žmones.

14 Bet štai, jų nuostabai, Nojaus miestas, kuris iki tol buvo silpna vieta, dabar, Moronio priemonių dėka, tapo stiprus, taip, stipresnis net už Amonio miestą.

15 Ir dabar štai tai buvo Moronio išmintis; nes jis numanė, kad jie išsigąs prie Amonio miesto; ir kadangi Nojaus miestas iki tol buvo silpniausia šalies dalis, todėl jie nužygiuos ten kautis; ir įvyko taip, kaip jis norėjo.

16 Ir štai Moronis vyriausiuoju šio miesto vyrų vadu buvo paskyręs Lehį; ir tai buvo tas pats Lehis, kuris kovėsi su lamanitais slėnyje, Sidono upės rytiniame krante.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

17 Ir dabar štai, kada lamanitai sužinojo, kad miestui vadovauja Lehis, jie vėl nusivylė, nes nepaprastai bijojo Lehio; tačiau jų vyriausieji vadai buvo su priesaika prisiekę pulti miestą; todėl jie atvedė savo armijas.

18 Dabar štai dėl pylimo, kuris buvo supiltas, aukštumo, ir griovio, kuris buvo iškastas aplink, išskyrus vietą prie įėjimo, gilumo, lamanitai negalėjo įsigauti į jų apsaugos fortus jokių kitų kelių, kaip tik per įėjimą.

19 Ir taip nefitai, pasiruošę laidyti per viršų akmenis ir strėles į juos, buvo pasirengę sunaikinti visus tuos, kurie bandytų kopti aukštyn, ketindami įeiti į fortą kuriu nors kitu keliu.

20 Tokiu būdu jie, taip, grupė stipriausių vyrų, buvo pasiruošę savo kalavijais ir svaidyklėmis nukirsti žemėn visus, kurie bandytų įeiti į jų apsaugos vietą per įėjimą; ir taip jie buvo pasiruošę gintis nuo lamanitų.

21 Ir buvo taip, jog lamanitų vadai atvedė savo armijas prie įėjimo ir pradėjo kautis su nefitais, kad įsigautų į jų apsaugos vietą; bet štai, kaskart būdavo nuvejami atgal, netgi taip, kad jie buvo žudomi didžiuliu žudymu.

22 Dabar, pamatę, jog negali įgyti pranašumo prieš nefitus prie įėjimo, jie pradėjo ardyti jų žemės pylimus, kad padarytų praėjimą savo armijai, idant turėtų lygias galimybes kovoti; bet bandant tai padaryti, jie buvo nušluojami į juos laidomais akmenimis ir strėlėmis; ir užuot griovius užpildę nugriautais žemės pylimais, jie dalinai užpildė juos savo negyvais ir sužeistais kūnais.

23 Taip nefitai turėjo visišką pranašumą prieš savo priešus; ir taip lamanitai bandė sunaikinti nefitus, kol buvo nukauti visi jų vyriausieji vadai; taip ir buvo nužudyta daugiau kaip tūkstantis lamanitų; tuo tarpu kitoje pusėje nebuvo nė viena nefitų siela.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

24 Buvo apie penkiasdešimt sužeistų, kuriuos per įėjimą pasiekė lamanitų strėlės, bet būdami apsaugoti skydų ir antkrūtinių, ir šalmų, jie buvo sužeisti tik į kojas; ir daugelis jų žaizdų buvo labai sunkios.

25 Ir buvo taip, kad lamanitai, pamatę, jog visi jų vyriausieji vadai žuvo, pabėgo į tyrus. Ir buvo taip, kad jie sugrįžo į Nefio žemę pranešti savo karaliui, Amalikijui, kuris pagal kilmę buvo nefitas, apie savo didelius nuostolius.

26 Ir buvo taip, kad jis nepaprastai įpyko ant savo žmonių, kadangi nepasiekė savo kėslų prieš nefitus – nepajungė jų į vergovės jungą.

27 Taip, jis nepaprastai įtūžo ir keikė Dievą ir taip pat Moronį, su priesaika prisiekdamas, kad jis gers jo kraują; ir tai dėl to, kad Moronis laikėsi Dievo įsakymų paruošdamas savo žmonių apsaugą.

28 Ir buvo taip, kad, antravertus, Nefio žmonės dėkojo Viešpačiui, savo Dievui, už neprilygstamą jo galią, išvaduojant juos iš priešų rankų.

29 Ir taip baigėsi teisėjų valdžios Nefio žmonėms devynioliktieji metai.

30 Taip, ir buvo tarp jų nuolatinė taika, ir bažnyčia nepaprastai klestėjo, nes jie dėmesingai ir stropiai klausė Dievo žodžio, kurį jiems skelbė Helamanas ir Šiblonas, ir Koriantonas, ir Amonas, ir jo broliai, taip, ir visi tie, kurie buvo išventinti pagal šventąją Dievo tvarką, būdami pakrikštyti atgailai ir išsiųsti pamokslauti tarp šitų žmonių.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblón, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Almos knyga 50

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad Moronis nesiliovė ruošti karui, arba savo žmonių gynybai nuo lamanitų; nes teisėjų valdžios dvidešimtųjų metų pradžioje jis nurodė, kad jo armijos pradėtų pilti žemės pylimus aplink visus miestus visoje žemėje, kuri buvo apgyventa nefitų.
- 2 Ir ant šitų žemės keterų viršaus, jis nurodė, kad būtų rąstai, taip, pastatytos rąstų konstrukcijos, aukščio sulig vyru, juosiančios miestus.
- 3 Ir jis nurodė, kad ant šitų rąstų konstrukcijų būtų kuolų statinys, pastatytas aplinkui ant šitų rąstų; ir tie kuolai buvo tvirti ir aukšti.
- 4 Ir jis nurodė pastatyti bokštus, iškilusius virš tų kuolų statinio, ir nurodė, kad ant tų bokštų būtų įrengtos saugos vietos, kad lamanitų akmenys ir strėlės negalėtų jiems pakenkti.
- 5 O jie buvo pasiruošę nuo viršaus mėtyti akmenis pagal savo norus ir jėgą, ir nukauti tą, kuris mėgintų prisitarti prie miesto sienų.
- 6 Taip Moronis, ruošdamasis priešų antpuoliui, paruošė įtvirtinimus aplink kiekvieną miestą visoje šalyje.
- 7 Ir buvo taip, kad Moronis nurodė savo armijoms eiti į rytinius tyrus; taip, ir jie nuėjo ir išvijoj visus lamanitus, buvusius rytiniuose tyruose, į jų pačių žemes, buvusias į pietus nuo Zarahemlos žemės.
- 8 Ir Nefio žemė driekėsi tiesiai nuo rytinės jūros iki vakarinės.
- 9 Ir buvo taip, jog, išvijęs visus lamanitus iš rytinių tyrų, kurie buvo į šiaurę nuo jų pačių valdų, Moronis nurodė, kad Zarahemlos žemės ir aplinkinės žemės gyventojai eitų į rytinius tyrus, netgi į pakraščius prie jūros pakrantės, ir apgyventų tą žemę.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 Ir jis taip pat pastatė armijas pietuose, jų valdų pakraščiuose, ir nurodė jiems pastatyti įtvirtinimus, kad galėtų apsaugoti savo armijas ir savo liaudį nuo priešų rankų.

11 Ir taip jis atkirto visus lamanitų įtvirtinimus rytiniuose tyruose, taip, ir taip pat vakaruose, įtvirtindamas ribą tarp nefitų ir lamanitų, tarp Zarahemlos žemės ir Nefio žemės, nuo vakarinės jūros, einančią pro Sidono upės ištakas. Ir nefitai valdė visą žemę į šiaurę, taip, būtent visą žemę, kuri buvo į šiaurę nuo Dosniosios žemės, taip, kaip jie norėjo.

12 Tuo būdu Moronis su savo armijomis, kurios kasdien didėjo dėl apsaugos patikimumo, kurį jiems atnešė jo darbai, siekė atkirsti lamanitų pajėgas ir galią nuo savo valdų, kad jie neturėtų jokios galios jų valdoms.

13 Ir buvo taip, kad nefitai padėjo miesto pamatus ir tą miestą pavadino Moroniu; ir jis buvo prie rytinės jūros, pietuose prie lamanitų valdų ribos.

14 Ir jie taip pat padėjo pamatus miestui tarp Moronio miesto ir Aarono miesto, jungiančiam Aarono ir Moronio ribas; ir jie pavadino tą miestą, arba tą žemę, Nefiho vardu.

15 Ir tais pačiais metais jie taip pat pradėjo statyti daug miestų šiaurėje, vieną, kurį jie pavadino Lehiu, ypatingu būdu, šiaurėje prie pajūrio ribos.

16 Ir taip pasibaigė dvidešimtieji metai.

17 Ir šitaip klestėdami gyveno Nefio žmonės teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt pirmųjų metų pradžioje.

18 Ir jie nepaprastai klestėjo ir tapo nepaprastai turtingi; taip, ir dauginosi ir stiprėjo žemėje.

19 Ir taip mes matome, kokie gailestingi ir teisingi yra visi Viešpaties darbai, įvykdant visus savo žodžius žmonių vaikams; taip, mes galime matyti, kad būtent šiuo metu yra patvirtinti jo žodžiai, kuriuos jis ištarė Lehiui, sakydamas:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Palaimintas tu ir tavo vaikai; ir jie bus palaiminti; kiek jie laikysis mano įsakymų, tiek jie klestės šitoje žemėje. Bet atmink – kiek jie nesilaikys mano įsakymų, tiek bus atkertami nuo Viešpaties akivaizdos.

21 Ir mes matome, kad šie pažadai buvo patvirtinti Nefio žmonėms; nes tai jų kivirčiai ir kovos, taip, žudymai ir plėšimai, stabmeldystė, paleistuvystės ir bjaurumai, kurie buvo tarp jų pačių, užtraukė ant jų karus ir sunaikinimus.

22 Ir tie, kas ištikimai laikėsi Viešpaties įsakymų, visuomet buvo išvaduojami, kai tuo tarpu tūkstančiai jų nelabų brolių buvo paskirti vergijai arba žūčiai nuo kalavijo, arba nusiristi į netikėjimą ir susimaišyti su lamanitais.

23 Bet štai niekada nuo Nefio dienų nebuvo laimingesnio laiko tarp Nefio žmonių negu Moronio dienomis, taip, būtent šituo metu – dvidešimt pirmaisiais teisėjų valdžios metais.

24 Ir buvo taip, kad dvidešimt antrieji teisėjų valdžios metai taip pat baigėsi taikiai; taip, ir taip pat dvidešimt tretieji metai.

25 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios dvidešimt ketvirtųjų metų pradžioje taip pat būtų buvusi taika tarp Nefio žmonių, jeigu ne ginčas, kilęs tarp jų dėl Lehio žemės ir dėl Moriantono žemės, nusidriekusios iki Lehio ribos; abi jos buvo pakraščiuose prie jūros kranto.

26 Nes štai žmonės, kurie apgyveno Moriantono žemę, pareiškė pretenzijas į dalį Lehio žemės; todėl tarp jų prasidėjo karštas ginčas, toks, kad Moriantono žmonės ėmėsi ginklų prieš savo brolius ir buvo pasiryžę išžudyti juos kalaviju.

27 Bet štai žmonės, kurie apgyveno Lehio žemę, pabėgo į Moronio stovyklą ir kreipėsi į jį pagalbos; nes štai jie buvo nekalti.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

- 28 Ir kada Moriantono žmonės, vadovaujami vyro, var-
du Moriantonas, pamatė, kad Lehi žmonės pabėgo į
Moronio stovyklą, jie nepaprastai išsigando, kad
Moronio armija puls juos ir sunaikins.
- 29 Todėl Moriantonas įdėjo jiems į širdis bėgti į žemę
šiaurėje, padengtą didelių vandens telkinių, ir užimti že-
mę šiaurėje.
- 30 Ir štai jie būtų įvykdę šį planą (kas būtų apverttina),
bet štai Moriantonas, būdamas labai ūmus vyras, supy-
ko ant vienos iš savo tarnaičių, puolė ją ir smarkiai su-
mušė.
- 31 Ir buvo taip, kad ji pabėgo ir perėjo į Moronio stovyk-
lą, ir papasakojo Moroniui viską apie tą reikalą, ir taip
pat apie jų ketinimus bėgti į žemę šiaurėje.
- 32 Dabar štai žmonės, kurie buvo Dosniojoje žemėje,
tiksliau Moronis, bijojo, kad jie paklausys Moriantono
žodžių ir susijungs su jo žmonėmis, ir taip jis užimtų tas
žemės dalis, kas sukeltų rimtas pasekmes tarp Nefio
žmonių, taip, pasekmes, kurios atvestų į jų nepriklauso-
mybės žlugimą.
- 33 Todėl Moronis pasiuntė armiją su jų stovykla, kad pa-
stotų kelią Moriantono žmonėms, kad sustabdytų jų
bėgimą į žemę šiaurėje.
- 34 Ir buvo taip, kad jie nepastėjo jiems kelio, kol šie pri-
ėjo Dykynės žemės ribas; ir ten jie pastėjo jiems kelią
prie siauro praėjimo, kuris vedė palei jūrą į žemę šiaurė-
je, taip, palei jūrą vakaruose ir rytuose.

And it came to pass that when the people of
Morianton, who were led by a man whose name was
Morianton, found that the people of Lehi had fled to
the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest
the army of Moroni should come upon them and de-
stroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that
they should flee to the land which was northward,
which was covered with large bodies of water, and take
possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into
effect, (which would have been a cause to have been
lamented) but behold, Morianton being a man of much
passion, therefore he was angry with one of his maid
servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to
the camp of Moroni, and told Moroni all things con-
cerning the matter, and also concerning their inten-
tions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land
Bountiful, or rather Moroni, feared that they would
hearken to the words of Morianton and unite with his
people, and thus he would obtain possession of those
parts of the land, which would lay a foundation for seri-
ous consequences among the people of Nephi, yea,
which consequences would lead to the overthrow of
their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to
head the people of Morianton, to stop their flight into
the land northward.

And it came to pass that they did not head them until
they had come to the borders of the land Desolation;
and there they did head them, by the narrow pass which
led by the sea into the land northward, yea, by the sea,
on the west and on the east.

35 Ir buvo taip, kad Moronio pasiūsta armija, vedama vyro, vardu Teankumas, pasitiko Moriantono žmones; ir tokie užsispyrę buvo Moriantono žmonės (įkvėpti jo nelabumo ir pataikūniškų žodžių), kad tarp jų prasidėjo kova, kurioje Teankumas nukovė Moriantoną ir nugalėjo jo armiją, ir paėmė juos nelaisvėn, ir sugrįžo į Moronio stovyklą. Ir taip pasibaigė dvidešimt ketvirtieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

36 Ir taip Moriantono žmonės buvo parvesti atgal. Ir jiems sudarius sandorą palaikyti taiką, jie buvo sugrąžinti į Moriantono žemę, ir buvo sudaryta sąjunga tarp jų bei Lehiu žmonių; ir jie taip pat buvo sugrąžinti į savo žemes.

37 Ir buvo taip, kad tais pačiais metais, kada Nefio žmonės atstatė taiką, mirė Nefihas, antrasis vyriausiasis teisėjas, tarnavęs teismo krasėje su tobulu teismumu priešais Dievą.

38 Tačiau jis atsakė Almai priimti savo atsakomybėn tuos metraščius ir tuos daiktus, kuriuos Alma ir jo tėvai laikė pačiais švenčiausiais; todėl Alma perdavė juos savo sūnui Helamanui.

39 Štai buvo taip, kad Nefiho sūnus buvo paskirtas užimti teismo krasę vietoje savo tėvo; taip, su priesaika ir šventa apeiga jis buvo paskirtas vyriausiuoju liaudies teisėju ir valdytoju, kad teisiai teistų ir palaikytų žmonių taiką bei laisvę, ir užtikrintų jiems šventas jų privilegijas garbinti Viešpatį, savo Dievą, taip, remtų ir palaikytų Dievo reikalą per visas savo dienas, ir atiduotų nelabuosius teisingumui už jų nusikaltimus.

40 Dabar štai jo vardas buvo Pahoranas. Ir Pahoranas užėmė savo tėvo krasę ir pradėjo valdyti Nefio žmones dvidešimt ketvirtųjų metų pabaigoje.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Almos knyga 5 I

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt penktųjų metų pradžioje jie buvo pasiekę taiką tarp Lehiu žmonių ir Moriantono žmonių dėl jų žemių, ir dvidešimt penktuosius metus pradėjo taikoje.
- 2 Tačiau jie neilgai išlaikė visišką taiką toje žemėje, nes tarp žmonių prasidėjo nesutarimas dėl vyriausiojo teisėjo Pahorano; nes štai buvo dalis žmonių, kurie norėjo, kad būtų pakeista keletas tam tikrų įstatymo punktų.
- 3 Bet štai Pahoranas nekeitė ir neleido keisti įstatymo; todėl jis nekreipė dėmesio į tuos, kurie atsiuntė savo balsus su prašymais dėl įstatymo pakeitimo.
- 4 Todėl tie, kurie norėjo, kad įstatymas būtų pakeistas, pyko ant jo ir norėjo, kad jis daugiau nebebūtų vyriausias šalies teisėjas; tad dėl to reikalo kilo karštas ginčas, bet ne iki kraujo praliejimo.
- 5 Ir buvo taip, kad tie, kurie norėjo, kad Pahoranas būtų nušalintas nuo teismo krasės, buvo pavadinti karalininkais, nes jie troško, jog įstatymas būtų pakeistas taip, kad būtų galima nuversti laisvą valdžią ir įtvirtinti šalyje karalių.
- 6 Ir tie, kurie norėjo, kad Pahoranas pasilikėtų šalies vyriausiuoju teisėju, pasivadino laisvės šalininkais; ir taip tarp jų įvyko skilimas, nes laisvės šalininkai buvo prisiekę, arba sudarę sandorą, palaikyti savo teises ir savo religijos privilegijas laisvos valdžios dėka.
- 7 Ir buvo taip, kad šitas jų ginčas buvo išspręstas liaudies balsu. Ir buvo taip, kad liaudies balsas palaikė laisvės šalininkus, ir Pahoranas išlaikė teismo krasę, o tai sukėlė didelį Pahorano brolių ir taip pat daugelio laisvės žmonių džiaugsmą, kurie nutildė ir karalininkus, tad šie nebedrįso priešintis, bet buvo priversti palaikyti laisvės reikalą.

Alma 5 I

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Dabar, tie, kurie palaikė karalius, buvo aukštos kilmės ir siekė būti karaliais; ir juos rėmė tie, kurie siekė galios ir valdžios žmonėms.

9 Bet štai, tai buvo pavojingas laikas tokiems ginčams tarp Nefio žmonių; nes štai, Amalikijas vėl sukurstė lamanitų žmonių širdis prieš nefitų žmones, ir jis rinko kareivius iš visų savo žemės dalių, juos ginklavo ir su visu stropumu ruošė karui; nes buvo prisiekęs gerti Moronio kraują.

10 Bet štai mes pamatysime, kad jo duotas pažadas buvo skubotas; tačiau jis ruošėsi pats ir ruošė savo armijas eiti kautis su nefitais.

11 Dabar, dėl daugelio tūkstančių žuvusiųjų nuo nefitų rankos jo armijos nebuvo tokios didelės kaip iki šiol; bet nepaisant jų didelių nuostolių, Amalikijas surinko stebėtinai didelę armiją, tad nebijojo leisti į Zarahemlos žemę.

12 Taip, būtent pats Amalikijas atėjo lamanitų priešakyje. Ir tai buvo teisėjų valdžios dvidešimt penktaisiais metais; ir tai buvo tuo pat metu, kada jie pradėjo spręsti savo ginčą dėl vyriausiojo teisėjo Pahorano.

13 Ir kada žmonės, vadinami karalininkais, išgirdo, kad lamanitai ateina kautis su jais, savo širdyse jie buvo patenkinti; ir atsisakė imtis ginklų, nes buvo taip įtūžę ant vyriausiojo teisėjo ir taip pat ant laisvės žmonių, jog nenorėjo imtis ginklų savo šaliai ginti.

14 Ir buvo taip, kad pamatęs tai ir taip pat, kad lamanitai ateina į šalies ribas, Moronis nepaprastai įtūžo dėl tų žmonių, kuriuos gindamas jis taip stropiai triūsė, užsišpyrimo; taip, jis nepaprastai įtūžo ir jo siela prisipildė pykčio jiems.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 Ir buvo taip, kad jis pasiuntė prašymą su liaudies balsu šalies valdytojui, norėdamas, kad jis perskaitytų jį ir suteiktų jam (Moroniui) galią priversti tuos atskalūnus ginti savo šalį arba atiduoti juos mirčiai.
- 16 Nes pirmiausia jam rūpėjo padaryti galą tokiems vaidams ir nesutarimams tarp žmonių; nes štai ligi šiol tai buvo visų jų nuniokojimų priežastis. Ir buvo taip, kad tai buvo leista pagal liaudies balsą.
- 17 Ir buvo taip, kad Moronis įsakė savo armijai eiti prieš tuos karalininkus, kad sunaikintų jų išdidumą bei puikybę ir sulygintų juos su žeme arba priverstų imtis ginklų ir remti laisvės reikalą.
- 18 Ir buvo taip, kad armijos nužygiavo prieš juos; ir jie sunaikino jų išdidumą ir puikybę taip, kad kai jie pakėlė karo ginklus kovoti prieš Moronio žmones, jie buvo nukirsti ir sulyginti su žeme.
- 19 Ir buvo taip, kad keturi tūkstančiai tų atskalūnų buvo nukirsti kalaviju; o tie jų vadovai, kurie nebuvo nukauti mūšyje, buvo suimti ir įmesti į kalėjimą, nes tuo metu nebuvo laiko juos teisti.
- 20 Ir likusieji atskalūnai, kad nebūtų nukirsti kalaviju, verčiau pasidavė laisvės vėliavai ir buvo priversti iškelti laisvės vėliavą ant savo bokštų bei savo miestuose ir imtis ginklų savo šaliai ginti.
- 21 Ir taip Moronis padarė galą tiems karalininkams, tad neliko nė vieno, žinomo karalininko vardu; ir taip jis padarė galą užsispyrimui ir išdidumui tų, kurie skelbėsi esą kilmingųjų kraujo; bet jie buvo priversti nusizeminti kaip jų broliai ir narsiai kautis už savo laisvę nuo vergijos.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Štai buvo taip, jog kol Moronis taip naikino karus bei ginčus tarp savo paties žmonių ir vertė juos paklusti tūkai ir civilizuotumui, ir davė nurodymus pasiruošti karui prieš lamanitus, štai lamanitai atėjo į Moronio žemę, kuri buvo pakraštyje prie jūros kranto.
- 23 Ir buvo taip, kad nefitai nebuvo pakankamai stiprūs Moronio mieste; todėl Amalikijas išvijo juos, daugelį nukaudamas. Ir buvo taip, kad Amalikijas užėmė miestą, taip, užėmė visus jų įtvirtinimus.
- 24 O tie, kurie pabėgo iš Moronio miesto, atėjo į Nefiho miestą; ir taip pat Lehi miesto žmonės susirinko ir pasiruošė, ir buvo pasirengę susitikti su lamanitais kovoje.
- 25 Bet buvo taip, kad Amalikijas neleido lamanitams eiti kautis prieš Nefiho miestą, bet laikė juos prie jūros kranto, kiekviename mieste palikdamas vyrus juos išlaikyti ir ginti.
- 26 Ir taip jis tęsė, užimdamas daug miestų: Nefiho miestą ir Lehi miestą, ir Moriantono miestą, ir Omnerio miestą, ir Gido miestą, ir Muleko miestą, kurie visi buvo rytiniame pakraštyje prie jūros kranto.
- 27 Ir taip Amalikijo gudrumo dėka lamanitai savo nesuškaičiuojamais pulkais užėmė tiek daug miestų, ir visi jie buvo stipriai įtvirtinti pagal Moronio įtvirtinimų būdą; ir visi jie tapo lamanitų tvirtovėmis.
- 28 Ir buvo taip, kad jie nužygiavo į Dosniosios žemės ribas, vydami nefitus ir daugelį nužudydami.
- 29 Bet buvo taip, kad juos sutiko Teankumas, kuris nukovė Moriantoną ir pastojo kelią jo žmonėms, kai šie bėgo.
- 30 Ir buvo taip, kad jis pastojo kelią taip pat ir Amalikijui, kai šis žygiavo pirmyn su savo gausia armija, idant užimtą Dosniąją žemę ir taip pat žemę šiaurėje.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephiah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephiah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephiah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

31 Bet šiam teko nusivilti, kadangi buvo atmuštas Teankumo ir jo vyrų, nes jie buvo galingi kariai; nes kiekvienas Teankumo vyras savo jėga ir karo įgūdžiais pranoko lamanitus, tad jie įgijo pranašumą prieš lamanitus.

32 Ir buvo taip, kad jie taip juos puolė, kad žudė net iki sitemų. Ir buvo taip, kad Teankumas ir jo vyrai pasistatė palapines Dosniosios žemės ribose; ir Amalikijas pasistatė palapines pakrašty ant jūros kranto, ir taip jie buvo nuvyti.

33 Ir buvo taip, kad atėjus nakčiai, Teankumas ir jo tarnas naktį išsėlino ir išėjo, ir įsigavo į Amalikijo stovyklą; ir štai dėl didelio nuovargio, sukkelto dienos darbų ir karščio, juos buvo pergalėjęs miegas.

34 Ir buvo taip, kad Teankumas tyliai įsėlino į karaliaus palapinę ir išmeigė ietį jam į širdį; ir jis sukėlė karaliaus mirtį akimirksniu, tad šis nepažadino savo tarnų.

35 Ir jis vėl tyliai sugrįžo į savo stovyklą, ir štai, jo vyrai miegojo, ir jis pažadino juos ir papasakojo jiems viską, ką padarė.

36 Ir jis nurodė, kad jo armijos būtų parengtyje, bijodamas, kad lamanitai pabudo ir gali juos pulti.

37 Ir taip baigiasi teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt penktieji metai; ir taip baigiasi Amalikijo dienos.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, in-somuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, in-somuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Almos knyga 52

- 1 Ir dabar, buvo taip, jog teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt šeštaisiais metais, pabudę pirmo mėnesio pirmą rytą, štai lamanitai pamatė, kad Amalikijas nebegyvas savo paties palapinėje; ir jie taip pat matė, kad Teankumas pasiruošęs stoti su jais į kovą tą pačią dieną.
- 2 Ir dabar, tai pamatę, lamanitai išsigando; ir jie atsiskakė savo ketinimo žygiuoti į žemę šiaurėje ir atsitraukė su visa savo armija į Muleko miestą, ieškodami apsaugos savo įtvirtinimuose.
- 3 Ir buvo taip, kad Amalikijo brolis buvo paskirtas tų žmonių karaliumi; ir jo vardas buvo Amoronas; taip karalius Amoronas, karaliaus Amalikijo brolis, buvo paskirtas valdyti jo vietoje.
- 4 Ir buvo taip, jog jis įsakė savo žmonėms išlaikyti tuos miestus, kuriuos jie paėmė praliedami kraują; nes jie ne paėmė nė vieno miesto, nepraliedami daug kraujo.
- 5 Ir dabar, Teankumas pamatė, kad lamanitai pasiryžę išlaikyti tuos jų paimitus miestus ir tas žemės dalis, kurias buvo užėmę; ir taip pat matydamas jų gausumą, Teankumas galvojo, kad jam netikslinga bandyti pulti juos jų fortuose.
- 6 Bet jis aplinkui laikė savo vyrus, lyg ruoštųsi karui; taip, o iš tikrųjų jis pats ruošėsi gintis nuo jų, aplinkui sukasdamas sienas ir ruošdamas atsitraukimo vietas.
- 7 Ir buvo taip, kad tuo būdu jis nesiliaudamas ruošėsi karui, kol Moronis atsiuntė daug vyrų jo armijai pastiprinti.
- 8 Ir Moronis taip pat atsiuntė jam nurodymus išsaugoti visus į jo rankas papuolusius belaisvius: kadangi lamanitai buvo paėmę daug belaisvių, kad ir jis išsaugotų visus lamanitų belaisvius kaip išpirką už tuos, kuriuos buvo paėmę lamanitai.
- 9 Ir jis taip pat atsiuntė jam nurodymus įtvirtinti Dosniąją žemę ir išsaugoti siaurą praėjimą, vedantį į žemę šiaurėje, kad lamanitai neužimtų to punkto ir neturėtų galimybės pulti juos iš visų pusių.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

10 Ir Moronis taip pat atsiuntė jam, norėdamas, kad jis būtų ištikimas išlaikant tą žemės vietą ir ieškotų visokių progų plakti lamanitus tame rajone kiek tik išgali, idant galbūt gudrumu ar kokiu kitu būdu vėl užimtų tuos miestus, paimtus iš jų rankų; ir kad taip pat tvirtintų ir stiprintų aplinkinius miestus, kurie nebuvo papuolę į lamanitų rankas.

11 Ir jis taip pat sakė jam: Aš ateičiau pas tave, bet štai lamanitai puola mus šalies pakraštyje prie vakarinės jūros; ir štai aš einu prieš juos, todėl negaliu ateiti pas tave.

12 Dabar, karalius (Amoronas) išvyko iš Zarahemlos žemės ir pranešė karalienei apie savo brolio mirtį, ir surinko daug vyrų, ir žygiavo prieš nefitus į pakraščius prie vakarinės jūros.

13 Ir taip jis stengėsi puldinėti nefitus ir atitraukti dalį jų pajėgų į tą žemės dalį, kai tuo tarpu jis buvo įsakęs tiems, kuriuos jis paliko valdyti jo užimtus miestus, kad jie taip pat puldinėtų nefitus pakraščiuose prie rytinės jūros ir užimtų kiek tik išgali daugiau jų žemių pagal savo armijų galią.

14 Ir tokiomis pavojingomis sąlygomis nefitai gyveno teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt šeštųjų metų pabaigoje.

15 Bet štai buvo taip, kad teisėjų valdžios dvidešimt septintaisiais metais Teankumas, pagal įsakymą Moronio, kuris pastatė armijas pietinėms ir vakarinėms šalies riboms ginti ir pradėjo žygiuoti Dosniosios žemės link, kad savo vyrais padėtų Teankumui susigrąžinti miestus, kuriuos jie prarado;

16 ir buvo taip, kad Teankumas gavo nurodymus pulti Muleko miestą ir, jei įmanoma, jį susigrąžinti.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

17 Ir buvo taip, kad Teankumas pasiruošė pulti Muleko miestą ir žygiuoti su savo armija prieš lamanitus; bet jis matė, jog jam neįmanoma jų įveikti, kol jie savo įtvirtinimuose; todėl jis paliko savo ketinimus ir vėl sugrįžo į Dosnųjų miestą laukti Moronio atvykimo, kad gautų pastiprinimą savo armijai.

18 Ir buvo taip, kad Moronis su savo armijomis atvyko į Dosniąją žemę teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt septintųjų metų pabaigoje.

19 Ir dvidešimt aštuntųjų metų pradžioje Moronis ir Teankumas bei daugelis vyriausiųjų vadų surengė karinį pasitarimą – ką jiems daryti, kad pastūmėtų lamanitus išeiti prieš juos kautis, arba kad jie kokiomis nors priemonėmis išviliotų juos iš jų tvirtovių, idant įgytų pranašumą prieš juos ir vėl paimtų Muleko miestą.

20 Ir buvo taip, kad jie pasiuntė pasiuntinius pas lamanitų armiją, gynusią Muleko miestą, pas jų vadą, kurio vardas buvo Jokūbas, norėdami, kad jis su savo armijomis išeitų susitikti su jais lygumoje tarp dviejų miestų. Bet štai Jokūbas, kuris buvo zoramininkas, nenorėjo su savo armija išeiti susitikti su jais lygumoje.

21 Ir buvo taip, kad Moronis, neturėdamas vilčių susitikti su jais lygiomis sąlygomis, sumanė planą, kaip išvilioti lamanitus iš jų tvirtovių.

22 Todėl jis nurodė, kad Teankumas paimtų nedidelį būrį vyrų ir žygiuotų žemyn palei jūros krantą; o Moronis ir jo armija naktį nužygiavo į tyrus Muleko miesto vakaruose; ir taip, rytojaus dieną, kada lamanitų sargybiniai pastebėjo Teankumą, jie nubėgo ir pranešė tai Jokūbui, savo vadui.

23 Ir buvo taip, kad lamanitų armijos nužygiavo pirmyn prieš Teankumą, tikėdamosi savo gausumu įveikti Teankumą dėl mažo jo karių kiekio. Ir pamatęs lamanitų armijas, ateinančias prieš jį, Teankumas pakrante pradėjo trauktis šiaurės kryptimi.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

24 Ir buvo taip, jog pamatę, kad jis pradėjo bėgti, lamanitai įsidrąsino ir energingai juos vijosi. Ir kol Teankumas taip vedė šalin lamanitus, kurie bergždžiai juos vijosi, štai Moronis įsakė, kad dalis jo armijos, kuri buvo su juo, žygiuotų į miestą ir jį užimtų.

25 Jie taip ir padarė, ir nužudė visus tuos, kurie buvo palikti ginti tą miestą, taip, visus tuos, kurie atsisakė atiduoti savo karo ginklus.

26 Ir taip Moronis savo armijos dalimi užėmė Muleko miestą, kai tuo tarpu jis pats su likusiais žygiavo pasitikti lamanitus, kada jie sugrįš po Teankumo persekiojimo.

27 Ir buvo taip, kad lamanitai vijosi Teankumą, kol atėjo netoli Dosniojo miesto, ir tada juos pasitiko Lehis ir nedidelė armija, palikta ginti Dosniojo miesto.

28 Ir dabar štai, kada vyriausieji lamanitų vadai pamatė Lehį su jo armija, ateinančius prieš juos, jie didžiai sutrikę bėgo, bijodami, kad galbūt nepasieks Muleko miesto prieš Lehiui pasivejant juos; nes jie buvo išvarginti žygio, o Lehis vyrai buvo žvalūs.

29 Dabar, lamanitai nežinojo, kad jiems už nugaros yra Moronis su savo armija; ir jie bijojo tik Lehis ir jo vyrų.

30 Dabar, Lehis neskubėjo pasivyti jų, kol jie nesusitiks su Moroniu ir jo armija.

31 Ir buvo taip, kad lamanitams dar nespėjus toli atitraukti, jie buvo apsupti nefitų – Moronio vyrų iš vienos pusės, ir Lehis vyrų iš kitos pusės, kurie visi buvo žvalūs ir kupini jėgų; o lamanitai buvo išvarginti ilgo žygio.

32 Ir Moronis savo vyrams įsakė juos pulti, kol jie atiduos savo karo ginklus.

33 Ir buvo taip, kad Jokūbas, būdamas jų vadas, be to, zoraminkas ir nenugalimos dvasios, su nepaprastu įtūžiu vedė lamanitus pirmyn kautis su Moroniu.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

34 Moronis buvo jų kelyje, todėl Jokūbas apsisprendė nukauti juos ir prasikirsti sau kelią į Muleko miestą. Bet štai Moronis ir jo vyrai buvo stipresni; todėl jie nedavė kelio lamanitams.

35 Ir buvo taip, kad abiejose pusėse jie kovojo su nepaprastu įtūžiu; ir daug nukautų buvo abiejose pusėse; taip, ir Moronis buvo sužeistas, o Jokūbas nukautas.

36 Ir Lehis su savo stipriais vyrais užgulė jų užnugarį su tokiu įtūžiu, kad lamanitai užnugaryje atidavė savo karo ginklus; o likusieji iš jų, būdami labai sutrikę, nežinojo kur eiti ar smogti.

37 Dabar, Moronis, matydamas jų sutrikimą, tarė jiems: Jei atnešite savo karo ginklus ir atiduosite, štai mes nuostosite lieti jūsų kraują.

38 Ir buvo taip, jog lamanitams išgirdus šiuos žodžius, jų vyriausieji vadai, visi, kurie nebuvo nukauti, išėjo į priekį ir numetė savo karo ginklus prie Moronio kojų, ir taip pat savo vyrams įsakė padaryti tą patį.

39 Bet štai buvo daug tokių, kurie atsisakė; ir tie, kurie atsisakė atiduoti savo kalavijus, buvo suimti ir surišti bei jų karo ginklai buvo iš jų atimti, ir jie buvo priversti žygiuoti su savo broliais į Dosniją žemę.

40 Ir dabar, paimtų į nelaisvę buvo daugiau negu nukautų; taip, jų buvo daugiau negu nukautų abiejose pusėse.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Almos knyga 53

- 1 Ir buvo taip, kad jie pastatė sargybinius lamanitų belaisviams ir privertė juos eiti ir laidoti savo žuvusius, taip, ir taip pat nefitų žuvusius, kurie buvo nukauti; ir Moronis pastatė vyrus, kad juos saugotų, kol šie vykdys savo darbus.
- 2 Ir Moronis su Lehiu nuėjo į Muleko miestą ir paėmė valdžią mieste, ir perdavė ją Lehiui. Dabar štai šitas Lehis buvo vyras, dalyvavęs su Moroniu daugumoje jo kovų; ir jis buvo toks vyras, kaip Moronis, ir jie džiūgavo vienas kito saugumu; taip, jie mylėjo vienas kitą, ir taip pat juos mylėjo visa Nefio liaudis.
- 3 Ir buvo taip, kad baigę laidoti savo žuvusiuosius ir taip pat nefitų žuvusiuosius, lamanitai buvo nuvesti atgal į Dosniąją žemę; ir Teankumas pagal Moronio nurodymus liepė, kad jie pradėtų kasti griovį aplink Dosniąją žemę, tai yra miestą.
- 4 Ir jis liepė, kad ant griovio vidinio kranto jie pastatytų rąstų rentinį; ir jie metė žemę iš griovio ant rąstų rentinio; ir tokiu būdu jie privertė dirbti lamanitus, kol jie Dosnijį miestą apjuosė stipria nepaprasto aukščio siena iš rąstų ir žemių.
- 5 Ir šitas miestas nuo šiol tapo nepaprasta tvirtove; ir šitame mieste jie saugojo lamanitų belaisvius; taip, būtent už sienos, kurią jie privertė juos pastatyti jų pačių rankomis. Dabar, Moronis turėjo versti lamanitus dirbti, kadangi dirbančius juos buvo lengviau saugoti; o puldamas lamanitus jis norėjo turėti visas savo pajėgas.
- 6 Ir buvo taip, kad taip Moronis pasiekė pergalę prieš vieną didžiausių lamanitų armijų ir užvaldė Muleko miestą, kuris buvo vienas iš stipriausių lamanitų fortų Nefio žemėje; ir taip jis taip pat pastatė tvirtovę savo belaisviams laikyti.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

7 Ir buvo taip, kad tais metais jis daugiau nesiekė kovos su lamanitais, bet panaudojo savo vyrus pasiruošimo karui darbams, taip, ir apsaugos įtvirtinimų prieš lamanitus statyboje, taip, ir taip pat vaduojant savo moteris bei vaikus nuo bado ir suspaudimų ir aprūpinant maistu savo armijas.

8 Ir dabar buvo taip, kad lamanitų armijos pietuose prie vakarinės jūros, kol nebuvo Moronio, dėl kažkokių intrigų tarp nefitų, kurios tarp jų sukėlė nesutarimus, laimėjo šiek tiek nefitų teritorijos, taip, tiek, kad jie užėmė kažkiek jų miestų toje žemės dalyje.

9 Ir taip dėl nedorybės tarp jų, taip, dėl tarpusavio nesutarimų ir intrigų, jie pateko į pavojingiausias aplinkybes.

10 Ir dabar štai noriu kai ką pasakyti apie Amono žmones, kurie iš pradžių buvo lamanitai; bet Amono ir jo brolių, arba, tiksliau, Dievo galia ir žodžiu, jie buvo atvesti į Viešpatį; jie buvo atvesti į Zarahemlos žemę ir nuo to laiko visada buvo ginami nefitų.

11 Ir dėl savo priesaikų jie buvo sulaikomi nuo ginklo panaudojimo prieš savo brolius; nes buvo davę priesaiką, kad daugiau niekuomet nebepralies kraujo; ir pagal savo priesaiką jie būtų žuvę; taip, jie būtų leidę sau papulti į savo brolių rankas, jeigu ne gailėstis ir nepaprasta meilė, kuriuos Amonas ir jo broliai jautė jiems.

12 Ir dėl to jie buvo atvesti į Zarahemlos žemę; ir visada buvo nefitų ginami.

13 Bet buvo taip, kad pamatę pavojų ir daugybę suspaudimų bei vargų, kuriuos nefitai patiria dėl jų, jie buvo apimti gailėsčio ir norėjo imtis ginklų savo šaliai ginti.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue amongst themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

14 Bet štai, kai jie ruošėsi imtis karo ginklų, Helamanas ir jo broliai atkalbėjo juos įtikinėjimais, nes jie ruošėsi sulaužyti duotą priesaiką.

15 Ir Helamanas bijojo, kad tik taip darydami jie neprazdūtų savo sielos; todėl visi, sudarę šitą sandorą, buvo priversti matyti, kaip jų broliai brenda per suspaudimus to meto pavojingomis sąlygomis.

16 Bet štai buvo taip, kad jie turėjo daug sūnų, kurie nesudarė sandoros, kad neims karo ginklų gintis nuo priešų; todėl tuo metu jie susirinko, visi, kurie tik galėjo imtis ginklų, ir pasivadino nefitais.

17 Ir jie sudarė sandorą kovoti už nefitų laisvę, taip, ginti šią šalį negailėdami savo gyvybės; taip, būtent jie sudarė sandorą, kad niekuomet neišduos savo laisvės, bet kovos bet kokiomis sąlygomis, kad apgintų nefitus ir save nuo vergijos.

18 Dabar štai buvo du tūkstančiai tų jaunuolių, kurie sudarė šią sandorą ir ėmėsi karo ginklų savo šaliai ginti.

19 Ir dabar štai kaip ir iki šiol jie niekuomet nebuvo ne-naudingi nefitams, taip ir dabar, šiuo metu jie tapo didele parama; nes jie ėmėsi karo ginklų ir panorą, kad Helamanas būtų jų vadas.

20 Ir visi jie buvo jaunuoliai, ir jie buvo nepaprastai šaunūs drąsa ir taip pat jėga bei uolumu; bet štai, tai dar ne viskas – jie buvo vyrai, ištikimi visada ir visame, kas jiems bebūtų patikėta.

21 Taip, jie buvo tiesos ir rimtumo vyrai, nes buvo išmokyti laikytis Dievo įsakymų ir teisiai vaikščioti priešais jį.

22 Ir dabar buvo taip, kad Helamanas savo dviejų tūkstančių jaunųjų karių priešaky žygiavo į pagalbą žmonėms šalies pakrašty, pietuose prie vakarinės jūros.

23 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt aštuntieji metai.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almos knyga 54

- 1 Ir dabar, teisėjų valdžios dvidešimt devintųjų metų pradžioje buvo taip, kad Amoronas pasiuntė Moroniui, norėdamas, kad šis pasikeistų belaisviais.
- 2 Ir buvo taip, kad Moronis buvo linkęs nepaprastai džiūgauti dėl šito prašymo, nes norėjo, kad maistas, skiriamas lamanitų belaisvių išlaikymui, tektų jo paties žmonių išlaikymui; ir jis taip pat norėjo žmonių savo armijai sustiprinti.
- 3 Dabar, lamanitai buvo paėmę daug moterų ir vaikų, o tarp visų Moronio belaisvių, kitaip sakant, tarp belaisvių, kuriuos buvo paėmęs Moronis, nebuvo nei moters, nei vaiko; todėl Moronis ryžosi gudrybe išgauti iš lamanitų tiek nefitų belaisvių, kiek tik buvo įmanoma.
- 4 Todėl jis parašė laišką ir pasiuntė jį per Amorono tarną, tą patį, kuris atnešė laišką Moroniui. Dabar, štai tie žodžiai, kuriuos jis parašė Amoronui, sakantys:
- 5 Štai, Amoronai, aš tau parašiau šiek tiek dėl šito karo, kurį jūs kariaujate prieš mano žmones, arba, tiksliau, kurį tavo brolis kariavo prieš juos, ir kurį jūs vis dar pasiryžę tęsti po jo mirties.
- 6 Štai aš norėčiau tau kai ką pasakyti apie Dievo teisingumą ir jo visagalės rūstybės kalaviją, pakibusį virš tavęs, jei neatgailausite ir neatitrauksite savo armijų į savo žemes, kitaip sakant, į savo nuosavybės žemę, kuri yra Nefio žemė.
- 7 Taip, aš norėčiau tau tai pasakyti, jei tik jūs būtumėte pajėgūs į tai įsiklausyti; taip, aš papasakočiau tau apie tą baisų pragarą, kuris laukia tokių žmogžudžių, kaip tu ir tavo brolis, jeigu neatgailausite ir neatsisakysite savo žmogžudiškų tikslų, ir su savo armijomis nesugrįšite į savo žemes.
- 8 Bet kadangi jūs kartą jau atmetėte tai ir kovojote prieš Viešpaties žmones, aš galiu tikėtis, kad jūs vėl lygiai taip pasielgsite.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

- 9 Ir dabar štai mes esame pasiruošę jus priimti; taip, ir jeigu neatsisakysite savo tikslų, štai jūs užsitrauksite Dievo, kurį atmetėte, rūstybę, net iki visiško sunaikinimo.
- 10 Bet, kaip gyvas Viešpats, mūsų armijos užpuls jus, jei jūs nepasitrauksite, ir netrukus jus aplankys mirtis, nes mes išlaikysime savo miestus bei savo žemes; taip, ir išlaikysime savo religiją ir mūsų Dievo reikalą.
- 11 Bet štai man atrodo, kad bergždžiai kalbu tau apie tai; kitaip sakant, man atrodo, kad tu – pragaro vaikas; todėl baigsiu savo laišką, pasakydamas tau, kad aš nesikeisiu belaisviais kitaip, kaip tik su sąlyga, kad paleisite vyrą ir jo žmoną, ir jo vaikus už vieną belaisvį; tuo atveju, jei tai padarysite, aš apsikeisiu.
- 12 Ir štai, jei to nepadarysite, aš pulsiu jus savo armijomis; taip, aš apginkluosiu net savo moteris bei vaikus ir eisiu prieš tave, ir vysiu tave net į jūsų žemę, kuri yra mūsų pirmojo paveldo žemė; taip, ir bus kraujas už kraują, taip, gyvybė už gyvybę; ir aš kovosiu su jumis, net kol jus išnaikinsiu nuo šitos žemės veido.
- 13 Štai aš įpykęs, ir taip pat mano žmonės; jūs siekėte išžudyti mus, o mes siekėme tik apsiginti. Bet štai jei jūs toliau sieksite sunaikinti mus, mes sieksime sunaikinti jus; taip, ir mes sieksime savo žemės, savo pirmojo paveldo žemės.
- 14 Dabar aš baigiu savo laišką. Aš esu Moronis; aš esu nefitų žmonių vadas.
- 15 Dabar buvo taip, kad gavęs šitą laišką, Amoronas supyko; ir jis parašė kitą laišką Moroniui, ir štai ką sako tie žodžiai, kuriuos jis parašė:
- 16 Aš esu Amoronas, lamanitų karalius; aš esu Amalikijo, kurį jūs nužudėte, brolis. Štai, aš jums atkeršysiu už jo kraują, taip, ir pulsiu jus savo armijomis, nes nebijau tavo grasinimų.
- 17 Nes štai jūsų tėvai nuskriaudė savo brolius netgi taip, kad pasigrobė jų teisę į valdžią, kuri teisėtai priklausė jiems.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 Ir dabar štai jei sudėsite savo ginklus ir leisitės valdomi tų, kuriems teisėtai priklauso valdžia, tada aš nurodysiu, kad mano žmonės sudėtų savo ginklus ir daugiau nebekariautų.

19 Štai jūs iškvėpėte daug grasinimų prieš mane ir mano žmones; bet štai mes nebijome tavo grasinimų.

20 Nepaisant to, aš mielai sutiksiu apsikeisti belaisviais pagal tavo prašymą, idant išsaugočiau maistą savo kariams; ir mes kariausime karą, kuris bus amžinas, – arba iki nefitų paklusdinimo mūsų valdžiai, arba iki amžino jų sunaikinimo.

21 O kas dėl to Dievo, kurį, anot jūsų, mes atmetėme, štai mes nepažįstame tokios esybės; nė jūs nepažįstate; bet tuo atveju, jei tokia esybė yra, mes galime sakyti, kad ji sukūrė mus taip pat, kaip ir jus.

22 Ir tuo atveju, jei yra velnias ir pragaras, štai ar tik jis nepasiųs tavęs ten gyventi su mano broliu, kurį jūs nužudėte, apie kurį jūs užsiminėte, kad jis nuėjo į tokią vietą? Bet štai tai neturi reikšmės.

23 Aš esu Amoronas ir palikuonis Zoramo, kuriam jūsų tėvai panaudojo spaudimą ir išvedė iš Jeruzalės.

24 Ir štai dabar aš esu drąsus lamanitas; štai šitas karas kariaujamas atkeršyti už jų skriaudas ir išlaikyti bei įgyti jų teises į valdžią; ir aš baigiu savo laišką Moroniui.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Almos knyga 5 5

- 1 Dabar buvo taip, kad gavęs laišką, Moronis dar labiau įpyko, nes žinojo, kad Amoronas puikiai žino apie savo apgavystę; taip, jis žinojo, jog Amoronas supranta, jog priežastis, dėl kurios jis kovojo prieš Nefio žmones, nėra teisinga.
- 2 Ir jis tarė: Štai aš nesikeisiu belaisviais su Amoronu, jeigu jis neatsisakys savo kėslo, kaip jau sakiau savo laiške; nes aš neleisiu jam turėti dar daugiau galios negu ta, kurią jau turi.
- 3 Štai aš žinau vietą, kur lamanitai saugo mano žmones, kuriuos jie paėmė nelaisvėn; ir kadangi Amoronas atsisakė patenkinti mano laišką, štai aš pasielsiu su juo pagal savo žodžius; taip, aš sieksiu jų mirties, kol jie paprašys taikos.
- 4 Ir dabar buvo taip, kad, ištaręs šiuos žodžius, Moronis nurodė ieškoti tarp savo vyrų, tikėdamasis tarp jų atrasti vyrą, kuris būtų Lamano palikuonis.
- 5 Ir buvo taip, kad jie surado vieną, vardu Lamanas; ir jis buvo vienas iš to karaliaus, kurį nužudė Amalikijas, tarnų.
- 6 Dabar, Moronis nurodė, kad Lamanas ir nedidelis jo vyrų būrys nueitų pas sargybinius, kurie saugojo nefitus.
- 7 Dabar, nefitai buvo saugomi Gido mieste; todėl Moronis paskyrė Lamaną ir nurodė, kad nedidelis vyrų būrys eitų su juo.
- 8 Ir kada atėjo vakaras, Lamanas nuėjo pas sargybinius, kurie saugojo nefitus, ir štai jie pamatė jį ateinantį ir šaukė jam; bet jis atsakė jiems: Nebijokit; štai, aš – lamanitas. Štai mes pabėgome nuo nefitų, ir jie miega; ir štai mes pasiėmėme jų vyno ir atsinešėme su savimi.
- 9 Dabar, kada lamanitai išgirdo šituos žodžius, jie džiaugsmingai jį priėmė; ir sakė jam: Duokite mums gurkštelti savo vyno; džiaugiamės, kad jūs taip pasiėmėte vyno, nes esame pavargę.

Alma 5 5

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Bet Lamanas sakė jiems: Pasilaikykime savo vyną, kol eisime kautis prieš nefitus. Bet šie žodžiai tik dar labiau sužadino jiems norą išgerti vyno.

11 Nes jie sakė: Mes pavargę, todėl išgerkime vyno, o vėliau gausime savo vyno davinį, kuris sustiprins mus eiti prieš nefitus.

12 Ir Lamanas jiems tarė: Darykit, kaip norit.

13 Ir buvo taip, kad jie gėrė daug vyno; ir jiems patiko jo skonis, todėl jie gėrė jo dar daugiau; o jis buvo stiprus, kadangi buvo paruoštas stiprumui.

14 Ir buvo taip, kad jie gėrė bei linksminosi, ir netrukus visi jie buvo girti.

15 Ir dabar, pamatę, kad jie visi girti ir giliai įmigę, Lamanas ir jo vyrai sugrįžo pas Moronį ir papasakojo jam viską, kas atsitiko.

16 Ir dabar, tai buvo pagal Moronio planą. Ir Moronis aprūpino savo vyrus karo ginklais; ir jis nuėjo prie Gido miesto, kol lamanitai buvo giliai įmigę ir girti, ir įmetė belaisviams karo ginklų tiek, kad jie visi buvo apginkluoti.

17 Taip, netgi jų moterims ir visiems jų vaikams, kurie tik galėjo valdyti karo ginklą tuo metu, kada Moronis apginklavo visus tuos belaisvius; ir visa tai buvo padaryta visiškai tyliai.

18 Bet jeigu jie ir būtų prižadinę lamanitus, štai jie buvo girti, ir nefitai būtų juos nužudę.

19 Bet štai ne to norėjo Moronis; jam nepatiko žmogžudystė arba kraujo praliejimas, bet jam patiko gelbėti savo žmones nuo sunaikinimo; ir dėl to, kad neužsitrauktų neteisingumo, jis neužpuolė ir nesunaikino lamanitų, jiems esant girtiems.

20 Bet jis pasiekė tai, ko norėjo; nes jis apginklavo tuos nefitų belaisvius, kurie buvo viduj miesto sienų ir davė jiems galią užimti tas dalis, kurios buvo viduj sienų.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

21 Ir tada jis nurodė vyrams, kurie buvo su juo, truputė-
lį atsitraukti nuo jų ir apsupti lamanitų armijas.

22 Ir štai tai buvo padaryta nakties metu, todėl prabudę
ryte lamanitai pamatė, kad iš išorės jie apsupti nefitų ir
kad jų belaisviai apginkluoti viduje.

23 Ir taip jie pamatė, kad nefitai turi galią jiems; ir tokio-
mis aplinkybėmis jie suprato, kad netikslinga kovoti su
nefitais; todėl jų vyriausieji vadai pareikalavo jų karo
ginklų, ir jie atnešė juos į priekį ir sumetė prie nefitų ko-
jų, prašydami pasigailėjimo.

24 Dabar štai būtent to ir norėjo Moronis. Jis paėmė
juos kaip karo belaisvius, užėmė miestą ir nurodė išlais-
vinti visus belaisvius nefitus; ir šie prisijungė prie
Moronio armijos ir buvo didelis pastiprinimas jo armi-
jai.

25 Ir buvo taip, kad jis nurodė lamanitams, kuriuos pa-
ėmė nelaisvėn, pradėti dirbti, stiprinant įtvirtinimus
aplink Gido miestą.

26 Ir buvo taip, kad įtvirtinęs Gido miestą pagal savo no-
rus, jis nurodė, kad jo belaisviai būtų nuvesti į Dosnujų
miestą; ir jis saugojo tą miestą nepaprastai stipriomis pa-
jėgomis.

27 Ir buvo taip, kad jie, nepaisant visų lamanitų intrigų,
išlaikė ir apsaugojo visus savo paimtus belaisvius, ir taip
pat išlaikė visas atsiimtas žemes ir susigrąžintą pranašu-
mą.

28 Ir buvo taip, kad nefitai vėl pradėjo imti viršų ir susi-
grąžinti savo teises bei privilegijas.

29 Daug kartų lamanitai bandė apsupti juos naktį, bet
per šituos bandymus jie prarasdavo daug belaisvių.

30 Ir daug kartų bandė pateikti savo vyno nefitams,
idant galėtų sunaikinti juos nuodais ar girtumu.

And then he caused the men who were with him to
withdraw a pace from them, and surround the armies of
the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that
when the Lamanites awoke in the morning they beheld
that they were surrounded by the Nephites without,
and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over
them; and in these circumstances they found that it was
not expedient that they should fight with the Nephites;
therefore their chief captains demanded their weapons
of war, and they brought them forth and cast them at
the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took
them prisoners of war, and took possession of the city,
and caused that all the prisoners should be liberated,
who were Nephites; and they did join the army of
Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites,
whom he had taken prisoners, that they should com-
mence a labor in strengthening the fortifications round
about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the
city Gid, according to his desires, he caused that his pris-
oners should be taken to the city Bountiful; and he also
guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding
all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all
the prisoners whom they had taken, and also maintain
all the ground and the advantage which they had re-
taken.

And it came to pass that the Nephites began again to
be victorious, and to reclaim their rights and their privi-
leges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle
them about by night, but in these attempts they did lose
many prisoners.

And many times did they attempt to administer of
their wine to the Nephites, that they might destroy
them with poison or with drunkenness.

31 Bet štai nefitai nebuvo lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą, šituo savo suspaudimo laiku. Jų negalima buvo pagauti jų pinklėmis; taip, jie negerdavo jų vyno, nebent pirma davę kam nors iš lamanitų belaisvių.

32 Ir tokiu būdu jie saugojosi, kad jiems nebūtų pateikti jokie nuodai; nes jeigu jų vynas nunuodytų lamanitą, jis taip pat nunuodytų ir nefitą; ir tokiu būdu jie bandė visus jų gėrimus.

33 Ir dabar buvo taip, kad Moroniui reikėjo ruošti pulti Moriantono miestą; nes štai lamanitai savo darbais buvo taip įtvirtinę Moriantono miestą, kad jis tapo nepaprasta tvirtove.

34 Ir jie nuolat pristatydavo naujų pajėgų į tą miestą, taip pat ir naujų maisto atsargų.

35 Ir taip baigėsi teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt devintieji metai.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almos knyga 56

- 1 Ir dabar buvo taip, kad teisėjų valdžios trisdešimtųjų metų pradžioje pirmo mėnesio antrąją dieną Moronis gavo iš Helamano laišką, aprašantį žmonių reikalus toje šalies vietoje.
- 2 Ir štai tie jo parašyti žodžiai, sakantys: Mano švelniai mylimas broli Moroni, kaip Viešpatyje, taip ir mūsų kariavimo suspaudimuose; štai, mano mylimas broli, aš noriu ši tą papasakoti tau apie mūsų kariavimą šitoje šalies dalyje.
- 3 Štai du tūkstančiai sūnų tų žmonių, kuriuos Amonas atvedė iš Nefio žemės, – dabar, jūs žinote, kad jie buvo palikuonys Lamano, kuris buvo vyriausias mūsų tėvo Lehio sūnus;
- 4 dabar, man nereikia tau pasakoti apie jų tradicijas arba jų netikėjimą, nes tu visa tai žinai, –
- 5 todėl man pakanka pasakyti tau, jog du tūkstančiai šitų jaunuolių pasiėmė savo karo ginklus ir panorą, kad aš būčiau jų vadas; ir mes išėjome ginti savo šalies.
- 6 Ir dabar, tu taip pat žinai apie jų tėvų sudarytą sandorą, kad jie nesiims karo ginklų prieš savo brolius, idant pralietų kraują.
- 7 Bet dvidešimt šeštaisiais metais, kada jie pamatė mūsų suspaudimus ir mūsų vargus dėl jų, jie jau buvo besulaužę tą sandorą, kurią buvo sudarę, ir besimą savo karo ginklų mums apginti.
- 8 Bet aš jiems neleidau sulaužyti šitos jų sudarytos sandoros, galvodamas, kad Dievas sustiprins mus tiek, kad mūsų kančios nebus didesnės dėl to, kad jie laikosi duotos priesaikos.
- 9 Bet štai čia yra vienas dalykas, kuriuo galime didžiai džiaugtis. Nes štai dvidešimt šeštaisiais metais aš, Helamanas, šitų dviejų tūkstančių jaunuolių priešaky žygiavau į Judėjos miestą pagelbėti Antipui, kurį tu paskyrei tos žemės dalies žmonių vadu.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

10 Ir aš prijungiau du tūkstančius savo sūnų (nes jie verti vadintis sūnumis) prie Antipo armijos, ir šituo pastiprinimu Antipas nepaprastai džiaugėsi; nes štai lamanitai išretino jo armiją, nes jų pajėgos nukovė daugybę mūsų vyrų, dėl ko mums tenka gedėti.

11 Tačiau mes galime pasiguosti tuo, kad jie žuvo už savo šalies ir už savo Dievo reikalą, taip, ir jie laimingi.

12 Ir lamanitai taip pat pasilaikė daug belaisvių, kurie visi yra vyriausieji vadai, nes nieko kito jie nepalikdavo gyvo. Ir mes numanome, kad dabar, šiuo metu, jie yra Nefio žemėje; taip yra, jeigu jie nenužudyti.

13 Ir dabar, štai tie miestai, kuriuos lamanitai užėmė, praliedami tiekos mūsų narsių vyrų kraują:

14 Mančio žemė, arba Mančio miestas, ir Ziezromo miestas, ir Kumenio miestas, ir Antiparo miestas.

15 Ir šiuos miestus jie valdė, kai aš atvykau į Judėjos miestą; ir aš radau Antipą bei jo vyrus visomis savo išgalėmis plušančius, kad įtvirtintų miestą.

16 Taip, ir jie buvo išvarginti tiek kūnu, tiek ir dvasia, nes narsiai kovėsi dieną ir plušėjo naktį, kad išlaikytų savo miestus; ir tuo būdu jie kentė įvairiausių didžiulius suspaudimus.

17 Ir dabar jie buvo pasiryžę šitoje vietoje nugalėti arba žūti; todėl tu gali gerai įsivaizduoti, kad šitos nedidelės pajėgos, kurias aš atsivedžiau, taip, šitie mano sūnūs, suteikė jiems didelių vilčių ir daug džiaugsmo.

18 Ir dabar, kada lamanitai pamatė, jog Antipas gavo pastiprinimą savo armijai, Amorono nurodymai privertė juos neiti kautis prieš Judėjos miestą, kitaip sakant, prieš mus.

19 Ir tai Viešpats buvo mums toks palankus; nes jeigu jie būtų puolę mus, kai buvome tokie silpni, jie galbūt būtų sunaikinę mūsų mažą armiją; bet taip mes buvome apsaugoti.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Amoronas jiems buvo įsakęs išlaikyti tuos miestus, kuriuos jie buvo paėmę. Ir taip pasibaigė dvidešimt šeštieji metai. O dvidešimt septintųjų metų pradžioje mes paruošėme savo miestą ir patys pasiruošėme gynybai.

21 Dabar mes norėjome, kad lamanitai pultų mus; nes nenorėjome jų pulti jų tvirtovėse.

22 Ir buvo taip, jog mes aplinkui laikėme žvalgus, kad stebėtų lamanitų judėjimą, idant jie negalėtų prasmukti pro mus nei naktį, nei dieną, kad užpultų kitus mūsų miestus, kurie buvo šiaurėje.

23 Nes mes žinojome, kad tuose miestuose jie buvo nepakankamai stiprūs pasitikti juos; todėl mes norėjome, jei jie eitų pro mus, užpulti juos iš jų užnugario ir taip priversti juos kautis savo užnugaryje tuo pat metu, kai jie būtų pasitikti iš priekio. Manėme, kad galėtume pergalėti juos; bet štai mes nusivylėme dėl šito savo noro.

24 Jie nedrįso eiti pro mus nei su visa savo armija, nei su dalimi, bijodami, kad bus nepakankamai stiprūs ir kris.

25 Nei nedrįso jie žygiuoti prieš Zarahemlos miestą; nei nedrįso persikelti per Sidono ištakas į Nefiho miestą.

26 Ir taip su savo pajėgomis jie buvo pasiryžę išlaikyti tuos miestus, kuriuos buvo užėmę.

27 Ir dabar, buvo taip, kad šių metų antrą mėnesį mums buvo pristatyta daug atsargų nuo tų manųjų dviejų tūkstančių sūnų tėvų.

28 Taip pat mums buvo atsiųsta ir du tūkstančiai vyrų iš Zarahemlos žemės. Ir tokiu būdu mes buvome pasiruošę su dešimčia tūkstančių vyrų ir atsargomis jiems, taip pat jų žmonoms bei vaikams.

29 Ir lamanitai, matydami, kad mūsų pajėgos kasdien didėja, ir atvyksta atsargos mūsų išlaikymui, pradėjo baimintis ir pradėjo puldinėti, kad daugiau, jei tai būtų įmanoma, nebeleistų mums gauti atsargų ir pastiprinimo.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephiah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Dabar, kada pamatėme, jog lamanitai pradeda taip nerimauti, mums kilo noras panaudoti prieš juos gudrybę; todėl Antipas paliepė, kad aš su savo mažaisiais sūnumis žygiuočiau į kaimyninį miestą, tarsi gabentume atsargas į kaimyninį miestą.

31 Ir mes turėjome žygiuoti netoli Antiparo miesto, lyg eitume į miestą už jo, pakraštyje prie jūros pakrantės.

32 Ir buvo taip, kad mes lyg su savo atsargomis išžygiavome į tą miestą.

33 Ir buvo taip, kad Antipas išžygiavo su savo armijos dalimi, likusius palikdamas laikyti miestą. Bet jis neišžygiavo, kol aš su savo mažąja armija neišėjau ir neatėjau prie Antiparo miesto.

34 Ir dabar, Antiparo mieste buvo išdėstyta stipriausia lamanitų armija; taip, pati gausiausia.

35 Ir kada jų žvalgai jiems pranešė, jie išėjo su savo armija ir žygiavo prieš mus.

36 Ir buvo taip, kad mes bėgome nuo jų į šiaurę. Ir tokiu būdu nuviliojome pačią stipriausią lamanitų armiją;

37 taip, netgi gana didelį atstumą, tokį, jog pamatę visomis išgalėmis juos besivejančią Antipo armiją, jie nepasuko nei dešinėn, nei kairėn, bet tęsė savo žygį tiesia kryptimi paskui mus; ir mes manome, kad jų ketinimas buvo išžudyti mus prieš Antipui pasivejant juos, ir tai dėl to, kad nebūtų apsupti mūsų žmonių.

38 Ir dabar, Antipas, matydamas mūsų pavojų, pagreitino savo armijos žygį. Bet štai atėjo naktis; todėl nei jie mūsų nepavijo, nei Antipas nepavijo jų; todėl mes pasistatėme stovyklą nakčiai.

39 Ir buvo taip, kad prieš išauštant rytui štai lamanitai vijosi mus. Dabar, mes buvome nepakankamai stiprūs kautis su jais; taip, aš neleidau, kad mažieji mano sūnūs papultų į jų rankas; todėl mes tęsėme savo žygį ir nužygiavome į tyrus.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Dabar, jie nedrįso pasukti nei dešinėn, nei kairėn, kad nebūtų apsupti; ir aš nesukau nei dešinėn, nei kairėn, kad jie nepavytų manęs ir mes neatsilaikytume prieš juos, bet būtume nukauti, o jie pabėgtų; ir taip mes bėgome į tyrus visą dieną, net iki sutemų.

41 Ir buvo taip, kad išaušus rytui, mes vėl pamatėme artėjant lamanitus ir bėgome nuo jų.

42 Bet buvo taip, kad jie, neilgai vijęsi, sustojo; ir tai buvo septinto mėnesio trečios dienos rytą.

43 Ir dabar, ar juos pasivijo Antipas, mes nežinojome, bet aš tariau savo vyrams: Štai mes nežinome, ar jie sustojo tam, kad mes pultume juos, idant galėtų pagauti mus į savo pinkles;

44 todėl, ką pasakysite, mano sūnūs, ar eisite kautis prieš juos?

45 Ir dabar, sakau tau, mano mylimas broli Moroni, jog niekada nesu matęs tokio didelio narsumo, ne, netgi tarp visų nefitų.

46 Nes kaip aš visuomet juos vadinau savo sūnumis (nes visi jie buvo labai jauni), taip ir jie atsakė man: Tėve, štai mūsų Dievas yra su mumis, ir jis neleis, kad mes kristume; tad eikime; mes nežudytume savo brolių, jeigu jie paliktų mus ramybėje; todėl eikime, kad jie nenugalėtų Antipo armijos.

47 Dabar, jie niekada nebuvo kovoję, tačiau nebijojo mirties; ir jie daugiau galvojo apie savo tėvų laisvę, negu apie savo gyvybę; taip, savo motinų jie buvo išmokyti, kad jeigu neabejos, Dievas juos išgelbės.

48 Ir jie persakė man savo motinų žodžius, sakydami: Mes neabejojame, kad mūsų motinos tai žinojo.

49 Ir buvo taip, kad aš grįžau su savo dviem tūkstančiais prieš tuos lamanitus, kurie vijosi mus. Ir dabar štai Antipo armijos buvo juos pasiviję, ir buvo prasidėjusios baisios kautynės.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Antipo armija, išvarginta ilgo žygio per tokį trumpą laiką, buvo bepuolanti į lamanitų rankas; ir jeigu aš nebūčiau sugrįžęs su savo dviem tūkstančiais, jie būtų pasiekę savo tikslą.

51 Nes Antipas ir daugelis jo vadų krito nuo kalavijo dėl jų nuovargio, sukkelto greito žygiavimo, todėl Antipo vyrai, sutrikę dėl savo vadų žuvimo, pradėjo trauktis nuo lamanitų.

52 Ir buvo taip, kad lamanitai įgavo drąsos ir pradėjo juos vytis; taigi lamanitai su dideliu įkarščiu juos vijosi, kada Helamanas su savo dviem tūkstančiais puolė jų užnugarį ir pradėjo juos taip smarkiai žudyti, kad visa lamanitų armija sustojo ir atsigręžė į Helamaną.

53 Dabar, kada Antipo žmonės pamatė, kad lamanitai nusigręžė, jie susirinko savo vyrus ir vėl puolė lamanitų užnugarį.

54 Ir dabar buvo taip, kad mes, Nefio žmonės – Antipo žmonės ir aš su savo dviem tūkstančiais, – apsupome lamanitus ir žudėme juos; taip, tiek, kad jie buvo priversti atiduoti savo karo ginklus ir patys pasiduoti kaip karo belaisviai.

55 Ir dabar, kada jie mums pasidavė, štai aš suskaičiavau tuos jaunuolius, kurie kovėsi su manimi, bijodamas, kad daug jų bus žuvę.

56 Bet štai mano dideliame džiaugsmui, nė viena siela iš jų nežuvo; taip, ir jie kovojo lyg su Dievo jėga; taip, niekuomet nebuvo girdėta, kad vyrai kovotų su tokia stebuklinga jėga; ir su tokia didžiule galia jie puolė lamanitus, kad įvarė jiems siaubą; ir dėl to lamanitai pasidavė kaip karo belaisviai.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 Ir kadangi neturėjome vietos savo belaisviams saugoti, kad apsaugotume juos nuo lamanitų armijų, mes nusiuntėme juos į Zarahemlos žemę, o su jais – dalį tų išlikusių Antipo vyrų; o likusius pasiėmiau aš ir prijungiau juos prie savo jaunųjų amonininkų, ir mes nužygiavome atgal į Judėjos miestą.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Almos knyga 57

- 1 Ir dabar, buvo taip, jog aš gavau karaliaus Amorono laišką, sakantį, kad jei aš atiduosiu tuos karo belaisvius, kuriuos mes paėmėme, tai jis mums atiduos Antiparo miestą.
- 2 Bet aš pasiunčiau karaliui laišką, jog mes esame tikri, kad mums pakanka pajėgų paimti Antiparo miestą savo jėga; ir kad atiduodami belaisvius už tą miestą, mes pasielgtume neišmintingai, ir kad mes atiduosime savo belaisvius tik mainais.
- 3 Ir Amoronas atmetė mano laišką, nes nenorėjo keistis belaisviais; todėl mes pradėjome ruošti žygiui prieš Antiparo miestą.
- 4 Bet Antiparo žmonės paliko tą miestą ir pabėgo į kitus savo miestus, kuriuos buvo užėmę, idant sutvirtintų juos; ir taip Antiparo miestas papuolė į mūsų rankas.
- 5 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios dvidešimt aštuntieji metai.
- 6 Ir buvo taip, kad dvidešimt devintųjų metų pradžioje mes gavome atsargų siuntą ir taip pat papildymą mūsų armijai iš Zarahemlos žemės ir iš aplinkinių žemių, siekiantį šešis tūkstančius vyrų, neskaitant šešiasdešimties amonininkų sūnų, kurie atėjo prisijungti prie savo brolių, mano mažojo dviejų tūkstančių būrio. Ir dabar štai mes buvome stiprūs, taip, ir turėjome daugybę atsargų, pristatytų mums.
- 7 Ir buvo taip, kad mes norėjome kautis su armija, pastatyta ginti Kumenio miestą.
- 8 Ir dabar štai aš tau parodysiu, kad netrukus mes įvykdėme savo norą; taip, savo stipriomis pajėgomis, arba savo stiprių pajėgų dalimi, mes naktį apsupome Kumenio miestą, šiek tiek anksčiau, negu jie turėjo gauti atsargų siuntą.
- 9 Ir buvo taip, kad daug naktų mes stovyklavome aplink miestą; bet miegojome ant savo kalavijų ir laikėme sargybinius, kad lamanitai negalėtų užpulti mūsų naktį ir išžudyti, ką padaryti jie bandė daug kartų; bet kiek kartų jie tai bandė, tiek kartų buvo praliejamas jų kraujas.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

10 Po kurio laiko atvyko jų atsargos, ir jie buvo bejeina į miestą naktį. O mes užuot buvę lamanitai, buvome nefitai; todėl suėmėme juos ir jų atsargas.

11 Ir nepaisant to, kad lamanitai tokiu būdu buvo atkirsti nuo paramos, jie vis dar buvo pasiryžę išlaikyti miestą; todėl iškilo būtinybė paimti atsargas ir nusiųsti jas į Judėją, o savo belaisvius – į Zarahemlos žemę.

12 Ir buvo taip, kad praėjo visai nedaug dienų, kol lamanitai prarado visas viltis sulaukti pagalbos; todėl jie atidavė miestą į mūsų rankas; ir tokiu būdu mes įvykdėme savo planus atgauti Kumenio miestą.

13 Bet buvo taip, kad mūsų belaisvių buvo tiek daug, kad, nežiūrint mūsų gausumo, mes buvome priversti arba jiems saugoti panaudoti visas savo pajėgas, arba atiduoti juos mirčiai.

14 Nes štai, jie verždavosi dideliais būriais, kaudamiesi akmenimis ir pagaliais, ir viskuo, kas pakliūdavo jiems po ranka, tad mes nužudėme jų daugiau kaip du tūkstančius po to, kai jie pasidavė kaip karo belaisviai.

15 Todėl mums iškilo būtinybė arba padaryti jiems galą, arba su kalaviju rankoje nuldyti juos į Zarahemlos žemę; o ir mūsų atsargų, net įskaitant tas, kurias perėmėme iš lamanitų, jau buvo ne daugiau, negu reikėjo mūsų pačių žmonėms.

16 Ir dabar, šitomis kritiškomis aplinkybėmis pasidarė labai svarbu nuspręsti dėl šitų karo belaisvių; vis dėlto mes nusprendėme nusiųsti juos į Zarahemlos žemę; todėl atrinkome dalį mūsų vyrų ir įpareigojome juos prižiūrėti mūsų belaisvius kelyje į Zarahemlos žemę.

17 Bet buvo taip, kad rytojaus dieną jie sugrižo. Ir dabar štai mes jų nesiteiravome apie belaisvius; nes štai lamanitai puolė mus, ir jie sugrižo pačiu laiku, kad išgelbėtų mus iš jų rankų. Nes štai Amoronas jų pastiprinimui atsiuntė naują atsargų siuntą ir gausią vyrų armiją.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, insomuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 Ir buvo taip, kad tie vyrai, kuriuos mes išsiuntėme su belaisviais, atvyko pačiu laiku, kad sulaikytų juos, kai jie buvo bepradedą pergalėti mus.

19 Bet štai mano mažasis dviejų tūkstančių šešiasdešimties būrys kovėsi atkakliausiai; taip, jie buvo tvirti prieš lamanitus ir įvykdydavo mirtį kiekvienam, kuris jiems priešinosi.

20 Ir kai likusi mūsų armija buvo bepradedanti trauktis nuo lamanitų, štai šie du tūkstančiai šešiasdešimt buvo tvirti ir nedvejojantys.

21 Taip, ir jie buvo paklusnūs ir stengėsi tiksliai įvykdyti kiekvieną įsakymo žodį; taip, būtent pagal jų tikėjimą jiems ir įvyko; ir aš prisiminiau žodžius, kurių, anot jų, juos mokė jų motinos.

22 Ir dabar štai būtent šitiems mano sūnums ir šitiems vyrams, kurie buvo atrinkti lydėti belaisvius, mes skolingi šią didelę pergalę; nes tai jie sumušė lamanitus; todėl šie buvo nuvyti atgal į Mančio miestą.

23 O mes išlaikėme Kumenio miestą ir ne visi buvome nukauti kalaviju; tačiau patyrėme didelių nuostolių.

24 Ir buvo taip, kad po to, kai lamanitai pabėgo, aš nedelsdamas daviau nurodymus iš žuvusiųjų tarpo surinkti visus mano sužeistus vyrus ir pasirūpinau, kad jų žaizdos būtų sutvarstytos.

25 Ir buvo taip, kad du šimtai iš mano dviejų tūkstančių šešiasdešimties buvo be sąmonės dėl nukraujavimo; tačiau, sulig Dievo gerumu, ir didžiai mūsų nuostabai bei visos mūsų armijos džiaugsmui, nė viena siela iš jų nežuvo; taip, ir nebuvo tarp jų nė vienos sielos, kuri nebūtų gavusi daug žaizdų.

26 Ir dabar, jų išsaugojimas kėlė nuostabą visai mūsų armijai, taip, kad jie liko gyvi, kai tuo tarpu žuvo tūkstantis mūsų brolių. Ir mes tai teisėtai priskiriame stebuklingai Dievo galiai dėl jų nepaprasto tikėjimo tuo, ko jie buvo mokomi tikėti: kad yra teisingas Dievas, ir kas tik neabejoja – bus išsaugotas jo nuostabia galia.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

27 Dabar, štai toks buvo tikėjimas tų, apie kuriuos aš kalbėjau; jie yra jauni, ir jų protai tvirti, ir jie nuolat pasikliauna savo Dievu.

28 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai mes taip pasirūpinome savo sužeistaisiais ir palaidojome savo bei lamanitų žuvusiųosius, kurių buvo daug, štai mes pasiteiravome Gidą apie tuos belaisvius, kuriuos jie lydėjo į Zarahemlos žemę.

29 Dabar, Gidas buvo vyriausiasis vadas to būrio, kuris buvo paskirtas lydėti juos iki tos žemės.

30 Ir dabar, štai žodžiai, kuriuos Gidas pasakė man: Štai mes iškeliavome į Zarahemlos žemę su savo belaisviais. Ir buvo taip, kad mes sutikome mūsų armijų žvalgus, kurie buvo išsiųsti stebėti lamanitų stovyklą.

31 Ir jie šaukė mums, sakydami: Štai lamanitų armijos žygiuoja Kumenio miesto link; ir štai jie užpuls juos, taip, ir sunaikins mūsų žmones.

32 Ir buvo taip, kad mūsų belaisviai išgirdo jų šauksmus, kas jiems suteikė drąsos; ir jie sukilo maištu prieš mus.

33 Ir buvo taip, kad dėl jų maišto mes pakėlėme savo kalavijus prieš juos. Ir buvo taip, kad jie būriu bėgo ant mūsų kalavijų, dėl ko dauguma jų žuvo; o likusieji prasi-veržė ir pabėgo nuo mūsų.

34 Ir štai kada jie pabėgo ir mes nebegalėjome jų pavyti, mes skubiai nužygiavome Kumenio miesto link; ir štai mes atvykome laiku, kad galėtume padėti savo broliams išsaugoti miestą.

35 Ir štai mes vėl išvaduoti iš savo priešų rankų. Ir palaimintas mūsų Dievo vardas; nes štai tai jis išvadavo mus; taip, tai jis padarė šitą didelį dalyką dėl mūsų.

36 Dabar buvo taip, kad aš, Helamanas, išgirdęs šituos žodžius iš Gido, prisipildžiau didžiulio džiaugsmo dėl Dievo gerumo išsaugant mus, kad ne visi žūtume; taip, ir aš tikiu, kad nukautųjų sielos įėjo į savo Dievo atilsį.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Almos knyga 58

- 1 Ir štai dabar buvo taip, kad kitas mūsų tikslas buvo atgauti Mančio miestą; bet štai mums nebuvo jokios galimybės išvesti juos iš miesto savo mažais būriais. Nes štai jie atminė tai, ką mes iki šiol buvome padarę; todėl mes negalėjome jų išvilioti iš jų tvirtovių.
- 2 Ir jie buvo žymiai gausesni negu mūsų armija, tad mes nedrįsime išeiti ir pulti juos jų tvirtovėse.
- 3 Taip, ir mums iškilo būtinybė panaudoti visus savo vyrus, kad išlaikytume atgautas mūsų nuosavybės žemės dalis; todėl iškilo būtinybė palaukti, idant galėtume gauti daugiau pastiprinimo iš Zarahemlos žemės ir taip pat naują atsargų siuntą.
- 4 Ir buvo taip, kad dėl to aš pasiunčiau pasiuntinį pas mūsų šalies valdytoją pranešti jam apie mūsų žmonių reikalus. Ir buvo taip, kad mes laukėme atsargų ir pastiprinimo iš Zarahemlos žemės.
- 5 Bet štai tai mums nedaug tepadėjo; nes lamanitai taip pat diena iš dienos gaudavo didelį pastiprinimą ir taip pat daug atsargų; ir tokios buvo mūsų sąlygos šituo laikotarpiu.
- 6 Ir lamanitai laikas nuo laiko puldinėjo mus, nusprendę mus sunaikinti gudrybe; tačiau mes negalėjome eiti kautis su jais dėl jų atsitraukimo vietų ir tvirtovių.
- 7 Ir buvo taip, kad tokiomis sunkiomis sąlygomis mes laukėme daugelį mėnesių, netgi kol buvome bežūstą dėl maisto stokos.
- 8 Bet buvo taip, kad mes gavome maisto, kurį pas mus atlydėjo dviejų tūkstančių vyrų armija, atėjusi mums į pagalbą; ir tai visa pagalba, kurią gavome savo ir savo šalies gynybai, kad nepapultume į priešų rankas, taip, kovai su nesuskaičiuojamu priešu.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 Ir dabar, šitų mūsų keblumų priežasties, kitaip sakant, kodėl jie mums neatsiuntė daugiau pastiprinimo, mes nežinojome; todėl mes nuliūdome ir buvome pilni baimės, kad tik koku nors būdu Dievo teismai neišstiktų mūsų šalies, kas baigtųsi mūsų žlugimu ir visišku sunaikinimu.
- 10 Todėl mes liejome savo sielas maldoje Dievui, kad jis sustiprintų mus ir išvadotų iš mūsų priešų rankų, taip, ir duotų mums jėgos, kad galėtume išlaikyti savo miestus ir savo žemes, ir savo nuosavybę savo žmonėms išlaikyti.
- 11 Taip, ir buvo taip, kad Viešpats, mūsų Dievas, applanke mus užtikrinimais, kad jis mus išvaduos; taip, netgi taip, kad jis kalbėjo ramybę mūsų sieloms ir suteikė mums didį tikėjimą, ir padarė, kad mes iš jo tikėtumės savo išvadavimo.
- 12 Ir mes atgavome pasitikėjimą savo mažomis pajėgomis, kurias gavome, ir buvome tvirtai pasiryžę nugalėti savo priešus ir išlaikyti savo žemes ir savo nuosavybę, ir savo žmonas, ir savo vaikus, ir savo laisvės reikalą.
- 13 Ir taip mes išėjome su visa savo galia prieš lamanitus, kurie buvo Mančio mieste; ir mes pasistatėme palapines iš tyrų, esančių netoli miesto, pusės.
- 14 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną, kada lamanitai pamatė, kad mes esame pakrašty prie tyrų, kurie buvo netoli miesto, jie išsiuntė savo žvalgus aplinkui mus, kad galėtų nustatyti mūsų armijos dydį ir stiprumą.
- 15 Ir buvo taip, jog pamatę, spręsdami pagal skaičių, kad esame nestiprūs, ir bijodami, kad atkirsime juos nuo jų pastiprinimo, jeigu jie neišeis kautis su mumis ir neišždys mūsų, ir taip pat galvodami, kad galės lengvai sunaikinti mus savo gausiais pulkais, jie pradėjo ruošti išeiti kautis su mumis.
- 16 Ir kada mes pamatėme, kad jie pradėjo ruošti eiti prieš mus, štai aš įsakiau, kad Gidas su nedideliu žmonių skaičiumi pasislėptų tyruose, ir taip pat, kad Teomneris ir nedidelis vyrų būrys taip pat pasislėptų tyruose.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, inasmuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

17 Dabar, Gidas ir jo vyrai buvo dešinėje, o kiti – kairėje; ir kada jie taip pasislėpė, štai aš su likusia savo armija pasilikau toje pačioje vietoje, kur mes buvome pirmą kartą pasistatę palapines, ruošdamiesi tam laikui, kada lamanitai ateis kautis.

18 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo su savo gausia armija prieš mus. Ir kada jie atėjo ir buvo bepuolą mus kalaviju, aš nurodžiau savo vyrams, buvusiems su manimi, trauktis į tyrus.

19 Ir buvo taip, kad lamanitai nusekė paskui mus dideliu greičiu, nes jie nepaprastai norėjo pasivyti mus, idant galėtų mus išžudyti; todėl jie nusekė mus į tyrus; ir mes perėjome tarp Gido ir Teomnerio, tad jie liko nepastebėti lamanitų.

20 Ir buvo taip, kad lamanitams praėjus, arba kada armija praėjo, Gidas ir Teomneris pakilo iš savo slaptaviečių ir atkirto lamanitų žvalgus, kad jie nesugrįžtų į miestą.

21 Ir buvo taip, kad atkirtę juos, jie nubėgo į miestą ir užpuolė sargybinius, kurie buvo palikti saugoti miestą, tad sunaikino juos ir užėmė miestą.

22 Dabar, tai buvo padaryta, kadangi lamanitai leido visą savo armiją, išskyrus vos keletą sargybinių, nuvilioti į tyrus.

23 Ir buvo taip, kad Gidas ir Teomneris tokiu būdu užėmė jų tvirtovę. Ir buvo taip, kad mes, ilgai keliavę tyrais, pasukome Zarahemlos link.

24 Ir kada lamanitai pamatė, kad žygiuoja link Zarahemlos žemės, jie nepaprastai išsigando, kad tik čia nebūtų paruoštas planas jiems nuvesti į sunaikinimą; todėl jie pradėjo vėl trauktis į tyrus, taip, būtent atgal tuo pačiu keliu, kuriuo buvo atėję.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

25 Ir štai atėjo naktis, ir jie pasistatė palapines, nes lamanitų vyriausieji vadai manė, kad nefitai pavargę nuo žygio; ir, manydami, kad vijo visą jų armiją, jie visai nepagalvojo apie Mančio miestą.

26 Dabar, buvo taip, jog, atėjus nakčiai, aš įsakiau, kad mano vyrai nemiegotų, bet žygiuotų pirmyn kitu keliu Mančio žemės link.

27 Ir šito mūsų žygio nakties metu dėka štai ryte mes tiek aplenkėme lamanitus, kad į Mančio miestą atvykome anksčiau už juos.

28 Ir taip, šitos gudrybės dėka mes užėmėme Mančio miestą be kraujo praliejimo.

29 Ir buvo taip, jog lamanitų armijos, priartėjusios prie miesto ir pamačiusios, kad mes pasiruošę juos sutikti, taip nepaprastai nustebo ir buvo apimti tokios didelės baimės, jog pabėgo į tyrus.

30 Taip, ir buvo taip, kad lamanitų armijos pasitraukė iš visos šitos žemės srities. Bet štai jie išsivedė su savimi daug moterų ir vaikų.

31 Ir tie miestai, kuriuos buvo užėmę lamanitai, visi jie šiuo metu yra mūsų valdžioje; ir mūsų tėvai, mūsų moterys ir mūsų vaikai grįžta į savo namus, visi, išskyrus tuos, kuriuos lamanitai paėmė į nelaisvę ir išsivedė.

32 Bet štai mūsų armijos yra per mažos, kad išlaikytų tiek daug miestų ir tokias dideles valdas.

33 Bet štai mes pasitikime savo Dievu, kuris davė mums tokią pergalę šitose žemėse, kad atgavome tuos miestus ir tas žemes, kurios buvo mūsų nuosavybė.

34 Dabar, mes nežinome priežasties, kodėl vyriausybė nesuteikia mums daugiau pastiprinimo; ir tie vyrai, kurie atėjo pas mus, nežino, kodėl negavome didesnio pastiprinimo.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

35 Štai mes nežinome, gal jums nesiseka ir jūs atitraukėte pajėgas į tą šalies vietą; jeigu taip, mes nenorime murmėti.

36 O jeigu ne, tai štai mes baiminamės, kad yra kažkoks susiskaldymas vyriausybėje, kad jie nesiunčia daugiau vyrų mums į pagalbą; nes mes žinome, kad jų yra daugiau nei tik tie, kuriuos jie atsiuntė.

37 Bet štai, tai nesvarbu – mes tikime, kad Dievas išvaduos mus, nepaisant mūsų armijų silpnumo, taip, ir išvaduos mus iš mūsų priešų rankų.

38 Štai baigiasi dvidešimt devintieji metai ir mes valdomė savo žemes; o lamanitai pabėgo į Nefio žemę.

39 Ir tie Amono žmonių sūnūs, apie kuriuos aš taip palankiai atsiliepiu, yra su manimi Mančio mieste; ir Viešpats sustiprino juos, taip, ir apsaugojo, kad nežūtų nuo kalavijo, tad nė viena siela nežuvo.

40 Bet štai jie gavo daug žaizdų; nepaisant to, jie tvirtai stovi toje laisvėje, kuria Dievas juos išlaisvino; ir jie stropūs prisiminti Viešpatį, savo Dievą, diena iš dienos; taip, jie nuolat stengiasi laikytis jo nuostatų, potvarkių ir įsakymų; ir stiprus yra jų tikėjimas pranašystėmis apie tai, kas įvyks.

41 Ir dabar, mano mylimas broli Moroni, tesaugo tave Viešpats, mūsų Dievas, kuris išpirko ir išlaisvino mus, savo akivaizdoje; taip, ir tebūna jis palankus šiems žmonėms, netgi kad jums pasisektų atgauti savo valdžion visa tai, ką lamanitai atėmė iš mūsų, kas buvo skirta mūsų išsilaikymui. Ir dabar štai aš baigiu savo laišką. Aš, Helamanas, Almos sūnus.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Almos knyga 59

- 1 Dabar buvo taip, kad trisdešimtaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais, po to, kai Moronis gavo ir perskaitė Helamano laišką, jis nepaprastai apsidžiaugė tokią gerovę, taip, nepaprasta sėkme, kurią patyrė Helamanas, atgaudamas prarastas žemes.
- 2 Taip, ir jis paskelbė tai visiems savo žmonėms, visoje aplinkinėje žemėje, toje dalyje, kurioje jis buvo, kad jie taip pat galėtų džiaugtis.
- 3 Ir buvo taip, kad jis nedelsdamas pasiuntė laišką Pahoranui, norėdamas, kad jis pasirūpintų surinkti tiek vyrų Helamanui, arba Helamano armijoms, pastiprinti, kad jis lengvai galėtų išlaikyti tą žemės dalį, kurią jam taip stebuklingai pavyko atgauti.
- 4 Ir buvo taip, kad išsiuntęs savo laišką į Zarahemlos žemę, Moronis vėl pradėjo ruošti planą, kaip atgauti likusias valdas ir miestus, kuriuos lamanitai buvo iš jų atėmę.
- 5 Ir buvo taip, kad kol Moronis taip ruošėsi eiti kautis su lamanitais, štai Nefiho žmones, kurie buvo susirinkę iš Moronio miesto ir Lehi miesto, ir Moriantono miesto, užpuolė lamanitai.
- 6 Taip, būtent tie, kurie buvo priversti bėgti iš Mančio žemės ir iš aplinkinės žemės, atėjo ir prisijungė prie lamanitų šitoje žemės dalyje.
- 7 Ir taip tapę nepaprastai gausūs, taip, ir diena iš dienos gaudami pastiprinimą, pagal Amoroną įsakymą jie išėjo prieš Nefiho žmones ir pradėjo juos žudyti nepaprastai didžiuliu žudymu.
- 8 Ir jų armijos buvo tokios gausios, kad likusieji Nefiho žmonės buvo priversti bėgti nuo jų; ir jie netgi atbėgo ir prisijungė prie Moronio armijos.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Ir dabar, kadangi Moronis manė, kad į Nefiho miestą turėjo būti pasiųsti vyrai, idant padėtų žmonėms išlaikyti šitą miestą, ir žinodamas, jog lengviau išlaikyti miestą, kad nepapultų į lamanitų rankas, negu jį atkovoti, jis manė, kad jie lengvai išlaikys tą miestą.

10 Todėl visas savo pajėgas jis pasilaikė apsaugoti toms vietoms, kurias jis buvo susigrąžinęs.

11 Ir dabar, kada Moronis pamatė, kad Nefiho miestas prarastas, jis nepaprastai krintosi ir pradėjo abejoti, ar jie nepapuls į savo brolių rankas dėl žmonių nelabumo.

12 Dabar, taip pat manė ir visi vyresnieji jo vadai. Jie taip pat abejojo ir stebėjosi dėl žmonių nelabumo, ir tai buvo dėl lamanitų pergalės prieš juos.

13 Ir buvo taip, kad Moronis pyko ant vyriausybės dėl jų abejingumo savo šalies laisvei.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephiah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephiah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Almos knyga 6o

- 1 Ir buvo taip, kad jis vėl parašė šalies valdytojui, kuriuo buvo Pahoranas, ir štai tie jo parašyti žodžiai, sakantys: Štai, aš adresuoju savo laišką Pahoranui Zarahemlos mieste, kuris yra vyriausiasis šalies teisėjas ir valdytojas, taip pat ir visiems tiems, kuriuos ši liaudis išrinko valdyti ir tvarkyti šito karo reikalus.
- 2 Nes štai aš turiu šį tą pasakyti jiems kaip kaltinimą; nes štai jūs patys žinote, jog buvote paskirti rinkti vyrus ir apginkluoti juos kalavijais ir kardais, ir visokiais įvairių rūšių karo ginklais, ir išsiųsti prieš lamanitus, kokioje dalyje jie beateitų į mūsų šalį.
- 3 Ir dabar štai sakau jums, kad aš pats ir mano vyrai, taip pat Helamanas ir jo vyrai iškentėme nepaprastai didelius kentėjimus; taip, būtent alkį, troškulį ir nuovargį, ir visokius įvairių rūšių suspaudimus.
- 4 Bet štai jeigu tai būtų viskas, ką mes iškentėme, mes nemurmėtume ir nesiskųstume.
- 5 Bet štai didžiulis žudymas vyko tarp mūsų žmonių; taip, tūkstančiai krito nuo kalavijo, nors galėjo būti kitaip, jei būtumėt suteikę mūsų armijoms pakankamą pastiprinimą ir pagalbą. Taip, didelis buvo jūsų nesirūpinimas mumis.
- 6 Ir dabar, štai mes norime žinoti šito nepaprastai didelio nesirūpinimo priežastį; taip, mes norime žinoti jūsų nerūpestingumo priežastį.
- 7 Argi manote, kad galite sėdėti savo sostuose apatiško stingulio būsenoje, kai jūsų priešai plečia mirties darbą aplink jus? Taip, kol jie žudo tūkstančius jūsų brolių;
- 8 taip, būtent tuos, kurie tikėjosi jūsų apsaugos, taip, suteikė jums įgaliojimus, kad galėtumėte pagelbėti jiems, taip, jūs galėjote pasiųsti armijas jiems, pastiprinti juos ir išgelbėti tūkstančius jų, kad nežūtų nuo kalavijo.

Alma 6o

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 Bet štai tai dar ne viskas – jūs sulaikėte savo atsargas nuo jų, tad daugelis kovojo ir nukraujavo savo gyvybes, kadangi labai troško gerovės šitiems žmonėms; taip, ir tai jie padarė badmiriaudami dėl jūsų nepaprastai didelio nesirūpinimo mumis.

10 Ir dabar, mano mylimi broliai, – nes jūs turite būti mylimi; taip, ir jūs turėjote stropiau paraginti save dėl šitų žmonių gerovės ir laisvės; bet štai jūs taip nesirūpino- te jais, kad tūkstančių kraujas kris ant jūsų galvų kerš- tui; taip, nes visi jų verksmai ir visi jų kentėjimai žinomi Dievui.

11 Štai ar manote, kad galite sėdėti savo sostuose ir dėl nepaprasto Dievo gerumo galite nieko nedaryti, ir jis iš- vaduos jus? Štai jeigu jūs taip manėte, tai manėte be rei- kalo.

12 Ar manote, kad jeigu tiek daug jūsų brolių žuvo, tai dėl jų nelabumo? Sakau jums: jei taip manėte, jūs taip manėte be reikalo; nes sakau jums, kad daugybė krito nuo kalavijo; ir štai tai yra jūsų pasmerkimui;

13 nes Viešpats leidžia teisiesiems žūti, kad jo teisingu- mas ir teismas ištikėtų nelabuosis; todėl jūs neturite gal- voti, kad teisieji, kadangi nukauti, yra pražuvę; bet štai jie įeina į Viešpaties, savo Dievo, atilsį.

14 Ir dabar štai sakau jums: aš nepaprastai baiminuosi, kad Dievo teismai ištikis šią liaudį dėl jų nepaprasto tin- gumo, taip, būtent mūsų vyriausybės tingumo ir nepa- prastai didelio nesirūpinimo savo broliais, taip, tais, ku- rie buvo nukauti.

15 Nes jeigu ne tas nelabumas, kuris pirmiausia prasidė- jo nuo mūsų galvos, mes būtume galėję atremti savo priešus, tad jie nebūtų įgiję jokios galios mums.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great de- sires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wicked- ness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first com- menced at our head, we could have withstood our ene- mies that they could have gained no power over us.

16 Taip, jeigu ne karas, kuris kilo tarp mūsų pačių; taip, jeigu ne šitie karalininkai, kurie sukėlė tokį didelį kraujo praliejimą tarp mūsų pačių; taip, jeigu tuo metu, kai kovojome tarp savęs, būtume suvieniję savo jėgas, kaip darydavome iki šiol; taip, jeigu karalininkai nebūtų troškę pergalėti ir valdyti mus; jeigu jie būtų buvę ištikimi mūsų laisvės reikalui bei vieningi su mumis ir būtų ėję prieš mūsų priešus, užuot pakėlę savo kalavijus prieš mus, kas sukėlė tokį didelį kraujo praliejimą tarp mūsų pačių; taip, jeigu būtume išėję prieš juos Viešpaties stiprybėje, mes būtume išvaikę savo priešus, nes tai būtų padaryta pagal jo žodžio išsipildymą.

17 Bet štai dabar lamanitai puola mus, užimdami mūsų žemes, ir žudo mūsų žmones kalaviju, taip, mūsų moteris ir mūsų vaikus, ir vedasi juos nelaisvėn, versdami kentėti visokius suspaudimus, ir tai dėl didžio nelabumo tų, kurie siekia galios ir valdžios, taip, būtent karalinių.

18 Bet kodėl turėčiau daug kalbėti apie tai? Nes mes nežinome, ar tik jūs patys nesiekiate valdžios. Mes nežinome, ar tik jūs patys nesate mūsų šalies išdavikai.

19 Ar tai dėl to, kad esate mūsų šalies širdyje ir apsupti apsauga, jūs nesirūpinote mumis, nepasirūpinate, kad mums būtų siunčiamas maistas ir vyrai mūsų armijoms pastiprinti?

20 Argi užmiršote Viešpaties, savo Dievo, įsakymus? Taip, ar užmiršote mūsų tėvų vergiją? Ar užmiršote, kiek kartų buvome išlaisvinti iš savo priešų rankų?

21 Ar manote, kad Viešpats vis dar vaduos mus, kai tuo tarpu mes sėdime savo sostuose ir nesinaudojame priemonėmis, kurias Viešpats parūpino mums?

22 Taip, ar jūs sėdėsite dyki, apsupti tūkstančių, taip, ir dešimčių tūkstančių tokių pat dykinėtojų, kai tuo tarpu tūkstančiai visuose šalies pakraščiuose krinta nuo kalavijo, taip, sužeisti ir plūstantys krauju?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Ar manote, kad Dievas žiūrės į jus, kaip į nekaltus, tuo tarpu, kai jūs ramiai sau sėdite ir stebite visa tai? Štai sakau jums: ne. Dabar aš norėčiau, kad prisimintumėt, jog Dievas yra pasakęs, kad pirma bus išvalytas indo vidus, o tada taip pat bus nuvalyta ir indo išorė.

24 Ir dabar, jeigu jūs neatgailausite dėl to, ką padarėte, nesikelsite ir nesidarbuosite bei nesiųsite mums, taip pat ir Helamanui, maisto ir vyrų, kad galėtume paremti tas mūsų šalies dalis, kurias jis yra atgavęs, ir kad taip pat galėtume atgauti likusias savo valdas šiose dalyse, štai bus tikslinga nebekovoti su lamanitais, kol pirmiausia nebūsime išvalę savo indo vidaus, taip, būtent mūsų vyriausybės aukštosios galvos.

25 Ir jeigu jūs nepatenkinsite mano laiško, neišeisite ir neparodysite man tikros laisvės dvasios, ir nesistengsite stiprinti bei tvirtinti mūsų armijų, ir nesuteiksite joms maisto jų išlaikymui, štai aš paliksiu dalį savo laisvės šalininkų laikyti šitą mūsų šalies dalį ir suteiksiu jiems Dievo jėgą ir palaiminimus, idant jokia kita galia negalėtų veikti prieš juos, –

26 ir tai dėl jų nepaprasto tikėjimo ir kantrumo suspaudimuose, –

27 ir aš ateisiu pas jus, ir jeigu tarp jūsų bus bent vienas, trokštantis laisvės, taip, jeigu ten bus likusi bent kibirkštėlė laisvės, štai aš sukelsiu sukilimą tarp jūsų, kol tie, kas trokšta užgrobti galią ir valdžią, bus išnaikinti.

28 Taip, štai aš nebijau nei jūsų galios, nei jūsų valdžios, bet mano Dievas yra tas, kurio aš bijau; ir tai pagal jo įsakymus aš imuosi kalavijo ginti savo šalies reikalą, ir tai dėl jūsų nedorybės mes patyrėme tokių didelių nuostolių.

29 Štai atėjo laikas, taip, dabar yra tas laikas, kada, jeigu neparaginsite savęs ginti savo šalies ir savo mažųjų, teisingumo kalavijas pakibo virš jūsų; taip, ir jis kris ant jūsų ir aplankys jus, netgi kad visiškai jus sunaikintų.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 Štai aš laukiu pagalbos iš jūsų; ir jeigu jūs nesuteiksite mums paramos, štai aš ateisiu pas jus, būtent į Zarahemlos žemę, ir taip smogsiu jums kalaviju, kad jūs daugiau nebeturėsite galios trukdyti šitos liaudies pažangą, turint omenyje mūsų laisvės reikalą.

31 Nes štai Viešpats neleis, kad gyventumėt ir augtumėt savo nedorybėmis teisiems jo žmonėms sunaikinti.

32 Štai ar manote, kad Viešpats pasigailės jūsų ir išeis teismu prieš lamanitus, nors tai jų tėvų tradicijos sukėlė jų neapykantą, taip, ir ją padvigubino tie, kurie atskilo nuo mūsų, kai tuo tarpu jūsų nedorybė – dėl jūsų meilės šlovei ir tuštiems pasaulio dalykams?

33 Jūs žinote, kad nusižengiate Dievo įstatymams, ir žinote, kad trypiate juos po savo kojomis. Štai Viešpats sako man: Jeigu tie, kuriuos jūs paskyrėte savo valdytojais, neatgailaus dėl savo nuodėmių ir nedorybių, jūs eisite kautis su jais.

34 Ir dabar štai, aš, Moronis, savo sudarytos sandoros esu įpareigotas laikytis savo Dievo įsakymų; todėl norėčiau, kad laikytumėtės Dievo žodžio ir greitai pasiųstumėte man ir taip pat Helamanui atsargų bei vyrų.

35 Ir štai jei jūs to nepadarysite, aš skubiai ateisiu pas jus; nes štai, Dievas neleis, kad mes pražūtume iš bado; todėl jis duos mums jūsų maisto, jei reikės – net kalaviju. Dabar, žiūrėkite, kad įvykdytumėte Dievo žodį.

36 Štai, aš – Moronis, jūsų vyriausiasis karo vadas. Aš nesiekiu valdžios, bet siekiu nuversti ją. Aš nesiekiu pasaulio garbės, bet savo Dievo šlovės ir savo šalies laisvės bei gerovės. Ir taip aš baigiu savo laišką.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Almos knyga 6 I

- 1 Štai dabar buvo taip, kad netrukus po to, kai Moronis išsiuntė laišką vyriausiajam valdytojui, jis gavo laišką iš Pahorano, vyriausiojo valdytojo. Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis gavo:
- 2 Aš, Pahoranas, šitos šalies vyriausiasis valdytojas, siunčiu šituos žodžius Moroniui, vyriausiajam armijos vadui. Štai, aš sakau tau, Moroni, kad aš nesidžiaugiu jūsų didžiais suspaudimais, taip, tai liūdina mano sielą.
- 3 Bet štai yra tokių, kurie džiaugiasi tavo suspaudimais, taip, tiek, kad jie net sukilo maištu prieš mane ir taip pat prieš tuos iš mano žmonių, kurie yra laisvės šalininkai; taip, ir sukilusiųjų yra labai daug.
- 4 Ir tai tie, kurie kėsinosi atimti iš manęs teismo krasę, yra šios didžiulės nedorybės priežastis; nes jie naudojo daugybę pataikūniškų žodžių ir nuklaidino daugelio žmonių širdis, kas atneš mums daug skaudžių suspaudimų; jie sulaikė mūsų atsargas ir prigašdino mūsų laisvės šalininkus, tad šie neatėjo pas jus.
- 5 Ir štai jie išvijo mane, ir aš pabėgau į Gideoną žemę su tiek vyrų, kiek tik galėjau surinkti.
- 6 Ir štai po visą šitą šalies dalį aš išsiuntinėjau skelbimą; ir štai jie kasdien traukia pas mus ginkluotis, kad gintų savo šalį bei laisvę ir atkeršytų už mūsų skriaudas.
- 7 Ir jie susirinko pas mus, taigi sukilusieji maištu prieš mus sutiko pasipriešinimą, taip, tokį, kad jie bijo mūsų ir nedrįsta išeiti prieš mus kautis.
- 8 Jie užėmė Zarahemlos žemę, tai yra miestą; jie išsirin-ko sau karalių, ir jis parašė lamanitų karaliui ir taip sudarė sąjungą su juo; o toje sąjungoje jis apsiėmė išlaikyti Zarahemlos miestą, kas, jo manymu, įgalins lamanitus nukariauti likusią žemę ir jis bus padarytas šitos liaudies karalium, kada jie bus nugalėti lamanitų.

Alma 6 I

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 Ir dabar, savo laiške tu smerkei mane, bet tai nesvarbu; aš nepykstu, bet džiaugiuosi tavo širdies kilnumu. Aš, Pahoranas, nesiekiu valdžios, o tik išlaikyti savo teismo krasę, idant galėčiau apsaugoti savo liaudies teises ir laisvę. Mano siela tvirtai stovi toje laisvėje, kuria Dievas mus išlaisvino.

10 Ir dabar štai mes priešinsimės nelabumui netgi iki kraujo praliejimo. Mes nelietume lamanitų kraujo, jeigu jie būtų pasilikę savo žemėje.

11 Mes nelietume savo brolių kraujo, jeigu jie nebūtų sukilę maištu ir nebūtų ėmęsi kalavijo prieš mus.

12 Mes pasiduotume į vergijos jungą, jeigu to reikalautų Dievo teisingumas, arba jeigu jis įsakytų mums tai padaryti.

13 Bet štai jis neįsako mums pajungti savęs savo priešams, bet įsako savo viltis sudėti į jį, ir jis mus išvaduos.

14 Todėl, mano mylimas broli Moroni, pasipriešinkime blogiui; o blogiui, kuriam negalime pasipriešinti žodžiais, taip, tokiam, kaip maištai ir susiskaldymai, pasipriešinkime kalavijais, kad išlaikytume laisvę, idant galėtume džiaugtis didžia savo bažnyčios privilegija bei savo Išpirkėjo ir Dievo reikalu.

15 Todėl skubiai ateik pas mane su keletu savo vyrų, o likusius palik Lehiu ir Teankumo žinioje; įgaliok juos vadovauti karui toje žemės dalyje, sulig Dievo Dvasia, kuri taip pat yra laisvės dvasia, esanti juose.

16 Štai aš pasiunčiau jiems šiek tiek atsargų, kad jie nežūtų, kol jūs ateisite pas mane.

17 Žygiuodamas čionai, rink visas pajėgas, kokias tik gali, ir mes skubiai eisime prieš tuos atskalūnus savo Dievo stiprybėje, sulig tikėjimu, esančiu mumyse.

18 Ir mes paimsime Zarahemlos miestą, kad gautume daugiau maisto ir pasiųstume Lehiui bei Teankumui; taip, mes išeisime prieš juos Viešpaties stiprybėje ir padarysime galą šitai didelei nedorybei.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 Ir dabar, Moroni, aš džiaugiuosi gavęs tavo laišką, nes
šiek tiek nerimavau dėl to, ką mums daryti, – ar būtų
teisinga mums eiti prieš savo brolius.

20 Bet tu pasakei, kad jeigu jie neatgailaus, Viešpats tau
įsakė eiti prieš juos.

21 Žiūrėk, kad pastiprintum Lehi ir Teankumą
Viešpatyje; pasakyk jiems, kad nebijotų, nes Dievas išva-
duos juos, taip, ir tuos, kurie tvirtai stovi toje laisvėje,
kuria Dievas juos išlaisvino. Ir dabar aš baigiu laišką savo
mylimam broliui Moroniui.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle,
for I was somewhat worried concerning what we should
do, whether it should be just in us to go against our
brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath
commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the
Lord; tell them to fear not, for God will deliver them,
yea, and also all those who stand fast in that liberty
wherewith God hath made them free. And now I close
mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Almos knyga 62

- 1 Ir buvo taip, jog kada Moronis gavo šitą laišką, jo širdis įsidrąsino ir prisipildė nepaprastai didelio džiaugsmo dėl Pahorano ištikimybės, kad šis nėra savo šalies laisvės ir reikalo išdavikas.
- 2 Bet jis taip pat nepaprastai krintosi dėl nedorybės tų, kurie išvijo Pahoraną iš teismo krasės, taip, apskritai dėl tų, kurie sukilo prieš savo šalį ir savo Dievą.
- 3 Ir buvo taip, kad Moronis pasiėmė nedidelį vyrų būrį, kaip norėjo Pahoranas, paskyrė Lehį ir Teankumą vadovauti likusiai savo armijai ir nužygiavo Gideono žemės link.
- 4 Ir kiekvienoje vietovėje, į kurią įžengdavo, jis iškeldavo laisvės vėliavą ir rinko visas pajėgas, kokias tik galėjo, per visą savo žygį Gideono žemės link.
- 5 Ir buvo taip, kad tūkstančiai rinkosi prie jo vėliavos ir ėmėsi kalavijų savo laisvei ginti, kad nepatektų į vergiją.
- 6 Ir taip, surinkęs visus vyrus, kuriuos tik galėjo per visą savo žygį, Moronis atėjo į Gideono žemę; ir kai jis suvienijo savo jėgas su Pahorano, jie tapo nepaprastai stiprūs, stipresni netgi už tų atskalūnų karaliaus Pakuso vyrus, kurie išvijo laisvės šalininkus iš Zarahemlos žemės ir užėmė tą žemę.
- 7 Ir buvo taip, kad Moronis ir Pahoranas su savo armijomis nuėjo į Zarahemlos žemę, išėjo prieš tą miestą, susitiko su Pakuso vyrais ir susikovė.
- 8 Ir štai Pakusas buvo nužudytas, jo vyrai paimti nelaisvėn, o Pahoranas buvo atstatytas į savo teismo krasę.
- 9 Ir Pakuso vyrai buvo teisiami pagal įstatymą, taip pat ir tie karalininkai, kurie buvo suimti ir įmesti į kalėjimą; ir jie buvo nubausti pagal įstatymą; taip, tie Pakuso vyrai ir tie karalininkai, kurie tik atsisakė imtis ginklų savo šaliai ginti, bet norėjo kovoti prieš ją, buvo atiduoti mirčiai.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

10 Taigi iškilo būtinybė griežtai laikytis šito įstatymo dėl savo šalies saugumo; taip, ir ką tik rasdavo atsisakius savo laisvės, nedelsiant bausdavo pagal įstatymą.

11 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimtieji metai; Moronis ir Pahoranas įtvirtino taiką Zarahemlos žemėje, tarp savo pačių žmonių, atidavė mirčiai visus neištikimus laisvės reikalui.

12 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt pirmųjų metų pradžioje Moronis nedelsdamas įsakė pasiųsti Helamanui maisto ir šešių tūkstančių vyrų armiją, kad padėtų jam išsaugoti tą žemės dalį.

13 Ir jis taip pat įsakė, kad šešių tūkstančių vyrų armija su pakankamu maisto kiekiu būtų išsiųsta Leho ir Teankumo armijoms. Ir tai buvo padaryta, kad šalis būtų įtvirtinta prieš lamanitus.

14 Ir buvo taip, kad Moronis ir Pahoranas, palikę didelį vyrų būrį Zarahemlos žemėje, su dideliu vyrų būriu nužygiavo į Nefiho žemę, pasiryžę nuversti lamanitus tame mieste.

15 Ir buvo taip, kad, žygiuodami tos žemės link, jie suėmė didelį lamanitų vyrų būrį ir daug iš jų nukovė bei paėmė jų atsargas ir jų karo ginklus.

16 Ir buvo taip, kad juos suėmę, jie nurodė jiems sudaryti sandorą, kad šie daugiau nesuims karo ginklų prieš nefitus.

17 Ir kada sudarė šitą sandorą, jie buvo išsiųsti gyventi su Amono žmonėmis; ir šitų, kurie išliko nenukauti, buvo apie keturis tūkstančius.

18 Ir buvo taip, kad anuos išsiuntę, jie tęsė savo žygį Nefiho žemės link. Ir buvo taip, kad atėję į Nefiho miestą, jie pasistatė palapines Nefiho lygumose, kurios yra netoli Nefiho miesto.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephiah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

- 19 Dabar, Moronis norėjo, kad lamanitai išeitų kautis su jais į lygumas; bet lamanitai, žinodami apie jų nepaprastai didelę narsą ir matydami jų gausumą, nedrįso išeiti prieš juos; todėl tą dieną jie nesusikovė.
- 20 O kada atėjo naktis, Moronis nuėjo nakties tamsoje ir užsilipo ant sienos viršaus išžvalgyti kurioje miesto dalyje stovyklauja lamanitai su savo armija.
- 21 Ir buvo taip, kad jie buvo rytinėje dalyje prie įėjimo; ir visi jie miegojo. Ir dabar, Moronis sugrįžo pas savo armiją ir įsakė skubiai paruošti stiprias virves ir kopėčias, kad būtų nuleistos nuo sienos viršaus vidinėje sienos pusėje.
- 22 Ir buvo taip, kad Moronis nurodė savo vyrams žygiuoti pirmyn ir užlipti ant sienos viršaus, ir nusileisti į tą miesto dalį, taip, būtent vakarinę, kur nebuvo lamanitų su savo armijomis.
- 23 Ir buvo taip, kad naktį jie visi nusileido į miestą, pasinaudodami stipriomis virvėmis ir kopėčiomis; taigi, kada atėjo rytas, jie visi buvo miesto sienų vidinėje pusėje.
- 24 Ir dabar, kada lamanitai pabudo ir pamatė, kad Moronio armijos buvo sienų vidinėje pusėje, jie taip nepaprastai persigando, kad išbėgo lauk per išėjimą.
- 25 Ir dabar, pamatęs, kad jie bėga nuo jo, Moronis nurodė, kad jo vyrai žygiuotų prieš juos; ir daugelį nukovė, daugelį kitų apsupo ir paėmė į nelaisvę; o likusieji pabėgo į Moronio žemę, kuri buvo pakrašty prie jūros kranto.
- 26 Tokiu būdu Moronis ir Pahoranas atgavo Nefiho miestą, neprarasdami nė vienos sielos; ir buvo nukauta daug lamanitų.
- 27 Dabar buvo taip, kad daugelis belaisvių lamanitų norėjo prisijungti prie Amono žmonių ir tapti laisvais žmonėmis.
- 28 Ir buvo taip, kad kiekvienam norinčiajam buvo suteikta pagal jo norus.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 Todėl visi lamanitų belaisviai prisijungė prie Amono žmonių ir pradėjo nepaprastai dirbuotis, dirbdami žemę, augindami visokius javus ir įvairių rūšių bandas ir kaimenes; ir taip nefitai buvo išvaduoti nuo didelės naštos; taip, jie buvo išvaduoti nuo visų lamanitų belaisvių.

30 Dabar, buvo taip, kad Moronis, atgavęs Nefiho miestą, paėmė daug belaisvių, kas nepaprastai sumažino lamanitų armijas, ir atgavo daugybę nefitų, kurie buvo paimti į nelaisvę, kas nepaprastai sustiprino Moronio armiją; todėl Moronis išėjo iš Nefiho žemės į Lehio žemę.

31 Ir buvo taip, jog pamatę Moronį ateinant prieš juos, lamanitai vėl nepaprastai persigando ir pabėgo nuo Moronio armijos.

32 Ir buvo taip, kad Moronis ir jo armija vijosi juos iš miesto į miestą, kol šie buvo sutikti Lehio ir Teankumo; ir lamanitai bėgo nuo Lehio ir Teankumo, netgi į pakraštį prie jūros, kol atėjo į Moronio žemę.

33 Ir visos lamanitų armijos buvo surinktos į vieną vietą Moronio žemėje. Dabar, Amoronas, lamanitų karalius, taip pat buvo su jais.

34 Ir buvo taip, kad Moronis, Lehis ir Teankumas su savo armijomis išdėstė stovyklą lanku Moronio žemės pakraščiuose taip, kad lamanitai buvo apsupti palei tyrų pakraštį pietų pusėje ir palei tyrų pakraštį rytų pusėje.

35 Ir taip jie išdėstė stovyklą nakčiai. Nes štai nefitai, taip pat ir lamanitai buvo nusikamavę nuo šio didžiulio žygio; todėl naktį jie nepriėmė jokio karinio sumanymo, išskyrus Teankumą; nes jis nepaprastai pyko ant Amorono, kadangi laikė Amoroną ir jo brolių Amalikiją šito didelio ir ilgo karo tarp jų ir lamanitų priežastimi, priežastimi tokio didelio kariavimo ir kraujo praliejimo, taip, ir tokio didelio bado.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephahah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephahah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

36 Ir buvo taip, kad Teankumas įpykęs nuėjo į lamanitų stovyklą ir nusileido per miesto sienas. Ir jis vaikštinėjo su virve iš vienos vietos į kitą, kol surado karalių; ir jis metė į jį ietį, kuri pervėrė jį prie širdies. Bet štai karalius prieš numirdamas pažadino savo tarnus, tad jie vijosi Teankumą ir nužudė jį.

37 Dabar buvo taip, kad sužinoję, jog Teankumas nebegyvas, Lehis ir Moronis nepaprastai sielvartavo; nes štai jis buvo vyras, narsiai kovojęs už savo šalį, taip, tikras laisvės draugas; ir jis iškentėjo daugybę nepaprastai nuožmių suspaudimų. Bet štai jis buvo nebegyvas ir nuėjęs visos žemės keliu.

38 Dabar buvo taip, kad Moronis rytojaus dieną išžygiavo ir puolė lamanitus taip, kad žudė juos didžiuliu žudymu; ir išvijojė juos iš tos žemės; ir jie bėgo taip, kad jie tuokart daugiau nebesugrįžo prieš nefitus.

39 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt pirmieji metai; ir taip daugelį metų jie kentė karus ir kraujo praliejimą, badą ir suspaudimus.

40 Ir tarp Nefio žmonių buvo žmogžudysčių ir kovų, ir susiskaldymų, ir visokių nedorybių; nepaisant to, dėl teisųjų, taip, dėl teisųjų maldų, jų buvo pasigailėta.

41 Bet štai dėl nepaprastai ilgo karo tarp nefitų ir lamanitų daugelis užkietėjo, dėl nepaprastai ilgo karo; o daugelis suminkštėjo dėl savo suspaudimų, tad nusizemino prieš Dievą net iki nuolankumo gelmių.

42 Ir buvo taip, kad po to, kai Moronis įtvirtino tas žemės dalis, kurios buvo labiausiai atviros lamanitams, taip, kad jos tapo pakankamai stiprios, jis sugrįžo į Zarahemlos miestą; taip pat ir Helamanas sugrįžo į savo paveldo vietą; ir dar kartą buvo įtvirtinta taika tarp Nefio žmonių.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 Ir Moronis atidavė vadovavimą armijoms į savo sūnaus, vardu Moronihą, rankas; o pats pasitraukė į savo namus, idant galėtų likusias savo dienas praleisti ramybėje.

44 O Pahoranas sugrįžo į savo teismo krasę; o Helamanas vėl ėmėsi skelbti žmonėms Dievo žodį; nes dėl tokios daugybės karų ir kovų iškilo būtinybė vėl įvesti tvarką bažnyčioje.

45 Todėl Helamanas ir jo broliai išėjo ir skelbė Dievo žodį su tokia didele galia, kad daugelį žmonių įtikino dėl jų nelabumo, kas paskatino juos atgailauti dėl savo nuodėmių ir krikštytis į Viešpatį, savo Dievą.

46 Ir buvo taip, kad jie vėl atkūrė Dievo bažnyčią visoje šalyje.

47 Taip, ir įstatymo srityje buvo įvesta tvarka. Ir buvo išrinkti jų teisėjai ir vyriausieji teisėjai.

48 Ir Nefio žmonės pradėjo vėl klestėti toje žemėje, ir pradėjo daugintis ir vėl nepaprastai stiprėti toje žemėje. Ir jie pradėjo nepaprastai turtėti.

49 Bet nepaisant savo turty, savo stiprybės ir savo klestėjimo, jie nesiaukštino dėl savo akių išdidumo; jie nebuvo lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą; bet nepaprastai nusizemino priešais jį.

50 Taip, jie prisiminė, kokius didžius dalykus Viešpats padarė jiems, kad jis išvadavo juos iš mirties ir iš pančių, ir iš kalėjimų, ir iš visokių suspaudimų, ir išvadavo juos iš jų priešų rankų.

51 Ir jie nuolat meldėsi Viešpačiui, savo Dievui, todėl Viešpats laimino juos pagal savo žodį, tad jie stiprėjo ir klestėjo žemėje.

52 Ir buvo taip, kad visa tai išsipildė. Ir teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt penktaisiais metais Helamanas mirė.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almos knyga 63

- 1 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt šeštųjų metų pradžioje Šiblonas paėmė savo žinion tuos šventus daiktus, kuriuos Helamanui perdavė Alma.
- 2 Ir jis buvo teisus vyras ir teisiai vaikščiojo priešais Dievą; ir jis nuolat stengėsi daryti gera, laikytis Viešpaties, savo Dievo, įsakymų; taip pat darė ir jo brolis.
- 3 Ir buvo taip, kad Moronis taip pat numirė. Ir taip baigėsi teisėjų valdžios trisdešimt šeštieji metai.
- 4 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios trisdešimt septintaisiais metais didelė žmonių grupė, siekianti net penkis tūkstančius keturis šimtus vyrų, su savo žmonomis ir savo vaikais iš Zarahemlos žemės išvyko į žemę, kuri buvo šiaurėje.
- 5 Ir buvo taip, kad Hagotas, nepaprastai žingeidus vyras, nuėjo ir Dosniosios žemės pakraštyje, prie Dykynės žemės, pasistatė nepaprastai didelį laivą, ir nuleido jį į vakarinę jūrą prie siaurojo kaklo, vedančio į žemę šiaurėje.
- 6 Ir štai buvo daug nefitų, ir taip pat daugybė moterų ir vaikų, kurie sulipo į jį ir išplaukė, pasiėmę daugybę atsargų; ir jie išplaukė į šiaurę. Ir taip baigėsi trisdešimt septintieji metai.
- 7 Ir trisdešimt aštuntaisiais metais šis vyras pastatė kitus laivus. Ir pirmasis laivas taip pat sugrižo, ir daug daugiau žmonių sulipo į jį; ir jie taip pat pasiėmė daug atsargų ir vėl išvyko į žemę šiaurėje.
- 8 Ir buvo taip, kad apie juos daugiau nieko nesigirdėjo. Ir mes manome, kad jie paskendo jūros gelmėse. Ir buvo taip, kad išplaukė dar vienas laivas; bet kur jis išplaukė, mes nežinome.
- 9 Ir buvo taip, kad šitais metais buvo daug žmonių, kurie išvyko į žemę šiaurėje. Ir taip baigėsi trisdešimt aštuntieji metai.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios trisdešimt devintaisiais metais taip pat mirė ir Šiblonas, o Koriantonas buvo išvykęs laivu į žemę šiaurėje, veždamas atsargas žmonėms, išvykusiems į tą žemę.
- 11 Todėl Šiblonui prieš mirtį iškilo būtinybė įteikti tuos šventus daiktus Helamano sūnui, kuris buvo pavadintas Helamanu pagal savo tėvo vardą.
- 12 Ir štai visi tie raižiniai, kurie buvo Helamano žinioje, išskyrus tas dalis, kurios pagal Almos įsakymą neturėjo išeiti, buvo perrašyti ir išsiuntinėti žmonių vaikams po visą šalį.
- 13 Tačiau šitie daiktai turėjo būti išsaugoti šventi ir perduodami iš vienos kartos į kitą; todėl šitais metais, prieš Šiblono mirtį, jie buvo perduoti Helamanui.
- 14 Ir šitais metais taip pat buvo taip, kad atsirado šiek tiek atskalūnų, kurie perėjo pas lamanitus; ir šie vėl buvo sukurstyti pykčiui prieš nefitus.
- 15 Ir tais pačiais metais jie atėjo su gausia armija kariauti prieš Moroniho žmones, arba Moroniho armiją; ir tai baigėsi tuo, kad jie buvo sumušti ir vėl nuvyti atgal į savo žemes, patyrę didelių nuostolių.
- 16 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt devintieji metai.
- 17 Ir taip pasibaigė Almos ir jo sūnaus Helamano, ir taip pat jo sūnaus Šiblono aprašymas.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblōn died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblōn to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblōn.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblōn, who was his son.

Helamano knyga

*Aprašymas apie nefitus. Jų karai, kovos ir nesutarimai. Ir taip pat daugelio šventųjų pranašų pranašystės iki Kristaus atėjimo pagal Helamano, Helamano sūnaus, metraščius, taip pat pagal jo sūnų metraščius, net iki Kristaus atėjimo. Ir taip pat atverčiama daug lamani-
tų. Aprašymas apie jų atvertimą. Lamanitų teismo bei nefitų nelabumo ir bjaurumų aprašymas iki pat Kristaus atėjimo, pagal Helamano ir jo sūnų metraščių, kuris vadinasi Helamano knyga, ir kita.*

Helamano knyga 1

- 1 Ir dabar štai buvo taip, kad prasidedant keturiasdešimtiesiems teisėjų valdžios Nefio žmonėms metams tarp nefitų žmonių pradėjo bręsti kebli padėtis.
- 2 Nes štai, Pahoranas numirė ir nuėjo visos žemės ke-
liu; todėl prasidėjo rimtas nesutarimas dėl to, kas iš bro-
lių, Pahorano sūnų, turėtų užimti teismo krasę.
- 3 Dabar, štai vardai tų, kurie kovojo dėl teismo krasės, kurie taip pat ir liaudį pastūmėjo kovoti: Pahoranas, Paančis ir Pakumenis.
- 4 Dabar, tai ne visi Pahorano sūnūs (nes jis turėjo jų daug), bet tai tie, kurie kovojo dėl teismo krasės; todėl per juos liaudis susiskaldė į tris dalis.
- 5 Tačiau buvo taip, kad liaudies balsu Pahoranas buvo paskirtas Nefio žmonių vyriausiuoju teisėju ir valdyto-
ju.
- 6 Ir buvo taip, jog Pakumenis, pamatęs, kad negali gau-
ti teismo krasės, prisijungė prie liaudies balso.
- 7 Bet štai, Paančis ir ta liaudies dalis, kuri norėjo, kad jis būtų jų valdytojas, nepaprastai tūžo; todėl jis buvo be-
pradedęs vilioti tuos žmones sukilti maištu prieš savo brolius.

The Book of Helaman

*An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An ac-
count of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.*

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to con-
tend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was ap-
pointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was ex-
ceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

- 8 Ir buvo taip, kad jam bepradedant tai daryti, štai, jis buvo suimtas ir teisiamas pagal liaudies balsą, ir nuteistas mirti, nes jis sukilo maištu ir kėsinosi sunaikinti liaudies laisvę.
- 9 Dabar, kada tie žmonės, kurie norėjo, kad jis būtų jų valdytojas, pamatė, kad jis nuteistas myriop, jie įpyko ir štai pasiuntė tokį Kiškumeną, netgi prie Pahorano teismo krasės, ir nužudė Pahoraną, jam besėdint teismo krasėje.
- 10 Ir Pahorano tarnai vijosi jį, bet štai, Kiškumenas spruko taip greitai, kad niekas negalėjo jo pavyti.
- 11 Ir jis nuėjo pas tuos, kurie jį siuntė, ir jie visi sudarė sandorą, taip, prisiekdami savo nesibaigiančiuoju Sutvėrėju, kad jokiam žmogui neišduos, jog Pahoraną nužudė Kiškumenas.
- 12 Todėl Kiškumenas liko nežinomas Nefio žmonėms, nes tuo metu, kai nužudė Pahoraną, jis buvo persirengęs. Ir Kiškumenas bei jo gauja, kuri sudarė sandorą su juo, įsimaišė tarp žmonių, tad visų jų nebuvo galima rasti; bet kurie tik iš jų buvo surasti, buvo nuteisti myriop.
- 13 Ir štai dabar, Pakumenis pagal liaudies balsą buvo paskirtas vyriausiuoju liaudies teisėju ir valdytoju valdyti vietoje savo brolio Pahorano; ir tai buvo pagal jo teisę. Ir visa tai buvo padaryta teisėjų valdžios keturiasdešimtais metais; ir jie pasibaigė.
- 14 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios keturiasdešimt pirmaisiais metais lamanitai surinko nesuskaičiuojamą vyrų armiją ir apginklavo juos kalavijais ir kardais, ir lankais, ir strėlėmis, ir šalmis, ir antkrūtiniiais, ir visokiais įvairių rūšių skydais.
- 15 Ir jie vėl atėjo, kad galėtų pradėti kautynes su nefitais. Ir jiems vadovavo vyras, vardu Koriantumras; ir jis buvo Zarahemlos palikuonis ir nefitų atskalūnas; ir jis buvo stambus ir galingas vyras.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breast-plates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

16 Todėl lamanitų karalius, vardu Tubalotas, kuris buvo Amorono sūnus, manė, kad Koriantumras, būdamas galingas vyras, galės atsilaikyti prieš nefitus savo jėga ir didele išmintimi, taigi pasiūsdamas jį, jis ėgis galią prieš nefitus.

17 Todėl jis sukurstė juos pykčiui, surinko savo armijas ir paskyrė Koriantumrą jų vadu, ir nurodė jiems žygiuoti į Zarahemlos žemę kautis su nefitais.

18 Ir buvo taip, kad dėl daugybės nesutarimų ir daugybės keblumų vyriausybėje jie laikė nepakankamą sargybą Zarahemlos žemėje; nes manė, kad lamanitai neišdrįs ateiti į jų šalies širdį pulti to didžio Zarahemlos miesto.

19 Bet buvo taip, kad Koriantumras žygiavo savo gausaus pulko priešaky ir užpuolė miesto gyventojus, ir jų žygis buvo toks nepaprastai greitas, kad nefitai neturėjo laiko surinkti savo armijų.

20 Todėl Koriantumras iškapojo sargybą prie miesto įėjimo ir nužygiavo pirmyn į miestą su visa savo armija, ir jie nužudė kiekvieną, kuris pasipriešino jiems, taigi jie užėmė visą miestą.

21 Ir buvo taip, kad Pakumenis, kuris buvo vyriausiasis teisėjas, bėgo nuo Koriantumro, būtent prie miesto sienų. Ir buvo taip, kad Koriantumras taip trenkė jį į sieną, kad šis mirė. Ir taip baigėsi Pakumenio dienos.

22 Ir dabar, kada Koriantumras pamatė, kad jis užvaldė Zarahemlos miestą ir kad nefitai pabėgo nuo jų ir yra žudomi arba suimami ir metami į kalėjimą, ir kad jis užėmė stipriausią visoje šalyje atramos punktą, jo širdis įsidrąsino tiek, kad jis ketino eiti prieš visą šalį.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

23 Ir dabar, jis neužtruko Zarahemlos žemėje, bet nužgiavo pirmyn su didele armija, net link Dosniojo miesto; nes jis buvo pasiryžęs eiti pirmyn ir prasikirsti sau kelią kalaviju, idant galėtų užgrobti šiaurines šalies dalis.

24 Ir manydamas, kad jų didžiausia jėga buvo šalies vidury, jis nužgiavo pirmyn, neduodamas jiems laiko susiburti, neskaitant mažų būrių; ir taip jie puldavo juos ir nukirsdavo juos žemėn.

25 Bet štai, šitas Koriantumro žygis per šalies vidurį suteikė Moronihui didelį pranašumą prieš juos, nepaisant gausybės nukautų nefitų.

26 Nes štai, Moronihai manė, kad lamanitai neišdrįs atėiti į šalies vidurį, bet kad jie puls pakraščių miestus, kaip jie darydavo iki šiol; todėl Moronihai buvo įsakęs, kad jų stiprios armijos išlaikytų tas dalis pakraščiuose.

27 Bet štai, lamanitai neišsigando, kaip jis norėjo, bet atėjo į šalies vidurį ir užėmė sostinę, kuri buvo Zarahemlos miestas, ir žygiavo per svarbiausias šalies dalis, žudydami žmones didžiuliu žudymu, tiek vyrus, tiek moteris, tiek ir vaikus, užimdami daug miestų ir tvirtovių.

28 Bet kada Moronihai tai sužinojo, jis nedelsdamas pasiuntė Lehi su armija aplinkui, kad pastotų jiems kelią prieš jiems ateinant į Dosniąją žemę.

29 Šis taip ir padarė; ir jis pastojų jiems kelią prieš jiems ateinant į Dosniąją žemę ir stojo su jais į kovą, taigi šie pradėjo trauktis link Zarahemlos žemės.

30 Ir buvo taip, kad, jiems traukiantis, kelią jiems pastojų Moronihai ir stojo su jais į kovą, taigi užvirė nepaprastai kruvinos kautynės; taip, daugybė buvo nukautų ir Koriantumrai taip pat buvo rastas tarp nukautųjų.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

31 Ir dabar, štai, lamanitai negalėjo trauktis jokia kryptimi, nei į šiaurę, nei į pietus, nei į rytus, nei į vakarus, nes iš visų pusių buvo apsupti nefitų.

32 Ir taip Koriantumras įstūmė lamanitus į nefitų vidurį, taigi jie buvo nefitų galioje, o jis pats buvo nukautas, ir lamanitai pasidavė į nefitų rankas.

33 Ir buvo taip, kad Moronihas vėl užėmė Zarahemlos miestą ir nurodė, kad lamanitai, kurie buvo paimti į nelaisvę, taikiai pasišalintų iš šalies.

34 Ir taip pasibaigė keturiasdešimt pirmieji teisėjų valdžios metai.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helamano knyga 2

- 1 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios keturiasdešimt antraisiais metais, po to, kai Moronihah vėl įtvirtino taiką tarp nefitų ir lamanitų, štai, nebuvo kam užimti teismo krasės; todėl tarp žmonių vėl prasidėjo ginčas – kas turėtų užimti teismo krasę.
- 2 Ir buvo taip, kad Helamanas, kuris buvo Helamano sūnus, pagal liaudies balsą buvo paskirtas užimti teismo krasę.
- 3 Bet štai, Kiškumenas, kuris nužudė Pahoraną, ruošė pasalą sunaikinti taip pat ir Helamaną; ir jį palaikė jo gauja, sudariusi sandorą, kad niekas nesužinos apie jo nelabumą.
- 4 Nes ten buvo toks Gadiantonas, nepaprastai prityręs kalboje ir taip pat savo amate – vykdyti slaptą žudymo ir plėšimo darbą; todėl jis tapo Kiškumeno gaujos vadu.
- 5 Taigi jis įkalbėjo juos, taip pat ir Kiškumeną, kad jeigu jie pasodintų jį į teismo krasę, jis suteiktų tiems, kurie priklausė jo gaujai, galią ir valdžią tarp žmonių; todėl Kiškumenas stengėsi sunaikinti Helamaną.
- 6 Ir buvo taip, kad jam beeinant link teismo krasės sunaikinti Helamano, štai, vienas iš Helamano tarnų, išėjo naktį persirengęs ir taip sužinojo apie tuos planus, kuriuos šita gauja sudarė Helamanui sunaikinti.
- 7 Ir buvo taip, kad jis sutiko Kiškumeną ir davė jam ženklą; todėl Kiškumenas atskleidė jam savo ketinimo esmę, norėdamas, kad jis nuvestų jį prie teismo krasės, idant jis galėtų nužudyti Helamaną.
- 8 Ir kada Helamano tarnas ištyrė visą Kiškumeno širdį ir tai, kad jo tikslas buvo žudyti, ir taip pat kad visų, kurie priklausė jo gaujai, tikslas buvo žudyti, plėšti ir įgyti valdžią (ir toks buvo jų slaptas planas ir suokalbis), Helamano tarnas tarė Kiškumenui: Eime prie teismo krasės.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

9 Dabar, tai nepaprastai nudžiugino Kiškumena, nes jis pamanė įvykdysiąs savo sumanymą; bet štai jiems beiniant prie teismo krasės, Helamano tarnas dūrė Kiškumenui, netgi į pačią širdį, tad šis parkrito negyvas, net nesudejavęs. Ir jis nubėgo ir papasakojo Helamanui viską, ką matė, girdėjo ir padarė.

10 Ir buvo taip, kad Helamanas nusiuntė suimti šios plėšikų ir slaptų žudikų gaujos, idant jie būtų teisiami pagal įstatymą.

11 Bet štai, Gadiantonas, pamatęs, kad Kiškumenas nesugrįžo, išsigando, kad tik jis nebūtų sunaikintas; todėl įsakė, kad jo gauja sektų paskui jį. Ir jie slaptu keliu pabėgo iš tos žemės į tyrus; tad kai Helamanas pasiuntė žmones jų suimti, jie niekur nebegalėjo jų surasti.

12 O daugiau apie šitą Gadiantoną bus kalbama vėliau. Ir taip pasibaigė keturiasdešimt antrieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

13 Ir štai, šios knygos pabaigoje jūs pamatysite, jog dėl šito Gadiantono įvyko žlugimas, taip, beveik visiškai Nefio liaudies sunaikinimas.

14 Štai, aš turiu galvoje ne Helamano knygos pabaigą, bet turiu galvoje pabaigą Nefio knygos, iš kurios aš paėmiau visą aprašymą, kurį užrašiau.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helamano knyga 3

- 1 Ir dabar buvo taip, kad teisėjų valdžios keturiasdešimt trečiaisiais metais tarp Nefio žmonių nebuvo nesantikos, išskyrus nedidelį išdidumą bažnyčioje, kuris tarp žmonių sukėlė šiokių tokių nedidelių nesutarimų, kurie buvo išspręsti keturiasdešimt trečiųjų metų pabaigoje.
- 2 Ir keturiasdešimt ketvirtaisiais metais nebuvo nesantaikos tarp žmonių; nebuvo daug nesantaikos ir keturiasdešimt penktaisiais metais.
- 3 Ir buvo taip, kad keturiasdešimt šeštaisiais, taip, buvo daug nesantaikos ir atskilimų, dėl kurių nepaprastai daug žmonių išvyko iš Zarahemlos žemės ir nuėjo į žemę šiaurėje pavaldėti tos žemės.
- 4 Ir jie nukeliavo nepaprastai didelį atstumą ir taip atėjo prie didelių vandens telkinių ir daugelio upių.
- 5 Taip, ir tikrai jie pasklido po visas tos žemės dalis, po visas tas dalis, kurios nebuvo dykos ir be medžių dėl daugybės gyventojų, kurie prieš tai buvo pavaldėję šitą žemę.
- 6 Ir dabar, išskyrus medžių trūkumą, jokia tos žemės dalis nebuvo dyka; bet dėl žmonių, kurie prieš tai gyveno toje žemėje, išnaikinimo masto, ji buvo vadinama dykaja.
- 7 Ir ant tos žemės veido buvo vos keletas medžių, todėl atėję žmonės nepaprastai įgudo dirbti su cementu; todėl namus, kuriuose gyveno, jie statė iš cemento.
- 8 Ir buvo taip, kad jie pasidaugino ir pasklido, ir nuėjo iš žemės pietuose į žemę šiaurėje, ir pasklido tiek, kad pradėjo dengti visos žemės veidą – nuo jūros pietuose iki jūros šiaurėje, nuo jūros vakaruose iki jūros rytuose.
- 9 Ir žmonės, kurie buvo šiaurinėje žemėje, gyveno palapinėse ir namuose iš cemento, ir jie leisdavo sudygti ant tos žemės veido kiekvienam medžiui, kad jis išaugtų, idant savo laikui jie turėtų medienos savo namams statyti, taip, savo miestams ir šventykloms, ir sinagogoms, ir šventovėms, ir visokiems pastatams.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

10 Ir buvo taip, kad dėl nepaprasto medienos trūkumo šiaurinėje žemėje jie daug atsisiųsdavo laivais.

11 Ir taip jie įgalino žmones šiaurinėje žemėje statyti daug miestų ir iš medžio, ir iš cemento.

12 Ir buvo taip, kad daug Amono žmonių, pagal kilmę lamanitų, taip pat išėjo į šitą žemę.

13 Ir dabar, apie šitų žmonių darbus yra daug išsamių ir labai didelių metraščių, kuriuos vedė daugelis šitos liaudies žmonių.

14 Bet štai, net šimtoji dalis šitų žmonių darbų, taip, aprašymas apie lamanitus ir nefitus ir apie jų karus, kovas ir nesutarimus, ir apie jų pamokslavimus bei pranašystes, ir apie pervežimus laivais ir laivų statybą, ir apie šventyklų, sinagogų bei šventovių statybą, ir apie jų teisumą ir nelabumą, ir žmogžudystes, ir plėšikavimus, ir grobimą, ir visokius bjaurumus bei paleistuvystes negali būti sutalpinta šitame darbe.

15 Bet štai, yra daug visokių knygų ir metraščių, ir juos vedė daugiausiai nefitai.

16 Ir nefitai juos perduodavo iš vienos kartos į kitą, net kol įpuolė į prasižengimą ir buvo žudomi, plėšiami ir medžiojami, ir išvejami, ir nukaunami, ir išsklaidomi ant žemės veido ir sumišo su lamanitais, kol daugiau nebesivadina nefitais, tapę nelabi ir laukiniai, ir žiaurūs, taip, netgi tapę lamanitais.

17 Ir dabar aš vėl grįžtu prie savo aprašymo; taigi tai, apie ką kalbėjau, įvyko po smarkių kovų ir neramumų, ir karų, ir nesutarimų tarp Nefio žmonių.

18 Keturiasdešimt šeštieji teisėjų valdžios metai pasibaigė.

19 Ir buvo taip, kad vis dar tęsėsi smarki kova šalyje, taip, būtent keturiasdešimt septintaisiais ir taip pat keturiasdešimt aštuntaisiais metais.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

- 20 Tačiau Helamanas tarnavo teismo krasėje teisingai ir nešališkai; taip, jis stengėsi laikytis Dievo nuostatų, potvarkių ir įsakymų; ir nuolat darė tai, kas teisinga Dievo akyse; ir jis vaikščiojo savo tėvo keliais tiek, kad klestėjo žemėje.
- 21 Ir buvo taip, kad jis turėjo du sūnus. Jis davė vyriausiam Nefio vardą, o jauniausiam – Lehio vardą. Ir jie pradėjo augti Viešpačiui.
- 22 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms keturiasdešimt aštuntųjų metų pabaigoje karai ir kovos tarp nefitų žmonių po truputėlį pradėjo rimti.
- 23 Ir buvo taip, kad keturiasdešimt devintaisiais teisėjų valdžios metais toje žemėje buvo įtvirtinta nuolatinė taika visame kame, išskyrus slaptas sąjungas, kurias plėšikas Gadiantonas įsteigė labiau apgyvendintose tos žemės dalyse; tos organizacijos tuo metu buvo nežinomos tiems, kas buvo vyriausybės galvoje; todėl jos nebuvo išnaikintos iš tos žemės.
- 24 Ir buvo taip, kad tais pačiais metais bažnyčia taip nepaprastai suklestėjo, kad tūkstančiai prisijungė prie bažnyčios ir buvo pakrikštyti atgailai.
- 25 Ir toks didelis buvo bažnyčios suklestėjimas ir tiek daug palaiminimų išlieta ant žmonių, kad net patys aukštieji kunigai ir mokytojai neapsakomai stebėjosi.
- 26 Ir buvo taip, kad Viešpaties darbas klestėjo: daug sielų buvo krikštijama ir prijungiama prie Dievo bažnyčios, taip, netgi dešimtys tūkstančių.
- 27 Taip mes galime matyti, kad Viešpats yra gailestingas visiems, kurie nuoširdžiai šaukiasi jo švento vardo.
- 28 Taip, taigi mes matome, kad dangaus vartai atviri visiems, būtent visiems tiems, kurie tiki Jėzaus Kristaus, kuris yra Dievo Sūnus, vardą.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

29 Taip, mes matome, kad kiekvienas norintis gali laikytis Dievo žodžio, kuris yra gyvas ir galingas, kuris atskirs visokią velnio apgaulę, pinkles bei vylius ir ves Kristaus žmogų ankštu ir siauru keliu per tą nesibaigiančią nelaimės prarają, paruoštą nelabiesiems praryti,

30 ir atves jų sielas, taip, jų nemirtingas sielas, Dievo dešinėn dangaus karalystėje atsistėti su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, ir su visais mūsų šventais tėvais, kad daugiau iš ten nebeišeitų.

31 Ir šiais metais buvo nuolatinis džiūgavimas Zarahemlos žemėje ir visose aplinkinėse srityse, būtent visoje žemėje, kuri priklausė nefitams.

32 Ir buvo taip, kad taika ir nepaprastai didelis džiaugsmas buvo visą likusią keturiasdešimt devintųjų metų dalį; taip, ir taip pat penkiasdešimtaisiais teisėjų valdžios metais buvo nuolatinė taika ir didelis džiaugsmas.

33 Ir penkiasdešimt pirmaisiais teisėjų valdžios metais taip pat buvo taika, neskaitant išdidumo, kuris pradėjo skverbtis į bažnyčią – ne į Dievo bažnyčią, bet į širdis žmonių, kurie skelbėsi priklausą Dievo bažnyčiai, –

34 ir jie taip aukštinosi išdidumu, kad net pradėjo persekioti daugelį savo brolių. Dabar, tai buvo didelis blogis, dėl kurio nuolankesnioji žmonių dalis kentė nuožmius persekiojimus ir turėjo bristi per didelį suspaudimą.

35 Tačiau jie dažnai pasninkavo ir meldėsi, ir darėsi vis stipresni ir stipresni nuolankumu ir vis tvirtesni ir tvirtesni Kristaus tikėjime, ir taip jų sielos prisipildė džiaugsmo ir paguodos, taip, netgi iki savo širdžių išvalymo ir pašventinimo – pašventinimo, kuris vyksta dėl to, kad jie savo širdis atiduoda Dievui.

36 Ir buvo taip, kad penkiasdešimt antrieji metai taip pat baigėsi taikiai, neskaitant nepaprastai didelio išdidumo, kuris įsigavo į žmonių širdis; ir tai buvo dėl jų nepaprastai didelių turtų ir klestėjimo žemėje; ir tai augo juose diena iš dienos.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

37 Ir buvo taip, kad penkiasdešimt trečiaisiais teisėjų valdžios metais Helamanas mirė, ir vyriausias jo sūnus Nepis pradėjo valdyti jo vietoje. Ir buvo taip, kad jis tarnavo teismo krasėje teisingai ir nešališkai; taip, jis laikėsi Dievo įsakymų ir vaikščiojo savo tėvo keliais.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helamano knyga 4

- 1 Ir buvo taip, kad penkiasdešimt ketvirtaisiais metais buvo daug nesutarimų bažnyčioje, ir tarp žmonių taip pat buvo nesantaika, kad net buvo didelis kraujo praliejimas.
- 2 Ir maištaujančioji dalis buvo išžudyta ir išvyta iš šalies, ir jie nuėjo pas lamanitų karalių.
- 3 Ir buvo taip, kad jie stengėsi sukurstyti lamanitus kariauti su nefitais; bet štai, lamanitai nepaprastai bijojo, tad jie nenorėjo klausyti tų atskalūnų žodžių.
- 4 Bet buvo taip, kad penkiasdešimt šeštaisiais teisėjų valdžios metais buvo atskalūnų, kurie išėjo iš nefitų pas lamanitus; ir jiems su tais kitais pavyko sukurstyti juos pykčiui prieš nefitus; ir visi jie tais metais ruošėsi karui.
- 5 Ir penkiasdešimt septintaisiais metais jie atėjo prieš nefitus kautis, ir jie pradėjo mirties darbą; taip, tiek, kad penkiasdešimt aštuntaisiais teisėjų valdžios metais jiems pavyko užvaldyti Zarahemlos žemę; taip, taip pat ir visas žemes, net iki žemės, kuri buvo prie Dosniosios žemės.
- 6 O nefitai ir Moroniho armijos buvo nuvytos net į Dosniąją žemę.
- 7 Ir ten jie įsitvirtino prieš lamanitus, nuo vakarinės jūros netgi iki rytinės; tai buvo dienos kelionė nefitui, einant ta linija, kurioje jie įsitvirtino ir išdėstė savo armijas šiaurinei šaliai ginti.
- 8 Ir taip tie nefitų atskalūnai, padedami gausios lamanitų armijos, užgrobė visas nefitų valdas, kurios buvo pietinėje žemėje. Ir visa tai buvo padaryta penkiasdešimt aštuntaisiais bei devintaisiais teisėjų valdžios metais.
- 9 Ir buvo taip, kad šešiasdešimttaisiais teisėjų valdžios metais Moronihui su savo armijomis pavyko paimti daug šalies dalių; taip, jie atgavo daug miestų, kurie buvo patekę į lamanitų rankas.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

- 10 Ir buvo taip, kad šešiasdešimt pirmaisiais teisėjų valdžios metais jiems pavyko atgauti net pusę savo valdų.
- 11 Dabar, ši didelė nefitų netektis ir didelė žūtis tarp jų nebūtų įvykusi, jei ne nelabumas ir bjaurumas, buvę tarp jų; taip, ir tai buvo taip pat tarp tų, kurie skelbėsi priklausą Dievo bažnyčiai.
- 12 Ir tai buvo dėl jų širdžių išdidumo, dėl jų nepaprastų turtų, taip, tai buvo dėl to, kad jie engė vargšą, sulaikydami savo maistą nuo alkano, sulaikydami savo drabužį nuo nuogo ir mušdami savo nuolankius brolius per skruostus, išjuokdami tai, kas šventa, neigdami pranašystės ir apreiškimo dvasią, žudydami, plėšdami, meluodami, vogdami, svetimaudami, keldami didelius vaidus, perbėgdami į Nefio žemę pas lamanitus.
- 13 Ir dėl šito didelio jų nelabumo ir gyrimosi savo jėga jie buvo palikti su savo pačių jėga; todėl jie neklestėjo, bet buvo suspausti ir ištikti, ir vejami lamanitų, kol neteko beveik visų savo žemių.
- 14 Bet štai, Moronihas skelbė daugelį dalykų žmonėms dėl jų nedorybės, ir taip pat Nefis ir Lehis, kurie buvo Helamano sūnūs, skelbė daugelį dalykų žmonėms, taip, ir pranašavo jiems daugelį dalykų apie jų nedorybes ir kas juos ištiks, jeigu jie neatgailaus dėl savo nuodėmių.
- 15 Ir buvo taip, kad jie atgailavo; ir kiek jie atgailavo, tiek jiems pradėjo sektis.
- 16 Nes kada Moronihas pamatė, kad jie atgailauja, jis išdrįso vesti juos iš vietovės į vietovę ir iš miesto į miestą, kol jie atgavo netgi pusę savo nuosavybės ir pusę savo žemių.
- 17 Ir taip pasibaigė šešiasdešimt pirmieji teisėjų valdžios metai.
- 18 Ir buvo taip, kad šešiasdešimt antraisiais teisėjų valdžios metais Moronihas nebegalėjo iš lamanitų atgauti daugiau valdų.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

19 Todėl jie paliko savo ketinimą atgauti likusias savo žemes, nes lamanitų buvo tiek daug, kad nefitams pasidaryti neįmanoma įgyti daugiau galios jiems; todėl Moronihah visas savo armijas panaudojo išlaikyti toms dalims, kurias buvo užėmęs.

20 Ir buvo taip, jog dėl lamanitų gausumo nefitai didžiai baiminosi, kad tik nebūtų pergalėti ir sutrypti, ir nužudyti, ir sunaikinti.

21 Taip, jie pradėjo atsiminti Almos pranašystes ir taip pat Mozijo žodžius; ir jie pamatė, kad buvo kietasprandžiai žmonės ir kad niekino Dievo įsakymus;

22 ir kad pakeitė ir sutrypė po kojomis Mozijo įstatymus, arba tai, ką Viešpats jam įsakė duoti žmonėms; ir jie pamatė, kad jų įstatymai tapo sugadinti ir kad jie tapo nelabais žmonėmis, tokiais pat nelabais kaip ir lamanitai.

23 Ir dėl jų nedorybės bažnyčia pradėjo silpti; ir jie pradėjo nebetikėti pranašystės dvasia ir apreiškimo dvasia; ir Dievo teismai žvelgė jiems į veidą.

24 Ir jie pamatė, kad ir jie tapo silpni kaip jų broliai lamanitai ir kad Viešpaties Dvasia daugiau jų nebesaugojo; taip, ji pasitraukė nuo jų, kadangi Viešpaties Dvasia negyvena nešventose šventyklose.

25 Todėl Viešpats nustojo saugoti juos savo stebuklinga ir neprilygstama galia, nes jie nupuolė į netikėjimo ir baisaus nelabumo būseną; ir jie pamatė, kad lamanitai buvo daug gausesni už juos, ir, jeigu jie nesiglaus prie Viešpaties, savo Dievo, jie neišvengiamai žus.

26 Nes štai, jie pamatė, kad lamanitų jėga buvo tokia pat didelė kaip jų jėga, būtent vyras prieš vyrą. Ir taip jie nupuolė į šitą didelį prasižengimą; taigi nedaugeliui metų tepraėjus, dėl savo prasižengimo jie tapo silpni.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helamano knyga 5

- 1 Ir buvo taip, kad tais pačiais metais, štai, Nefis užleido teismo krasę žmogui, vardu Cezoram.
- 2 Nes kadangi jų įstatymai ir jų valdžios buvo patvirtinami liaudies balsu, ir tie, kas pasirinko pikta, buvo gausni už tuos, kurie pasirinko gera, todėl jie brendo sunaikinimui, nes įstatymai buvo sugadinti.
- 3 Taip, ir tai dar ne viskas; jie buvo kietasprandžiai žmonės, tad buvo neįmanoma jų valdyti nei įstatymu, nei teisingumu, nebent jų sunaikinimui.
- 4 Ir buvo taip, kad Nefis nuvargo nuo jų nedorybės; ir jis užleido teismo krasę, ir apsiėmė skelbti Dievo žodį visas likusias savo dienas, ir jo brolis Lehis – taip pat visas likusias savo dienas.
- 5 Nes jie prisiminė žodžius, kuriuos jų tėvas Helamanas kalbėjo jiems. Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis kalbėjo:
- 6 Štai, mano sūnūs, aš noriu, kad atmintumėt vykdyti Dievo įsakymus; ir norėčiau, kad skelbtumėt žmonėms šituos žodžius. Štai, aš daviau jums mūsų pirmųjų gimdytojų, kurie atėjo iš Jeruzalės žemės, vardus; ir tai padariau, kad prisimindami savo vardus, jūs prisimintumėt juos; o prisimindami juos, jūs prisimintumėt jų darbus; o prisimindami jų darbus, žinotumėt, kaip tai pasakyta bei užrašyta, kad jie buvo geri.
- 7 Todėl, mano sūnūs, aš norėčiau, kad darytumėte tai, kas gera, kad apie jus būtų sakoma bei rašoma, kaip tai buvo sakoma ir rašoma apie juos.
- 8 Ir dabar, mano sūnūs, štai dar kai ko aš noriu iš jūsų, būtent, kad jūs darytumėt tai ne tam, kad galėtumėt girtis, bet kad krautumėtės lobį danguje, taip, lobį, kuris yra amžinas ir nesunyksta; taip, idant turėtumėte tą brangią amžinojo gyvenimo dovaną, kuri, kaip mes turime pagrindo manyti, buvo suteikta mūsų tėvams.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 O atsiminkite, atsiminkite, mano sūnūs, žodžius, kuriuos karalius Benjaminas kalbėjo savo žmonėms; taip, prisiminkite, kad nėra jokio kito kelio nei būdo, kuriuo žmogus galėtų išsigelbėti – tik per ateisiančio Jėzaus Kristaus apmokantįjį kraują; taip, atminti, kad jis at-eina išpirkti pasaulio.
- 10 Ir taip pat atsiminkite žodžius, kuriuos Amulekas kalbėjo Ziezromui Amoniho mieste; nes jis pasakė jam, kad Viešpats tikrai ateis išpirkti savo žmonių, bet kad jis ateis ne jų išpirkti jų nuodėmėse, bet jų išpirkti iš jų nuodėmių.
- 11 Ir jis turi galią, duotą jam Tėvo, išpirkti juos iš jų nuodėmių dėl atgailos; todėl jis pasiuntė savo angelus skelbti atgailos sąlygų žinią, atgailos, kuri atveda žmones prie Išpirkėjo galios, jų sielų išgelbėjimui.
- 12 Ir dabar, mano sūnūs, atminti, atminti, kad būtent ant mūsų Išpirkėjo, kuris yra Kristus, Dievo Sūnus, uolos jūs turite statyti savo pamatą; idant kada velnias pasiųs savo galingus vėjus, taip, savo strėles viesule, taip, kada visa jo kruša ir jo galinga audra daužysis į jus, tai neturėtų galios jums nutraukti į nelaimės ir begalinio vargo prarają, dėl uolos, ant kurios esate pastatyti, kuri yra patikimas pamatas; ir jeigu žmonės stato ant šito pamato, jie negali griūti.
- 13 Ir buvo taip, kad tai buvo žodžiai, kurių Helamanas mokė savo sūnus; taip, jis mokė juos daugelio dalykų, kurie nėra užrašyti, ir taip pat daugelio dalykų, kurie užrašyti.
- 14 Ir jie įsiminė jo žodžius; ir todėl jie išėjo, laikydamiesi Dievo įsakymų, mokyti Dievo žodžio tarp visų Nefio žmonių, pradėdami nuo Dosniojo miesto.
- 15 O iš ten – į Gido miestą; ir iš Gido miesto į Muleko miestą.
- 16 Ir taip iš vieno miesto į kitą, kol pabuvojo tarp visų Nefio žmonių, kurie buvo pietinėje žemėje; ir iš ten jie nuėjo į Zarahemlos žemę tarp lamanitų.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

17 Ir buvo taip, jog jie pamokslavo su tokia didele galia, kad įtikino daugelį tų atskalūnų, kurie buvo perbėgę iš nefitų, tad šie išėjo į priekį, išpažino savo nuodėmes ir pasikrikštijo atgailai, ir tuoj pat sugrįžo pas nefitus stengtis atitaisyti jiems padarytas skriaudas.

18 Ir buvo taip, kad Nefis ir Lehis pamokslavo lamanitams su tokia didele galia ir valdžia – nes jiems buvo duota galia ir valdžia, idant galėtų kalbėti, ir jiems taip pat buvo duota, ką kalbėti.

19 Todėl, jie kalbėjo taip, jog didžiai nustebino lamanitus ir įtikino juos, ir taip aštuoni tūkstančiai lamanitų, buvusių Zarahemlos žemėje ir apylinkėse, buvo pakrikštyti atgailai ir įtikinti savo tėvų tradicijų nelabumu.

20 Ir buvo taip, kad iš ten Nefis ir Lehisėjo į Nefio žemę.

21 Ir buvo taip, kad lamanitų armija juos suėmė ir įmetė į kalėjimą; taip, būtent į tą patį kalėjimą, į kurį Limhio tarnai buvo įmetę Amoną ir jo brolius.

22 Ir po to, kai šie išbuvo įmesti kalėjime daugelį dienų be maisto, štai, jie nuėjo į kalėjimą paimti jų, kad nužudytų.

23 Ir buvo taip, kad Nefis ir Lehis buvo apgaubti tarsi ugnies, netgi taip, kad jie nedrįso jų paliesti iš baimės, kad sudegs. Tačiau Nefis ir Lehis nedegė; ir jie stovėjo tarsi ugnies viduryje ir nedegė.

24 Ir kada jie pamatė, jog yra apgaubti ugnies stulpo ir kad jis jų nedegina, jų širdys įgavo drąsos.

25 Nes jie matė, kad lamanitai nedrįsta jų paliesti; ir nedrįsta prisitarti prie jų, bet stovi, lyg iš nuostabos būtų netekę žado.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

26 Ir buvo taip, kad Nefis ir Lehis žengė į priekį ir pradėjo kalbėti jiems, sakydami: Nebijokite, nes tai Dievas parodė jums šį nuostabų dalyką, kuriuo jums parodyta, jog negalite sučiuopti mūsų, kad nužudytumėte.

27 Ir štai, kada jie ištarė šituos žodžius, žemė nepaprastai sudrebėjo ir kalėjimo sienos sudrebėjo taip, lyg ketintų griūti; bet štai, jos nesugriuvo. Ir štai tie, kurie buvo kalėjime, buvo lamanitai ir nefitai atskalūnai.

28 Ir buvo taip, kad juos uždengė tamsos debesis ir apėmė baisi iškilminga baimė.

29 Ir buvo taip, kad atsklido balsas lyg nuo tamsos debesies viršaus, sakantis: Atgailaukite, atgailaukite ir daugiau nesikėsinkite sunaikinti mano tarnų, kuriuos aš pasiunčiau pas jus skelbti gerosios naujienos.

30 Ir buvo taip, kad, išgirdę šitą balsą ir pamatę, jog tai nebuvo griaustinio balsas, ir tai nebuvo smarkaus audringo triukšmo balsas, bet štai, tai buvo ramus tobulo švelnumo balsas, lyg tai būtų šnibždesys, ir jis persmelkė juos iki pat sielos.

31 Ir nepaisant balso švelnumo, štai žemė nepaprastai sudrebėjo ir kalėjimo sienos vėl sudrebėjo, lyg ketintų griūti; ir štai tamsos debesis, uždengęs juos, nesisklaidė.

32 Ir štai vėl atsklido balsas, sakantis: Atgailaukite, atgailaukite, nes dangaus karalystė priartėjo; ir daugiau nesikėsinkite sunaikinti mano tarnų. Ir buvo taip, kad žemė vėl sudrebėjo ir sienos suvirpėjo.

33 Ir taip pat vėl, trečią kartą, atsklido balsas ir kalbėjo jiems nuostabius žodžius, kurių žmogus negali ištartti; ir sienos vėl virpėjo ir žemė drebėjo, lyg skirtųsi į dalis.

34 Ir buvo taip, kad lamanitai negalėjo pabėgti dėl tamsos debesies, kuris uždengė juos; taip, ir iš baimės, kuri apėmė juos, jie negalėjo pajudėti.

35 Dabar, tarp jų buvo vienas, pagal kilmę nefitas, kuris kažkada priklausė Dievo bažnyčiai, bet atskilo nuo jų.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

36 Ir buvo taip, kad jis atsigrėžė ir štai, pro tamsos debesių pamatė Nefio ir Lehi veidus; ir štai, jie nepaprastai spindėjo, lyg angelų veidai. Ir jis pamatė, kad jie pakėlė savo akis į dangų; ir jie stovėjo taip, lyg kalbėtų, arba keltų balsus į kažkokią esybę, kurią jie matė.

37 Ir buvo taip, kad šitas vyras sušuko miniai, kad jie atsigrėžtų ir pažiūrėtų. Ir štai, jiems buvo duota galia atsigrėžti ir pažiūrėti; ir jie pamatė Nefio ir Lehi veidus.

38 Ir jie tarė tam vyrui: Štai, ką visa tai reiškia, ir su kuo šitie vyrai kalbasi?

39 Dabar, to vyro vardas buvo Aminadabas. Ir Aminadabas tarė jiems: Jie kalbasi su Dievo angelais.

40 Ir buvo taip, kad lamanitai sakė jam: Ką mums daryti, kad būtų pašalintas šitas mus dengiantis tamsos debesis?

41 Ir Aminadabas tarė jiems: Jūs turite atgailauti ir šauktis to balso, netgi kol įtikėsite Kristų, apie kurį jus mokė Alma, Amulekas ir Ziezromas; ir kada jūs tai padarysite, jus dengiantis tamsos debesis bus pašalintas.

42 Ir buvo taip, kad visi jie pradėjo šauktis balso to, kuris drebino žemę; taip, jie šaukėsi netgi kol tamsos debesis buvo išsklaidytas.

43 Ir buvo taip, jog apsižvalgę ir pamatę, kad juos dengiantis tamsos debesis buvo išsklaidytas, štai jie pamatė esą apgaubti, taip, kiekviena siela, ugnies stulpo.

44 O Nefis ir Lehis buvo jų viduryje; taip, jie buvo apgaubti; taip, jie buvo tarsi liepsnojančios ugnies viduryje, tačiau ji nežeidė jų ir nepersimetė ant kalėjimo sienų; ir jie buvo pripildyti to džiaugsmo, kuris neapsakomas ir pilnas šlovės.

45 Ir štai, Dievo Šventoji Dvasia nusileido iš dangaus ir įėjo į jų širdis, ir jie buvo pripildyti tarsi ugnies ir galėjo kalbėti nuostabius žodžius.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

46 Ir buvo taip, kad jiems atsklido balsas, taip, malonus balsas, tarsi šnabždesys, sakantis:

47 Ramybė, ramybė jums, dėl jūsų tikėjimo mano Mylimuoju, kuris buvo nuo pasaulio sukūrimo.

48 Ir dabar, tai išgirdę, jie pažvelgė aukštyn, tarsi žiūrėdami, iš kur sklido šitas balsas; ir štai, jie išvydo prasivėrusius dangus; ir angelai nusileido iš dangaus ir tarnavo jiems.

49 Ir tų, kurie tai matė ir girdėjo, ten buvo apie trys šimtai sielų; ir jiems buvo pasakyta eiti ir nesistebėti, ir neabejoti.

50 Ir buvo taip, kad jie išėjo ir tarnavo žmonėms, skelbdami po visas aplinkines sritis viską, ką išgirdo ir pamatė, ir taip didesnioji lamanitų dalis buvo jų įtikinta dėl įrodymų, kuriuos jie gavo, svarumo.

51 Ir visi, kurie buvo įtikinti, paliko savo karo ginklus, taip pat ir savo neapykantą bei tėvų tradicijas.

52 Ir buvo taip, kad jie atidavė nefitams jų nuosavybės žemes.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helamano knyga 6

- 1 Ir buvo taip, kad pasibaigus šešiasdešimt antriesiems teisėjų valdžios metams, visa tai įvyko, ir lamanitai, didesnė jų dalis, dėl jų tvirtumo ir pastovumo tikėjime tapo tokiais teisiais žmonėmis, kad jų teisumas viršijo nefitų teisumą.
- 2 Nes štai, buvo daug nefitų, kurie pasidarė tokie užkietėję, neatgailaujantys ir didžiai nelabi, kad atmetė Dievo žodį ir visą pamokslavimą bei pranašavimą, kuris vyko tarp jų.
- 3 Tačiau bažnyčios žmonės didžiai džiaugėsi lamanitų atsivertimu, taip, dėl Dievo bažnyčios, kuri buvo įsteigta tarp jų. Ir jie bendravo vienas su kitu ir džiūgavo drauge ir jautė didelį džiaugsmą.
- 4 Ir buvo taip, kad daugelis lamanitų atėjo į Zarahemlos žemę ir skelbė nefitų žmonėms apie savo atsivertimą, ir ragino juos tikėti ir atgailauti.
- 5 Taip, ir daugelis pamokslavo su nepaprastai didele galia ir valdžia, atvesdami daugelį jų į nuolankumo gelmes, kad būtų nuolankūs Dievo ir Avinėlio pasekėjai.
- 6 Ir buvo taip, kad daugelis lamanitų išėjo į žemę šiaurėje; ir taip pat Nefis ir Lehis nuėjo į žemę šiaurėje pamokslauti žmonėms. Ir taip pasibaigė šešiasdešimt trečioji metai.
- 7 Ir štai, visoje žemėje buvo taika, tokia, kad nefitai panorėję galėjo eiti į bet kurią žemės dalį pas nefitus ar lamanitus.
- 8 Ir buvo taip, kad lamanitai taip pat ėjo, kur tik norėjo, ar tai būtų tarp lamanitų, ar tarp nefitų; ir taip jie laisvai bendravo vieni su kitais, kad pirktų ir parduotų, ir gautų pelną, pagal savo norą.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

9 Ir buvo taip, kad jie tapo nepaprastai turtingi, tiek lamanitai, tiek ir nefitai; ir jie turėjo nepaprastai daug aukso, sidabro ir visokių brangiųjų metalų tiek pietinėje, tiek ir šiaurinėje žemėje.

10 Dabar, pietinė žemė vadinosi Lehi žemė, o šiaurinė žemė vadinosi Muleko žemė, pavadinta pagal Zedekijo sūnų; nes Viešpats atvedė Muleką į šiaurinę žemę, o Lehį – į pietinę žemę.

11 Ir štai, abiejose šitose žemėse buvo visokios rūšies aukso ir sidabro, ir įvairių brangių rūdų; ir ten taip pat buvo nagingų meistrų, kurie perdirbdavo įvairias rūdas ir jas išvalydavo; ir taip jie tapo turtingi.

12 Jie gausiai augino javus tiek šiaurėje, tiek ir pietuose; ir nepaprastai klestėjo tiek šiaurėje, tiek ir pietuose. Ir jie pasidaugino ir nepaprastai sustiprėjo žemėje. Ir jie augino daug kaimenių ir bandų, taip, daug penimų jauniklių.

13 Štai, jų moterys plušėjo, verpė ir gamino visokius audinius, plonų suktų siūlų drobes ir įvairių rūšių audinius, kad aprengtų jų nuogumą. Ir taip šešiasdešimt ketvirtieji metai praėjo taikoje.

14 Ir šešiasdešimt penktaisiais metais pas juos taip pat buvo didelis džiaugsmas ir taika, taip, daug pamokslavimo ir daug pranašysčių apie tai, kas įvyks. Ir taip praėjo šešiasdešimt penktieji metai.

15 Ir buvo taip, kad šešiasdešimt šeštaisiais teisėjų valdžios metais, štai, Cezoramas buvo nužudytas nežinomos rankos, jam sėdint teismo krasėje. Ir buvo taip, kad tais pačiais metais jo sūnus, kurį liaudis paskyrė vietoje jo, taip pat buvo nužudytas. Ir taip pasibaigė šešiasdešimt šeštieji metai.

16 Ir šešiasdešimt septintųjų metų pradžioje žmonės vėl pradėjo darytis nepaprastai nelabi.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Nes štai, Viešpats taip ilgai laimino juos pasaulio turtais, kad jie nebuvo kurstomi pykčiui, karams nei kraujo praliejimui; todėl jie pradėjo širdimis prisirišti prie savo turtų; taip, jie pradėjo siekti pelno, kad galėtų išskilti vienas virš kito; todėl jie pradėjo vykdyti slaptas žmogžudystes, plėšti ir grobti, kad gautų pelno.

18 Ir štai dabar, šitie žmogžudžiai ir plėšikai buvo Kiškumeno ir Gadiantono suorganizuota gauja. Ir dabar, buvo taip, kad net tarp nefitų buvo daug iš Gadiantono gaujos. Bet štai, jų buvo daugiau tarp nelabesnės lamanitų dalies. Ir jie buvo vadinami Gadiantono plėšikais ir žmogžudžiais.

19 Ir tai jie nužudė vyriausiąjį teisėją Cezoramą ir jo sūnų teismo krasėje, ir štai, jie liko nesurasti.

20 Ir dabar buvo taip, jog lamanitai, aptikę, kad tarp jų esama plėšikų, nepaprastai krintosi; ir jie panaudojo viską, kas buvo jų galioje, kad išnaikintų juos nuo žemės veido.

21 Bet štai, Šėtonas sukurstė didesnės nefitų dalies širdis, tad jie susivienijo su tomis plėšikų gaujomis ir priėmė jų sandoras, ir davė priesaikas, kad gins ir saugos vienas kitą, kokiose sudėtingose aplinkybėse jie beatsidurtų, idant nenukentėtų už savo žmogžudystes, plėšimus ir vagystes.

22 Ir buvo taip, kad jie turėjo savo ženklus, taip, slaptus ženklus ir slaptus žodžius; ir tai dėl to, kad galėtų atskirti brolių, sudariusį sandorą, idant kad ir kokį nelabumą jo brolis bedarytų, jis nenukentėtų nuo savo brolio ar nuo tų, kurie priklausė jo gaujai ir sudarė šitą sandorą.

23 Ir taip jie galėtų žudyti ir plėšti, ir vogti, ir paleistuvauti, ir daryti visokią nelabumą priešingai savo šalies įstatymams ir taip pat savo Dievo įstatymams.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

- 24 Ir kas tik iš tų, kurie priklausė jų gaujai, apreikštų pasauliui apie jų nelabumą ir jų bjaurumus, tas būtų teisiamas ne pagal šalies įstatymus, bet pagal jų nelabumo įstatymus, nustatytus Gadiantono ir Kiškumeno.
- 25 Dabar štai, tai yra tos slaptos priesaikos ir sandoros, kurios, pagal Almos įsakymą jo sūnui, neturi išeiti į pasaulį, kad netaptų priemone nuvesti žmones į sunaikinimą.
- 26 Dabar štai, tos slaptos priesaikos ir sandoros neatėjo Gadiantonui iš metraščių, kurie buvo perduoti Helamanui; bet štai, jas į Gadiantono širdį įdėjo Šėtonas – ta pati esybė, kuri suviliojo mūsų pirmuosius gimdytojus valgyti uždrausto vaisiaus.
- 27 Taip, ta pati esybė, kuri susitarė su Kainu, kad jeigu šis nužudys savo brolių Abelį, tai nebus žinoma pasauliui. Ir nuo to laiko ji susimokydavo su Kainu ir jo pasekėjais.
- 28 Ir tai ta pati esybė, kuri įdėjo į žmonių širdis statyti bokštą, pakankamai aukštą, kad jie galėtų patekti į dangų. Ir tai buvo ta pati esybė, kuri viliojo žmones, atėjusius nuo to bokšto į šitą žemę; kuri skleidė tamsos ir bjaurumų darbus po visą šitos žemės veidą, kol nusitempė žmones į visišką sunaikinimą ir į nesibaigiantį pragara.
- 29 Taip, tai ta pati esybė, kuri įdėjo į Gadiantono širdį toliau tęsti tamsos ir slaptų žmogžudysčių darbą; ir ji vykdė tai nuo žmogaus pradžios netgi iki dabartinio laiko.
- 30 Ir štai, tai ji, Šėtonas, visokios nuodėmės kūrėjas. Ir štai, jis tęsia savo tamsos ir slaptų žmogžudysčių darbus ir perduoda jų sąmokslus ir priesaikas, ir sandoras, ir baisaus nelabumo planus iš vienos kartos į kitą pagal tai, kiek jis gali užvaldyti žmonių vaikų širdis.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Ir dabar štai, jis stipriai užvaldė nefitų širdis; taip, tiek, kad jie pasidarė nepaprastai nelabi; taip, didesnė jų dalis pasuko iš teisumo kelio ir trypė po savo kojomis Dievo įsakymus, ir pasuko savo keliais, ir pasistatė sau stabus iš savo aukso ir sidabro.

32 Ir buvo taip, kad visos šitos nedorybės ištiko juos per nedaugelio metų laikotarpį, netgi taip, kad didesnė jų dalis ištiko juos teisėjų valdžios Nefio žmonėms šešiasdešimt septintaisiais metais.

33 Ir taip pat šešiasdešimt aštuntaisiais metais jie augo savo nedorybėmis, dideliame teisiųjų sielvartui ir apgailėstavimui.

34 Ir taip mes matome, kad nefitai pradėjo risti į netikėjimą ir augti nelabumu ir bjaurumais, kai tuo tarpu lamanitai pradėjo nepaprastai augti savo Dievo pažinimu; taip, jie pradėjo laikytis jo nuostatų ir įsakymų ir vaikščioti priešais jį tiesoje ir doroje.

35 Ir taip matome, kad Viešpaties Dvasia pradėjo trauktis nuo nefitų dėl jų širdžių nelabumo ir kietumo.

36 Ir taip matome, kad Viešpats pradėjo išlieti savo Dvasios ant lamanitų dėl jų įkalbamumo ir noro tikėti jo žodžiais.

37 Ir buvo taip, kad lamanitai medžiojo Gadiantono plėšikų gaują ir skelbė Dievo žodį nelabesnei jų daliai, ir taip šita plėšikų gauja buvo visiškai išnaikinta iš lamanitų tarpo.

38 Ir buvo taip, kad, antravertus, nefitai palaikė ir rėmė juos, pradedant nelabesniaja jų dalimi, kol šie pasklido po visą nefitų žemę ir suvedžiojo didesnę dalį teisiųjų, kol šie nusirito iki to, kad ėmė tikėti jų darbais ir priimti dalį jų grobio bei jungtis prie jų slaptų žmogžudysčių ir suokalbių.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Ir taip jie pradėjo visiškai valdyti valdžią, todėl trypė po kojomis ir triuškino, ir draskė, ir atsukdavo nugarą vargšams ir romiems, ir nuolankiems Dievo sekėjams.

40 Ir taip mes matome, kad jie buvo baisioje būsenoje ir brendo nesibaigiančiam sunaikinimui.

41 Ir buvo taip, kad taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms šešiasdešimt aštuntieji metai.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

*Nefio, Helamano Sūnaus, Pranašystė. Dievas grasina Nefio žmonėms, kad aplankys juos pyktyje visiškai jų sunaikinimui, jeigu jie neatgailaus dėl savo nelabumo. Dievas išrinka Nefio žmones maru; jie atgailauja ir atsi-
gręžia į jį. Lamanitas Samuelis pranašauja nefitams.*

Helamano knyga 7

- 1 Štai, dabar buvo taip, kad teisėjų valdžios nefitų žmo-
nėms šešiasdešimt devintaisiais metais Nefis, Helamano
sūnus, sugrįžo į Zarahemlos žemę iš žemės šiaurėje.
- 2 Nes jis buvo išėjęs tarp žmonių, kurie buvo šiaurinėje
žemėje, ir skelbė jiems Dievo žodį, ir daug jiems pranaša-
vo.
- 3 Ir jie atmetė visus jo žodžius, tad jis negalėjo daugiau
pasilikti tarp jų, bet vėl sugrįžo į savo gimtinę.
- 4 Ir matydamas žmones tokio baisaus nelabumo būse-
noje ir tuos Gadiantono plėšikus, užėmusius teismo
krases – užgrobusius galią ir valdžią šalyje ir atmetusius
Dievo įsakymus be mažiausio pasiteisinimo priešais jį,
nevykdančius jokio teisingumo žmonių vaikams,
- 5 nuteisiančius teisiuosius už jų teisumą, leidžiančius
kaltiesiems ir nelabiesiems už pinigų išėiti nenubaus-
tiems, ir negana to, palaikomus vyriausybės viršūnėje,
kad valdytų ir veiktų pagal savo norus, idant galėtų gau-
ti pelno ir pasaulio gyrių ir be to, kad galėtų lengviau
svetimauti ir vogti, ir žudyti, ir veikti pagal savo pačių
norus –
- 6 dabar, šita didi nedorybė ištiko nefitus per nedaugė-
lio metų laikotarpį – ir kada Nefis tai pamatė, širdis jo
krūtinėje pritvinko sielvarto; ir jis sušuko iš savo sielos
skausmo:

*THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF
HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he
will visit them in his anger, to their utter destruction ex-
cept they repent of their wickedness. God smiteth the peo-
ple of Nephi with pestilence; they repent and turn unto
him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.*

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year
of the reign of the judges over the people of the
Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to
the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in
the land northward, and did preach the word of God
unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he
could not stay among them, but returned again unto
the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful
wickedness, and those Gadianton robbers filling the
judgment-seats—having usurped the power and au-
thority of the land; laying aside the commandments of
God, and not in the least aright before him; doing no
justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their right-
eousness; letting the guilty and the wicked go unpun-
ished because of their money; and moreover to be held
in office at the head of government, to rule and do ac-
cording to their wills, that they might get gain and glory
of the world, and, moreover, that they might the more
easily commit adultery, and steal, and kill, and do ac-
cording to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the
Nephites, in the space of not many years; and when
Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within
his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

7 O, kad aš būčiau galėjęs gyventi tomis dienomis, kai mano tėvas Nefis pradžioje atvyko iš Jeruzalės žemės, kad būčiau galėjęs džiaugtis su juo pažadėtoje žemėje; tada jo žmonės buvo lengvai priprašomi, tvirtai pasiryžę laikytis Dievo įsakymų ir lėti susigundyti daryti nedorybę; ir jie buvo greitai klausyti Viešpaties žodžių –

8 taip, jeigu būčiau galėjęs gyventi tomis dienomis, mano siela džiaugtųsi mano brolių teisumu.

9 Bet štai, man paskirta, kad šitos būtų mano dienos ir kad mano siela būtų pripildyta sielvarto dėl šito mano brolių nelabumo.

10 Ir štai, dabar buvo taip, kad tai vyko ant bokšto, buvusio Nefio sode, kuris buvo šalia vieškelio, vedusio į pagrindinę turgavietę, kuri buvo Zarahemlos mieste; taigi Nefis buvo atsiklaupęs ant bokšto, buvusio jo sode; tas bokštas taip pat buvo netoli sodo vartų, šalia kurių ėjo vieškelis.

11 Ir buvo taip, kad pro šalį ėjo vyrai ir pamatė Nefį, kai jis ant bokšto liejo savo sielą Dievui; ir jie nubėgo ir pranešė žmonėms, ką matę, ir žmonės susiėjo miniomis, kad sužinotų tokio didelio raudojimo dėl šitų žmonių nelabumo priežastį.

12 Ir dabar, kada Nefis atsikėlė, jis pamatė susirinkusias žmonių minias.

13 Ir buvo taip, kad jis atvėrė savo burną ir sakė jiems: Štai, ko čia susirinkote? Kad pasakyčiau jums apie jūsų nedorybes?

14 Taip, nes aš pasikėliau į savo bokštą, kad galėčiau išlieti sielą savo Dievui dėl nepaprasto savo širdies sielvarto, kurį sukėlė jūsų nedorybės!

15 Ir dėl mano raudų ir aimanų jūs susirinkote ir stebėtės; taip, ir jums tikrai reikia stebėtis; taip, jūs turite stebėtis, kadangi leidote velniui taip stipriai užvaldyti savo širdis.

16 Taip, kaipgi jūs galėjote leisti suviliojami to, kuris siekia nusviesti jūsų sielas žemyn į nesibaigiantį nelaimingumą ir begalinį vargą?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

17 O atgailaukite, atgailaukite! Kam jums mirti?
Atsigręžkite, atsigręžkite į Viešpatį, savo Dievą. Kodėl
jis paliko jus?

18 Todėl, kad jūs užkietinote savo širdis; taip, jūs ne-
klausote gerojo ganytojo balso; taip, sukėlėte jo pyktį
prieš jus.

19 Ir štai, jeigu neatgailausite, užuot surinkęs jus, štai, jis
jus išsklaidys, ir taip tapsite maistu šunims ir laukiniams
žvėrimis.

20 O, kaip jūs galėjote užmiršti savo Dievą tą pačią die-
ną, kurią jis išvadavo jus?

21 Bet štai, tai dėl pelno, dėl žmonių gyriaus, taip, ir kad
gautumėt aukso ir sidabro. Ir jūs širdimis prisirišote
prie turtų ir tuščių šio pasaulio dalykų, dėl kurių žudote
ir plėšiate, ir vagiate, ir neteisingai liudijate prieš savo ar-
timą, ir darote visokią nedorybę.

22 Ir dėl šitos priežasties vargas ištiks jus, jeigu neatgai-
lausite. Nes jeigu neatgailausite, štai šitas didis miestas ir
taip pat tie didūs aplinkiniai miestai mūsų nuosavybės
žemėje bus atimti, tad jums nebus vietos juose; nes štai,
Viešpats neduos jums jėgos, kaip jis darė ligi šiol, kad at-
silaikytumėt prieš savo priešus.

23 Nes štai, taip sako Viešpats: Aš nerodysiu nelabiems
savo jėgos, vienam daugiau negu kitam, nebent tiems,
kurie atgailaus dėl savo nuodėmių ir klausys mano žo-
džių. Todėl dabar aš norėčiau, kad jūs, mano broliai, pa-
matytumėt, jog lamanitams bus geriau negu jums, jeigu
neatgailausite.

24 Nes štai, jie teisesni už jus, nes nenusidėjo tam dide-
liam pažinimui, kurį gavote jūs; todėl Viešpats bus gai-
lestingas jiems; taip, jis pratęs jų dienas ir padaugins jų
sėklą, kai tuo tarpu jūs būsite visiškai sunaikinti, jeigu
neatgailausite.

25 Taip, vargas jums dėl to baisaus bjaurumo, kuris atsi-
rado tarp jūsų; ir jūs įsijungėte į tai, taip, į tą slaptą gau-
ją, įsteigtą Gadianono!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye,
turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken
you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye
will not hearken unto the voice of the good shepherd;
yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will
repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall
become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the
very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea,
and that ye might get gold and silver. And ye have set
your hearts upon the riches and the vain things of this
world, for the which ye do murder, and plunder, and
steal, and bear false witness against your neighbor, and
do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye
shall repent. For if ye will not repent, behold, this great
city, and also all those great cities which are round
about, which are in the land of our possession, shall be
taken away that ye shall have no place in them; for be-
hold, the Lord will not grant unto you strength, as he
has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto
the wicked of my strength, to one more than the other,
save it be unto those who repent of their sins, and hear-
ken unto my words. Now therefore, I would that ye
should behold, my brethren, that it shall be better for
the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for
they have not sinned against that great knowledge
which ye have received; therefore the Lord will be mer-
ciful unto them; yea, he will lengthen out their days and
increase their seed, even when thou shalt be utterly de-
stroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomina-
tion which has come among you; and ye have united
yourselves unto it, yea, to that secret band which was es-
tablished by Gadianon!

26 Taip, vargas ištiks jus dėl to išdidumo, kuriam leidote įeiti į savo širdis, kuris dėl jūsų nepaprastai didelių turty pakėlė jus virš to, kas gera!

27 Taip, vargas jums dėl jūsų nelabumo ir bjaurumų!

28 Ir jeigu neatgailausite, jūs pražūsite; taip, būtent jūsų žemės bus atimtos iš jūsų, ir jūs būsite išnaikinti nuo žemės veido.

29 Štai dabar, kad visa tai įvyks, aš sakau ne iš savęs, kadangi ne iš savęs tai žinau; bet štai, aš žinau, kad visa tai tiesa, kadangi tai man atskleidė Viešpats Dievas; todėl aš liudiju, kad tai įvyks.

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helamano knyga 8

- 1 Ir dabar buvo taip, kad Nefiui ištarus šiuos žodžius, – štai, ten buvo vyrai, kurie buvo teisėjai, taip pat priklausą slaptajai Gadianono gaujai, – jie pyko ir šaukė prieš jį, sakydami žmonėms: Kodėl jūs nesučiumpate šito vyro ir neatvedate jo, kad jis būtų teisiamas pagal nusikaltimą, kurį padarė?
- 2 Ko žiūrite į šitą vyrą ir klausotės jo burnojimo prieš šituos žmones ir prieš mūsų įstatymą?
- 3 Nes štai, Nefis jiems kalbėjo apie jų įstatymo sugedimą; taip, Nefis kalbėjo daug dalykų, kurie negali būti užrašyti; ir jis nekalbėjo nieko, kas prieštarautų Dievo įsakymams.
- 4 Ir šitie teisėjai pyko ant jo, kadangi jis atvirai jiems kalbėjo apie jų slaptus tamsos darbus; tačiau jie nedrįso jo sučiupti, nes bijojo žmonių, kad jie nepradėtų šaukti prieš juos.
- 5 Todėl jie šaukė žmonėms, sakydami: Kodėl jūs leidžiate šitam vyrui burnoti prieš mus? Nes štai jis pasmerkė visą šitą liaudį, netgi sunaikinimui; taip, ir taip pat sakė, kad šitie mūsų galingi miestai bus atimti iš mūsų, ir mums nebus vietos juose.
- 6 Ir dabar mes žinome, kad tai neįmanoma, nes štai esame galingi ir mūsų miestai galingi, todėl mūsų priešai negali turėti jokios galios mums.
- 7 Ir taip jie kurstė žmones pykčiui prieš Nefį ir kėlė ginčus tarp jų; nes buvo tokių, kurie šaukė: Palikite šį vyrą ramybėje, nes jis geras vyras ir tai, ką jis sako, tikrai įvyks, jeigu neatgailausime.
- 8 Taip, štai mus ištiks visi teismai, apie kuriuos jis mums liudijo; nes mes žinome, kad jis mums teisingai liudijo apie mūsų nedorybes. Ir štai jų yra daug, ir jis taip pat žino viską, kas užgrius mus, kaip žino apie mūsų nedorybes.
- 9 Taip, ir štai, jeigu jis nebūtų pranašas, jis negalėtų liudyti apie tai.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

10 Ir buvo taip, kad tie žmonės, kurie ketino sunaikinti Nefį, pabijoję jį sučiupti; todėl jis vėl pradėjo kalbėti, matydamas, kad kai kurių akyse jis įgijo tokį palankumą, kad likusieji bijoję.

11 Todėl jis buvo priverstas dar kalbėti jiems ir sakė: Štai, mano broliai, argi neskaitėte, kad Dievas davė galią vienam vyrui, būtent Mozei, smogti į Raudonosios jūros vandenį, ir jie persiskyrė į abi puses, tad izraelitai, kurie buvo mūsų tėvai, perėjo sausa žeme, ir vandenys užsivėrė virš egiptiečių armijų ir juos prarijo?

12 Ir dabar štai, jeigu Dievas davė šitam vyrui tokią galią, tai kodėl jūs turėtumėte ginčytis tarp savęs ir sakyti, kad jis nedavė man galios žinoti apie teismus, kurie ištiks jus, jeigu neatgailausite?

13 Bet, štai, jūs neigiate ne tik mano žodžius, bet taip pat neigiate visus žodžius, pasakytus mūsų tėvų, ir taip pat žodžius, pasakytus šito vyro, Mozės, kuris turėjo tokią didelę galią, duotą jam, taip, žodžius, kuriuos jis pasakė apie Mesijo atėjimą.

14 Taip, argi jis neliudijo, kad turi ateiti Dievo Sūnus? Ir kaip jis tyruose iškėlė skaitstvarinę gyvatę, lygiai taip bus iškeltas tas, kuris ateis.

15 Ir kaip visi, kurie žiūrėjo į tą gyvatę, išgyveno, lygiai taip, visi, kurie žiūrės į Dievo Sūną, tikėdami, būdami atgailaujančios dvasios, gyvens, būtent tam gyvenimui, kuris yra amžinas.

16 Ir dabar štai, ne tik Mozė liudijo apie tai, bet ir visi šventieji pranašai nuo jo dienų net iki Abraomo dienų.

17 Taip, ir štai, Abraomas matė jo atėjimą ir buvo pripildytas džiaugsmo ir džiūgavo.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

18 Taip, ir štai, sakau jums, kad ne tik Abraomas žinojo apie tai, bet ir prieš Abraomo dienas buvo daug pašauktų pagal Dievo tvarką; taip, būtent pagal jo Sūnaus tvarką; ir tai buvo tam, kad prieš gana daug tūkstančių metų iki jo atėjimo žmonėms būtų parodyta, kad jiems tikrai ateis išpirkimas.

19 Ir dabar, norėčiau, kad žinotumėt, jog nuo Abraomo dienų buvo daugybė pranašų, liudijusių apie tai; štai, pranašas Zenosas drąsiai liudijo; už tai jis buvo nužudytas.

20 Ir štai, taip pat Zenokas ir Ezijas, ir taip pat Izaijas ir Jeremijas (Jeremijas buvo tas pats pranašas, kuris liudijo apie Jeruzalės sugriovimą), ir dabar mes žinome, kad Jeruzalė buvo sugriauta sulig Jeremijo žodžiais. O tad kodėl gi Dievo Sūnui neateiti sulig jo pranašyste?

21 Ir dabar, argi jūs ginčysitės, kad Jeruzalė buvo sugriauta? Ar sakysite, jog Zedekijo sūnūs nebuvo nužudyti, visi, išskyrus Muleką? Taip, ir argi nematote, kad Zedekijo sėkla yra su mumis ir jie yra išvyti iš Jeruzalės žemės? Bet štai, tai dar ne viskas.

22 Mūsų tėvas Lehis buvo išvytas iš Jeruzalės, kadangi jis liudijo apie tai. Nefis taip pat liudijo apie tai ir taip pat beveik visi mūsų tėvai iki pat šito laiko; taip, jie liudijo apie Kristaus atėjimą ir žvelgė ateitin, ir džiūgavo jo diena, kuri ateis.

23 Ir štai, jis yra Dievas, ir jis yra su jais, ir jis apreiškė save jiems, kad jie yra jo išpirkti; ir jie šlovino jį dėl to, kas įvyks.

24 Ir dabar, kadangi žinote tai ir negalite to neigti, nebent meluotumėt, todėl šituo jūs nusidėjote, nes atmetėte visa tai, nepaisydami tokios daugybės įrodymų, kuriuos gavote; taip, būtent, jūs gavote visa, tiek kas danguje, tiek ir visa, kas žemėje, kaip liudijimą, kad tai tiesa.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

25 Bet štai, jūs atmetėte tiesą ir maištavote prieš savo šventąjį Dievą; ir netgi šiuo metu užuot krovę sau lobius danguje, kur niekas nesugenda ir kur niekas nešvarus negali patekti, jūs kraunate sau rūstybę teismo dienai.

26 Taip, netgi šiuo metu jūs bręstate – dėl savo žmogžudysčių, ištvirkavimo ir nelabumo – nesibaigiančiam sunaikinimui; taip, ir jeigu neatgailausite, netrukus tai ištiks jus.

27 Taip, štai dabar tai tikrai prie jūsų durų; taip, eikite prie teismo krasės ir ištirkite; ir štai, jūsų teisėjas nužudytas ir guli savo kraujyje; ir jį nužudė jo brolis, siekiantis atsisėsti į teismo krasę.

28 Ir štai, jie abu priklauso jūsų slaptai gaujai, kurios įkūrėjas yra Gadiantonas ir piktasis, kuris stengiasi sunaikinti žmonių sielas.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helamano knyga 9

- 1 Štai, dabar buvo taip, kad Nefiui ištarus šituos žodžius, kažkokie vyrai, kurie buvo tarp jų, nubėgo prie teismo krasės; taip, iš tikrųjų buvo penki vyrai, kurie nuėjo ir eidami tarpusavy kalbėjo:
- 2 Štai, dabar mes tikrai sužinosime, ar šitas vyras yra pranašas ir ar Dievas jam įsakė pranašauti mums tokius nuostabius dalykus. Štai, mes netikime, kad įsakė; taip, mes netikime, jog jis pranašas; tačiau, jeigu tai, ką jis pasakė apie vyriausiąjį teisėją – kad jis negyvas – pasitvirtins, mes patikėsime, kad ir kiti žodžiai, kuriuos jis kalbėjo, yra tikri.
- 3 Ir buvo taip, kad jie visomis išgalėmis bėgo ir atbėgo prie teismo krasės; ir štai, vyriausiasis teisėjas buvo parkritęs ant žemės ir gulėjo savo kraujyje.
- 4 Ir dabar štai, kada jie tai pamatė, jie buvo taip apstulbinti, kad parpuolė ant žemės; nes jie nebuvo patikėję žodžiais, kuriuos Nefis kalbėjo apie vyriausiąjį teisėją.
- 5 Bet dabar, pamatę, jie patikėjo, ir juos apėmė baimė, kad visi teismai, apie kuriuos kalbėjo Nefis, išstiks šituos žmones; todėl jie drebėjo ir parpuolė ant žemės.
- 6 Dabar, tuojau po to, kai teisėjas buvo nužudytas, – jis buvo nudurtas persirengusio savo brolio, ir šis pabėgo, ir tarnai nubėgo ir pranešė žmonėms, sukeldami šauksmą apie žmogžudystę tarp jų;
- 7 ir štai žmonės susirinko į teismo krasės vietą – ir štai, savo nuostabai, jie pamatė tuos penkis vyrus, kurie buvo parpuolę ant žemės.
- 8 Ir dabar, šitie žmonės nieko nežinojo apie tą minią, kuri buvo susirinkusi prie Nefio sodo; todėl jie kalbėjo tarpusavy: Šitie vyrai nužudė teisėją, ir Dievas ištiko juos taip, kad jie negalėjo pabėgti nuo mūsų.
- 9 Ir buvo taip, kad jie čiupo juos, surišo ir įmetė į kalėjimą. Ir buvo išsiuntinėtas pranešimas, kad nužudytas teisėjas ir kad žudikai suimti ir įmesti į kalėjimą.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

10 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną žmonės susirinko raudoti ir pasninkauti į nužudyto didžio vyriausiojo teisėjo laidotuves.

11 Ir taip tie teisėjai, kurie buvo prie Nefio sodo ir girdėjo jo žodžius, taip pat susirinko į laidotuves.

12 Ir buvo taip, kad jie žmonių teiravosi, sakydami: Kur tie penki, pasiūsti sužinoti, ar vyriausiasis teisėjas tikrai negyvas? Ir jie atsakinėjo ir sakė: Apie tuos penkis, kuriuos, kaip sakote, pasiuntėte, mes nežinome; bet čia yra penki, kurie yra žudikai, kuriuos mes įmetėme į kalėjimą.

13 Ir buvo taip, jog teisėjai pareiškė norą, kad jie būtų atvesti; ir jie buvo atvesti, ir štai jie buvo tie penki, kurie buvo pasiūsti; ir štai teisėjai juos apklausė, kad sužinotų apie tą reikalą, ir jie papasakojo jiems viską, ką jie padarė, sakydami:

14 Mes nubėgome į teismo krasės vietą ir, kai pamatėme viską būtent taip, kaip Nefis paliudijo, mes buvome taip apstulbinti, kad parpuolėme ant žemės; o kada atsipeikėjome iš apstulbimo, štai, jie įmetė mus į kalėjimą.

15 O kas dėl šito vyro nužudymo, mes nežinome, kas tai padarė; o žinome tik tiek, kad nubėgome, kaip jūs norėjote, ir štai jis buvo negyvas, sulig Nefio žodžiais.

16 Ir dabar buvo taip, kad teisėjai išdėstė šį reikalą žmonėms ir šaukė prieš Nefį, sakydami: Štai, mes žinome, kad šitas Nefis buvo su kažkuo susitaręs nužudyti teisėją, kad galėtų skelbti mums, kad atvestų mus į savo tikėjimą, idant iškeltų save Dievo išrinktu didžiu vyru ir pranašu.

17 Ir dabar štai, mes išaiškinsime šitą vyrą, ir jis išpažins savo kaltę ir atskleis mums tikrąjį šito teisėjo žudiką.

18 Ir buvo taip, jog tie penki tą laidotuvių dieną buvo paleisti. Tačiau jie priekaištavo teisėjams dėl žodžių, kuriuos šie kalbėjo prieš Nefį, ir ginčijosi su jais, su kiekvienu atskirai, kad net nugincijo juos.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

19 Nepaisydami to, šie nurodė Nefį suimti ir surišti, ir atvesti priešais minią, ir jie pradėjo jį visaip klausinėti, kad galėtų sukirsti, idant apkaltintų jį myriop,

20 sakydami jam: Tu esi susitaręs. Kuris vyras įvykdė šitą žmogžudystę? Dabar pasakyk mums ir pripažink savo kaltę; sakydami: Štai pinigai; ir mes taip pat paliksime tave gyvą, jeigu pasakysi mums ir pripažinsi, kad susitari su juo.

21 Bet Nefis tarė jiems: O jūs kvailiai, jūs neapipjaustyti širdimi, jūs akli ir kietasprandžiai žmonės, ar jūs žinote, kiek ilgai Viešpats, jūsų Dievas leis jums toliau eiti šituo jūsų nuodėmės keliu?

22 O, jūs turite pradėti aimanuoti ir raudoti, kadangi didis sunaikinimas jau laukia jūsų, jeigu neatgailausite.

23 Štai, jūs sakote, kad aš susitariau su vyru, kad jis nužudytų Syzoramą, mūsų vyriausiąjį teisėją. Bet štai, sakau jums, jog tai dėl to, kad aš jums liudijau, kad žinotumėt apie tai; taip, būtent paliudijau jums, kad žinau apie nelabumą ir bjaurumus, kurie yra tarp jūsų.

24 Ir dėl to, kad padariau tai, jūs sakote, jog aš susitariau su vyru, kad jis tai įvykdytų; taip, dėl to, kad parodžiau jums šitą ženklą, jūs pykstate ant manęs ir kėsinatės sunaikinti mano gyvybę.

25 Ir dabar štai, aš jums parodysiu kitą ženklą ir pažiūrėsiu, ar jūs ir dėl šito kėsinsitės sunaikinti mane.

26 Štai aš sakau jums: Nueikite į Seantumo, Syzoramo brolio, namus ir sakykite jam:

27 Ar Nefis, apsišaukęs pranašas, kuris pranašauja tiek daug blogio apie šitą liaudį, susitarė su tavimi ir dėl to jūs nužudėte Syzoramą, savo brolių?

28 Ir štai, jis sakys jums: Ne.

29 Ir jūs sakysite jam: Ar tu nužudei savo brolių?

30 Ir jis stovės išsigandęs ir nežinos, ką sakyti. Ir štai, jis neigis; ir apsimes lyg būtų apstulbintas; tačiau jis pareikš jums, kad jis nekaltas.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

31 Bet štai, jūs apžiūrėsite jį ir aptiksite kraują ant jo apsiausto skverny.

32 Ir pamatę tai, jūs pasakysite: Iš kur šitas kraujas? Argi mes nežinome, kad tai tavo brolio kraujas?

33 Ir tada jis suvirpės ir išblyškš, lyg mirties ištiktas.

34 Ir tada jūs pasakysite: Kadangi taip išsigandai ir išblyškai, štai, mes žinome, jog tu kaltas.

35 Ir tada jį apims dar didesnė baimė; ir tada jis prisipažins jums ir daugiau nebeneigs, kad jis įvykdė šitą žmogžudystę.

36 Ir tada jis pasakys jums, kad aš, Nefis, nieko nežinau apie šitą reikalą, nebent tai duota man Dievo galia. Ir tada jūs žinosite, jog esu doras vyras ir kad esu atsiųstas jums nuo Dievo.

37 Ir buvo taip, kad jie nuėjo ir padarė tiksliai taip, kaip Nefis jiems sakė. Ir štai žodžiai, kuriuos jis pasakė, pasitvirtino; nes pagal tuos žodžius jis paneigė, ir taip pat pagal tuos žodžius jis prisipažino.

38 Ir jis buvo priverstas patvirtinti, kad jis pats buvo tikrasis žudikas, tad tie penki buvo paleisti į laisvę, taip pat ir Nefis.

39 Ir buvo nefitų, kurie patikėjo Nefio žodžiais; ir taip pat buvo tokių, kurie patikėjo tų penkių liudijimu, nes būdami kalėjime jie atsivertė.

40 Ir dabar, tarp žmonių buvo tokių, kurie sakė, kad Nefis pranašas.

41 Ir buvo kiti, kurie sakė: Štai, jis dievas, nes jeigu jis nebūtų dievas, jis negalėtų visko žinoti. Nes štai, jis pasakė mums mūsų širdžių mintis ir taip pat pasakė mums faktus, ir netgi nurodė mums tikrąjį vyriausiojo teisėjo žudiką.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helamano knyga 10

- 1 Ir buvo taip, kad tarp tų žmonių atsirado skilimas, toks, kad jie susiskaldė grupėmis ir išsivaikščiojo kas sau, palikdami jų viduryje stovėjusį Nefį vieną.
- 2 Ir buvo taip, kad Nefis nuėjo savo keliu link savo namų, mąstydamas apie tai, ką Viešpats parodė jam.
- 3 Ir jam taip bemažtant – jis buvo labai prislėgtas dėl nefitų žmonių nelabumo, jų slaptų tamsos darbų ir žudymų, ir plėšimų, ir visokių nedorybių – ir jam taip bemažtant širdyje, štai, atėjo balsas, sakantis:
- 4 Palaimintas tu, Nefi, dėl to, ką padarei; nes aš mačiau, kaip tu nenuilstamai skelbei šitiems žmonėms žodį, kurį aš tau daviau. Ir tu nepabūgai jų ir neieškojai, kaip apsaugoti savo gyvybę, bet ieškojai mano valios ir kaip įvykdyti mano įsakymus.
- 5 Ir dabar, kadangi tu darei tai taip nenuilstamai, štai, aš palaiminsiu tave amžinai ir padarysiu tave galingą žodžiu ir veiksmu, tikėjimu ir darbais; taip, netgi kad viskas bus padaryta tau pagal tavo žodį, nes tu nepaprašysi to, kas prieštarauja mano valiai.
- 6 Štai, tu esi Nefis, o aš esu Dievas. Štai, aš tai paskelbiu tau savo angelų akivaizdoje, jog turėsi galią šitiems žmonėms ir išstiksi žemę badu, maru ir sunaikinimu, pagal šitų žmonių nelabumą.
- 7 Štai, aš duodu tau galią, kad ką tik tu užantspauduosi žemėje, bus užantspauduota danguje; ir ką tik atriši žemėje, bus atrišta danguje; todėl tu turėsi galią šitiems žmonėms.
- 8 Todėl, jeigu pasakysi šitai šventyklai, kad ji perplyštų pusiau, tai bus padaryta.
- 9 Ir jeigu pasakysi šitam kalnui: Būk nublokštas žemyn ir tapk lyguma, – tai bus padaryta.
- 10 Ir štai, jeigu pasakysi, kad Dievas išstiks šitą liaudį, tai įvyks.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

11 Ir dabar štai, aš tau įsakau eiti ir skelbti šitiems žmonėms, kad taip sako Viešpats Dievas, kuris yra Visagalis: Jeigu neatgailausite, būsite ištikti, net iki sunaikinimo.

12 Ir štai, kada Viešpats ištarė Nefiui šituos žodžius, šis sustojo ir nebėjo į savo namus, bet sugrįžo pas minias, pasklidusias po šalies veidą, ir pradėjo jiems skelbti Viešpaties žodį, kuris buvo ištartas jam apie jų sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus.

13 Dabar štai, nepaisant to didžio stebuklo, kurį Nefis padarė, pasakydamas jiems apie vyriausiojo teisėjo mirtį, jie užkietino savo širdis ir nepaklausė Viešpaties žodžių.

14 Todėl Nefis paskelbė jiems Viešpaties žodį, sakydamas: Jeigu neatgailausite, – taip sako Viešpats, – būsite ištikti, net iki sunaikinimo.

15 Ir buvo taip, kad Nefiui paskelbus jiems šitą žodį, štai, jie vis dar kietino savo širdis ir nenorėjo klausyti jo žodžių; taigi jie maištavo prieš jį ir kėsinosi jį sučiupti, kad įmestų į kalėjimą.

16 Bet štai, su juo buvo Dievo galia, ir jie negalėjo jo suminti, kad įmestų į kalėjimą, nes jis buvo paimtas Dvasios ir nuneštas iš jų tarpo.

17 Ir buvo taip, kad taip jis ėjo Dvasioje nuo minios prie minios, skelbdamas Dievo žodį, netgi kol jį paskelbė jiems visiems arba perdavė visiems žmonėms.

18 Ir buvo taip, kad jie neklausė jo žodžių; ir prasidėjo tokie nesutarimai, kad jie susiskaldė ir pradėjo žudyti vienas kitą kalaviju.

19 Ir taip pasibaigė septyniasdešimt pirmieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, inasmuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helamano knyga 11

- 1 Ir dabar buvo taip, kad septyniasdešimt antraisiais teisėjų valdžios metais nesutarimai tiek sustiprėjo, jog visoje žemėje vyko karai tarp visų Nefio žmonių.
- 2 Ir būtent ta slapta plėšikų gauja vykdė šitą griovimo ir nelabumo darbą. Ir šitas karas tęsėsi visus tuos metus; ir septyniasdešimt trečiaisiais metais jis taip pat tęsėsi.
- 3 Ir buvo taip, jog tais metais Nefis šaukėsi Viešpaties, sakdamas:
- 4 O Viešpatie, neleisk, kad šita liaudis būtų sunaikinta kalaviju; bet, o Viešpatie, geriau tegul būna badas šitoje žemėje, kad paragintų juos prisiminti Viešpatį, savo Dievą, ir galbūt jie atgailaus ir atsigręš į tave.
- 5 Ir taip buvo padaryta pagal Nefio žodžius. Ir buvo didelis badas žemėje tarp visų Nefio žmonių. Ir taip septyniasdešimt ketvirtaisiais metais badas tęsėsi, ir naikinimo kalaviju darbas liovėsi, bet badu pasidarė nuožmus.
- 6 Ir šitas naikinimo darbas taip pat tęsėsi septyniasdešimt penktaisiais metais. Nes žemė buvo ištikta taip, kad buvo sausra ir javų sezono metu nedavė javų; ir visa žemė buvo ištikta, būtent tiek pas lamanitus, tiek ir pas nefitus, tad jie buvo ištikti ir tūkstančiais žūdavo nelabesnėse šalies dalyse.
- 7 Ir buvo taip, kad žmonės pamatė, jog jiems gresia žūtis nuo bado, ir pradėjo prisiminti Viešpatį, savo Dievą; ir jie pradėjo prisiminti Nefio žodžius.
- 8 Ir žmonės pradėjo prašyti savo vyriausiųjų teisėjų ir savo vadovų, kad jie sakytų Nefiui: Štai, mes žinome, kad tu esi Dievo vyras, ir todėl šaukis Viešpaties Dievo, kad jis nugręžtų nuo mūsų šitą badą, kad neišsipildytų visi žodžiai, kuriuos tu ištarei apie mūsų sunaikinimą.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 Ir buvo taip, kad teisėjai kalbėjo Nefiui pagal žodžius, kokių pageidauta. Ir kada Nefis pamatė, kad žmonės atgailavo ir nusizėmino su ašutine, jis vėl šaukėsi Viešpaties, sakydamas:

10 O Viešpatie, štai šitie žmonės atgailauja; ir jie taip iššlavė Gadiantono gaują iš savo tarpo, kad šie išnaikinti ir savo slaptus planus paslėpė žemėje.

11 Dabar, o Viešpatie, už šitą jų nuolankumą ar nenugręžtum savo pykčio, ir tegul tavo pyktis būna nuramdytas sunaikinimo tų nelabų žmonių, kuriuos tu jau sunaikinai.

12 O Viešpatie, ar nenugręžtum savo pykčio, taip, savo nuožmaus pykčio, ir ar nepadarytum, kad šitas badas liautųsi šitoje žemėje.

13 O Viešpatie, ar neišklausytum manęs ir ar nepadarytum, kad įvyktų pagal mano žodžius, ir ar nepasiųstum lietaus ant žemės veido, idant ji atneštų savo vaisius ir savo javus javų sezono metu.

14 O Viešpatie, tu išklausėi mano žodžių, kada sakiau: Tegul būna badas, kad liautųsi maras nuo kalavijo; ir aš žinau, jog lygiai taip ir dabar tu išklausysi mano žodžių, nes tu pasakei: Jeigu šitie žmonės atgailaus, aš jų pasigailėsiu.

15 Taip, o Viešpatie, ir tu matai, kad jie atgailavo dėl bado, maro ir sunaikinimo, kuris ištiko juos.

16 Ir dabar, o Viešpatie, ar nenugręžtum savo pykčio ir neišbandytum dar kartą, ar jie tarnaus tau? Ir jeigu taip, o Viešpatie, tu galėsi palaiminti juos pagal savo žodžius, kuriuos pasakei.

17 Ir buvo taip, kad septyniasdešimt šeštaisiais metais Viešpats nugrėžė savo pyktį nuo tos liaudies ir padarė, kad lietus lytų ant žemės, tad ji atnešė savo vaisius vaisių sezono metu. Ir buvo taip, kad ji atnešė savo javus javų sezono metu.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 Ir štai, žmonės džiūgavo ir šlovino Dievą, ir visas tos žemės veidas buvo kupinas džiūgavimo; ir jie daugiau nesikėsino sunaikinti Nefio, bet gerbė jį kaip didį pranašą ir Dievo vyrą, turintį didelę galią ir valdžią, duotą jam Dievo.

19 Ir štai Lehis, jo brolis, nė kiek neatsiliko nuo jo teismo dalykais.

20 Taigi buvo taip, kad Nefio žmonės vėl pradėjo klestėti toje žemėje ir pradėjo atstatinėti nuniokotas vietas, ir pradėjo daugintis ir plisti, netgi kol jie padengė visą tos žemės veidą tiek šiaurėje, tiek pietuose, nuo jūros vakaruose iki jūros rytuose.

21 Ir buvo taip, kad septyniasdešimt šeštieji metai baigėsi taikiai. Ir septyniasdešimt septintieji prasidėjo taikiai; ir bažnyčia pasklido po visos žemės veidą; ir didžioji žmonių dalis, tiek nefitų, tiek ir lamanitų, priklausė bažnyčiai; ir buvo nepaprastai didelė taika žemėje; ir taip pasibaigė septyniasdešimt septintieji metai.

22 Ir septyniasdešimt aštuntaisiais metais taip pat buvo taika, neskaitant keleto ginčų dėl doktrinos punktų, kuriuos pateikė pranašai.

23 O septyniasdešimt devintaisiais metais prasidėjo dideli nesutarimai. Bet buvo taip, kad Nefis, Lehis ir daugelis jų brolių, kurie žinojo teisingus doktrinos punktus, kasdien gaudami daug apreiškimų, pamokslavo žmonėms tiek, kad jie padarė galą jų nesutarimams tais pačiais metais.

24 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms aštuoniasdešimtaisiais metais kažkiek Nefio žmonių atskalūnų, kurie prieš keletą metų buvo perėję pas lamanitus ir priėmę lamanitų vardą, ir taip pat kažkiek tikrų lamanitų palikuonių buvo sukurstyti pykčiui anų, tai yra tų atskalūnų, todėl jie pradėjo karą su savo broliais.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Ir jie žudydavo ir plėšdavo; ir po to jie pasitraukdavo atgal į kalnus ir į tyrus bei slaptas vietas, slapstydamiesi taip, kad jų negalima buvo rasti, kasdien pasipildydami tiek, kiek buvo atskalūnų, kurie išeidavo pas juos.

26 Ir taip laikui bėgant, taip, būtent per nedaugelį metų, jie tapo nepaprastai didele plėšikų gauja; ir jie susirado visus slaptus Gadiantono planus; ir taip jie tapo Gadiantono plėšikais.

27 Dabar štai, šitie plėšikai sukėlė didelę suirutę, taip, netgi didelį naikinimą tarp Nefio žmonių ir taip pat tarp lamanitų žmonių.

28 Ir buvo taip, kad iškilo būtinybė sustabdyti šitą naikimo darbą; todėl jie pasiuntė stiprių vyrų armiją į tyrus ir į kalnus ieškoti tos plėšikų gaujos ir sunaikinti jų.

29 Bet štai, buvo taip, kad tais pačiais metais jie buvo nuvyti atgal, netgi į savo žemes. Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimtieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

30 Ir buvo taip, kad aštuoniasdešimt pirmųjų metų pradžioje jie vėl išėjo prieš šitą plėšikų gaują ir daugelį sunaikino; ir jie taip pat patyrė didelių nuostolių.

31 Ir jie buvo priversti vėl sugrįžti iš tyrų ir iš kalnų į savo žemes, nes buvo nepaprastai daug tų plėšikų, kurių knibždėjo kalnai ir tyrai.

32 Ir buvo taip, kad taip pasibaigė šitie metai. Ir plėšikai vis gausėjo ir stiprėjo, tad jie nepaisė net ištisų nefitų, taip pat ir lamanitų armijų; ir jie įvarė didžiulę baimę žmonėms ant viso šios žemės veido.

33 Taip, nes jie lankė daugelį žemės dalių ir didžiai siaubė juos; taip, daugelį nužudydavo, o kitus išsivarydavo nelaisvėn į tyrus, taip, o ypač jų moteris ir vaikus.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

- 34 Dabar šitas didelis blogis, kuris ištiko šiuos žmones už jų nedorybes, paragino juos vėl prisiminti Viešpatį, jų Dievą.
- 35 Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimt pirmieji teisėjų valdžios metai.
- 36 Ir aštuoniasdešimt antraisiais metais jie vėl pradėjo užmiršti Viešpatį, savo Dievą. Ir aštuoniasdešimt trečiaisiais metais jie pradėjo stiprėti nedorybe. Ir aštuoniasdešimt ketvirtaisiais metais jie nepakeitė savo kelių.
- 37 Ir buvo taip, kad aštuoniasdešimt penktaisiais metais jie stiprėjo ir stiprėjo savo išdidumu ir nelabumu; ir taip jie vėl brendo sunaikinimui.
- 38 Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimt penktieji metai.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helamano knyga 12

- 1 Ir taip mes galime matyti, kokie apgaulingi žmonių vaikai ir taip pat kokios nepastovios jų širdys; taip, galime matyti, kad Viešpats iš savo didžio beribio gerumo laimina ir duoda klestėjimą tiems, kurie sudeda savo viltis į jį.
- 2 Taip, ir mes galime pamatyti, kad kai tik jis savo žmonėms duoda klestėjimą, taip, jų laukų, kaimenių ir bandų padidėjimu, ir auksu, ir sidabru, ir visokiais įvairios rūšies ir tipo brangiais daiktais, apsaugodamas jų gyvybes ir išvaduodamas juos iš jų priešų rankų, suminkštindamas jų priešų širdis, kad šie neskelbia karų jiems, taip, ir galiausiai, viską darydamas savo žmonių gerovei ir laimei, taip, tada ir ateina laikas, kada jie užkietina savo širdis ir užmiršta Viešpatį, savo Dievą, ir trypia po kojomis Šventąjį, – taip, ir tai dėl jų atsipalaidavimo ir jų nepaprastai didelio suklestėjimo.
- 3 Ir taip mes matome, kad jeigu Viešpats nedrausmina savo žmonių daugybe suspaudimų, taip, jeigu jis neaplanco jų mirtimi ir siaubu, ir badu, ir visokiu maru, jie neprisimena jo.
- 4 O kokie kvaili ir kokie tušti, ir kokie pikti, ir kokie velniški, ir kokie greitai daryti nedorybę, ir kokie lėti daryti gera yra žmonių vaikai; taip, kokie greitai klausyti piktojo žodžių ir širdimis prisirišti prie tuščių pasaulio dalykų!
- 5 Taip, kokie greitai aukštintis išdidumu; taip, kokie greitai girtis ir daryti visa tai, kas yra nedorybė; ir kokie jie lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą, ir atsukti ausį jo patarimams, taip, kokie lėti vaikščioti išminties keliais!
- 6 Štai, jie nenori, kad Viešpats, jų Dievas, kuris sukūrė juos, valdytų ir viešpatautų jiems, nepaisydami jo didžio gerumo ir gailėstingumo jiems, jie niekina jo patarimus ir nenori, kad jis būtų jų vadovas.
- 7 O koks didis žmonių vaikų niekumas; taip, jie tikrai menkesni už žemės dulkę.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 Nes štai, pagal mūsų didžiojo ir nesibaigiančiojo
Dievo įsakymą žemės dulkė juda šen ir ten, kad išsiskir-
tų į dalis.

9 Taip, štai nuo jo balso kalvos ir kalnai tirta ir dreba.

10 Ir jo balso galia jie sutrupinami ir tampa lygūs, taip,
kaip slėnis.

11 Taip, nuo jo balso galios dreba visa žemė.

12 Taip, nuo jo balso galios dreba pagrindas net iki pat
šerdies.

13 Taip, ir jei jis pasako žemei: Judėk, – ji pajudinta.

14 Taip, jei jis pasako žemei: Eik atgal, kad diena pailgė-
tų daugeliu valandų, – tai padaryta.

15 Ir taip, pagal jo žodį, žemė sukasi atgal, o žmogui at-
rodo, kad saulė stovi; taip, ir štai, būtent taip yra; nes
tikrai tai žemė juda, o ne saulė.

16 Ir štai, taip pat, jeigu jis sako didžiosios gelmės vande-
nims: Išdžiūkite, – tai padaryta.

17 Štai, jeigu jis sako kalnui: Pakilk, atėik ir krisk ant to
miesto, kad jis būtų palaidotas, – štai, tai padaryta.

18 Ir štai, jeigu žmogus paslėps žemėje lobį, o Viešpats
pasakys: Tebūna jis prakeiktas dėl nedorybės to, kuris jį
paslėpė, – štai, jis bus prakeiktas.

19 Ir jeigu Viešpats pasakys: Būk prakeiktas, kad joks
žmogus nerastų tavęs nuo šiol ir per amžius, – štai, nie-
kas nuo tada neras jo per amžius.

20 Ir štai, jeigu Viešpats pasakys žmogui: Už savo nedo-
rybes tu būsi prakeiktas per amžius, – tai bus padaryta.

21 Ir jeigu Viešpats pasakys: Už savo nedorybes tu būsi
iškirstas iš mano akivaizdos, – jis padarys, kad taip ir
bus.

22 Ir vargas tam, kuriam jis taip pasakys, nes tai bus tam,
kuris elgiasi nedorai, ir jis negali būti išgelbėtas; todėl,
kad žmogus būtų išgelbėtas, paskelbta atgaila.

For behold, the dust of the earth moveth hither and
thither, to the dividing asunder, at the command of our
great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the moun-
tains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up,
and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth
shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations
rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is
moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back,
that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth
back, and it appeareth unto man that the sun standeth
still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth
that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the
great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised
up, and come over and fall upon that city, that it be
buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth,
and the Lord shall say—Let it be accursed, because of
the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall
be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no
man shall find thee from this time henceforth and for-
ever—behold, no man getteth it henceforth and for-
ever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—
Because of thine iniquities, thou shalt be accursed for-
ever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniqui-
ties thou shalt be cut off from my presence—he will
cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it
shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be
saved; therefore, for this cause, that men might be saved,
hath repentance been declared.

23 Todėl palaiminti tie, kurie atgailaus ir klausys
Viešpaties, savo Dievo, balso; nes tai tie, kurie bus išgel-
bėti.

24 Ir teduoda Dievas pagal savo didžiąją pilnatvę, kad
žmonės būtų atvesti į atgailą ir gerus darbus, kad jie ga-
lėtų būti atstatyti į malonę už malonę, pagal savo dar-
bus.

25 Ir aš norėčiau, kad visi žmonės būtų išgelbėti. Bet
mes skaitome, kad didžiąją ir paskutiniąją dieną bus to-
kių, kurie bus išmesti lauk, taip, kurie bus atmesti iš
Viešpaties akivaizdos.

26 Taip, kurie bus paskirti begalinio nelaimingumo bū-
senai, kad išsipildytų žodžiai, sakantys: Tie, kas darė ge-
ra, gaus nesibaigiantį gyvenimą; o tie, kas darė pikta,
gaus nesibaigiantį pasmerkimą. Ir taip yra. Amen.

Therefore, blessed are they who will repent and hear-
ken unto the voice of the Lord their God; for these are
they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men
might be brought unto repentance and good works,
that they might be restored unto grace for grace, accord-
ing to their works.

And I would that all men might be saved. But we
read that in the great and last day there are some who
shall be cast out, yea, who shall be cast off from the pres-
ence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless mis-
ery, fulfilling the words which say: They that have done
good shall have everlasting life; and they that have done
evil shall have everlasting damnation. And thus it is.
Amen.

Helamano knyga 13

- 1 Ir dabar buvo taip, kad aštuoniasdešimt šeštaisiais metais nefitai vis dar tebebuvo nelabume, taip, didžiame nelabume, kai tuo tarpu lamanitai stengėsi griežtai laikytis Dievo įsakymų pagal Mozės įstatymą.
- 2 Ir buvo taip, kad tais metais toks Samuelis, lamanitas, atėjo į Zarahemlos žemę ir pradėjo pamokslauti žmonėms. Ir buvo taip, kad jis daug dienų skelbė atgailą žmonėms, o jie išmetė jį lauk, ir jis buvo begrįžtas į savo žemę.
- 3 Bet štai, jam atėjo Viešpaties balsas, kad jis turi sugrįžti ir pranašauti žmonėms visa tai, kas ateis jam į širdį.
- 4 Ir buvo taip, jog jie neleido jam įeiti į miestą; todėl jis nuėjo ir užsilipo ant jo sienos, ištiesė ranką, ir šaukė garsiu balsu, ir pranašavo žmonėms visa, ką Viešpats įdėjo jam į širdį.
- 5 Ir jis sakė jiems: Štai aš, Samuelis, lamanitas, kalbu jums Viešpaties žodžius, kuriuos jis įdėda man į širdį; ir štai jis įdėjo man į širdį pasakyti šitiems žmonėms, kad virš jų pakibęs teisingumo kalavijas; ir nepraeis keturi šimtai metų, kai teisingumo kalavijas kris ant šitos liaudies.
- 6 Taip, sunkus sunaikinimas laukia šitos liaudies, ir jis tikrai ištiks šituos žmones, ir niekas negali jų išgelbėti, išskyrus atgailą ir tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi, kuris tikrai ateis į pasaulį ir daug kentės, ir bus nužudytas už savo žmones.
- 7 Ir štai, Viešpaties angelas man tai paskelbė ir atnešė gerąją naujieną mano sielai. Ir štai, aš buvau pasiūstas pas jus, kad taip pat ir jums tai paskelbčiau, idant žinotumėt gerąją naujieną; bet štai jūs nenorėjote manęs priimti.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Todėl taip sako Viešpats: Už nefitų žmonių širdžių kietumą, jeigu jie neatgailaus, aš iš jų atimsiu savo žodį ir atitrauksiu savo Dvasią, ir daugiau jų nebepakęsiu, ir jų brolių širdis atgręšiu prieš juos.
- 9 Ir keturi šimtai metų nepraeis, kai aš padarysiu, kad jie bus ištikti; taip, aš aplankysiu juos kalaviju, badu ir maru.
- 10 Taip, aš aplankysiu juos nuožmiame pyktyje, ir bus tokių jūsų priešų iš ketvirtos kartos, kurie gyvens, kad pamatytų visišką jūsų sunaikinimą; ir tai tikrai įvyks, jeigu neatgailausite, – sako Viešpats, – ir tie iš ketvirtosios kartos įvykdys jūsų sunaikinimą.
- 11 Bet jeigu atgailausite ir sugrįšite pas Viešpatį, savo Dievą, aš nugręšiu savo pyktį, – sako Viešpats; taip, taip sako Viešpats, – palaiminti tie, kas atgailaus ir atsigręšį mane, bet vargas tam, kuris neatgailauja.
- 12 Taip, vargas šitam didžiam Zarahemlos miestui; nes štai, tik dėl teisiųjų jis išgelbėtas; taip, vargas šitam didžiam miestui, nes aš suvokiu, – sako Viešpats, – kad daugelis, taip, netgi didesnė šito didžio miesto dalis, užkietins savo širdis prieš mane, – sako Viešpats.
- 13 Bet palaiminti tie, kurie atgailaus, nes tų aš pasigailėsiu. Bet štai, jeigu ne teisieji, gyvenantys šitame didžiame mieste, štai, aš padaryčiau, kad iš dangaus ateitų ugnis ir jį sunaikintų.
- 14 Bet štai, tik dėl teisiųjų jo pasigailėta. Bet štai, ateina laikas, – sako Viešpats, – kada jūs išmesite teisiuosius iš savo tarpo, tada būsite pribrendę sunaikinimui; taip, vargas šitam didžiam miestui dėl nelabumo ir bjaurumų, esančių jame.
- 15 Taip, ir vargas Gideon miesto dėl nelabumo ir bjaurumų, esančių jame.
- 16 Taip, ir vargas visiems miestams aplinkinėje žemėje, kurie apgyventi nefitų, dėl nelabumo ir bjaurumų, esančių juose.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

17 Ir štai, prakeiksmas ištiks šią žemę, – sako Pulku Viešpats, – dėl žmonių, kurie yra šitoje žemėje, taip, dėl jų nelabumo ir bjaurumų.

18 Ir bus taip, – sako Pulku Viešpats, taip, mūsų didysis ir tikrasis Dievas, – kad kas tik paslėps lobį žemėje, daugiau jo neberas, nes didžiai prakeikta šita žemė, nebent jis būtų teisus žmogus ir paslėptų jį Viešpačiui.

19 Nes aš noriu, – sako Viešpats, – kad jie paslėptų savo lobius man; ir prakeikti tie, kurie nepaslepia savo lobių man; nes niekas kitas, išskyrus teisiuosius, neslepia savo lobių man; ir prakeiktas tas, kuris nepaslepia savo lobių man, ir jo lobis taip pat; ir niekas neatgaus jo, nes prakeikta šita žemė.

20 Ir ateis diena, kada jie slėps savo lobius, nes širdimis prisirišo prie turtų; ir kadangi jie širdimis prisirišo prie savo turtų ir slėps savo lobius, bėgdami nuo savo priešų, kadangi jie slėps juos ne man, prakeikti bus ir jie, ir taip pat jų lobiai; ir tą dieną jie bus ištikti, – sako Viešpats.

21 Žiūrėkite, šito didžio miesto žmonės, ir įsiklausykite į mano žodžius; taip, įsiklausykite į žodžius, kuriuos sako Viešpats; nes štai, jis sako, kad jūs prakeikti už savo turtus, ir taip pat prakeikti jūsų turtai, kadangi jūs širdimis prisirišote prie jų ir nepaklausėte žodžių to, kuris jums juos davė.

22 Jūs neprisimenate Viešpaties, savo Dievo, dėl to, kuo jis palaimino jus, bet visuomet prisimenate savo turtus, nedėkodami Viešpačiui, savo Dievui, už juos; taip, jūsų širdys nelinkusios į Viešpatį, bet jos tvinksta didžiu išdidumu, vedančiu į pagyras ir didį pasipūtimą, pavydus, nesutarimus ir piktumus, persekiojimus ir žudymus bei visokias nedorybes.

23 Už tai Viešpats Dievas siuntė prakeiksmą šitai žemei ir taip pat jūsų turtams, ir tai už jūsų nedorybes.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

24 Taip, vargas šitiems žmonėms dėl šito atėjusio laiko, kada jūs išmetate lauk pranašus ir išjuokiate juos, ir apmėtote juos akmenimis, ir žudote juos, ir darote visokią nedorybę jiems, kaip darė tie, iš senovės laikų.

25 Ir dabar, kalbėdami, jūs sakote: Jeigu mūsų dienos būtų buvusios mūsų sentėvių dienomis, mes nebūtume žudę pranašų; mes nebūtume mušę jų akmenimis ir nebūtume išmetę jų lauk.

26 Štai, jūs blogesni už juos; nes kaip gyvas Viešpats, jeigu pranašas ateina pas jus ir skelbia jums Dievo žodį, kuris liudija apie jūsų nuodėmes ir nedorybes, jūs pykstate ant jo ir išmetate jį lauk, ir ieškote visokių būdų jam sunaikinti; taip, jūs sakysite, kad jis netikras pranašas ir kad jis nusidėjėlis ir iš velnio, kadangi liudija, kad jūsų darbai pikti.

27 Bet štai, jeigu pas jus ateis žmogus ir sakys: Darykite šitą, ir čia nėra jokios nedorybės; darykite tą ir jūs nenukentėsite; taip, jis sakys: Vaikščiokite pagal savo širdžių išdidumą; taip, vaikščiokite pagal savo akių išdidumą ir darykite viską, ko tik trokšta jūsų širdis, – ir jeigu pas jus ateis žmogus ir tai kalbės, jūs priimsite jį ir sakysite, kad jis pranašas.

28 Taip, jūs iškelsite jį ir duosite jam savo turto; jūs duosite jam savo aukso ir savo sidabro ir aprengsite jį prabangiais drabužiais; ir dėl to, kad jis kalba pataikūniškus žodžius jums ir sako, kad viskas gerai, jūs nerasite klaidos jame.

29 O jūs, nelaba ir iškrypusi karta, jūs užkietėję ir kieta-sprandžiai žmonės, kiek ilgai jūs manysite, kad Viešpats pakęs jus? Taip, kiek ilgai jūs leisitės vedžiojami kvailų ir aklų vadovų? Taip, kiek ilgai jūs rinksitės tamsą, o ne šviesą?

30 Taip, štai, Viešpaties pyktis jau užsidegė prieš jus; štai, jis prakeikė žemę už jūsų nedorybę.

31 Ir štai, ateina laikas, kada jis prakeiks jūsų turtus, tad jie taps slidūs, ir jūs negalėsite jų išlaikyti; ir savo skurdo dienomis jūs negalėsite jų suturėti.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 Ir savo skurdo dienomis jūs šauksitės Viešpaties; ir šauksitės bergždžiai, nes jūsų išnaikinimas jau ištiko jus ir jūsų sunaikinimas neišvengiamas; ir tada, tą dieną, jūs verksite ir kauksite, – sako Pulku Viešpats, – ir tada jūs raudosite ir sakysite:

33 O kad būčiau atgailavęs ir nebūčiau žudęs pranašų ir mušęs jų akmenimis, ir išmetęs jų. Taip, tą dieną jūs sakysite: O kad būtume prisiminę Viešpatį Dievą tą dieną, kada jis davė mums mūsų turtus; tada jie nebūtų pasidarę tokie slidūs, kad prarastume juos; nes štai, mums dingo mūsų turtai.

34 Štai, mes pasidedame įrankį čia, o rytoj jo nėra; ir štai, mūsų kalavijai mums dingo tą dieną, kai mes ieškojome jų kovai.

35 Taip, mes paslėpėme savo lobius, ir jie išslydo nuo mūsų, nes prakeikta šita žemė.

36 O kad būtume atgailavę tą dieną, kada mums atėjo Viešpaties žodis; nes štai, žemė prakeikta, ir visi daiktai tapo slidūs, ir mes negalime jų išlaikyti.

37 Štai, mes apsupti demonų, taip, mes apsupti angelų to, kuris siekia sunaikinti mūsų sielas. Štai, didelės yra mūsų nedorybės. O Viešpatie, ar negalėtum nugręžti savo pykčio nuo mūsų? Štai, taip jūs kalbėsite tomis dienomis.

38 Bet štai, jūsų išbandymo dienos bus praėjusios; jūs būsite užvilkinę savo išgelbėjimo dieną, kol bus jau amžinai per vėlu ir jūsų sunaikinimas bus neišvengiamas; taip, nes jūs visas savo gyvenimo dienas siekėte to, ko negalėjote įsigyti; ir siekėte laimės, darydami nedorybę, kas prieštarauja prigimčiai to teismo, kuris yra mūsų didžiojoje ir amžinojoje Galvoje.

39 O jūs, šitos žemės žmonės, kad jūs teiktumėtės išgirsti mano žodžius! Ir aš meldžiu, kad Viešpaties pyktis būtų nugręžtas nuo jūsų ir kad jūs atgailautumėte ir būtumėte išgelbėti.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helamano knyga 14

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad Samuelis Lamanitas pranašavo žymiai daugiau dalykų, kurie negali būti surašyti.
- 2 Ir štai, jis sakė jiems: Štai, aš duodu jums ženklą; nes dar penkeri metai praeis ir štai, tada Dievo Sūnus ateis išpirkti visų tų, kas tikės jo vardą.
- 3 Ir štai, jo atėjimo metu duosiu jums tokį ženklą. Štai, bus tokie dideli šviesuliai danguje, kad naktį prieš jam ateinant nebus tamsos, tad žmonėms atrodys, lyg būtų diena.
- 4 Todėl bus viena diena ir naktis, ir diena, lyg tai būtų viena diena ir nebūtų nakties; ir tai bus jums ženklas; nes jūs žinosite apie saulės patekėjimą ir taip pat apie jos nusileidimą; todėl jie tikrai žinos, kad tai bus dvi dienos ir naktis; tačiau naktis nesutems; ir tai bus naktis prieš jam gimstant.
- 5 Ir štai, užtekės nauja žvaigždė, tokia, kurios dar niekada nematėte; ir tai taip pat bus jums ženklas.
- 6 Ir štai, tai dar ne viskas; bus daug ženklų ir stebuklų danguje.
- 7 Ir bus taip, kad jūs visi būsite taip nustebinti ir stebėsitės, kad parpulsite ant žemės.
- 8 Ir bus, kad kiekvienas, kuris tikės Dievo Sūnų, turės nesibaigiantį gyvenimą.
- 9 Ir štai, tokiu būdu Viešpats per savo angelą man įsakė eiti ir pasakyti tai jums; taip, jis įsakė pranašauti tai jums; taip, jis pasakė man: Šauk šitiems žmonėms: Atgailaukite ir ruoškite Viešpaties kelią.
- 10 Ir dabar, kadangi esu lamanitas ir kalbėjau jums žodžius, kuriuos man įsakė Viešpats, ir kadangi jums jie buvo sunkūs, jūs pykstate ant manęs ir kėsinatės mane sunaikinti ir išmetėte mane iš savo tarpo.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

11 Ir jūs išgirsite mano žodžius, nes aš tam ir užlipau ant miesto sienos, kad jūs išgirstumėt ir sužinotumėt apie Dievo teismus, kurie laukia jūsų už jūsų nedorybes, ir taip pat kad žinotumėt atgailos sąlygas.

12 Ir taip pat kad žinotumėt apie atėjimą Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, dangaus ir žemės Tėvo, visų dalykų nuo pradžios Kūrėjo; ir kad žinotumėt apie jo atėjimo ženklus tam, kad tikėtumėt jo vardą.

13 Ir jeigu tikėsite jo vardą, jūs atgailausite dėl visų savo nuodėmių, kad per tai jo nuopelnų dėka jos būtų atleistos.

14 Ir štai, be to, aš duosiu jums kitą ženklą, taip, jo mirties ženklą.

15 Nes štai, jis tikrai turi numirti, kad galėtų ateiti išgelbėjimas; taip, jam dera ir tampa būtina numirti, idant įgyvendintų mirusiųjų prikėlimą, kad per tai žmonės galėtų būti atvesti Viešpaties akivaizdon.

16 Taip, štai, šita mirtis įgyvendina prikėlimą ir išperka visą žmoniją iš pirmosios mirties – dvasinės mirties; nes visa žmonija, per Adomo nuopuolį būdama atkirsta nuo Viešpaties akivaizdos, laikoma lyg mirusia, tiek laikinųjų, tiek ir dvasinių dalykų atžvilgiu.

17 Bet štai, Kristaus prikėlimas išperka žmoniją, taip, būtent visą žmoniją, ir atveda juos atgal Viešpaties akivaizdon.

18 Taip, ir tai įvykdo atgailos sąlygą, tad kiekvienas, kuris atgailauja, nenukertamas ir neįmetamas į ugnį; bet kiekvienas, kuris neatgailauja, nukertamas ir įmetamas į ugnį; ir ten juos vėl išstinka dvasinė mirtis, taip, antroji mirtis, nes jie vėl iškertami teisumo dalykų atžvilgiu.

19 Todėl atgailaukite, atgailaukite, kad žinodami tai ir nevykdydami, neleistumėte sau patekti į pasmerkimą ir nebūtumėte atvesti į šitą antrąją mirtį.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Bet štai, kaip sakiau jums apie kitą ženklą, jo mirties ženklą, štai, tą dieną, kurią jis iškęs mirtį, saulė užtams ir atsisakys teikti jums šviesą; taip pat mėnulis ir žvaigždės; ir tris dienas nebus jokios šviesos ant šitos žemės veido, būtent nuo tada, kai jis iškęs mirtį, iki tada, kai jis vėl prisikels iš mirusiųjų.

21 Taip, tuo metu, kada jis atiduos dvasią, bus griaustiniai ir žaibai daugelį valandų, ir žemė virpės ir drebės; ir uolos, kurios yra ant šitos žemės veido, tiek virš žemės, tiek ir po žeme, kurias dabar jūs žinote esant vientisas, arba didesnė jų dalis yra viena vientisa masė, bus suskaldytos.

22 Taip, jos suplyšinės ir nuo tol liks suskilusios, suaižėjusios ir sulaužytos gabalais ant visos žemės veido, taip, tiek virš, tiek ir po žeme.

23 Ir štai, bus didelės audros, ir daug kalnų bus nužeminti kaip slėnis, ir daug vietų, dabar vadinamų slėniais, taps labai aukštais kalnais.

24 Ir daug vieškelių bus suardyta, ir daugelis miestų taps dykynėmis.

25 Ir daug kapų atsivers ir atiduos daug mirusiųjų; ir daug šventųjų pasirodys daugeliui.

26 Ir štai, taip man kalbėjo angelas; nes jis man sakė, kad daugelį valandų bus griaustiniai ir žaibai.

27 Ir jis man sakė, kad tai vyks, kol tęsis griaudėjimas ir žaibavimas, ir audra; ir kad tris dienas tamsa dengs visos žemės veidą.

28 Ir angelas man sakė, jog daugelis matys dar nuostabesnių dalykų negu šitie, idant įtikėtų, kad šitie ženklai ir šitie stebuklai turi įvykti ant viso šitos žemės veido, idant žmonių vaikams nebūtų jokios priežasties netikėti.

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 Ir tai tam, kad kiekvienas, kuris tikės, būtų išgelbėtas ir kad kiekviena, kuris netikės, išstiktų teisingas teismas; ir be to, jeigu jie pasmerkti, tai jie patys užsitraukia savo pasmerkimą.

30 Ir dabar, atminkite, atminkite, mano broliai, kad jeigu kas žūsta, jis tai pats sau padarė; ir kas daro nedorybę, daro ją sau pačiam; nes štai, esate laisvi; jums duota veikti savo nuožiūra; nes štai, Dievas davė jums pažinimą ir jus išlaisvino.

31 Jis davė jums, kad galėtumėte žinoti, kas gera ir kas pikta, ir jis davė jums galimybę pasirinkti gyvenimą ar mirtį; ir jūs galite daryti gera ir būti atstatyti į tai, kas gera, arba kad jums būtų atstatyta tai, kas gera; arba galite daryti pikta, ir jums bus atstatyta pikta.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helamano knyga 15

- 1 Ir dabar, mano mylimi broliai, štai, aš jums skelbiu, kad jeigu neatgailausite, jūsų namai bus jums palikti tušti.
- 2 Taip, jeigu neatgailausite, jūsų moterys turės rimtą priežastį raudoti tą dieną, kada jos žindys; nes jūs bandysite bėgti, ir nebus vietos prieglobsčiui; taip, ir vargas nėsčioms, nes jos bus sunkios ir negalės bėgti; todėl jos bus sutryptos ir paliktos pražūti.
- 3 Taip, vargas šitiems žmonėms, kurie vadinami Nefio žmonėmis, jeigu jie neatgailaus, pamatę visus šiuos ženklus ir stebuklus, kurie bus jiems parodyti; nes štai, jie buvo išrinkti Viešpaties žmonės; taip, Nefio žmonės jis mylėjo ir taip pat drausmino juos; taip, jų nedorybių dienomis jis drausmino juos, kadangi juos myli.
- 4 Bet štai, mano broliai, lamanitų jis nekentė, kadangi jų darbai visą laiką buvo pikti, ir tai dėl jų tėvų tradicijų nedorumo. Bet štai, per nefitų pamokslavimą pas juos atėjo išgelbėjimas; ir todėl Viešpats pratęsė jų dienas.
- 5 Ir aš norėčiau, kad pastebėtumėt, jog dauguma jų vykdo savo pareigas ir vaikšto apdairiai priešais Dievą, ir stengiasi laikytis jo įsakymų ir nuostatų, ir potvarkių pagal Mozės įstatymą.
- 6 Taip, sakau jums, jog dauguma jų vykdo tai ir su neuilstamu stropumu stengiasi atvesti likusius savo brolius į tiesos pažinimą; todėl yra daug tokių, kurie kasdien prisideda prie jų.
- 7 Ir štai, jūs patys žinote, nes matėte, kad visi tie, kurie buvo atvesti į tiesos pažinimą ir atvesti pažinti nelabas ir bjaurias savo tėvų tradicijas, ir atvesti tikėti Šventaisiais Raštais, taip, užrašytomis šventųjų pranašų pranašystėmis, kurios veda juos į tikėjimą Viešpačiu ir į atgailą – tikėjimą ir atgailą, kurie sukelia jų širdies permainą.

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

8 Todėl visi, kurie tik atėjo į tai, patys žinote, yra tvirti ir pastovūs tikėjime ir tame, kuo jie buvo padaryti laisvi.

9 Ir taip pat žinote, kad jie užkasė savo karo ginklus ir bijo jų imtis, kad tik koku nors būdu nenusidėtų; taip, jūs galite matyti, kad jie bijo nusidėti, nes štai jie geriau leistųsi būti sutrypti ir nužudyti savo priešų, negu pakeltų savo kalavijus prieš juos, ir tai dėl jų tikėjimo Kristumi.

10 Ir dabar, dėl jų pastovumo tikint tuo, kuo jie tiki, dėl jų tvirtumo po to, kai syki buvo apšviesti, štai Viešpats palaimins juos ir pratęs jų dienas, nepaisant jų nedorybės.

11 Taip, nors jie nusiristų į netikėjimą, Viešpats pratęs jų dienas, kol ateis laikas, apie kurį kalbėjo mūsų tėvai ir taip pat pranašas Zenosas, ir daugelis kitų pranašų apie mūsų brolių, lamanitų, atstatymą į tiesos pažinimą.

12 Taip, sakau jums, kad paskutiniaisiais laikais Viešpaties pažadai bus ištiesti mūsų broliams lamanitams; ir nepaisant daugelio suspaudimų, kuriuos jie patirs, ir nepaisant to, kad jie bus vejami šen ir ten po žemės veidą ir medžiojami, ir ištikti, ir išsklaidyti svetur, neturėdami vietos prieglobsčiui, Viešpats bus jiems gailestingas.

13 Ir pagal pranašystę jie bus vėl atvesti į tikrąjį pažinimą – pažinimą apie savo Išpirkėją ir savo didįjį ir tikrąjį ganytoją ir bus priskaičiuoti prie jo avių.

14 Todėl sakau jums, kad jiems bus geriau negu jums, jeigu neatgailausite.

15 Nes štai, jeigu jiems būtų buvę parodyti tie galingi darbai, kurie buvo parodyti jums, taip, jiems, kurie nusirito į netikėjimą dėl savo tėvų tradicijų, jūs patys suprantate, kad jie niekada nebūtų vėl nusirite į netikėjimą.

16 Todėl sako Viešpats: Aš ne visiškai sunaikinsiu juos, bet padarysiu, kad tą dieną, kada man tai atrodys išmininga, jie vėl sugriš pas mane, – sako Viešpats.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

17 Ir dabar štai, – sako Viešpats, – kas dėl nefitų žmonių: jeigu jie neatgailaus ir nesisstengs vykdyti mano valios, aš visiškai juos sunaikinsiu, – sako Viešpats, – dėl jų netikėjimo, nepaisant daugelio galingų darbų, kuriuos aš padariau tarp jų; ir taip tikrai, kaip gyvas Viešpats, tai įvyks, – sako Viešpats.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helamano knyga 16

- 1 Ir dabar, buvo taip, jog daug kas girdėjo Samuelio Lamanito žodžius, kuriuos jis kalbėjo ant miesto sienų. Ir visi, kurie tik patikėjo jo žodžiu, nuėjo ir ieškojo Nefio; ir atėję ir radę jį, jie išpažino jam savo nuodėmes ir neneigė jų, norėdami pasikrikštyti Viešpačiui.
- 2 Bet visi, kurie tik nepatikėjo Samuelio žodžiais, pyko ant jo ir mėtė akmenis į jį ant sienos, ir taip pat daugelis laidė strėles į jį, kai jis stovėjo ant sienos; bet Viešpaties Dvasia buvo su juo, tad jie negalėjo į jį pataikyti nei akmenimis, nei strėlėmis.
- 3 Dabar, kada jie pamatė, kad negali į jį pataikyti, daug daugiau įtikėjo jo žodžiais tiek, kad nuėjo pas Nefį krikštytis.
- 4 Nes štai, Nefis krikštijo ir pranašavo, ir pamokslavo, šaukdamas žmonėms atgailą, rodydamas ženklus ir nuostabius dalykus, darydamas stebuklus tarp žmonių, idant jie žinotų, kad Kristus netrukus turi ateiti,
- 5 pasakodamas jiems apie tai, kas netrukus turi įvykti, kad tam įvykus, jie žinotų ir prisimintų, jog tai buvo jiems atskleista iš anksto tam, kad jie tikėtų; todėl visi, kurie tik patikėjo Samuelio žodžiais, nuėjo pas jį krikštytis, nes jie atėjo atgailaudami ir išpažindami savo nuodėmes.
- 6 Bet dauguma jų nepatikėjo Samuelio žodžiais; todėl pamatę, kad negali kliudyti jo akmenimis ir strėlėmis, jie šaukė savo vadams, sakydami: Suimkite šitą vyrą ir suriškite jį, nes štai jis velnio apsėstas; ir dėl velnio galios, kuri yra jame, mes negalime kliudyti jo savo akmenimis ir strėlėmis; todėl suimkite ir suriškite jį, ir pašalinkite jį.
- 7 Ir kai jie nuėjo jo sučiupti, štai, jis nušoko nuo sienos ir pabėgo iš jų žemių, taip, netgi į savo šalį ir pradėjo pamokslauti ir pranašauti tarp savo žmonių.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 Ir štai, apie jį niekada daugiau nesigirdėjo tarp nefitų; ir tokie buvo šitos liaudies reikalai.

9 Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimt šeštieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

10 Ir taip pasibaigė taip pat ir aštuoniasdešimt septintieji teisėjų valdžios metai. Dauguma žmonių pasiliko savo išdidume ir nelabume, ir tik mažuma vaikščiojo apdairiau priešais Dievą.

11 Ir tokios sąlygos taip pat buvo aštuoniasdešimt aštuntaisiais teisėjų valdžios metais.

12 Ir aštuoniasdešimt devintaisiais teisėjų valdžios metais žmonių reikaluose nebuvo žymesnių pasikeitimų, išskyrus tai, kad žmonės pradėjo dar labiau kietėti nedorybe ir vis daugiau ir daugiau daryti tai, kas priešinga Dievo įsakymams.

13 Bet buvo taip, kad devyniasdešimtaisiais teisėjų valdžios metais šitiems žmonėms buvo parodyti dideli ženklai ir stebuklai; ir pranašų žodžiai pradėjo pildytis.

14 Ir angelai pasirodydavo vyrams, išmintingiems vyrams, ir skelbdavo jiems didžiai džiaugsmingą gerąją naujieną; taip šitais metais pradėjo pildytis Raštai.

15 Nepaisant to, žmonės pradėjo kietinti savo širdis, visi, išskyrus stipriausiai tikinčią tiek nefitų, tiek ir lamanitų dalį, ir pradėjo kliautis savo pačių jėga ir savo pačių išmintimi, sakydami:

16 Kai ką jie gal ir teisingai atspėjo iš tokios gausybės dalykų; bet štai, mes žinome, kad visi šitie galingi ir nuostabūs darbai, apie kuriuos buvo kalbėta, negali įvykti.

17 Ir jie pradėjo samprotauti ir ginčytis tarp savęs, sakydami:

18 Tai neprotinga, kad ateis tokia esybė kaip Kristus; jeigu taip, ir jeigu jis Dievo Sūnus, dangaus ir žemės Tėvas, kaip tai buvo pasakyta, tai kodėl gi jis nepasirodys ir mums taip pat kaip tiems, kurie bus Jeruzalės žemėje?

19 Taip, kodėl jis nepasirodys šitoje žemėje taip pat kaip Jeruzalės žemėje?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 Bet štai, mes žinome, kad tai nelaba tradicija, perduota mums mūsų tėvų, kad mes tikėtume kažkokiu didžiu ir nuostabiu dalyku, kuris įvyks, bet ne tarp mūsų, o žemėje, kuri yra toli, žemėje, kurios mes nepažįstame; todėl jie gali mus laikyti nežinojime, kadangi negalime savo akimis įsitikinti, ar tai tiesa.

21 Ir gudriais bei paslaptiniais piktojo triukais jie padarys kažkokį didį slėpinį, kurio mes negalėsime suprasti, kuris padarys mus neišmanėliais, kad būtume jų žodžių tarnai ir taip pat jų tarnai, nes mes priklausytume nuo jų, kad mus mokytų žodžio; taigi, jeigu pasiduosime jiems, jie laikys mus neišmanyme visas mūsų gyvenimo dienas.

22 Ir žmonės prikūrė savo širdyse dar daug daugiau kvailų ir tuščių dalykų; ir jie visi buvo labai suirzę, nes Šėtonas nuolat kurstė juos daryti nedorybę; taip, jis vaikščiojo aplinkui, skleisdamas gandus ir ginčus po visą tos žemės veidą, kad galėtų užkietinti žmonių širdis prieš tai, kas gera, ir prieš tai, kas įvyks.

23 Ir nepaisant ženklų ir nuostabių dalykų, kurie buvo daromi tarp Viešpaties žmonių, ir daugybės stebuklų, kuriuos jie darė, Šėtonas stipriai užvaldė žmonių širdis ant viso žemės veido.

24 Ir taip pasibaigė devyniasdešimtieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

25 Ir taip pasibaigė Helamano knyga pagal Helamano ir jo sūnų metraščių.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Trečiasis Nefis

Nefio knyga

Šis Nefis buvo sūnus Nefio, kuris buvo Helamano sūnus

O Helamanas buvo sūnus Helamano, kuris buvo sūnus Almos, kuris buvo sūnus Almos, kuris buvo palikuonis Nefio, kuris buvo sūnus Lebio, kuris atėjo iš Jeruzalės pirmaisiais Judėjos karaliaus Zedekijo valdymo metais.

3 Nefio knyga 1

- 1 Dabar buvo taip, kad devyniasdešimt pirmieji metai praėjo ir tai buvo šeši šimtai metų nuo to laiko, kada Lehis paliko Jeruzalę; ir tai buvo tais metais, kada Lachonijus buvo vyriausiasis teisėjas ir šalies valdytojas.
- 2 Ir Nefis, Helamano sūnus, išvyko iš Zarahemlos žemės, perdavęs savo sūnui Nefiui, kuris buvo vyriausiasis jo sūnus, atsakomybę dėl skaistvario plokštelių bei visų vedamų metraščių ir dėl visų tų dalykų, kurie buvo laikomi šventais nuo Lebio išvykimo iš Jeruzalės.
- 3 Tada jis išvyko iš šalies, ir kur jis nuėjo, joks žmogus nežino; ir jo sūnus Nefis vedė metraščius jo vietoje, taip, šitos liaudies metraščius.
- 4 Ir buvo taip, kad devyniasdešimt antrųjų metų pradžioje, štai, pradėjo ryškiau pildytis pranašų pranašystės; nes tarp žmonių pradėjo vykti didesni ženklai ir stebuklai.
- 5 Bet buvo tokių, kurie pradėjo sakyti, kad jau praėjo laikas, kada turėjo išsipildyti Samuelio Lamanito ištarti žodžiai.
- 6 Ir jie pradėjo juoktis iš savo brolių, sakydami: Štai, laikas praėjo, o Samuelio žodžiai neišsipildė; todėl jūsų džiaugsmas ir jūsų tikėjimas tuo buvo tuščias.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

- Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.
- And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.
- Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.
- And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.
- But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.
- And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Ir buvo taip, kad jie sukėlė didelį sąmyšį visoje šalyje; ir tikintys žmonės pradėjo labai sielvartauti, baimindamiesi, jog tai, kas buvo kalbėta, kažkokiu būdu neįvyks.
- 8 Bet štai, jie nepajudinamai laukė ateinant tos dienos ir tos nakties ir tos dienos, kurios turės būti kaip viena diena – lyg be nakties, idant jie žinotų, kad jų tikėjimas nebuvo tuščias.
- 9 Dabar buvo taip, kad netikintieji paskyrė dieną, kurią visi tikintys tomis tradicijomis turėjo būti atiduoti mirčiai, jeigu neįvyks tas ženklas, kurį nurodė pranašas Samuelis.
- 10 Dabar buvo taip, kad Nefiui, Nefio sūnui, pamačius savo liaudies nelabumą, jo širdis nepaprastai sielvartavo.
- 11 Ir buvo taip, kad jis nuėjo ir parpuolė ant žemės, ir karštai šaukėsi savo Dievo dėl savo žmonių, taip, dėl tų, kuriems grėsė sunaikinimas dėl jų tikėjimo savo tėvų tradicija.
- 12 Ir buvo taip, kad jis karštai šaukėsi Viešpaties visą tą dieną; ir štai, Viešpaties balsas atėjo jam, sakantis:
- 13 Pakelk savo galvą ir neliūdėk; nes štai laikas jau atėjo, ir šią naktį bus duotas tas ženklas, ir rytoj aš ateisiu į pasaulį parodyti pasauliui, jog įvykdysiu visa tai, ką nurodžiau pasakyti savo šventųjų pranašų burna.
- 14 Štai, aš ateinu pas savuosius įvykdyti visko, ką atskleidžiau žmonių vaikams nuo pasaulio įkūrimo, ir įvykdyti valios tiek Tėvo, tiek ir Sūnaus: Tėvo – nuo savęs, ir Sūnaus – nuo savo kūno. Ir štai, laikas jau atėjo, ir šią naktį bus duotas ženklas.
- 15 Ir buvo taip, kad žodžiai, atėję Nefiui, buvo įvykdyti taip, kaip jie buvo pasakyti; nes štai, saulei nusileidus nebuvo tamsos; ir žmonės apstulbo, kadangi atėjus naktčiai nebuvo tamsos.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 Ir daug netikėjusiųjų pranašų žodžiais parpuolė ant žemės ir tapo lyg negyvi, nes žinojo, kad didysis sunaikinimo planas, kurį jie buvo paruošę tiems, kurie tikėjo pranašų žodžiais, žlugo; nes jau įvyko nurodytas ženklas.

17 Ir jie pradėjo suvokti, kad netrukus turi pasirodyti Dievo Sūnus; taip, galų gale visi žmonės ant visos šios žemės veido nuo vakarų iki rytų, tiek šiaurinėje, tiek ir pietinėje žemėje buvo taip nepaprastai apstulbinti, kad parpuolė ant žemės.

18 Nes jie žinojo, kad pranašai apie tai pranašavo daugelį metų ir kad tas ženklas, kuris buvo duotas, jau įvyko; ir jie pradėjo bijoti dėl savo nedorybės ir netikėjimo.

19 Ir buvo taip, kad visą tą naktį nebuvo tamsos, bet buvo taip šviesu, lyg būtų vidurdienis. Ir buvo taip, kad ryte, kaip įprasta, vėl patekėjo saulė; ir pagal duotą ženklą jie žinojo, kad tai diena, kurią turėjo gimti Viešpats.

20 Ir tai išsipildė, taip, viskas, kiekviena dalelytė, pagal pranašų žodžius.

21 Ir taip pat buvo taip, kad pagal tą žodį pasirodė nauja žvaigždė.

22 Ir buvo taip, kad nuo to laiko Šėtonas pradėjo skleisti melagystes tarp žmonių, idant užkietintų jų širdis tam, kad jie netikėtų tais ženklais ir stebuklais, kuriuos matė; bet nepaisydami šitų melagysčių ir apgavysčių, dauguma žmonių įtikėjo ir atsivertė į Viešpatį.

23 Ir buvo taip, kad Nefis ir taip pat daugelis kitų išėjo tarp žmonių, krikštydami atgailai, ir tai atnešė didelį nuodėmių atleidimą. Ir taip žmonės vėl pradėjo taikiai gyventi šalyje.

24 Ir nebuvo ginčų, išskyrus tai, kad keletas pradėjo pamokslauti, stengdamiesi Raštų pagalba įrodyti, kad jau nebereikia laikytis Mozės įstatymo. Dabar, čia jie klydo, kadangi nesuprato Raštų.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

25 Bet buvo taip, kad netrukus jie buvo atversti ir įtikinti klydę, nes jiems buvo išaiškinta, kad įstatymas dar neįvykdytas ir kad jis turi būti įvykdytas iki smulkmenų; taip, jiems atėjo žodis, kad tai turi būti įvykdyta; taip, nė viena raidelė ar brūkšnelis neturi išnykti, kol visa bus įvykdyta; todėl tais pačiais metais jie buvo atvesti į savo klaidos pažinimą ir išpažino savo kaltes.

26 Ir taip praėjo devyniasdešimt antrieji metai, atnešdami žmonėms gerąją naujieną per ženklus, įvykusius pagal visų šventųjų pranašų pranašystės žodžius.

27 Ir buvo taip, kad devyniasdešimt tretieji metai taip pat praėjo taikiai, neskaitant Gadiantono plėšikų, gyvenančių kalnuose, kurie apniko šalį; nes tokie stiprūs buvo jų įtvirtinimai ir jų slaptvietės, kad žmonės negalėjo jų įveikti; todėl jie vykdė daug žmogžudysčių ir žudė daug žmonių.

28 Ir buvo taip, kad devyniasdešimt ketvirtaisiais metais jų pradėjo smarkiai daugėti, nes daug nefitų atskalūnų perbėgdavo pas juos, suteikdami daug sielvarto tiems nefitams, kurie pasiliko šalyje.

29 Ir lamanitams taip pat buvo dėl ko smarkiai sielvartauoti; nes štai, jie turėjo daug vaikų, kurie užaugo ir pasiekė brandos amžių, taigi tapo savarankiški, ir buvo nuklaidinti kai kurių zoraminkų, jų melagysčių ir pataikūniškų žodžių, prisijungti prie tų Gadiantono plėšikų.

30 Taigi lamanitai taip pat buvo ištikti ir dėl augančios kartos nelabumo pradėjo silpti savo tikėjimu ir teisumu.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3 Nefio knyga 2

- 1 Ir buvo taip, kad taip praėjo ir devyniasdešimt penktieji metai, ir žmonės pradėjo užmiršti tuos ženklus ir stebuklus, apie kuriuos buvo girdėję, ir pradėjo vis mažiau ir mažiau stebėtis ženklų, arba stebuklu, iš dangaus, taigi pradėjo darytis kietasirdžiai ir akli protais ir pradėjo nebetikėti niekuo, ką buvo girdėję ir matę,
- 2 išsigalvodami savo širdyse kažkokias tuštybes – kad tai buvo padaryta žmonių ir velnio galia, kad nuklaidintų ir apgautų žmonių širdis; ir taip Šėtonas vėl užvaldė žmonių širdis tiek, kad apakino jų akis ir nuklaidino juos patikėti, kad Kristaus doktrina buvo kvailystė ir tuštybė.
- 3 Ir buvo taip, kad žmonės pradėjo stiprėti nelabumu ir bjaurumais; ir jie netikėjo, kad bus duota dar kiek nors daugiau ženklų, arba stebuklų; ir Šėtonas vaikščiojo aplink, klaidindamas žmonių širdis, gundydamas juos ir pastūmėdamas daryti didelį nelabumą šalyje.
- 4 Ir taip praėjo devyniasdešimt šeštieji metai; ir taip pat devyniasdešimt septintieji metai; ir taip pat devyniasdešimt aštuntieji metai; ir taip pat devyniasdešimt devintieji metai;
- 5 ir taip pat šimtieji metai praėjo nuo Mozijo, kuris buvo nefitų žmonių karalius, dienų.
- 6 Ir praėjo šeši šimtai devyneri metai nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.
- 7 Ir devyneri metai praėjo nuo to laiko, kada buvo duotas tas ženklas, apie kurį kalbėjo pranašai, kad Kristus ateis į pasaulį.
- 8 Dabar, nefitai pradėjo skaičiuoti savo laiką nuo to laikotarpio, kada buvo duotas tas ženklas, arba nuo Kristaus atėjimo; taigi praėjo devyneri metai.
- 9 Ir Nefis, Nefio tėvas, kuris buvo atsakingas už metraščius, nebesugrįžo į Zarahemlos žemę, ir jo nebuvo galima rasti visoje šalyje.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

- 10 Ir buvo taip, kad žmonės vis dar pasiliko nelabume, nepaisant daugybės pamokslavimų ir pranašavimų, atsiųstų jiems; ir taip praėjo ir dešimtieji metai; ir vienuoliktieji metai taip pat praėjo nedorybėje.
- 11 Ir buvo taip, kad tryliktaisiais metais visoje šalyje prasidėjo karai ir kovos; nes Gadiantono plėšikai pasidarė tokie gausūs ir nužudė tiek daug žmonių, ir nusiaubė tiek daug miestų, ir paskleidė tiek daug mirties ir skerdynių šalyje, jog iškilo būtinybė visiems žmonėms, tiek nefitams, tiek ir lamanitams, imtis ginklų prieš juos.
- 12 Todėl visi atsivertę į Viešpatį lamanitai susivienijo su savo broliais nefitais ir, kad apsaugotų savo, savo moterų ir savo vaikų gyvybes, buvo priversti imtis ginklų prieš tuos Gadiantono plėšikus, taip, ir taip pat kad išlaikytų savo teises ir savo bažnyčios bei garbinimo privilegijas ir laisvę, ir nepriklausomybę.
- 13 Ir buvo taip, kad prieš pasibaigiant šitiems tryliktiems metams nefitams grėsė visiškas sunaikinimas dėl šito karo, kuris pasidarė nepaprastai nuožmus.
- 14 Ir buvo taip, kad tie lamanitai, kurie susivienijo su nefitais, buvo priskaičiuoti prie nefitų.
- 15 Ir jų prakeiksmas nuo jų buvo nuimtas, ir jų oda pasidarė balta kaip nefitų.
- 16 Ir jų jaunuoliai ir jų dukros tapo nepaprastai gražūs ir buvo priskaičiuoti prie nefitų ir pavadinti nefitais. Ir taip pasibaigė tryliktieji metai.
- 17 Ir buvo taip, kad keturioliktųjų metų pradžioje karas tarp plėšikų ir Nefio žmonių tęsėsi ir tapo nepaprastai nuožmus; tačiau Nefio žmonės įgijo šioškį tokį pranašumą prieš plėšikus, tad išvijo juos iš savo žemių atgal į kalnus ir į jų slaptavietes.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Ir taip pasibaigė keturioliktieji metai. Ir penkioliktaisiais metais jie atėjo prieš Nefio žmones; ir dėl Nefio žmonių nelabumo ir daugybės vaidų bei nesutarimų Gadiantono plėšikai įgijo daug pranašumų prieš juos.

19 Ir taip pasibaigė penkioliktieji metai, ir taip šitie žmonės buvo dideliuose suspaudimuose; ir sunaikinimo kavalijas pakibo virš jų, tad jiems grėsė būti jo nukirstiems, ir tai dėl jų nedorybės.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Nefio knyga 3

- 1 Ir dabar buvo taip, kad šešioliktaisiais metais nuo Kristaus atėjimo Lachonijus, šalies valdytojas, gavo laiską nuo plėšikų gaujos vado ir valdytojo; ir štai tie parašyti žodžiai:
- 2 Lachonijau, kilniausiasis ir vyriausiasis šalies valdytoju, štai, aš rašau tau šį laišką ir išreiškiu tau nepaprastai didelį pagyrimą už tavo tvirtumą ir taip pat už tavo žmonių tvirtumą išlaikant tai, ką laikote esant jūsų teise ir nepriklausomybe; taip, jūs gerai laikotės, neva remiami dievo ranka, gindami savo nepriklausomybę ir savo nuosavybę, ir savo šalį, arba tai, ką jūs taip vadinate.
- 3 Ir man liūdna, kilniausiasis Lachonijau, kad esate tokie kvaili ir tuščiai pasipūtę, manydami, kad esate pajėgūs atsilaikyti prieš tokią daugybę drąsių mano vadovaujamų vyrų, kurie dabar, šiuo metu, stovi apsiginklavę ir su didžiuliu nekantrumu laukia žodžio: Pulkite ne fitus ir sunaikinkite juos.
- 4 Ir aš, žinodamas apie jų nenugalimą dvasią, išbandęs juos mūšio lauke ir žinodamas apie jų nesibaigiančią nepaykantą jums dėl daugybės skriaudų, kurias jūs padarėte jiems, žinau, kad jei jie pultų jus, tai aplankytų jus visišku sunaikinimu.
- 5 Todėl aš parašiau šitą laišką, užantspauduodamas jį savo paties ranka, rūpindamasis jūsų gerove, dėl jūsų tvirtumo tame, ką jūs tikite esant teisinga, ir jūsų kilnios dvasios mūšio lauke.
- 6 Todėl aš rašau jums, norėdamas, kad jūs verčiau atiduotumėte šitiems mano žmonėms savo miestus, savo žemes ir savo nuosavybę, negu kad jie turėtų aplankyti jus kalaviju ir kad jus ištiktų sunaikinimas.
- 7 Arba, kitais žodžiais, pasiduokite mums ir susivienykite su mumis, ir susipažinkite su mūsų slaptais darbais, ir tapkite mūsų broliais, kad būtumėte tokie kaip mes – ne mūsų vergai, bet mūsų broliai ir visų mūsų turtų dalininkai.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 Ir štai, aš prisiekiu tau, kad jeigu tai padarysite, su priesaika, jūs nebūsite sunaikinti; bet jei to nepadarysite, aš prisiekiu tau su priesaika, kad kitą mėnesį aš įsakyčiau savo armijoms pulsti jus, ir jie nesulaikys savo rankos ir nepasigailės, bet žudys jus ir leis kalvijui kristi ant jūsų, netgi kol būsite išnaikinti.

9 Ir štai, aš – Gidianhis; ir aš esu šitos slaptos Gadiantono bendrijos valdytojas; ir aš žinau, kad šita bendrija ir jos darbai yra geri; ir jie gyvuoja nuo senų laikų ir buvo perduoti mums.

10 Ir aš rašau šitą laišką tau, Lachonijau, ir viliuosi, kad atiduosite savo žemes ir savo nuosavybę be kraujo praliejimo, kad šitie mano žmonės, kurie atsiskyrė nuo jūsų dėl jūsų nelabumo atimant iš jų valdymo teises, galėtų atgauti savo teises ir valdžią; ir jeigu jūs to nepadarysite, aš atkeršysiu už jų skriaudas. Aš – Gidianhis.

11 Ir dabar buvo taip, kad Lachonijus, gavęs šitą laišką, buvo nepaprastai apstulbintas Gidianhio įžūlumo reikalaujant nefitų žemių ir taip pat grasinant žmonėms bei keršijant už skriaudas tų, kurie nepatyrė jokios skriaudos, išskyrus tai, kad jie patys nuskriaudė save, perbėgdami pas tuos nelabus ir bjaurius plėšikus.

12 Dabar štai, šitas Lachonijus, valdytojas, buvo teisus vyras ir jo negalėjo išgąsdinti plėšiko reikalavimai bei grasinimai; todėl jis nepaklausė Gidianhio, plėšikų valdytojo, laiško, bet nurodė savo liaudžiai šauktis Viešpaties, idant suteiktų stiprybės tam laikui, kada plėšikai ateis prieš juos.

13 Taip, jis visiems žmonėms išsiuntinėjo skelbimą, kad jie surinktų savo moteris ir savo vaikus, savo kaimenes ir savo bandas, ir visą savo turtą, išskyrus savo žemę, į vieną vietą.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 Ir jis nurodė, kad aplink juos būtų pastatyti įtvirtinimai ir kad jie būtų nepaprastai tvirti. Ir jis nurodė, kad tiek nefitų, tiek ir lamanitų, kitaip sakant, visų tų, kurie buvo priskaičiuoti prie nefitų, armijos būtų išdėstytos kaip apsauga aplinkui, kad saugotų juos ir gintų nuo plėšikų dieną ir naktį.

15 Taip, jis sakė jiems: Kaip Viešpats gyvas, jeigu neatgailausite dėl visų savo nedorybių ir nesišauksite Viešpaties, jūs jokių būdu nebūsite išgelbėti iš tų Gadiantono plėšikų rankų.

16 Ir tokie didingi ir nuostabūs buvo Lachonijaus žodžiai ir pranašystės, jog jie visiems žmonėms sukėlė baimę; ir jie visomis išgalėmis stengėsi viską daryti pagal Lachonijaus žodžius.

17 Ir buvo taip, kad Lachonijus paskyrė vyriausiuosius vadus visoms nefitų armijoms, kad vadovautų joms tuo metu, kai plėšikai ateis iš tyrų prieš juos.

18 Dabar, buvo paskirtas vyriausiasis iš visų vyriausiųjų vadų ir visų nefitų armijų viršiausiasis karvedys, ir jo vardas buvo Gidgidonis.

19 Dabar, tarp visų nefitų buvo įprasta (išskyrus jų nelabumo laikotarpius) savo vyriausiais vadais skirti tuos, kurie turi apreiškimo ir taip pat pranašystės dvasią; taigi šitas Gidgidonis buvo tarp jų didis pranašas, kaip ir vyriausiasis teisėjas.

20 Dabar, žmonės sakė Gidgidoniui: Pasimelsk Viešpačiui ir eikime į kalnus ir į tyrus, kad užpultume plėšikus ir sunaikintume juos jų pačių žemėse.

21 Bet Gidgidonis sakė jiems: Viešpats draudžia; nes jeigu mes eisime aukštyn prieš juos, Viešpats atiduos mus į jų rankas; todėl mes pasirėngsime savo žemių viduryje ir surinksime visas savo armijas, ir neisime prieš juos, bet lauksime, kol jie ateis prieš mus; todėl, kaip Viešpats gyvas, jeigu mes taip padarysime, jis atiduos juos į mūsų rankas.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 Ir buvo taip, kad septynioliktais metais, pačioje metų pabaigoje, po visą žemės veidą pasklido Lachonijaus skelbimas, ir jie pasiėmė savo arklius ir vežimus, ir galvijus, ir savo kaimenes ir bandas, ir grūdus, ir savo turtą ir žygiavo tūkstančiais ir dešimtimis tūkstančių, kol visi atėjo į vietą, kuri buvo paskirta tam, kad jie susirinktų gintis nuo savo priešų.

23 Ir paskirtoji žemė buvo Zarahemlos žemė ir žemė tarp Zarahemlos ir Dosniosios žemės, taip, iki ribos tarp Dosniosios ir Dykynės žemių.

24 Ir buvo labai daug tūkstančių žmonių, vadinamų nefitais, kurie susirinko šitoje žemėje. Dabar, Lachonijus nurodė, kad jie susirinktų pietinėje žemėje, nes šiaurinė žemė buvo prakeikta didžiu prakeiksmu.

25 Ir jie įsitvirtino prieš savo priešus; ir gyveno vienoje žemėje ir viename kūne; ir jie taip bijojo tų Lachonijaus išstartų žodžių, kad atgailavo dėl savo nuodėmių; ir atnašavo maldas Viešpačiui, savo Dievui, kad jis išvaduotų juos tuo metu, kada jų priešai ateis prieš juos kautis.

26 Ir jie nepaprastai sielvartavo dėl savo priešų. Ir Gidgidonis nurodė, kad jie gamintų įvairių rūšių karo ginklus ir kad jie stipriai apsiginkluotų šarvais, skydais ir skydeliais pagal jo nurodymus.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgidoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Nefio knyga 4

- 1 Ir buvo taip, kad pačioje aštuonioliktų metų pabaigoje šitos plėšikų armijos pasiruošę kovai ir pradėjo leistis ir plūsti iš kalvų ir iš kalnų, ir tyrų, ir savo įtvirtinimų, ir slaptaviečių, ir pradėjo užiminėti žemes, tiek tas, kurios buvo pietinėje žemėje, tiek ir tas, kurios buvo šiaurinėje žemėje, ir pradėjo užiminėti visas nefitų paliktas žemes ir miestus, kurie buvo palikti tušti.
- 2 Bet štai, jokių laukinių ar medžiojamų žvėrių nebuvo tose žemėse, kurias paliko nefitai, ir čia nebuvo jokių medžiojamų žvėrių plėšikams, o tik tyruose.
- 3 Ir plėšikai dėl maisto stokos negalėjo išgyventi kitur, kaip tik tyruose; nes nefitai paliko savo žemes tuščias ir surinko savo kaimenes ir bandas, ir visą savo turtą, ir jie buvo viename kūne.
- 4 Todėl plėšikams nebuvo jokios kitos galimybės plėsti ir įsigyti maisto, kaip tik stoti į atvirą kovą su nefitais; o nefitai, būdami viename kūne ir būdami tokie gausūs, ir turėdami atsidėję atsargų ir arklių, ir galvijų, ir įvairių rūšių kaimenių, galėjo išgyventi septynerių metų laikotarpį, per kurį tikėjosi išnaikinti plėšikus nuo žemės veido; ir taip praėjo aštuonioliktieji metai.
- 5 Ir buvo taip, kad devynioliktais metais Gidianhis suprato, kad reikia eiti kautis prieš nefitus, nes jie negalėjo išgyventi kitaip, kaip tik grobdami, plėšdami ir žudydami.
- 6 Ir jie nedrįso pasklisti ant tos žemės veido tiek, kad galėtų auginti javus, bijodami, kad nefitai neužpultų ir neišžudytų jų; todėl Gidianhis davė įsakymą savo armijoms, kad šiais metais jie eitų kautis su nefitais.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

7 Ir buvo taip, kad jie atėjo kautis; ir tai buvo šeštą mėnesį; ir štai, didi ir baisi buvo ta diena, kada jie atėjo kautis; ir jie buvo apsirengę kaip plėšikai ir avikailiu apsijuosę strėnas, ir išsidažę krauju, o jų galvos buvo nuskustos, ir jie buvo užsidėję šalmsus; ir dėl jų ginkluotės ir išsidažymo krauju išraiškinga ir baisi buvo Gidianhio armijų išvaizda.

8 Ir buvo taip, kad nefitų armijos, pamačiusios Gidianhio armijų išvaizdą, parpuolė ant žemės ir ėmė šauktis Viešpaties, savo Dievo, kad jis pasigailėtų jų ir išvaduotų juos iš jų priešų rankų.

9 Ir buvo taip, kad Gidianhio armijos, tai išvydusios, ėmė garsiu balsu šaukti iš džiaugsmo, nes jie pamanė, kad nefitai parpuolė iš baimės prieš jų armijas.

10 Bet čia jie apsigavo, nes nefitai nebijojo jų; bet bijojo savo Dievo ir maldavo jo apsaugos; todėl, kai Gidianhio armijos metėsi ant jų, šie buvo pasiruošę pasitikti juos; taip, Viešpaties stiprybėje jie pasitiko juos.

11 Ir šį, šeštąjį, mėnesį prasidėjo kautynės; ir didžios ir baisios buvo jų kautynės; taip, tokios didelės ir baisios buvo jų žudynės, kad dar niekuomet nebuvo girdėta apie tokias didžiules žudynes tarp visų Lehio žmonių nuo to laiko, kai jis paliko Jeruzalę.

12 Ir nepaisant grasinimų ir priesaikų, kurias buvo davęs Gidianhis, štai nefitai sumušė juos taip, kad šie bėgo nuo jų.

13 Ir buvo taip, jog Gidgidonis įsakė, kad jo armijos vytųsi juos iki tyrų ribų ir kad nesigailėtų nė vieno, kuris tuo metu pakliūs į jų rankas; ir taip jie vijosi juos ir žudė juos iki tyrų ribų, kol įvykdė Gidgidonio įsakymą.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

14 Ir buvo taip, kad Gidianhis, kuris nepasidavė ir drąsiai kovojo, bėgo ir buvo persekiojamas; ir kadangi jis buvo pavargęs nuo savo smarkios kovos, buvo pavytas ir nukautas. Ir toks buvo plėšiko Gidianhio galas.

15 Ir buvo taip, kad nefitų armijos vėl sugrįžo į savo apsaugos vietą. Ir buvo taip, kad šitie devynioliktieji metai praėjo, ir plėšikai daugiau nebeatėjo kautis; neatėjo jie ir dvidešimtais metais.

16 O dvidešimt pirmaisiais metais jie neatėjo kautis, bet atėjo iš visų pusių apgulti Nefio liaudies; nes jie manė, kad jeigu atkirs Nefio žmones nuo jų žemių ir apguls juos iš visų pusių, ir atkirs juos nuo visų jų išorinių privilegijų, tai privers juos pasiduoti, pagal savo norus.

17 Dabar, jie paskyrė sau kitą vadovą, kurio vardas buvo Zemnarihas; taigi tai Zemnarihas padarė, kad būtų šita apgultis.

18 Bet štai, tai buvo paranku nefitams; nes plėšikai negalėjo išbūti apgulę pakankamai ilgai, kad bent kiek paveiktų nefitus, dėl daugybės atsargų, kurias šie susikrovė,

19 ir dėl plėšikų atsargų menkumo; nes štai, išgyvenimui jie neturėjo nieko, išskyrus mėsą, kurią sumedžiodavo tyruose.

20 Ir buvo taip, kad tyruose laukinių medžiojamų žvėrių taip sumažėjo, kad plėšikams grėsė žūtis nuo bado.

21 O nefitai nuolat išžygiuodavo tiek dieną, tiek ir naktį ir užpuldavo jų armijas, ir nukirsdavo juos tūkstančiais ir dešimtimis tūkstančių.

22 Ir taip Zemnariho žmonės panorą atsisakyti savo plano dėl didelio naikinimo, kuris plakė juos naktį ir dieną.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 Ir buvo taip, kad Zemnarihas davė įsakymą savo žmonėms, kad jie atsitrauktų iš apgulties ir žygiuotų į tolimiausias šiaurinės žemės dalis.

24 Ir dabar, Gidgidonis, žinodamas, ką jie sumanė, ir žinodamas, kokie jie silpni dėl maisto stokos ir kiek daug jų išžudyta, nakties metu pasiuntė savo armijas ir užkirto jų atsitraukimo kelią, ir išdėstė savo armijas jų atsitraukimo kelyje.

25 Ir tai jie padarė nakties metu ir aplenkė plėšikus, tad rytojaus dieną, kai plėšikai pradėjo savo žygį, juos pasitiko nefitų armijos tiek iš priekio, tiek ir iš užnugario.

26 Ir plėšikai, kurie buvo pietuose, taip pat buvo atkirsti savo atsitraukimo vietose. Ir visa tai buvo padaryta Gidgidonio įsakymu.

27 Ir daug tūkstančių pasidavė į nelaisvę nefitams, o likusieji buvo nukauti.

28 Ir jų vadas Zemnarihas buvo suimtas ir pakabintas ant medžio, taip, iš tikrųjų, ant jo viršūnės, kol numirė. Ir kada jie išlaikė jį pakabinę, kol jis numirė, jie nukirto medį, ir šaukė garsiu balsu, sakydami:

29 Teišsaugo Viešpats savo žmones teisume ir širdies šventume, kad jie galėtų nukirsti visus, kurie sieks nužudyti juos jėga ar per slaptas sąjungas, lygiai taip, kaip šitas vyras buvo nukirstas.

30 Ir jie džiūgavo ir vėl vienu balsu šaukė, sakydami: Tegul Abraomo Dievas ir Izaoko Dievas, ir Jokūbo Dievas apsaugo šitą liaudį teisume tol, kol jie šauksis savo Dievo vardo, kad juos apsaugotų.

31 Ir buvo taip, kad jie visi kaip vienas pratrūko giedojimu ir savo Dievo šlovinimu dėl to didžio dalyko, kurį jis padarė jiems, išsaugodamas juos, kad nepapultų į savo priešų rankas.

32 Taip, jie šaukė: Osana aukščiausiajam Dievui. Ir jie šaukė: Tebūna palaimintas Viešpaties, visagalio Dievo, aukščiausiojo Dievo, vardas.

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthestmost parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 Ir jų širdys buvo taip pritvinkusios džiaugsmo dėl Dievo didžio gerumo išvaduojant juos iš jų priešų rankų, kad prasiveržė daugybė ašarų; ir jie žinojo, kad tai dėl jų atgailos ir jų nuolankumo jie buvo išvaduoti iš nesibaigiančio sunaikinimo.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Nefio knyga 5

- 1 Ir dabar štai, tarp visų nefitų žmonių nebuvo nė vienos gyvos sielos, kuri nors mažiausiai abejotų visų kalbėjusių šventųjų pranašų žodžiais, nes žinojo, jog jie būtinai turi išsipildyti.
- 2 Ir iš daugybės ženklų, duotų sulig pranašų žodžiais, jie žinojo, kad Kristus tikrai atėjo; ir pagal tai, kas jau įvyko, jie žinojo, kad viskas būtinai įvyks sulig tuo, kas buvo pasakyta.
- 3 Todėl jie paliko visas savo nuodėmes ir savo bjaurumus, ir savo paleistuvystes ir tarnavo Dievui su visu stropumu, dieną ir naktį.
- 4 Ir dabar buvo taip, kad paėmę visus plėšikus nelaisvėn taip, kad nė vienas neištrūko gyvas, jie įmetė savo belaisvius į kalėjimą ir pasirūpino, kad jiems būtų skelbiamas Dievo žodis; ir kiekvienas, kuris tik atgailavo dėl savo nuodėmių ir sudarė sandorą, kad daugiau niekada nebežudys, buvo paleistas į laisvę.
- 5 Bet visi, kurie tik nesudarė sandoros, kurie ir toliau savo širdyje puoselėjo slaptas žmogžudystes, taip, visi, kurie tik alsavo grasinimais prieš savo brolius, buvo pripažinti kaltais ir nubausti pagal įstatymą.
- 6 Ir taip jie padarė galą visoms toms nelaboms ir slap-toms, ir bjaurioms sąjungoms, per kurias buvo tiek daug nelabumo ir įvykdyta tiek daug žmogžudysčių.
- 7 Ir taip praėjo dvidešimt antrieji metai, taip pat dvidešimt tretieji bei dvidešimt ketvirtieji ir dvidešimt penktieji; ir taip praėjo dvidešimt penkeri metai.
- 8 Ir atsitiko daug tokių dalykų, kurie kai kurių akyse būtų didūs ir nuostabūs, tačiau jų visų neįmanoma aprašyti šitoje knygoje; taip, ši knyga negali sutalpinti net šimtosios dalies to, kas buvo padaryta tarp tokios daugybės žmonių per dvidešimt penkerių metų laikotarpį.

3 Nephi 5

- And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.
- And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.
- Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.
- And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.
- But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.
- And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.
- And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.
- And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

9 Bet štai, yra metraščiai, kuriuose aprašyti visi šios liaudies darbai; o trumpesnį, bet teisingą aprašymą pateikė Nefis.

10 Todėl aš sudariau savo metraščių apie visa tai pagal Nefio metraščių, išraižytą ant plokštelių, vadinamų Nefio plokštelėmis.

11 Ir štai, aš sudarinėju metraščių ant plokštelių, kurias pasigaminau savo paties rankomis.

12 Ir štai, aš vadinuosi Mormonas, pagal Mormono žemę, žemę, kurioje Alma tarp žmonių įkūrė bažnyčią, taip, pirmąją bažnyčią, įsteigtą tarp jų po jų prasižengimo.

13 Štai, aš esu Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, mokinys. Aš esu jo pašauktas skelbti tarp jo žmonių jo žodį, idant jie galėtų turėti nesibaigiantį gyvenimą.

14 Ir iškilo būtinybė, kad aš, pagal Dievo valią, kad išsipildytų jau išėjusių anapus šventųjų maldos pagal jų tikėjimą, sudaryčiau metraščių apie tai, kas buvo padaryta.

15 Taip, mažą metraščių apie tai, kas įvyko nuo to laiko, kada Lehis paliko Jeruzalę, net iki dabartinio laiko.

16 Todėl aš sudarinėju savo metraščių iš aprašymų, kuriuos pateikė buvusieji prieš mane, iki mano dienų pradžios.

17 Ir po to aš sudarinėju metraščių apie tai, ką mačiau savo paties akimis.

18 Ir aš žinau, kad metraštis, kurį sudarinėju, yra teisingas ir tikras metraštis; tačiau yra daug dalykų, kurių dėl savo kalbos mes negalime užrašyti.

19 Ir dabar aš baigiu savo žodžius apie save ir toliau rašau aprašymą apie tai, kas įvyko prieš mane.

20 Aš esu Mormonas ir tikras Lehi palikuonis. Aš turiu dėl ko šlovinti savo Dievą ir savo gelbėtoją Jėzų Kristų – kad jis išvedė mūsų tėvus iš Jeruzalės žemės (ir niekas to nežinojo, išskyrus jį patį ir tuos, kuriuos jis išvedė iš tos žemės) ir kad jis suteikė man ir mano liaudžiai tiek daug pažinimo mūsų sieloms išgelbėti.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

21 Tikrai jis palaimino Jokūbo namus ir buvo gailestin-
gas Juozapo sėklai.

22 Ir kiek Lehio vaikai laikėsi jo įsakymų, tiek jis laimino
juos ir davė jiems klestėjimą, pagal savo žodį.

23 Taip, ir tikrai jis vėl atves Juozapo sėklos likutį į
Viešpaties, jų Dievo, pažinimą.

24 Ir taip tikrai, kaip Viešpats gyvas, jis surinks iš ketu-
rių žemės ketvirčių visą Jokūbo sėklos likutį, kuris iš-
sklaidytas svetur ant viso žemės veido.

25 Ir kadangi jis sudarė sandorą su visais Jokūbo namais,
todėl sandora, kurią jis sudarė su Jokūbo namais, bus
įvykdyta jam tinkamu metu, kad visi Jokūbo namai bū-
tų atstatyti į pažinimą sandoros, kurią jis sudarė su jais.

26 Ir tada jie pažins savo Išpirkėją, kuris yra Jėzus
Kristus, Dievo Sūnus; ir tada jie bus surinkti iš keturių
žemės ketvirčių į savo žemes, iš kur jie buvo išsklaidyti;
taip, kaip Viešpats gyvas, tai įvyks. Amen.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath
been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his
commandments he hath blessed them and prospered
them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the
seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in
from the four quarters of the earth all the remnant of
the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the
face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of
Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath
covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his
own due time, unto the restoring all the house of Jacob
unto the knowledge of the covenant that he hath
covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is
Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be
gathered in from the four quarters of the earth unto
their own lands, from whence they have been dispersed;
yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Nefio knyga 6

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad dvidešimt šeštaisiais metais visi nefitų žmonės sugrįžo į savo žemes, kiekvienas vyras su savo šeima, savo kaimenėmis ir savo bandomis, savo arkliais ir savo galvijais, ir viskuo, kas jiems priklausė.
- 2 Ir buvo taip, kad jie nesuvalgė visų savo atsargų; todėl jie pasiėmė su savimi viską, ko jie nesuvartojo: visus savo įvairių rūšių grūdus ir savo auksą, ir sidabrą, ir visus savo vertingus daiktus ir sugrįžo į savo žemes ir savo valdas tiek šiaurėje, tiek ir pietuose, tiek šiaurinėje žemėje, tiek ir pietinėje žemėje.
- 3 Ir tiems plėšikams, kurie norėjo pasilikti lamanitais, kurie sudarė sandorą, kad laikysis šalies ramybės, jie suteikė žemės pagal jų skaičių, kad jie savo darbu turėtų iš ko pragyventi; ir taip jie įtvirtino taiką visoje toje žemėje.
- 4 Ir jie vėl pradėjo klestėti ir darytis turtingi; ir praėjo dvidešimt šeštieji ir septintieji metai, ir šalyje buvo didelė tvarka; ir jie sudarė savo įstatymus pagal teisybę ir teisingumą.
- 5 Ir dabar, visoje šalyje nebuvo nieko, kas trukdytų žmonėms nuolat klestėti, nebent jie patys įpultų į prasižengimą.
- 6 Ir dabar, tai Gidgidonis ir teisėjas Lachonijus, ir paskirtieji vadovai buvo tie, kurie įvedė šią didelę taiką žemėje.
- 7 Ir buvo taip, kad buvo pastatyta daug naujų miestų, ir daug senų miestų buvo atstatyta.
- 8 Ir buvo nutiesta daug vieškelių ir nutiesta daug kelių, vedančių iš miesto į miestą ir iš žemės į žemę, ir iš vietovės į vietovę.
- 9 Ir taip praėjo dvidešimt aštuntieji metai, ir žmonės gyveno nuolatinėje taikoje.
- 10 Bet buvo taip, kad dvidešimt devintaisiais metais tarp žmonių pradėjo kilti šiokie tokie ginčai; ir kai kurie dėl savo nepaprastai didelių turtų aukštinosi iki išdidumo ir pagyrų, taip, netgi ėmė nuožmiai persekioti.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

11 Nes toje žemėje buvo daug pirklių ir taip pat daug teisininkų, ir daug pareigūnų.

12 Ir pagal savo turtus ir galimybes mokytis žmonės pradėjo skirstytis į luomus; taip, vieni dėl savo neturto buvo nemokėti, o kiti savo turto dėka gaudavo didelį išsimokslinimą.

13 Vieni aukštinosi išdidumu, o kiti buvo nepaprastai nuolankūs; vieni atsakydavo keikimu į keikimą, kai tuo tarpu kiti priimdavo keikimą ir persekiojimus, ir visokių suspaudimus ir neatsakydavo keikimu, bet buvo nuolankūs ir atgailaujantys prieš Dievą.

14 Ir taip atsirado tokia didelė nelygybė visoje šalyje, kad bažnyčia pradėjo skaldytis; taip, netgi tiek, kad trisdešimtais metais bažnyčia buvo susiskaldžiusi visoje žemėje, išskyrus tarp nedaugelio lamanitų, kurie buvo atversti į tikrą tikėjimą; ir jie nesitraukė nuo jo, nes buvo tvirti ir pastovūs, ir nepajudinami, pasiryžę su visu stropumu vykdyti Viešpaties įsakymus.

15 Dabar, šitos žmonių nedorybės priežastis buvo ta, kad Šėtonas turėjo didžią galią kurstyti žmones daryti visokias nedorybes ir pripildyti juos išdidumo, gundydamas juos siekti galios ir valdžios, ir turtų, ir tuščių pasaulio dalykų.

16 Ir taip Šėtonas klaidino žmonių širdis daryti visokias nedorybes; todėl jie mėgavosi taika tik keletą metų.

17 Ir taip trisdešimtųjų metų pradžioje – ilgą laikotarpį žmonės buvo palikti, kad būtų vedžiojami velnio pagundų, kur tik jis norėjo juos vesti, ir kad darytų kiekvieną nedorybę, kokią tik jis norėjo, kad jie darytų – ir taip šitų, trisdešimtųjų, metų pradžioje jie buvo baisaus nelabumo būsenoje.

18 Dabar jie nusidėjo ne iš nežinojimo, nes jie žinojo Dievo valią jiems, nes ji buvo jiems išdėstyta; taigi jie sąmoningai maištavo prieš Dievą.

19 Ir dabar tai buvo Lachonijaus, Lachonijaus sūnaus, dienomis, nes Lachonijus užėmė savo tėvo krasę ir tais metais valdė žmones.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

20 Ir pradėjo rasti įkvėpti iš dangaus ir pasiųsti vyrai, kurie stovėjo tarp žmonių visoje toje žemėje, pamokslaudami ir drąsiai liudydami apie žmonių nuodėmes ir nedorybes bei liudijo jiems apie išpirkimą, kurią Viešpats įvykdys savo žmonėms, arba, kitais žodžiais, apie Kristaus prisikėlimą; ir jie drąsiai liudijo apie jo mirtį ir kentėjimus.

21 Dabar, buvo daug žmonių, kurie nepaprastai pyko dėl tų, kurie liudijo apie tai; ir tie, kurie pyko, daugiausia buvo vyriausieji teisėjai ir aukštieji kunigai bei teisininkai; taip, visi teisininkai pyko ant tų, kurie liudijo apie tai.

22 Dabar, nė vienas teisininkas ar teisėjas, ar aukštasis kunigas neturėjo galios ką nors pasmerkti myriop, jeigu jo nuosprendžio nepasirašė šalies valdytojas.

23 Dabar, daugelį iš tų, kurie liudijo apie dalykus, susijusius su Kristumi, kurie liudijo drąsiai, teisėjai suėmė ir slapta atidavė mirčiai, tad žinia apie jų mirtį pasiekė šalies valdytoją tik po jų mirties.

24 Dabar štai, šalies įstatymai draudė ką nors atiduoti mirčiai be šalies valdytojo leidimo.

25 Todėl į Zarahemlos žemę atėjo skundas šalies valdytojui prieš tuos teisėjus, kurie, priešingai įstatymui, pasmerkė myriop Viešpaties pranašus.

26 Dabar, buvo taip, kad jie buvo suimti ir atvesti priešais teisėją, kad būtų teisiami pagal liaudies nustatytą įstatymą už įvykdytą nusikaltimą.

27 Dabar, buvo taip, kad tie teisėjai turėjo daug draugų ir giminaičių; ir likusieji, taip, tikrai, beveik visi teisininkai ir aukštieji kunigai susirinko drauge ir susivienijo su giminaičiais tų teisėjų, kurie turėjo būti teisiami pagal įstatymą.

28 Ir jie sudarė sandorą vienas su kitu, taip, būtent sandorą, kurią įvedė tie iš senovės, kurią įvedė ir pagal kurią prisaikdino velnias, kad suvienytų prieš visą teisumą.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

29 Todėl jie susivienijo prieš Viešpaties žmones ir sudarė sandorą sunaikinti juos ir išvaduoti kaltus žmogžudystė iš teisingumo, kuris netrukus būtų įvykdytas pagal įstatymą, gniaužtų.

30 Ir jie paniekino šalies įstatymą ir teises; ir sudarė sandorą vienas su kitu sunaikinti valdytoją ir šalyje įtvirtinti karalių, kad ši žemė daugiau nebebūtų laisva, bet būtų pavaldi karaliams.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 Nefio knyga 7

- 1 Dabar štai, aš parodysiu jums, kad jie šalyje neįtvirtino karaliaus; bet tais pačiais metais, taip, trisdešimtaisiais metais, jie teismo krasėje sunaikino, taip, nužudė šalies vyriausiąjį teisėją.
- 2 Ir žmonės susiskaldė vienas prieš kitą; ir atsiskyrė vieni nuo kitų į gentis, kiekvienas pagal savo šeimą, giminaičius ir draugus; ir taip jie sunaikino šalies valdžią.
- 3 Ir kiekviena gentis pasiskyrė sau vadovą arba vadą; ir taip jie tapo gentimis ir genčių vadais.
- 4 Dabar štai, tarp jų nebuvo nė vieno, kuris neturėtų didelės šeimos, daug giminaičių ir draugų; todėl jų gentys buvo nepaprastai didelės.
- 5 Dabar, visa tai buvo padaryta, bet karų tarp jų kol kas dar nebuvo; ir visa ši nedorybė ištiko žmones dėl to, kad jie pasidavė Šėtono galiui.
- 6 Ir valdžios nuostatai buvo sunaikinti dėl tų, kurie nužudė pranašus, draugų ir giminaičių slaptos sąjungos.
- 7 Ir jie sukėlė didelį nesutarimą šalyje, tad beveik visa teisesnė liaudies dalis tapo nelaba; taip, tarp jų buvo vos keletas teisių žmonių.
- 8 Taigi, nepraėjo nė šešeri metai, o didesnė liaudies dalis vėl nusigrėžė nuo savo teismo, kaip šuo prie savo vėmalo arba kaip kiaulė prie savo voliojimosi purvyne.
- 9 Dabar, šita slapta sąjunga, kuri atnešė tokią didelę nedorybę liaudžiai, susirinko drauge ir pasiskyrė sau galvą vyrą, kurį jie vadino Jokūbu.
- 10 Ir jie vadino jį savo karaliumi; taigi jis tapo šitos nelabos gaujos karaliumi; ir jis buvo vienas pagrindinių, pakėlusiu savo balsą prieš pranašus, kurie liudijo apie Jėzų.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, inasmuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Ir buvo taip, kad skaičiumi jie nebuvo tokie stiprūs kaip gentys žmonių, kurie buvo susivieniję, išskyrus tai, kad jų vadai kiekvienas savo genčiai nustatė savus įstatymus; tačiau jie buvo priešai; nepaisant to, kad nebuvo teisūs žmonės, vis dėlto jie buvo vieningi neapykanta tiems, kurie sudarė sandorą sunaikinti valdžią.

12 Todėl Jokūbas, matydamas, kad jų priešai gausesni už juos, būdamas gaujos karalius, įsakė savo žmonėms bėgti į šiauriausią šalies dalį ir ten pasistatyti karalystę, kol prie jų prisijungs atskalūnai (nes jis įtikinėjo juos, kad bus daug atskalūnų) ir jie taps pakankamai stiprūs kovoti su anų žmonių gentimis; jie taip ir padarė.

13 Ir toks greitas buvo jų žygis, kad buvo neįmanoma jų sustabdyti prieš tai, kol jie tapo žmonėms nebesiekiami. Ir taip pasibaigė trisdešimtieji metai; ir tokie buvo Nefio liaudies reikalai.

14 Ir buvo taip, kad trisdešimt pirmaisiais metais jie buvo susiskaldę į gentis, kiekvienas pagal savo šeimą, gimnaičius ir draugus; tačiau jie susitarė, kad neis kariauti vienas su kitu; bet nebuvo vieningi savo įstatymais ir savo valdymo būdu, nes šie buvo nustatyti pagal jų vadovų ir vadų išmanymą. Bet jie nustatė labai griežtus įstatymus, kad viena gentis nenusižengtų prieš kitą, tad tam tikru mastu jie gyveno šalyje taikiai; tačiau jų širdys buvo nugręžtos nuo Viešpaties, jų Dievo, ir jie apmėtydavo akmenimis pranašus ir išmesdavo juos iš savo tarpo.

15 Ir buvo taip, kad Nefis – aplankytas angelų ir taip pat Viešpaties balso, taigi matęs angelus ir būdamas liudininkas, matęs savo akimis, ir turėdamas jam suteiktą galią žinoti apie Kristaus tarnystę, ir taip pat savo akimis matęs jų greitą sugrįžimą nuo teisumo prie savo nelabumo ir bjaurumų;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 taigi, nuliūdintas jų širdžių kietumo ir jų protų aklu-
mo – dar tais pačiais metais išėjo tarp jų ir pradėjo drą-
siai liudyti atgailą ir nuodėmių atleidimą per tikėjimą
Viešpačiu Jėzumi Kristumi.
- 17 Ir jis mokė juos daugelio dalykų; ir visi jie negali būti
užrašyti, o užrašyti tik dalį jų nepakaktų, todėl jie nėra
užrašyti šitoje knygoje. Ir Nefis mokė su galia ir didele
valdžia.
- 18 Ir buvo taip, kad jie pyko ant jo, būtent dėl to, kad jis
turėjo didesnę galią negu jie, nes buvo neįmanoma jiems
netikėti jo žodžiais, nes toks stiprus buvo jo tikėjimas
Viešpačiu Jėzumi Kristumi, kad jam kasdien tarnavo
angelai.
- 19 Ir Jėzaus vardu jis išvarinėjo velnius ir netyras dvasias;
ir netgi savo brolių jis prikėlė iš mirusiųjų po to, kai šis
buvo užmuštas akmenimis ir patyrė mirtį nuo šitų žmo-
nių.
- 20 Ir žmonės tai matė ir buvo to liudininkai, ir pyko ant
jo dėl jo galios; ir žmonių akivaizdoje Jėzaus vardu jis da-
rė dar daug kitų stebuklų.
- 21 Ir buvo taip, kad praėjo trisdešimt pirmieji metai, ir
buvo vos keletas tokių, kurie buvo atversti į Viešpatį;
bet visi, kurie tik buvo atversti, tikrai parodė žmonėms,
kad juos aplankė Dievo galia ir Dievo Dvasia, esanti
Jėzuje Kristuje, kuriuo jie tiki.
- 22 Ir visi, iš kurių buvo išvaryti velniai ir kurie buvo išgy-
dyti nuo savo ligų bei negalių, tikrai pareiškė žmonėms,
kad jie buvo paveikti Dievo Dvasios ir išgydyti; ir jie taip
pat rodė ženklus ir darė kai kuriuos stebuklus tarp žmo-
nių.
- 23 Taip praėjo ir trisdešimt antrieji metai. Ir trisdešimt
trečiųjų metų pradžioje Nefis tebešaukė žmonėms ir
skelbė jiems atgailą ir nuodėmių atleidimą.
- 24 Dabar, aš norėčiau, kad jūs taip pat atmintumėt, jog
nebuvo nė vieno, atvesto į atgailą, kuris nebūtų krikšti-
jamas vandeniui.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Todėl Nefis išventino vyrus šitai tarnystei, idant visi, ateinantys pas juos, būtų pakrikštyti vandeniui, ir tai – liudijimui ir įrodymui priešais Dievą ir žmones, kad jie atgailavo ir gavo savo nuodėmių atleidimą.

26 Ir šitų metų pradžioje buvo daug pakrikštytų atgailai; ir taip praėjo didžioji šitų metų dalis.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Nefio knyga 8

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad pagal mūsų metraščių, o mes žinome, kad mūsų metraščių teisingas, nes štai, metraščių vedė teisus vyras – nes jis tikrai padarė daug stebuklų Jėzaus vardu; o niekas negali padaryti stebuklo Jėzaus vardu, jeigu jis nėra iki mažiausios dalelytės apvalytas nuo savo nedorybės –
- 2 ir dabar, buvo taip, jeigu šitas žmogus nesuklydo skaičiuodamas mūsų laiką, kad praėjo trisdešimt tretieji metai.
- 3 Ir žmonės su dideliu nekantrumu pradėjo laukti ženklų, kurį nurodė pranašas Samuelis Lamanitas, taip, laikotarpiu, kada tris dienas tvyros tamsa ant šitos žemės veido.
- 4 Ir tarp žmonių prasidėjo didelės abejonės ir ginčai, nepaisant to, kad buvo parodyta tiek daug ženklų.
- 5 Ir buvo taip, kad trisdešimt ketvirtaisiais metais, pirmą mėnesį, ketvirtąją to mėnesio dieną, pakilo didžiulė vėtra, tokia, kokios dar niekada nebuvo visoje žemėje.
- 6 Ir taip pat buvo didžiulė ir baisi audra; ir buvo baisus griaustinis toks, kad drebėjo visa žemė, lyg ji ketintų išsiskirti į dalis.
- 7 Ir buvo nepaprastai ryškūs žaibai, kokių dar niekada nebuvo visoje žemėje.
- 8 Ir Zarahemlos miestas užsidegė.
- 9 Ir Moronio miestas nugrimzdo į jūros gelmes, ir jo gyventojai buvo paskandinti.
- 10 Ir Moroniho miestas buvo užverstas žemėmis, tad vietoje miesto atsirado didelis kalnas.
- 11 Ir didelis ir baisus sunaikinimas buvo pietinėje žemėje.
- 12 Bet štai, didesnis ir baisesnis sunaikinimas buvo šiaurinėje žemėje; nes štai, dėl audros ir viesulų, ir griaustinių, ir žaibų, ir nepaprastai didelio visos žemės drebėjimo pasikeitė visos tos žemės veidas.

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

13 Ir vieškeliai buvo suardyti ir lygūs keliai sugadinti, ir daug lygių vietovių tapo nelygios.

14 Ir daug didžių ir žymių miestų buvo nugramzdinta ir daug buvo sudeginta, ir daug buvo taip sudrebinta, kad jų namai sugriuvo, ir jų gyventojai žuvo ir vietovės liko tuščios.

15 Ir buvo tokių miestų, kurie išliko; bet jų sugriovimai buvo nepaprastai dideli, ir juose buvo daug žuvusių.

16 Ir buvo tokių, kuriuos nunešė viesulas; ir kur juos nunešė, niekas nežino, žinoma tik tai, kad jie buvo nunešti.

17 Ir taip dėl audrų ir griaustinių, ir žaibų, ir žemės drebėjimo visas žemės veidas pasikeitė.

18 Ir štai, uolos buvo suplyšinėję; ant visos žemės veido jos buvo taip sulaužytos, kad ant viso žemės veido jos liko sulaužytos gabalais ir suskilusios, ir suaižėjusios.

19 Ir kada griaustiniai ir žaibai, ir vėtra, ir audra, ir žemės drebėjimai liovėsi – nes štai, jie tęsėsi apie tris valandas; o kai kurie sakė, kad tas laikas buvo ilgesnis; tačiau visi šie didūs ir baisūs dalykai buvo padaryti maždaug per tris valandas – ir tada štai, ant šios žemės veido stoji tamsa.

20 Ir buvo taip, kad ant viso šios žemės veido buvo tiršta tamsa, tokia, kad išlikę jos gyventojai galėjo jausti tamsos ūką.

21 Ir dėl tos tamsos negalėjo būti nei šviesos, nei žiburių, nei deglų; ir iš jų gerų ir nepaprastai sausų malkų buvo neįmanoma sukurti laužo, tad negalėjo būti visiškai jokios šviesos.

22 Ir nesimatė jokios šviesos, nei ugnies, nei spingsėjimo, nei saulės, nei mėnulio, nei žvaigždžių, nes tokios tirštos buvo tamsos miglos, kurios buvo ant šios žemės veido.

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Ir buvo taip, kad laikotarpis, kada nesimatė jokios šviesos, truko tris dienas; ir buvo didis nesibaigiantis raudojimas ir klyksmas, ir verksmas tarp visų tų žmonių; taip, didžios buvo tų žmonių dejonės dėl tamsos ir didelio juos ištikusio sunaikinimo.

24 Ir vienur girdėjosi, kaip šaukė, sakdami: O kad būtume atgailavę prieš šitą didžią ir baisią dieną, ir tada mūsų brolių būtų pasigailėta ir jie nebūtų sudeginti tame didžiame Zarahemlos mieste.

25 Ir kitur girdėjosi, kaip šaukė ir raudėjo, sakdami: O kad būtume atgailavę prieš šitą didžią ir baisią dieną ir nebūtume žudę ir mušę akmenimis pranašų, ir išmetę jų lauk; tada mūsų motinų ir mūsų gražiųjų dukrų, ir mūsų vaikų būtų buvę pasigailėta ir jie nebūtų buvę palaidoti tame didžiame Moronihos mieste. Ir dėl to didžiuoliai ir siaubingi buvo žmonių klyksmai.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Nefio knyga 9

- 1 Ir buvo taip, kad tarp visų šalies gyventojų ant viso šitos žemės veido pasigirdo balsas, šaukiantis:
- 2 Vargas, vargas, vargas šitiems žmonėms; vargas visos žemės gyventojams, jeigu jie neatgailaus; nes velnias juokiasi ir jo angelai džiūgauja dėl žuvusiųjų mano liaudies gražiųjų sūnų ir dukrų; ir tai dėl savo nedorybės ir bjaurumų jie krito!
- 3 Štai, tą didį Zarahemlos miestą aš sudeginau ugnimi, ir jo gyventojus.
- 4 Ir štai, tą didį Moronio miestą aš įsakiau nugramzdinti jūros gelmėse ir jo gyventojus paskandinti.
- 5 Ir štai, tą didį Moronihos miestą ir jo gyventojus aš užverčiau žeme, kad paslėpčiau jų nedorybes ir bjaurumus nuo savo veido, idant pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.
- 6 Ir štai, Gilgalo miestą aš įsakiau nugramzdinti ir jo gyventojus palaidoti žemės gelmėse;
- 7 taip, ir Oniho miestą ir jo gyventojus, ir Mokumo miestą ir jo gyventojus, ir Jeruzalės miestą ir jo gyventojus; ir aš įsakiau, jog vandenys ateitų į jų vietą, idant paslėptų jų nelabumą ir bjaurumus nuo mano veido, kad pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.
- 8 Ir štai, Gadiandžio miestą ir Gadiomno miestą, ir Jokūbo miestą, ir Gimgimno miestą – visus šituos aš nurodžiau nugramzdinti ir padariau kalvas ir slėnius jų vietose; ir jų gyventojus palaidojau žemės gelmėse, kad paslėpčiau jų nelabumą ir bjaurumus nuo savo veido, idant pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Ir štai, tą didį Jokūbogato miestą, apgyventą karaliaus Jokūbo žmonių, aš nurodžiau sudeginti ugnimi už jų nuodėmes ir jų nelabumą, kuris viršijo bet kokį visos žemės nelabumą, už jų slaptas žmogžudystes ir sąjungas; nes tai jie sunaikino mano žmonių taiką ir šalies valdžią; todėl aš nurodžiau sudeginti juos, idant išnaikintiau juos iš savo akivaizdos, idant pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.

10 Ir štai Lamo miesto ir Jošo miesto, ir Gado miesto, ir Kiškumeno miesto ir jų gyventojus, už jų nelabumą išmetant pranašus ir mušant akmenimis tuos, kuriuos aš pasiunčiau skelbti jiems apie jų nelabumą ir bjaurumus, aš nurodžiau sudeginti ugnimi.

11 Ir kadangi jie išmetė juos visus lauk, tad tarp jų nebeliko nė vieno teisus, aš pasiunčiau žemyn ugnį ir sunaikinau juos, idant jų nelabumas ir bjaurumai būtų paslėpti nuo mano veido, idant pranašų ir šventųjų, kuriuos aš pasiunčiau pas juos, kraujas nebesišauktų manęs nuo žemės prieš juos.

12 Ir aš padariau, kad daug didelių sunaikinimų ištiktų šitą žemę ir šituos žmones už jų nelabumą ir bjaurumus.

13 O visi jūs, kurių pasigailėta dėl to, kad buvote teisesni negu jie, ar dabar nesugrįšite pas mane ir neatgailausite dėl savo nuodėmių, ir neatsiversite, kad galėčiau jus išgydyti?

14 Taip, iš tiesų sakau jums: jeigu ateisite pas mane, jūs turėsite amžinąjį gyvenimą. Štai, mano gailestingumo ranka ištiesta į jus, ir kiekvieną ateinantį aš priimsiu; ir palaiminti tie, kas ateina pas mane.

15 Štai, aš – Jėzus Kristus, Dievo Sūnus. Aš sukūriau dangus ir žemę, ir visa, kas juose. Aš buvau su Tėvu nuo pradžios. Aš esu Tėve ir Tėvas yra manyje; ir manyje Tėvas pašlovino savo vardą.

16 Aš atėjau pas savuosius, ir savieji manęs nepriėmė. Ir Raštai apie mano atėjimą išsipildė.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 Ir visiems, kurie tik mane priėmė, aš daviau tapti Dievo sūnumis; ir lygiai taip aš duosiu visiems, kurie tikės mano vardą, nes štai, per mane ateina išpirkimas, ir Mozės įstatymas manyje įvykdytas.
- 18 Aš esu pasaulio šviesa ir gyvybė. Aš esu Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga.
- 19 Ir jūs daugiau nebeatnašausite man kraujo praliejimo; taip, jūsų aukos ir jūsų deginamosios atnašos panaikinamos, nes aš nebeiimsiu jokių jūsų aukų ir deginamųjų atnašų.
- 20 O kaip auką man jūs atnašausite sudužusių širdį ir atgailaujančią dvasią. Ir kas tik ateina pas mane su sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia, tą aš pakrikštysiu ugnimi ir Šventąja Dvasia, taip kaip lamanitai dėl savo tikėjimo manimi atsivertimo metu buvo pakrikštyti ugnimi ir Šventąja Dvasia, ir jie to nežinojo.
- 21 Štai, aš atėjau į pasaulį, kad atneščiau išpirkimą pasauliui, kad išgelbėčiau pasaulį iš nuodėmės.
- 22 Todėl, kas tik atgailauja ir ateina pas mane kaip mažas vaikas, tą aš priimsiu, nes iš tokių yra Dievo karalystė. Štai, už tokius aš paguldžiau savo gyvybę ir vėl ją paėmiau; todėl atgailaukite ir ateikite pas mane jūs, žemės pakraščiai, ir būkite išgelbėti.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Nefio knyga 10

- 1 Ir dabar štai, buvo taip, kad visi šios žemės žmonės girdėjo šituos žodžius ir buvo to liudininkai. Ir po šitų žodžių daugelį valandų žemėje tvyrojo tylą.
- 2 Nes žmonės buvo taip apstulbę, kad liovėsi raudoję ir klykę dėl savo žuvusių giminaičių netekties; todėl visoje žemėje daugelį valandų tvyrojo tylą.
- 3 Ir buvo taip, kad vėl žmonėms atėjo balsas – ir visi žmonės girdėjo ir buvo to liudininkai, – sakantis:
- 4 O jūs, šitų didžiųjų sugriautų miestų žmonės, kurie esate Jokūbo palikuonys, taip, kurie esate Izraelio namų, kaip dažnai aš surinkdavau jus, kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, ir puoselėjau jus.
- 5 Ir vėlgi, kaip dažnai aš būčiau jus rinkęs, kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, taip, o jūs Izraelio namų žmonės, kurie kritote; taip, o jūs, Izraelio namų žmonės, jūs, kurie gyvenate Jeruzalės žemėje, kaip ir jūs, kurie kritote; taip, kaip dažnai aš būčiau rinkęs jus, kaip višta surenka savo viščiukus, bet jūs nenorėjote.
- 6 O jūs, Izraelio namai, kurių aš pasigailėjau, kaip dažnai aš rinksiu jus, kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, jei atgailausite ir visa širdimi sugrįšite pas mane.
- 7 Bet jei ne, o Izraelio namai, jūsų gyvenamos vietos taps tuščios iki sandoros su jūsų tėvais įvykdymo meto.
- 8 Ir dabar, buvo taip, kad išgirdę šituos žodžius, štai, žmonės vėl pradėjo verkti ir klykti dėl savo giminaičių ir draugų netekties.
- 9 Ir taip praėjo trys dienos. Ir tai buvo ryte. Tamsa išsi-sklaidė nuo žemės veido, ir žemė liovėsi drebėti, ir uolos liovėsi skilinėti, ir baisios dejonės paliovė, ir visi audringi triukšmai praėjo.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

10 Ir žemė vėl susiglaudė, taigi ji atsilaukė; ir likusių gyvų žmonių raudojimas, verksmas ir dejavimas liovėsi; ir jų raudojimas virto džiaugsmu, o jų dejonės – šlovinimu ir dėkojimu Viešpačiui Jėzui Kristui, jų Išpirkėjui.

11 Ir kol kas Raštai, kuriuos paskelbė pranašai, išsipildė.

12 Ir būtent teisesnė liaudies dalis buvo išgelbėta; ir tai buvo tie, kurie priimdavo pranašus ir nemušdavo jų akmenimis; ir tai tie, kurie nepraliejo šventųjų kraujo, buvo išgelbėti.

13 Ir jų buvo pasigailėta, ir jie nebuvo nugramzdinti ir palaidoti žemėje; ir nebuvo nuskandinti jūros gelmėse; ir nebuvo sudeginti ugnimi, ir nebuvo užgriūti ir mirtinai sutraiškinti; ir jie nebuvo nunešti viesule; ir nebuvo pergalėti dūmų ir tamsos ūko.

14 Ir dabar, kas tik skaito, tesupranta; kas turi Raštus, tetryninėja juos ir tepažiūri, ir tepamato, ar visos šitos mirtys ir sunaikinimai ugnimi ir dūmais, ir audromis, ir viesulais, ir žemės prasivėrimu, kad juos priimtų, ir visa tai nėra daugybės šventųjų pranašų pranašysčių išsipildymas.

15 Štai, sakau jums: taip, daugelis liudijo apie tai Kristaus atėjimo metu ir buvo nužudyti už tuos liudijimus.

16 Taip, pranašas Zenosas liudijo apie tai, ir taip pat Zenokas kalbėjo apie tai, nes jie liudijo būtent apie mus, kurie esame jų sėklos likutis.

17 Štai, mūsų tėvas Jokūbas taip pat liudijo apie Juozapo sėklos likutį. Ir štai argi mes nesame Juozapo sėklos likutis? Ir šie dalykai, liudijantys apie mus, – argi jie neužrašyti ant skaistvario plokštelių, kurias mūsų tėvas Lehis atsinešė iš Jeruzalės?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 Ir štai, aš parodysiu jums, jog buvo taip, kad trisdešimt ketvirtųjų metų pabaigoje Nefio žmonėms, kurių buvo pasigailėta, ir taip pat likusiems gyviems iš tų, kurie buvo vadinami lamanitais, buvo parodytos didžios malonės, ir dideli palaiminimai buvo išlieti ant jų galvų, tokie, kad netrukus po Kristaus pakilimo į dangų jis tikrai apreiškė save jiems –

19 parodydamas jiems savo kūną ir jiems tarnaudamas; ir jo tarnystės aprašymas bus pateiktas toliau. Todėl šiam kartui aš užbaigiu savo žodžius.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Susirinkus miniai Dosniojoje žemėje, Jėzus Kristus parodė save Nefio žmonėms ir jiems tarnavo; ir štai, kaip jis parodė save jiems.

3 Nefio knyga 11

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad aplink šventyklą, kuri buvo Dosniojoje žemėje, susirinko didelė minia Nefio žmonių; ir jie dalinosi vienas su kitu išgyvenimais ir nuostaba bei rodė vienas kitam įvykusias didžias ir nuostabias permainas.
- 2 Ir jie taip pat kalbėjo apie šitą Jėzų Kristų, apie kurio mirtį buvo duotas šis ženklas.
- 3 Ir buvo taip, kad taip besikalbėdami vienas su kitu, jie išgirdo balsą, tarsi jis sklįstų iš dangaus; ir jie apsižvalgė, nes nesuprato balso, kurį išgirdo; ir tai nebuvo nei šiurkštus, nei garsus balsas; tačiau, net nepaisant to, jog tai buvo tylus balsas, jis taip persmelkė girdėjusius, kad nebuvo nė vienos jų kūno dalelės, kurios jis nebūtų sudrebinęs; taip, jis persmelkė juos iki pat sielos ir uždegė jų širdis.
- 4 Ir buvo taip, kad jie vėl išgirdo tą balsą ir jo nesuprato.
- 5 Ir dar trečią kartą jie išgirdo tą balsą ir atvėrė savo ausis, kad jį girdėtų; ir jų akys buvo nukreiptos jo garso link; ir jie neatsitraukdami žiūrėjo į dangų, iš kur sklido garsas.
- 6 Ir štai, trečią kartą jie suprato balsą, kurį girdėjo; ir jis sakė jiems:
- 7 Stebėkite mano Mylimąjį Sūnų, kuriuo aš labai patenkintas, kuriame pašlovinau savo vardą – jo klausykite.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 Ir buvo taip, kad supratę jie vėl pakėlė akis į dangų; ir štai, jie pamatė vyrą, besileidžiantį iš dangaus; jis vilkėjo baltu rūbu; ir jis nusileido ir atsistojo jų viduryje; ir visos minios akys buvo nukreiptos į jį, ir jie net nedrįso atverti savo burnos vienas kitam, ir nežinojo, ką tai reiškia, nes manė, kad tai angelas jiems pasirodė.

9 Ir buvo taip, kad jis ištiesė savo ranką ir kalbėjo žmonėms, sakydamas:

10 Štai, aš – Jėzus Kristus, apie kurio atėjimą į pasaulį liudijo pranašai.

11 Ir štai, aš esu pasaulio šviesa ir gyvybė; ir aš išgėriau iš tos karčios taurės, kurią Tėvas davė man, ir pašlovinau Tėvą, paimdamas ant savęs pasaulio nuodėmes, tuo iškęsdamas Tėvo valią visame kame nuo pradžios.

12 Ir buvo taip, kad Jėzui ištarus šituos žodžius, visa minia parpuolė ant žemės; nes jie prisiminė, kad jiems buvo pranašauta, jog Kristus jiems pasirodys po savo pakilimo į dangų.

13 Ir buvo taip, kad Viešpats kalbėjo jiems, sakydamas:

14 Kelkitės ir ateikite pas mane, kad įkištumėte rankas į mano šoną ir taip pat kad paliestumėte vinių žymes mano rankose ir mano kojose, kad žinotumėte, jog aš – Izraelio Dievas ir visos žemės Dievas ir buvau nužudytas už pasaulio nuodėmes.

15 Ir buvo taip, kad minia priėjo ir įkišo rankas į jo šoną, ir lietė vinių žymes jo rankose ir kojose; ir jie tai darė, prieidami po vieną, kol visi priėjo ir savo akimis pamatė, ir savo rankomis palietė, ir tikrai sužinojo ir paliudijo, kad tai tikrai jis, apie kurį pranašai rašė, jog ateisias.

16 Ir kada visi priėjo ir įsitikino, jie vienu balsu šaukė, sakydami:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Osana! Tebūna palaimintas aukščiausiojo Dievo vardas! Ir jie parpuolė žemėn prie Jėzaus kojų ir pagarbino jį.

18 Ir buvo taip, kad jis kreipėsi į Nefį (nes Nefis buvo minioje) ir įsakė jam priėti.

19 Ir Nefis atsikėlė ir išėjo į priekį, ir nusilenkė prieš Viešpatį, ir pabučiavo jo kojas.

20 Ir Viešpats įsakė jam atsikelti. Ir jis atsikėlė ir stojo priešais jį.

21 Ir Viešpats tarė jam: Aš suteikiu tau galią krikštyti šiuos žmones, kai aš būsiu pakilęs į dangų.

22 Ir dar Viešpats pašaukė kitus ir sakė jiems tą patį; ir davė jiems galią krikštyti. Ir jis sakė jiems: Štai šitaip jūs krikštysite; ir nebus nesutarimų tarp jūsų.

23 Iš tiesų sakau jums, kad kiekvieną, dėl jūsų žodžių atgailaujantį už savo nuodėmes ir norintį pasikrikštyti mano vardu, jūs krikštysite taip: štai, jūs įžengsite ir atsisostosite vandenyje, ir pakrikštysite juos mano vardu.

24 Ir dabar, štai žodžiai, kuriuos, pavadinę juos vardu, kalbėsite, sakydami:

25 Jėzaus Kristaus įgaliotas, aš krikštiju tave Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu. Amen.

26 Ir tada panardinsite juos vandenyje ir vėl iškelsite iš vandens.

27 Ir tokiu būdu jūs krikštysite mano vardu; nes štai, iš tiesų sakau jums, kad Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia yra viena; ir aš esu Tėve, ir Tėvas yra manyje, ir Tėvas ir aš esame viena.

28 Ir taip, kaip aš įsakiau jums, taip jūs ir krikštysite. Ir tarp jūsų nebus nesutarimų, kaip tai buvo ligi šiol; ir tarp jūsų nebus ginčų dėl mano doktrinos punktų, kaip tai buvo ligi šiol.

29 Nes iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tas, kuris turi nesutarimo dvasią, yra ne iš manęs, bet iš velnio, kuris yra nesutarimo tėvas, ir jis sukursto žmonių širdis piktai ginčytis vienas su kitu.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

30 Štai, tai ne mano doktrina – kurstyti žmonių širdis pyktis vienas su kitu; bet mano doktrina – kad tai būtų panaikinta.

31 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš paskelbsiu jums savo doktriną.

32 Ir štai mano doktrina, ir tai yra doktrina, kurią man davė Tėvas; ir aš liudiju apie Tėvą, ir Tėvas liudija apie mane, ir Šventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir mane; ir aš liudiju, kad Tėvas įsako visiems žmonėms visur atgailauti ir tikėti mane.

33 Ir kiekvienas, kuris tiki mane ir krikštijasi, bus išgelbėtas; ir tai yra tie, kurie paveldės Dievo karalystę.

34 O kiekvienas, kuris netiki mane ir nesikrikštija, bus pasmerktas.

35 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad tai yra mano doktrina, ir aš liudiju apie tai iš Tėvo; ir kas tik tiki mane, taip pat tiki ir Tėvą; ir tam Tėvas paliudys apie mane, nes jis aplankys jį ugnimi ir Šventąja Dvasia.

36 Ir taip Tėvas liudys apie mane, ir Šventoji Dvasia jam liudys apie Tėvą ir mane; nes Tėvas ir aš, ir Šventoji Dvasia esame viena.

37 Ir vėl sakau jums, kad jūs turite atgailauti ir tapti kaip mažas vaikas, ir priimti krikštą mano vardu, – kitaip jūs jokių būdu negalite to gauti.

38 Ir vėl aš sakau jums, jog turite atgailauti ir būti pakrikštyti mano vardu, ir tapti kaip mažas vaikas, – kitaip jokių būdu negalite paveldėti Dievo karalystės.

39 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad tai yra mano doktrina, ir kas stato ant jos, tas stato ant mano uolos, ir pragaro vartai jų nenugalės.

40 O kas tik skelbs daugiau arba mažiau negu tai ir pateiks tai kaip mano doktriną, tas ateina iš pikto ir nėra pastatytas ant mano uolos; bet jis stato ant smėlio pagrindo, ir pragaro vartai yra atviri, kad priimtų tokį, kada potvyniai užeis ir vėjai daužysis į juos.

41 Todėl eikite pas žmones ir skelbkite žodžius, kuriuos kalbėjau, iki žemės pakraščių.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Nefio knyga 12

- 1 Ir buvo taip, kad Jėzus, ištaręs šituos žodžius Nefiui ir tiems, kurie buvo pašaukti (dabar, tu, kurie buvo pašaukti ir gavo galią ir įgaliojimą krikštyti, buvo dvylika), štai, ištiesė ranką į minią ir šaukė jiems, sakydamas: Palaiminti esate, jeigu klausysite žodžių šitų dvylikos, kuriuos aš išsirinkau iš jūsų tarpo, kad tarnautų jums ir būtų jūsų tarnai; ir jiems aš suteikiau galią, kad jie krikštytų jus vandeniui; ir po to, kai jūs pakrikštyti vandeniui, štai, aš krikštysiu jus ugnimi ir Šventąja Dvasia; todėl palaiminti jūs, jeigu tikėsite mane ir būsite pakrikštyti po to, kai pamatėte mane ir žinote, jog aš esu.
- 2 Ir vėlgi, labiau palaiminti yra tie, kas patikės jūsų žodžiais dėl to, kad jūs paliudysite, jog matėte mane ir žinote, jog aš esu. Taip, palaiminti tie, kas įtikės jūsų žodžiais ir nusileis į nuolankumo gelmes ir priims krikštą, nes jie bus aplankyti ugnimi ir Šventąja Dvasia ir gaus savo nuodėmių atleidimą.
- 3 Taip, palaiminti vargšai dvasia, kurie ateina pas mane, nes jų yra dangaus karalystė.
- 4 Ir dar palaiminti visi, kurie liūdi, nes jie bus paguosti.
- 5 Ir palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę.
- 6 Ir palaiminti visi, kurie alksta ir trokšta teismo, nes jie bus pripildyti Šventosios Dvasios.
- 7 Ir palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo.
- 8 Ir palaiminti visi tyraširdžiai, nes jie matys Dievą.
- 9 Ir palaiminti visi taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikais.
- 10 Ir palaiminti visi, kurie persekiojami dėl mano vardo, nes jų yra dangaus karalystė.
- 11 Ir palaiminti jūs, kai žmonės jus užgaulios ir persekios, ir melagingai kalbės visokį blogį prieš jus dėl manęs;

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

12 nes jūs didžiai džiaugsitės ir būsite nepaprastai linksmi, nes didis bus jūsų atlygis danguje; nes taip jie persekiojo pranašus, kurie gyveno prieš jus.

13 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš duodu jums būti žemės druska; bet jeigu druska praras savo sūrumą, kuo gi žemė bus pasūdyta? Nuo tol druska niekam nebetiks, kaip tik išmesti ir sumindžioti po žmonių kojomis.

14 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: duodu jums būti šitų žmonių šviesa. Neįmanoma paslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno.

15 Štai, argi žmonės uždega žiburį ir deda jį po saiku? Ne, bet ant žibintuvo, ir jis šviečia visiems, kas yra namuose.

16 Todėl taip tešviečia jūsų šviesa šitų žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, kuris yra danguje.

17 Nemanykite, jog aš atėjau panaikinti įstatymo ar pranašų. Aš atėjau ne panaikinti, bet įvykdyti;

18 nes iš tiesų sakau jums: nė viena raidelė, nė vienas brūkšnelis neišnyko iš įstatymo, bet manyje visa tai įvykdyta.

19 Ir štai, aš daviau jums savo Tėvo įstatymą ir įsakymus, kad jūs tikėtumėt mane ir kad atgailautumėt dėl savo nuodėmių ir ateitumėte pas mane su sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia. Štai, jūs turite įsakymus prieš save, ir įstatymas įvykdytas.

20 Todėl ateikite pas mane ir būkite išgelbėti; nes iš tiesų sakau jums, kad jeigu nesilaikysite mano įsakymų, kuriuos aš dabar jums įsakiau, jūs jokiais sąlygomis neįeisite į dangaus karalystę.

21 Jūs girdėjote, jog tu, iš senovės laikų, pasakyta, ir tai yra taip pat užrašyta priešais jus: Nežudysi, o kas nužudys, tam gresia Dievo teismas;

22 bet aš sakau jums: kas tik pyksta ant savo brolio, tam gresia Jo teismas. Ir kas tik pasakys savo broliui: Pusgalvi!, – tam gresia taryba; ir kas tik pasakys: Tu beprotis, – tam gresia pragaro ugnis.

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor where-with shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Todėl, jeigu ateisi pas mane, ar panorėsi ateiti pas mane, ir prisiminsi, kad tavo brolis šį tą turi prieš tave –

24 keliauk pas savo brolių ir pirma susitaikyk su savo broliu, o tada ateik pas mane, visa širdimi, ir aš tave priimsiu.

25 Greitai susitark su savo priešininku, kol dar esi su juo kelyje, kad kartais jis nelaimėtų prieš tave ir nebūtum įmestas į kalėjimą.

26 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jokių būdu neišeisi iš ten, kol nebūsi sumokėjęs iki paskutinio senino. O būdamas kalėjime argi galėsi sumokėti bent vieną seniną? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau, ne.

27 Štai tu, iš senovės laikų, parašyta: Nesvetimausi;

28 bet aš tau sakau, kad kiekvienas, kuris žiūri į moterį kad jos geistų, jau svetimavo savo širdimi.

29 Štai, aš duodu jums įsakymą, kad neleistumėte nė vienam iš šitų dalykų įeiti į savo širdį;

30 nes geriau, kad atsisakytumėte šitų dalykų, tuo paimdami savo kryžių, negu kad būtumėte įmesti į pragarą.

31 Buvo parašyta, kad kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, duotų jai skyrybų raštą.

32 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, išskyrus ištvirkavimo atvejį, skatina ją svetimauti; ir kuris atleistąją veda, svetimauja.

33 Ir vėl parašyta: Neprisieksi kreivai, bet ištesėsi Viešpačiui savo priesaikas.

34 Bet iš tiesų, iš tiesų aš sakau jums: išvis neprisiekinėkite; nei dangumi, nes jis – Dievo sostas;

35 nei žeme, nes ji – jo pakojis.

36 Neprisiekinėk nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti juodo ar balto.

37 Bet jūsų kalba tebūna: Taip, jei taip; Ne, jei ne; nes kas tik sakoma daugiau negu tai, yra iš pikto.

38 Ir štai, parašyta: Akis už akį ir dantis už dantį;

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senné. And while ye are in prison can ye pay even one senné? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;

39 bet aš sakau jums, kad nesipriešinsite piktam, bet jei kas tau smogs per dešinę skruostą, atsuk jam ir kitą.

40 Ir jei kas kaltins tave teisme ir atims tavo marškinius, atiduok jam ir savo apsiaustą.

41 Ir jei kas vers tave nueiti mylią, nueik su juo dvi.

42 Duok tam, kuris tavęs prašo, ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti nenusigręžk.

43 Ir štai taip pat parašyta, kad mylėtum savo artimą ir nekęstum savo priešą.

44 Bet štai aš sakau jums: mylėkite savo priešus, laiminkite tuos, kurie jus keikia, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už tuos, kurie nesiskaitydami išnaudoja jus ir jus persekioja,

45 kad būtumėte vaikai savo Tėvo, kuris yra danguje; nes jis savo saulę tekina piktiesiems ir geriesiems.

46 Todėl tai, kas buvo nuo senų laikų, kas buvo įstatymo valdžioje, manyje viskas įvykdyta.

47 Sena panaikinta, ir viskas tapo nauja.

48 Todėl aš noriu, kad būtumėte tobuli, kaip aš arba kaip jūsų Tėvas, kuris yra danguje, yra tobulas.

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them who despitefully use you and persecute you;

That ye may be the children of your Father who is in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on the good.

Therefore those things which were of old time, which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have become new.

Therefore I would that ye should be perfect even as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3 Nefio knyga 13

- 1 Iš tiesų, iš tiesų sakau, kad noriu, jog darytumėt malones vargšams; bet žiūrėkite, kad nedarytumėte savo malonių žmonių akivaizdoje, idant būtumėte jų matomi; kitaip negausite atlygio iš savo Tėvo, kuris danguje.
- 2 Todėl, kada darysite savo malones, netrimtuokite priešais save, kaip daro veidmainiai sinagogose ir gatvėse, kad būtų žmonių giriami. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį.
- 3 Bet kada tu darai malones, tavo kairė tenežino, ką daro tavo dešinė;
- 4 kad tavo malonės būtų slaptoje; o tavo Tėvas, regintis slaptoje, pats viešai tau atlygins.
- 5 Ir kai meldiesi, nesielk kaip veidmainiai, nes jie mėgsta melstis, stovėdami sinagogose ir gatvių kampuose, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau tau: jie jau atsiėmė savo atlygį.
- 6 Bet tu, kada meldiesi, įeik į savo kambarėlį ir uždaręs savo duris melskis savo Tėvui, kuris slaptoje; ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, atlygins tau viešai.
- 7 Bet kada meldžiatės, nevirtokite tuščių pakartojimų kaip pagonys, nes jie galvoja būsią išgirsti dėl savo žodžių gausumo.
- 8 Tad nebūkite panašūs į juos, nes jūsų Tėvas žino, ko jums reikia, dar prieš jums prašant jį.
- 9 Todėl melskitės taip: Mūsų Tėve, kuris esi danguje, teesie šventas tavo vardas.
- 10 Tebūna tavo valia žemėje, kaip yra danguje.
- 11 Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams.
- 12 Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikta.
- 13 Nes tavo yra karalystė ir galia, ir šlovė per amžius. Amen.
- 14 Nes jeigu jūs atleidžiate žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums;
- 15 bet jeigu jūs neatleidžiate žmonėms jų nusižengimų, tai ir jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų.

3 Nephi 13

- Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.
- Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.
- But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;
- That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.
- And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.
- But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.
- But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.
- Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.
- After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.
- Thy will be done on earth as it is in heaven.
- And forgive us our debts, as we forgive our debtors.
- And lead us not into temptation, but deliver us from evil.
- For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.
- For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;
- But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 Be to, kai pasninkaujate, nebūkite kaip veidmainiai, liūdnais veidais, nes jie perkreipia savo veidus, kad pasirodytų žmonėms pasninkaują. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį.

17 Bet tu, kai pasninkauji, pasitėpk galvą ir nusiprausk veidą;

18 kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaująs, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje; o tavo Tėvas, regintis slaptoje, atlygins tau viešai.

19 Nekreukite sau lobių žemėje, kur kandys ir rūdys ėda ir vagys įsilaužia ir vagia;

20 bet kraukite sau lobius danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda ir kur vagys neįsilaužia ir nevagia.

21 Nes kur tavo lobis, ten bus ir tavo širdis.

22 Kūno žiburys yra akis; todėl, jei tavo akis pašvęsta, visas tavo kūnas bus pilnas šviesos.

23 Bet jeigu tavo akis pikta, visas tavo kūnas bus pilnas tamsos. Taigi jei tavyje esanti šviesa yra tamsa, tai kokiam tamsi yra toji tamsa!

24 Niekas negali tarnauti dviem šeimininkams; nes arba jis vieno nekės, o kitą mylės, arba vienam bus atsidavęs, o kitą niekins. Negalite tarnauti Dievui ir mamonai.

25 Ir dabar, buvo taip, kad ištaręs šituos žodžius, Jėzus pažvelgė į dvylika, kuriuos išsirinko, ir tarė jiems: Atminkite šituos žodžius, kuriuos kalbėjau. Nes štai, jūs esate tie, kuriuos aš išrinkau tarnauti šioms žmonėms. Todėl sakau jums: nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite ar ką gersite; nė savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne daugiau už maistą ir kūnas – už drabužį?

26 Įsižiūrėkite į padangių paukščius, nes jie nei sėja, nei pjauna, nei krauna į kluonus; tačiau jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug vertesni už juos?

27 Kuris iš jūsų savo rūpesčiu gali bent uolektį pridėti prie savo ūgio?

28 Ir kam gi rūpinatės drabužiu? Pažiūrėkite į lauko lelijas, kaip jos auga; jos nei pluša, nei verpia;

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

29 bet sakau jums, kad net Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip viena iš jų.

30 Todėl, jei Dievas taip aprengia lauko žolę, kuri šiandien gyvuoja, o rytoj metama į krosnį, tai lygiai taip jis aprengs ir jus, jei nesate mažatikiai.

31 Todėl nesirūpinkite, sakydami: Ką valgysime? arba: Ką gersime?, arba: Kuo vilkėsime?

32 Nes jūsų dangiškasis Tėvas žino, kad viso to jums reikia.

33 Bet pirma ieškokite Dievo karalystės ir jo teismo, o visa tai bus jums pridėta.

34 Todėl nesirūpinkite rytdiena, nes rytdiena pati pasirūpins savo reikalais. Pakanka dienai savo vargo.

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Nefio knyga 14

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl atsisuko į minią ir vėl atvėrė savo burną jiems, sakydamas: Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: neteiskite, kad nebūtu-mėte teisiami.
- 2 Nes kokių teismu teisiate, tokiu ir jūs būsite teisiami; ir kokių saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.
- 3 Ir kodėl matai krislelį, kuris tavo brolio akyje, bet nepastebi rąsto savo akyje?
- 4 Arba kaip gali sakyti savo broliui: Leisk man išimti krislelį iš tavo akies, – o štai tavo akyje – rąstas?
- 5 Veidmainy, pirma išmesk rąstą iš savo paties akies; o tada aiškiai matysi, kaip išmesti krislelį iš savo brolio akies.
- 6 Neduokite to, kas šventa, šunims ir nebarstykite savo perlų kiaulėms, kad kartais kojomis jų nesutryptų, ir neatsigręžtų ir jūsų pačių nesudraskytų.
- 7 Prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta.
- 8 Nes kiekvienas, kuris prašo, gauna; ir kuris ieško, randa; ir tam, kuris beldžiasi, bus atidaryta.
- 9 Arba kuris iš jūsų, jeigu jo sūnus prašys duonos, duos jam akmenį?
- 10 Arba jeigu jis prašys žuvies, argi duos jam gyvatę?
- 11 Jei tad jūs, būdami pikti, žinote, kaip savo vaikams duoti gerų dovanų, tai kaip juo labiau jūsų Tėvas, kuris yra danguje, duos gerų dalykų tiems, kurie jį prašo?
- 12 Todėl visa, ko norite, kad žmonės jums darytų, lygiai taip jūs jiems darykite, nes tai įstatymas ir pranašai.
- 13 Įeikite pro ankštus vartus; nes erdvūs yra vartai ir platus kelias, kurie veda į pražūtį, ir daug yra tų, kurie pro juos įeina;
- 14 nes ankšti yra vartai ir siauras kelias, kurie veda į gyvenimą, ir nedaug yra tų, kurie juos randa.
- 15 Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avies kailyje, bet viduje yra plėšrūs vilkai.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 Jūs pažinsite juos iš jų vaisių. Argi kas skina vynuoges nuo erškėčių arba figas nuo usnių?

17 Lygiai taip kiekvienas geras medis veda gerą vaisių; bet sugedęs medis veda piktą vaisių.

18 Geras medis negali vesti pikto vaisiaus, nė sugedęs medis vesti gero vaisiaus.

19 Kiekvienas medis, kuris neveda gero vaisiaus, nukertamas ir įmetamas į ugnį.

20 Taigi iš jų vaisių juos pažinsite.

21 Ne kiekvienas, kuris man sako: Viešpatie, Viešpatie, įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje.

22 Daugelis sakys man tą dieną: Viešpatie, Viešpatie, ar gi mes nepranašavome tavo vardu ir tavo vardu neišvarinėjome velnių, ir tavo vardu nepadarėme daug nuostabių darbų?

23 Ir tada aš jiems pareikšiu: Aš niekuomet jūsų nepažinojau; šalin nuo manęs, jūs, darantieji nedorybę.

24 Todėl kiekvieną, kuris klauso šitų mano žodžių ir juos vykdo, aš prilyginsiu išmintingam vyrui, kuris pasistatė savo namą ant uolos.

25 Ir prapliupo liūtys ir potvyniai užėjo, ir vėjai pūtė ir daužėsi į tą namą; ir jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos.

26 Ir kiekvienas, kuris girdi šituos mano žodžius ir jų nevykdo, bus prilygintas kvailam vyrui, kuris pasistatė savo namą ant smėlio.

27 Ir prapliupo liūtys ir potvyniai užėjo, ir vėjai pūtė ir daužėsi į tą namą; ir jis sugriuvo, ir smarkus buvo jo griuvimas.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3 Nefio knyga 15

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad užbaigęs šituos žodžius, Jėzus apžvelgė minią ir jiems tarė: Štai, jūs išgirdote tai, ko aš mokiau prieš pakildamas pas savo Tėvą; todėl, kas tik prisimena šituos mano žodžius ir juos vykdo, tą aš prikelsiu paskutiniąją dieną.
- 2 Ir buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius, Jėzus suvokė, kad tarp jų buvo tokių, kurie stebėjosi ir norėjo žinoti, kokia jo valia jiems dėl Mozės įstatymo; nes jie nesuprato teiginio, kad sena praėjo ir kad viskas tapo nauja.
- 3 Ir jis tarė jiems: Nesistebėkite, jog jums pasakiau, kad sena praėjo ir kad viskas tapo nauja.
- 4 Štai, sakau jums, kad įstatymas, kuris buvo duotas Mozei, įvykdytas.
- 5 Štai, aš esu tas, kuris davė šį įstatymą, ir aš esu tas, kuris sudarė sandorą su savo tauta – Izraeliu; todėl įstatymas įvykdytas manyje, nes aš atėjau įvykdyti įstatymo; taigi jis užbaigtas.
- 6 Štai, aš nepaneigiu pranašų, nes kas dar manyje neįvykdyta, iš tiesų sakau jums, bus įvykdyta.
- 7 Ir tuo, kad pasakiau jums, jog sena praėjo, aš nepaneigiu to, kas pasakyta apie tai, kas įvyks.
- 8 Nes štai, sandora, kurią aš sudariau su savo tauta, dar ne visa įvykdyta; bet įstatymas, kuris buvo duotas Mozei, manyje užbaigtas.
- 9 Štai, aš esu įstatymas ir šviesa. Žiūrėkite į mane ir ištvėrkite iki galo, ir jūs gyvensite; nes tam, kuris ištvėria iki galo, aš duosiu amžinąjį gyvenimą.
- 10 Štai, aš daviau jums įsakymus; todėl vykdykite mano įsakymus. Ir tai yra įstatymas ir pranašai, nes jie tikrai liudijo apie mane.
- 11 Ir dabar, buvo taip, kad, ištaręs šiuos žodžius, Jėzus tarė tiems dvylikai, kuriuos išsirinko:
- 12 Jūs esate mano mokiniai; ir jūs esate šviesa šitiems žmonėms, kurie yra Juozapo namų likutis.

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

13 Ir štai, tai yra jūsų paveldo žemė; ir Tėvas atidavė ją jums.

14 Ir niekada Tėvas nėra man įsakęs pasakyti tai jūsų broliams Jeruzalės žemėje.

15 Ir niekada Tėvas nėra man įsakęs pasakyti jiems apie kitas Izraelio namų gentis, kurias Tėvas išvedė iš tos žemės.

16 Tėvas man įsakė pasakyti jiems tik tiek:

17 aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos kaimenės; jas taip pat turiu atvesti, ir jos girdės mano balsą; ir bus viena kaimenė ir vienas ganytojas.

18 Ir dabar, dėl kietasprandiškumo ir netikėjimo jie nesuprato mano žodžio; todėl man Tėvo buvo įsakyta daugiau nieko nesakyti jiems apie tai.

19 Bet iš tiesų sakau jums, jog Tėvas įsakė man, ir aš sakau jums, kad jūs buvote atskirti nuo jų dėl jų nedorybės; taigi dėl savo nedorybės jie nežino apie jus.

20 Ir iš tiesų dar sakau jums, kad ir kitas gentis Tėvas atskyrė nuo jų; ir tai dėl savo nedorybės jie nežino apie juos.

21 Ir iš tiesų sakau jums, kad jūs esate tie, apie kuriuos aš sakiau: Aš turiu kitų avių, kurios ne iš šitos kaimenės; jas taip pat turiu atvesti, ir jos girdės mano balsą; ir bus viena kaimenė ir vienas ganytojas.

22 Ir jie manęs nesuprato, nes jie manė, kad tai buvo kitataučiai; nes jie nesuprato, kad kitataučiai turi būti atversti per jų pamokslavimą.

23 Ir jie nesuprato manęs, kada aš pasakiau, kad jie girdės mano balsą; ir jie nesuprato manęs, kad kitataučiai niekuomet negirdės mano balso, kad aš neapsireikšiu jiems kitaip, kaip tik per Šventąją Dvasią.

24 Bet štai, jūs ir girdėjote mano balsą ir matėte mane; ir jūs esate mano avys ir esate priskaičiuoti prie tų, kuriuos Tėvas davė man.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 Nefio knyga 16

- 1 Ir iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad aš turiu kitų avių, kuriuos nei iš šitos žemės, nei iš Jeruzalės žemės, nei iš kokios nors dalies tos aplinkinės žemės, kur aš tarnavau.
- 2 Nes tie, apie kuriuos aš kalbu, yra tie, kurie dar negirdėjo mano balso; ir dar niekada aš jiems savęs neapreiškiau.
- 3 Bet aš gavau įsakymą iš Tėvo, kad eičiau pas juos ir kad jie išgirstų mano balsą ir būtų priskaičiuoti prie mano avių, kad būtų viena kaimenė ir vienas ganytojas; todėl aš einu pasirodyti jiems.
- 4 Ir aš įsakau jums, kad man išėjus užrašytumėte šituos žodžius, kad jeigu bus taip, jog mano žmonės Jeruzalės žemėje, tie, kurie mane matė ir buvo su manimi mano tarnystėje, neprašys Tėvą mano vardu, kad per Šventąją Dvasią gautų pažinimą apie jus ir taip pat apie kitas gentis, apie kurias jie nežino, kad šitie žodžiai, kuriuos jūs užrašysite, būtų vedami ir apreikšti kitataučiams, idant per kitataučių pilnatvę jų sėklos likutis, kuris bus išsklaidytas ant žemės veido dėl jų netikėjimo, būtų įvestas, arba būtų atvestas, į mano, jų Išpirkėjo, pažinimą.
- 5 Ir tada aš surinksiu juos iš keturių žemės ketvirčių; ir tada aš įvykdysiu sandorą, kurią Tėvas sudarė visiems Izraelio namų žmonėms.
- 6 Ir palaiminti kitataučiai, nes jie tiki mane Šventojoje Dvasioje ir per ją, kuri liudija jiems apie mane ir apie Tėvą.
- 7 Štai dėl to, kad jie tiki mane, sako Tėvas, ir dėl jūsų netikėjimo, o Izraelio namai, paskutiniąją dieną tiesa ateis kitataučiams, kad jiems būtų atskleista šitų dalykų pilnatvė.
- 8 Bet vargas, sako Tėvas, netikintiesiems iš kitataučių, nes, nepaisant to, kad jie ateis ant šitos žemės veido ir išsklaidys mano žmones, kurie yra iš Izraelio namų, ir mano žmonės, kurie yra iš Izraelio namų, bus išmesti iš jų tarpo ir jų trypiami po kojomis;

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 ir dėl Tėvo pasigailėjimų kitataučiams ir taip pat dėl Tėvo teismų mano žmonėms, kurie yra iš Izraelio namų, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad po viso šito ir po to, kai aš padariau, kad mano žmonės, kurie yra iš Izraelio namų, būtų ištikti ir suspausti, ir žudomi, ir išmetami iš jų tarpo, ir taptų jų nekenčiami, ir taptų šnypštimu ir priežodžiu tarp jų;

10 ir Tėvas taip man įsako sakyti jums: Tą dieną, kada kitataučiai nusidės mano evangelijai ir atmes mano evangelijos pilnatvę, ir dėl savo širdžių išdidumo pasiaukštins virš visų tautų ir virš visų visos žemės liaudžių, ir bus pilni visokių melagysčių ir apgavysčių, ir piktadarybės, ir visokios veidmainystės, ir žmogžudysčių, ir piktnaudžiavimų kunigavimu, ir paleistuvysčių, ir slaptų sąjungų; ir jeigu jie visa tai darys ir atmes mano evangelijos pilnatvę, štai, sako Tėvas, aš paimsiu savo evangelijos pilnatvę iš jų tarpo.

11 Ir tada aš prisiminsiu savo sandorą, kurią sudariau savo žmonėms, o Izraelio namai, ir aš atnešiu jiems savo evangeliją.

12 Ir aš parodysiu jums, o Izraelio namai, kad kitataučiai neturės galios jums; bet aš prisiminsiu savo sandorą jums, o Izraelio namai, ir jūs ateisite į mano evangelijos pilnatvės pažinimą.

13 Bet jeigu kitataučiai atgailaus ir sugrįš pas mane, – sako Tėvas, – štai, jie bus priskaičiuoti prie mano žmonių, o Izraelio namai.

14 Ir aš neleisiu savo žmonėms, kurie yra iš Izraelio namų, eiti per juos ir mindyti juos, sako Tėvas.

15 Bet jeigu jie neatsigręš į mane ir neklausys mano balso, aš leisiu jiems, taip, aš leisiu savo žmonėms, o Izraelio namai, eiti per juos ir mindyti juos, ir jie bus kaip druska, kuri prarado savo sūrumą, kuri nuo tol niekam nebetinka, kaip tik išmesti ir sumindžioti po mano žmonių kojomis, o Izraelio namai.

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

16 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jog Tėvas taip įsakė man – kad aš duočiau šitiems žmonėms šitą žemę kaip paveldą.

17 Ir tada bus įvykdyti pranašo Izaijo žodžiai, sakantys:

18 Tavo sargybiniai pakels balsą; vienu balsu drauge jie giedos; nes jie savo akimis matys, kada Viešpats sugrąžins Sionę.

19 Pratrūkite džiūgavimu; giedokite drauge, Jeruzalės griuvėsiai; nes Viešpats paguodė savo tautą, jis išpirko Jeruzalę.

20 Viešpats apnuogino savo šventą ranką visų tautų akyse, ir visi žemės pakraščiai išvys Dievo išgelbėjimą.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3 Nefio knyga 17

- 1 Štai dabar, buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl apžvelgė minią ir tarė jiems: Štai, man metas.
- 2 Suvokiu, kad esate silpni, kad negalite suprasti visų mano žodžių, kuriuos Tėvas man įsakė pasakyti jums šiuo metu.
- 3 Todėl eikite į savo namus ir apmąstykite tai, ką aš kalbėjau, ir prašykite Tėvą mano vardu, kad galėtumėte suprasti, ir paruoškite savo protus rytojui, ir aš vėl ateisiu pas jus.
- 4 Bet dabar aš einu pas Tėvą ir taip pat einu pasirodyti prapuolusioms Izraelio gentims, nes Tėvui jos neprapuolusios, kadangi jis žino, kur jas nuvedė.
- 5 Ir buvo taip, kad tai pasakęs, Jėzus vėl apžvelgė minią, ir štai, jie ašarojo ir neatsitraukdami žiūrėjo į jį, tarsi prašytų jo dar truputėlį su jais pabūti.
- 6 Ir jis tarė jiems: Štai mano vidus pilnas užuojautos jums.
- 7 Ar yra tarp jūsų ligonių? Atveskite juos čionai. Ar yra luošų ar aklų, ar raišų, ar sužalotų, ar raupsuotų arba sudžiūvusių, arba kurčių ar bet kaip varginamų? Atveskite juos čionai, ir aš juos išgydysiu, nes aš atjaučiu jus; mano vidus kupinas gailėstingumo.
- 8 Nes matau, jog norite, kad parodyčiau jums, ką padariau jūsų broliams Jeruzalės žemėje, nes suvokiu, jog jūsų tikėjimas pakankamas, kad jus išgydyčiau.
- 9 Ir buvo taip, kad jam tai pasakius, visa minia sutartinai priėjo su savo ligoniais ir kenčiančiais, ir luošais, ir aklais, ir nebyliais, ir su visais tais, kurie buvo kaip nors varginami; ir kai jie buvo atvesti pas jį, jis išgydė kiekvieną jų.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Ir jie visi, tiek išgydytieji, tiek ir sveikieji, nusilenkė prie jo kojų ir garbino jį; ir kiek tik galėjo priėti dėl minios, bučiavo jo kojas taip, kad jie nuplovė jo kojas savo ašaromis.

11 Ir buvo taip, jog jis įsakė atvesti jų mažus vaikus.

12 Taigi jie atvedė savo mažus vaikus ir susodino juos ant žemės aplink jį, o Jėzus stovėjo viduryje; ir minia atitraukė, kol jie visi buvo atvesti pas jį.

13 Ir kada visi jie buvo atvesti ir Jėzus stovėjo jų viduryje, jis įsakė miniai atsiklaupyti ant žemės.

14 Ir buvo taip, kad jiems atsiklaupus ant žemės, Jėzus sudejavo savyje ir tarė: Tėve, man neramu dėl Izraelio namų žmonių nelabumo.

15 Ir pasakęs šiuos žodžius, jis ir pats atsiklaupė ant žemės; ir štai jis meldėsi Tėvui, ir jo maldos neįmanoma užrašyti, ir minia, kuri girdėjo jį, paliudijo.

16 Ir štai kaip jie liudija: Nei akis kada nors regėjo, nei ausis kada nors girdėjo tokių didingų ir nuostabių dalykų, kokius mes išvydome ir išgirdome Jėzų kalbant Tėvui.

17 Ir nei liežuvis gali apsaityti, nei joks žmogus gali užrašyti, nei žmogaus širdis gali įsivaizduoti tokių didžiųjų ir nuostabių dalykų, kokius mes tiek matėme, tiek ir girdėjome Jėzų kalbant; ir niekas negali net įsivaizduoti to džiaugsmo, kuris pripildė mūsų sielas tuo metu, kai girdėjome jį meldžiantis už mus Tėvui.

18 Ir buvo taip, kad baigęs melstis Tėvui, Jėzus pakilo; bet toks didis buvo minios džiaugsmas, kad jie buvo pergalėti.

19 Ir buvo taip, kad Jėzus kalbėjo jiems ir liepė atsikelti.

20 Ir jie atsikėlė nuo žemės, ir jis tarė jiems: Palaiminti jūs dėl savo tikėjimo. Ir dabar štai, mano džiaugsmas pilnas.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 Ir ištaręs šiuos žodžius, jis pravirko, ir minia paliudijo apie tai, ir jis ėmė jų mažus vaikus vieną po kito ir laimino juos, ir meldėsi Tėvui dėl jų.

22 Ir tai padaręs, jis vėl pravirko.

23 Ir jis prakalbo miniai ir tarė jiems: Pažiūrėkite į savo mažutėlius.

24 Ir kai jie pažvelgė, kad pamatytų, jie nukreipė savo akis į dangų ir pamatė prasivėrusius dangus, ir išvydo angelus, nusileidžiančius iš dangaus tarsi ugnies viduryje; ir jie nusileido ir apsupo šituos mažutėlius, ir jie buvo apgaubti ugnies; ir angelai tarnavo jiems.

25 Ir minia matė ir girdėjo, ir paliudijo; ir jie žino, kad jų liudijimas yra tikras, nes visi jie matė ir girdėjo, kiekvienas sau; ir jų buvo apie du tūkstančius penkis šimtus sielų – vyrų, moterų ir vaikų.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 Nefio knyga 18

- 1 Ir buvo taip, jog Jėzus įsakė savo mokiniams, kad jie atneštų jam šiek tiek duonos ir vyno.
- 2 Ir kol jie buvo išėję duonos ir vyno, jis įsakė miniai atsisėsti ant žemės.
- 3 Ir kada mokiniai atėjo su duona ir vynu, jis paėmė duonos ir sulaužė, ir palaimino ją; ir davė mokiniams ir įsakė valgyti.
- 4 Ir kai jie suvalgė ir prisipildė, jis įsakė, kad šie duotų miniai.
- 5 Ir kai minia suvalgė ir prisipildė, jis tarė mokiniams: Štai, vienas iš jūsų bus paskirtas, ir jam aš duosiu galią, tad jis laužys duoną, laimins ją ir duos mano bažnyčios žmonėms, visiems tiems, kurie įtikės ir bus pakrikštyti mano vardu.
- 6 Ir tai jūs visuomet stengsitės daryti taip, kaip aš dariau, būtent taip, kaip aš laužiau duoną, ją palaiminau ir daviau jums.
- 7 Ir tai darysite mano kūnui, kurį jums parodžiau, atminti. Ir tai bus liudijimas Tėvui, kad visuomet prisiminate mane. Ir jeigu jūs visuomet mane prisiminsite, mano Dvasia bus su jumis.
- 8 Ir buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, jis įsakė savo mokiniams paimti ir gerti vyno iš taurės, ir taip pat kad šie duotų miniai jo gerti.
- 9 Ir buvo taip, kad jie taip ir padarė; ir išgėrė jo ir prisipildė; ir davė miniai, ir šie išgėrė ir prisipildė.
- 10 Ir kada mokiniai tai padarė, Jėzus tarė jiems: Palaiminti jūs dėl to, ką padarėte, nes tai yra mano įsakymų įvykdymas, ir tai liudija Tėvui, jog norite vykdyti tai, ką esu jums įsakęs.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 Ir tai jūs visuomet darysite tiems, kurie atgailauja ir yra pakrikštyti mano vardu; ir jūs tai darysite mano kraujui, kurį aš praliejau dėl jūsų, atminti, kad galėtumėte paliudyti Tėvui, jog visuomet prisimenate mane. Ir jeigu visuomet prisiminsite mane, mano Dvasia bus su jumis.

12 Ir aš įsakau jums daryti tai. Ir jeigu visuomet tai darysite, palaiminti jūs, nes esate pastatyti ant mano uolos.

13 Bet kas iš jūsų darys daugiau ar mažiau negu tai, tie pastatyti ne ant mano uolos, bet pastatyti ant smėlio pagrindo; ir kada prapliups liūtys ir tvanai užeis, ir vėjai pūs ir daužysis į juos, jie sugrius, ir pragaro vartai atviri, pasiruošę juos priimti.

14 Todėl palaiminti esate, jeigu laikysitės mano įsakymų, kuriuos Tėvas įsakė man perduoti jums.

15 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: privalote nuolat budėti ir melstis, kad kartais jūsų nesugundytų velnias ir nenusivestų nelaisvėn.

16 Ir kaip aš meldžiausi tarp jūsų, lygiai taip jūs melsitės mano bažnyčioje, tarp mano žmonių, kurie atgailauja ir yra pakrikštyti mano vardu. Štai aš esu šviesa; aš daviau jums pavyzdį.

17 Ir buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius savo mokiniams, Jėzus vėl atsigrėžė į minią ir tarė jiems:

18 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: privalote nuolat budėti ir melstis, kad nepatektumėte į pagundą; nes Šėtonas trokšta užvaldyti jus, idant galėtų sijoti jus kaip kviečius.

19 Todėl privalote visuomet melstis Tėvui mano vardu;

20 ir ko tik prašysite Tėvą mano vardu, kas teisinga, tikėdami, kad gausite, štai, tai bus jums duota.

21 Melskitės savo šeimose Tėvui, visuomet mano vardu, kad jūsų žmonos ir jūsų vaikai būtų palaiminti.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

22 Ir štai, jūs dažnai susirinksite; ir niekam nedrausite ateiti pas jus, kai susirinksite, bet leisite, kad jie ateitų pas jus, ir nedrausite jiems;

23 bet melsitės už juos, ir neišmesite jų lauk; ir jei bus taip, kad jie dažnai ateis pas jus, melsitės už juos Tėvui mano vardu.

24 Todėl pakelkite savo šviesą, kad ji šviestų pasauliui. Štai aš esu ta šviesa, kurią jūs turite pakelti – tai, ką matėte mane darant. Štai, matėte, kad aš meldžiausi Tėvui, ir jūs visi buvote liudininkai.

25 Ir jūs matote, kad nė vienam iš jūsų aš neįsakiau pasitraukti, bet užuot taip daręs, įsakiau ateiti pas mane, kad galėtumėte paliesti ir pamatyti; lygiai taip jūs darykite pasauliui; ir kas tik sulaužo šitą įsakymą, leidžiasi nuvedamas į pagundą.

26 Ir dabar buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl nukreipė savo akis į mokinius, kuriuos išsirinko, ir tarė jiems:

27 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš duodu jums kitą įsakymą ir tada turiu eiti pas savo Tėvą, kad įvykdyčiau kitus įsakymus, kuriuos jis davė man.

28 Ir dabar, štai tas įsakymas, kurį duodu jums: niekam sąmoningai neleiskite valgyti mano kūno ir kraujo nevertai, kada tai pateiksitis;

29 nes kas valgo ir geria mano kūną ir kraują nevertai, tas valgo ir geria pasmerkimą savo sielai; todėl jei žinote, kad žmogus nevertas valgyti ir gerti mano kūno ir kraujo, jūs uždrausite jam.

30 Tačiau jūs neišmesite jo iš savo tarpo, bet tarnausite jam ir melsitės už jį savo Tėvui mano vardu; ir jei bus taip, kad jis atgailaus ir bus pakrikštytas mano vardu, tada jūs priimsite jį ir pateiksite jam mano kūno ir kraujo.

31 Bet jeigu jis neatgailaus, jis nebus priskaičiuotas prie mano žmonių, idant nesunaikintų mano žmonių, nes štai aš pažįstu savo avis ir jos yra suskaičiuotos.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

32 Tačiau jūs neišmesite jo iš savo sinagogų ar savo garbimo vietų, nes tokiame jūs ir toliau tarnausite; nes nežinote, ar jie sugrįš, atgailaus ir ateis pas mane visa širdimi, ir aš juos išgydysiu; ir jūs būsite jų išgelbėjimo priemonė.

33 Todėl vykdykite šiuos žodžius, kuriuos aš įsakiau jums, kad nepatektumėte į pasmerkimą; nes vargas tam, kurį Tėvas pasmerkia.

34 Ir aš duodu jums šiuos įsakymus, kadangi tarp jūsų būdavo ginčai. Ir palaiminti esate, jeigu tarp jūsų nėra ginčų.

35 O dabar aš einu pas Tėvą, kadangi jūsų labui man būtina eiti pas Tėvą.

36 Ir buvo taip, kad baigęs sakyti šiuos žodžius, Jėzus ranka palietė mokinius, kuriuos išsirinko, vieną po kito, būtent kol palietė juos visus, ir paliesdamas kalbėjo jiems.

37 Ir minia negirdėjo žodžių, kuriuos jis kalbėjo, todėl jie nepaliudijo; bet mokiniai paliudijo, kad jis davė jiems galią suteikti Šventąją Dvasią. Ir aš vėliau parodysiu jums, kad šitas liudijimas yra tikras.

38 Ir buvo taip, kad Jėzui juos visus palietus, užėjo debesis ir uždengė minią, tad jie negalėjo matyti Jėzaus.

39 Ir kol jie buvo uždengti, jis pasišalino nuo jų ir pakilo į dangų. Ir mokiniai matė ir paliudijo, kad jis vėl pakilo į dangų.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Nefio knyga 19

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad Jėzui pakilus į dangų, minia išsi-sklaidė ir kiekvienas vyras pasiėmė savo žmoną ir savo vaikus ir sugrižo į savo namus.
- 2 Ir tuojau, dar prieš sutemstant, tarp žmonių pasklido žinia, kad minia matė Jėzų ir kad jis tarnavo jiems, ir kad jis rytoj taip pat parodys save miniai.
- 3 Taip, ir iš tikrųjų visą tą naktį sklido žinia apie Jėzų; ir jie taip siuntė žinią žmonėms, kad daugybė, taip, nepaprastai daug žmonių visą tą naktį nepaprastai darbavosi, kad rytojaus dieną galėtų būti toje vietoje, kur Jėzus turėtų pasirodyti miniai.
- 4 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną, kada susirinko minia, štai, Nefis ir jo brolis, kurį jis prikėlė iš mirusiųjų, vardu Timotiejus, ir taip pat jo sūnus, vardu Jonas, ir taip pat Matonis ir Matonihas, jo brolis, ir Kumenas, ir Kumenonis, ir Jeremijas, ir Šemnonas, ir Jonas, ir Zedekijas, ir Izaijas – dabar, tai vardai mokinių, kuriuos Jėzus išsirinko, – ir buvo taip, kad jie išėjo ir atsistojo minios viduryje.
- 5 Ir štai, minia buvo tokia didelė, kad jie nurodė pasidalinti į dvylika grupių.
- 6 Ir tie dvylika mokė minią; ir štai, jie nurodė miniai suklaupiti ant žemės veido ir melstis Tėvui Jėzaus vardu.
- 7 Ir mokiniai taip pat meldėsi Tėvui Jėzaus vardu. Ir buvo taip, kad jie pakilo ir tarnavo žmonėms.
- 8 Ir kada jie pateikė tuos pačius žodžius, kuriuos kalbėjo Jėzus, – niekuo nesiskiriančius nuo tų žodžių, kuriuos kalbėjo Jėzus, – štai, jie vėl atsiklaupė ir meldėsi Tėvui Jėzaus vardu.
- 9 Ir jie meldė to, ko labiausiai troško; o jie troško, kad jiems būtų suteikta Šventoji Dvasia.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

10 Ir taip pasimeldę, jie nuėjo prie vandens pakraščio, ir minia nusekė paskui juos.

11 Ir buvo taip, kad Nefis įbrido į vandenį ir buvo pakrikštytas.

12 Ir jis išniro iš vandens ir pradėjo krikštyti. Ir jis pakrikštijo visus tuos, kuriuos išrinko Jėzus.

13 Ir buvo taip, kad, jiems pasikrikštijus ir išėjus iš vandens, Šventoji Dvasia nusileido ant jų ir jie buvo pripildyti Šventosios Dvasios ir ugnies.

14 Ir štai, jie buvo apgaubti lyg ugnies; ir ji atėjo iš dangaus, ir minia stebėjo tai ir paliudijo; ir angelai nusileido iš dangaus ir jiems tarnavo.

15 Ir buvo taip, kad kol angelai tarnavo mokiniams, štai Jėzus atėjo ir atsistojo viduryje, ir tarnavo jiems.

16 Ir buvo taip, jog jis kalbėjo miniai ir įsakė jiems atsiklaupyti ant žemės ir taip pat, kad jo mokiniai atsiklaupytų ant žemės.

17 Ir buvo taip, kad jiems visiems atsiklaupus ant žemės, jis įsakė savo mokiniams melstis.

18 Ir štai, jie pradėjo melstis; ir jie meldėsi Jėzui, vadinami jį savo Viešpačiu ir savo Dievu.

19 Ir buvo taip, kad Jėzus pasitraukė iš jų tarpo, šiek tiek pajėję nuo jų ir pats parpuolė ant žemės ir tarė:

20 Tėve, aš dėkoju tau, kad suteikei Šventąją Dvasią šitiems, kuriuos aš išsirinkau; ir tai dėl jų tikėjimo mani aš išsirinkau juos iš pasaulio.

21 Tėve, aš meldžiu tave suteikti Šventąją Dvasią visiems tiems, kurie tikės jų žodžiais.

22 Tėve, tu davei jiems Šventąją Dvasią, kadangi jie tiki mane; ir tu matai, kad jie tiki mane, kadangi tu girdi juos ir jie meldžiasi man; ir jie meldžiasi man, kadangi esu su jais.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

23 Ir dabar, Tėve, aš meldžiu tave už juos ir taip pat už visus tuos, kurie tikės jų žodžiais, kad jie įtikėtų mane, idant aš būčiau juose, kaip tu, Tėve, esi manyje, kad mes būtume viena.

24 Ir buvo taip, jog taip pasimeldęs Tėvui, Jėzus atėjo pas savo mokinius, ir štai, jie vis dar nepaliaujamai meldėsi jam; ir jie nedaugiąžodžiavo, nes jiems buvo duota, ko jie turi melsti, ir jie buvo pilni troškimo.

25 Ir buvo taip, kad Jėzus palaimino juos, kai jie meldėsi jam; ir jo veidas šypsojosi jiems, ir jo veido šviesa švietė jiems, ir štai jie buvo tokie pat balti kaip Jėzaus veidas ir taip pat apdarai; ir štai jų baltumas pranoko visokį baltumą, taip, tikrai visoje žemėje negalėjo būti nieko taip balto kaip jų baltumas.

26 Ir Jėzus tarė jiems: Melskitės toliau; ir jie nesiliovė meldėsi.

27 Ir jis vėl pasuko nuo jų ir truputėlį paėjęs į šalį, ir parpuolė ant žemės; ir jis vėl meldėsi Tėvui, sakydamas:

28 Tėve, dėkoju tau, kad išvalei tuos, kuriuos išsirinkau dėl jų tikėjimo, ir aš meldžiuosi už juos ir taip pat už tuos, kurie tikės jų žodžiais, kad jie būtų išvalyti manyje per tikėjimą jų žodžiais, kaip ir jie išvalyti manyje.

29 Tėve, meldžiu ne už pasaulį, bet už tuos, kuriuos tu davei man iš pasaulio, dėl jų tikėjimo, kad jie būtų išvalyti manyje, idant aš būčiau juose, kaip tu, Tėve, esi manyje, idant mes būtume viena, idant būčiau pašlovinas juose.

30 Ir ištaręs šiuos žodžius, Jėzus vėl atėjo pas savo mokinius; ir štai jie neatlyždami tebesimeldė jam; ir jis vėl šypsojosi jiems; ir štai, jie buvo balti kaip Jėzus.

31 Ir buvo taip, kad jis vėl truputėlį paėjęs nuo jų ir meldėsi Tėvui.

32 Ir nei liežuvis gali ištarti žodžius, kuriais jis meldėsi, nei žmogus gali užrašyti žodžius, kuriais jis meldėsi.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

33 Ir minia girdėjo ir liudija; ir jų širdys buvo atvertos, ir jie savo širdimis suprato žodžius, kuriais jis meldėsi.

34 Tačiau tokie didingi ir nuostabūs buvo žodžiai, kuriais jis meldėsi, kad jų neįmanoma užrašyti ir žmogus negali jų ištart.

35 Ir buvo taip, kad, baigęs melstis, Jėzus vėl atėjo pas mokinius ir tarė jiems: Tokio didelio tikėjimo niekuomet nemačiau tarp visų žydų; todėl, dėl jų netikėjimo, aš negalėjau parodyti jiems tokių didelių stebuklų.

36 Iš tiesų sakau jums: niekas iš jų nematė tokių didžiųjų dalykų, kokius jūs išvydote; ir neišgirdo jie tokių didžiųjų dalykų, kokius jūs išgirdote.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Nefio knyga 20

- 1 Ir buvo taip, kad jis įsakė miniai ir taip pat savo mokiniams liautis melstis. Ir jis įsakė jiems nesiliauti melstis savo širdyse.
- 2 Ir jis įsakė jiems atsikelti ir atsistoti ant kojų. Ir jie atsikėlė ir atsistojo ant kojų.
- 3 Ir buvo taip, kad jis vėl laužė duoną ir ją palaimino, ir pateikė mokiniams valgyti.
- 4 Ir kai jie suvalgė, jis įsakė jiems, kad jie laužytų duoną ir pateiktų miniai.
- 5 Ir kai jie pateikė miniai, jis taip pat davė jiems gerti vyno ir įsakė jiems, kad jie pateiktų miniai.
- 6 Dabar, nei mokiniai, nei minia neatsinešė nei duonos, nei vyno;
- 7 bet jis tikrai davė jiems valgyti duonos ir taip pat gerti vyno.
- 8 Ir jis sakė jiems: Tas, kuris valgo šitą duoną, valgo mano kūno savo sielai; ir tas, kuris geria šito vyno, geria mano kraujo savo sielai; ir jo siela niekada nealks ir netroks, bet bus pripildyta.
- 9 Dabar, kada visa minia suvalgė ir išgėrė, štai, jie buvo pripildyti Dvasios; ir jie šaukė vienu balsu ir šlovino Jėzų, kurį jie ir matė, ir girdėjo.
- 10 Ir kada jie visi pašlovino Jėzų, jis tarė jiems: Štai dabar aš baigiu įsakymą, kurį Tėvas man davė dėl šitų žmonių, kurie yra Izraelio namų likutis.
- 11 Atsimenate, kad aš kalbėjau jums ir pasakiau, jog kada bus įvykdyti Izaijo žodžiai – štai jie užrašyti, jūs turite juos priešais save, tad tyrinėkite juos –
- 12 ir iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jog kada jie bus įvykdyti, tada bus įvykdyta sandora, kurią Tėvas sudarė savo žmonėms, o Izraelio namai.

3 Nephi 20

- And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.
- And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.
- And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.
- And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.
- And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.
- Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;
- But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.
- And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.
- Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.
- And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.
- Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—
- And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 Ir tada likutis, kuris bus plačiai išsklaidytas ant žemės veido, bus surinktas iš rytų ir vakarų, ir iš pietų, ir iš šiaurės; ir jie bus atvesti į Viešpaties, savo Dievo, kuris juos išpirko, pažinimą.

14 Ir Tėvas įsakė man, kad aš duočiau jums šitą žemę kaip paveldą.

15 Ir aš sakau jums, kad jei kitataučiai neatgailaus po palaiminimo, kurį jie gaus, po to, kai bus išsklaidę mano žmones, –

16 tada jūs, kurie esate Jokūbo namų likutis, išeisite tarp jų; ir būsite tarp tų, kurių bus daugybė; ir jūs būsite tarp jų kaip liūtas tarp miško žvėrių, kaip jaunas liūtas tarp avių kaimenių, kuris, jeigu eina per jas, tai ir mindo, ir drasko į gabalus, ir niekas negali išgelbėti.

17 Tavo ranka bus pakelta prieš tavo priešininkus, ir visi tavo priešai bus nukirsti.

18 Ir aš susirinksiu savo žmones, kaip vyras surenka savo pėdus į kūlyklą.

19 Nes aš padarysiu savo žmones, su kuriais Tėvas sudarė sandorą ... taip, aš padarysiu tavo ragą geležimi ir tavo kanopas – skleistvairiu. Ir tu sudaužysi į gabalus daug liaudžių; ir aš pašvėsiu jų grobį Viešpačiui ir jų turtą – visos žemės Viešpačiui. Ir štai, aš esu tas, kuris tai daro.

20 Ir bus, – sako Tėvas, – kad mano teisingumo kalavijas pakibs virš jų tą dieną; ir jeigu jie neatgailaus, jis kris ant jų, – sako Tėvas, – taip, būtent ant visų kitataučių tautų.

21 Ir bus taip, kad aš įkurdinsiu savo žmones, o Izraelio namai.

22 Ir štai, šituos žmones aš įkurdinsiu šitoje žemėje, kad būtų įvykdyta sandora, kurią aš sudariau su jūsų tėvu Jokūbu; ir tai bus Naujoji Jeruzalė. Ir dangaus jėgos bus tarp šitų žmonių; taip, būtent aš būsiu tarp jūsų.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

23 Štai, aš esu tas, apie kurį Mozė kalbėjo, sakydamas: Pranašą Viešpats, jūsų Dievas, pakels jums iš jūsų brolių kaip mane; jo klausysite visame kame, ką tik jis sakys jums. Ir bus taip, kad kiekviena siela, kuri nepaklausys to pranašo, bus iškiršta iš liaudies.

24 Iš tiesų sakau jums: taip, ir visi pranašai nuo Samuelio ir tie, kurie buvo po jo, visi, kiek tik kalbėjo, liudijo apie mane.

25 Ir štai, jūs esate pranašų vaikai; ir jūs esate Izraelio namų; ir jūs esate tos sandoros, kurią Tėvas sudarė su jūsų tėvais, sakydamas Abraomui: Ir per tavo sėklą bus palaimintos visos žemės giminės.

26 Tėvas prikėlė mane pirmiausia jums ir pasiuntė mane, kad palaiminčiau jus, nugręždamas kiekvieną iš jūsų nuo jūsų nedorybių; ir tai dėl to, kad esate sandoros vaikai.

27 Ir po to, kai buvote palaiminti, Tėvas įvykdo sandorą, kurią jis sudarė su Abraomu, sakydamas: Per tavo sėklą bus palaimintos visos žemės giminės, – tad Šventoji Dvasia per mane bus išlieta ant kitataučių; ir šitas palaiminimas kitataučiams padarys juos galingesnius už visus, kad išsklaidytų mano tautą, o Izraelio namai.

28 Ir jie bus rykštė šitos žemės žmonėms. Tačiau jeigu jie užkietins savo širdis prieš mane, kai bus gavę mano evangelijos pilnatvę, aš atgręšiu jų nedorybes ant jų pačių galvų, – sako Tėvas.

29 Ir aš atsiminsiu sandorą, kurią sudariau su savo žmonėmis; o aš sudariau sandorą su jais, kad surinksiu juos man tinkamu metu, idant vėl duočiau jiems kaip pavidą jų tėvų žemę, kuri yra Jeruzalės žemė, kuri yra pažadėtoji žemė jiems per amžius, – sako Tėvas.

30 Ir bus, kad ateis laikas, kada mano evangelijos pilnatvė bus skelbiama jiems;

31 ir jie tikės mane, kad aš esu Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, ir melsis Tėvui mano vardu.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Tada jų sargybiniai pakels savo balsą ir drauge balsu giedos; nes jie pamatys savo akimis.

33 Tada Tėvas vėl surinks juos ir duos jiems Jeruzalę kaip jų paveldo žemę.

34 Tada jie pratrūks džiūgavimu: Giedokite drauge jūs, Jeruzalės griuvėsiai; nes Tėvas paguodė savo tautą, jis išpirko Jeruzalę.

35 Tėvas apnuogino savo šventą ranką visų tautų akyse; ir visi žemės pakraščiai išvys Tėvo išgelbėjimą; o Tėvas ir aš esame viena.

36 Ir tada įvyks tai, kas parašyta: Pabusk, pabusk vėl ir apsirenk savo stiprybę, o Sione; apsirenk savo gražiuosius apdarus, o Jeruzale, šventasis mieste, nes nuo šiol daugiau neįeis į tave neapipjaustytasis ir nešvarusis.

37 Nusipurtyk nuo savęs dulkes; atsikelk, sėskis, o Jeruzale; išsilaisvink iš savo kaklo pančių, o belaisve Sionės dukra.

38 Nes taip sako Viešpats: Jūs pardavėte save už nieką, ir būsite išpirkti be pinigų.

39 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad mano žmonės žinos mano vardą; taip, tą dieną jie žinos, kad aš esu tas, kuris kalba.

40 Ir tada jie sakys: Kokios gražios kalnuose kojos to, kuris neša jiems gerą naujieną, kuris skelbia taiką; kuris atneša gerą naujieną apie gėrį, kuris skelbia išgelbėjimą; kuris sako Sionei: Tavo Dievas viešpatauja!

41 Ir tada pasklis šauksmas: Išeikite, išeikite, eikite iš ten, nelieskite nieko nešvaraus; išeikite iš to; būkite švarūs, jūs, kurie nešate Viešpaties indus.

42 Nes jūs išeisite ne paskubomis ir nespruksite; nes Viešpats eis pirma jūsų ir Izraelio Dievas bus jūsų galinė sauga.

43 Štai, mano tarnas elgsis išmintingai; jis bus išaukštintas ir šlovinamas, ir labai iškilus.

44 Lygiai kaip daugelis stebėjosi tavimi: jo veidas buvo taip sudarkytas – labiau nei bet kokio žmogaus, ir jo kūnas – labiau nei žmonių sūnų –

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

45 taip jis apšlakstys daug tautų; karaliai užčiaups savo burnas dėl jo, nes jie išvys tai, kas jiems nebuvo sakyta; ir supras tai, ko nebuvo girdėję.

46 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: visa tai tikrai įvyks, tiksliai taip, kaip Tėvas man įsakė. Tada šita sandora, kurią Tėvas sudarė su savo žmonėmis, bus įvykdyta; ir tada Jeruzalė bus vėl apgyventa mano žmonių, ir tai bus jų paveldo žemė.

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 Nefio knyga 21

- 1 Ir iš tiesų, sakau jums: aš duodu jums ženklą, kad galėtu-
mėte žinoti laiką, kada tai pradės pildytis – kad aš su-
rinksiu iš ilgalaikio išsklaidymo savo žmones, o Izraelio
namai, ir vėl įkursiu tarp jų savo Sionę;
- 2 ir štai ką duosiu jums kaip ženklą – nes iš tiesų sakau
jums, jog kada tai, ką skelbiu jums ir ką vėliau paskelb-
siu jums pats, ir galia Šventosios Dvasios, kurią jums su-
teiks Tėvas, bus atskleista kitataučiams, kad jie žinotų
apie šituos žmones, kurie yra Jokūbo namų likutis, ir
apie šituos mano žmones, kurie bus jų išsklaidyti;
- 3 iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kada tai bus Tėvo atskleis-
ta jiems ir iš jų per Tėvą ateis jums;
- 4 nes tai Tėvo išmintis, kad jie būtų įkurdinti šitoje žė-
mėje ir būtų įkurdinti Tėvo galia kaip laisvi žmonės, kad
tai išeitų iš jų jūsų sėklos likučiu, idant galėtų būti įvyk-
dyta Tėvo sandora, kurią jis sudarė su savo žmonėmis, o
Izraelio namai;
- 5 todėl, kai šitie darbai ir darbai, kurie bus daromi tarp
jūsų vėliau, ateis iš kitataučių jūsų sėklai, kuri nusiris į
netikėjamą dėl nedorybės;
- 6 nes tokia Tėvo valia, kad tai ateitų iš kitataučių, idant
jis galėtų parodyti savo jėgą kitataučiams, dėl to, kad ki-
tataučiai, jeigu jie neužkietins savo širdžių, atgailautų ir
ateitų pas mane, ir būtų pakrikštyti mano vardu, ir ži-
notų apie tikrus mano doktrinos punktus, idant būtų
priskaičiuoti prie mano žmonių, o Izraelio namai;
- 7 ir kada tai įvyks, ir tavo sėkla pradės tai pažinti, – tai
bus jiems ženklas, kad jie žinotų, jog jau prasidėjo Tėvo
darbas, kad būtų įvykdyta sandora, kurią jis sudarė
Izraelio namų žmonėms.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye
may know the time when these things shall be about to
take place—that I shall gather in, from their long dis-
persion, my people, O house of Israel, and shall estab-
lish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto
you for a sign—for verily I say unto you that when these
things which I declare unto you, and which I shall de-
clare unto you hereafter of myself, and by the power of
the Holy Ghost which shall be given unto you of the
Father, shall be made known unto the Gentiles that
they may know concerning this people who are a rem-
nant of the house of Jacob, and concerning this my peo-
ple who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall
be made known unto them of the Father, and shall
come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be es-
tablished in this land, and be set up as a free people by
the power of the Father, that these things might come
forth from them unto a remnant of your seed, that the
covenant of the Father may be fulfilled which he hath
covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which
shall be wrought among you hereafter shall come forth
from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle
in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come
forth from the Gentiles, that he may show forth his
power unto the Gentiles, for this cause that the
Gentiles, if they will not harden their hearts, that they
may repent and come unto me and be baptized in my
name and know of the true points of my doctrine, that
they may be numbered among my people, O house of
Israel;

And when these things come to pass that thy seed
shall begin to know these things—it shall be a sign unto
them, that they may know that the work of the Father
hath already commenced unto the fulfilling of the
covenant which he hath made unto the people who are
of the house of Israel.

8 Ir kada ta diena ateis, bus taip, kad karaliai užčiaups savo burnas; nes jie pamatys tai, kas jiems nebuvo sakytai; ir supras tai, ko nebuvo girdėję.

9 Nes tą dieną dėl manęs Tėvas darys darbą, kuris bus didis ir nuostabus darbas tarp jų; ir bus tarp jų tokių, kurie nepatikės tuo, nors vyras skelbs jiems tai.

10 Bet štai, mano tarno gyvybė bus mano rankoje; todėl jie nesužeis jo, nors jis ir bus sudarkytas dėl jų. Tačiau aš išgydysiu jį, nes parodysiu jiems, kad mano išmintis yra stipresnė už velnio gudrybę.

11 Todėl bus taip, kad visi, kurie tik nepatikės mano, kuris esu Jėzus Kristus, žodžiais, kuriuos Tėvas nurodys jam išnešti kitataučiams ir duos jam galią, kad jis išneštų juos kitataučiams (tai bus padaryta būtent taip, kaip sakė Mozė), tie bus iškirsti iš mano žmonių, kurie yra sandoros žmonės, tarpo.

12 Ir mano žmonės, kurie yra Jokūbo likutis, bus tarp kitataučių, taip, jų tarpe, kaip liūtas tarp miško žvėrių, kaip jaunas liūtas tarp avių kaimenių, kuris, jeigu eina per jas, tai ir mindo, ir drasko į gabalus, ir niekas negali išgelbėti.

13 Jų ranka bus pakelta prieš jų priešininkus, ir visi jų priešai bus nukirsti.

14 Taip, vargas kitataučiams, jeigu jie neatgailaus; nes tą dieną bus taip, – sako Tėvas, – kad aš iškirsiu tavo arklius iš tavo tarpo ir sunaikinsiu tavo vežimus;

15 ir aš iškirsiu tavo žemės miestus ir nugriausiu visas tavo tvirtoves.

16 Ir aš iškirsiu raganavimus iš tavo žemės ir pas tave daugiau nebebus pranašautojų;

17 tavo drožtus atvaizdus ir tavo statulas aš taip pat iškirsiu iš tavo tarpo, ir tu daugiau negarbinsi savo rankų dirbinių;

18 ir aš išrausiu tavo giraites iš tavo tarpo; taip pat aš nuniokosiu tavo miestus.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

19 Ir bus taip, kad visi melai ir apgaulės, ir pavydai, ir nesutarimai, ir piktnaudžiavimai kunigavimu, ir paleistuvavimai bus išnaikinti.

20 Nes bus taip, – sako Tėvas, – kad tą dieną visus, kurie tik neatgailaus ir neateis pas mano Mylimąjį Sūnų, aš iškirsiu iš savo žmonių tarpo, o Izraelio namai;

21 ir aš įvykdysiu jiems, lygiai kaip pagonims, tokį kerštą ir įtūžį, kokio jie negirdėję.

22 Bet jeigu jie atgailaus ir klausys mano žodžių, ir neužkietins savo širdžių, aš įkursiu tarp jų savo bažnyčią, ir jie ateis į sandorą ir bus priskaičiuoti prie šito Jokūbo likučio, kuriam aš daviau šitą žemę kaip jų paveldą;

23 ir jie padės mano žmonėms, Jokūbo likučiui, ir taip pat visiems tiems iš Izraelio namų, kurie tik ateis, kad pastatytų miestą, kuris bus pavadintas Naująja Jeruzale.

24 Ir tada jie padės mano žmonėms, kad tie, kurie išsklaidyti po visą žemės veidą, būtų surinkti į Naująją Jeruzalę.

25 Ir tada dangaus galia ateis pas juos; ir aš taip pat būsiu tarp jų.

26 Ir tada prasidės Tėvo darbas, būtent tą dieną, kada šita evangelija bus skelbiama tarp šitų žmonių likučio. Iš tiesų sakau jums: tą dieną Tėvo darbas prasidės tarp visų mano liaudies išsklaidytųjų, taip, būtent genčių, kurios buvo prapuolusios, kurias Tėvas išvedė iš Jeruzalės.

27 Taip, prasidės darbas nuo Tėvo tarp visų mano tautos išsklaidytųjų, kad paruoštų kelią, kuriuo jie galėtų ateiti pas mane, idant šauktųsi Tėvo mano vardu.

28 Taip, ir tada prasidės darbas nuo Tėvo tarp visų tautų, ruošiant kelią, kuriuo jo tauta būtų surinkta namo į savo paveldo žemę.

29 Ir jie išeis iš visų tautų; ir jie išeis ne paskubomis ir nespruks; nes aš eisiu pirma jų, – sako Tėvas, – ir aš būsiu jų galinė sauga.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Nefio knyga 22

- 1 Ir tada įvyks tai, kas parašyta: Giedok, o nevaisingoji, tu, kuri negimdei; pratrūk giedojimu ir garsiai šauk tu, kuri nekeitėjai gimdymo skausmų; nes daugiau yra apleistosios vaikų, negu ištekėjusios žmonos, – sako Viešpats.
- 2 Išplėsk savo palapinės vietą ir tegul jie ištempia tavo buveinių uždangalus; netaupyk, pailgink virves ir sustiprink kuolus;
- 3 nes tu pratrūksi dešinėje ir kairėje, ir tavo sėkla paveldės kitataučius ir apgyvens tuščius miestus.
- 4 Nebijok, nes nebūsi sugėdinta; ir nebūsi niekinama, nes tau nereikės gėdintis; nes tu užmirši jaunystės gėdą ir neprisiminsi savo jaunystės negarbės, ir daugiau neprisiminsi savo našlystės negarbės.
- 5 Nes tavo sutvėrėjas, tavo vyras – Pulkų Viešpats yra jo vardas; ir tavo Išpirkėjas, Izraelio Šventasis – visos žemės Dievas – taip jis bus pavadintas.
- 6 Nes Viešpats pašaukė tave, kaip paliktą ir dvasioje liūdinčią moterį ir jaunystės žmoną, kada tu buvai atmes-ta, – sako tavo Dievas.
- 7 Trumpai akimirksniai aš palikau tave, bet su didžiais pasigailėjimais aš surinksiu tave.
- 8 Truputėlį rūstaudamas aš paslėpiau savo veidą nuo tavęs akimirksniai, bet su nesibaigiančiu maloningumu aš pasigailėsiu tavęs, – sako Viešpats, tavo Išpirkėjas.
- 9 Nes man tai – Nojaus vandenys, nes kaip aš prisieikiau, kad Nojaus vandenys nebeužeis ant žemės, taip aš prisieikiau, kad neberūstausiu ant tavęs.
- 10 Nes kalnai pasitrauks, ir kalvos bus perkeltos, bet mano maloningumas nebepasitrauks nuo tavęs, nė mano taikos sandora nebus panaikinta, – sako Viešpats, kuris gaili tavęs.
- 11 O tu, suspaustoji, audrų blaškyta ir nepaguosta! Štai, aš padengsiu tavo akmenis žėrinčiomis spalvomis ir apdaigstysiu tavo pamatus safyrais.
- 12 Aš tavo langus padarysiu iš agatų ir tavo vartus iš rubinų, ir visas tavo sienas iš brangių akmenų.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

13 Ir visi tavo vaikai bus Viešpaties mokomi; ir didelė bus tavo vaikų ramybė.

14 Ir tu būsi įtvirtinta teisme; būsi toli nuo priespaudos, nes nebijosi, ir nuo siaubo, nes jis nepriartės prie tavęs.

15 Štai, jie iš tiesų susirinks prieš tave ne mano valia; kas tik susirinks prieš tave, kris dėl tavęs.

16 Štai, aš sukūriau kalvį, kuris įpučia anglis žaizdre ir kuris pasidaro įrankį savo darbui; ir aš sukūriau niokotoją, kad niokotų.

17 Joks ginklas, padarytas prieš tave, nebus sėkmingas; ir kiekvieną liežuvį, kuris burnos prieš tave teisme, tu apkaltinsi. Tai yra Viešpaties tarnų paveldas ir jų teisumas yra iš manęs, – sako Viešpats.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Nefio knyga 23

- 1 Ir dabar štai, sakau jums, jog turite tai tyrinėti. Taip, aš įsakau jums stropiai tai tyrinėti, nes didingi yra Izaijo žodžiai.
- 2 Nes tikrai jis kalbėjo apie viską, kas susiję su mano žmonėmis, kurie yra Izraelio namų; todėl būtinai reikia, kad jis taip pat kalbėtų ir kitataučiams.
- 3 Ir visa, ką jis kalbėjo, įvyko ir įvyks, būtent pagal žodžius, kuriuos jis kalbėjo.
- 4 Todėl skirkite dėmesį mano žodžiams; užrašykite tai, ką aš sakiau jums; ir sulig Tėvo paskirtu laiku ir jo valia jie išeis kitataučiams.
- 5 Ir kiekvienas, kuris klausys mano žodžių ir atgailaus, ir bus pakrikštytas, tas bus išgelbėtas. Tyrinėkite pranašus, nes daugelis liudija apie tai.
- 6 Ir dabar buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl tarė jiems – po to, kai išaiškino jiems visus Raštus, kuriuos jie buvo gavę, – jis tarė jiems: Štai norėčiau, kad užrašytumėte ir kitus Raštus, kurių neužrašėte.
- 7 Ir buvo taip, kad jis tarė Nefiui: Atnešk metraščių, kurių vedei.
- 8 Ir kada Nefis atnešė metraščius ir padėjo priešais jį, jis pažvelgė į juos ir tarė:
- 9 Iš tiesų sakau jums: aš įsakiau savo tarnui Samueliui Lamanitui, kad jis liudytų šitiems žmonėms, jog tą dieną, kada Tėvas pašlovins savo vardą manyje, bus daug šventųjų, kurie kelsis iš mirusiųjų ir pasirodys daugeliui, ir tarnaus jiems. Ir jis tarė jiems: Argi taip nebuvo?
- 10 Ir jo mokiniai atsakė jam ir tarė: Taip, Viešpatie, Samuelis pranašavo pagal tavo žodžius, ir visi jie išsipildė.
- 11 Ir Jėzus tarė jiems: Kaip tai yra, jog neužrašėte to, kad daug šventųjų kėlėsi ir pasirodė daugeliui, ir jiems tarnavo?

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

12 Ir buvo taip, kad Nefis atsiminė, jog tai nebuvo užrašyta.

13 Ir buvo taip, kad Jėzus įsakė tai užrašyti; todėl tai buvo užrašyta, kaip jis įsakė.

14 Ir dabar, buvo taip, kad išaiškinęs visus jų užrašytus Raštus kaip visumą, Jėzus jiems įsakė mokytis to, ką jis jiems išaiškino.

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Nefio knyga 24

- 1 Ir buvo taip, jog jis įsakė jiems užrašyti žodžius, kuriuos Tėvas davė Malachijui, kuriuos jis pasakys jiems. Ir buvo taip, kad po to, kai jie buvo užrašyti, jis išaiškino juos. Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis pasakė jiems, sakydamas: Taip sakė Tėvas Malachijui: Štai aš siųsiu savo pasiuntinį, ir jis paruoš kelią prieš mane, ir Viešpats, kurio jūs ieškote, staiga ateis į savo šventyklą, būtent sandoros pasiuntinys, kuriuo jūs džiaugsitės; štai jis ateis, – sako Pulkų Viešpats.
- 2 Bet kas gali išlaikyti jo atėjimo dieną, ir kas išstovės, kai jis pasirodys? Nes jis – kaip grynintojo ugnis ir kaip velėtojo šarmas.
- 3 Ir jis sėdės kaip sidabro grynintojas ir valytojas, ir jis išvalys Levio sūnus ir išvalys juos kaip auksą ir sidabrą, idant jie atnašautų Viešpačiui atnašą teisume.
- 4 Tada Judo ir Jeruzalės atnaša bus maloni Viešpačiui, kaip senovės dienomis ir kaip ankstesniais metais.
- 5 Ir aš prisiartinsiu teisti jūsų; ir aš būsiu greitas liudytojas prieš burtininkus ir prieš svetimautojus, ir prieš melagingai prisiekiančius, ir prieš tuos, kurie skriaudžia samdinį užmokesčiu, našlę ir našlaitį, ir kurie pavaro atėivį ir nebijo manęs, – sako Pulkų Viešpats.
- 6 Nes aš esu Viešpats, aš nesikeičiu; todėl jūs, Jokūbo sūnūs, nesate sudeginti.
- 7 Netgi nuo savo tėvų dienų jūs palikote mano apeigas ir jų nesilaikėte. Sugrįžkite pas mane, ir aš sugrįšiu pas jus, – sako Pulkų Viešpats. – Bet jūs sakote: Kaip mums sugrįžti?
- 8 Argi žmogus apiplėšinės Dievą? Tačiau jūs apiplėšėte mane. Bet jūs sakote: Kaip mes apiplėšėme tave? Dešimtinėmis ir atnašomis.
- 9 Prakeiksmu jūs prakeikti, nes apiplėšėte mane, tikrai, visa ši tauta.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi —Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Atneškite visas dešimtines į sandėlį, kad būtų maisto
mano namuose; ir dabar, tuo išmėginkite mane, – sako
Pulkų Viešpats, – ar aš neatversiu jums dangaus langų ir
neišliesiu jums apščiai palaimos, kad nepakaks vietos jai
priimti.

11 Ir dėl jūsų aš sudrausiu rijiką, ir jis nesunaikins jūsų
žemės vaisiaus; ir jūsų vynmedis laukuose nenumes savo
vaisiaus prieš laiką, – sako Pulkų Viešpats.

12 Ir visos tautos vadins jus palaimintais, nes būsite pasi-
gėrėtina šalis, – sako Pulkų Viešpats.

13 Įžūlūs buvo jūsų žodžiai prieš mane, – sako Viešpats.
Tačiau jūs sakote: Ką gi pasakėme prieš tave?

14 Jūs sakėte: Tuščias darbas tarnauti Dievui, ir kokia
nauda, kad laikėmės jo nuostatų ir atgailaujančiai vaikš-
čiojome priešais Pulkų Viešpatį.

15 Ir dabar mes vadiname laimingais išdidžiuosius; taip,
tiems, kurie daro nelabumą, sekasi; taip, tie, kurie gun-
do Dievą, net išlaisvinami.

16 Tuo tarpu bijantys Dievo dažnai kalbėdavosi vienas
su kitu ir Viešpats klausėsi ir girdėjo; ir atminimo knyga
buvo rašoma priešais jį tiems, kurie bijojo Viešpaties ir
kurie gerbė jo vardą.

17 Ir jie bus mano, – sako Pulkų Viešpats, – tą dieną, ka-
da aš susirinksiu savo brangakmenius; ir aš pasigailėsiu
jų, kaip vyras pasigaili savo sūnaus, kuris jam tarnauja.

18 Tada jūs sugrįšite ir pamatysite skirtumą tarp teisingo
ir nelabojo, tarp to, kuris tarnauja Dievui ir to, kuris
jam netarnauja.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there
may be meat in my house; and prove me now herewith,
saith the Lord of Hosts, if I will not open you the win-
dows of heaven, and pour you out a blessing that there
shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he
shall not destroy the fruits of your ground; neither shall
your vine cast her fruit before the time in the fields,
saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a
delightful land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the
Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it
profit that we have kept his ordinances and that we have
walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that
work wickedness are set up; yea, they that tempt God
are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to an-
other, and the Lord hearkened and heard; and a book of
remembrance was written before him for them that
feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in
that day when I make up my jewels; and I will spare
them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the right-
eous and the wicked, between him that serveth God and
him that serveth him not.

3 Nefio knyga 25

- 1 Nes štai ateina diena, kuri degs kaip krosnis; ir visi išdidieji, taip, ir visi piktadariai bus kaip ražiena; ir diena, kuri ateina, sudegins juos, – sako Pulkų Viešpats, – kad ji nepaliks jiems nei šaknies, nei šakos.
- 2 Bet jums, kurie bijotės mano vardo, pakils teismo Sūnus su išgydymu savo sparnuose; ir jūs išeisite ir užaugsite kaip veršiukai garde.
- 3 Ir jūs mindžiosite nelabuosis; nes jie bus pelenai po jūsų kojų padais tą dieną, kada tai padarysiu, – sako Pulkų Viešpats.
- 4 Atsiminkite mano tarno Mozės įstatymą, kurį Horebe daviau jam kaip įsakymą visam Izraeliui, kartu su nuostatais ir potvarkiais.
- 5 Štai prieš ateinant didžiai ir baisiai Viešpaties dienai aš siųsiu jums pranašą Eliją.
- 6 Ir jis atgręš tėvų širdį į vaikus ir vaikų širdį į tėvus, kad neateičiau ir neištikčiau žemės prakeiksmu.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Nefio knyga 26

- 1 Ir dabar buvo taip, kad pasakęs tai, Jėzus tai išaiškino miniai; ir jis išaiškino jiems visus dalykus, tiek didžius, tiek ir smulkius.
- 2 Ir jis tarė: Šituos Raštus, kurių jūs neturėjote, Tėvas man įsakė duoti jums; tokia jo išmintis, kad jie būtų duoti ateities kartoms.
- 3 Ir jis išaiškino viską, netgi nuo pradžios iki to meto, kada jis ateis savo šlovėje, – taip, būtent viską, kas vyks ant žemės veido, net iki tada, kai elementai sutirps nuo didelio karščio ir žemė bus suvyniota kaip raštų ritinys, ir dangūs bei žemė praeis;
- 4 ir netgi iki tos didžios ir paskutinės dienos, kada visi žmonės ir visos giminės, ir visos tautos, ir liežuviai stos priešais Dievą, kad būtų teisiami pagal savo darbus, ar jie geri, ar jie pikti, –
- 5 jeigu jie geri – prikelti nesibaigiančiam gyvenimui; o jeigu jie pikti – prikelti pasmerkimui, esantiems lygiagrečiai – vienas vienoje pusėje ir kitas kitoje pusėje, pagal gailėstingumą ir teisingumą, ir šventumą, esančius Kristuje, kuris buvo dar prieš pasaulio pradžią.
- 6 Ir dabar šitoje knygoje negali būti užrašyta nė šimtoji dalis to, ko Jėzus iš tikrųjų mokė žmones;
- 7 bet štai Nefio plokštelėse yra didesnė dalis to, ko jis mokė žmones.
- 8 O aš užrašiau mažesnę dalį to, ko jis mokė žmones; ir užrašiau tai tam, kad tai būtų vėl atnešta šitiems žmonėms iš kitataučių, pagal žodžius, kuriuos kalbėjo Jėzus.
- 9 Ir kada jie bus gavę tai, ką jiems būtina turėti pirmiausiai, jų tikėjimui išmėginti, ir jei bus taip, kad jie patikės tuo, tada jiems bus atskleisti didesni dalykai.
- 10 Ir jei bus taip, kad jie nepatikės tuo, tada didesni dalykai bus sulaikyti nuo jų, jų pasmerkimui.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory— yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

11 Štai aš jau norėjau užrašyti tai, viską, kas buvo išraižyta ant Nefio plokštelių, bet Viešpats uždraudė tai, sakydamas: Aš išmėginsiu savo žmonių tikėjimą.

12 Todėl aš, Mormonas, rašau tai, kas man buvo įsakyta Viešpaties. Ir dabar aš, Mormonas, baigiu savo žodžius ir toliau rašau tai, kas man įsakyta.

13 Todėl norėčiau, kad pastebėtumėt, jog Viešpats tikrai mokė žmones tris dienas; ir po to jis dažnai pasirodydavo jiems ir dažnai lauždavo duoną ir ją laimindavo, ir pateikdavo ją jiems.

14 Ir buvo taip, kad jis mokė ir tarnavo minios, apie kurią kalbėta, vaikams ir atrišo jiems liežuvius, ir jie kalbėjo savo tėvams didžius ir nuostabius dalykus, netgi didingesnius, negu jis apreiškė liaudžiai; ir jis atrišo jiems liežuvius, kad jie galėtų kalbėti.

15 Ir buvo taip, kad po to, kai jis pakilo į dangų – po to, kai jis antrą kartą pasirodė jiems ir nuėjo pas Tėvą, po to, kai išgydė jų ligonius ir jų luošius ir atvėrė jų aklyjū akis bei kurčiųjų ausis, ir tikrai atliko tarp jų visokius išgydymus, ir prikėlė vyrą iš mirusiųjų, ir parodė jiems savo galią, ir pakilo pas Tėvą –

16 štai rytojaus dieną buvo taip, kad susirinko minia, ir jie tiek matė, tiek ir girdėjo tuos vaikus; taip, netgi kūdikiai atvėrė savo burnas ir kalbėjo nuostabius dalykus; ir tai, ką jie kalbėjo, buvo uždrausta užrašyti.

17 Ir buvo taip, kad nuo to laiko mokiniai, kuriuos išsirinko Jėzus, pradėjo krikštyti ir mokyti visus, kurie tik ateidavo pas juos; ir visi, kurie tik buvo pakrikštyti Jėzaus vardu, buvo pripildyti Šventosios Dvasios.

18 Ir daugelis jų išvydo ir išgirdo nesakomų dalykų, kurių nevalia užrašyti.

19 Ir jie mokė ir tarnavo vienas kitam; ir viskas jų buvo bendra, ir kiekvienas teisingai elgėsi su kitais.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

20 Ir buvo taip, kad jie viską darė būtent taip, kaip jiems
įsakė Jėzus.

21 Ir tie, kurie buvo pakrikštyti Jėzaus vardu, buvo pava-
dinti Kristaus bažnyčia.

And it came to pass that they did do all things even as
Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus
were called the church of Christ.

3 Nefio knyga 27

- 1 Ir buvo taip, jog tuo metu, kai Jėzaus mokiniai keliavo ir skelbė tai, ką girdėjo ir matė, bei krikštijo Jėzaus vardu, buvo taip, kad mokiniai susirinko ir susivienijo karštoje maldoje ir pasninke.
- 2 Ir Jėzus vėl pasirodė jiems, nes jie meldėsi Tėvui jo vardu; ir Jėzus atėjo ir atsistojo jų viduryje, ir tarė jiems: Ko pageidaujate, kad jums suteikčiau?
- 3 Ir jie sakė jam: Viešpatie, mes norime, kad mums pasakytum vardą, kuriuo pavadinsime šią bažnyčią; nes žmonės ginčijasi dėl šito.
- 4 Ir Viešpats tarė jiems: Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kodėl žmonės dėl šito murma ir ginčijasi?
- 5 Argi jie neskaitė Raštų, kurie sako, kad turite priimti Kristaus vardą – mano vardą? Nes šituo vardu būsite pavadinti paskutiniąją dieną;
- 6 ir kas tik priima mano vardą ir išsveria iki galo, tas bus išgelbėtas paskutiniąją dieną.
- 7 Todėl, ką bedarytumėte, tai darysite mano vardu; todėl bažnyčią pavadinsite mano vardu; ir jūs šauksitės Tėvo mano vardu, idant jis laimintų bažnyčią dėl manęs.
- 8 Ir kaipgi tai būtų mano bažnyčia, jeigu ji nepavadinta mano vardu? Nes jeigu bažnyčia būtų pavadinta Mozės vardu, tai būtų Mozės bažnyčia; arba jeigu ji būtų pavadinta vyro vardu, tada ji būtų vyro bažnyčia; bet jeigu ji pavadinta mano vardu, tada ji – mano bažnyčia, jeigu jie pastatyti ant mano evangelijos.
- 9 Iš tiesų sakau jums, kad jūs pastatyti ant mano evangelijos; todėl ką be vadintumėte, jūs vadinsite mano vardu; todėl, jeigu šauksitės Tėvo dėl bažnyčios, jeigu tai bus mano vardu, Tėvas išgirs jus;
- 10 ir jeigu bažnyčia pastatyta ant mano evangelijos, tada Tėvas parodys joje savo darbus.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

11 Bet jeigu ji pastatyta ne ant mano evangelijos, o pasta-
tyta ant žmonių darbų arba ant velnio darbų, iš tiesų sa-
kau jums: kurį laiką jie džiaugiasi savo darbais, bet neil-
gai trukus ateina pabaiga, ir jie nukertami ir įmetami į
ugnį, iš kur nebegalima sugrįžti.

12 Nes jų darbai seka paskui juos, nes dėl savo darbų jie
nukertami; todėl atminkite, ką jums pasakiau.

13 Štai aš daviau jums savo evangeliją, ir štai ta evangeli-
ja, kurią daviau jums, – aš atėjau į pasaulį vykdyti savo
Tėvo valios, nes mano Tėvas siuntė mane.

14 Ir mano Tėvas pasiuntė mane, kad būčiau iškeltas ant
kryžiaus ir kad po to, kai būsiu iškeltas ant kryžiaus, vi-
sus žmones traukčiau pas save, idant kaip aš buvau iškel-
tas žmonių, taip žmonės būtų iškelti Tėvo, kad stotų
priešais mane, idant būtų teisiami už savo darbus, ar jie
geri, ar jie pikti –

15 tam aš ir buvau iškeltas; todėl, sulig Tėvo galia, aš
trauksiu visus žmones pas save, idant jie būtų teisiami
pagal savo darbus.

16 Ir bus taip, kad kas tik atgailauja ir pasikrikštija mano
vardu, bus pripildytas; ir jeigu jis ištvėria iki galo, štai aš
jį laikysiu be kaltės priešais savo Tėvą tą dieną, kada sto-
siu teisti pasaulio.

17 Ir tas, kuris neištvėria iki galo, tas taip pat nukerta-
mas ir įmetamas į ugnį, iš kur jie daugiau nebegali su-
grįžti dėl Tėvo teisingumo.

18 Ir tai yra tas žodis, kurį jis davė žmonių vaikams. Ir
dėl šitos priežasties jis įvykdo žodžius, kuriuos jis davė,
ir jis nemeluoja, bet įvykdo visus savo žodžius.

19 Ir niekas nešvarus negali įeiti į jo karalystę; todėl į jo
atilsį neįeina niekas kitas, kaip tik tie, kurie išplovė savo
apdarus mano krauju dėl savo tikėjimo ir atgailos už vi-
sas savo nuodėmes ir ištikimybės iki galo.

But if it be not built upon my gospel, and is built
upon the works of men, or upon the works of the devil,
verily I say unto you they have joy in their works for a
season, and by and by the end cometh, and they are
hewn down and cast into the fire, from whence there is
no return.

For their works do follow them, for it is because of
their works that they are hewn down; therefore remem-
ber the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is
the gospel which I have given unto you—that I came
into the world to do the will of my Father, because my
Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up
upon the cross; and after that I had been lifted up upon
the cross, that I might draw all men unto me, that as I
have been lifted up by men even so should men be lifted
up by the Father, to stand before me, to be judged of
their works, whether they be good or whether they be
evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, ac-
cording to the power of the Father I will draw all men
unto me, that they may be judged according to their
works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and
is baptized in my name shall be filled; and if he endureth
to the end, behold, him will I hold guiltless before my
Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is
he that is also hewn down and cast into the fire, from
whence they can no more return, because of the justice
of the Father.

And this is the word which he hath given unto the
children of men. And for this cause he fulfilleth the
words which he hath given, and he lieth not, but fulfill-
eth all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom;
therefore nothing entereth into his rest save it be those
who have washed their garments in my blood, because
of their faith, and the repentance of all their sins, and
their faithfulness unto the end.

20 Dabar, tai įsakymas: atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, ir ateikite pas mane, ir priimkite krikštą mano vardu, idant būtumėte pašventinti Šventosios Dvasios priėmimu, kad stotumėte be dėmės priešais mane paskutinią dieną.

21 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tai mano evangelija; ir jūs žinote, ką turite daryti mano bažnyčioje; nes darbus, kuriuos matėte mane darant, jūs taip pat darykite; nes tai, ką matėte mane darant, būtent tai darykite;

22 todėl, jeigu tai darote, jūs esate palaiminti, nes būsite išskelti paskutinią dieną.

23 Užrašykite tai, ką matėte ir girdėjote, išskyrus tai, kas uždrausta.

24 Aprašykite šitų žmonių darbus, kurie bus, kaip kad aprašyta tai, kas buvo.

25 Nes štai šitie žmonės bus teisiami pagal knygas, kurios parašytos ir kurios dar bus parašytos, nes per jas jų darbai bus žinomi žmonėms.

26 Ir štai Tėvo viskas yra užrašyta; todėl pagal knygas, kurios bus parašytos, pasaulis bus teisiamas.

27 Ir žinokite, kad jūs būsite šitos liaudies teisėjai, pagal teismą, kokį aš nurodysiu jums, kuris bus teisingas. Tad kokie vyrai jūs turėtumėt būti? Iš tiesų sakau jums – toki, kaip aš esu.

28 Ir dabar aš einu pas Tėvą. Ir iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, bus jums duota.

29 Todėl prašykite, ir gausite; belskite, ir jums bus atidaryta; nes tas, kuris prašo, gauna; ir tam, kuris beldžia, bus atidaryta.

30 Ir dabar, štai, mano džiaugsmas didelis, netgi iki pilnatvės, dėl jūsų ir taip pat šitos kartos; taip, ir pats Tėvas ir taip pat visi šventieji angelai džiaugiasi dėl jūsų ir šitos kartos; nes nė vienas iš jų neprapuolė.

31 Štai norėčiau, kad suprastumėte; nes turiu galvoje tuos iš šitos kartos, kurie dabar gyvi; ir nė vienas iš jų neprapuolė; ir dėl jų mano džiaugsmas yra pilnas.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

32 Bet štai, man liūdna dėl ketvirtosios kartos, imant nuo šitos kartos, nes jis vedasi juos nelaisvėn, kaip jis vedėsi pražūties sūnų; nes jie parduos mane už sidabrą ir už auksą, ir už tai, ką kandys ėda ir ką gali vagys įsilaužę vogti. Ir tą dieną aš aplankysiu juos, būtent atgręždamas jų darbus ant jų pačių galvų.

33 Ir buvo taip, kad užbaigęs šituos žodžius, Jėzus tarė savo mokiniams: Įeikite pro ankštus vartus; nes ankšti yra vartai, ir siauras kelias, kurie veda į gyvenimą, ir nedaugelis juos randa; bet erdvūs yra vartai ir platus kelias, kurie veda į mirtį, ir daug yra tų, kurie juo keliauja, kol ateina naktis, kada niekas nebegali dirbti.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Nefio knyga 28

- 1 Ir buvo taip, kad pasakęs šituos žodžius, Jėzus kalbėjo mokiniams, kiekvienam atskirai, sakydamas jiems: Ko trokštumėt iš manęs, po to kai būsiu nuėjęs pas Tėvą?
- 2 Ir jie visi, išskyrus tris, kalbėjo, sakydami: Mes trokštame, kad po to, kai būsime nugyvenę žmogaus amžių, mūsų tarnystė, kurion tu mus pašaukei, pasibaigtų, idant galėtume greitai ateiti pas tave tavo karalystėje.
- 3 Ir jis sakė jiems: Palaiminti esate, kad šito troškote iš manęs; todėl, sulaukę septyniasdešimt dvejų metų, jūs ateisite pas mane mano karalystėje; ir rasite atilsį su manimi.
- 4 Ir kada jis pasikalbėjo su jais, atsigręžė į tris ir tarė jiems: Ko jūs trokštate, kad padaryčiau dėl jūsų, kada būsiu nuėjęs pas Tėvą?
- 5 Ir jie liūdėjo savo širdyse, nes nediršo jam pasakyti, ko troško.
- 6 Ir jis tarė jiems: Štai aš žinau jūsų mintis, ir jūs troškote, ko troško iš manęs ir Jonas, mano mylimasis, kuris buvo su manimi mano tarnystėje prieš tai, kai buvau iškeltas žydų.
- 7 Todėl jūs esate labiau palaiminti, nes niekuomet neragausite mirties; bet gyvensite, kad matytumėte visus Tėvo darbus žmonių vaikams, netgi kol viskas bus įvykdyta pagal Tėvo valią, kada aš ateisiu savo šlovėje su dangaus jėgomis.
- 8 Ir jūs niekuomet ne kentėsite mirties skausmų; bet kada aš ateisiu savo šlovėje, jūs būsite akimirksniu pakeisti iš mirtingumo į nemirtingumą; ir tada būsite palaiminti mano Tėvo karalystėje.
- 9 Ir be to, gyvendami kūne, jūs nekęsite nei skausmo, nei sielvarto, nebent dėl pasaulio nuodėmių; ir visa tai aš padarysiu dėl to, ko jūs troškote iš manęs, kadangi jūs troškote vesti žmonių sielas pas mane, kol pasaulis stovės.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 Ir dėl to jūs turėsite džiaugsmo pilnatvę; ir jūs atsisėsite mano Tėvo karalystėje; taip, jūsų džiaugsmas bus pilnas, kaip kad Tėvas man yra suteikęs džiaugsmo pilnatvę; ir jūs būsite tokie kaip aš, o aš esu toks kaip Tėvas; ir Tėvas ir aš esame viena;

11 ir Šventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir mane; ir dėl manęs Tėvas duoda Šventosios Dvasios žmonių vaikams.

12 Ir buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Jėzus palietė kiekvieną iš jų savo pirštu, išskyrus tuos tris, kurie turėjo pasilikti, ir tada jis pasišalino.

13 Ir štai, dangūs prasivėrė, ir jie buvo pagauti į dangų ir matė bei girdėjo nesakomų dalykų.

14 Ir jiems buvo uždrausta prastarti; ir jiems nebuvo duota galia ištarti tai, ką jie matė ir girdėjo;

15 ir jie negalėjo pasakyti, ar jie buvo kūne ar be kūno; nes tai pasirodė jiems kaip jų atmainymas, kad jie buvo pakeisti iš šito mirtingo kūno į nemirtingą būseną, idant galėtų matyti Dievo dalykus.

16 Bet buvo taip, kad jie vėl mokė ant žemės veido; tačiau dėl įsakymo, kuris jiems buvo duotas danguje, jie nemokė to, ką girdėjo ir matė.

17 Ir dabar, ar jie buvo mirtingi, ar nemirtingi nuo tos jų pakeitimo dienos, aš nežinau;

18 bet žinau tik tiek, pagal pateiktą metraščių, kad jie ėjo per žemės veidą ir tarnavo visiems žmonėms, prijungdami prie bažnyčios visus, kurie tik patikėdavo jų pamokslavimu, krikštydami juos, ir visi, kurie tik buvo pakrikštyti, gavo Šventąją Dvasią.

19 Ir tie, kurie nepriklausė bažnyčiai, mesdavo juos į kalėjimą. Ir kalėjimai negalėdavo išlaikyti jų, nes būdavo perplėšiami pusiau.

20 Ir jie būdavo įmetami po žeme; bet jie ištikdavo žemę Dievo žodžiu taip, kad jo galia jie būdavo išlaisvinami iš žemės gelmių; ir todėl jie negalėdavo iškasti tokių duobių, kurios pajėgtų juos sulaukyti.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

21 Ir triskart jie buvo įmesti į krosnį ir nepatyrė jokios žalos.

22 Ir dukart jie buvo įmesti į laukinių žvėrių duobę; ir štai jie žaidė su žvėrimis kaip vaikas su žindomu ėriuku, ir nepatyrė jokios žalos.

23 Ir buvo taip, jog taip jie vaikščiojo tarp visų Nefio žmonių ir skelbė Kristaus evangeliją visiems žmonėms ant šalies veido; ir šie buvo atversti į Viešpatį ir prijungti prie Kristaus Bažnyčios; ir taip tos kartos žmonės buvo palaiminti pagal Jėzaus žodį.

24 Ir dabar, aš, Mormonas, kuriam laikui baigiu kalbėti apie tai.

25 Štai aš buvau beužrašęs vardus tų, kurie turėjo niekuomet neragauti mirties, bet Viešpats uždraudė; todėl aš jų nerašau, nes jie yra nuslėpti nuo pasaulio.

26 Bet štai, aš mačiau juos, ir jie tarnavo man.

27 Ir štai jie bus tarp kitataučių, ir kitataučiai jų nepažins.

28 Jie taip pat bus tarp žydų, ir žydai jų nepažins.

29 Ir kada Viešpačiui pagal jo išmintį atrodys tinkama, bus taip, kad jie tarnaus visoms Izraelio išsklaidytoms gentims ir visoms tautoms, giminėms, liežuviams bei liaudims ir atves iš jų pas Jėzų daug sielų, kad jų troškimas būtų išpildytas, ir taip pat dėl Dievo įtikinančios galios, kuri yra juose.

30 Ir jie yra lyg Dievo angelai ir, jeigu jie pasimels Tėvui Jėzaus vardu, jie gali parodyti save bet kuriam, kam jiems atrodys tinkama.

31 Todėl jie darys didžius ir nuostabius darbus prieš didžią ir ateinančią dieną, kada visi žmonės tikrai turės stoti prieš Kristaus teismo krasę;

32 taip, netgi tarp kitataučių jie darys didį ir nuostabų darbą prieš tą teismo dieną.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

- 33 Ir jeigu turėtumėte visus Raštus, aprašančius visus nuostabius Kristaus darbus, jūs žinotumėte, sulig Kristaus žodžiais, kad tai tikrai turi ateiti.
- 34 Ir vargas bus tam, kuris neklausys Jėzaus žodžių ir taip pat žodžių tų, kuriuos jis išsirinko ir pasiuntė tarp jų; nes kas tik nepriima Jėzaus žodžių ir žodžių tų, kuriuos jis siuntė, nepriima jo; ir todėl jis nepriims jų paskutiniąją dieną;
- 35 ir jiems būtų buvę geriau, jeigu jie nebūtų gimę. Nes argi manote, jog galite panaikinti teisingumą įžeisto Dievo, kuris buvo trypiamas po žmonių kojomis, kad per tai ateitų išgelbėjimas?
- 36 Ir dabar štai, kaip jau kalbėjau apie tuos, – kuriuos Viešpats išsirinko, taip, būtent tris, kurie buvo pagauti į dangus, – kad aš nežinau, ar jie buvo išvalyti nuo mirtingumo iki nemirtingumo,
- 37 bet štai, po to, kai parašiau, aš pasiteiravau Viešpaties, ir jis apreiškė man, kad būtina turi būti padarytas pakeitimas jų kūnuose, kitaip jie turės ragauti mirties.
- 38 Todėl, kad jie neragautų mirties, buvo padarytas pakeitimas jų kūnuose, idant jie nekenėtų nei skausmo, nei sielvarto, nebent dėl pasaulio nuodėmių.
- 39 Dabar, šitas pakeitimas nebuvo tolygus tam, kuris įvyks paskutiniąją dieną; bet juose buvo padarytas toks pakeitimas, kad Šėtonas negalėtų turėti galios jiems, tad negalėtų jų sugundyti; ir jie buvo pašventinti kūne, tad jie buvo šventi ir žemiškos jėgos negalėjo jų sulaikyti.
- 40 Ir šitokios būsenos jie turi pasilikti iki Kristaus teismo dienos; ir tą dieną jie turės patirti didesnę pokytį ir būti priimti į Tėvo karalystę, kad daugiau nebeišeitų lauk, bet amžinai gyventų su Dievu danguose.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Nefio knyga 29

- 1 Ir dabar štai, sakau jums: kada Viešpats savo išmintyje matys esant tinkama, kad pagal jo žodį šitie žodžiai ateitų kitataučiams, tada jūs galėsite žinoti, kad sandora, kurią Tėvas sudarė su Izraelio vaikais dėl jų sugražinimo į jų paveldo žemes, jau pradeda pildytis.
- 2 Ir jūs galite žinoti, kad Viešpaties žodžiai, ištarti per šventuosius pranašus, visi bus įvykdyti; ir jūs neturite sakyti, kad Viešpats vilkina savo atėjimą pas Izraelio vaikus.
- 3 Ir jūs neturite įsivaizduoti savo širdyse, kad pasakyti žodžiai yra tušti, nes štai Viešpats prisimins savo sandoras, sudarytas savo žmonėms iš Izraelio namų.
- 4 Ir kada išvysite šituos žodžius išeinant tarp jūsų, tada jau nebeturite daugiau niekinti Viešpaties darbų, nes jo teisingumo kalavijas yra dešinėje jo rankoje; ir štai tą dieną, jeigu niekinsite jo darbus, jis padarys, kad jis pasivytų jus.
- 5 Vargas tam, kuris niekina Viešpaties darbus; taip, vargas tam, kuris neigs Kristų ir jo darbus!
- 6 Taip, vargas tam, kuris neigs Viešpaties apreiškimus ir sakys, kad Viešpats daugiau nebesidarbuoja per apreiškimą arba per pranašystę, arba per dovanas, arba per liežuvius, arba per išgydymus, arba per Šventosios Dvasios galią!
- 7 Taip, ir vargas tam, kuris, kad gautų pelno, sakys tą dieną, jog Jėzus negali padaryti jokio stebuklo; nes tas, kuris tai daro, taps kaip pražūtis sūnus, kuriam, pagal Kristaus žodį, nebuvo pasigailėjimo!
- 8 Taip, ir jūs neturite daugiau nei šnypšti, nei niekinti, nei išjuokti nei žydyti, nei ko nors kito iš Izraelio namų likučio; nes štai, Viešpats prisimena savo sandorą jiems, ir jis elgsis su jais pagal tai, ką yra prisiekęs.
- 9 Todėl jūs neturite manyti, jog galite pasukti Viešpaties dešinę ranką kairėn, idant jis neįvykdytų teismo, kad įvykdytų sandorą, sudarytą Izraelio namams.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 Nefio knyga 30

- 1 Įsiklausykite, o jūs, kitataučiai, ir išgirskite Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, žodžius, kuriuos jis įsakė man pasakyti apie jus, nes štai kokius žodžius jis įsako man rašyti:
- 2 Nusigręžkite visi jūs, kitataučiai, nuo savo nelabų kelių; ir atgailaukite dėl savo pikty darbų, dėl savo melagysčių ir apgaulių, ir paleistuvysčių, ir dėl savo slaptų bjaurumų, ir stabmeldysčių, ir dėl savo žmogžudysčių, ir piktnaudžiavimų kunigavimu, ir pavydų, ir nesutarimų, ir nuo viso savo nelabumo ir bjaurumų ir ateikite pas mane, ir priimkite krikštą mano vardu, idant gautumėte savo nuodėmių atleidimą ir būtumėt pripildyti Šventosios Dvasios, idant būtumėt priskaičiuoti prie mano žmonių, kurie yra Izraelio namų.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Ketvirtasis Nefis

Nefio knyga

Šis Nefis yra Nefio, vieno iš Jėzaus Kristaus mokinių, sūnus

Aprašymas apie Nefio žmones pagal jo metraščių

- 1 Ir buvo taip, kad praėjo trisdešimt ketvirtieji metai ir taip pat trisdešimt penktieji, ir štai Jėzaus mokiniai visoje aplinkinėse žemėse suformavo Kristaus bažnyčią. Ir visi, kurie tik atėjo pas juos ir tikrai atgailavo dėl savo nuodėmių, buvo pakrikštyti Jėzaus vardu; ir taip pat jie gavo Šventąją Dvasią.
- 2 Ir buvo taip, kad trisdešimt šeštaisiais metais visi žmonės buvo atversti į Viešpatį, ant viso žemės veido, tiek nefitai, tiek ir lamanitai, ir tarp jų nebuvo jokių nesutarimų ar ginčų, ir kiekvienas teisingai elgėsi su kitu.
- 3 Ir tarp savęs jie viską laikė bendra; todėl nebuvo turtingų ar vargšų, vergų ar laisvųjų, bet jie visi tapo laisvi ir dangiškosios dovanos dalininkai.
- 4 Ir buvo taip, jog taip pat praėjo ir trisdešimt septynieji metai, ir šalyje vis dar tęsėsi taika.
- 5 Ir Jėzaus mokiniai darė didžius ir nuostabius darbus tiek, kad jie gydė ligonius ir prikeldavo mirusiuosius, ir padarydavo, kad luošieji vaikščiotų ir aklieji atgautų regėjimą, ir kurtieji girdėtų; ir visokius stebuklus jie darė tarp žmonių vaikų; ir niekaip kitaip jie nedarydavo stebuklų, kaip tik Jėzaus vardu.
- 6 Ir taip praėjo trisdešimt aštuntieji metai ir taip pat trisdešimt devintieji, keturiasdešimt pirmieji bei keturiasdešimt antrieji, taip, netgi kol praėjo keturiasdešimt devyneri metai, ir taip pat penkiasdešimt pirmieji bei penkiasdešimt antrieji; taip, ir netgi kol praėjo penkiasdešimt devyneri metai.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 Ir Viešpats nepaprastai laimino juos toje žemėje; taip, tiek, kad jie vėl pasistatė miestus ten, kur miestai buvo sudeginti.

8 Taip, jie netgi atstatė tą didį Zarahemlos miestą.

9 Bet buvo daug miestų, kurie buvo nugramzdinti, ir į jų vietą atėjo vandenys; todėl šitų miestų nebuvo galima atstatyti.

10 Ir dabar štai, buvo taip, kad Nefio žmonės sustiprėjo ir nepaprastai greitai dauginosi, ir tapo nepaprastai gražia ir pasigėrėtina liaudimi.

11 Ir buvo vesdinami bei tekinamos, ir buvo laiminami pagal daugybę pažadų, kuriuos Viešpats buvo jiems davęs.

12 Ir jie jau nebesilaikė Mozės įstatymo ritualų ir apeigų; bet jie laikėsi įsakymų, kuriuos gavo iš savo Viešpaties ir savo Dievo, nesiliaudami pasninkauti ir melstis, ir dažnai rinktis drauge, kad melstųsi ir klausytųsi Viešpaties žodžio.

13 Ir buvo taip, kad tarp visų tų žmonių visoje toje žemėje nebuvo nesutarimų; bet tarp Jėzaus mokinių buvo daromi galingi stebuklai.

14 Ir buvo taip, kad praėjo septyniasdešimt pirmieji metai ir taip pat septyniasdešimt antrieji, taip, ir galiausiai, kol praėjo septyniasdešimt devintieji metai; taip, net šimtas metų praėjo, ir Jėzaus mokiniai, kuriuos jis išsirinko, visi išėjo į Dievo rojų, išskyrus tuos tris, kurie turėjo pasilikti; o į jų vietą buvo įšventinti kiti mokiniai; ir taip pat išėjo anapus daugelis iš tos kartos.

15 Ir buvo taip, kad dėl Dievo meilės, kuri gyvavo žmonių širdyse, nebuvo jokių nesutarimų toje žemėje.

16 Ir nebuvo jokių pavyduliavimų nei vaidų, nei samburūdžių, nei paleistuvysčių, nei melagysčių, nei žmogždysčių, nei jokio gašlavimo; ir tikrai negalėjo būti laimingesnių žmonių tarp visų žmonių, kuriuos sukūrė Dievo ranka.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

17 Nebuvo jokių plėšikų nei žmogžudžių, nei lamanitų, nei jokių kitų -itų, bet jie buvo viena – Kristaus vaikai ir Dievo karalystės paveldėtojai.

18 Ir kokie jie buvo palaiminti! Nes Viešpatį laimino juos visuose jų darbuose; taip, jie buvo laiminami ir klestėjo, kol praėjo šimtas dešimt metų; ir išėjo anapus pirmoji karta po Kristaus, ir visoje šalyje nebuvo jokių nesutarimų.

19 Ir buvo taip, kad Nefis, tas, kuris vedė šitą paskutinį metraščių (o jis vedė jį ant Nefio plokštelių), numirė, ir jo sūnus Amosas vedė jį ano vietoje; ir jis taip pat vedė jį ant Nefio plokštelių.

20 Ir jis vedė jį aštuoniasdešimt ketverius metus, ir vis dar tebebuvo taika šalyje, išskyrus nedidelę žmonių dalį, kuri maištavo prieš bažnyčią ir prisiėmė lamanitų vardą; taigi šalyje vėl atsirado lamanitai.

21 Ir buvo taip, kad Amosas taip pat numirė (ir tai buvo šimtas devyniasdešimt ketveri metai nuo Kristaus atėjimo), ir jo sūnus Amosas vedė metraščių vietoje jo; ir jis taip pat vedė jį ant Nefio plokštelių; ir tai taip pat buvo užrašyta Nefio knygoje, kuri ir yra šitoji knyga.

22 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai metų; ir antroji karta, išskyrus nedaugelį, išėjo anapus.

23 Ir dabar aš, Mormonas, norėčiau, kad žinotumėt, jog žmonių taip padaugėjo, kad jie buvo pasklidę po visą tos žemės veidą, ir jie tapo labai turtingi dėl jų klestėjimo Kristuje.

24 Ir dabar, šitais du šimtai pirmaisiais metais tarp jų pradėjo rasti tokių, kurie aukštinosi dėl išdidumo – dėvėjo prabangius drabužius, visokius puikius perlus ir gražius pasaulio daiktus.

25 Ir nuo to laiko jie savo gėrybes ir savo turtą tarp savęs jau nebelaikė bendru.

26 Ir jie pradėjo skirstytis į klases; ir pradėjo statyti bažnyčias pelnui gauti, ir pradėjo neigti tikrąją Kristaus Bažnyčią.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

27 Ir buvo taip, kad po dviejų šimtų dešimties metų toje žemėje buvo daug bažnyčių; taip, buvo daug bažnyčių, kurios skelbėsi pažįstančios Kristų, tačiau atmetė didžiąją dalį jo evangelijos, tad priimdavo visoki nelabumą ir pateikdavo tai, kas šventa, tiems, kuriems tai buvo draudžiama dėl nevertumo.

28 Ir šita bažnyčia nepaprastai gausėjo dėl nedorybės ir dėl jų širdis užvaldžiusio Šėtono galios.

29 Ir dar buvo kita bažnyčia, kuri neigė Kristų; ir jie persekiojo tikrąją Kristaus bažnyčią dėl jų nuolankumo ir tikėjimo Kristumi; ir jie nekentė jų dėl daugybės tarp jų daromų stebuklų.

30 Todėl jie naudojo jėgą ir valdžią prieš Jėzaus mokinius, kurie pasiliko su jais, ir įmesdavo juos į kalėjimą; bet Dievo žodžio galia, kuri buvo juose, tie kalėjimai būdavo perplėšiami pusiau, ir jie išeidavo, darydami didžius stebuklus tarp jų.

31 Tačiau, nepaisant visų tų stebuklų, žmonės užkietino savo širdis ir stengėsi nužudyti juos, lygiai kaip žydai Jeruzalės žemėje stengėsi nužudyti Jėzų, sulig jo žodžiu.

32 Ir jie įmesdavo juos į ugnies krosnis, o tie išeidavo nepatyrę jokios žalos.

33 Ir jie taip pat įmesdavo juos į laukinių žvėrių duobes, o jie žaisdavo su laukiniais žvėrimis kaip vaikas su ėriuku; ir jie išeidavo iš jų tarpo, nepatyrę jokios žalos.

34 Nepaisant to, žmonės užkietino savo širdis, nes daugelis kunigų ir netikrų pranašų vedė juos statyti daug bažnyčių ir daryti visokią nedorybę. Ir jie mušė Jėzaus žmones; bet Jėzaus žmonės nemušė atgalios. Ir taip jie metai iš metų ritosi į netikėjimą ir nelabumą, netgi kol praėjo du šimtai trisdešimt metų.

35 Ir dabar buvo taip, kad tais metais, taip, du šimtai trisdešimt pirmaisiais metais tarp žmonių įvyko didelis susiskirstymas.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 Ir buvo taip, kad tais metais iškilo žmonės, kurie vadinosi nefitais, ir jie buvo tikri tikintieji Kristumi; ir tarp jų buvo tie, kuriuos lamanitai vadino jokūbitais ir juozapitais, ir zoramitais;

37 todėl tikri tikintieji Kristumi ir tikri Kristaus garbintojai (tarp kurių buvo trys Kristaus mokiniai, kurie turėjo pasilikti) buvo vadinami nefitais ir jokūbitais, ir juozapitais, ir zoramitais.

38 Ir buvo taip, kad tie, kurie atmetė evangeliją, buvo pavadinti lamanitais ir lemuelitais, ir izmaelitais; ir jie nenusirito į netikėjimą, kaip pradžioje nusirito jų tėvai, bet sąmoningai sukilo prieš Kristaus evangeliją; ir jie mokė savo vaikus netikėti.

39 Ir tai buvo dėl jų tėvų nelabumo ir bjaurumo, lygiai taip, kaip tai buvo pradžioje. Ir jie buvo mokomi neapkęsti Dievo vaikų, lygiai kaip jau nuo pat pradžios lamanitai buvo mokomi nekęsti Nefio vaikų.

40 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai keturiasdešimt ketveri metai, ir tokie buvo šitos liaudies reikalai. Ir nelabesnioji liaudies dalis sustiprėjo ir tapo daug gausesnė už Dievo žmones.

41 Ir jie toliau statėsi bažnyčias ir puošė jas visokiais brangiais daiktais. Ir taip praėjo du šimtai penkiasdešimt metų ir taip pat du šimtai šešiasdešimt metų.

42 Ir buvo taip, kad nelaboji liaudies dalis vėl ėmėsi atkurti slaptas Gadiantono priesaikas ir sąjungas.

43 Ir taip pat žmonės, vadinami Nefio žmonėmis, savo širdyse pradėjo didžiulius dėl savo nepaprastų turtų ir tapo tušti, kaip ir jų broliai lamanitai.

44 Ir nuo šiol tie mokiniai pradėjo sielvartauti dėl pasaulio nuodėmių.

45 Ir buvo taip, kad praėjus trims šimtams metų, tiek Nefio žmonės, tiek ir lamanitai tapo nepaprastai nelabi, tiek vieni, tiek ir kiti.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did willfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 Ir buvo taip, kad Gadiantono plėšikai pasklido po visą tos žemės veidą; ir, išskyrus tuos Jėzaus mokinius, nebuvo nė vieno teisaus. Ir jie susikrovė apsčiai aukso ir sidabro bei užsiiminėjo įvairiausia prekyba.

47 Ir buvo taip, kad, praėjus trimis šimtams penkeriems metams (o žmonės tebebuvo nelabume), numirė Amosas; ir jo brolis Amaronas vedė šitą metraščių vietoje jo.

48 Ir buvo taip, kad, praėjus trimis šimtams dvidešimčiai metų, Amaronas, verčiamas Šventosios Dvasios, paslėpė metraščius, kurie buvo šventi, – taip, tikrai, visus šventus metraščius, kurie buvo perduodami iš kartos į kartą, kurie buvo šventi – net iki trys šimtai dvidešimtųjų metų nuo Kristaus atėjimo.

49 Ir jis paslėpė juos Viešpačiui, kad jie galėtų vėl ateiti Jokūbo namų likučiu, pagal Viešpaties pranašystes ir pažadus. Ir taip baigiasi Amarono metraštis.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormono knyga

Mormono knyga 1

- 1 Ir dabar, aš, Mormonas, darau metraščių apie tai, ką ir mačiau, ir girdėjau, bei pavadinu jį Mormono knyga.
- 2 Ir apie tą laiką, kada Amaronas paslėpė metraščius Viešpačiui, jis atėjo pas mane (aš tada buvau maždaug dešimties metų amžiaus, ir mane pradėjo mokyti pagal mūsų liaudies mokymą) ir tarė man: Suvoki, kad esi rimtas vaikas ir pastabus;
- 3 todėl, kada būsi maždaug dvidešimt ketverių metų amžiaus, norėčiau, kad prisimintum tai, ką būsi pastebėjęs apie šitą liaudį; ir kada būsi to amžiaus, nueik į Antumo žemę, į kalvą, kuri vadinsis Šimo kalva; ten aš paslėpiau Viešpačiui visus šventus raižinius apie šią liaudį.
- 4 Ir štai, tu paimsi Nefio plokštes, o kitas paliksi ten, kur jos yra; ir tu išraižysi ant Nefio plokštelių viską, ką pastebėsi apie šią liaudį.
- 5 Ir aš, Mormonas, būdamas Nefio palikuonis (ir mano tėvo vardas buvo Mormonas), įsidėmėjau tai, ką man įsakė Amaronas.
- 6 Ir buvo taip, jog man esant vienuolikos metų amžiaus, mano tėvas išsivežė mane į pietinę žemę, netgi į Zarahemlos žemę.
- 7 Visas žemės veidas buvo padengtas pastatais, ir žmonių buvo beveik taip pat gausu kaip jūros smilčių.
- 8 Ir buvo taip, kad šitais metais prasidėjo karas tarp nefitų, kurie susidėjo iš nefitų ir jokūbitų, ir juozapitų, ir zoramitų; ir šitas karas buvo tarp nefitų ir lamanitų, lemuelitų ir izmaelitų.
- 9 Dabar, lamanitai, lemuelitai ir izmaelitai buvo vadinami lamanitais; ir buvo dvi pusės: nefitai ir lamanitai.

The Book of Mormon

Mormon 1

- And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.
- And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;
- Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.
- And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.
- And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.
- And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.
- The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.
- And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.
- Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 Ir buvo taip, kad tarp jų prasidėjo karas Zarahemlos pasienyje, prie Sidono vandenu.

11 Ir buvo taip, kad nefitai surinko daugybę vyrų, netgi daugiau kaip trisdešimt tūkstančių. Ir buvo taip, kad dar tais pačiais metais jie kovojo keletą kautynių, kuriose nefitai sutriuškino lamanitus ir daugelį jų nukovė.

12 Ir buvo taip, kad lamanitai atsisakė savo ketinimo ir šalyje buvo įvesta taika; ir taika tęsėsi apie ketverius metus, tad nebuvo kraujo praliejimo.

13 Bet nelabumas įsigalėjo ant visos žemės veido, tad Viešpats pasiėmė savo mylimus mokinius, ir dėl žmonių nedorybės stebuklą bei išgydymų darbas liovėsi.

14 Ir nebebuvo dovanų iš Viešpaties, ir dėl jų nelabumo bei netikėjimo Šventoji Dvasia nebeateidavo nė ant vieno.

15 O aš buvau penkiolikos metų amžiaus ir gana rimtas, todėl mane aplankė Viešpats ir aš paragavau ir pažinau Jėzaus gerumą.

16 Ir aš stengiausi pamokslauti šitiems žmonėms, bet mano burna buvo užčiaupta, ir man buvo uždrausta pamokslauti jiems; nes štai, jie sąmoningai sukilo prieš savo Dievą; ir dėl jų nedorybės mylimi mokiniai buvo paimiti iš tos žemės.

17 Bet aš likau tarp jų. Tačiau man buvo uždrausta pamokslauti jiems dėl jų širdžių kietumo; ir dėl jų širdžių kietumo ta žemė buvo jiems prakeikta.

18 Ir šitie Gadiantono plėšikai, buvę tarp lamanitų, užplūdo šią žemę tiek, kad jos gyventojai pradėjo slėpti savo lobius žemėje; o šie tapo slidūs, kadangi Viešpats buvo prakeikęs šitą žemę, tad jie negalėjo jų išlaikyti nė atgauti.

19 Ir buvo užsiiminėjama burtininkavimu, raganavimu ir magija; ir piktojo galia buvo naudojama ant viso žemės veido, būtent kad išsipildytų visi Abinadžio, taip pat ir Samuelio Lamanito, žodžiai.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormono knyga 2

- 1 Ir buvo taip, kad dar tais pačiais metais vėl prasidėjo karas tarp nefitų ir lamanitų. Aš, nors ir jaunas, buvau didelio ūgio; todėl Nefio žmonės paskyrė mane savo vadu, kitaip sakant, savo armijų vadu.
- 2 Todėl buvo taip, kad šešioliktaisiais savo metais nefitų armijos priešakyje ašėjau prieš lamanitus; taigi praėjo trys šimtai dvidešimt šešeri metai.
- 3 Ir buvo taip, kad trys šimtai dvidešimt septintaisiais metais lamanitai atėjo prieš mus su nepaprastai didėmis pajėgomis, tokiomis, kad jie išgąsdino mano armijas; todėl jos nenorėjo kautis ir pradėjo trauktis link siaurinių kraštų.
- 4 Ir buvo taip, kad mes atėjome į Angolos miestą ir užėmėme šitą miestą, ir pasirengėme gintis nuo lamanitų. Ir buvo taip, kad visomis savo jėgomis mes tvirtinome miestą; bet nepaisant visų mūsų įtvirtinimų, lamanitai puolė ir išvijo mus iš to miesto.
- 5 Ir taip pat išvijo mus iš Dovydo žemės.
- 6 Ir mes nužygiavome ir atėjome į Jozuės žemę, kuri buvo vakariniame pakrašty prie jūros pakrantės.
- 7 Ir buvo taip, kad mes kuo skubiausiai rinkome savo žmones, kad galėtume juos surinkti į vieną kūną.
- 8 Bet štai, žemė buvo pilna plėšikų ir lamanitų; ir nepaisant didžio sunaikinimo, pakibusio virš mano žmonių, jie neatgailavo dėl savo piktadarybių; taigi kraujas ir skerdynės pasklido po visą žemės veidą, tiek iš nefitų pusės, tiek iš lamanitų pusės; ir ant viso žemės veido buvo vienas visuotinis sukilimas.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 Ir dabar, lamanitai turėjo karalių, ir jo vardas buvo Aaronas; ir jis atėjo prieš mus su keturiasdešimties keturių tūkstančių armija. Ir štai, aš atrėmiau jį savo keturiasdešimt dviem tūkstančiais. Ir buvo taip, kad aš savo armija sumušiau jį, tad jis bėgo nuo manęs. Ir štai, visa tai buvo padaryta, ir praėjo trys šimtai trisdešimt metų.

10 Ir buvo taip, kad nefitai pradėjo atgailauti dėl savo nedorybės ir pradėjo šaukti, lygiai taip, kaip buvo išpranašauta pranašo Samuelio; nes štai, dėl vagių ir plėšikų, ir žudikų, ir magijos, ir raganavimo toje žemėje niekas negalėjo išlaikyti to, kas jam priklausė.

11 Tad dėl to kilo raudos ir aimanos visoje žemėje, o ypač tarp Nefio žmonių.

12 Ir buvo taip, kad man, Mormonui, pamačius jų aimanas ir raudas, ir sielbartą prieš Viešpatį, mano širdis pradėjo džiūgauti, nes, žinodamas Viešpaties pasigailėjimus ir didį kantrumą, maniau, kad jis pasigailės jų, kad jie vėl taptų teisia liaudimi.

13 Bet štai, šitas mano džiaugsmas buvo tuščias, nes jų sielbartavimas buvo ne atgailai dėl Dievo gerumo; bet tai buvo greičiau pasmerktųjų sielbartavimas dėl to, kad Viešpats ne visada leis jiems būti laimingiems nuodėmėje.

14 Ir jie neatėjo pas Jėzų sudužusiomis širdimis ir atgailaujančiomis dvasiomis, bet keikė Dievą ir norėjo numirti. Nepaisant to, jie kovojo kalaviju už savo gyvybę.

15 Ir buvo taip, kad mano liūdesys vėl sugrįžo man ir aš pamačiau, kad malonės diena jiems jau buvo praėjusi, tiek laikinai, tiek dvasiškai; nes aš mačiau tūkstančius jų nukirstus atviraime maište prieš savo Dievą ir sukrautus ant žemės veido kaip mėšlą. Ir taip praėjo trys šimtai keturiasdešimt ketveri metai.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

- 16 Ir buvo taip, kad trys šimtai keturiasdešimt penktaisiais metais nefitai pradėjo bėgti nuo lamanitų; ir jie buvo vejami, kol atėjo net į Jašono žemę, ir tik tada buvo įmanoma sustabdyti jų traukimąsi.
- 17 Ir dabar, Jašono miestas buvo netoli tos žemės, kur Amaronas buvo paslėpęs metraščius Viešpačiui, kad jie nebūtų sunaikinti. Ir štai aš nuėjau pagal Amaroną žodį ir paėmiau Nefio plokšteles, ir surašiau metraščių pagal Amaroną žodžius.
- 18 Ir ant Nefio plokštelių aš surašiau pilną viso nelabumo ir bjaurumų aprašymą; bet ant šitų plokštelių aš susilaikiau rašyti pilną jų nelabumo ir bjaurumų aprašymą, nes štai nuolatinis nelabumo ir bjaurumų vaizdas visuomet buvo prieš mano akis nuo pat to laiko, kai tik buvau pajėgus suvokti žmogaus kelius.
- 19 Ir vargas man dėl jų nelabumo; nes visas mano dienas mano širdis buvo pripildyta sielvarto dėl jų nelabumo; tačiau aš žinau, kad būsiu iškeltas paskutiniąją dieną.
- 20 Ir buvo taip, kad šitais metais Nefio žmonės vėl buvo medžiojami ir vejami. Ir buvo taip, kad mes buvome vejami, kol atėjome šiaurėn į žemę, vadinamą Šemo žeme.
- 21 Ir buvo taip, kad mes įtvirtinome Šemo miestą ir surinkome savo žmones, kiek tik buvo įmanoma, kad galbūt galėtume juos išgelbėti nuo sunaikinimo.
- 22 Ir buvo taip, kad trys šimtai keturiasdešimt šeštaisiais metais jie vėl pradėjo pulti mus.
- 23 Ir buvo taip, kad aš kalbėjau savo žmonėms ir karštai juos raginau drąsiai stovėti prieš lamanitus ir kovoti už savo žmonas ir savo vaikus, ir savo namus, ir savo šeimas.
- 24 Ir mano žodžiai sužadino juose šiokias tokias pastangas, tad jie nebebėgo nuo lamanitų, bet drąsiai priešinosi jiems.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

- 25 Ir buvo taip, kad mes su trisdešimties tūkstančių armija kovėmės prieš penkiasdešimties tūkstančių armiją. Ir buvo taip, kad mes stovėjome prieš juos taip tvirtai, jog jie bėgo nuo mūsų.
- 26 Ir buvo taip, kad jiems bėgant, mes vijomės juos su savo armijomis ir vėl susikovėme su jais ir sumušėme juos; tačiau Viešpaties stiprybės nebebuvo su mumis; taip, mes buvome palikti patys sau, tad Viešpaties Dvasios nebebuvo mumyse; todėl mes tapome silpni kaip mūsų broliai.
- 27 Ir mano širdis sielvartavo dėl šitos didžios mano žmonių nelaimės, dėl jų nelabumo ir jų bjaurumų. Bet štai, mes išėjome prieš lamanitus ir Gadianono plėšikus, kol vėl užėmėme savo paveldo žemes.
- 28 Ir praėjo trys šimtai keturiasdešimt devintieji metai. O trys šimtai penkiasdešimtaisiais metais mes sudarėme sutartį su lamanitais ir Gadianono plėšikais, pagal kurią pasidalinome mūsų paveldo žemes.
- 29 Ir lamanitai atidavė mums šiaurinę žemę, taip, netgi iki siauros perėjos, vedančios į pietinę žemę. O mes atidavėme lamanitams visą pietinę žemę.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormono knyga 3

- 1 Ir buvo taip, kad lamanitai daugiau nebeatėjo kautis, kol praėjo dar dešimt metų. Ir štai, aš įdarbinau savo žmones, nefitus, ruošti savo žemes ir ginklus kovos metu.
- 2 Ir buvo taip, kad Viešpats tarė man: Šauk šitiems žmonėms: atgailaukite ir ateiškite pas mane, ir priimkite krikštą, ir vėl statykite mano bažnyčią, ir jūsų bus pasigailėta.
- 3 Ir aš šaukiau šitiems žmonėms, bet tai buvo tuščiai; ir jie nesuprato, kad tai Viešpats jų pasigailėjo ir davė jiems galimybę atgailauti. Bet štai jie užkietino savo širdis prieš Viešpatį, savo Dievą.
- 4 Ir buvo taip, kad praėjus šitiems dešimčiai metų, kas iš viso sudarė tris šimtus šešiasdešimt metų nuo Kristaus atėjimo, lamanitų karalius atsiuntė man laišką, kuris pranešė man, kad jie vėl ruošiasi ateiti kautis su mumis.
- 5 Ir buvo taip, kad aš nurodžiau savo žmonėms susirinkti Dykynės žemėje į miestą, kuris buvo pasienyje, prie siauro praėjimo, vedančio į pietinę žemę.
- 6 Ir ten mes išdėstėme savo armijas, kad galėtume sustabdyti lamanitų armijas, kad jie neužimtų jokių mūsų žemių; todėl mes įsitvirtinome prieš juos visomis savo pajėgomis.
- 7 Ir buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt pirmaisiais metais lamanitai atėjo į Dykynės miestą kautis prieš mus; ir buvo taip, kad tais metais mes sumušėme juos taip, kad jie vėl sugrižo į savo žemes.
- 8 Ir trys šimtai šešiasdešimt antraisiais metais jie vėl atėjo kautis. Ir mes vėl juos sumušėme ir daugybę jų nukovėme, ir jų žuvusieji buvo sumesti į jūrą.
- 9 Ir dabar, dėl šito didelio darbo, kurį padarė mano žmonės nefitai, jie pradėjo girtis savo pačių jėga ir prisiekinėti prieš dangus, kad atkeršys už savo brolių, kuriuos nužudė jų priešai, kraują.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

10 Ir jie prisiekinėjo dangumis ir taip pat Dievo sostu, kad išeis kautis su savo priešais ir iškirs juos nuo žemės veido.

11 Ir buvo taip, kad aš, Mormonas, nuo šiol visiškai atsiskiaiu būti šitų žmonių karvedžiu ir vadovu dėl jų nelabumo ir bjaurumo.

12 Štai aš vedžiau juos; nepaisant jų nelabumo, aš daug kartų vedžiau juos kautis ir visa savo širdimi mylėjau juos Dievo meile, kuri buvo manyje; ir ištisą dieną aš liejau sielą savo Dievui maldoje už juos; tačiau, dėl jų širdžių kietumo, tai buvo be tikėjimo.

13 Ir triskart aš išgelbėjau juos iš jų priešų rankų, o jie neatgailavo dėl savo nuodėmių.

14 Ir kada jie prisiekė viskuo, kuo prisiekinėti uždraudė jiems mūsų Viešpats ir Gelbėtojas Jėzus Kristus, jog neeis kautis pas savo priešus ir atsikeršys už savo brolių kraują, štai atėjo man Viešpaties balsas, sakantis:

15 Mano yra kerštas, aš atmokėsiu; ir kadangi šitie žmonės neatgailauja po to, kai aš išgelbėjau juos, štai jie bus iškirsti nuo šitos žemės veido.

16 Ir buvo taip, kad aš visiškai atsiskiaiu eiti prieš savo priešus; ir padariau taip, kaip Viešpats įsakė man; ir aš stovėjau kaip pasyvus liudytojas, kad paskelbčiau pasauliui tai, ką mačiau ir girdėjau pagal Dvasios pasireiškimus, kuri liudijo apie tai, kas įvyks.

17 Todėl aš rašau jums, kitataučiai, ir taip pat jums, Izraelio namai, kad, prasidėjus darbui, būtumėte pasirošę sugrįžti į savo paveldo žemę;

18 taip, štai rašau visiems žemės pakraščiams; taip, jums, dvylika Izraelio genčių, kurias pagal jūsų darbus teis dvylika, kuriuos Jėzus išsirinko savo mokiniais Jeruzalės žemėje.

19 Ir taip pat rašau šitos liaudies likučiu, kuri taip pat teis dvylika, kuriuos Jėzus išsirinko šitoje žemėje; o juos teis tie kiti dvylika, kuriuos Jėzus išsirinko Jeruzalės žemėje.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

20 Ir Dvasia tai apreiskia man; todėl aš rašau visiems jums. Ir aš rašau jums tam, kad žinotumėte, jog visi turite stoti prieš Kristaus teismo krasę, taip, kiekviena siela, priklausanti visai žmogiškai Adomo šeimai; ir jūs turite stoti, kad būtumėte teisiami pagal savo darbus, ar jie geri, ar pikti;

21 ir taip pat kad tikėtumėte Jėzaus Kristaus evangelija, kurią turėsite pas save; ir taip pat kad žydai, Viešpaties sandoros žmonės, turės kitą liudytoją be to, kurį jie matė ir girdėjo, kad Jėzus, kurį jie nužudė, buvo pats Kristus ir pats Dievas.

22 Ir aš norėčiau įtikinti visus jus, o žemės pakraščiai, atgailauti ir pasiruošti stoti prieš Kristaus teismo krasę.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormono knyga 4

- 1 Ir dabar, buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt trečiaisiais metais nefitai su savo armijomis iš Dykynės žemės išėjo kautis su lamanitais.
- 2 Ir buvo taip, kad nefitų armijos buvo nuvytos atgal į Dykynės žemę. Ir kol jie buvo dar nuvargę, žvali lamanitų armija atėjo prieš juos; ir jie patyrė tokias nuožmias kautynes, kad lamanitai užėmė Dykynės miestą ir nukovė daug nefitų, ir paėmė daug belaisvių.
- 3 O likusieji pabėgo ir prisijungė prie Teankumo miesto gyventojų. Dabar, Teankumo miestas buvo išsidėstęs pakrašty prie jūros kranto; ir taip pat jis buvo netoli Dykynės miesto.
- 4 O nefitų armijos pradėjo būti triuškinamos dėl to, kad jos nuėjo pas lamanitus; nes jeigu ne tai, lamanitai nebūtų galėję įgyti galios jiems.
- 5 Bet štai, Dievo teismai pasivys nelabuosius; ir nelabieji bus baudžiami nelabųjų; nes būtent nelabieji kursto žmonių vaikų širdis pralieti kraują.
- 6 Ir buvo taip, kad lamanitai ruošėsi pulti Teankumo miestą.
- 7 Ir buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt ketvirtaisiais metais lamanitai atėjo prieš Teankumo miestą, kad galėtų užimti ir Teankumo miestą.
- 8 Ir buvo taip, kad nefitai atmušė ir nuvijo juos atgal. Ir pamatę, kad nuvijo lamanitus, nefitai vėl gyrėsi savo pačių jėga; ir jie išėjo savo pačių stiprybėje ir vėl užėmė Dykynės miestą.
- 9 Ir dabar, visa tai buvo padaryta, ir abiejose pusėse buvo nukauta tūkstančiai, tiek nefitų, tiek ir lamanitų.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, inso-much that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

10 Ir buvo taip, kad praėjo trys šimtai šešiasdešimt šeštieji metai ir lamanitai vėl atėjo prieš nefitus kautis; o nefitai vis tiek neatgailavo dėl to blogio, kurį buvo padarę, bet atkakliai laikėsi savo nelabumo.

11 Ir nei liežuvis negali apsaakyti, nei žmogus negali tobulai aprašyti to siaubingo kraujo ir skerdynių vaizdo, kuris buvo tarp tų žmonių, tiek nefitų, tiek ir lamanitų; ir kiekviena širdis buvo užkietinta, tad jie nepaliaujamai mėgavosi kraujo liejimu.

12 Ir, anot Viešpaties žodžių, dar niekada nėra buvę tokio didžiulio nelabumo tarp visų Lehi vaikų ir netgi tarp visų Izraelio namų, koks buvo tarp šitų žmonių.

13 Ir buvo taip, kad lamanitai užėmė Dykynės miestą, ir tai įvyko todėl, kad jų skaičius viršijo nefitų skaičių.

14 Ir jie taip pat nužygiavo prieš Teankumo miestą ir išvijo iš jo gyventojus, ir paėmė daug belaisvių, tiek moterų, tiek ir vaikų, ir paaukojo juos kaip aukas savo stabdieviams.

15 Ir buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt septintaisiais metais nefitai, pykdami, kad lamanitai paaukojo jų moteris ir vaikus, išėjo prieš lamanitus nepaprastai didžiai įpykę, tad jie vėl sumušė lamanitus ir išvijo juos iš savo žemių.

16 Ir lamanitai nebeatėjo prieš nefitus iki trys šimtai septyniasdešimt penktųjų metų.

17 O šitais metais jie atėjo prieš nefitus visomis savo pajėgomis; ir jie nebuvo suskaičiuoti dėl jų gausybės.

18 Ir nuo šiol nefitai jau nebeįgijo galios lamanitams, bet šie pradėjo šluoti juos kaip saulė rasą.

19 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo prieš Dykynės miestą; ir Dykynės žemėje įvyko nepaprastai nuožmios kautynės, kuriose jie sumušė nefitus.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 Ir šie vėl bėgo nuo jų ir atėjo į Boazo miestą; ir čia jie nepaprastai narsiai priešinosi lamanitams, tad lamanitai jų nesumušė, kol vėl, antrą kartą, neišėjo prieš juos.

21 Ir kada atėjo antrą kartą, jie vijo ir žudė nefitus nepaprastai didžiuliu žudymu; jų moterys ir jų vaikai vėl buvo aukojami stabams.

22 Ir buvo taip, kad nefitai vėl bėgo nuo jų, pasiimdami su savimi visus gyventojus, tiek miestuose, tiek ir kaimuose.

23 Ir dabar, aš, Mormonas, matydamas, kad lamanitai baigia sunaikinti šalį, nuėjau į Šimo kalvą ir paėmiau visus metraščius, kuriuos Amaronas buvo paslėpęs Viešpačiui.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormono knyga 5

- 1 Ir buvo taip, kad aš išėjau tarp nefitų ir atgailavau dėl savo duotos priesaikos, kad daugiau jiems nepadėsiu; ir jie vėl man pavedė vadovauti savo armijoms, nes žiūrėjo į mane kaip į tą, kuris gali išvaduoti juos iš suspaudimų.
- 2 Bet štai, aš neturėjau vilties, nes žinojau Viešpaties teismus, kurie juos ištikis; nes jie neatgailavo dėl savo nedorybių, bet grūmėsi už savo gyvybes, nesišaukdami tos Esybės, kuri juos sukūrė.
- 3 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo prieš mus, kai mes buvome atsitraukę į Jordano miestą; bet štai, jie buvo nuvyti atgal, tad tuomet nepaėmė miesto.
- 4 Ir buvo taip, kad jie vėl atėjo prieš mus, o mes išlaikėme miestą. Taip pat buvo ir kiti miestai, kuriuos išlaikė nefitai; ir šitos tvirtovės užkirto jiems kelią į prieš mus besidriekiančią šalį naikinti mūsų šalies gyventojus.
- 5 Bet buvo taip, kad visos žemės, pro kurias ėjome ir kurių gyventojai nebuvo surinkti, buvo lamanitų sunaikintos, o jų miesteliai ir kaimai, ir miestai buvo sudeginti ugnimi; ir taip praėjo trys šimtai septyniasdešimt devyneri metai.
- 6 Ir buvo taip, kad trys šimtai aštuoniasdešimtaisiais metais lamanitai vėl atėjo prieš mus kautis ir mes drąsiai priešinomės jiems; bet visa tai buvo tuščiai, nes jų buvo tokia gausybė, kad jie trypė nefitų liaudį savo kojomis.
- 7 Ir buvo taip, kad mes vėl bėgome; ir tie, kurie bėgo greičiau už lamanitus, išsigelbėjo, bet tie, kurie bėgo lėčiau už lamanitus, buvo nušluoti ir sunaikinti.
- 8 Ir dabar štai aš, Mormonas, nenoriu akėti žmonių sielų, pateikdamas jiems tokį baisų kraujo ir skerdynių vaizdą, koks buvo prieš mano akis; bet aš, žinodamas, kad tai būtinai turi būti atskleista ir kad viskas, kas paslėpta, turi būti paskelbta nuo stogų, –

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

- 9 ir kad apie tai taip pat turi sužinoti šitos liaudies likutis ir taip pat kitataučiai, kurie, pasak Viešpaties, išsklaidys šitą liaudį, ir šita liaudis bus jų laikoma už nieką, – rašau mažą santrauką, nedrįsdamas pateikti pilno aprašymo apie tai, ką mačiau, dėl man duoto įsakymo ir taip pat kad per daug nesielvartautumėte dėl šitos liaudies nelabumo.
- 10 Ir dabar štai, aš sakau tai jų sėklai ir taip pat kitataučiams, kuriems rūpi Izraelio namai, kurie suvokia ir žino, iš kur ateina jų palaiminimai.
- 11 Nes aš žinau, kad tokie sielvartaus dėl Izraelio namų nelaimės; taip, jie sielvartaus dėl šitos liaudies sunaikinimo; jie sielvartaus, kad šitie žmonės neatgailavo, idant galėtų būti apkabinti Jėzaus rankomis.
- 12 Dabar, tai parašyta Jokūbo namų likučiu; ir tai parašyta būtent taip, kadangi Dievas žino, kad nelabumas jiems to neatneš; ir tai reikia paslėpti Viešpačiui, kad išeitų jam tinkamu metu.
- 13 Tai ir yra įsakymas, kurį gavau; ir štai, tai išeis pagal Viešpaties įsakymą, kada pagal jo išmintį jam tai atrodys tinkama.
- 14 Ir štai, tai ateis žydų netikintiesiems; ir tai ateis tam, kad jie būtų įtikinti, jog Jėzus yra Kristus, gyvojo Dievo Sūnus; idant Tėvas per savo Mylimiausiąjį įvykdytų savo didįjį ir amžinąjį tikslą – sugrąžinti žydus arba visus Izraelio namus į jų paveldo žemę, kurią Viešpats, jų Dievas, davė jiems, kad būtų įvykdyta jo sandora;
- 15 taip pat kad šitos liaudies sėkla pilniau tikėtų jo evangelija, kuri ateis jiems iš kitataučių; nes šita liaudis bus išsklaidyta ir taps tamsia, nešvaria ir pasibjaurėtina liaudimi, blogesne už bet ką, kas tik kada nors yra buvę mūsų, taip, netgi už tuos, kurie yra buvę tarp lamanitų, ir tai dėl jų netikėjimo ir stabmeldystės.

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

- 16 Nes štai, Viešpaties Dvasia jau nustojo plūktis su jų tėvais; ir jie yra pasaulyje be Kristaus ir Dievo; ir jie genami kaip pelai prieš vėją.
- 17 Kažkada jie buvo pasigėrėtina liaudis, ir Kristus buvo jų ganytojas; taip, juos tikrai vedė pats Dievas Tėvas.
- 18 Bet dabar štai, jie vedžijami Šėtono, lygiai kaip pelai yra genami vėjo arba kaip laivas yra blaškomas bangų, be burių ar inkaro, ar kitko, kuo jį būtų galima vairuoti; ir jie yra tokie pat kaip jis.
- 19 Ir štai, Viešpats sulaukė jų palaiminimus, kuriuos jie būtų galėję gauti šioje žemėje, kitataučiams, kurie užims šią žemę.
- 20 Bet štai, bus taip, kad jie bus kitataučių vejami ir išsklaidyti; ir po to, kai jie bus kitataučių išvyti ir išsklaidyti, štai tada Viešpats prisimins sandorą, kurią jis sudarė Abraomui ir visiems Izraelio namams.
- 21 Ir Viešpats taip pat prisimins teisiųjų maldas, jam atnašautas už juos.
- 22 Ir tada, o kitataučiai, kaip jūs galėsite stovėti prieš Dievo galybę, jeigu neatgailausite ir nenusigręšite nuo savo piktų kelių?
- 23 Argi nežinote, kad esate Dievo rankose? Argi nežinote, kad jis turi visą galią ir jo didžiuoju įsakymu žemė bus suvyniota kaip raštų ritinys?
- 24 Todėl atgailaukite ir nusižeminkite prieš jį, kad jis neišeitų su teisingumu prieš jus – kad Jokūbo sėklos likutis neišeitų tarp jūsų kaip liūtas ir nesudraskytų jūsų į gabalus, ir nebus kas gelbėja.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormono knyga 6

- 1 Ir dabar, aš baigiu savo metraščių apie savo liaudies, nefitų, sunaikinimą. Ir buvo taip, kad mes žygiavome traukdami nuo lamanitų.
- 2 Ir aš, Mormonas, parašiau laišką lamanitų karaliui ir norėjau, kad jis leistų mums surinkti savo žmones į Kumoros žemę, prie kalvos, kuri vadinosi Kumora, ir ten mes galėsią stoti su jais į kovą.
- 3 Ir buvo taip, kad lamanitų karalius leido man tai, ko norėjau.
- 4 Ir buvo taip, kad mes nužygiavome į Kumoros žemę ir pasistatėme palapines aplink Kumoros kalvą; ir tai buvo daugybės vandenių, upių ir šaltinių žemėje; ir čia mes tikėjome įgyti pranašumą prieš lamanitus.
- 5 Ir kada praėjo trys šimtai aštuoniasdešimt ketveri metai, mes buvome surinkę visus likusius savo žmones į Kumoros žemę.
- 6 Ir buvo taip, kad mums surinkus visus savo žmones daiktan į Kumoros žemę, štai aš, Mormonas, pasenau; ir žinodamas, kad tai bus paskutinė mano žmonių kova, ir gavęs Viešpaties įsakymą neleisti, kad šventieji metraščiai, kuriuos mūsų tėvai perduodavo iš kartos į kartą, papultų į lamanitų rankas (nes lamanitai sunaikintų juos), aš sudariau šį metraščių iš Nefio plokštelių ir Kumoros kalvoje paslėpiau visus metraščius, kurie man buvo patikėti Viešpaties rankos, išskyrus šitas keletą plokštelių, kurias perdaviau savo sūnui Moroniui.
- 7 Ir buvo taip, kad mano žmonės su savo žmonomis ir vaikais dabar pamatė lamanitų armijas, atžygiuojančias į juos; ir su ta siaubinga mirties baime, kuri pripildo visų nelabųjų krūtines, jie laukė jų atėjimo.
- 8 Ir buvo taip, kad jie atėjo kautis su mumis, ir kiekviena siela buvo pripildyta siaubo dėl didelės jų gausybės.
- 9 Ir buvo taip, kad jie puolė mano žmones kalaviju ir lanku, ir strėle, ir kirviu, ir visokiais karo ginklais.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

10 Ir buvo taip, kad mano vyrai buvo nukirsti, taip, būtent mano dešimt tūkstančių, kurie buvo su manimi, ir aš sužeistas nukritau tarp jų; ir jie praėjo pro mane, tad nepadarė galo mano gyvenimui.

11 Ir kada jie praėjo ir nukirto visus mano žmones, išskyrus dvidešimt keturis iš mūsų (tarp kurių buvo mano sūnus Moronis), mes, pergyvenę savo tautos mirtį, rytojaus dieną, kada lamanitai sugrįžo į savo stovyklas, nuo Kumoros kalvos viršaus pamatėme dešimt tūkstančių nukirstų mano žmonių, kuriuos aš vedžiau, būdamas jų priešakyje.

12 Ir mes taip pat matėme tuos dešimt tūkstančių mano žmonių, kuriems vadovavo mano sūnus Moronis.

13 Ir štai, krito Gidgidonio dešimt tūkstančių ir taip pat jis pats tarp jų.

14 Ir Lamas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Gilgalas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Limhas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Jeneumas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Kumenihos, ir Moronihos, ir Antionumas, ir Šiblomas, ir Šemas, ir Jošas krito – kiekvienas su savo dešimčia tūkstančių.

15 Ir buvo taip, kad buvo dar dešimt kitų, kurie krito nuo kalavijo, kiekvienas su savo dešimčia tūkstančių; taip, tikrai, krito visi mano žmonės, išskyrus tuos dvidešimt keturis, kurie buvo su manimi, ir taip pat tuos nedaugelį, kurie pabėgo į pietines šalis, tuos nedaugelį, kurie perėjo pas lamanitus; ir jų kūnai ir kaulai, ir kraujas guli ant žemės veido, palikti juos nužudžiusiųjų rankų pūti ant žemės ir suirti, ir sugrįžti į savo motiną žemę.

16 Ir mano siela buvo draskoma širdgėlos dėl nukautų mano žmonių, ir aš šaukiau:

17 O jūs gražuoliai, kaipgi jūs galėjote išklusti iš Viešpaties kelių! O jūs gražuoliai, kaipgi jūs galėjote atmesti tą Jėzų, kuris stovėjo išskėstomis rankomis, kad jus priimtų!

18 Štai jeigu nebūtumėte to padarę, nebūtumėte kritę. Bet štai, jūs kritote, ir aš apverkiu jūsų netektį.

19 O jūs, gražieji sūnūs ir dukros, jūs, tėvai ir motinos, jūs, vyrai ir žmonos, jūs, gražuoliai, kaipgi jūs galėjote kristi!

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

20 Bet štai, jūsu nebēra, ir mano sielvartavimai negali jūsu sugrāžinti.

21 Ir netrukus ateis diena, kada jūsu mirtingasis turēs apsvilkti nemirtingumu, ir šitie kūnai, kurie dabar pūva gendamume, netrukus turēs tapti negendančiais kūnais; ir tada turēsiti stoti prieš Kristaus teismo krasę, idant būtumēte teisiami pagal savo darbus; ir jei bus taip, kad būsite teisūs, tada būsite palaiminti su savo tėvais, kurie išējo anapsčiau jūsu.

22 O kad būtumēte atgailavę prieš šitam didžiam sunaikinimui ištinkant jus. Bet štai, jūsu nebēra, ir Tēvas, taip, amžinasis dangaus Tēvas, žino jūsu būseną; ir jis elgiasi su jums pagal savo teisingumą ir gailēstingumą.

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormono knyga 7

- 1 Ir dabar štai, aš norėčiau šį tą pasakyti šitų išlikusių žmonių likučiu, jei bus taip, kad Dievas duos jiems mano žodžius, idant jie žinotų apie savo tėvų reikalus; taip, kalbu jums, Izraelio namų likuti; ir štai žodžiai, kuriuos kalbu:
- 2 Žinokite, jog esate Izraelio namų.
- 3 Žinokite, jog turite ateiti į atgailą, antraip negalite būti išgelbėti.
- 4 Žinokite, kad turite sudėti savo karo ginklus ir daugiau nebesimėgauti kraujo liejimu, ir daugiau jų nebeimti, nebent Dievas įsakytų jums.
- 5 Žinokite, kad turite ateiti į savo tėvų pažinimą ir atgailauti už visas savo nuodėmes ir nedorybes, ir tikėti Jėzų Kristų, kad jis yra Dievo Sūnus ir kad jis žydų buvo nužudytas, ir kad Tėvo galia jis vėl prisikėlė, ir šitaip laimėjo pergalę prieš kapą; ir taip pat jame prarytas mirties geluonis.
- 6 Ir jis įgyvendina mirusiųjų prikėlimą, per ką žmogus turi būti prikeltas, kad stotų prieš jo teismo krasę.
- 7 Ir jis įgyvendino pasaulio išpirkimą, per ką tam, kuris teismo dieną bus pripažintas nekaltas prieš jį, bus paskirta gyventi Dievo akivaizdoje jo karalystėje, idant nesibaigiančios laimės būsenoje su aukštybių chorais giedotų nepaliaujamus šlovinimus Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, kurie yra vienas Dievas.
- 8 Todėl atgailaukite ir priimkite krikštą Jėzaus vardu, ir laikykitės Kristaus evangelijos, kuri bus pateikta jums ne tik šitame metraštyje, bet taip pat metraštyje, kuris ateis kitataučiams iš žydų, kuris iš kitataučių ateis pas jus.
- 9 Nes štai, šitas parašytas tam, kad tikėtumėt anuo; ir jeigu tikėsite anuo, tai tikėsite ir šituo; o jeigu tikėsite šituo, sužinosite apie savo tėvus ir taip pat apie nuostabius darbus, kurie tarp jų buvo daromi Dievo galia.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Ir taip pat žinosite, kad esate Jokūbo sėklos likutis; todėl esate priskaičiuoti prie pirmosios sandoros žmonių; ir jei bus taip, kad tikėsite Kristų ir būsite pakrikštyti, pirma vandenių, po to ugnimi ir Šventąja Dvasia, sekdami mūsų Gelbėtojo pavyzdžiu pagal tai, ką jis įsakė mums, teismo dieną jums viskas bus gerai. Amen.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormono knyga 8

- 1 Štai aš, Moronis, baigiu savo tėvo Mormono metraščių. Štai aš turiu užrašyti tik keletą dalykų, kuriuos man įsakė mano tėvas.
- 2 Ir dabar, buvo taip, kad po didžiulio ir baisaus mūšio prie Kumoros štai nefitai, kurie pabėgo į pietinę šalį, lamanitų buvo medžiojami, kol visi jie buvo sunaikinti.
- 3 Ir mano tėvą jie taip pat nužudė, ir aš vienintelis išlikau, kad užrašyčiau šį liūdną pasakojimą apie savo žmonių sunaikinimą. Bet štai, jų nebėra, ir aš vykdaus savo tėvo įsakymą. Ir ar jie nužudys mane, aš nežinau.
- 4 Todėl aš parašysiu ir paslėpsiu metraščius žemėje; o kur aš eisiu, neturi reikšmės.
- 5 Štai mano tėvas sudarė šitą metraščių ir parašė apie to tikslą. Ir štai, aš taip pat apie tai rašyčiau, jeigu ant plokštelių būtų vietos, bet jos nėra; o rūdos aš neturiu, nes esu vienas. Mano tėvas buvo nukautas mūšyje bei visi mano giminaičiai, ir aš neturiu nei draugų, nei kur eiti; ir kiek ilgai Viešpats leis man gyventi, aš nežinau.
- 6 Štai nuo mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo atėjimo praėjo keturi šimtai metų.
- 7 Ir štai, lamanitai medžiojo mano žmones, nefitus, iš miesto į miestą ir iš vietovės į vietovę, netgi kol jų nebeliko; ir smarkus buvo jų žlugimas; taip, smarkus ir stulbinantis yra mano žmonių, nefitų, sunaikinimas.
- 8 Ir štai, būtent Viešpaties ranka padarė tai. Ir štai, be to lamanitai kariauja vienas su kitu; ir visas šitos žemės veidas yra vientisas nuolatinis žudymo ir kraujo liejimo ratas; ir niekas nežino šito karo pabaigos.
- 9 Ir dabar štai, aš daugiau nieko nesakau apie juos, nes, išskyrus lamanitus ir plėšikus, ant šitos žemės veido nieko nebeliko.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

10 Ir nėra nė vieno, kas pažįsta tikrąjį Dievą, išskyrus Jėzaus mokinius, kurie pasiliko žemėje, kol šitų žmonių nelabumas tiek išaugo, kad Viešpats nebeleido jiems pasilikti su šitais žmonėmis; ir ar jie tebėra ant šitos žemės veido, niekas nežino.

11 Bet štai, mano tėvas ir aš matėme juos, ir jie tarnavo mums.

12 Ir kas tik gaus šitą metraščių ir nepasmerks jo dėl netobulumų, kurių yra jame, tas pažins dar didesnius dalykus negu šitie. Štai aš esu Moronis; ir jeigu būtų įmanoma, aš viską jums atskleisčiau.

13 Štai aš baigiu kalbėti apie šituos žmones. Aš esu Mormono sūnus, o mano tėvas buvo Nefio palikuonis.

14 Ir aš esu tas, kuris paslepia šitą metraščių Viešpačiui; jo plokštelės nėra vertingos dėl Viešpaties įsakymo. Nes jis tikrai pasakė, jog niekas neįgis jų pelnui gauti; bet jose užrašytas metraščių yra didžiulės vertės; ir tą, kuris atneš jį į šviesą, Viešpats palaimins.

15 Nes niekas negali turėti galios atnešti jį į šviesą, jeigu tai jam neduota Dievo; nes Dievas nurodo, kad tai būtų padaryta su akimi, pašvęsta vien tik jo šlovei, arba seniai ir ilgam išsklaidytų Viešpaties sandoros žmonių gerovei.

16 Ir palaimintas tas, kuris atneš jį į šviesą; nes jis bus atneštas iš tamsos į šviesą pagal Dievo žodį; taip, jis bus atneštas iš žemės ir jis švies iš tamsos, ir bus atskleistas žmonėms; ir tai bus padaryta Dievo galia.

17 O jeigu pasitaikytų klaidų, tai jos yra žmogaus klaidos. Bet štai mes nežinome klaidų; tačiau Dievas žino viską; todėl tas, kuris smerkia, tebūna atsargus, kad nepatektų į pragaro ugnį.

18 Ir tas, kuris sako: Parodyk jas man arba būsi sumuštas, – tepasisaugo, kad nereikalautų to, kas draudžiama Viešpaties.

19 Nes štai tas, kuris teisia skubotai, pats bus skubotai teisiamas; nes jo užmokestis bus pagal jo darbus; todėl tas, kuris muša, pats bus mušamas Viešpaties.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

20 Štai ką sako Raštas: Žmogus nei muš, nei teis; nes teismas yra mano, – sako Viešpats, – ir kerštas taip pat yra mano, aš atmokėsiu.

21 O tas, kuris iškvėps piktumus ir priešiškus prieš Viešpaties darbą ir prieš Viešpaties sandoros žmones, kurie yra Izraelio namų, ir sakys: Mes sunaikinsime Viešpaties darbą, ir Viešpats neprisimins savo sandorų, kurias sudarė Izraelio namams, – tam gresia būti nukirstam ir įmestam į ugnį;

22 nes Viešpaties amžini tikslai risis toliau, kol visi jo pažadai bus įvykdyti.

23 Tyrinėkite Izaijo pranašystes. Štai aš negaliu jų užrašyti. Taip, štai sakau jums, kad tie šventieji, kurie išėjo anapus prieš mane, kurie apgyveno šią žemę, šauks, taip, netgi iš dulkių jie šauksis Viešpaties; ir kaip Viešpats gyvas, jis prisimins sandoras, kurias sudarė su jais.

24 Ir jis žino jų maldas, kad jos buvo jų brolių labui. Ir jis žino jų tikėjimą, nes jo vardu jie galėjo perkelti kalnus; ir jo vardu jie galėjo drebinti žemę; ir jo žodžio galia jie sugriaudavo kalėjimus; taip, net ugnimi plieskiančios krosnys negalėjo pakenkti jiems, nei laukiniai žvėrys, nei nuodingos gyvatės, dėl jo žodžio galios.

25 Ir štai, jie taip pat meldėsi už tą, kuriam Viešpats leis atnešti šituos dalykus.

26 Ir niekas tenesako, kad jie neateis, nes jie tikrai ateis, kadangi Viešpats tai pasakė; nes jie ateis iš žemės Viešpaties ranka, ir niekas to negali sustabdyti; ir tai ateis tą dieną, kada bus sakoma, kad stebuklai pasibaigė; ir tai ateis taip, lyg kas kalbėtų iš mirusiųjų.

27 Ir tai ateis tą dieną, kada šventųjų kraujas šauksis Viešpaties dėl slaptų sąjungų ir tamsos darbų.

28 Taip, tai ateis tą dieną, kada bus neigiama Dievo galia, o bažnyčios bus suterštos ir aukštinsis dėl savo širdžių išdidumo; taip, būtent tą dieną, kada bažnyčių vadovai ir mokytojai aukštinsis dėl savo širdžių išdidumo, netgi tiek, kad pavydės tų, kurie priklauso jų bažnyčioms.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

29 Taip, tai ateis tą dieną, kada bus girdėti apie gaisrus ir audras, ir dūmų ūkus svetimose šalyse;

30 ir bus taip pat girdėti apie karus, karų gandus ir žemės drebėjimus įvairiose vietose.

31 Taip, tai ateis tą dieną, kada bus dideli užterštumai ant žemės veido; bus žmogžudystės ir plėšimas, ir melas, ir apgaulės, ir paleistuvystės, ir visokie bjaurumai; tada bus daug tokių, kurie sakys: Daryk tą ar daryk aną – tai neturi reikšmės, kadangi Viešpats užtars tokius paskutinąją dieną. Bet vargas tokiems, nes jie yra karčiojoje tulžyje ir nedorybės pančiuose.

32 Taip, tai ateis tą dieną, kada bus pastatytos bažnyčios, kurios sakys: Ateik pas mane, ir už tavo pinigų tau bus atleistos nuodėmės.

33 O jūs, nelabi, iškrypę ir kietasprandžiai žmonės, kodėl pasistatėte bažnyčias pelnui gauti? Kodėl pakeitėte šventą Dievo žodį ir taip užsitraukėte pasmerkimą savo sieloms? Štai žiūrėkite į Dievo apreiškimus, nes štai tą dieną ateis tas laikas, kada visa tai bus įvykdyta.

34 Štai Viešpats parodė man didžius ir nuostabius dalykus apie tai, kas netrukus turi įvykti, tą dieną, kada šitie dalykai ateis pas jus.

35 Štai aš kalbu jums, tarsi būtumėte čia, nors jūsų dar nėra. Bet štai Jėzus Kristus parodė man jus, ir aš žinau jūsų darbus.

36 Ir žinau, kad vaikštote savo širdžių išdidume; ir nėra nė vieno, išskyrus vos keletą, kurie nesiaukština dėl savo širdžių išdidumo į labai gražių drabužių dėvėjimą, į pavydą ir nesutarimus, ir piktumą, ir persekiojimus, ir visokias nedorybes; ir jūsų bažnyčios, taip, netgi visos jos yra suterštos dėl jūsų širdžių išdidumo.

37 Nes štai, jūs mylite pinigus ir savo turtą, ir savo gražius drabužius, ir savo bažnyčių puošnumą labiau negu mylite vargšą ir beturtį, ligotą ir prislėgtąjį.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

38 O jūs, susiteršėliai, jūs, veidmainiai, jūs, mokytojai, parduodantys save už tai, kas pražudys, kodėl suteršėte šventą Dievo bažnyčią? Kodėl gėdijatės priimti Kristaus vardą? Kodėl nepagalvojate, kad begalinė laimė yra vertingiau už niekad nemirštančią nelaimę, – ar dėl pasaulio gyriaus?

39 Kodėl puošiatės tuo, kas neturi gyvybės, o tuo pat metu leidžiate alkanam ir beturčiui, ir nuogam, ir ligotam, ir prislėgtajam praėti pro jus ir jų nepastebite?

40 Taip, kodėl kuriate savo slaptus bjaurumus pelnui gauti ir darote, kad našlės sielvartautų priešais Viešpatį ir taip pat našlaičiai sielvartautų priešais Viešpatį, ir taip pat jų tėvų ir jų vyrų kraujas nuo žemės šauktųsi Viešpaties, dėl keršto ant jūsų galvų?

41 Štai keršto kalavijas pakilbo virš jūsų; ir netrukus ateis laikas, kada jis atkeršys jums už šventųjų kraują, nes jis ilgiau nebepakęs jų šauksmų.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormono knyga 9

- 1 Ir dabar, aš taip pat kalbu tiems, kurie netiki Kristų.
- 2 Štai ar jūs tikėsite savo aplankymo dieną – štai kada Viešpats ateis, taip, būtent tą didžią dieną, kada žemė bus suvyniota kaip raštų ritinys ir elementai sutirps nuo didelio karščio, taip, tą didžią dieną, kada būsite atvesti stoti prieš Dievo Avinėlių, – ar ir tada sakysite, kad Dievo nėra?
- 3 Ar ir tada tebeneigsite Kristų, ar akivaizdžiai matysite Dievo Avinėlių? Argi manote, kad gyvensite su juo, pilnai suvokdami savo kaltę? Argi manote, kad būtumėte laimingi, gyvendami su ta šventa Esiube, kai jūsų sielos būtų kankinamos kaltės suvokimo, kad visada pažeidinėjote jos įstatymus?
- 4 Štai sakau jums, jog būtumėte nelaimingesni, gyvendami su šventu ir teisingu Dievu, suvokdami savo nešvarumą priešais jį, negu gyvendami su pasmerktomis sielomis pragare.
- 5 Nes štai, kada būsite atvesti pamatyti savo nuogumo priešais Dievą ir taip pat Dievo šlovės bei Jėzaus Kristaus šventumo, tai uždegs jus neužgesinamos ugnies liepsna.
- 6 O tad jūs, netikintieji, atsigręžkite į Viešpatį; karštai šaukitės Tėvo Jėzaus vardu, kad galbūt būtumėte pripažinti be dėmės, tyrais, skaisčiais ir baltais, būdami apvalyti Avinėlio krauju, tą didžią ir paskutinąją dieną.
- 7 Ir dar sakau jums, kurie neigate Dievo apreiškimus ir sakote, kad jie pasibaigė, kad nėra nei apreiškimų, nei pranašysčių, nei dovanų, nei gydymo, nei kalbėjimo liežuviais ir liežuvių aiškinimo.
- 8 Štai sakau jums, kad tas, kuris tai neigia, nepažįsta Kristaus evangelijos; taip, neskaitęs Raštų; o jeigu skaitė, tai jų nesupranta.
- 9 Nes argi neskaitome, kad Dievas yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius ir kad jame nėra nei permainų, nei keitimosi šešėlio.

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

10 Ir dabar, jeigu jūs susigalvojote sau dievą, kuris mainosi ir kuriame yra keitimosi šešėlis, tai susigalvojote sau dievą, kuris nėra stebuklų Dievas.

11 Bet štai, aš jums parodysiu stebuklų Dievą, būtent Abraomo Dievą ir Izaoko Dievą, ir Jokūbo Dievą; ir tai yra tas pats Dievas, kuris sukūrė dangus ir žemę, ir viską, kas juose.

12 Štai jis sukūrė Adomą, o per Adomą atėjo žmogaus nuopuolis. O dėl žmogaus nuopuolio atėjo Jėzus Kristus, būtent Tėvas ir Sūnus, o dėl Jėzaus Kristaus atėjo žmogaus išpirkimas.

13 O dėl žmogaus išpirkimo, kuris įvyko per Jėzų Kristų, jie yra atvesti atgal Viešpaties akivaizdon; taip, tai yra tai, per ką visi žmonės yra išpirkti, kadangi Kristaus mirtis įgyvendina prikėlimą, kuris įgyvendina išpirkimą iš begalinio miego, iš kurio visi žmonės bus prikelti Dievo galia, kada suskardės trinitas; ir jie išeis, tiek maži, tiek ir dideli, ir visi stos priešais jo teismo pertvarą, būdami išpirkti ir išlaisvinti nuo šitų amžinųjų mirties, kuri yra laikinoji mirtis, pančių.

14 Ir tada juos ištinka Šventojo teismas; ir tada ateina laikas, kada tas, kuris nešvarus, pasiliks nešvarus; ir tas, kuris teišus, pasiliks teišus; kuris laimingas, pasiliks laimingas, ir tas, kuris nelaimingas, pasiliks nelaimingas.

15 Ir dabar, o visi jūs, išgalvoję sau dievą, kuris negali daryti stebuklų, aš norėčiau paklausti jus: argi visa tai, apie ką kalbėjau, jau praėjo? Argi jau pasibaigė? Štai sakau jums: ne; ir Dievas nesiliovė buvęs stebuklų Dievas.

16 Štai argi tai, kas Viešpaties padaryta, ne nuostabu mūsų akyse? Taip, ir kas gali suvokti nuostabius Dievo darbus?

17 Kas pasakys, kad ne stebuklas, jog per jo žodį atsirado dangus ir žemė; ir jo žodžio galia žmogus buvo sukurtas iš žemės dulkių; ir jo žodžio galia buvo daromi stebuklai?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

18 Ir kas pasakys, kad Jėzus Kristus nepadarė daugybės galingų stebuklų? Ir daug galingų stebuklų buvo padaryta apaštalų rankomis.

19 Ir jeigu stebuklai buvo daromi tada, tai kodėl gi Dievas nustojė būti stebuklų Dievas, tebebūdamas nesikeičianti Esybė? Ir štai, sakau jums, kad jis nesikeičia; antraip jis liautųsi būti Dievas; o jis nesiliauja būti Dievas ir yra stebuklų Dievas.

20 O priežastis, dėl kurios jis liaujasi daręs stebuklus tarp žmonių vaikų, yra ta, kad jie nusirita į netikėjimą ir išklysta iš teisingo kelio, ir nepažįsta Dievo, kuriuo turėtų pasikliauti.

21 Štai sakau jums, kad kiekvienas, kuris niekuo neabejodamas tiki Kristų, ko beprašytų Tėvą Kristaus vardu, tai bus jam suteikta; ir tai pažadas visiems, tai yra iki žemės pakraščių.

22 Nes štai, Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, taip sakė savo mokiniams, kurie turėjo pasilikti, taip, ir taip pat visiems savo mokiniams, girdint miniai: Eikite į visą pasaulį ir skelbkite evangeliją kiekvienam kūriniai;

23 kas įtikės ir bus pakrikštytas, bus išgelbėtas, bet kas netikės, bus pasmerktas;

24 ir tikinčiuosius seks tokie ženklai: mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujais liežuviais, ims gyvates, ir, jei išgers ką nors mirtino, jiems tai nepakenks; jie uždės rankas ant ligonių, ir šie pasveiks;

25 ir kiekvienam, kuris tikės mano vardą, niekuo neabejodamas, tam aš patvirtinsiu visus savo žodžius, net iki žemės pakraščių.

26 Ir dabar, štai, kas gali pasipriešinti Viešpaties darbams? Kas gali paneigti jo žodžius? Kas sukils prieš Viešpaties visagalybę? Kas niekins Viešpaties darbus? Kas niekins Kristaus vaikus? Žiūrėkite, visi jūs, Viešpaties darbų niekintojai, nes jūs stebėsitės ir žūsitate.

27 O tad neniekinkite ir nesistebėkite, bet įsiklausykite į Viešpaties žodžius ir prašykite Tėvą Jėzaus vardu visko, ko tik jums reikia. Neabejokite, bet tikėkite ir pradėkite, kaip senovės laikais, ir ateikite pas Viešpatį visa savo širdimi bei su baime ir virpuliu priešais jį įgyvendinkite savo išgelbėjimą.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

28 Būkite išmintingi savo išbandymo dienomis; nusiplėškite bet kokį nešvarumą; nieko neprašykite, kad tai išiekvotumėte savo geiduliams, bet prašykite nepajudinamai apsisprendę, jog nepasiduosite jokiai pagundai, bet kad tarnausite tikrajam ir gyvajam Dievui.

29 Žiūrėkite, kad nesikrikštytumėte nevertai; žiūrėkite, kad nepriimtumėte Kristaus sakramento nevertai; bet žiūrėkite, kad viską darytumėte būdami verti, ir darykite tai Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, vardu; ir jeigu tai darysite ir ištersite iki galo, jokiū būdu nebūsite išmesti laukan.

30 Štai kalbu jums, lyg kalbėčiau iš mirusiųjų; nes žinau, kad turėsite mano žodžius.

31 Nesmerkite manęs dėl mano netobulumo nei mano tėvo dėl jo netobulumo, nei tų, kurie rašė prieš jį; bet verčiau dėkokite Dievui, kad jis apreiškė jums mūsų netobulumus, idant jūs pasimokytumėte būti išmintingesni, negu buvome mes.

32 Ir dabar, štai, mes parašėme šitą metrašį pagal savo žinojimą, rašmenimis, kurie mūsųose vadinami pakeistais egiptietiškais, kurie buvo perduodami ir keičiami pagal mūsų kalbą.

33 Ir jeigu mūsų plokštelės būtų pakankamai didelės, mes rašytume hebrajiškai; bet hebrajų kalbą mes taip pat pakeitėme; ir jeigu būtume galėję rašyti hebrajiškai, štai mūsų metraštyje nebūtų jokių netobulumų.

34 Bet Viešpats žino, ką mes užrašėme ir taip pat kad jokia kita liaudis nežino mūsų kalbos; ir dėl to, kad jokia kita liaudis nežino mūsų kalbos, jis paruošė priemones jam išversti.

35 Ir tai užrašyta, kad mes išvalytume savo apdarus nuo nusiritusių į netikėjimą brolių kraujo.

36 Ir štai, tai, ko mes troškome savo broliams, taip, būtent kad jie būtų sugražinti į Kristaus pažinimą, sutinka su visų šventųjų, kurie gyveno šitoje žemėje, maldomis.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

37 Ir teduoda Viešpats Jėzus Kristus, kad j jų maldas būtų atsakyta pagal jų tikėjimą; ir teprisimena Dievas Tėvas sandorą, kurią jis sudarė su Izraelio namais; ir te-
laimina jis juos per amžius, per tikėjimą Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Etero knyga

Jareditų metraštis, paimtas iš dvidešimt keturių plokštelių, kurias rado Limbio žmonės Mozijo dienomis.

Etero knyga I

- 1 Ir dabar aš, Moronis, tęsiu aprašymą apie tuos senovės gyventojus, kurie buvo sunaikinti Viešpaties ranka ant šitos šiaurinės šalies veido.
- 2 Ir savo aprašymą, kuris vadinasi Etero knyga, aš imu iš dvidešimt keturių plokštelių, kurias rado Limbio žmonės.
- 3 Ir kadangi aš manau, jog pradinę šio metraščio dalį, kalbančią apie pasaulio sukūrimą ir taip pat apie Adomą, ir aprašymą nuo to laiko net iki didžiojo bokšto ir visko, kas įvyko tarp žmonių vaikų iki to laiko, turi žydai;
- 4 todėl neaprašinėju viso to, kas įvyko nuo Adomo dienų iki to laiko; bet tai yra ant plokštelių; ir kas jas ras, tas turės galią gauti visą aprašymą.
- 5 Bet štai, aš pateikiu ne visą, o tik dalį aprašymo – nuo bokšto iki jų sunaikinimo.
- 6 Ir taip aš pateikiu šį aprašymą. Tas, kuris surašė šitą metrašį, buvo Eteras, ir jis buvo Koriantoro palikuonis.
- 7 Koriantoras buvo Morono sūnus.
- 8 O Moronas buvo Etemo sūnus.
- 9 O Etemas buvo Aho sūnus.
- 10 O Ahas buvo Seto sūnus.
- 11 O Setas buvo Šiblonų sūnus.
- 12 O Šiblonas buvo Komo sūnus.
- 13 O Komos buvo Koriantumo sūnus.
- 14 O Koriantumas buvo Amnigado sūnus.
- 15 O Amnigadas buvo Aarono sūnus.
- 16 O Aaronas buvo Heto, Heartomo sūnaus, palikuonis.
- 17 O Heartomas buvo Libo sūnus.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether I

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblón.

And Shiblón was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

18 O Libas buvo Kišo sūnus.
19 O Kišas buvo Koromo sūnus.
20 O Koromas buvo Levio sūnus.
21 O Levis buvo Kimo sūnus.
22 O Kimas buvo Moriantono sūnus.
23 O Moriantonas buvo Riplakišo palikuonis.
24 O Riplakišas buvo Šezo sūnus.
25 O Šezas buvo Heto sūnus.
26 O Hetas buvo Komo sūnus.
27 O Kommas buvo Koriantumo sūnus.
28 O Koriantumas buvo Emero sūnus.
29 O Emeras buvo Omero sūnus.
30 O Omeras buvo Šulo sūnus.
31 O Šulas buvo Kibo sūnus.
32 O Kibas buvo sūnus Oriho, kuris buvo Jaredo sūnus.

33 Tas Jaredas su savo broliu ir jų šeimomis bei su kai kuriais kitais žmonėmis ir jų šeimomis atėjo nuo didžiojo bokšto tuo metu, kai Viešpats sumaišė žmonių kalbą ir savo rūstybėje prisiekė, kad jie bus išsklaidyti ant visos žemės veido; ir pagal Viešpaties žodį tie žmonės buvo išsklaidyti.

34 Ir kadangi Jaredo brolis buvo stambus ir galingas vyras ir vyras, kuriam Viešpats buvo labai palankus, Jaredas, jo brolis, tarė jam: Šaukis Viešpaties, kad jis nesumaišytų mūsų idant nebegalėtume suprasti mūsų žodžių.

35 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties ir Viešpats pasigailėjo Jaredo; todėl jis nesumaišė Jaredo kalbos; ir Jaredas ir jo brolis nebuvo sumaišyti.

36 Tada Jaredas sakė savo broliui: Vėl šaukis Viešpaties, ir galbūt jis nugręš savo pyktį nuo tų, kurie yra mūsų draugai, ir nesumaišys jų kalbos.

37 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties ir Viešpats pasigailėjo jų draugų ir taip pat jų šeimų, tad jie nebuvo sumaišyti.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

- 38 Ir buvo taip, kad Jaredas vėl kalbėjo savo broliui, sakdamas: Eik ir pasiteirauk Viešpaties, ar jis išvarys mus iš šitos žemės, o jeigu išvarys mus iš šitos žemės, šaukis jo, kur mums eiti. Ir kas žino, ar Viešpats nenugabens mūsų į žemę, kuri yra rinktinė tarp visų kitų Žemėje? O jei taip atsitiks, būkime ištikimi Viešpačiui, kad gautume ją kaip savo paveldą.
- 39 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties pagal tai, kas buvo pasakyta Jaredo burna.
- 40 Ir buvo taip, kad Viešpats išgirdo Jaredo brolių ir pasi-gailėjo jo bei tarė jam:
- 41 Eik ir surink savo kaimenes, tiek patinus, tiek ir patelles, įvairių rūšių; ir taip pat įvairių rūšių sėklų ir savo šeimas, ir taip pat Jaredą, savo brolių, ir jo šeimą, ir taip pat savo draugus ir jų šeimas, ir Jaredo draugus ir jų šeimas.
- 42 Ir kada tai padarysi, leiskis jų priešaky į slėnį šiaurėje. Ir ten aš pasitiksiu tave ir eisiu priešaky tavęs į žemę, kuri yra rinktinė tarp visų Žemės žemių.
- 43 Ir ten aš palaiminsiu tave ir tavo sėklą ir pakelsiu sau iš tavo sėklos, tavo brolio sėklos ir sėklos tų, kurie eis su tavimi, galingą tautą. Ir ant visos žemės veido nebus galingesnės už tautą, kurią aš pakelsiu sau iš tavo sėklos. Ir tai aš padarysiu tau dėl to, kad taip ilgai šaukeisi manęs.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Etero knyga 2

- 1 Ir buvo taip, kad Jaredas, jo brolis bei jų šeimos ir taip pat Jaredo ir jo brolio draugai bei jų šeimos su savo kaimenėmis, kurias jie surinko, įvairių rūšių patiniais ir patelėmis, nusileido į slėnį, esantį šiaurėje (o slėnis vadinosi Nimrodu pagal didį medžiotoją).
- 2 Ir jie taip pat pastatė spąstus ir prigaudė padangių paukščių, ir taip pat paruošė indą, kuriame gabeno su savimi vandenų žuvis.
- 3 Ir jie taip pat gabenosi dezeretę, kas išvertus reiškia medunešė bitė; taigi jie gabenosi bičių spiečius ir viso to, kas buvo ant žemės veido, ir įvairių rūšių sėklų.
- 4 Ir buvo taip, kad jiems nusileidus į Nimrodo slėnį, Viešpats nužengė ir kalbėjosi su Jaredo broliu; ir jis buvo debesyje, ir Jaredo brolis jo nematė.
- 5 Ir buvo taip, kad Viešpats įsakė jiems eiti į tyrus, taip, į tą dalį, kurioje žmogus dar niekada nėra buvęs. Ir buvo taip, kad Viešpats ėjo jų priešaky ir kalbėjo su jais, stovėdamas debesyje, ir davė nurodymus, kur jiems keliauti.
- 6 Ir buvo taip, kad jie keliavo tyruose ir pasistatė baržas, kuriose persikėlė per daugybę vandenų, nuolat vadovaujami Viešpaties rankos.
- 7 Ir Viešpats neleido, kad jie apsistotų tyruose anapus jūros, bet nurodė, kad jie vyktų į pačią pažado žemę, kuri buvo rinktinė tarp visų kitų žemių, kurią Viešpats Dievas išsaugojo teisiems žmonėms.
- 8 Ir savo rūstybėje jis prisiekė Jaredo broliui, kad tie, kas apgyvens šią pažado žemę, nuo to laiko ir per amžius, turės tarnauti jam – tikrajam ir vieninteliam Dievui, antraip jie bus nušluoti, kada jo rūstybės pilnatvė ištiks juos.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 Ir dabar, mes galime matyti Dievo įsakus, susijusius su šia žeme, kad tai yra pažado žemė; ir kiekviena tauta, kuri apgyvens ją, tarnaus Dievui, arba jie bus nušluoti, kada jo rūstybės pilnatvė ištiks juos. O jo rūstybės pilnatvė ištinka juos, kai jie yra pribrendę nedorybe.
- 10 Nes štai, tai yra žemė, kuri yra rinktinė tarp visų kitų žemių; todėl tas, kuris ją apgyvens, tarnaus Dievui arba bus nušluotas; nes toks yra nesibaigiantis Dievo įsakas. Ir tik tada, kai šalies vaikai pasiekia nedorybės pilnatvę, jie yra nušluojami.
- 11 Ir tai ateina jums, o jūs, kitataučiai, kad žinotumėte Dievo įsakus – kad atgailautumėte, ir nesilaikytumėte savo nedorybių, kol pasieksite nedorybės pilnatvę, kad neužsitrauktumėte Dievo rūstybės pilnatvės, kaip kad anksčiau padarė šitos žemės gyventojai.
- 12 Štai tai yra rinktinė žemė, ir kiekviena tauta, kuri ją apgyvens, bus laisva nuo vergijos ir nelaisvės, ir nuo visų kitų tautų po dangumi, jeigu tik jie tarnaus šitos žemės Dievui, kuris yra Jėzus Kristus, kuris apreikštas per tai, ką parašėme.
- 13 Ir dabar, aš toliau rašau savo metraščių; nes štai buvo taip, kad Viešpats atvedė Jaredą ir jo brolių net prie tos didžiosios jūros, kuri skiria žemes. Ir atėję prie jūros, jie pasistatė palapines; ir pavadino tą vietovę Moriankameru; ir jie gyveno palapinėse, ir pragyveno palapinėse ant jūros kranto ketverius metus.
- 14 Ir buvo taip, kad baigiantis ketveriems metams pas Jaredo brolių vėl atėjo Viešpats ir stovėjo debesyje, ir kalbėjo su juo. Ir tris valandas Viešpats kalbėjo su Jaredo broliu ir drausmino jį, kadangi jis neprisimindavo šauktis Viešpaties vardo.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Ir Jaredo brolis atgailavo dėl padaryto blogio ir šaukėsi Viešpaties vardo dėl savo brolių, kurie buvo su juo. Ir Viešpats tarė jam: Aš atleisiu tau ir tavo broliams jūsų nuodėmes; bet daugiau nebeusidėk, nes, atmink, kad mano Dvasia ne visuomet plūksis su žmogumi; todėl, jei darysi nuodėmes iki būsi visiškai pribrendęs, būsi išskirtas iš Viešpaties akivaizdos. Ir tai mano valia dėl tos žemės, kurią duosiu tau kaip paveldą; nes ši žemė bus rinktinė tarp visų kitų žemių.

16 Ir Viešpats tarė: Imkis darbo ir pasistatyk baržas, panašias į tas, kokias statei ligi šiol. Ir buvo taip, kad Jaredo brolis ėmėsi darbo, taip pat ir jo broliai, ir pasistatė baržas pagal Viešpaties nurodymus, panašias į tas, kokias buvo statę. Ir jos buvo mažos ir plūdrios ant vandens, netgi kaip paukščiai plūdrūs ant vandens.

17 Ir jos buvo pastatytos taip, kad buvo nepaprastai nepralaidžios, netgi taip, kad laikė vandenį kaip dubuo; ir jų dugnas buvo nepralaidus kaip dubuo; ir jų šonai buvo nepralaidūs kaip dubuo; o jų galai buvo nusmailinti; ir jų viršus buvo nepralaidus kaip dubuo; ir jų ilgis buvo kaip medžio ilgis; ir jų durys, jas uždarius, buvo nepralaidžios kaip dubuo.

18 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties, sakdamas: O Viešpatie, aš atlikau darbą, kurį įsakei man, ir padariau baržas taip, kaip man nurodei.

19 Ir štai, o Viešpatie, jose nėra šviesos; kurgi mes vairuosime? Ir taip pat mes žūsime dėl to, kad jose nėra kuo kvėpuoti, išskyrus orą, kuris yra jose; taigi mes žūsime.

20 Ir Viešpats tarė Jaredo broliui: Štai tu padarysi skylę viršuje ir taip pat apačioje; ir kada tau trūks oro, atkimši skylę ir gausi oro. O jei bus taip, kad ant tavęs liesis vanduo, štai tu užkimši tą skylę, kad nežūtum nuo užliejimo.

21 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis taip ir padarė, pagal tai, kaip įsakė Viešpats.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

22 Ir jis vėl šaukėsi Viešpaties, sakdamas: O Viešpatie, štai aš padariau taip, kaip man įsakei; ir paruošiau laivus savo žmonėms, bet štai juose nėra šviesos. Štai, o Viešpatie, argi tu leisi, kad keltumėmės per šituos didžiulius vandenį tamsoje?

23 Ir Viešpats tarė Jaredo broliui: Ko norėtum, kad padaryčiau, idant turėtum šviesą savo laivuose? Nes štai, tu negali panaudoti langų, nes jie bus sudaužyti į gabaličius; ir neimsi su savimi ugnies, nes tu nevyksi ugnies šviesoje.

24 Nes štai, jūs būsite kaip banginis jūroje; nes bangos kaip kalnai grius ant jūsų. Tačiau aš jus vėl iškelsiu iš jūros gelmių; nes vėjai išėjo iš mano burnos, ir taip pat aš pasiunčiau lietų bei tvaną.

25 Ir štai, aš paruošiu jus šitam; nes jūs negalite persikelti per šitą didžiąją gelmę, jeigu aš neparuošiu jūsų jūros bangoms ir vėjams, kurie išėjo, ir potvyniams, kurie užeis. Todėl ką norėtum, kad paruoščiau, idant turėtum šviesą, kada būsi paniręs jūros gelmėse?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Etero knyga 3

- 1 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis (dabar, buvo paruošti aštuoni laivai) nuėjo ant kalno, kurį dėl jo nepaprasto aukščio jie pavadino Šelemo kalnu, ir iš uolos išlydė šešiolika mažų akmenų; ir jie buvo balti ir skaidrūs kaip permatomas stiklas; ir savo rankose jis užnešė juos į kalno viršūnę ir vėl šaukėsi Viešpaties, sakydamas:
- 2 O Viešpatie, tu sakei, jog būsime apgaubti tvanų. Dabar pažvelk, o Viešpatie, ir nesupyk ant savo tarno dėl jo silpnumo prieš tave; nes mes žinome, kad tu esi šventas ir gyveni danguose ir kad mes esame nieko neverti prieš tave; dėl nuopuolio mūsų prigimtis tapo nuolat pikta; tačiau, o Viešpatie, tu davei mums įsakymą šauktis tavęs, kad iš tavęs gautume tai, ko trokštame.
- 3 Štai Viešpatie, tu plakei mus už mūsų nedorybę ir išvarei mus, ir šituos daugelį metų mes buvome tyruose; tačiau tu buvai mums gailestingas. O Viešpatie, pažvelk į mane su gailėsčiu ir nugręžk savo pyktį nuo šitų savo žmonių, ir neleisk, kad jie keltųsi per šią šelstančią gelmę tamsoje; bet pažvelk į šituos akmenis, kuriuos išlydžiau iš uolos.
- 4 Ir aš žinau, o Viešpatie, kad tu turi visą galią ir dėl žmogaus gali padaryti, ką tik panorėsi; todėl paliesk šiuos akmenis, o Viešpatie, savo pirštu ir paruošk juos, kad jie šviestų tamsoje; ir jie švies mums mūsų paruoštuose laivuose, idant turėtume šviesą, kol kelsimės per jūrą.
- 5 Štai, o Viešpatie, tu gali tai padaryti. Mes žinome, kad tu gali parodyti didelę galią, kuri žmonių supratimu atrodo maža.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 Ir buvo taip, kad Jaredo broliui ištarus šiuos žodžius, štai Viešpats ištiesė savo ranką ir savo pirštu vieną po kitą palietė tuos akmenis. Ir uždanga buvo nuimta nuo Jaredo brolio akių, ir jis pamatė Viešpaties pirštą; ir jis buvo kaip žmogaus pirštas, kaip kūnas ir kraujas; ir Jaredo brolis parpuolė prieš Viešpatį, nes jį apėmė baimė.

7 Ir Viešpats pamatė, kad Jaredo brolis parpuolė ant žemės; ir Viešpats tarė jam: Kelkis, ko parpuolei?

8 Ir jis tarė Viešpačiui: Aš pamačiau Viešpaties pirštą ir išsigandau, kad jis nesutriuškintų manęs; nes aš nežinojau, kad Viešpats turi kūną ir kraują.

9 Ir Viešpats tarė jam: Dėl savo tikėjimo tu pamatei, kad aš paimsiu ant savęs kūną ir kraują; ir dar niekada žmogus nebuvo atėjęs pas mane su tokiu nepaprastu tikėjimu kaip tavo; nes jeigu ne tai, negalėtum pamatyti mano piršto. Ar matei ką nors daugiau?

10 Ir jis atsakė: Ne; Viešpatie, pasirodyk man.

11 Ir Viešpats tarė jam: Ar patikėsi žodžiais, kuriuos pasakysiu?

12 Ir jis atsakė: Taip, Viešpatie, žinau, kad tu kalbi tiesą, nes esi tiesos Dievas ir negali meluoti.

13 Ir kada jis ištarė šiuos žodžius, štai Viešpats pasirodė jam ir tarė: Kadangi tai žinai, esi išpirktas iš nuopuolio; todėl esi atvestas atgal mano akivaizdon; todėl aš parodau tau save.

14 Štai aš esu tas, kuris nuo pasaulio įkūrimo buvo paruoštas išpirkti savo žmones. Štai aš esu Jėzus Kristus. Aš esu Tėvas ir Sūnus. Per mane visa žmonija turės gyvenimą ir turės jį amžinai, būtent tie, kurie tikės mano vardą; ir jie taps mano sūnumis ir dukromis.

15 Ir dar niekuomet aš neparodžiau savęs žmogui, kurį sukūriau, nes dar niekuomet žmogus taip netikėjo mane kaip tu. Ar matai, kad esi sukurtas pagal mano atvaizdą? Taip, tikrai, visi žmonės pradžioje buvo sukurti pagal mano atvaizdą.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Štai šitas kūnas, kurį dabar matai, yra mano dvasios kūnas; ir žmogų aš sukūriau pagal savo dvasios kūną; ir kaip pasirodau tau, būdamas dvasioje, lygiai taip pasirodysiu savo žmonėms kūne.

17 Ir dabar, kaip aš, Moroni, sakiau, aš negaliu padaryti pilno aprašymo to, kas užrašyta; todėl man pakanka pasakyti, kad Jėzus šitam vyrui parodė save dvasioje, būtent pagal pavyzdį ir panašumą to paties kūno, kaip kad jis parodė save nefitams.

18 Ir jis tarnavo jam, kaip kad tarnavo nefitams; ir visa tai tam, kad šitas vyras dėl daugelio didžiųjų darbų, kuriuos Viešpats jam parodė, žinotų, jog jis yra Dievas.

19 Ir dėl šito vyro pažinimo jo nebegalima buvo sulaikyti, kad nepažvelgtų už uždangos; ir jis pamatė Jėzaus pirštą, ir jį pamatęs parpuolė iš baimės; nes jis žinojo, kad tai buvo Viešpaties pirštas; ir jis jau nebeturėjo tikėjimo, nes žinojo, niekuo neabejodamas.

20 Todėl, turėdamas šitą tobulą Dievo pažinimą, jis nebegalėjo būti sulaikytas, kad nepažvelgtų už uždangos; todėl jis pamatė Jėzų; ir šis tarnavo jam.

21 Ir buvo taip, kad Viešpats tarė Jaredo broliui: Štai tu neleisi, kad tai, ką matei ir girdėjai, išeitų pasauliui, kol ateis laikas, kada aš pašlovinsiu savo vardą kūne; todėl gerai paslėpk tai, ką matei ir girdėjai, ir niekam to neatskleisk.

22 Ir štai, kada atvyksi pas mane, tu tai užrašysi ir užantspauduosi, kad niekas negalėtų to išversti; nes tu tai užrašysi tokia kalba, kad to nebus galima perskaityti.

23 Ir štai duosiu tau šiuos du akmenis, ir tu juos taip pat užantspauduosi kartu su tuo, ką užrašysi.

24 Nes štai, aš sumaišiau kalbą, kuria tu rašysi; todėl man tinkamu metu aš padarysiu, kad šie akmenys atvertų žmonių akims tai, ką tu užrašysi.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 Ir pasakęs šiuos žodžius, Viešpats parodė Jaredo broliui visus žemės gyventojus, kurie buvo, ir taip pat visus, kurie bus; ir jis nenuslėpė jų nuo jo akių, net iki žemės pakraščių.

26 Nes jis iš anksto buvo jam pasakęs, kad jeigu jis tikės juo, kad jis gali parodyti jam viską – tai bus jam parodyta; todėl Viešpats negalėjo nieko nuslėpti nuo jo, nes jis žinojo, kad Viešpats gali parodyti jam viską.

27 Ir Viešpats jam tarė: Užrašyk tai ir užantspauduok; ir man tinkamu metu aš tai parodysiu žmonių vaikams.

28 Ir buvo taip, kad Viešpats įsakė jam užantspauduoti du akmenis, kuriuos jis gavo, ir jų nerodyti, kol Viešpats parodys tai žmonių vaikams.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Etero knyga 4

- 1 Ir Viešpats įsakė Jaredo broliui nusileisti nuo kalno iš Viešpaties akivaizdos ir užrašyti tai, ką matė; bet buvo uždrausta atskleisti tai žmonių vaikams, kol jis nebus iškeltas ant kryžiaus; ir dėl to karalius Mozijas saugojo tai, kad neišeitų pasauliui, kol Kristus parodys save savo žmonėms.
- 2 Ir kai Kristus iš tiesų parodė save savo žmonėms, jis įsakė, kad tai būtų paskelbta.
- 3 Ir dabar, po šito visi jie nusirito į netikėjimą; ir nėra nieko kito, kaip tik lamanitai, o šie atmetė Kristaus evangeliją; todėl man įsakyta vėl paslėpti tai žemėje.
- 4 Štai ant šitų plokštelių aš aprašiau būtent tai, ką matė Jaredo brolis; ir dar niekada nebuvo atskleista nieko didingesnio už tai, kas buvo atskleista Jaredo broliui.
- 5 Todėl Viešpats įsakė man tai užrašyti; ir aš tai užrašiau. Ir jis man įsakė, kad tai užantspauduočiau; ir taip pat įsakė, kad užantspauduočiau to išvertimą; todėl aš užantspaudavau vertiklius, kaip man įsakė Viešpats.
- 6 Nes Viešpats įsakė man: Tai neišeis kitataučiams, kol jie neatgailaus dėl savo nedorybių ir netaps švarūs prieš Viešpatį.
- 7 Ir tą dieną, kada jie panaudos tikėjimą manimi, – sako Viešpats, – taip, kaip Jaredo brolis ir taps pašventinti per mane, tada aš jiems atskleisiu tai, ką matė Jaredo brolis, net kol atskleisiu jiems visus savo apreiškimus, – sako Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, dangaus ir žemės, ir visko, kas juose, Tėvas.
- 8 O tas, kuris kovos prieš Viešpaties žodį, tebūna prakeiktas; ir tas, kuris neigs tai, tebūna prakeiktas; nes tiems aš neparodysiu didesnių dalykų, – sako Jėzus Kristus, – nes tai aš esu tas, kuris kalba.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Ir mano įsakymu dangūs atsiveria ir užsiveria; ir mano žodžiu bus sudrebinta žemė; ir mano įsakymu jos gyventojai išeis anapus, netgi kaip nuo ugnies.
- 10 Ir tas, kuris netiki mano žodžiais, netiki mano mokiniais; patys spręskite, ar tai aš kalbu, nes paskutiniąją dieną jūs žinosite, kad tai aš esu tas, kuris kalba.
- 11 Bet tą, kuris tiki tuo, ką kalbėjau, aš aplankysiu savo Dvasios pasireiškimais, ir jis žinos ir paliudys. Nes mano Dvasios dėka jis žinos, kad tai yra tiesa; nes tai įtikinėja žmones daryti gera.
- 12 O viskas, kas įtikinėja žmones daryti gera, yra iš manęs; nes gėris neateina iš nieko kito, kaip tik iš manęs. Aš esu tas, kuris veda žmones į visa, kas gera; tas, kuris netiki mano žodžiais – netiki manimi, kad aš esu; o tas, kuris netiki manimi – netiki Tėvu, kuris mane atsiuntė. Nes štai, aš esu Tėvas, aš esu pasaulio šviesa, gyvybė ir tiesa.
- 13 Ateikite pas mane, o jūs, kitataučiai, ir aš parodysiu jums didesnių dalykų, žinojimą, paslėptą dėl netikėjimo.
- 14 Ateikite pas mane, o jūs, Izraelio namai, ir jums bus atskleista, kokių didžiųjų dalykų Tėvas turi paruošęs jums nuo pasaulio įkūrimo; ir tai neatėjo jums dėl netikėjimo.
- 15 Štai kada perplėšite tą netikėjimo uždangą, dėl kurios esate savo baisioje nelabumo, širdies kietumo ir proto aklumo būsenoje, tada didūs ir nuostabūs dalykai, kurie nuo jūsų buvo paslėpti nuo pasaulio įkūrimo... taip, kada šauksitės Tėvo mano vardu, sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia, tada žinosite, kad Tėvas atsiminė sandorą, kurią jis sudarė jūsų tėvams, o Izraelio namai.
- 16 Ir tada mano apreiškimai, kuriuos aš nurodžiau užrašyti savo tarnui Jonui, bus atskleisti visų žmonių akyse. Atminkite, kada tai pamatysite, jūs žinosite, kad atėjo laikas, kada tai bus apreikšta pačiais veiksmais.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

17 Todėl kada gausite šitą metraščių, jūs žinosite, kad Tėvo darbas prasidėjo ant viso žemės veido.

18 Todėl atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, ateikite pas mane ir tikėkite mano evangelija, ir priimkite krikštą mano vardu; nes tas, kuris tiki ir yra pakrikštytas, bus išgelbėtas; bet tas, kuris netiki, bus pasmerktas; ir ženklai lydės tuos, kurie tiki mano vardą.

19 Ir palaimintas tas, kuris randamas ištikimas mano vardui paskutinią dieną, nes jis bus iškeltas, kad gyventų karalystėje, paruoštoje jam nuo pasaulio įkūrimo. Ir štai, tai esu aš, kuris tai pasakiau. Amen.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Etero knyga 5

- 1 Ir dabar, aš, Moroni, iš atminties užrašiau žodžius, kurie buvo man įsakyti; ir aš pasakiau tau apie dalykus, kuriuos užantspaudavau; todėl neliesk jų, kad išverstum, nes tai tau uždrausta, kol ateis tas laikas, kada Dievui tai atrodys išmintinga.
- 2 Ir štai tau bus suteikta privilegija parodyti plokšteles tiems, kurie padės įvykdyti šį darbą;
- 3 ir Dievo galia jos bus parodytos trimis; todėl jie tikrai žinos, kad šitie dalykai yra tikri.
- 4 Ir trijų liudytojų burna šitie dalykai bus patvirtinti; ir trijų liudijimas ir šitas darbas, kuriame bus apreikšta Dievo galia ir taip pat jo žodis, apie ką liudija Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia, – ir visa tai bus liudijimas prieš pasaulį paskutiniąją dieną.
- 5 Ir jeigu bus taip, kad jie atgailaus ir ateis pas Tėvą Jėzaus vardu, jie bus priimti į Dievo karalystę.
- 6 Ir dabar, patys spręskite, ar aš esu įgaliotas dėl šitų dalykų; nes jūs sužinosite, jog esu įgaliotas, kai pamatysite mane ir mes stosime priešais Dievą paskutiniąją dieną. Amen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Etero knyga 6

- 1 Ir dabar aš, Moroni, tęsiu Jaredo ir jo brolio metraščių.
- 2 Nes buvo taip, kad po to, kai Viešpats paruošė tuos akmenis, kuriuos Jaredo brolis atnešė į kalną, Jaredo brolis nusileido nuo kalno ir sudėjo tuos akmenis į paruoštus laivus – po vieną į kiekvieną galą; ir štai jie apšvietė laivus.
- 3 Ir taip Viešpats padarė, kad akmenys šviestų tamsoje, kad teiktų šviesą vyrams, moterims ir vaikams, kad jiems nereikėtų keltis per didžiuosius vandenis tamsoje.
- 4 Ir buvo taip, kad paruošę visokio maisto, kad galėtų išgyventi ant vandens, ir taip pat pašaro savo kaime-nėms ir bandoms, ir kiekvienam žvėriui, gyvuliui ar paukščiui, kuriuos jie gabenosi su savimi, – ir buvo taip, jog visa tai padarę, jie įlipo į laivus, arba baržas, ir leidosi į jūrą, atsiduodami Viešpačiui, savo Dievui.
- 5 Ir buvo taip, jog Viešpats Dievas padarė, kad smarkus vėjas pūstų virš vandenų veido link pažadėtiosios žemės; ir taip jie buvo vėjo blaškomi ant bangų.
- 6 Ir buvo taip, kad bangos kaip kalnai, griūvančios ant jų, ir taip pat vėjo siautulingumo sukeltos didelės ir siaubingos audros daugybę kartų palaidojo juos jūros gelmėse.
- 7 Ir buvo taip, jog kada jie būdavo palaidojami gelmėje, vanduo negalėjo pakenkti jiems, kadangi jų laivai buvo nepralaidūs kaip dubuo, ir taip pat jie buvo nepralaidūs kaip Nojaus arka; todėl, kada juos apgaubdavo daugybė vandenų, jie šaukdavosi Viešpaties ir jis vėl išnešdavo juos į vandenų paviršių.
- 8 Ir buvo taip, kad kol jie buvo ant vandenų, vėjas nesiliovė pūtęs link pažadėtiosios žemės; ir taip jie buvo vėjo genami pirmyn.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 Ir jie giedojo šlovės giesmes Viešpačiui; taip, Jaredo brolis giedojo šlovės giesmes Viešpačiui, ir jis dėkojo ir šlovino Viešpatį visą dieną; ir nakčiai atėjus jie nesiliovė šlovinę Viešpatį.

10 Ir taip jie buvo genami pirmyn; ir jokia jūrų pabaisa negalėjo jų sutraiškyti, nė banginis, kuris galėtų sudarkyti juos; ir jiems nuolat švietė šviesa, tiek virš vandens, tiek po vandeniui.

11 Ir taip jie buvo genami vandeniui pirmyn tris šimtus keturiasdešimt keturias dienas.

12 Ir jie pasiekė pažadėtosios žemės krantą. Ir pastatę koją ant pažadėtosios žemės krantų, jie nusilenkė ant žemės veido ir nusizemino prieš Viešpatį, ir liejo džiaugsmo ašaras prieš Viešpatį už daugybę jo švelnių pasigailėjimų jiems.

13 Ir buvo taip, kad jie išėjo ant tos žemės veido ir pradėjo dirbti žemę.

14 Ir Jaredas turėjo keturis sūnus; ir jų vardai buvo Jakomas, Gilgas, Mahas ir Orihas.

15 Ir Jaredo broliui taip pat gimė sūnūs ir dukros.

16 O Jaredo ir jo brolio draugų skaičius buvo apie dvidešimt dvi sielos. Ir jiems taip pat gimė sūnūs ir dukros, kol jie atvyko į pažadėtąją žemę; taigi jų ėmė daugėti.

17 Ir jie buvo mokomi nuolankiai vaikščioti priešais Viešpatį; ir taip pat jie buvo mokomi iš aukštybių.

18 Ir buvo taip, kad jie pradėjo plisti po tos žemės veidą ir daugintis, ir dirbti žemę; ir jie sustiprėjo žemėje.

19 Ir Jaredo brolis pradėjo senti ir matė, kad netrukus turės nužengti į kapą; todėl jis tarė Jaredui: Surinkime savo žmones, kad suskaičiuotume juos, kad sužinotume iš jų, ko jie norėtų iš mūsų, prieš mums nužengiant į savo kapus.

20 Ir taip žmonės buvo surinkti. Dabar, Jaredo brolio sūnų ir dukterų skaičius buvo dvidešimt dvi sielos; ir Jaredo sūnų ir dukterų buvo dvylika, iš jų keturi sūnūs.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

21 Ir buvo taip, kad jie suskaičiavo savo žmones; ir po to, kai suskaičiavo juos, jie paklausė jų, ko šie norėtų, kad jie padarytų, prieš nužengdami į savo kapus.

22 Ir buvo taip, kad žmonės norėjo, kad jie vieną iš savo sūnų pateptų karaliumi.

23 Ir dabar štai, tai nuliūdino juos. Ir Jaredo brolis tarė jiems: Iš tiesų tai veda į nelaisvę.

24 Bet Jaredas tarė savo broliui: Leisk jiems turėti karalių. Ir todėl jis tarė jiems: Išsirinkite karalių iš mūsų sūnų, kurį tik norite.

25 Ir buvo taip, kad jie išsirinko būtent Jaredo brolio pirmagimį; o jis buvo vardu Pegagas. Bet buvo taip, kad jis atsisakė ir nenorėjo būti jų karalium. Ir žmonės norėjo, kad jo tėvas priverstų jį; bet jo tėvas nenorėjo; ir jis įsakė jiems, kad jie nė vieno neverstų būti jų karalium.

26 Ir buvo taip, kad jie rinko visus Pegago brolius, bet šie nenorėjo.

27 Ir buvo taip, kad nenorėjo ir Jaredo sūnūs, netgi visi, išskyrus vieną; ir Orihas buvo pateptas tų žmonių karalium.

28 Ir jis pradėjo valdyti, ir žmonės pradėjo klestėti; ir jie tapo nepaprastai turtingi.

29 Ir buvo taip, kad Jaredas numirė ir jo brolis taip pat.

30 Ir buvo taip, kad Orihas nuolankiai vaikščiojo priešais Viešpatį, prisimindamas, kokių didžiųjų dalykų Viešpats padarė jo tėvui, ir taip pat savo žmones mokė, kokių didžiųjų dalykų Viešpats padarė jų tėvams.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Etero knyga 7

- 1 Ir buvo taip, kad Orihas teisiai vykdė teisingumą šalyje per visas savo dienas, o jo dienų buvo nepaprastai daug.
- 2 Ir jam gimė sūnų ir dukterų; taip, jam gimė trisdešimt vienas, iš kurių dvidešimt trys buvo sūnūs.
- 3 Ir buvo taip, kad jo senatvėje jam gimė Kibas. Ir buvo taip, kad Kibas valdė jo vietoje; ir Kibui gimė Korihoras.
- 4 O Korihoras, kai jam buvo trisdešimt dveji, sukilo prieš savo tėvą ir persikėlė gyventi į Nehoro žemę; ir jam gimė sūnūs ir dukros, ir jie tapo nepaprastai gražūs; todėl Korihoras paskui save patraukė daug žmonių.
- 5 Ir surinkęs armiją, jis atėjo į Morono žemę, kur gyveno karalius, ir paėmė jį nelaisvėn; taip išsipildė Jaredo brolio žodžiai, kad jie bus nuvesti į nelaisvę.
- 6 Dabar, Morono žemė, kurioje gyveno karalius, buvo netoli tos žemės, kurią nefitai vadino Dykyne.
- 7 Ir buvo taip, kad Kibas ir jo žmonės gyveno nelaisvėje, valdomi jo sūnaus Korihoro, iki nepaprastai žilos senatvės; tačiau Kibui jo senatvėje, jam vis dar tebesant nelaisvėje, gimė Šulas.
- 8 Ir buvo taip, kad Šulas pyko ant savo brolio; ir Šulas sustiprėjo ir tapo galingas, turint omenyje žmogišką jėgą; be to, jis buvo labai sumanus.
- 9 Todėl jis atėjo į Efraimo kalną ir iš kalno išlydė, ir iš plieno padarė kalavijus tiems, kuriuos buvo patraukęs su savimi; ir apginklavęs juos kalavijais, jis sugrįžo į Nehoro miestą ir stojo į kovą su savo broliu Korihoru; taip jis įgijo karalystę ir sugrąžino ją savo tėvui Kibui.
- 10 Ir dabar, dėl to, ką Šulas padarė, jo tėvas suteikė jam karalystę; todėl jis pradėjo valdyti savo tėvo vietoje.

Ether 7

- And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.
- And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.
- And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.
- And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.
- And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.
- Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.
- And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.
- And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.
- Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.
- And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 Ir buvo taip, kad jis teisiai vykdė teisingumą; ir jis išplėtė savo karalystę po visą tos žemės veidą, nes žmonės tapo nepaprastai gausūs.

12 Ir buvo taip, kad Šului taip pat gimė daug sūnų ir dukterų.

13 O Korihoras atgailavo dėl gausybės blogio, kurį buvo padaręs; todėl Šulas suteikė jam galią savo karalystėje.

14 Ir buvo taip, kad Korihoras turėjo daug sūnų ir dukterų. Ir tarp Korihoro sūnų buvo toks vienas, vardu Nojus.

15 Ir buvo taip, kad Nojus sukilo prieš karalių Šulą ir taip pat savo tėvą Korihorą ir patraukė paskui save savo brolių Kohorą, taip pat visus savo brolius ir daug žmonių.

16 Ir stojęs į kovą su karaliumi Šulu, jis įgijo jų pirmo paveldo žemę; ir jis tapo tos žemės dalies karaliumi.

17 Ir buvo taip, kad jis vėl stojo į kovą su karaliumi Šulu; ir jis suėmė karalių Šulą ir nusivedė jį nelaisvėn į Moroną.

18 Ir buvo taip, kad jam besirengiant atiduoti jį mirčiai, Šulo sūnūs naktį įsėlino į Nojaus namus, nužudė jį, išlaužė kalėjimo duris, išvedė savo tėvą ir pasodino jį į jo sostą jo paties karalystėje.

19 Todėl Nojaus sūnus statė karalystę jo vietoje; tačiau jie daugiau nebeįgijo galios prieš karalių Šulą, ir karaliaus Šulo valdomi žmonės nepaprastai suklestėjo ir stiprėjo.

20 O šalis buvo pasidalinusi; ir buvo dvi karalystės: Šulo karalystė ir Kohoro, Nojaus sūnaus, karalystė.

21 Ir Kohoras, Nojaus sūnus, nurodė, kad jo žmonės stotų su Šulu į kovą, kurioje Šulas sumušė juos ir nužudė Kohorą.

22 Ir dabar, Kohoras turėjo sūnų, vardu Nimrodas; ir Nimrodas atidavė Kohoro karalystę Šului ir įgijo Šulo palankumą; todėl Šulas suteikė jam didelių malonių, ir jis darė Šulo karalystėje, ką norėjo.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 Ir taip pat Šulo valdymo metu tarp žmonių atėjo Viešpaties siųsti pranašai, pranašaudami, kad žmonių nelabumas ir stabmeldystė artina prakeikimą šitai žemei ir kad jie būsią sunaikinti, jeigu neatgailaus.
- 24 Ir buvo taip, kad žmonės burnojo prieš pranašus ir tyčiojosi iš jų. Ir buvo taip, kad karalius Šulas vykdė teisingumą visiems tiems, kurie burnojo prieš pranašus.
- 25 Ir jis visoje žemėje vykdė įstatymą, kuris davė teisę pranašams eiti, kur jie nori; ir dėl to žmonės buvo atvesti į atgailą.
- 26 Ir dėl to, kad žmonės atgailavo dėl savo nedorybių ir stabmeldysčių, Viešpats pasigailėjo jų ir jie vėl pradėjo klestėti žemėje. Ir buvo taip, kad Šului jo senatvėje gimė sūnų ir dukterų.
- 27 Ir Šulo dienomis daugiau nebebuvo karų; ir jis prisiminė tuos didžius dalykus, kuriuos Viešpats padarė jo tėvams, atvesdamas juos per didžiąją gelmę į pažadėtąją žemę; todėl jis teisiai vykdė teisingumą visas savo dienas.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Etero knyga 8

- 1 Ir buvo taip, kad jam gimė Omeras, ir Omeras valdė jo vietoje. Omerui gimė Jaredas; ir Jaredui gimė sūnūs ir dukterys.
- 2 Jaredas sukilo prieš savo tėvą, išėjo ir apsigyveno Heto žemėje. Ir buvo taip, kad savo apgaulingais žodžiais jis pataikavo daugeliui žmonių, kol savo pusėn patraukė pusę karalystės.
- 3 Ir savo pusėn patraukęs pusę karalystės, jis stojo į kovą su savo tėvu, paėmė jį į nelaisvę ir privertė jį tarnauti nelaisvėje.
- 4 Ir dabar, Omero valdymo dienomis jis išbuvo nelaisvėje pusę savo dienų. Ir buvo taip, kad jam gimė sūnūs ir dukterys, tarp kurių buvo Esromas ir Koriantumras.
- 5 Ir jie nepaprastai pyko dėl savo brolio Jaredo darbų, tiek, kad surinko armiją ir stojo į kovą su Jaredu. Ir buvo taip, kad jie stojo į kovą su juo naktį.
- 6 Ir buvo taip, kad, išžudę Jaredo armiją, jie taip pat ketino nužudyti ir jį patį; bet jis maldavo jų, kad jo nežudytų, ir už tai jis atiduosiąs karalystę savo tėvui. Ir buvo taip, jog jie paliko jį gyvą.
- 7 Ir dabar, Jaredas nepaprastai sielvartavo dėl to, kad neteko karalystės, nes buvo nukreipęs savo širdį į karalystę ir į pasaulio šlovę.
- 8 Dabar, Jaredo dukra, būdama nepaprastai gudri ir matydama savo tėvo sielvartus, suko galvą, kaip parengti planą, kurio dėka ji galėtų sugrąžinti karalystę savo tėvui.
- 9 Dabar, Jaredo dukra buvo nepaprastai graži. Ir buvo taip, kad ji kalbėjosi su savo tėvu ir sakė jam: Kodėl mano tėvas taip sielvartauja? Argi jis neskaitė metraščio, kurį mūsų tėvai atsigabeno per didžiąją gelmę? Štai argi ten nėra aprašymo apie tuos iš senovės, kad jie savo slaptais planais įsigydavo karalystes ir didelę šlovę?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

10 Ir todėl tegul dabar mano tėvas pasiunčia Akišo, Kimnoro sūnaus; ir štai, aš esu graži ir šoksiu priešais jį, ir patiksiu jam, tad jis panorės turėti mane žmona; todėl, jeigu jis panorės, kad atiduotum jam mane žmona, tu sakysi: Aš atiduosiu ją, jeigu man atneši mano tėvo, karaliaus, galvą.

11 Ir dabar, Omeras buvo Akišo draugas; todėl po to, kai Jaredas pasiuntė Akišo, Jaredo dukra šoko priešais jį ir taip jam patiko, kad jis užsigeidė turėti ją sau žmona. Ir buvo taip, kad jis sakė Jaredui: Duok ją man žmona.

12 O Jaredas sakė jam: Atiduosiu ją tau, jeigu atneši man mano tėvo, karaliaus, galvą.

13 Ir buvo taip, kad Akišas surinko Jaredo namuose visus savo giminaičius ir tarė jiems: Ar prisieksite man, kad būsite ištikimi man tame, ko norėsiu iš jūsų?

14 Ir buvo taip, kad visi jie prisiekė jam dangaus Dievu ir dangumis, ir žeme, ir savo galvomis, kad kas tik atsakys pagalbos, kurios norėjo Akišas, praras savo galvą; ir kas tik prasaras apie ką nors, ką Akišas jiems atskleidė, tas praras savo gyvybę.

15 Ir taip jie susitarė su Akišu. Ir Akišas juos prisaikdino prisaikomis, kokias duodavo tie iš senovės, kurie siekė valdžios, ir kurios buvo perduodamos nuo pat Kaino, kuris nuo pat pradžios buvo žudikas.

16 Ir jos buvo palaikomos velnio galia, kad šitomis prisaikomis būtų galima prisaikdinti žmones, kad juos išlaikyti tamsoje ir padėti tokiems, kurie siekia galios, įgyti valdžią ir žudyti, ir plėšti, ir meluoti, ir daryti visokius nelabumus bei paleistuvystes.

17 Ir tai Jaredo duktė įdėjo į jo širdį mintį susirasti tuos senovės dalykus, o Jaredas tai įdėjo į Akišo širdį; todėl Akišas tuo prisaikdino savo giminaičius ir draugus, suvedžiodamas juos gražiais pažadais, idant darytų viską, ko jis panorės.

18 Ir buvo taip, kad jie sudarė slaptą sąjungą, kaip kad tie, senovėje; o tokia sąjunga Dievo akivaizdoje yra pati bjauriausia ir nelabiausia iš visų.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

19 Nes Viešpats nesidarbuoja per slaptas sąjungas ir ne-
nurodo žmonėms lieti kraują, bet visame kame tai drau-
džia nuo pat žmogaus sukūrimo.

20 Ir dabar, aš, Moroni, neaprašinėju jų priesaikų ir są-
jungų, nes man buvo atskleista, kad jos yra tarp visų
žmonių ir kad jos yra tarp lamanitų.

21 Ir jos sukėlė šitos liaudies, apie kurią dabar kalbu, su-
naikinimą, ir taip pat Nefio liaudies sunaikinimą.

22 Ir kiekviena tauta, kuri palaikys tokias slaptas sąjun-
gas valdžiai ir pelnui gauti, kol jos pasklis po visą tautą,
štai ji bus sunaikinta; nes Viešpats neleis, kad jo šventų-
jų kraujas, kuris bus jų pralietas, nuo žemės visuomet
šauktųsi jo, kad atkeršytų jiems, o jis vis neatkeršytų.

23 Todėl, o jūs, kitataučiai, tai yra Dievo išmintis, kad
tai būtų parodyta jums, kad per tai galėtumėte atgailau-
ti dėl savo nuodėmių ir neleistumėte, kad šitos žudikiš-
kos sąjungos, įkurtos valdžiai ir pelnui gauti, užgožtų
jus ir kad jus ištiktų darbas, taip, būtent sunaikinimo
darbas, – taip, būtent amžinojo Dievo teisingumo kala-
vijas kris ant jūsų, jūsų žlugimui ir sunaikinimui, jeigu
leisite joms būti.

24 Todėl Viešpats jums įsako, kad, pamatę tai atsiran-
dant tarp jūsų, pabustumėt, idant suvoktumėt savo bai-
sią padėtį dėl tos slaptos sąjungos, kuri bus tarp jūsų; ar-
ba vargas jai dėl nužudytųjų kraujo; nes jie šaukia iš dul-
kių keršto jai ir taip pat tiems, kurie ją įkūrė.

25 Nes kas tik ją kuria, tas siekia sunaikinti visų žemių,
tautų ir šalių laisvę; ir ji neša visų žmonių sunaikinimą,
nes ją įkūrė velnias, kuris yra visų melų tėvas; būtent tas
pats melagis, kuris apgavo mūsų pirmuosius gimdyto-
jus, taip, būtent tas pats melagis, kuris nuo pradžios
kurstė žmogų vykdyti žmogžudystes; kuris užkietino
žmonių širdis, tad jie nuo pat pradžios žudė pranašus ir
mušė juos akmenimis, ir juos išvydavo.

For the Lord worketh not in secret combinations,
neither doth he will that man should shed blood, but in
all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their
oaths and combinations, for it hath been made known
unto me that they are had among all people, and they
are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people
of whom I am now speaking, and also the destruction
of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret
combinations, to get power and gain, until they shall
spread over the nation, behold, they shall be destroyed;
for the Lord will not suffer that the blood of his saints,
which shall be shed by them, shall always cry unto him
from the ground for vengeance upon them and yet he
avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that
these things should be shown unto you, that thereby ye
may repent of your sins, and suffer not that these mur-
derous combinations shall get above you, which are
built up to get power and gain—and the work, yea, even
the work of destruction come upon you, yea, even the
sword of the justice of the Eternal God shall fall upon
you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer
these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye
shall see these things come among you that ye shall
awake to a sense of your awful situation, because of this
secret combination which shall be among you; or wo be
unto it, because of the blood of them who have been
slain; for they cry from the dust for vengeance upon it,
and also upon those who built it up.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up
seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations,
and countries; and it bringeth to pass the destruction of
all people, for it is built up by the devil, who is the father
of all lies; even that same liar who beguiled our first par-
ents, yea, even that same liar who hath caused man to
commit murder from the beginning; who hath hard-
ened the hearts of men that they have murdered the
prophets, and stoned them, and cast them out from the
beginning.

26 Todėl man, Moroniui, įsakyta tai užrašyti, kad blogis būtų pašalintas ir kad ateitų laikas, kada Šėtonas nebeturės galios žmonių vaikų širdims, bet kad jie būtų įtikinti nuolat daryti gera, kad ateitų prie viso teisumo šaltinio ir būtų išgelbėti.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Etero knyga 9

- 1 Ir dabar, aš, Moronis, toliau rašau savo metraščių. Taigi, štai, buvo taip, kad dėl slaptų Akišo ir jo draugų sąjungų, štai jie užgrobė Omero karalystę.
- 2 Tačiau Viešpats buvo gailestingas Omerui ir taip pat jo sūnums bei jo dukroms, kurie neieškojo jo sunaikinimo.
- 3 Ir sapne Viešpats perspėjo Omerą, kad jis išvyktų iš šalies; todėl Omeras su savo šeima išvyko iš šalies ir keliavo daug dienų, ir perėjo pro Šimo kalvą, ir perėjo pro vietovę, kur buvo sunaikinti nefitai, o iš ten – į rytus, ir atėjo į vietovę prie jūros kranto, vadinamą Ablomu, ir ten pasistatė palapinę, ir taip pat jo sūnūs ir dukros, ir visi jo namiškiai, išskyrus Jaredą ir jo šeimą.
- 4 Ir buvo taip, kad nelaba ranka Jaredas buvo pateptas tų žmonių karaliumi; ir jis atidavė Akišui savo dukrą žmoną.
- 5 Ir buvo taip, kad Akišas ieškojo savo uošvio gyvybės; ir jis kreipėsi į tuos, kuriuos prisaikdino senolių priesaika, ir jie gavo jo uošvio galvą, kai jis sėdėjo savo soste, priiminėdamas savo žmones.
- 6 Nes šita nelaba ir slapta sąjunga taip greitai paplito, kad ji sugadino visų žmonių širdis; todėl Jaredas buvo nužudytas savo soste, ir Akišas valdė jo vietoje.
- 7 Ir buvo taip, kad Akišas ėmė pavydėti savo sūnui, todėl uždarė jį į kalėjimą ir laikė beveik be maisto arba visai be maisto, kol tas patyrė mirtį.
- 8 Ir dabar brolis to, kuris patyrė mirtį (jo vardas buvo Nimras) pasipiktino savo tėvu dėl to, ką jo tėvas padarė jo broliui.
- 9 Ir buvo taip, kad Nimras surinko nedidelį vyrų būrį ir pabėgo iš tos žemės, ir perėjo, ir apsigyveno pas Omerą.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 Ir buvo taip, kad Akišui gimė kiti sūnūs, ir jie laimėjo tų žmonių širdis, nepaisant to, kad jie buvo jam prisiekę daryti visokias nedorybes pagal jo norus.

11 Dabar, Akišo liaudis troško pelno, lygiai kaip Akišas troško valdžios; todėl Akišo sūnūs pasiūlė jiems pinigų ir šitaip patraukė paskui save didžiąją tos liaudies dalį.

12 Ir tarp Akišo sūnų ir Akišo prasidėjo karas, kuris tęsėsi daug metų, taip, kol buvo sunaikinti beveik visi karalystės žmonės, taip, netgi visi, išskyrus trisdešimt sielų ir tuos, kurie pabėgo su Omero namais.

13 Todėl Omeras vėl buvo atstatytas savo paveldo žemėje.

14 Ir buvo taip, kad Omeras pradėjo senti; vis dėlto senatvėje jam gimė Emeras; ir jis patepė Emerą karaliumi, kad valdytų jo vietoje.

15 Ir po to, kai patepė Emerą karaliumi, dvejus metus jis matė taiką žemėje ir numirė, matęs nepaprastai daug dienų, pilnų sielvarto. Ir buvo taip, kad Emeras valdė jo vietoje ir vaikščiojo savo tėvo pėdomis.

16 Ir Viešpats vėl pradėjo nuimti prakeiksmą nuo žemės, ir Emerui valdant, Omero namai nepaprastai suklestėjo; ir per šešiasdešimt dvejus metus jie nepaprastai sustiprėjo, tad tapo nepaprastai turtingi –

17 turėjo visokių vaisių ir grūdų, ir šilkų, ir plonos drobės, ir aukso, ir sidabro, ir brangių daiktų;

18 ir taip pat visokių galvijų: jaučių ir karvių, ir avių, ir kiaulių, ir ožkų, ir taip pat daugelio kitų rūšių gyvulių, kurie buvo naudingi žmogaus maistui.

19 Ir jie taip pat turėjo arklių ir asilų, ir ten buvo drambliai ir kurelomų, ir kumomų; visi jie buvo naudingi žmogui, o ypač drambliai, kurelomai ir kumomai.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, inasmuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 Ir taip Viešpats išliejo savo palaiminimus ant šitos žemės, kuri buvo rinktinė tarp visų kitų žemių; ir jis įsakė, kad tie, kas užvaldys šitą žemę, valdytų ją Viešpačiui, antraip jie bus sunaikinti, kada bus pribrendę nedorybė; nes ant tokių, sako Viešpats, Aš išliesiu savo rūstybės pilnatvę.

21 Ir Emeras teisiai vykdė teisingumą per visas savo dienas, ir jam gimė daug sūnų ir dukterų; ir jam gimė Koriantumas, ir jis patepė Koriantumą, kad valdytų jo vietoje.

22 Ir po to, kai patepė Koriantumą, kad valdytų jo vietoje, jis gyveno ketverius metus ir matė taiką šalyje; taip, ir jis netgi matė Teisumo Sūnų ir džiaugėsi bei džiūgavo jo diena; ir numirė ramybėje.

23 Ir buvo taip, kad Koriantumas vaikščiojo savo tėvo pėdomis ir pastatė daug didžių miestų ir visas savo dienas darė tai, kas buvo gera jo žmonėms. Ir buvo taip, kad jis neturėjo vaikų, net iki žilos senatvės.

24 Ir buvo taip, kad jo žmona numirė, būdama šimto dvejų metų amžiaus. Ir buvo taip, kad Koriantumas savo senatvėje paėmė sau žmona jauną mergelę, ir jam gimė sūnų ir dukterų; taigi jis gyveno iki šimto keturiasdešimt dvejų metų amžiaus.

25 Ir buvo taip, kad jam gimė Komai, ir Komai valdė jo vietoje; ir jis valdė keturiasdešimt devynius metus, ir jam gimė Hetas; ir jam taip pat gimė kiti sūnūs ir dukros.

26 Ir žmonės vėl pasklido po visą tos žemės veidą, ir vėl prasidėjo nepaprastai didelis nelabumas ant žemės veido, ir Hetas vėl pradėjo naudotis slaptais senovės planais, kad sunaikintų savo tėvą.

27 Ir buvo taip, kad jis nuvertė nuo sosto savo tėvą, nužudydamas jį jo paties kalaviju; ir valdė jo vietoje.

28 Ir šalyje vėl pasirodė pranašai, šaukdami atgailą jiems – kad jie turi paruošti Viešpaties kelią, arba ant šitos žemės veido kris prakeiksmas; taip, būtent didelis badas, per kurį jie bus sunaikinti, jeigu neatgailaus.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Bet žmonės netikėjo pranašų žodžiais, bet išmesdavo juos lauk; ir kai kuriuos jie įmesdavo į duobes ir palikdavo pražūti. Ir buvo taip, kad jie visa tai darė pagal karaliaus Heto įsakymą.

30 Ir buvo taip, kad šalyje prasidėjo didelis badas, ir gyventojai pradėjo nepaprastai greitai žūti nuo bado, nes nebuvo lietaus ant žemės veido.

31 Ir taip pat ant tos žemės veido užėjo nuodingos gyvatės ir nunuodijo daug žmonių. Ir buvo taip, kad jų kaimenės pradėjo bėgti nuo nuodingų gyvačių link žemės pietuose, kurią nefitai vadino Zarahemla.

32 Ir buvo taip, kad daugelis jų žuvo pakeliui; tačiau kai kurie pabėgo į pietinę žemę.

33 Ir buvo taip, kad Viešpats padarė, kad gyvatės daugiau jų nebesivytų, bet užkirstų kelią, kad žmonės nepraeitų, kad bandantys praeiti kristų nuo nuodingų gyvačių.

34 Ir buvo taip, kad žmonės sekė gyvulių pėdomis ir rijo pakeliui kritusiųjų kūnus, kol surijo juos visus. Dabar, kada žmonės pamatė, kad turi žūti, jie pradėjo atgailauti dėl savo nedorybių ir šauktis Viešpaties.

35 Ir buvo taip, jog jiems pakankamai nusizėminus prieš Viešpatį, jis pasiuntė lietų ant žemės veido; ir žmonės vėl pradėjo atsigausti, ir pradėjo rasti vaisiai šiaurinėse šalyse ir visose aplinkinėse šalyse. Ir Viešpats parodė jiems savo galią, apsaugodamas juos nuo bado.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Etero knyga 10

- 1 Ir buvo taip, kad Šezas, kuris buvo Heto palikuonis – nes Hetas ir visi jo namiškiai, išskyrus Šežą, žuvo nuo bado – pradėjo vėl atstatinėti sutriuškintą liaudį.
- 2 Ir buvo taip, kad Šezas prisiminė savo tėvų sunaikinimą ir statė teisią karalystę; nes jis prisiminė, ką Viešpats buvo padaręs, perkeldamas Jaredą ir jo brolių per gelmę; ir jis vaikščiojo Viešpaties keliais; ir jam gimė sūnų ir dukterų.
- 3 Ir jo vyriausias sūnus, vardu Šezas, sukilo prieš jį; tačiau Šezas dėl savo nepaprastų turtų buvo ištiktas plėšiko rankos, ir tai vėl atnešė taiką jo tėvui.
- 4 Ir buvo taip, kad jo tėvas ant tos žemės veido pastatė daug miestų, ir žmonės vėl pradėjo plisti po visą tos žemės veidą. Ir Šezas gyveno iki nepaprastai žilos senatvės; ir jam gimė Riplakišas. Ir jis mirė, o Riplakišas valdė jo vietoje.
- 5 Ir buvo taip, kad Riplakišas nedarė to, kas teisinga Viešpaties akyse, nes jis turėjo daug žmonių ir sugulovių, ir užkrovė ant žmonių pečių tai, ką buvo sunku pakelti; taip, jis apmokestino juos dideliais mokesčiais; o už tuos mokesčius statė daug erdvių pastatų.
- 6 Ir jis pasistatė nepaprastai gražų sostą; ir pastatė daug kalėjimų, ir visus, kurie nepakludavo mokesčiams, jis įmesdavo į kalėjimą; ir visus, kurie nepajėgė sumokėti mokesčių, jis įmesdavo į kalėjimą; ir jis vertė juos nuolat dirbti savo išlaikymui; o kas tik atsakydavo dirbti, jis nurodydavo atiduoti mirčiai.
- 7 Todėl visus savo puikius dirbinius jis gaudavo, taip, būtent savo gryną auksą jis nurodė lydyti kalėjime; ir visokius puikius dirbinius jis nurodė daryti kalėjime. Ir buvo taip, kad savo paleistuvystėmis ir bjaurumais jis vargino žmones.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

8 Ir po keturiasdešimt dvejų jo valdymo metų žmonės sukilo maištu prieš jį; ir vėl šalyje prasidėjo karas, toks, kad Riplakišas buvo nukautas, o jo palikuonys išvaryti iš tos žemės.

9 Ir buvo taip, kad po daugelio metų Moriantonas (jis buvo Riplakišo palikuonis) surinko išvartųjų armiją, nuėjo ir stojo į kovą su ta liaudimi; ir užvaldė daugelį miestų; ir karas pasidarė nepaprastai nuožmus ir tęsėsi daugelį metų; ir jis užvaldė visą šalį ir įtvirtino save visos šalies karaliumi.

10 O po to, kai įtvirtino save karaliumi, jis palengvino žmonių našta, ir taip įgijo palankumo liaudies akyse, ir jie patepė jį savo karaliumi.

11 Ir jis buvo teisingas žmonėms, bet ne sau, nes daug paleistuvavo; todėl jis buvo iškirstas iš Viešpaties aki-vaizdos.

12 Ir buvo taip, kad Moriantonas pastatė daug miestų ir, jam valdant, žmonės tapo nepaprastai turtingi pastatų ir aukso bei sidabro, ir javų, ir kaimenių, ir bandų, ir to, kas jiems buvo sugražinta.

13 Ir Moriantonas gyveno iki žilos senatvės, ir tada jam gimė Kimas; ir Kimas valdė savo tėvo vietoje; ir jis valdė aštuonerius metus, ir jo tėvas numirė. Ir buvo taip, kad Kimas nevaldė teisiai, todėl Viešpats jo nelaimino.

14 Ir jo brolis, sukilo maištu prieš jį ir taip paėmė jį į nelaisvę; ir jis pasiliko nelaisvėje visas savo dienas; ir nelaisvėje jam gimė sūnų ir dukterų; ir senatvėje jam gimė Levis; ir jis numirė.

15 Ir buvo taip, kad Levis tarnavo nelaisvėje po savo tėvo mirties keturiasdešimt dvejus metus. Ir jis pradėjo karą prieš tos žemės karalių ir taip įsigijo karalystę.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, inso-much that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 Ir, įsigijęs karalystę, jis darė tai, kas buvo teisinga Viešpaties akyse; ir žmonės klestėjo toje žemėje; ir jis gyveno iki žilos senatvės, ir jam gimė sūnų ir dukterų; ir jam taip pat gimė Koromas, kurį jis patepė karalium vietoje savęs.

17 Ir buvo taip, kad visas savo dienas Koromas darė tai, kas buvo gera Viešpaties akyse; ir jam gimė daug sūnų ir dukterų; ir po to, kai pamatė daug dienų, jis išėjo anapus, kaip ir kiti žemiškieji; ir Kišas valdė jo vietoje.

18 Ir buvo taip, kad Kišas taip pat išėjo anapus, ir Libas valdė jo vietoje.

19 Ir buvo taip, kad Libas taip pat darė tai, kas buvo gera Viešpaties akyse. Ir Libo dienomis nuodingosios gyvatės buvo sunaikintos. Todėl jie vykdavo į žemę pietuose medžioti maisto savo žemės žmonėms, nes ta žemė buvo pilna miško žvėrių. Ir pats Libas tapo didžiu medžiotoju.

20 Ir prie siaurojo kaklo, prie tos vietos, kur jūra perskiria žemę, jie pastatė didį miestą.

21 Ir jie laikė žemę pietuose kaip tyrus žvėrienai gauti. O visas šiaurinės žemės veidas buvo sėte nusėtas gyventojų.

22 Ir jie buvo nepaprastai darbštūs ir pirkto, ir pardavinėjo, ir prekiaavo vienas su kitu, kad gautų pelno.

23 Ir jie dirbo su visokiomis rūdomis ir išgaudavo auksą ir sidabrą, ir geležį, ir skaitvarį, ir visokius metalus; ir jie iškasdavo jas iš po žemės; todėl, kasdami aukso, sidabro, geležies ir vario rūdas, jie supylė didžiules žemių krūvas. Ir jie darė visokius gražius dirbinius.

24 Ir jie turėjo šilkų ir plonų suktų siūlų drobės; ir gamino visokius audinius, kad aprengtų savo nuogumą.

25 Ir jie gamino įvairius įrankius žemei dirbti – arti ir sėti, pjauti ir kaupti, ir taip pat kultti.

26 Ir jie gamino įvairius įrankius, kuriais jie panaudodavo savo gyvulius.

27 Ir jie gamino įvairius karo ginklus. Ir jie darė įvairiausius nepaprastai kruopštaus darbo dirbinius.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

28 Ir dar niekada nebuvo labiau palaimintos ir labiau Dievo rankos globojamos liaudies negu jie. Ir jie buvo žemėje, kuri buvo rinktinė tarp visų žemių, nes Viešpats tai pasakė.

29 Ir buvo taip, kad Libas gyveno daug metų, ir jam gimė sūnų ir dukterų; ir taip pat jam gimė Heartomas.

30 Ir buvo taip, kad Heartomas valdė savo tėvo vietoje. Ir po dvidešimt ketverių Heartomo valdymo metų, štai, karalystė buvo iš jo atimta. Ir daugelį metų jis tarnavo nelaisvėje, taip, netgi visas likusias savo dienas.

31 Ir jam gimė Hetas, ir Hetas gyveno nelaisvėje visas savo dienas. Ir Hetui gimė Aaronas, ir Aaronas gyveno nelaisvėje visas savo dienas; ir jam gimė Amnigadas, ir Amnigadas taip pat gyveno nelaisvėje visas savo dienas; ir jam gimė Koriantumas, ir Koriantumas gyveno nelaisvėje visas savo dienas; ir jam gimė Komatas.

32 Ir buvo taip, kad Komatas patraukė savo pusėn pusę karalystės. Ir jis valdė tą pusę karalystės keturiasdešimt dvejus metus; ir jis išėjo kariauti prieš karalių Amgidą, ir jie kariavo daugelį metų, per kuriuos Komatas nugalėjo Amgidą ir užvaldė likusią karalystės dalį.

33 Komo dienomis šalyje pradėjo rasti plėšikai; ir jie pritaikė senus planus ir saikdindavo senolių būdu, ir vėl siekė sunaikinti karalystę.

34 Dabar, Komatas daug kovojo su jais; tačiau jų neįveikė.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Etero knyga I I

- 1 Ir taip pat Komo dienomis pasirodė daug pranašų ir pranašavo apie šitos didžios liaudies sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus ir neatsigręš į Viešpatį, ir nepaliks savo žmogžudysčių ir nelabumo.
- 2 Ir buvo taip, kad žmonės atmetė pranašus, ir šie bėgo pas Komą apsaugos, nes žmonės stengėsi juos sunaikinti.
- 3 Ir jie pranašavo Komui daug dalykų; ir jis buvo palaimintas visas likusias savo dienas.
- 4 Ir jis sulaukė žilos senatvės, ir jam gimė Šiblomas; ir Šiblomas valdė jo vietoje. Ir Šiblomo brolis sukilo prieš jį, ir visoje šalyje prasidėjo nepaprastai didelis karas.
- 5 Ir buvo taip, kad Šiblomo brolis įsakė atiduoti mirčiai visus pranašus, pranašavusius apie šitos liaudies sunaikinimą.
- 6 Ir visoje šalyje buvo didelė neganda, nes jie liudijo, kad didelis praeikimas ištiks šitą žemę ir šituos žmones ir kad tarp jų bus didis naikinimas, toks, kokio dar niekada nebuvo ant žemės veido, ir jų kaulai bus kaip tos žemių krūvos ant žemės veido, jeigu jie neatgailaus dėl savo nelabumo.
- 7 Bet dėl savo nelabų sąjungų jie neklausė Viešpaties balso; todėl visoje žemėje prasidėjo karai ir kovos, ir taip pat tiek daug badų ir marų, kad buvo didelis naikinimas, toks, kokio dar nebuvo ant žemės veido; ir visa tai buvo Šiblomo dienomis.
- 8 Ir žmonės pradėjo atgailauti dėl savo nedorybės; ir kiek tik jie atgailaudavo, tiek Viešpats jų pasigailėdavo.
- 9 Ir buvo taip, kad Šiblomas buvo nužudytas, o Setas buvo paimtas į nelaisvę ir gyveno nelaisvėje visas savo dienas.
- 10 Ir buvo taip, kad Ahas, jo sūnus, įgijo karalystę; ir jis valdė žmones visas savo dienas. Ir jis darė visokias nedorybes savo dienomis, tuo sukeldamas daug kraujo praliejimo; ir nedaug buvo jo dienų.

Ether I I

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, insomuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

11 Ir Etemas, būdamas Aho palikuonis, įgijo karalystę; ir savo dienomis jis taip pat darė tai, kas bloga.

12 Ir buvo taip, kad Etemo dienomis pasirodė daug pranašų ir vėl pranašavo žmonėms; taip, jie pranašavo, kad Viešpats juos visiškai išnaikins nuo žemės veido, jeigu jie neatgailaus dėl savo nedorybių.

13 Ir buvo taip, kad žmonės užkietino savo širdis ir nenorėjo klausyti jų žodžių; ir pranašai sielvartavo ir pasitraukė iš žmonių tarpo.

14 Ir buvo taip, kad Etemas visas savo dienas teisingumą vykdė nedorai; ir jam gimė Moronas. Ir buvo taip, kad Moronas valdė jo vietoje; ir Moronas darė tai, kas buvo nedora priešais Viešpatį.

15 Ir buvo taip, kad dėl tos slaptos sąjungos, kuri buvo įkurta valdžiai ir pelnui gauti, tarp žmonių kilo sukilimas; ir tarp jų iškilo savo nelabumu galingas vyras, ir jis stojo į kovą su Moronu, ir šitaip užkariavo pusę karalystės; ir daugelį metų jis išlaikė pusę karalystės.

16 Ir buvo taip, kad Moronas nugalėjo jį ir vėl atgavo karalystę.

17 Ir buvo taip, kad iškilo kitas galingas vyras; ir jis buvo Jaredo brolio palikuonis.

18 Ir buvo taip, kad jis nugalėjo Moroną ir įgijo karalystę; todėl visas likusias savo dienas Moronas gyveno nelaisvėje; ir jam gimė Koriantoras.

19 Ir buvo taip, kad Koriantoras visas savo dienas pragyveno nelaisvėje.

20 Ir Koriantoro dienomis taip pat pasirodė daug pranašų ir pranašavo apie didžius ir nuostabius dalykus, ir šaukė atgailą žmonėms, ir kad jeigu žmonės neatgailaus, Viešpats Dievas jiems įvykdys teisingumą visiškam jų išnaikinimui.

21 Ir kad Viešpats atsiųs arba atves kitą liaudį užimti šitos žemės, savo galia ir tokiu pat būdu, kokiu jis atvedė jų tėvus.

22 Bet dėl savo slaptos sąjungos ir nelabų bjaurumų jie atmetė visus pranašų žodžius.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

23 Ir buvo taip, kad Koriantorui gimė Eteras, o jis numirė, visas savo dienas pragyvenęs nelaisvėje.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Etero knyga 12

- 1 Ir buvo taip, kad Etero dienos buvo Koriantumro dienomis, o Koriantumras buvo visos šalies karalius.
- 2 O Eteras buvo Viešpaties pranašas; todėl Koriantumro dienomis Eteras išėjo ir pradėjo pranašauti žmonėms, nes jo nebuvo galima sulaikyti dėl jame buvusios Viešpaties Dvasios.
- 3 Nes jis šaukė nuo pat ryto net iki saulėlydžio, ragindamas žmones tikėti Dievą atgailai, idant nebūtų sunaikinti, sakydamas jiems, kad viskas įvykdoma tikėjimu –
- 4 todėl kiekvienas, kuris tiki Dievą, gali tikrai viltis geresnio pasaulio, taip, būtent vietos Dievo dešinėje; ši viltis kyla iš tikėjimo ir tampa inkaru žmonių sieloms, kuris padaro juos tvirtus ir nepajudinamus, visuomet donesius gerų darbų ir veda šlovinti Dievo.
- 5 Ir buvo taip, kad Eteras pranašavo žmonėms didžius ir nuostabius dalykus, kuriais jie netikėjo dėl to, kad jų nematė.
- 6 Ir dabar, aš, Moronis, norėčiau šiek tiek apie tai pakalbėti; norėčiau parodyti pasauliui, kad tikėjimas yra tai, ko viliamės, o ne matome; todėl nesiginčykite dėl to, kad nematote, kadangi liudijimo negausite tol, kol jūsų tikėjimas nebus išbandytas.
- 7 Nes būtent tikėjimu Kristus parodė save mūsų tėvams, po to, kai prisikėlė iš mirusiųjų; bet kol jie jo ne tikėjo, jis savęs jiems neparodė; taigi būtinai reikėjo, kad kai kurie tikėtų jį, nes jis neparodė savęs pasauliui.
- 8 Bet dėl šitų žmonių tikėjimo jis parodė save pasauliui ir pašlovino Tėvo vardą, ir paruošė kelią, kad per tai kiti būtų dangiškosios dovanos dalininkai, kad galėtų viltis to, ko nematė.
- 9 Todėl jūs taip pat galite viltis ir būti tos dovanos dalininkai, jeigu tik tikėsite.
- 10 Štai būtent tikėjimu tie iš senovės buvo pašaukti pagal šventąją Dievo tvarką.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

11 Todėl tikėjimu buvo duotas Mozės įstatymas. Bet per savo Sūnaus dovaną Dievas paruošė pranašesnę kelią; ir tai įvykdyta būtent tikėjimu.

12 Nes jei tarp žmonių vaikų nėra tikėjimo, Dievas negali padaryti jokio stebuklo tarp jų. Todėl jis neparodė savęs, kol jie nepanaudojo savo tikėjimo.

13 Štai būtent dėl Almos ir Amuleko tikėjimo kalėjimas griuvo žemėn.

14 Štai būtent Nefio ir Lehio tikėjimas sukėlė lamanitų permainą, tad jie buvo pakrikštyti ugnimi ir Šventąja Dvasia.

15 Štai būtent Amono ir jo brolių tikėjimas padarė tokį didelį stebuklą tarp lamanitų.

16 Taip, būtent visi, kurie darė stebuklus, darė juos tikėjimu, tiek buvusieji prieš Kristų, tiek ir buvusieji po jo.

17 Ir būtent tikėjimu trys mokiniai gavo pažadą, kad neregaus mirties; ir jie negavo šito pažado, kol nepanaudojo savo tikėjimo.

18 Ir niekas niekada nepadarė stebuklų, kol nepanaudojo savo tikėjimo; taigi pirma jie įtikėdavo Dievo Sūnų.

19 Ir netgi dar prieš Kristaus atėjimą buvo daug tokių, kurių tikėjimas buvo nepaprastai stiprus, kurių nebuvo galima sulaikyti, kad nepažvelgtų už uždangos, bet jie tikrai savo akimis pamatė tai, ką matė tikėjimo akimi, ir jie buvo laimingi.

20 Ir štai, šitame metraštyje mes matėme, kad vienas iš jų buvo Jaredo brolis; nes jo tikėjimas Dievu buvo toks stiprus, jog kada Dievas ištiesė savo pirštą, jis negalėjo paslėpti jo nuo Jaredo brolio akių dėl savo žodžio, kurį jis pasakė jam, kurį šis gavo tikėjimu.

21 O po to, kai Jaredo brolis pamatė Viešpaties pirštą, dėl pažado, kurį Jaredo brolis gavo tikėjimu, Viešpats nieko negalėjo sulaikyti nuo jo akių; todėl jis jam parodė viską, kadangi jo daugiau nebegalima buvo sulaikyti uždangos išorėje.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

- 22 Ir būtent tikējimu mano tėvai gavo pažadą, kad šitie dalykai ateis jų broliams per kitataučius; todėl Viešpats man įsakė, taip, būtent Jėzus Kristus.
- 23 Ir aš tariau jam: Viešpatie, kitataučiai išjuoks šiuos dalykus dėl mūsų silpnumo rašyme; nes, Viešpatie, tu tikėjimu padarei mus galingus kalbėti, bet nepadarei mus galingus rašyti; nes tu padarei, kad visi šie žmonės tavo suteiktos jiems Šventosios Dvasios dėka galėjo daug kalbėti;
- 24 bet tu padarei, kad rašyti mes galėtume tik truputį – dėl mūsų rankų nemiklumo. Štai tu nepadarei mus tokius galingus rašyti kaip Jaredo brolių; nes tu davei jam galią, kad tai, ką jis rašė, buvo taip galinga, kaip tu esi galingas, kad užvaldytų žmogų tai skaityti.
- 25 Tu taip pat padarei mūsų žodžius galingus ir didžius, netgi tiek, kad negalime jų užrašyti; todėl rašydami mes matome savo silpnumą ir klumpame išdėliodami savo žodžius; ir aš bijau, kad kitataučiai išjuoks mūsų žodžius.
- 26 Ir kai aš tai pasakiau, Viešpats tarė man, sakydamas: Kvailiai išjuokia, bet jie vaitos; o romiesiems pakanka mano malonės, tad jie nepasinaudos jūsų silpnumu.
- 27 Ir jeigu žmonės ateis pas mane, aš jiems parodysiu jų silpnumą. Aš duodu žmonėms silpnumą, kad jie būtų nuolankūs; ir mano malonės pakanka visiems žmonėms, kurie nusižemina prieš mane; nes jeigu jie nusižemina prieš mane ir tiki mane, tada aš jų silpnumą paversiu jų stiprybe.
- 28 Štai aš parodysiu kitataučiams jų silpnumą ir parodysiu jiems, kad tikėjimas, viltis ir tikroji meilė veda pas mane – viso teismo šaltinį.
- 29 Ir aš, Moronis, išgirdęs šiuos žodžius, buvau paguostas ir tariau: O Viešpatie, teįvyksta tavo teisi valia, nes žinau, kad tu darbuojiesi dėl žmonių vaikų pagal jų tikėjimą;
- 30 nes Jaredo brolis tarė Zerino kalnui: Persikelk – ir jis buvo perkeltas. O jeigu jis nebūtų tikėjęs, jis nebūtų pajudėjęs; taigi tu darbuojiesi po to, kai žmonės įtiki.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

31 Nes taip tu parodei save savo mokiniams; nes tik po to, kai jie įtikėjo ir kalbėjo tavo vardu, tu pasirodei jiems su didele galia.

32 Ir aš taip pat prisimenu, jog tu pasakei, kad paruošei žmogui namus, taip, būtent savo Tėvo buveinėse, ir todėl žmogus gali turėti pranašesnę viltį; todėl žmogus turi viltis, kitaip jis negali gauti paveldo tavo paruoštoje vietoje.

33 Ir vėl, aš prisimenu, jog tu pasakei, kad tu taip myli pasaulį, jog guldai savo gyvybę dėl pasaulio, idant vėl ją imtum, kad paruoštum vietą žmonių vaikams.

34 Ir dabar, aš žinau, kad ši meilė, kuria tu myli žmonių vaikus, yra tikroji meilė; todėl jeigu žmonės neturės tikrosios meilės, jie negalės paveldėti tos vietos, kurią tu paruošei savo Tėvo buveinėse.

35 Todėl iš to, ką pasakei, žinau, kad jeigu kitataučiai neturės tikrosios meilės, dėl mūsų silpnumo, tu išmėginsi juos ir atimsi jų talentą, taip, būtent tą, kurį jie gavo, ir atiduosi tiems, kurie turės daugiau.

36 Ir buvo taip, jog aš meldžiausi Viešpačiui, kad jis duotų kitataučiams malonės, kad jie taip pat turėtų tikrosios meilės.

37 Ir buvo taip, kad Viešpats tarė man: Jeigu jie neturi tikrosios meilės, tavęs tai tenejaudina, nes tu buvai ištikimas; todėl tavo apdarai bus išvalyti. Ir dėl to, kad pamatei savo silpnumą, tu būsi padarytas stiprus, netgi atsisėsi toje vietoje, kurią aš paruošiau savo Tėvo buveinėse.

38 Ir dabar, aš, Moronis, atsiveikinu su kitataučiais, taip, ir taip pat su savo broliais, kuriuos myliu, kol susitiksime priešais Kristaus teismo krasę, kur visi žmonės sužinos, kad mano apdarai nesutepti jūsų krauju.

39 Ir tada sužinosite, kad aš mačiau Jėzų ir kad jis kalbėjo su manimi veidas į veidą, ir kad jis mano kalba su aki-vaizdžiu nuolankumu apie tai man papasakojo taip, kaip vienas žmogus pasakoja kitam.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

40 Ir dėl savo silpnumo rašyme aš užrašiau tik truputėlį.

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

41 Ir dabar, aš noriu jus paraginti ieškoti šito Jėzaus, apie kurį rašė pranašai ir apaštalai, kad Dievo Tėvo ir taip pat Viešpaties Jėzaus Kristaus, ir apie juos liudijančios Šventosios Dvasios malonė būtų jumoje ir pasiliktų jumoje per amžius. Amen.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Etero knyga 13

- 1 Ir dabar, aš, Moronis, baigiu savo metraščių apie mano aprašomos liaudies sunaikinimą.
- 2 Nes štai, jie atmetė visus Etero žodžius; nes jis tikrai jiems papasakojo apie viską nuo žmogaus pradžios; ir kad po to, kai vandenys pasitraukė nuo šitos žemės veido, ji tapo rinktinė tarp visų kitų žemių, rinktinė Viešpaties žemė; todėl Viešpats nori, kad visi žmonės, gyvenantys ant jos veido, tarnautų jam;
- 3 ir kad tai vieta Naujajai Jeruzalei, kuri nužengs iš dangaus, ir kad tai Viešpaties šventovė.
- 4 Štai Eteras matė Kristaus dienas ir kalbėjo apie Naująją Jeruzalę šitoje žemėje.
- 5 Ir jis taip pat kalbėjo apie Izraelio namus ir apie Jeruzalę, iš kur ateis Lehis, – kad po to, kai ji bus sugriauta, ji vėl bus atstatyta, šventas miestas Viešpačiui; taigi ji negali būti Naujoji Jeruzalė, kadangi ji buvo senovės laikais; bet ji bus atstatyta ir taps Viešpaties šventuoju miestu; ir ji bus pastatyta Izraelio namams, –
- 6 ir kad Naujoji Jeruzalė bus pastatyta šitoje žemėje Juozapo sėklos likučiu, nes tai turėjo savo pavaizdą.
- 7 Nes kaip Juozapas atsivedė savo tėvą į Egipto žemę, taip šis ir mirė ten; todėl Viešpats Juozapo sėklos likutį išvedė iš Jeruzalės žemės, idant parodytų gailestingumą Juozapo sėklai, kad jie nepražūtų, lygiai kaip jis buvo gailestingas Juozapo tėvui, kad tas nepražuvo.
- 8 Todėl Juozapo namų likutis bus įkurdintas šitoje žemėje; ir tai bus jų paveldo žemė; ir jie pastatys šventą miestą Viešpačiui kaip senovės Jeruzalę; ir jie daugiau nebebus sumaišyti, kol neateis pabaiga, kada žemė praeis.
- 9 Ir bus naujas dangus ir nauja žemė; ir jie bus kaip senieji, išskyrus tai, kad sena bus praėję ir viskas bus tapę nauja.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

- 10 Ir tada pasirodo Naujoji Jeruzalė; ir palaiminti tie, kurie gyvena joje, nes tai tie, kurių apdarai balti per Avinėlio kraują; ir tai tie, kurie priskaičiuoti prie Juozapo sėklos likučio, kurie buvo Izraelio namų.
- 11 Ir tada taip pat pasirodo senovės Jeruzalė; ir palaiminti jos gyventojai, nes jie nuplauti Avinėlio krauju; ir tai yra tie, kurie buvo išsklaidyti ir surinkti iš keturių žemės ketvirčių ir iš šiaurinių šalių, ir yra Dievo sudarytos sandoros su jų tėvu Abraomu įvykdymo dalininkai.
- 12 Ir kada tai įvyksta, išsipildo Rašto vieta, sakanti, kad yra tokių, kurie buvo pirmi, kurie bus paskutiniai; ir yra tokių, kurie buvo paskutiniai, kurie bus pirmi.
- 13 Ir aš ketinau rašyti daugiau, bet man uždrausta; bet didžios ir nuostabios buvo Etero pranašystės; bet jie laikė jį už nieką ir išmetė jį lauk; ir jis dieną slėpėsi uolos ertmėje, o naktį išeidavo ir stebėdavo tai, kas ištiks šiuos žmones.
- 14 Ir gyvendamas uolos ertmėje jis sudarė likusią šio metraščio dalį, naktį stebėdamas sunaikinimus, kurie ištikdavo žmones.
- 15 Ir buvo taip, kad tais pačiais metais, kuriais jis buvo išmestas iš žmonių tarpo, tarp tų žmonių prasidėjo didelis karas, nes iškilo daug tokių, kurie buvo galingi vyrai ir siekė sunaikinti Koriantumrą savo slaptais nelabumo planais, apie kuriuos buvo kalbėta.
- 16 Ir dabar Koriantumras, pats mokėsis visų karo mokslų ir visų pasaulio gudrybių, stojo į kovą prieš tuos, kurie kėsinosi jį sunaikinti.
- 17 Bet jis neatgailavo, nei jo gražieji sūnūs ir dukros; nei Kohoro gražieji sūnūs ir dukros; nei Korihoro gražieji sūnūs ir dukros; ir apskritai, ant visos žemės veido nebuvo nė vieno gražaus sūnaus ar dukros, kurie atgailautų dėl savo nuodėmių.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Todėl buvo taip, kad pirmaisiais metais, kada Eteras gyveno uolos ertmėje, tų slaptų sąjungų, kovojančių prieš Koriantumrą dėl karalystės, kalavijas nužudė daugybę žmonių.

19 Ir buvo taip, kad Koriantumro sūnūs daug kovojo ir praliejo daug savo kraujo.

20 O antraisiais metais Eterui atėjo Viešpaties žodis, kad jis eitų ir pranašautų Koriantumrui, kad jeigu jis ir visi jo namiškiai atgailaus, Viešpats duos jam jo karalystę ir išgelbės žmones.

21 Priešingu atveju jie bus sunaikinti ir visi jo namiškiai, išskyrus jį patį. Ir jis išgyvens tik tam, kad pamatyti, kaip išsipildys pranašystės apie kitą liaudį, gausiančią šią žemę kaip paveldą; o Koriantumras bus jų palaidotas; ir kiekviena siela, išskyrus Koriantumrą, bus sunaikinta.

22 Ir buvo taip, kad Koriantumras neatgailavo, nei jo namiškiai, nei liaudis; ir karai nesiliovė; ir jie stengėsi nužudyti Eterą, bet jis pabėgo nuo jų ir vėl pasislėpė uolos ertmėje.

23 Ir buvo taip, kad iškilo Šaredas ir taip pat stojo į kovą su Koriantumru; ir jis taip šį sutriuškino, kad trečiaisiais metais išsivedė jį į nelaisvę.

24 O ketvirtaisiais metais Koriantumro sūnūs sumušė Šaredą ir vėl atgavo karalystę savo tėvui.

25 Dabar, karas pasklido po visą tos žemės veidą – kiekvienas vyras su savo gauja kovojo dėl to, ko norėjo.

26 Ir buvo plėšikai ir, apskritai, visokie nelabumai ant viso tos žemės veido.

27 Ir buvo taip, kad Koriantumras nepaprastai pyko ant Šaredo, ir jis išėjo kautis prieš jį su savo armijomis; ir jie susitiko baisiai įpykę, ir jie susitiko Gilgalo slėnyje; ir užvirė nepaprastai nuožmi kova.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

28 Ir buvo taip, kad Šaredas kovojo prieš jį tris dienas. Ir buvo taip, kad Koriantumras jį sumušė ir vijosi, net kol atėjo į Hešlono lygumas.

29 Ir buvo taip, kad lygumose Šaredas vėl stojo į kovą su juo; ir štai, jis sumušė Koriantumrą ir vėl nuvijo jį atgal į Gilgalo slėnį.

30 Ir Koriantumras vėl stojo į kovą su Šaredu Gilgalo slėnyje, kur sumušė Šaredą ir nukovė jį patį.

31 O Šaredas sužeidė Koriantumrą į šlaunį, tad dvejus metus jis daugiau nebėjo kariauti. Tuo tarpu visi žmonės ant šios žemės veido ir toliau liejo kraują, ir nebuvo kas juos sustabdo.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Etero knyga 14

- 1 Ir dabar, dėl žmonių nedorybės visą šalį apėmė didelis prakeiksmas, dėl kurio, jeigu vyras pasidėdavo įrankį ar kalaviją lentynoje arba ten, kur jį laikydavo, štai rytoj jis negalėdavo jo rasti – toks didelis buvo tos žemės prakeiksmas.
- 2 Todėl kiekvienas vyras rankomis įsikibo to, kas buvo jo, ir nei skolinosi, nei skolino; ir kiekvienas vyras dešine ranka laikė savo kalavijo rankeną, kad apgintų savo nuosavybę ir savo bei savo žmonių ir vaikų gyvybę.
- 3 Ir dabar, po dvejų metų ir po Šaredo mirties, štai iškiolo Šaredo brolis ir stojo į kovą su Koriantumru, kurioje Koriantumras sumušė jį ir vijosi iki Akišo tyrų.
- 4 Ir buvo taip, kad Šaredo brolis stojo į kovą su juo Akišo tyruose; ir užvirė nepaprastai nuožmios kautynės, ir daugel tūkstančių krito nuo kalavijo.
- 5 Ir buvo taip, kad Koriantumras apgulė tyrus; o Šaredo brolis naktį atžygiavo iš tyrų ir išžudė dalį Koriantumro armijos, šiemis esant girtiems.
- 6 Ir jis atėjo į Morono žemę ir atsėdėjo į Koriantumro sostą.
- 7 Ir buvo taip, kad Koriantumras su savo armija prabuvo tyruose dvejus metus, per kuriuos jis gavo didelį pastiprinimą savo armijai.
- 8 Dabar, Šaredo brolis, kurio vardas buvo Gileadas, dėl slaptų sąjungų taip pat gavo didelį pastiprinimą savo armijai.
- 9 Ir buvo taip, kad jam besėdint savo soste, jį nužudė jo aukštasis kunigas.
- 10 Ir buvo taip, kad kažkas iš slaptų sąjungų nužudė šį slaptame perėjime ir užgrobė karalystę; ir jis buvo vardu Libas; ir Libas buvo didelio ūgio vyras, aukštesnis už visus kitus žmones.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 Ir buvo taip, kad pirmaisiais Libo metais
Koriantumras atėjo į Morono žemę ir stojo į kovą su
Libu.

12 Ir buvo taip, kad jis kovėsi su Libu, ir Libas kirto jam į
ranką, tad jis buvo sužeistas; tačiau Koriantumro armija
toliau spaudė Libą, tad jis pabėgo į pakraštį prie jūros.

13 Ir buvo taip, kad Koriantumras vijosi jį; ir Libas stojo
į kovą su juo pajūryje.

14 Ir buvo taip, kad Libas sumušė Koriantumro armiją,
tad jie vėl bėgo į Akišo tyrus.

15 Ir buvo taip, kad Libas vijosi jį, kol šis neatėjo į Agošo
lygumas. Ir Koriantumras, traukdamasis nuo Libo, pa-
siėmė su savimi visus žmones toje žemės vietoje, kur jis
bėgo.

16 Ir atėjęs į Agošo lygumas, jis stojo į kovą su Libu ir
kirto jį tol, kol šis mirė; tačiau jo vietoje prieš
Koriantumrą atėjo jo brolis, ir užvirė nepaprastai nuož-
mios kautynės, kuriose Koriantumras vėl bėgo nuo
Libo brolio armijos.

17 Dabar, Libo brolis buvo vardu Šizas. Ir buvo taip, kad
Šizas vijosi Koriantumrą ir užkariavo daug miestų, ir žu-
dė tiek moteris, tiek ir vaikus, ir degino miestus.

18 Ir Šizo baimė pasklido po visą žemę; taip, po visą že-
mę pasklido šauksmas: Kas gali atsilaikyti prieš Šizo ar-
miją?! Štai jis šluoja žemę prieš save!

19 Ir buvo taip, kad žmonės ant viso žemės veido pradė-
jo burtis į armijas.

20 Ir jie buvo susiskaldę; dalis jų bėgo į Šizo armiją, o da-
lis – į Koriantumro armiją.

21 Ir toks didžiulis ir ilgalaikis buvo tas karas ir taip ilgai
truko kraujo praliejimo ir skerdynių vaizdas, kad visas
šalies veidas buvo nuklotas žuvusiųjų kūnais.

And it came to pass that in the first year of Lib,
Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave
battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which
Lib did smite upon his arm that he was wounded; nev-
ertheless, the army of Coriantumr did press forward
upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him;
and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of
Coriantumr, that they fled again to the wilderness of
Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he
came to the plains of Agosh. And Coriantumr had
taken all the people with him as he fled before Lib in
that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he
gave battle unto Lib, and he smote upon him until he
died; nevertheless, the brother of Lib did come against
Coriantumr in the stead thereof, and the battle became
exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again
before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz.
And it came to pass that Shiz pursued after
Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he
did slay both women and children, and he did burn the
cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the
land; yea, a cry went forth throughout the land—Who
can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth
the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock to-
gether in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the
army of Shiz, and a part of them fled to the army of
Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so
long had been the scene of bloodshed and carnage, that
the whole face of the land was covered with the bodies
of the dead.

22 Ir toks greitas ir spartus buvo tas karas, kad niekas ne-
likdavo laidoti žuvusiųjų, bet jie žygiavo nuo kraujo
praliejimo prie kraujo praliejimo, palikdami tiek vyrų,
tiek ir moterų bei vaikų kūnus išmėtytus ant žemės vei-
do, kad taptų kūno kirmėlių grobiu.

23 Ir smarvė nuo jų pasklido po žemės veidą, būtent po
visą žemės veidą; todėl žmones dieną naktį ėmė varginti
jų smarvė.

24 Tačiau Šizas nesiliovė vytiš Koriantumrą; nes jis pri-
siekė atsikeršyti Koriantumrui už nužudytojo savo bro-
lio kraują ir Viešpaties žodžiui, kuris atėjo Eterui, kad
Koriantumras nekris nuo kalavijo.

25 Ir taip mes matome, kad Viešpats aplankė juos savo
rūstybės pilnatvėje, ir jų nelabumas ir bjaurumai paruo-
šė kelią nesibaigiančiam jų sunaikinimui.

26 Ir buvo taip, kad Šizas vijosi Koriantumrą į rytus, net
iki pajūrio, ir čia jis kovėsi su Šizu tris dienas.

27 Ir taip baisiai buvo naikinamos Šizo armijos, kad
žmonės išsigando ir pradėjo bėgti nuo Koriantumro ar-
mijų; ir jie bėgo į Korihoro žemę ir šlavė prieš save gy-
ventojus, visus, kurie nenorėjo jungtis prie jų.

28 Ir jie pasistatė palapines Korihoro slėnyje; o
Koriantumras pasistatė palapines Šuro slėnyje. Dabar,
Šuro slėnis buvo netoli Komnoro kalvos; todėl
Koriantumras surinko savo armijas ant Komnoro kal-
vos ir sutrimitavo Šizo armijoms, kviesdamas jas kautis.

29 Ir buvo taip, kad jie atėjo, bet vėl buvo nuvyti; ir jie
atėjo antrą kartą, ir vėl, antrą kartą, buvo nuvyti. Ir bu-
vo taip, kad jie atėjo vėl, trečią kartą, ir užvirė nepapras-
tai nuožmios kautynės.

30 Ir buvo taip, kad Šizas kirto ir kirto Koriantumrą, tad
sužeidė jį daugeliu gilių žaizdų; ir Koriantumras nu-
kraujavęs nualpo ir buvo nuneštas kaip negyvas.

And so swift and speedy was the war that there was
none left to bury the dead, but they did march forth
from the shedding of blood to the shedding of blood,
leaving the bodies of both men, women, and children
strewn upon the face of the land, to become a prey to
the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the
land, even upon all the face of the land; wherefore the
people became troubled by day and by night, because of
the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue
Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon
Coriantumr of the blood of his brother, who had been
slain, and the word of the Lord which came to Ether
that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the
fulness of his wrath, and their wickedness and abomi-
nations had prepared a way for their everlasting de-
struction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr
eastward, even to the borders by the seashore, and there
he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the
armies of Shiz that the people began to be frightened,
and began to flee before the armies of Coriantumr; and
they fled to the land of Corihor, and swept off the in-
habitants before them, all them that would not join
them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor;
and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr.
Now the valley of Shurr was near the hill Comnor;
wherefore, Coriantumr did gather his armies together
upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto
the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were
driven again; and they came the second time, and they
were driven again the second time. And it came to pass
that they came again the third time, and the battle be-
came exceedingly sore.

And it came to pass that Shiz smote upon
Coriantumr that he gave him many deep wounds; and
Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was car-
ried away as though he were dead.

31 Dabar, abi pusės neteko tiek daug vyrų, moterų ir
vaikų, kad Šizas įsakė savo žmonėms nebesivyti
Koriantumro armijų; todėl jie sugrįžo į savo stovyklą.

Now the loss of men, women and children on both
sides was so great that Shiz commanded his people that
they should not pursue the armies of Coriantumr;
wherefore, they returned to their camp.

Etero knyga 15

- 1 Ir buvo taip, kad Koriantumras, pasveikęs nuo savo žaizdų, pradėjo prisiminti žodžius, kuriuos jam kalbėjo Eteras.
- 2 Jis pamatė, kad kalaviju buvo nužudyta jau beveik du milijonai jo žmonių, ir jis pradėjo sielvartauti savo širdyje; taip, žuvo du milijonai galingų vyrų ir taip pat jų žmonų ir jų vaikų.
- 3 Jis pradėjo atgailauti dėl blogio, kurį buvo padaręs; jis pradėjo atsiminti visų pranašų burna pasakytus žodžius ir matė, kad iki šiol visi jie išsipildė, kiekviena dalelytė; ir jo siela gedėjo ir nesidavė paguodžiamai.
- 4 Ir buvo taip, kad jis parašė laišką Šizui, prašydamas jo, kad šis pasigailėtų žmonių, ir vardan žmonių gyvybių jis atiduosiąs karalystę.
- 5 Ir buvo taip, kad Šizas, gavęs jo laišką, parašė laišką Koriantumrui, kad jeigu šis pasiduotų pats, kad jis galėtų nužudyti jį jo paties kalaviju, tada jis pasigailėtų žmonių gyvybių.
- 6 Ir buvo taip, kad žmonės neatgailavo dėl savo nedorybės; ir Koriantumro žmonės buvo sukurstyti pykčiui prieš Šizo žmones, o Šizo žmonės buvo sukurstyti pykčiui prieš Koriantumro žmones; todėl Šizo žmonės stovėjo kovon prieš Koriantumro žmones.
- 7 Ir kada Koriantumras pamatė, kad kris, jis vėl bėgo nuo Šizo.
- 8 Ir buvo taip, kad jis atėjo prie Ripliankamo, kas išvertus reiškia didelis, arba pranokstantis visus, vandenų; taigi atėję prie šitų vandenų, jie pasistatė palapines; ir Šizas taip pat pasistatė palapines netoli nuo jų; ir todėl kitą dieną jie susiėjo kautis.
- 9 Ir buvo taip, kad jie kovojo nepaprastai nuožmią kovą, kurioje Koriantumras vėl buvo sužeistas ir nualpo nuo nukraujavimo.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 Ir buvo taip, kad Koriantumro armijos spaudė Šizo armijas ir jas įveikė bei privertė bėgti nuo jų; ir jie bėgo pietų link ir pasistatė palapines vietovėje, kuri vadinosi Ogatas.
- 11 Ir buvo taip, kad Koriantumro armija pasistatė palapines prie Ramos kalvos; ir tai buvo ta pati kalva, kur mano tėvas Mormonas paslėpė šventuosius metraščius Viešpačiui.
- 12 Ir buvo taip, kad jie nuo viso tos žemės veido surinko visus išlikusius žmones, išskyrus Eterą.
- 13 Ir buvo taip, kad Eteras stebėjo visus žmonių darbus; ir jis matė, kad žmonės, kurie buvo už Koriantumrą, buvo surinkti į Koriantumro armiją; o žmonės, kurie buvo už Šizą, buvo surinkti į Šizo armiją.
- 14 Taigi ketverius metus jie rinko žmones, idant sutelktų visus, kurie buvo ant tos žemės veido, ir įgytų visą jėgą, kokią tik buvo įmanoma įgyti.
- 15 Ir buvo taip, jog kada visi jie buvo surinkti, kiekvienas į tą armiją, į kokią norėjo, su savo žmonėmis ir savo vaikais, – tiek vyrai, tiek moterys, tiek ir vaikai, apginkluoti karo ginklais, užsidėję skydus ir antkrūtinius ir šalmus ir kariškai apsirengę, – jie išžygiavo vieni prieš kitus kautis; ir jie kovojo visą tą dieną ir nenugalėjo.
- 16 Ir buvo taip, kad atėjus nakčiai jie buvo išvarę ir sugrįžo į savo stovyklas; ir sugrįžę į savo stovyklas, jie pakėlė klyksmą ir raudojimą dėl žuvusiųjų savo žmonių netekties; ir tokie garsūs buvo jų verksmai ir klyksmai, ir raudojimai, kad jie nepaprastai draskė orą.
- 17 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jie vėl išėjo kautis, ir didi ir baisi buvo ta diena; tačiau jie nenugalėjo, ir atėjus nakčiai jie vėl draskė orą savo verksmais, savo klyksmais ir savo raudojimais dėl žuvusiųjų savo žmonių netekties.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and head-plates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Ir buvo taip, kad Koriantumras vėl parašė laišką Šizui, norėdamas, kad šis nebeitų kautis, bet kad paimtų karalystę ir pasigailėtų žmonių gyvybių.

19 Bet štai, Viešpaties Dvasia liovėsi plūktis su jais, ir Šėtonas visiškai užvaldė žmonių širdis; nes jie buvo atiduoti savo širdžių kietumui ir savo protų aklumui, kad būtų sunaikinti; todėl jie vėl išėjo kautis.

20 Ir buvo taip, kad jie kovėsi visą tą dieną, o atėjus nakčiai miegojo ant savo kalavijų.

21 Ir rytojaus dieną jie kovėsi net iki nakties.

22 O atėjus nakčiai, jie buvo girti nuo pykčio, lygiai kaip vyras būna girtas nuo vyno; ir jie vėl miegojo ant savo kalavijų.

23 Ir rytojaus dieną jie vėl kovėsi; o atėjus nakčiai, nuo kalavijo buvo kritę visi, išskyrus penkiasdešimt du Koriantumro žmones ir šešiasdešimt devynis Šizo žmones.

24 Ir buvo taip, kad tą naktį jie miegojo ant savo kalavijų, o rytojaus dieną jie vėl kovėsi, ir jie visomis išgalėmis kovėsi savo kalavijais ir skydais visą tą dieną.

25 Ir atėjus nakčiai, buvo trisdešimt du Šizo žmonės ir dvidešimt septyni Koriantumro žmonės.

26 Ir buvo taip, kad jie pavalgė ir pamiegojo, ir pasiruošė mirčiai rytojaus dieną. O jie buvo stambūs ir galingi vyrai, turint omenyje žmogišką jėgą.

27 Ir buvo taip, kad jie kovėsi tris valandas ir nualpo dėl nukraujavimo.

28 Ir buvo taip, kad atgavę pakankamai jėgų, kad galėtų paeiti, Koriantumro vyrai ketino pabėgti, gelbėdami savo gyvybes; bet štai, pakilo Šizas ir taip pat jo vyrai, ir įtūžęs jis prisiekė, kad arba jis nužudys Koriantumrą, arba pats žus nuo kalavijo.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 Todėl jis vijosi juos ir rytojaus dieną juos pasivijo; ir jie vėl kovėsi kalavijais. Ir buvo taip, jog visiems, išskyrus Koriantumrą ir Šizą, kritus nuo kalavijo, štai Šizas nualpo nuo nukraujavimo.

30 Ir buvo taip, kad Koriantumras, pasirėmęs ant savo kalavijo, šiek tiek pailsėjo ir nukirto Šizui galvą.

31 Ir buvo taip, jog kada jis nukirto Šizui galvą, Šizas pasikėlė ant savo rankų ir krito; ir stengdamasis gauti oro mirė.

32 Ir buvo taip, kad Koriantumras krito ant žemės ir tapo kaip negyvas.

33 Ir Viešpats prakalbo Eterui ir tarė jam: Išeik. Ir jis išėjo ir pamatė, kad buvo įvykdyti visi Viešpaties žodžiai; ir jis užbaigė savo metraščių (o aš neparašiau nė šimtosios dalies) ir paslėpė plokšteles taip, kad Limhio žmonės surado jas.

34 Dabar, paskutiniai Etero parašyti žodžiai yra tokie: Ar Viešpats panorės, kad būčiau perkeltas ar kad iškenčiau Viešpaties valią kūne, tai neturi reikšmės, jeigu tik aš išgelbėtas Dievo karalystėje. Amen.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Moronio knyga

Moronio knyga 1

- 1 Dabar, aš, Moronis, baigęs trumpinti Jaredo žmonių aprašymą, neketinau daugiau rašyti; bet aš vis dar nežu-
vęs ir nesirodau lamanitams, kad jie manęs nenužudytų.
- 2 Nes štai, jų tarpusavio karai nepaprastai nuožmūs; ir
dėl savo neapykantos jie atiduoda mirčiai kiekvieną ne-
fitą, kuris neišsizada Kristaus.
- 3 O aš, Moronis, neišsizadėsiu Kristaus; todėl aš klajo-
ju, kur tik galiu, saugodamas savo gyvybę.
- 4 Todėl aš rašau dar kai ką, priešingai ankstesnei savo
nuostatai; nes neketinau daugiau rašyti; bet rašau dar
kai ką, tikėdamasis, kad kada nors ateityje pagal
Viešpaties valią tai bus vertinga mano broliams lami-
tams.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moronio knyga 2

- 1 Štai Kristaus žodžiai, kuriuos jis kalbėjo savo mokiniams, dvylikai, kuriuos išsirinko, uždėdamas ant jų rankas.
- 2 Ir jis kreipėsi į juos vardu ir sakė: Jūs šauksitės Tėvo mano vardu karštoje maldoje; ir tai padarę, jūs turėsite galią suteikti Šventąją Dvasią tam, ant kurio uždėsite rankas; ir ją suteiksite mano vardu, nes taip daro mano apaštalai.
- 3 Dabar, šiuos žodžius Kristus kalbėjo jiems savo pirmojo pasirodymo metu; ir minia šito negirdėjo, bet mokiniai girdėjo; ir ant visų jų, ant kurių jie uždėjo savo rankas, nusileido Šventoji Dvasia.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moronio knyga 3

- 1 Štai kaip mokiniai, kurie buvo vadinami bažnyčios vyresniaisiais, išventindavo kunigus ir mokytojus.
- 2 Pasimeldę Tėvui Kristaus vardu, jie uždėdavo savo rankas ant jų ir sakydavo:
- 3 Jėzaus Kristaus vardu išventinu tave kunigu (arba, jeigu jis iššventinamas mokytoju – išventinu tave mokytoju), kad skelbtum atgailą ir nuodėmių atleidimą per Jėzų Kristų, ištvėriant tikėjime jo vardu iki galo. Amen.
- 4 Ir taip jie išventindavo kunigus ir mokytojus pagal Dievo dovanas ir pašaukimus žmonėms; ir jie iššventindavo juos Šventosios Dvasios, kuri buvo juose, galia.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moronio knyga 4

- 1 Štai kaip jų vyresnieji ir kunigai pateikdavo Kristaus kūną ir kraują bažnyčiai; ir tai jie pateikdavo pagal Kristaus įsakymus; todėl mes žinome, kad šis būdas yra teisingas; ir tai pateikdavo vyresnysis arba kunigas.
- 2 Ir jie su visa bažnyčia atsiklaupdavo ir meldavosi Tėvui Kristaus vardu, sakydami:
- 3 O Dieve, Amžinasis Tėve, mes prašome tavęs tavo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, vardu palaiminti ir pašventinti šią duoną sieloms visų tų, kurie jos valgo; kad valgytų tavo Sūnaus kūnui atminti ir liudytų tau, o Dieve, Amžinasis Tėve, kad jie pasiryžę priimti tavo Sūnaus vardą, visuomet jį atminti ir laikytis jo įsakymų, kuriuos jis davė jiems, kad jo Dvasia visuomet būtų su jais.
Amen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moronio knyga 5

- 1 Štai kaip reikia pateikti vyną. Štai jie paimdavo taurę ir sakydavo:
- 2 O Dieve, Amžinasis Tėve, mes prašome tavęs tavo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, vardu palaiminti ir pašventinti šį vyną sieloms visų tų, kurie jo geria, kad jie darytų tai atminti tavo Sūnaus kraują, kuris pralietas dėl jų; kad liudytų tau, o Dieve, Amžinasis Tėve, jog jie visuomet atmena jį, kad jo Dvasia būtų su jais. Amen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moronio knyga 6

- 1 Ir dabar, aš kalbu apie krikštą. Štai vyresnieji, kunigai ir mokytojai buvo pakrikštyti; ir jie nebuvo krikštijami, jeigu nenešdavo vaisių, rodančių, kad jie to verti.
- 2 Ir jie nepriimdavo krikštytis nieko kito, kaip tik tuos, kurie ateidavo su sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia ir liudydavo bažnyčiai, kad jie iš tikrųjų atgailavo dėl visų savo nuodėmių.
- 3 Ir krikštytis nepriimdavo nieko kito, kaip tik tuos, kurie priėmė Kristaus vardą, būdami pasiryžę tarnauti jam iki galo.
- 4 Ir po to, kai būdavo priimti krikštytis ir paveikti bei išvalyti Šventosios Dvasios galia, jie būdavo priskaičiuojami prie Kristaus bažnyčios žmonių; ir jų vardai būdavo užrašomi, idant juos atsimintų ir maitintų geruoju Dievo žodžiu, kad išlaikytų juos teisingame kelyje, išlaikytų nuolat dėmesingus maldai, pasikliaujančius vien Kristaus, jų tikėjimo kūrėjo ir išbaigėjo, nuopelnais.
- 5 Ir bažnyčia dažnai susirinkdavo pasninkauti ir melstis, ir kalbėtis vienas su kitu apie jų sielų gerovę.
- 6 Ir jie dažnai susirinkdavo valgyti duonos ir gerti vyno Viešpačiui Jėzui atminti.
- 7 Ir jie griežtai stebėjo, kad tarp jų nebūtų jokios nedorybės; ir visi, kurie būdavo pastebėti darant nedorybę ir trys bažnyčios liudytojai pasmerkdamo juos prieš vyresnius, ir jeigu jie neatgailaudavo ir neišpažindavo, jų vardai būdavo ištrinami, ir jų jau nebelaikė Kristaus žmonėmis.
- 8 Bet kiekvieną kartą, kai tik jie su tikru ketinimu atgailaudavo ir siekdavo atleidimo, jiems būdavo atleidiama.
- 9 Ir jų susirinkimus vesdavo bažnyčia pagal Dvasios poveikius ir Šventosios Dvasios galia; nes kaip Šventoji Dvasia vesdavo juos pamokslauti ar raginti, ar melstis, ar maldauti, ar giedoti, būtent taip būdavo ir daroma.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moronio knyga 7

- 1 Ir dabar, aš, Moronis, rašau keletą savo tėvo Mormono žodžių, kuriuos jis pasakė apie tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę; nes štai taip jis kalbėjo žmonėms, mokydamas juos sinagogoje, kurią jie pastatė kaip garbinimo vietą:
- 2 Ir dabar, aš, Mormonas, kalbu jums, mano mylimi broliai; ir būtent dėl Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties, Jėzaus Kristaus, malonės ir jo šventos valios man leista kalbėti jums šiuo metu, nes turiu šį pašaukimą kaip dovaną iš Dievo.
- 3 Todėl norėčiau kalbėti jums, kurie esate bažnyčios, kurie esate taikingi Kristaus sekėjai ir kurie įgijote viltį, pakankamą, kad galėtumėte įeiti į Viešpaties atilsį, kuriuos užteks nuo šiol iki pat kol ilsėsitės su juo danguje.
- 4 Ir dabar, mano broliai, aš taip manau apie jus dėl jūsų taikingo elgesio su žmonių vaikais.
- 5 Nes aš prisimenu Dievo žodį, kuris sako, kad pagal jų darbus juos pažinsite; nes jeigu jų darbai bus geri, tai ir jie geri.
- 6 Nes štai, Dievas pasakė, kad žmogus, būdamas piktas, negali daryti to, kas gera; nes jeigu jis atnašauja dovaną arba meldžiasi Dievui, jeigu jis tai daro be tikro ketinimo, iš to jam jokios naudos.
- 7 Nes štai, tai neįskaitoma jam teisumu.
- 8 Nes štai, jeigu žmogus, būdamas piktas, duoda dovaną, jis tai daro nenorom; todėl tai įskaitoma jam taip, tarsi jis pasilaikytų dovaną; todėl Dievo akyse jis laikomas piktu.
- 9 Ir lygiai taip pat žmogui įskaitoma blogiu, jeigu jis meldžiasi be tikro ketinimo; taip, ir iš to jam jokios naudos, nes Dievas nepriima nė vieno tokio.
- 10 Taigi žmogus, būdamas piktas, negali daryti to, kas gera; nė neduos jis geros dovanos.
- 11 Nes štai, kartus šaltinis negali atnešti gero vandens; kaip ir geras šaltinis negali atnešti kartaus vandens; todėl žmogus, būdamas velnio tarnas, negali sekti Kristų; o jeigu seka Kristų, jis negali būti velnio tarnas.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

- 12 Taigi viskas, kas gera, ateina iš Dievo; o tai, kas pikta, ateina iš velnio; nes velnias yra Dievo priešas ir nuolat kovoja prieš jį, ir nuolat kviečia ir vilioja nusidėti bei daryti tai, kas pikta.
- 13 Bet štai, kas yra iš Dievo, nuolat kviečia ir vilioja daryti gera; todėl viskas, kas kviečia ir vilioja daryti gera ir mylėti Dievą, ir tarnauti jam, yra įkvėpta Dievo.
- 14 Todėl žiūrėkite, mano mylimi broliai, kad to, kas pikta, nepriskirtumėte Dievui arba to, kas gera ir iš Dievo, nepriskirtumėte velniui.
- 15 Nes štai, mano broliai, jums duota spręsti, idant galėtumėte pažinti, kas gera ir kas pikta; ir, kad galėtumėte tobulai pažinti, sprendimo būdas yra toks aiškus, kaip dienos šviesa skiriasi nuo tamsios nakties.
- 16 Nes štai, Kristaus Dvasia duodama kiekvienam žmogui, kad jis galėtų pažinti, kas gera ir kas pikta; todėl rodo jums būdą nuspręsti: viskas, kas kviečia daryti gera ir įtikinėja tikėti Kristų, siunčiama Kristaus galia ir dovana; todėl galite tobulai pažinti, kad tai iš Dievo.
- 17 Bet jeigu kas įtikinėja žmones daryti pikta ir netikėti Kristų, ir neigti jį, ir netarnauti Dievui, – tada galite tobulai pažinti, kad tai iš velnio; nes taip dirba velnias; nes jis nė vieno neįtikinėja daryti gera; ne, nė vieno; nei jo angelai; nei tie, kurie jam pasiduoda.
- 18 Ir dabar, mano broliai, žinant, kad pažįstate tą šviesą, kurios dėka galite nuspręsti, kuri šviesa yra Kristaus, žiūrėkite, kad nenuteistumėte neteisingai; nes tokiu teismu, kokių teisiatė, taip pat ir jūs būsite teisiami.
- 19 Todėl aš maldauju jus, broliai, kad stropiai iširtumėte Kristaus šviesoje ir todėl galėtumėte pažinti, kas gera ir kas pikta; ir jeigu laikysitės visko, kas gera, ir to nesmerksite, tikrai būsite Kristaus vaikas.
- 20 Ir dabar, mano broliai, kaip galite laikytis visko, kas gera?

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

21 Ir dabar, aš ateinu prie to tikėjimo, apie kurį sakiau kalbėsiąs; ir aš jums nurodysiu būdą, kuriuo galite laikytis visko, kas gera.

22 Nes štai, Dievas, žinantis viską, esantis nuo amžinybės iki amžinybės, štai jis pasiuntė angelus tarnauti žmonių vaikams, kad paskelbtų apie Kristaus atėjimą; ir Kristuje ateis viskas, kas gera.

23 Ir taip pat Dievas paskelbė pranašams savo paties burna, kad Kristus ateis.

24 Ir štai, įvairiais būdais jis apreikšdavo žmonių vaikams tai, kas buvo gera; ir viskas, kas gera, ateina iš Kristaus; antraip žmonės būtų puolę, ir nieko, kas gera, jiems negalėtų ateiti.

25 Todėl angelų tarnavimo ir kiekvieno žodžio, išeinančio iš Dievo burnos, dėka žmonės pradėjo naudoti tikėjimą Kristumi; ir taip tikėjimu jie laikėsi visko, kas gera; ir taip buvo iki Kristaus atėjimo.

26 Ir jam atėjus, žmonės taip pat buvo išgelbėti tikėjimu jo vardu; ir tikėjimu jie tampa Dievo sūnumis. Ir taip tikrai, kaip Kristus gyvas, jis kalbėjo šiuos žodžius mūsų tėvams, sakydamas: Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, kas gera, tikrai tikėdami, kad gausite, štai tai bus jums padaryta.

27 Todėl, mano mylimi broliai, argi stebuklai liovėsi dėl to, kad Kristus pakilo į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje, kad pareikštų Tėvui savo teises taikyti gailestingumą žmonių vaikams?

28 Nes jis įvykdė įstatymo tikslus ir turi teisę į visus tuos, kurie tiki jį; ir tie, kas tiki jį, glausis prie visko, kas gera; todėl jis užtaria žmonių vaikų bylą; ir jis amžinai gyvena danguose.

29 Ir argi dėl to, kad jis tai padarė, mano mylimi broliai, liovėsi stebuklai? Štai sakau jums: ne; ir angelai nesiliovė tarnauti žmonių vaikams.

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

- 30 Nes štai jie yra pavaldūs jam, kad tarnautų pagal jo įsakymo žodį, parodydami save tiems, kieno tikėjimas stiprus ir protas tvirtas visais dievotumo atžvilgiais.
- 31 Ir jų tarnystės pareigos yra šaukti žmones į atgailą, vykdyti ir daryti Tėvo sandorų, kurias jis sudarė žmonių vaikams, darbą, paruošti kelią tarp žmonių vaikų, skelbiant Kristaus žodį išrinktiems Viešpaties indams, kad šie galėtų liudyti apie jį.
- 32 Ir tai darydamas, Viešpats Dievas ruošia kelią, idant likusieji žmonės tikėtų Kristų ir dėl to Šventoji Dvasia turėtų vietos jų širdyse pagal jo galią; ir taip Tėvas vykdo sandoras, kurias jis sudarė žmonių vaikams.
- 33 Ir Kristus yra pasakęs: Jei tikėsite mane, turėsite galios daryti viską, kas tik man reikalinga.
- 34 Ir jis yra pasakęs: Atgailaukite visi jūs, žemės pakraščiai, ateikite pas mane ir priimkite krikštą mano vardu, ir tikėkite mane, kad būtumėt išgelbėti.
- 35 Ir dabar, mano mylimi broliai, tuo atveju, jei tai, ką jums kalbėjau, yra tiesa, o paskutiniają dieną Dievas parodys jums su galia ir didžia šlove, kad tai tiesa, ir jeigu tai tiesa, tai argi stebuklų diena pasibaigė?
- 36 Arba argi angelai daugiau nebepasirodo žmonių vaikams? Arba argi jis nebeduoda jiems Šventosios Dvasios galios? Arba argi nebeduos, kol egzistuos laikas arba žemė, arba ant jos veido bus bent vienas žmogus, kad būtų išgelbėtas?
- 37 Štai sakau jums: ne; nes stebuklai daromi dėl tikėjimo; ir būtent dėl tikėjimo angelai pasirodo ir tarnauja žmonėms; todėl, jeigu tai pasibaigė, vargas žmonių vaikams, nes tai dėl netikėjimo, ir viskas – bergždžiai.
- 38 Nes pagal Kristaus žodžius, negali būti išgelbėtas nė vienas, kuris neįtikės jo varda; todėl jeigu tai pasibaigė, tada pasibaigė ir tikėjimas; ir žmogaus padėtis yra siaubinga, nes jis yra lyg nebūtų atliktas išpirkimas.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

39 Bet štai, mano mylimi broliai, aš esu geresnės nuomonės apie jus, nes dėl jūsų romumo manau, jog tikite Kristų; nes jeigu netikite jį, tuomet netinkate būti priskaiciuoti prie jo bažnyčios žmonių.

40 Ir dar, mano mylimi broliai, aš norėčiau pakalbėti jums apie viltį. Kaipgi jūs galite įgyti tikėjimą, jeigu neturėsite vilties?

41 Ir ko gi jūs vilsitės? Štai sakau jums, kad per Kristaus apmokėjimą ir jo prikėlimo galią jūs vilsitės būti prikelti amžinajam gyvenimui; ir tai dėl jūsų tikėjimo juo, pagal pažadą.

42 Todėl, jeigu žmogus turi tikėjimą, jis turi turėti viltį; nes be tikėjimo negali būti jokios vilties.

43 Ir vėl, štai sakau jums, jog jis negali turėti tikėjimo ir vilties, jeigu nebus romus ir nusižeminęs širdimi.

44 O jei taip būtų, tai jo tikėjimas ir viltis yra tušti, nes niekas kitas nėra priimtinas Dievui, kaip tik romus ir nusižeminęs širdimi; o jeigu žmogus romus ir nusižeminęs širdimi, ir Šventosios Dvasios galia išpažįsta, kad Jėzus yra Kristus, jis būtinai turi turėti tikrąją meilę; nes jeigu jis neturi tikrosios meilės, jis yra niekas; taigi jam būtinai reikia turėti tikrąją meilę.

45 O tikroji meilė nepaprastai kantri ir maloni, ir nepavydi, ir nepasipūtusi, nieišsko sau naudos, ją nelengva supykdyti, ji nemąsto pikta ir nesidžiaugia nedorybe, bet džiaugiasi tiesa, visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi, visa ištvėria.

46 Todėl, mano mylimi broliai, jeigu neturite tikrosios meilės, esate niekas, nes tikroji meilė niekada nesibaigia. Todėl glauskitės prie tikrosios meilės, kuri yra didesnė už viską, nes visa kita turi baigtis,

47 bet tikroji meilė yra tyra Kristaus meilė ir išlieka per amžius; ir viskas bus gerai tam, kas bus pripažintas jos turįs paskutiniąją dieną.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

48 Todēl, mano mylimi broļiai, melskitēs savo Tēvui iš visu širdies jēgu, kad būtumēt pripildyti šitos meilēs, kurios jis suteikē visiems, kurie yra tikri jo Sūnaus Jēzaus Kristaus pasekējai; kad taptumēte Dievo sūnūmis; idant kada jis pasirodys, būtume tokie kaip jis, kadangi matysime jē tokj, koks jis yra; idant turētume šitā viltj; idant būtume išskaistinti, kaip jis skaistus. Amen.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moronio knyga 8

- 1 Štai mano tėvo Mormono laiškas, parašytas man, Moroniui; ir jis buvo man parašytas netrukus po mano pašaukimo tarnystėn. Ir štai taip jis rašė man, sakydamas:
- 2 Mano mylimas sūnau Moroni, aš nepaprastai džiaugiuosi, kad tavo Viešpats Jėzus Kristus atsiminė tave ir pašaukė savo tarnystėn ir šventan darban.
- 3 Aš visuomet prisimenu tave savo maldose, nuolat melddamas Dievą Tėvą jo šventojo vaiko Jėzaus vardu, kad jis iš savo beribio gerumo ir malonės išsaugotų tave, jeigu iki galo ištversi, tikėdamas jo vardą.
- 4 Ir dabar, mano sūnau, aš kalbu tau apie tai, kas mane nepaprastai liūdina; nes mane liūdina tai, kad tarp jūsų kyla ginčai.
- 5 Nes, jeigu aš sužinojau tiesą, pas jus iškilo ginčai dėl mažų vaikų krikšto.
- 6 Ir dabar, mano sūnau, aš noriu, jog tu stropiai darbuotumeis, kad šita grubi klaida tarp jūsų būtų pašalinta; nes būtent dėl to aš ir rašau šį laišką.
- 7 Nes kai tik iš tavęs sužinojau apie tai, nedelsdamas pasiteiravau Viešpaties dėl šito. Ir Šventosios Dvasios galia man atėjo Viešpaties žodis, sakantis:
- 8 Klausykis Kristaus, tavo Išpirkėjo, tavo Viešpaties ir tavo Dievo, žodžių. Štai aš atėjau į pasaulį šaukti į atgailą ne teisiųjų, bet nusidėjėlių; ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams; taigi maži vaikai yra sveiki, nes jie negali nusidėti; taigi Adomo prakeiksmas nuimtas nuo jų manyje, tad jis neturi galios jiems; ir apipjaustymo įstatymas panaikintas manyje.
- 9 Ir šitaip Šventoji Dvasia apreiškė man Dievo žodį; todėl, mylimas mano sūnau, aš žinau, kad jeigu krikštytumėte mažus vaikus, tai būtų rimtas pasityčiojimas priešais Dievą.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Štai sakau tau, kad jūs mokysite šito – atgailos ir krikšto tuos, kurie yra atsakingi už savo veiksmus ir gali nusidėti; taip, mokykite gimdytojus, kad jie turi atgailauti ir priimti krikštą, ir nusižeminti kaip jų maži vaikai, ir jie visi bus išgelbėti su savo mažais vaikais.

11 O jų mažiems vaikams nereikia nei atgailos, nei krikšto. Štai krikštas yra dėl atgailos, kad būtų įvykdyti įsakymai nuodėmių atleidimui gauti.

12 Bet maži vaikai gyvi Kristuje net nuo pasaulio įkūrimo; antraip Dievas – šališkas Dievas ir permainingas Dievas, paisantis asmens; nes kiek daug mažų vaikų numirė be krikšto!

13 Todėl, jeigu maži vaikai negalėtų būti išgelbėti be krikšto, jie turėtų patekti į begalinį pragarą.

14 Štai, sakau jums, kad tas, kuris mano, jog mažiems vaikams reikia krikšto, yra karčiojoje tulžyje ir nedorybės pančiuose; nes jis neturi nei tikėjimo, nei vilties, nei tikrosios meilės; todėl, jei taip galvojantis žmogus būtų iškirstas, jis turėtų eiti į pragarą.

15 Nes siaubingas nelabumas yra manyti, kad Dievas vieną vaiką išgelbėja dėl krikšto, o kitas turi pražūti dėl to, kad nėra pakrikštytas.

16 Vargas tiems, kurie taip iškraipys Viešpaties kelius, nes jie pražus, jeigu neatgailaus. Štai aš kalbu drąsiai, būdamas Dievo įgaliotas; ir aš nebijau to, ką gali padaryti žmogus; nes tobula meilė išveja visą baimę.

17 O aš esu pripildytas tikrosios meilės, kuri yra nesibaiigianti meilė; todėl visi vaikai man yra lygūs; todėl aš myliu mažus vaikus tobula meile; ir jie visi yra lygūs ir išgelbėjimo dalininkai.

18 Nes žinau, kad Dievas nėra nei šališkas Dievas, nei besikeičianti esybė; bet jis yra nesikeičiantis nuo visos amžinybės iki visos amžinybės.

19 Maži vaikai negali atgailauti; todėl tai siaubingas nelabumas – neigti tyrus Dievo pasigailėjimus jiems, nes visi jie gyvi jame dėl jo gailingumo.

20 Ir tas, kuris sako, kad mažiems vaikams reikia krikšto, neigia Kristaus pasigailėjimus ir laiko už nieką jo apmokėjimą ir jo išpirkimo galią.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

21 Vargas tokiems, nes jiems gresia mirtis, pragaras ir begalinė kankynė. Sakau tai drąsiai; Dievas įsakė man. Įsiklausykite ir skirkite dėmesį šiems žodžiams arba jie stovės prieš jus prie Kristaus teismo krasės.

22 Nes žinokite, kad visi maži vaikai yra gyvi Kristuje, ir taip pat visi tie, kurie yra be įstatymo. Nes išpirkimo galia taikoma visiems tiems, kurie yra be įstatymo; todėl tas, kuris nekaltinamas, arba kurio neslegia joks kaltinimas, negali atgailauti; ir tokiam krikštas nieko nepadeda –

23 bet tai pasityčiojimas iš Dievo, paneigiant Kristaus pasigailėjimus ir jo Šventosios Dvasios galią ir sudedant viltis į negyvus darbus.

24 Štai, mano sūnau, to neturi būti; nes atgaila yra tiems, kuriuos slegia kaltinimas ir pažeisto įstatymo praekiksmas.

25 Ir pirmieji atgailos vaisiai yra krikštas; ir krikštas ateina per tikėjimą, kad būtų įvykdyti įsakymai; o įsakymų įvykdymas atneša nuodėmių atleidimą;

26 o nuodėmių atleidimas atneša romumą ir širdies nusižeminimą; o dėl romumo ir širdies nusižeminimo ima lankytis Šventoji Dvasia – Guodėjas, kuris pripildo vilties ir tobulos meilės, meilės, kuri išlieka per stropumą maldai, kol ateis pabaiga, kada visi šventieji gyvens su Dievu.

27 Štai, mano sūnau, aš tau dar parašysiu, jei netrukus neišeisiu prieš lamanitus. Štai šitos tautos, arba nefitų liaudies, išdidumas jau užtikrino jiems sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus.

28 Melskis už juos, mano sūnau, kad atgaila ateitų jiems. Bet štai, bijau, kad Dvasia liovėsi plūktis su jais; ir šitoje žemės dalyje jie taip pat siekia nuversti bet kokią galią ar valdžią, ateinančią nuo Dievo; ir jie neigia Šventąją Dvasią.

29 Ir atmetę tokį didelį pažinimą, mano sūnau, jie turi netrukus pražūti, kad išsipildytų pranašų ištartos pranašystės, kaip ir paties mūsų Viešpaties žodžiai.

30 Viso labo, mano sūnau, kol tau parašysiu arba vėl susitiksiu. Amen.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moronio knyga 9

- 1 Mano mylimas sūnau, aš vėl tau rašau, kad žinotum, jog aš vis dar gyvas; bet tai, apie ką šiek tiek rašau, kelia sielvartą.
- 2 Nes štai, aš kovojau nuožmų mūšį su lamanitais, kuriame mes nenugalėjome; ir Archeantas krito nuo kalavijo ir taip pat Luramas, ir Emromas; taip, ir mes praradome daugybę savo rinktinių vyrų.
- 3 Ir dabar štai, mano sūnau, bijau, kad lamanitai sunaikins šituos žmones, nes šie neatgailauja ir Šėtonas nuolat kursto juos pykčiui vienas prieš kitą.
- 4 Štai aš nuolat darbuojuosi su jais; ir kada aš griežtai kalbu Dievo žodį, jie dreba ir pyksta ant manęs; o kada nevartoju griežtumo, jie užkietina savo širdis prieš žodį; todėl bijau, kad Viešpaties Dvasia liovėsi plūktis su jais.
- 5 Nes jie taip smarkiai pyksta, jog man atrodo, kad jie visai neturi mirties baimės; ir jie prarado tarpusavio meilę bei nuolat trokšta kraujo ir keršto.
- 6 Ir dabar, mano mylimas sūnau, nepaisant jų užkietėjimo, stropiai darbuokimės; nes jei liausimės darbuotis, užsitrauksime pasmerkimą; nes kol esame šitoje molio palapinėje mes turime atlikti darbą, kad nugalėtume viso teismo priešą ir duotume poilsį savo sieloms Dievo karalystėje.
- 7 Ir dabar aš šiek tiek rašau apie šių žmonių kentėjimus. Nes remiantis žiniomis, kurias gavau iš Amorono, štai lamanitai turi daug belaisvių, kuriuos paėmė iš Šerizo bokšto; ir tai buvo vyrai, moterys ir vaikai.
- 8 Ir tų moterų bei vaikų vyrus ir tėvus jie nužudė; ir moteris maitino jų vyrų mėsa ir vaikus jų tėvų mėsa; ir beveik neduodavo vandens, tik truputėlį.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 Ir nepaisant šito didelio lamanitų bjaurumo, jis neviršija mūsų žmonių bjaurumo Moriantame. Nes štai, jie paėmė į nelaisvę daug lamanitų dukterų; ir atėmė iš jų tai, kas brangiausia ir vertingiausia, tai yra skaistybę ir nekaltybę;

10 ir tai padarę, jie nužudė jas žiauriausiu būdu, kankindami jų kūnus netgi iki mirties; ir tai padarę, dėl savo širdžių kietumo jie rijo jų mėsą kaip laukiniai žvėrys; ir jie tai darė narsumo ženklan.

11 O mano mylimas sūnau, kaip gali tokie žmonės kaip šitie, kurie necivilizuoti

12 (o dar vos prieš keletą metų jie buvo civilizuota ir pasigėrėtina liaudis)...

13 Bet, o mano sūnau, kaip gali tokie žmonės, kurie pamėgo tokią gausybę bjaurumų...

14 Kaip galime tikėtis, kad Dievas sulaukys savo ranką, teisiančią mus?

15 Štai mano širdis šaukia: Vargas šitiems žmonėms. Išėik su teismu, o Dieve, ir paslėpk jų nuodėmes, nelabumą ir bjaurumus nuo savo veido!

16 Ir dar, mano sūnau, Šerize likę daug našlių ir jų dukterų; ir tą atsargų dalį, kurios neišsivežė lamanitai, štai išsivežė Zenefio armija ir paliko jas klajoti, kad susirastų maisto; ir daugelis senų moterų pakeliui netenka jėgų ir miršta.

17 Ir armija, esanti su manimi, silpna, o tarp Šerizo ir manęs yra lamanitų armijos; ir visi, kurie bėgo į Aarono armiją, tapo jų baisaus žiaurumo aukomis.

18 O mano žmonių sugedimas! Jie yra be tvarkos ir gailingumo. Štai, aš tik vyras ir turiu tik vyro jėgą ir daugiau nebegaliu priversti vykdyti mano įsakymus.

19 Ir jų iškrypimas sustiprėjo; ir jie tokie pat žiaurūs, nesigailintys nė vieno, nei seno, nei jauno, ir jie gėrėsi viskuo, išskyrus gerį; o baisesni už viską yra mūsų moterų ir mūsų vaikų, esančių ant viso šios žemės veido, kentėjimai; taip, liežuvis negali to apsaakyti, ir neįmanoma to aprašyti.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

20 Ir dabar, mano sūnau, aš ilgiau nebeapsistosiu ties šituo siaubingu vaizdu. Štai tu žinai šitų žmonių nelabumą; žinai, kad jie yra be moralės ir bejausmiai; ir jų nelabumas viršija lamanitų nelabumą.

21 Štai, mano sūnau, aš negaliu jų rekomenduoti Dievui, nes bijau, kad jis neištiktų manęs.

22 Bet štai, mano sūnau, tave aš rekomenduoju Dievui ir pasitikiu Kristumi, kad tu būsi išgelbėtas; ir aš meldžiu Dievą, kad jis išsaugotų tavo gyvybę, kad pamatytum jo žmonių sugrįžimą pas jį arba visišką jų sunaikinimą; nes aš žinau, kad jie turi žūti, jeigu neatgailaus ir nesugrįš pas jį.

23 Ir jeigu jie pražus, tai bus kaip Jareditams, nes dėl savo širdžių savivalės jie ieškojo kraujo ir keršto.

24 Ir jei bus taip, kad jie žus, mes žinome, kad daug mūsų brolių perbėgo pas lamanitus, ir taip pat dar daugiau perbėgs pas juos; todėl šiek tiek parašyk, jeigu išliksi gyvas, o aš žūsiu ir nepamatysiu tavęs; bet aš tikiu, kad netrukus tave pamatysiu; nes turiu šventus metraščius, kuriuos norėčiau perduoti tau.

25 Mano sūnau, būk ištikimas Kristuje; ir tai, ką tau parašiau, teneliūdina tavęs taip, kad mirtinai tave prislėgtų; bet tegul Kristus tave iškelia ir tebūna per amžius tavo atmintyje jo kentėjimai ir mirtis, ir tai, kad jis parodė savo kūną mūsų tėvams, ir jo gailestingumas, ir didis kantrumas, ir jo šlovės ir amžinojo gyvenimo viltis.

26 Ir tegul Dievo Tėvo, kurio sostas aukštai danguose, ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris sėdi jo galios dešinėje, kol viskas bus jam pajungta, malonė būna ir pasilieka su tavim per amžius. Amen.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moronio knyga 10

- 1 Dabar aš, Moronis, rašau šį tą, kas man atrodo tinkama; ir aš rašau savo broliams lamanitams; ir norėčiau, jog jie žinotų, kad praėjo daugiau kaip keturi šimtai dvidešimt metų nuo tada, kai buvo duotas ženklas apie Kristaus atėjimą.
- 2 Ir po to, kai jums pasakysiu keletą raginimo žodžių, aš užantspauduosiu šituos metraščius.
- 3 Štai norėčiau paraginti jus, kad juos skaitydami, – jei tokia bus Dievo išmintis, kad juos skaitytumėt, – prisimintumėte, koks gailėstingas buvo Viešpats žmonių vaikams nuo Adomo sukūrimo net iki pat to laiko, kada gausite juos, ir apmąstytumėte tai savo širdyse.
- 4 Ir norėčiau jus paraginti, kad gavę juos, paklaustumėte Dievą, Amžinąjį Tėvą, Kristaus vardu, argi jie nėra tikri; ir jei paklausite nuoširdžiai, su tikru ketinimu, tikėdami Kristų, jis apreikš jums apie jų tiesą Šventosios Dvasios galia.
- 5 Ir Šventosios Dvasios galia jūs galite pažinti tiesą apie viską.
- 6 Ir viskas, kas gera, yra teisinga ir tikra; todėl niekas, kas gera, neneigia Kristaus, bet patvirtina, jog jis yra.
- 7 O kad jis yra, jūs galite sužinoti Šventosios Dvasios galia; todėl aš raginčiau jus neneigti Dievo galios; nes jis veikia galia, pagal žmonių vaikų tikėjimą, taip pat šiandien, rytoj ir per amžius.
- 8 Ir dar aš raginu jus, mano broliai, kad neneigtumėte Dievo dovanų, nes jų daug; ir jos ateina iš to paties Dievo. Ir yra skirtingi būdai, kuriais šios dovanos suteikiamos; bet tai tas pats Dievas, kuris veikia visa visame; ir jos suteikiamos Dievo Dvasios pasireiškimais žmonėms, jų labui.
- 9 Nes štai, vienam Dievo Dvasia suteikiama, kad jis galėtų mokyti išminties žodžio;
- 10 kitam – kad jis galėtų mokyti pažinimo žodžio ta pačia Dvasia;
- 11 o kitam – nepaprastai didelis tikėjimas; ir kitam – išgydymo dovanos ta pačia Dvasia;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

- 12 ir dar kitam – kad galėtų daryti galingus stebuklus; And again, to another, that he may work mighty miracles;
- 13 ir dar kitam – kad galėtų apie viską pranašauti; And again, to another, that he may prophesy concerning all things;
- 14 ir dar kitam – matyti angelus ir tarnaujančias dvasias; And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;
- 15 ir dar kitam – visokie liežuviai; And again, to another, all kinds of tongues;
- 16 ir dar kitam – kalbų ir įvairių rūšių liežuvių aiškinimas. And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.
- 17 Ir visos šitos dovanos ateina Kristaus Dvasia; ir pagal jo valią jos ateina atskirai kiekvienam žmogui. And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.
- 18 Ir aš raginčiau jus, mano broliai, kad prisimintumėt, jog kiekviena gera dovana ateina iš Kristaus. And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.
- 19 Ir aš raginčiau jus, mano mylimi broliai, atminti, kad jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius ir kad visos šitos dovanos, apie kurias kalbėjau ir kurios yra dvasinės, niekuomet nepranyks, kol bus pasaulis, – tik pagal žmonių vaikų netikėjimą. And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.
- 20 Todėl turi būti tikėjimas; o jeigu turi būti tikėjimas, taip pat turi būti ir viltis; o jeigu turi būti viltis, taip pat turi būti ir tikroji meilė. Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.
- 21 Ir jeigu neturite tikrosios meilės, jūs jokiū būdu negalite būti išgelbėti Dievo karalystėje; nė negalite būti išgelbėti Dievo karalystėje, neturėdami tikėjimo; nė negalite, neturėdami vilties. And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.
- 22 O jeigu neturite vilties, jūs turite būti nevilty; o nevilty ateina dėl nedorybės. And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.
- 23 Ir Kristus tikrai sakė mūsų tėvams: Jeigu turite tikėjimą, galite daryti viską, kas man reikalinga. And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.
- 24 Ir dabar aš kalbu visiems žemės pakraščiams: jei ateis tokia diena, kada Dievo galia ir dovanos pasibaigs tarp jūsų, tai bus dėl netikėjimo. And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.
- 25 Ir vargas žmonių vaikams tokiu atveju; nes tarp jūsų nebus nė vieno, kuris daro gera, nė vienintelio. Nes jei tarp jūsų bus bent vienas, darantis gera, jis tai darys Dievo galia ir dovanomis. And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

26 Ir vargas tiems, kurie tai atmes ir numirs, nes jie mirs savo nuodėmėse ir negalės būti išgelbėti Dievo karalystėje; ir aš tai kalbu pagal Kristaus žodžius; ir nemeluoju.

27 Ir aš raginu jus atminti tai; nes greitai ateis laikas, kada sužinosite, jog nemeluoju, nes išvysite mane prie Dievo teismo pertvaros; ir Viešpats Dievas tars jums: Argi aš nepaskelbiau jums savo žodžių, kuriuos užrašė šis vyras, kaip tas, kuris šaukia iš mirusiųjų, taip, kaip tas, kuris kalba iš dulkių?

28 Aš skelbiu tai, kad išsipildytų pranašystės. Ir štai, jos išeis iš nesibaigiančio Dievo burnos; ir šitas žodis šnypš iš kartos į kartą.

29 Ir Dievas parodys jums, kad tai, ką parašiau, yra tiesa.

30 Ir dar aš paraginčiau jus, kad ateitumėt pas Kristų ir laikytumėtės kiekvienos geros dovanos, ir neliestumėte piktos dovanos nė to, kas nešvaru.

31 Ir pabusk ir kelkis iš dulkių, o Jeruzale; taip, ir apsirink savo gražiuosius apdarus, o Sionės dukra; ir sustiprink savo kuolus ir išplėsk savo ribas amžiams, tad daugiau nebebūsi sumaišyta ir Amžinojo Tėvo sandoros, kurias jis sudarė jums, o Izraelio namai, bus įvykdytos.

32 Taip, ateikite pas Kristų ir tobulėkite jame, ir atsiskykite visokios bedievytės; ir jeigu atsisakysite visokios bedievytės ir mylėsite Dievą visa savo galia, protu ir stiprybe, tada jums pakaks jo malonės, tad per jo malonę būsite tobuli Kristuje; ir jeigu per Dievo malonę esate tobuli Kristuje, jūs jokiū būdu negalite neigti Dievo galios.

33 Ir dar, jeigu per Dievo malonę esate tobuli Kristuje ir neneigiate jo galios, tada per Dievo malonę esate pašventinti Kristuje, per praliejimą Kristaus kraujo, kuris yra Tėvo sandoroje, jūsų nuodėmėms atleisti, tad tapate šventi, be dėmės.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 O dabar aš su visais atsisveikinu. Netrukus aš eisiu išsėtis Dievo rojuje, kol mano dvasia ir kūnas vėl susijungs ir aš būsiu oru pergalingai atvestas susitikti su jumis prieš maloningąją didžiojo Jehovos, Amžinojo tiek gyvųjų, tiek ir mirusiųjų Teisėjo pertvarą. Amen.

Pabaiga

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End